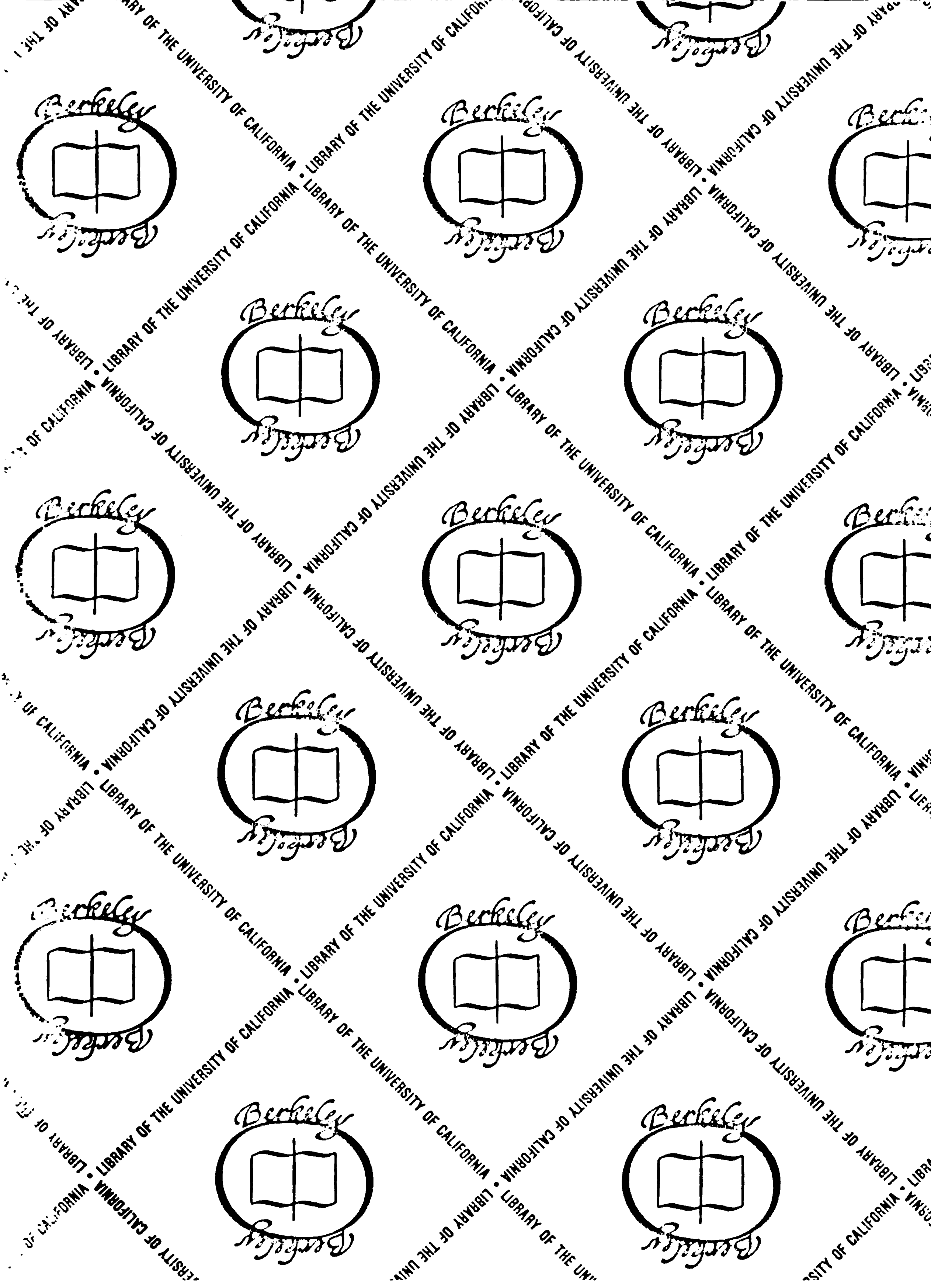

Berkeley
LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA

V. 1-2

HOMERICA

BT:

CARMINA

EDIDIT

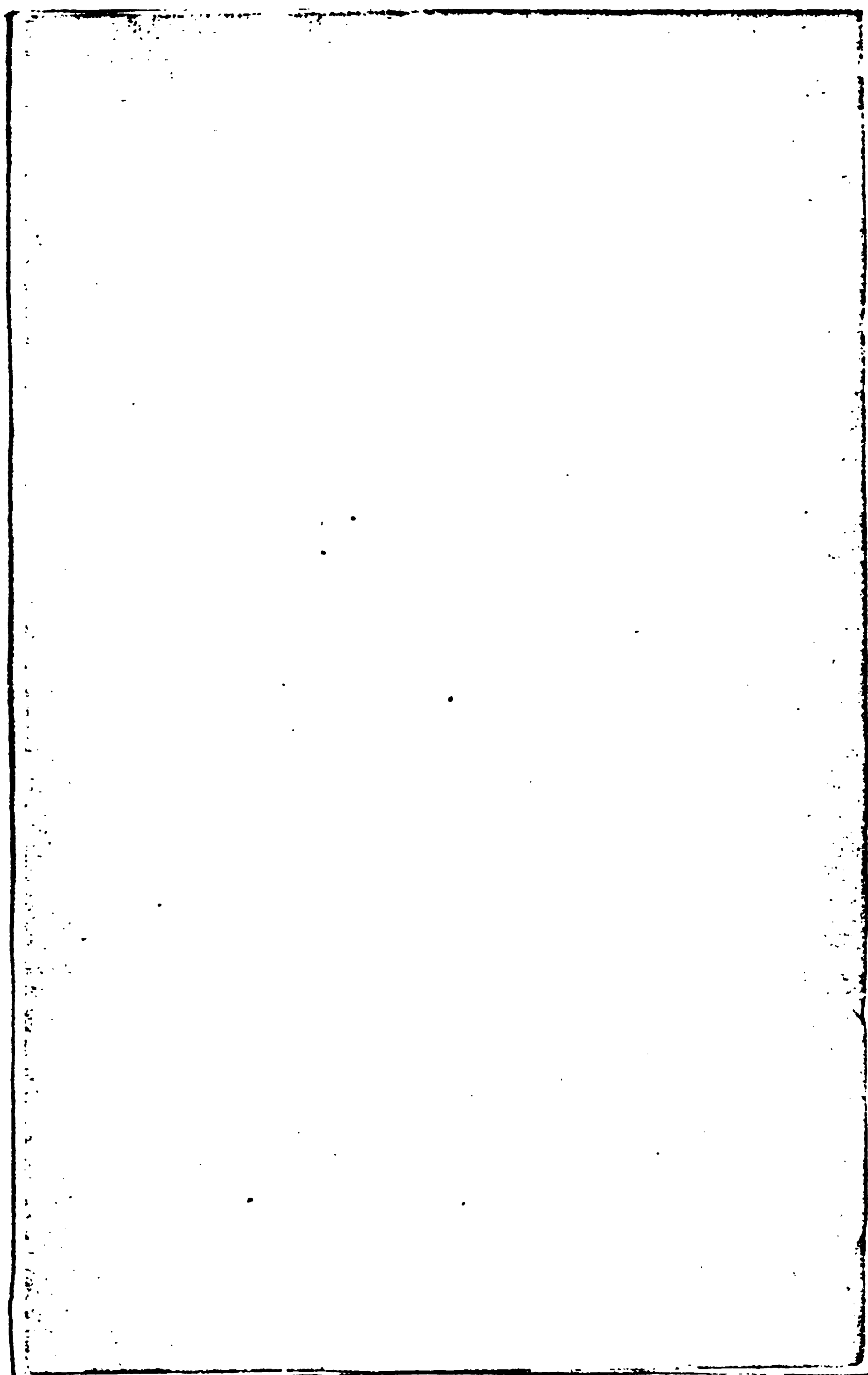
AUGUSTUS NAUCK.

VOLUMEN II

ODYSSEA.

PARS PRIOR.

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
A. MDCCCLXXIV.

HOMERI

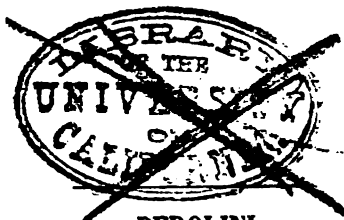
ODYSSEA

CUM POTIORE LECTIONIS VARIETATE

EDIDIT

AUGUSTUS NAUCK.

PARS PRIOR.

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
A. MDCCCLXXIV.

Repl. ~~752~~ Φ ~~1874n~~

7245 - 7508

46690

PRAEFATIO.

Homericorum carminum recensio nostra tribus constabit voluminibus, quorum primum continebit Iliadem, Odysseae destinavimus alterum, cuius prior pars nunc prodit, denique tertio subiungemus minora illa poematia, quae vel tribuerunt Homero veteres vel Homericis carminibus haud dissimilia arbitrati sunt. ab Odyssea exorsus sum ideo quod huius carminis habemus editionem ab Iacobo La Roche curatam, quae codicum lectiones suppeditat adhuc vel diversis locis abditas vel prorsus ignotas aut parum accurate enotatas.

Inter codices Odysseae multos illos quidem sed omnes recentes neque tertio decimo saeculo superiores nullus est quem ducem in constituendis poetae verbis sequi liceat. etenim qui ceteris praestant codex Marcianus 613 et codex Harleianus musei Britannici 5674 haud raro vitiosissimas praebent scripturas: rursus in deterioribus libris vel paucis vel singulis emergunt non nunquam lectiones vetustissimorum grammaticorum auctoritate commendatae. itaque cum omnium librorum aeque incerta sit fides, brevitatis studio ductus plerumque non singulos afferendos putavi codices, sed modo aliorum modo multorum modo paucorum librorum dissensum commemorasse satis habui: quam rationem eo minus improbandam arbitror, cum in certis quibusdam vocabulis vel formulis saepius recurrentibus singuli libri locis diversis minime sibi soleant constare. ceterum ubi paucos dico libros, non numero tantum sed etiam dignitate librorum parum commendatam lectionem significo: plerique libri ubi dicuntur, iidem fide per se haud indigni intellegendi sunt. ambiguitatem non nunquam fateor admissam Vindobonensis vel Veneti codicis mentione facta, cum et Vindobonenses et Venetos complures habeamus Odysseae libros: qualis ambiguitas facile poterit tolli inspecta La Rochii editione, ex qua utique accuratior codicum notitia petenda erit. levioribus quibusdam in rebus, velut accentibus, apostrophis, diaereseos signis, νῦ ἐφελκυστικῷ vel addendo vel omittendo, tacite a libris discessi: item ubi traditae literae servatae essent sed aliter quam in codicibus factum est digestae, dissensum

librorum plerumque neglexi, in primis ubi sententia verborum eadem mansisset, veluti utrum ἠδ' ἐπίθοντο an ἠδὲ πίθοντο scribere malimus, nostro in arbitrio positum iudico. tametsi autem in potiore librorum discrepantia afferenda meam operam consistere volui, tamen ne deteriorum quidem codicum errores multiplices praetereundos putavi, ex quibus ad emendanda poetae verba ea de quibus ageretur nullus videretur fructus redundare: nimirum veterum scriptorum exempla emendaturo haud inutile est nosse quae vitia librariis familiaria sint, quandoquidem etiam errorum constans quaedam est ratio ac propemodum fatalis necessitas.

Supplendis librorum testimoniis inserviunt scholia Odysseae, quae ex codicibus aucta et emendata debemus eximiae G. Dindorfii solertiae. haec scholia ut ab Iliadis scholiorum ubertate et praestantia aliquantum distant, ita haud paucas ac minime contemnendas praebent lectionis varietates, partim nudas partim grammaticorum veterum auctoritate confirmatas. dolendum vero est quod ubi Zenodoti Aristophanis Aristarchi aliorum editiones vel scripturae commemorantur, nescimus plerumque utrum coniecturae afferantur an lectiones antiquioribus e fontibus petitae. item siquando rationes exponuntur quas grammatici quidam in tuendis aut spernendis lectionibus secuti sint, cavendum nobis erit ne recentiorum grammaticorum commentis decipiamur. accedit quod multa scholia inprimis ad spurios vel suspectos versos spectantia locum non suum tenent, quod grammaticorum quorundam nomina propter scribendi compendia facile confunduntur a librariis, denique quod lectionis varietates passim perhibentur depravatae. maxime vero dolemus quod quaecunque de vetustissimorum grammaticorum lectionibus per scholia nobis innotuerunt adeo sunt exilia et manca ut aut Aristarchi aut alius cuiuslibet veteris grammatici recensionem Homericam instaurare per subsidiorum penuriam non liceat. scholia ea ex quibus nihil certi possemus extundere silentio transmisimus: neque ausi sumus quas certis quibusdam locis traditas habemus grammaticorum lectiones transferre ad alios versus ubi testimoniis sumus destituti, quoniam nec scimus quatenus omnibus in rebus singuli grammatici sibi constiterint, neque affirmare licet eos quos nunc Homero tribuimus versus singulis grammaticis notos fuisse omnes. ceterum ad egestatem scholiorum Homericorum aliquatenus compensandam faciunt scriptorum quorundam libri cum aliorum tum grammaticorum: qua in materia colligenda La Rochii diligentia multum mihi profuit, quamquam haud deerant quae eum fugissent.

Aliquanto minoris momenti quam codices et scholia nec tamen neglegendi nobis visi sunt versus Homerici satis multi in plurimis

Graecae et Romanae antiquitatis monumentis allati. ac de Odyssea quae habemus veterum testimonia primus paulo plenius colligenda putavit La Roche in editionis appendice (vol. II p. 264—342), qui ut grammaticos diligenter perscrutatus est et in usum suum convertit, ita quae aliunde peti possent haud pauca neglexit[1]. nec siquis Lobeckianae eruditionis et diligentiae aemulus omnia quotquot indagari poterunt de Homericis versibus testimonia remotissimis ex angulis allata constiparit, ingenti labore efficiet quod operae pretium sit. plerique enim testes utpote Alexandrinorum grammaticorum principibus recentiores non melioribus quam quibus nos utimur Homeri libris usi sunt: vetusti scriptores nunc superstites ut omnino pauca ex Homericis carminibus delibant, ita manifestis quibusdam codicum nostrorum vitiis non medentur, aut quia vitia inveterata ipsi propagarunt aut quia librarii eatenus poetae carmina norant ut quas ipsi tenerent Homericorum versuum scripturas vetustioribus scriptoribus obtruderent. velut ubi anima morientis ex corpore avolasse dicitur (*Π* 857 sive *X* 363)

ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ᾽ ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην,

non dubitamus quin vitiosum sit *ἀνδροτῆτα*, quamvis *Ω* 6 legatur *Πατρόκλου ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ μένος ἠΰ*. nostrae aetatis critici plerique aut *λιποῦσ᾽ ἁδροτῆτα* aut *λιποῦσ᾽ ἀρετῆτα*

---

1) Uno exemplo rem comprobasse sufficiet. Od. *δ* 221 haec leguntur

νηπενθές τ᾽ ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων,

ac pro *ἐπίληθον*, quod fuerunt qui *ἐπιλῆθον* scribi mallent, non nulli libri *ἐπίληθες* praebent. scripturam *ἐπίληθον* sequuntur Galen. ed. Kuehn. vol. IV p. 777 Aelian. NA. IV, 41 et XV, 19 Iambl. de Pythag. vita § 113 (ubi tamen *ἐπίληθες* cod. Ciz.) Hesych. v. *ἄχολον* Greg. Naz. vol. 2 p. 119 B Theophyl. Simoc. Hist. 2, 11 p. 89, 23 ed. Bonn. et Epist. 25 (ubi *ἐπίληθες* al.) anonymus Anth. Pal. IX, 636 Macrob. Sat. VII, 1, 18 Suid. v. *νηπενθές* Eust. Opusc. p. 137, 72, eodemque redit *ἐπιλήσμον* quod habent codices Pselli in Westermanni Paradoxogr. p. 143, 9. nec dubitari potest quin ex Homericis verbis expressa sint verba *ἄμφω δὲ νόσου ἐπίληθα πέλει* Synes. Hymn. 3 p. 329 D et *βροτέης ἐπίληθον ἀνίης* Nonn. Dionys. VII, 368. contra *ἐπίληθες* lectioni favent Dio Chrys. XII, 52 Iustinus Martyr vol. 1 p. 82 Clemens Alex. Protr. p. 3 Plut. de vita et poesi Hom. c. 211 Tzetzes Epist. 8 Nicetas Chon. p. 864, 1. denique idem Helenae medicamen novicii quidam scriptores manifesto Homericum locum spectantes appellant *λαθικηδές*: sic Eustath. Macrembol. III, 9 p. 187, 5 Synes. Epist. 146 p. 283 B argum. Eur. Hel. p. 183, 4 Choricius ed. Boiss. p. 182, 3 (quo de loco cf. Hercher in Herm. Berol. vol. 5 p. 291) Theophyl. archiepisc. Bulg. Epist. 17 p. 25 Eust. Opusc. p. 137, 72. haec de Odysseae versu, quem corruptum arbitror, testimonia ego collegi sine ullo ad tollendum siquod est vitium emolumento; in La Rochii editione (vol. 1 p. 72 et vol. 2 p. 280) non afferuntur nisi haec: Hesych. I, 345. Macrob. Sat. VII, 1, 18. Pseudoplut. 160, 51. Tzetz. Alleg. 26.

scilicet criticus, qui *θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή* reponendum iudicarit: an putas extitisse unquam qui pro *ἔσχε* diceret *ἔσχετο*? nec dubitandum videtur quin Aristarchus *δ* 119 *ἕκαστά τε πειρήσαιτο* mutarit in *ἕκαστά τ' ἐπειρήσαιτο*, qua mutatione et versus fit pessimus et verbi formam lucramur novam atque inauditam: quod enim La Roche dicit aoristum *εἰρησάμην* in usu non esse Aristarchum fugere non potuisse, ista praesumpta est opinio, quae re et veritate non confirmatur. an veras verborum formas credibile est ei notas fuisse qui adiectiva parum nosset? minime reconditum est adiectivum *ταρφύς ταρφεῖα ταρφύ* (cf. *ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ* Aesch. Sept. 535. *πάνυ ταρφύς τις μυριὰς ἀνδρῶν* Aesch. Pers. 926, ubi libri *πάνυ γὰρ φύστις* praebent inepte): quo ex adiectivo et aliae apud Homerum formae derivantur (velut *ταρφέες*, *ταρφέα*, *ταρφέας*) et *ταρφείας* (*νιφάδας*) *κατέχευεν* *M* 158, *ταρφεῖαι νιφάδες* *T* 357, *ταρφεῖαι κόρυθες* *T* 359. istas feminini generis formas Aristarchus pro sua linguae Graecae peritia scripsit *ταρφειάς* et *ταρφειαί*, derivandas putans ab adiectivo *ταρφειός ταρφειά ταρφειόν*, aeque falso ac si quis ex *ἡδεῖαι* et *ἡδείας* formis adiectivum *ἡδειός ἡδειά ἡδειόν* extitisse concluserit. nec *θαμειαί* aut *θαμειάς* scribendum cum Aristarcho (schol. BL *A* 52), sed *θαμεῖαι* et *θαμείας*: nam quod Nicander Alex. 581 ausus est fingere *θαμειότεροι*, non eam habet vim ut Homero aut Archilocho (fr. 4) *θαμειός* adiectivum notum fuisse statuamus. istos vero Aristarchi errores, quibus aliae eiusdem grammatici *παραδιορθώσεις* facile possint addi, quo consilio attulimus? non ut obiurgaremus Aristarchum, cuius errores non tam ipsius ingenio quam aetati qua vixit imputandos arbitror, sed ut docerem Aristarchum fuisse non criticum omnibus numeris absolutum, sed hominem plurimis et gravissimis erroribus obnoxium linguaeque Graecae minus gnarum. quod nolim ita accipi quasi alios grammaticos Alexandrinos huic ducam praeferendos: immo vero suis quemque istorum criticorum vitiis laborasse arbitror. sed Aristarchi ideo mentionem feci, quod funesta Homericis carminibus extitit huius maxime viri nimia apud posteros auctoritas, qua effectum putamus ut non solum propagarentur commenta eius quamvis perversa[2]), sed etiam vestigia genuinarum scripturarum multis locis

---

2) Tam superstitiose Aristarcho addicti erant veteres quidam grammatici, ut ne eos quidem quos agnovissent eius errores auderent corrigere, sed mallent ineptire cum Aristarcho quam minus illustres sequi grammaticos vera dicentes. cf. schol. *B* 316 *ἀλλ' ἐπειδὴ οὕτως* (nimirum *πτερύγος* pro *πτέρυγος*) *δοκεῖ στίζειν τῷ Ἀριστάρχῳ, πειθόμεθα αὐτῷ ὡς πάνυ ἀρίστῳ γραμματικῷ.* schol. *Δ* 235 *μᾶλλον πειστέον Ἀρι-*

prorsus delerentur. non mutabitur rerum condicio, siquis pertinaciter Aristarchum defensurus contenderit, quaecunque hunc vatem dedeceant, esse ab eo aliena et erroribus vel mendaciis deberi grammaticorum, qui vitiosis aliorum commentis summi grammatici auctoritatem praetenderint. etenim si parum locupletes sunt quos de Aristarcho habemus testes, necesse est nostro potius nos uti iudicio antequam aut Aristarcho aut iis quae de Aristarcho traduntur temere fidem habeamus.

Inter recentiores philologos de emendandis Homeri carminibus bene meritos nullus maiore laude dignus videtur quam is qui criticos quotquot adhuc extiterunt omnes longo post se reliquit intervallo, Ricardus Bentleius, qui litera Aeolica quae dicitur in Homericis carminibus ineunte saeculo XVIII detecta singulare sui ingenii acumen splendidissime comprobavit: emendationes eius Homericas ex parte tantum editas esse est quod dolemus. multum item ad emendandum Homerum contulit Ph. Buttmannus grammaticus egregius, qui a nimia Aristarchi admiratione alienus fuit et traditae lectionis vitia quaedam sagaciter agnovit et sustulit. inter editores poetae plurimum profuerunt verbis emendandis Ric. Payne Knight, cuius recensio plus uno nomine vituperanda nec tamen digna quae neglegatur plerisque hominibus doctis ignota mansit, et is qui omnibus notus est Immanuel Bekker. omnino autem, ut diximus, propter nimiam grammaticorum Alexandrinorum et Byzantinorum admirationem apud philologos Graecarum literarum studiosos Homericorum carminum emendatio neglecta iacuit. aliunde vero quaestionibus quibusdam ad Homericas formas spectantibus nova lux allata est novissimos per annos et fortasse mox afferetur ab iis qui in eiusdem stirpis linguis comparandis elaborant: quibus ex studiis ad Homerum emendandum posse fructum quendam redundare praeclaro exemplo ostendit Leo Meyer, vir non solum iudicii subtilitate et acumine insignis, sed etiam propter animi candorem et sincerum veritatis studium nobis carissimus.

Nostrae criseos olim rationem reddemus peculiari libro, quo et quae mutarimus libris invitis et quae mutari velimus uberius explicanda et argumentis confirmanda erunt: nunc viam quam ingressi simus paucis adumbrasse sufficiet. quid recte se habeat, quid vitiosum sit in ea quae ad nos pervenit multas per vicissitudines atque admodum deformis Homericorum carminum forma, nullo modo arbitror posse certius indagari quam diligenti huius poeseos studio.

στάρχῳ ἢ τῷ Ἑρμαππίᾳ, εἰ καὶ δοκεῖ ἀληθεύειν. similia habes in schol. *Δ* 572 *M* 158 alibi.

est enim Iliadis et Odysseae is ambitus ut plurimis in rebus certas nobis liceat agnoscere leges, quarum ope non solum leviora librariorum vitia sed etiam grammaticorum veterum errores multa per saecula propagati corrigantur. quas ad leges stabiliendas haud inutile arbitramur comparari usum vel abusum recentiorum poetarum, qui non nullis in rebus omnino consentiunt cum Homero, in aliis, quamvis iisdem utantur formis quae in Homeri carminibus traditae sunt, mirifice ab Homerico usu discedunt. velut Ἡρακλῆος Ἡρακλῆι Ἡρακλῆα formae apud recentiores poetas dactylicos collocari solent ita ut prima syllaba secundum versus heroici numeros fortius sit efferenda[3]): ab Homero ista collocatio prorsus aliena est, unde concludere licet id quod multis aliis argumentis confirmatur, in Homericis carminibus requiri formas Ἡρακλέεος Ἡρακλέεϊ Ἡρακλέεα. similiter κλειτός in vetusta poesi constanter ita collocatum legitur ut trisyllaba forma (κλεϊτός aut κλεετός) per hexametri leges admittatur, nec fore opinor qui hoc fortuito factum contendat. pro κοῖλος et Προῖτος veteres grammatici formas κόιλος et Πρόιτος apud Aeoles in usu fuisse perhibent: trisyllabas istas formas flagitat sibi Homerus, cum singula exempla quae videantur bisyllabis formis patrocinari, aliis de causis vitiosa iudicanda sint. item ὠτειλή nomen, quod excepto uno Odysseae loco (τ 456) semper ita collocatur ut media syllaba fortius efferatur, videtur primitus quattuor fuisse syllabarum (ὀυτειλή?): itemque cum Carolo Lugebil suspectam habeo formam ζείδωρος, cuius adiectivi diphthongus per se satis mira versu nusquam stabilitur. perfecti δείδια (proprie δέδϝια) complures apud Homerum habemus formas et exempla haud pauca: quibusdam locis quod traditum est δείδω omni fide caret; quippe nulla extat forma quae praesenti isti respondeat; per numeros pro δείδω ubique potest δείδια Homero reddi; denique quam incerta sit istis in rebus librorum fides ostendit ε 473, ubi optimus codex Marcianus δείδια servavit, cum ceteri δείδω praebeant, atque etiam luculentius Ξ 44, ubi pro δείδω Aristophanis editionem δείδια habuisse scimus ex schol. A. unde δείδω istud a cauto critico non prius admittetur quam auctoritate munitum fuerit

---

3) Compares, ut unum poetam pro multis testem adhibeam, Theocritea quotquot extant exempla. 4, 8 φαντί νιν Ἡρακλῆι. 7, 150 κρατῆρ' Ἡρακλῆι γέρων. 13, 37 αὐτῷ θ' Ἡρακλῆι καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι. 13, 70 Ἡρακλῆα μένοντες. 17, 20 ἀντία δ' Ἡρακλῆος. 17, 27 ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα. 24, 16 φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα. 24, 54 ἐπιτίτθιον Ἡρακλῆα. 24, 134 ὧδε μὲν Ἡρακλῆα. 25, 110 βαρύφρονος Ἡρακλῆος. 25, 143 ἐνσκόπῳ Ἡρακλῆι. 25, 191 φαμένου κλύοι Ἡρακλῆος.

idonea: quam non praestant ii qui praeter fictum *δείδω* etiam aliud praesens *δειδίω* finxerunt Herodianus grammaticus[4]) et docti quidam versificatores. codices et grammaticos siquis sequatur, neque *γεγωνέω* praesens neque *γέγωνα* perfectum improbabit: ipsos poetas qui consuluerit, neutram formam probam esse intelleget et unum admittet praesens *γεγώνω*. *H* 3 etiam nunc sunt qui scribant

ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,

vel Aristarchum secuti vel librorum fidem non omnium, at plerorumque: usu Homeri et aliorum poetarum, de quo plurimis exemplis edocti sumus, flagitatur *πολεμιζέμεν*[5]), itemque in primo hexametri pede scribendum *α* 347 *τερπέμεν* (non *τέρπειν*) *ὅππῃ οἱ νόος ὄρνυται*, et similiter alibi apud Homerum locis plus centum. falso Aristarchus *Λ* 117 scripsit *βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶν ἔμμεναι*, nesciens ille quidem *σῶς* monosyllabum, cui formae tuendae erunt qui *X* 332 afferant, Homero esse ignotum. de versis *τίς πόθεν* ΕΙϹ *ἀνδρῶν* (*Φ* 150 et al.) disputantes veteres grammatici alii *ὀξύνεσθαι* volebant ΕΙϹ, alii *ἐγκλίνεσθαι*, alii *περισπᾶσθαι*: quae controversia dirimenda erat ita ut *τίς πόθεν ἔσσ' ἀνδρῶν*, quod voluit Payne Knight, scriberemus admissa in forma *ἐσσί* vocalis extremae elisione. possunt alia id genus plurima afferri, ubi vel discesserimus a libris vel discedendum iudicemus: sed speciminis loco haec opinamur sufficere, in quibus eo lubentius acquiescimus, cum ad causam nostram obtinendam requiratur uberior quam quae huic praefationi conveniat disputatio. ceterum tametsi haud paucis in rebus a codicibus discessi, tamen

---

4) Fide dignus est Herodianus ubi auctoribus idoneis vel utitur vel nititur: ipsius grammatici sententiis *ἀμαρτύροις* nihil credendum. rem satis notam commemorandam duxi, quoniam fuit nuper qui Elmsleio *πιτνέω* formam verissime damnanti nudam Herodiani auctoritatem opponere auderet temere et absurde. quali argumentandi genere nunquam efficietur ut Herodianum putemus caruisse erroribus, sed hoc unum efficitur ut cognoscamus etiam inter Germaniae philologos esse quosdam Vallaurios i. e. homines iudicio destitutos et criticae artis propter ignorantiam osores.

5) Quam sit in his rebus exigua librorum adeo vetustissimorum fides, docet anonymus in Papyris Graecis a Bruneto de Presle et Eggero editis (Paris. 1866) p. 106 sq.:

οὐκ ἐφάμην Ἀχιλῆι χολωσέιν ἄλκιμον ἦτορ
ὧδε μάλ' ἐκπάγλως, ἐπειὴ μάλα μοι φίλος ἦην.

scripturae *χολώσειν* et *ἦην* quater in papyro repetuntur: nihilo minus restituere debebimus *χολωσέμεν* et *ἦεν*. item in Hesiodo revocandum *σχεδὸν ἐλθέμεν οὐδὲ μάχεσθαι* Scut. Herc. 432, *Διὶ λειβέμεν αἴθοπα οἶνον* Op. 724, *μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθιζέμεν, οὐ γὰρ ἄμεινον* Op. 750.

rectius nimiae modestiae quam audaciae et temeritatis convincar, ut in abiciendis versibus spuriis vel suspectis minimum mihi indulsi, ita multa quae vitiosa mihi viderentur adhuc toleravi, non nunquam ita ut dubitationem indicarem, saepius ne verbo quidem addito. velut pro formis quales sunt αἰτιόωνται ἀλόωνται εὐχετόωνται similibus verissime arbitror Leonem Meyerum requirere αἰτιόονται ἀλόονται εὐχετόονται sim.: potuisse αἰτιάονται mutari in αἰτιόωνται credam, siquis ostenderit pro αἰτιάομαι substitutum esse, id quod nemo unquam videtur sibi concessisse, αἰτιόωμαι. nihilo minus αἰτιόωνται similesque formas servavi, quoniam de contractorum verborum formis Homericis quaedam mihi restabant affines huic quaestioni dubitationes, quas expedire non possem. ac plurima omnino sunt dubia et incerta de dialecto Homerica, cui dolemus H. L. Ahrensium non impendisse eam doctrinam et sagacitatem, quam in aliis Graecae linguae dialectis explicandis luculentissime ostendit. nimirum ea quae nunc fertur Homericorum carminum dialectus ut ab Ionum lingua ea quam aliunde novimus multiplici modo discrepat, ita haud pauca cum Atticorum sermone habet communia, non quia, ut Aristarchus opinabatur, Atheniensis fuit poeta, sed quia poemata eius diu Athenis in hominum manibus fuerunt antequam ad Alexandrinos grammaticos pervenerunt. quam rem qui considerarit, mirabitur non quod passim sui dissimilis videatur poeta, sed quod tot ac tam manifesta appareant genuinae speciei vestigia. quibus vestigiis insistens in summa cautione facere non potui quin aliquot formas admitterem grammaticis Alexandrinis et nostratibus vel omnino vel propemodum ignotas, velut genitivos secundae declinationis in *οο* exeuntes (*ὅο δήμοο Αἰόλοο* al.), quos partim Buttmannus partim Payne Knight et Ahrensius agnoverunt, et verbi *εἰμί* imperf. 3 pers. sing. numeri *ἔεν*, quae forma raro libris tradita est (Od. *ρ* 208 scripturam *ὑδατοτρεφέων ἔεν ἄλσος* Clarkius affert, La Rochius ignorat), sed ex versus numeris certo agnoscitur. ista et alia non mirabor si displicuerint iis qui scholiastis et membranis plus quam rationi tribuendum putent nec velint fateri plurima quae pueri didicerimus viris et senibus nobis esse abicienda. iuventuti saltem, quae vera sint et simplicia, maxime conducent. ceterum in hac Odysseae recensione plurimae erant res quibus diversissimas in partes mens distraheretur, praesertim cum novae in dies quaestiones et dubitationes orerentur: quam ob rem veniam mihi velim tribui, sicubi levioribus in rebus aequabilis norma non sit servata.

De compendiis quibus in annotatione critica usi simus pauca addiderim. varietati lectionis in scholiis vel alibi traditae literas *γρ.*

(i. e. γράφεται) praemisi. Aristarchi nomen plerumque duabus primis literis (Ar.) indicavi. cetera scribendi compendia neminem facile fallent. quae invitis codicibus Homericis novata sint indicantur ita ut simpliciter librorum scriptura commemoretur: coniecturis a me non receptis interrogandi signum apponitur. auctores vel emendationum vel coniecturarum quamquam raro indicavi, tamen meas suspiciones potiores nec plane pusillas stellula distinxi: quod signum ubicumque iusto liberalius usurpasse me videro, errorem quam primum corrigam. etenim ut semper malui de meo iure cedere quam aliorum opes mihi arrogare, ita in hoc quo nunc teneor opere unum opto ut nostra Homericorum carminum recensio iis quae adhuc prodierunt editionibus sit emendatior, etiamsi ne una quidem emendatio debeatur mihi, sed omnes meas emendationes dudum alii praeceperint. addenda quaedam et corrigenda alteri Odysseae parti adiungentur.

Scribebam Petropoli mense Ianuario a. 1874.

F. A. WOLFII
SUMMARIA.

I.

Invocata Musa ut Ulyssem canat ab eversa Troia errantem et, amissis omnibus sociis, domum redeuntem (1—10), narratio ducitur ab eo tempore, quo Calypsus insulam ille relicturus est. Absente enim Neptuno, cuius ira virum iam dudum reditu arcebat, decretum fit in concilio deorum ut Calypso eum ab Ogygia insula discedere domumque reverti sinat (11—95): Minerva autem, quae id maxime agit, in Ithacam ad filium ipsius pubescentem festinat, ubi magna turba procorum, nuptiis Penelopes imminentium, Ulyssis copias quotidianis conviviis absumit (96—112). Apud eos aeger animi Telemachus assidens reverenter excipit deam, Mentae, Taphiorum regis, specie indutam, quae ipsum variis sermonibus ad spem patris propediem reducis videndi excitat hortaturque ad concionem Ithacensium agendam, in qua procorum iniurias palam accuset, et ut ipse statim de patre sciscitatum ad Nestorem ac Menelaum proficiscatur, recens ab erroribus regressos (113—318). Mox, ubi ex oculis evanuit dea, non sine indicio numinis, Phemius, procorum epulis adhibitus, canere orditur de infelici navigatione Archivorum; quo argumento offensa Penelope cantorem ad alia revocare conatur: sed a filio libere reprehenditur, qui nunc primum etiam cum procis contumacius generosa simplicitate expostulat et in crastinum indicit concionem, haud dissimulato consilio suo (319—419). Interim flexo in vesperam die proci a cantu et saltatione cubitum discedunt domos, ipseque Telemachus dormitum it (420—444).

II.

Ithacensibus postero mane ad concilium vocatis Telemachus queritur contumeliam domus et profligationem bonorum atque populi misericordiam et auxilium implorat (1—79). Antinous, ex principibus procorum, culpa in Penelopen translata, finem malorum

fore negat, nisi ipsa nupserit alicui, aut ad Icarium patrem redeat (80—128). Respondenti Telemacho et turbam domo excedere aperte iubenti aquilae praetervolantes auspicium faciunt, quod infaustum procis interpretatus vates Halitherses ridetur ab Eurymacho (129—207). Ita quum nihil effectum videt, altercatione protracta, iuvenis navem postulat, qua Pylum et Spartam vehatur percunctatum de patre; sed irrisum hac quoque spe frustratur dissoluta concio (208—259). Inde in litore solus veneratur Minervam, quae Mentoris cuiusdam specie adstans ei instructam navem et se ipsam navigationis comitem pollicetur (260—295). Statim domum reversus Eurycleam promam cibaria itineri parare iubet, inscia matre (296—381); Minerva autem ex populo socios colligit, navique ab Noëmone accepta et deducta ambo vesperi solvunt ex portu (382—434).

III.

Telemachum cum Minerva advenientem comiter excipit Nestor, quum maxime in littore publicis epulis et sacris Neptuno faciendis occupatus (1—74). Is vero adolescenti, de patre sciscitanti, nihil novi refert, quippe omnium illius rerum ignarus; sed quid sibi et aliis ducibus Achivorum in reditu ab excidio Ilii acciderit, et qui ex illis domum reverterint, diligenter enarrat (75—200): tum monitis bonisque ominibus ad ulciscendas procorum iniurias excitatum, memorata etiam Agamemnonis caede et laudato Oreste, sceleris ultore, hortatur ut quam primum pergat ad Menelaum, nuper ex longinquo errore reversum (201—328). Ad vesperam, antequam in urbem redeunt Pylii, abit Minerva, quam in discessu agnitam veneratur Nestor et vitulam deae immolaturum se vovet (329—394). Ita Telemachus in aedes Nestoris ducitur et ibi pernoctat (395—403). Mane postridie in domo regis privatum sacrum fit Minervae, quo peracto Telemachus cum Pisistrato, Nestoris filio, curru contendit Spartam (404—485). Nocte proxima apud Dioclem, principem Pheraeorum, deversati, altera Spartam perveluntur (486—497).

IV.

Menelaus nuptias filiorum celebrat, quum ad aulam eius accedunt Telemachus et Pisistratus; quibus liberaliter hospitio invitatis epulae apponuntur (1—67). Cum iis super coenam sermonem confert Menelaus, non sine blanda mentione Ulyssis, quae statim detegit filium, quem et Helena intrans agnoscit (68—154). Mox viri desiderio affectis omnibus lacrimae oboriuntur; sed earum

remedium affert Helena, quae cum Menelao ad somnum usque temporis apud Ilium acti et virtutum Ulyssis memoriam repetit (155—305). Postero die calamitatem domus suae querenti Telemacho et patris fortunam percunctanti narrat Menelaus de erroribus suis, et quid ipsi responderit Aegyptius Proteus de casibus redeuntium Achivorum, nominatim Aiacis Locrensis et Agamemnonis, atque de Ulyssis in insula Calypsus commoratione; denique adolescenti, ut longius Spartae maneat, rogato munera hospitalia promittit (306—619). Interea proci, ut Telemachi abitum compererunt, de insidiis revertenti locandis consilia agitant, quae Medon excepta aperit Penelopae, adhuc ignarae profectionis (620—714). Afflicta hoc nuntio regina lamentatur; dein precata Minervam divino somnio confirmatur per quietem noctis eius, qua delecti procorum in Asteridem insulam navigant, ut caedis consilium exsequantur (715—847).

V.

Concilio deorum iterum facto, agente Minerva, Iupiter Mercurium mittit ad Calypso, ut Ulyssem ex insula sua abire patiatur (1—84). Imperium gravate accipit Nympha, neque tamen detrectare ausa (85—147) heroëm, dudum patriae desiderio tabescentem, edocet non morari se, quo minus statim discedat (148—227); ipsaque propere eum adiuvat in fabricanda rate, qua benigne dimissus navigationem solus aggreditur (228—281). Duodevigesima die navigationis, quum iam Phaeacum insulam, Scheriam, e longinquo videt, forte praetervehens Neptunus excitat tempestatem, quae trabium compaginem dissolvit (282—332). Sed ipse alveo ratis insidens, ventorum fluctuumque ludibrium, misericordiam deae marinae experitur, Leucotheae, quae ei redimiculum praebet pectori subligandum, cuius virtute facilius in terram enatet (333—364). Atque ita tandem, quamvis fremente Neptuno, praesentem mortem effugit et ad proximum litus Phaeacum nudus evadit, ubi semianimem cubile foliis stratum placido somno recreat (365—493).

VI.

Phaeacum regis Alcinoi filiam, Nausicaam, per quietem iubet Minerva vestimenta lavatum ferre ad litus insulae, in quo Ulysses procubuerat (1—47). Id facile permittente patre ac vehiculum praebente, mane illuc pervehitur, tum opere facto ludum exercet cum ancillis (48—109). Eo strepitu excitatus Ulysses supplex implorat virginis misericordiam (110—185), ab eaque statim in tutelam receptus lavacro, veste ac cibo recreatur (186—250): mox diligenter admonitus cum ancillis sequitur currum redeuntis et occidente sole venit ad lucum

Minervae, qui ante urbem est, ubi familiare sibi numen solita veneratione precatur (251—331).

VII.

Postquam Nausicaa domum redierat, Ulyssi occurrit Minerva, in speciem puellae mutata, illumque nebula cinctum in urbem et ad aedes Alcinoi ducens diligenter admonet (1—77). Sic solus ingreditur regiam splendidissime ornatam; ubi primores Phaeacum congregatos videt circa Areten reginam, cui primum supplicat, atque Alcinoum, qui eum hospitio accipit donaque promittit et navem, qua propediem in patriam deducatur (78—225). Percunctante post coenam Arete, cuias esset et unde vestem haberet, (agnoverat enim ea) paucis refert, quae sibi acciderant ab Ogygia insula usque ad Scheriam naviganti (226—297); bonumque animum habere iussus, suadente nocte, quieti concedit (298—347).

VIII.

Postero die in publico concilio consultat Alcinous de hospite domum deducendo principesque populi et florem iuventutis ad epulas vocat illi praebendas (1—45). Statim iuvenes, adornata navi, in regiam Alcinoi conveniunt, quo et Demodocus accitur, canendi ad citharam peritus (46—103). Pransi omnes conferunt se in forum ad gymnicos ludos faciendos, quibus Ulysses lacessitus se immiscet et certamine disci vincit (104—255). Deinde saltatur a iuvenibus carmen, quod Demodocus cantat de amoribus Martis et Veneris; etiam simplex genus saltationis additur (256—384). Iam parantur Ulyssi dona a principibus et Euryalo, qui eum antea dictis lacessierat; mox in Alcinoi aedibus calida lotus epulas adit (385—469). In his Demodocus, de equo ligneo et Ilii excidio canens, heroi memoriam superioris fortunae et lacrimas movet; ex quo eum rogat Alcinous ut, quis sit et quos casus perpessus sit, exponat (470—586).

IX.

Quatuor hinc libris Ulysses apud Phaeacas seriem multiplicis erroris sui enarrat. Itaque refert, quis et unde domo sit (1—38); ut ab Ilio profectus primum ad Ciconas appulerit, atque expugnata eorum urbe Ismaro, LXXII sociis amissis, fugatus abscesserit (39—61); utque inde circa Maleam promontorium Borea a cursu suo ad Lotophagos sit deiectus (62—104), tum in terram immanium Cyclopum (105—192); ubi cum duodecim viris ad Polyphemum, Neptuni filium, penetraverit (193—286): qui cruentis dapibus expletus, quas caede sex sociorum eius instruxerat (287—344), vino etiam, quod Ulysses ingesserat, temulentus, quum in somnum procu-

buisset, excaecatus (345—412) et parte gregis spoliatus, fugientem saxis incessit (413—566).

X.

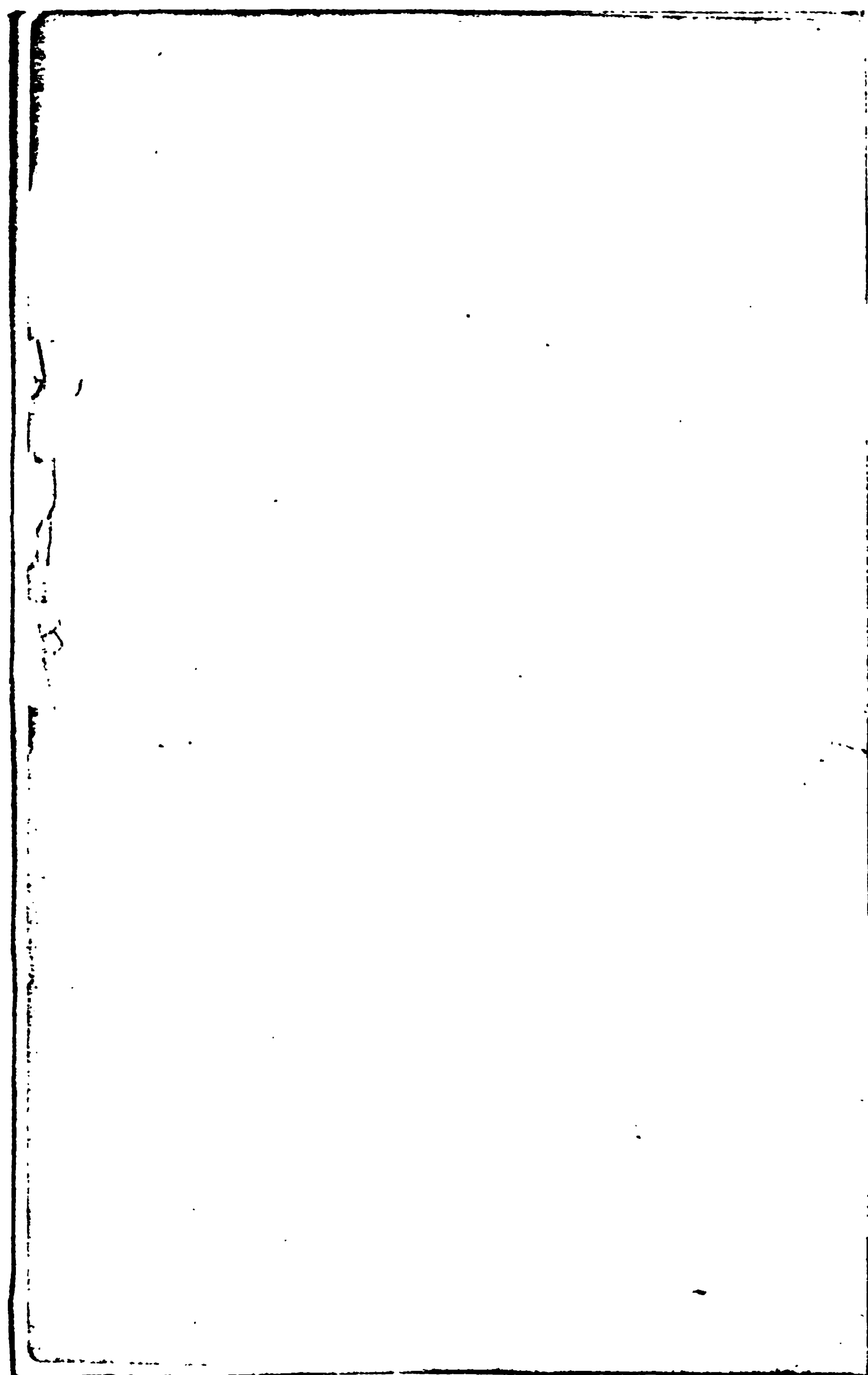
Refert deinceps, ad insulam Aeoli, tempestatum arbitri, pervectum se accepisse ab eo ventos praeter Zephyrum, Ithacam petenti secundum, utre conclusos (1—27); socios autem, quum patria iam in conspectu esset, male cupidos solvisse utrem, unde emissam procellam eos ad Aeoliam reiecisse, verum expulsos ab rege et in vastum mare occidentalis plagae abreptos (28—79). Ita ad Laestrygonas anthropophagos deferuntur, ubi naves XI et multi sociorum intercidunt (80—132); mox una navi ad Aeaeam appellunt, insulam Circes, a qua XXII viri cum Eurylocho praemissi in suum ora convertuntur (133—260). Ulysses tum ipse, herba magica a Mercurio accepta, ad deam ingressus potentiam eius effugit atque adeo virtute efficit ut socii pristinam speciem recipiant (261—399). Denique anno exacto apud Circen cum sociis, Ithacae memor iubetur ab illa consulendi Tiresiae causa proficisci ad fauces inferorum prope Oceanum, quo loco defunctorum animae excitantur (400—549). Illuc navigaturo casus unum etiam socium eripit, Elpenorem (550—574).

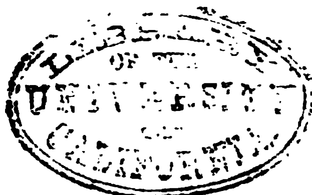
XI.

A Circe digressus venit in oram Cimmeriorum, eum ad locum, qui descensus ad manes perhibetur (1—22). Ibi sacris rite perfectis, scrobem complet sanguine victimarum; at circumvolantibus animabus, nullam sinit attingere haustum, nisi prius Tiresias vates inde libasset (23—50). Primum obvio Elpenori sepulturam promittit; tum matrem videt, Anticleam; mox Tiresiam, cuius causa venerat, ex quo reditum ac reliquos vitae casus cognoscit (51—151); ex matre, quae iam ad haustum cruoris admittitur, fortunam domus suae (152—224): plures etiam priscarum videt heroïdum, Tyro, Antiopen, Alcmenen, Epicasten, Chloridem, Ledam, Iphimediam, Phaedram, Procridem, Ariadnen, Maeram, Clymenen, Eriphylen (225—332). Excitatus deinde a Phaeacibus ad persequendum sermonem (333—376) heroës quoque, quorum animae occurrerint, recenset, Agamemnonem, de sua suorumque caede exponentem (377—466), Achillem, Patroclum, Antilochum, Aiacem maiorem (467—567); praeter hos Minoëm iudicantem et feras sectantem Orionem; item Tityum, Tantalum, Sisyphum, variis suppliciis cruciatos; denique imaginem Herculis (568—626). Quibus visis, partim et colloquutus, ex Oceano revehitur in altum (627—640).

XII.

Reversus in Aeaeam insulam, Elpenoris corpore humato (1—15), a Circe, ut evitet mala cetera, edocetur; ut Sirenas praetereat iisque oppositos scopulos, navibus infestos, et proximi freti portentosa pericula cum gregibus et armentis Thrinaciae, haud tangendis (16—141). Bono animo ingreditur mare, Sirenum letalem cantilenam audit impune (142—200); scopulos erraticos praetervehitur et Charybdin, dum Scylla sex socios e navi abripit (201—259): sed ab Eurylocho et reliquis sociis coactus appellit ad Thrinaciam, ubi tempestate diutius detenti in cibi penuria, frustra prohibente ipso, incustoditis bobus Solis non parcunt (260—373). Quod ut comperit deus, ultionem mandat Iovi, qui impios statim diris prodigiis terret (374—396), mox navigantes fulmine percutit, excepto Ulysse (397—419), qui fragmento lacerae navis inhaerens solus ad Ogygiam insulam evadit (420—453).

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α.

*Ἄνδρα μοι ἔννεπε, μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδε ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
πολλὰ δ' ὅ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἑτάρους ἐρρύσατο ἱέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο,
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἠελίοιο
ἤσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
τῶν ἁμόθεν γε, θεὰ θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν·
τὸν δ' οἶον νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικὸς
νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψὼ δῖα θεάων,
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν
τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι
εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων
καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες
νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαινεν
ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.*

---

1. *πολύκροτον* gramm. ap. schol. Ar. Nub. 261. *πολλὰ*: *πάντων* al. 3. *νόμον* Zenod. 8 et 9 suspecti? 10. *γε*: **τι*? 15. *σπέσ(σ)ι* plerique libri. 19. *μετὰ οἷσι φίλοισι*: *σὺν ἑοῖσι φίλοισι* vel *μετὰ οἷς ἑτάροισι* al. 20. *Ποσειδάωνος*: secundam huius nominis syllabam per iota efferunt meliores Iliadis libri, cf. Ahrens Philol. 23 p. 22 sqq. 21 *suspectus.

ἀλλ᾽ ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ᾽ ἐόντας,
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἳ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἳ δ᾽ ἀνιόντος,
ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
ἔνθ᾽ ὅ γ᾽ ἐτέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
τόν ῥ᾽ Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν᾽ Ὀρέστης·
τοῦ ὅ γ᾽ ἐπιμνησθεὶς ἔπε᾽ ἀθανάτοισι μετηύδα·
ὢ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ᾽ ἔμμεναι· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε᾽ ἔχουσιν·
ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρεΐδαο
γῆμ᾽ ἄλοχον μνηστήν, τὸν δ᾽ ἔκτανε νοστήσαντα,
εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες, ἐύσκοπον ἀργεϊφόντην,
μήτ᾽ αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο,
ὁππότ᾽ ἂν ἡβήσῃ καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.
ὣς ἔφαθ᾽ Ἑρμείας, ἀλλ᾽ οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
πεῖθ᾽ ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ᾽ ἀθρόα πάντ᾽ ἀπέτισεν.
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ·
ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλά μοι ἀμφ᾽ Ὀδυσῆι δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,
δυσμόρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ᾽ ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης.
νῆσος δενδρήεσσα, θεὰ δ᾽ ἐν δώματα ναίει,

24. οἳ μὲν — οἳ δ᾽: ἡ μὲν — ἡ δ᾽ Crates p. 47 Wachsm. 27. *Ὀλύμπιοι? 31. ἔπε᾽ ἀθανάτοισι μετηύδα: ἔπεα πτερόεντα προσηύδα al. 37. ἐπεί οἱ? 38. πέμψαντες Μαίης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν Massiliensis edit. πέμψαντες: πέμψαντε Zenod. et Aristoph. ἐύσκοπον: διάκτορον codex unus et Arrian. Epict. III, 1, 39. 39. κτεῖναι al. 41. καί: τε καὶ plerique. 49. πήματα πάσχει: τῆλ᾽ ἀλάληται schol. ε 3. 50. ἀμφιρύτῃ: Ὠγυγίῃ Strab. I p. 26. 51. ἐν: ἐνὶ? δώματα: δώμασι plerique.

Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς τε θαλάσσης
πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
μακράς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν.
τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει,
αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισιν
θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρῴσκοντα νοῆσαι
ἧς γαίης θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοί περ
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε; οὔ νύ τ' Ὀδυσσεὺς
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;
  τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην;
ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν
ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰὲν
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
ἀντίθεον Πολύφημον, ὅο κράτος ἔσκε μέγιστον
πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
Φόρκυνος θυγάτηρ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
οὔ τι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς οἵδε περιφραζώμεθα πάντες
νόστον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος.
  τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε,

56. δὲ: δ' ἐν al. λόγοισι: * ἔπεσσιν? 60. οὔ νύ τ': οὕνεκ' al. 68. αἰεὶ pauci. 69. ἀλάωσεν: * ἀπάμερσεν? 70. ὅο: ὅου libri. ἔσκε: ἐστὶ plerique. 71. νύμφη: γρ. μήτηρ schol. Palat. 72. μέδοντι Aristoph. 73. σπέσ(σ)ι plerique. 60. τὸν δ' αὖτε προσέειπε pauci. 83. πολύφρονα: δαΐφρονα al.

Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον ἀργεϊφόντην
νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
νύμφῃ ἐυπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βουλήν,
νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.
αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
μᾶλλον ἐποτρύνω καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἵ τέ οἱ αἰεὶ
μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα
νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσῃ,
ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν.
ὣς εἰποῦσ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
ἀμβρόσια χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇσ' ἀνέμοιο.
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα.
στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ ἐπὶ προθύροισ' Ὀδυσῆος
οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
εἰδομένη ξείνῳ, Ταφίων ἡγήτορι Μέντῃ.
εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας. οἳ μὲν ἐκεῖθι
πεσσοῖσιν προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον
ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες
οἳ μὲν οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
οἳ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας

---

85. Ὠγυλίην Antimachus. τάχιστα: παραστὰς? Mus. Rhen. nov. 27 p. 346. 88. Ἰθάκηνδε ἐλεύσομαι, Ἰθάκην διελεύσομαι, Ἰθάκην ἐσελεύσομαι al. 89. μᾶλλον: *ἐσθλὸν? θείω: γρ. θήσω schol. 91. μνηστήρεσσ' ἀποειπέμεν? 93. Σπάρτην: Κρήτην Zenod. post 94 non nulli addunt κεῖθεν δ' ἐς Κρήτην τε παρ' Ἰδομενῆα ἄνακτα· ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων (cf. α 285 sq.). 95. ἔχησιν: ἔλῃσιν al., λάβῃσιν Rhianus. 97 et 98 (fortasse etiam 99—101) om. Massil. ed. 99—101 ἀθετοῦνται schol. cf. Κ 135 Ε 746 sq. 101. ὀμβριμοπάτρη al. 106. *ἐκεῖθι: ἔπειτα libri. 110. μέν: μεν ἄρ' al.

νίζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.
τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδής·
ἧστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιημένος ἦτορ,
ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἴ ποθεν ἐλθὼν
μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι καὶ κτήμασι οἷσι ἀνάσσοι.
τὰ φρονέων μνηστῆρσι μεθήμενος εἴσιδ' Ἀθήνην.
βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
ξεῖνον δηθὰ θύρῃσιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δὲ στὰς
χεῖρ' ἕλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
χαῖρε, ξεῖνε, παρ' ἄμμι φιλήσεαι· αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου πασσάμενος μυθήσεαι ὅττεό σε χρή.
ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ', ἡ δ' ἕσπετο Παλλὰς Ἀθήνη.
οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
ἔγχος μέν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
δουροδόκης ἔντοσθεν ἐυξόου, ἔνθα περ ἄλλα
ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵστατο πολλά·
αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσσας
καλὸν δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον ἔκτοθεν ἄλλων
μνηστήρων, μὴ ξεῖνος ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ
δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθών,
ἠδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
δαιτρὸς δὲ κρεάων πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
κῆρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπῴχετο οἰνοχοεύων.

---

117. *κτήμασιν*: *δώμασιν* al.. *ἀνάσσει* al. 118. *εἴσιδ'*: * *εὖιδ'*? *Mélanges Gréco-Rom.* II p. 410. 124. *μυθήσεαι*: *γρ. μυθήσεο* schol. Palat. *ὅττευ* Rhianus. 140 suspectus? 141 sq. damnat Ath. V p. 193 B. 141. *κρειῶν* libri.

ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες. οἳ μὲν ἔπειτα
ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
σῖτον δὲ δμῳαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισιν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο
μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,
μολπή τ' ὀρχηστύς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκεν
Φημίῳ, ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.
ἦ τοι ὃ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν,
αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι·
ξεῖνε φίλ', ἦ καί μοι νεμεσήσεαι ὅττι κε εἴπω;
τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδή,
ῥεῖ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν,
ἀνέρος οὗ δή που λεύκ' ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ
κείμεν' ἐπ' ἠπείρου, ἢ εἰν ἁλὶ κῦμα κυλίνδει.
εἰ κεῖνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα,
πάντες κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι
ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε.
νῦν δ' ὃ μὲν ὣς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις ἡμῖν
θαλπωρή, εἴ πέρ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
φῇσιν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὤλετο νόστιμον ἦμαρ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς πόθεν εἷσ' ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
ὁπποίης τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,

---

147 et 148 inverso ordine scriptos multi libri praebent. post 148 al. addunt *νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι* (cf. *γ* 340). 152. *γάρ τ'*: *γὰρ* al. 154. *Φημίῳ, ὃς δὴ πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας ἀείδων* Herodot. v. Hom. p. 13, 43 West. 158. *ἦ*: *εἰ* plerique. 167. *ἐλπωρή* al. 168. *φήσει* al. 170. *ἔσσ'*: *εἰς* libri. 171—173 *ἔν τισιν οὐκ ἐφέροντο* schol. cf. *ξ* 188—190. 171. *τ'*: *δ'* al.

ἠὲ νέον μεθέπεις ἦ καὶ πατρώιός ἐσσι
ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.
  τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι
υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισι ἀνάσσω.
νῦν δ' ὧδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ἠδ' ἑτάροισιν,
πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.
νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος,
ἐν λιμένι Ῥείθρῳ ὑπὸ Νηίῳ ὑλήεντι.
ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι
ἐξ ἀρχῆς, εἴ πέρ τε γέροντ' εἴρηαι ἐπελθὼν
Λαέρτην ἥρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πήματα πάσχειν
γρηὶ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ βρῶσίν τε πόσιν τε
παρτιθεῖ, εὖτ' ἄν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσιν
ἑρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο.
νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι,
σὸν πατέρ'· ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.
οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέι πόντῳ
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν
ἄγριοι, οἵ που κεῖνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.
αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὡς τελέεσθαι ὀίω,
οὔτε τι μάντις ἐὼν οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς.
οὔ τοι ἔτι δηρόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
ἔσσεται, οὐδ' εἴ πέρ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσιν·
φράσσεται ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.

---

175. μεθέπεις: γρ. μεθέπῃ schol. 177. ἦν: *ἔσκ'? 183. *πλώων οἴνοπα? ἐπ': γρ. ἐς schol. 184. Τεμέσην: γρ. Τάμασιν Steph. Byz. p. 599, S. 185 sq. προηθετοῦντο ὑπὸ Ἀριστοφάνους· κατ' ἔνια δὲ τῶν ἀντιγράφων οὐδ' ἐφέροντο schol. 187. ἀλλήλοιν schol. α 255. 188. τε: τι al. 204. τε: *ἑ?

ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος πάις ἔσσ᾽ Ὀδυσῆος.
αἰνῶς μὲν κεφαλήν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας
κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ᾽ ἀλλήλοισιν,
πρίν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλῃσ᾽ ἐνὶ νηυσίν·
ἐκ τοῦ δ᾽ οὔτ᾽ Ὀδυσῆα ἐγὼ ἴδον οὔτ᾽ ἐμὲ κεῖνος.
  τὴν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ᾽ ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
μήτηρ μέν τ᾽ ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἐγώ γε
οὐ οἶδ᾽· οὐ γάρ πώ τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
ὡς δὴ ἐγώ γ᾽ ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἑοῖσ᾽ ἔπι γῆρας ἔτετμεν.
νῦν δ᾽ ὃς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
τοῦ μ᾽ ἔκ φασι γενέσθαι, ἐπεὶ σύ με τοῦτ᾽ ἐρεείνεις.
  τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
οὐ μέν τοι γενεήν γε θεοὶ νώνυμνον ὀπίσσω
θῆκαν, ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς δαίς, τίς δὲ ὅμιλος ὅδ᾽ ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;
εἰλάπιν᾽ ἠὲ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ᾽ ἐστίν.
ὥς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσιν
δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ
αἴσχεα πόλλ᾽ ὁρόων, ὅς τις πινυτός γε μετέλθοι.
  τὴν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ξεῖν᾽, ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ᾽ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
μέλλεν μέν ποτε οἶκος ὅδ᾽ ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
ἔμμεναι, ὄφρ᾽ ἔτι κεῖνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·
νῦν δ᾽ ἑτέρως ἐβόλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες,
οἳ κεῖνον μὲν ἄιστον ἐποίησαν περὶ πάντων
ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὔ κε θανόντι περ ὧδ᾽ ἀκαχοίμην,

207. ἔσσ᾽: εἷς libri. 208. μὲν Aristoph. et Ar.: γὰρ libri. 211. ἐνὶ: ἐπὶ al. 214. ἀγορεύσω: καταλέξω al. 216. οὐ: οὐκ libri. 217. ἐγώ γ᾽: *ἐγὼν? 222. νώνυμον libri. 225. τίς δὲ: τίς δ᾽ al., τίς δαὶ Ar. (schol. Κ 408). *τίς δὴ δαίς, τίς ὅμιλος? χρεώ: χρή? 226. εἰλάπιν᾽: εἰλαπίνη plerique. cf. Ahrens de crasi p. 15. 234. ἐβόλοντο: ἐβούλοντο, βούλοντο, ἐβάλοντο al.

εἰ μετὰ οἷσ' ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ
ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.
τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.
νῦν δέ μιν ἀκλεέως ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο·
οἴχετ' ἄιστος ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
κάλλιπεν· οὐδ' ἔτι κεῖνον ὀδυρόμενος στεναχίζω
οἶον, ἐπεί νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
ἣ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον οὔτε τελευτὴν
ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.
τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη·
ὢ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποιχομένου Ὀδυσῆος
δεύῃ, ὅ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσιν
σταίη ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
τοῖος ἐὼν οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτα νόησα
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο·
ᾤχετο γὰρ καὶ κεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὃ μὲν οὔ οἱ
δῶκεν, ἐπεί ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας,
ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς.
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,

---

241. ἀκλειῶς libri. 242. οἴχετ': ᾤχετ' al. ἄπυστος: ἄφαντος Iulian. p. 59 A. 243. στοναχίζω al. 246. Σάμῃ: Σάμῳ pauci ut Apollod. teste Strab. X p. 453. 254. δεύει al. 257. πρῶτ' ἐνόησα libri. 259. Ἴλου: γρ. Ἴρου schol. 261. ὄφρα οἱ εἴη: ὄφρα δαείη Zenod., γρ. ἤν που ἐφεύρῃ schol. 267. ἐν: ἐνὶ schol. Z 92.

ἤ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἠὲ καὶ οὐκί,
οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα
ὅππως κε μνηστῆρας ἀπώσεαι ἐκ μεγάροιο.
εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.
αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς
μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἔστων.
μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι,
μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,
ἂψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο·
οἳ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἴ κε πίθηαι·
νῆ' ἄρσας ἐρέτῃσιν ἐείκοσιν, ἥ τις ἀρίστη,
ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
ἤν τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς
ἐκ Διός, ἥ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον,
κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
ἦ τ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·
εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσῃς μηδ' ἔτ' ἐόντος,
νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
σῆμά τέ οἱ χεῦαι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξαι
πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξῃς,
φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ὅππως κε μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν
κτείνῃς ἠὲ δόλῳ ἢ ἀμφαδόν· οὐδέ τί σε χρὴ
νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐσσί.
ἢ οὐκ ἀίεις οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης

---

273. ἐπὶ μάρτυροι: ἐπιμάρτυρες al. ut Zenod. 278 om. Rhian. ἕπεσθαι: ἔσεσθαι al. 285. κεῖθεν δὲ Κρήτηνδε παρ' Ἰδομενῆα ἄνακτα Zenod. teste schol. γ 313. δὲ Σπάρτηνδε: δ', ἐς Σπάρτην τε al. 289. τεθνηῶτος al. ut Ar. 291. χεῦσαι plerique. κτερεΐξαι: γρ. κτερέιξον schol. Harl. 293—302 spurii? 295. κε(ν): δὴ al. 298. οἷον: ὅσσον Stob. flor. 79, 21.

πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
καὶ σὺ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,
ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων ἐὺ εἴπῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη
ἠδ' ἑτάρους, οἵ πού με μάλ' ἀσχαλόωσι μένοντες·
σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ξεῖν', ἦ τοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
ὥς τε πατὴρ ᾧ παιδί, καὶ οὔ ποτε λήσομαι αὐτῶν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
ὄφρα λοεσσάμενός τε τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίῃς, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
τιμῆεν, μάλα καλόν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
ἐξ ἐμεῦ, οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσιν.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο.
δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγῃ,
αὖτις ἀνερχομένῳ δόμεναι οἶκόνδε φέρεσθαι,
καὶ μάλα καλὸν ἑλών· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὄρνις δ' ὣς ἀνοπαῖα διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ ἑ πατρὸς
μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν. ὁ δὲ φρεσὶ ᾗσι νοήσας
θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὀίσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπῴχετο ἰσόθεος φώς.
τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός, οἱ δὲ σιωπῇ
εἵατ' ἀκούοντες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδεν
λυγρόν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
τοῦ δ' ὑπερωιόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν
κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια·
κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσετο οἷο δόμοιο,
οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.

---

300. ὅ Ar.: ὅς plerique libri. 316. ἀνώγει plerique. 318. ἔσται: ἔσσετ' al. 320. ἀνοπαῖα: Πανόπαια Cassius Longinus (Epim. Hom. p. 83, 10). 330. κατεβήσατο libri.

ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.
δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν·
Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί·
τῶν ἕν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἱ δὲ σιωπῇ
οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς
λυγρῆς, ἥ τέ μοι αἰὲν ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
τείρει, ἐπεί με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.
τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ
ἀνδρὸς τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
μῆτερ ἐμή, τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρίηρον ἀοιδὸν
τερπέμεν ὅππῃ οἱ νόος ὄρνυται; οὔ νύ τ' ἀοιδοὶ
αἴτιοι, ἀλλά ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν
ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν, ὅπως ἐθέλῃσι, ἑκάστῳ.
τούτῳ δ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν·
τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι
ἥ τις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ
ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο.
ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τέ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
ἣ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκόνδε βεβήκει·

336. δῖον: θεῖον plerique. 337. οἶδας: ᾔδεις Zenod., οἶσθα vel οἶσθας expectes. 341. αἰεὶ libri. 344 damnasse videtur Ar. 346. φθονέεις: γρ. φρονέεις schol. 347. τέρπειν libri. 351. ἐπικλείουσ': ἐπιφρονέουσ' Plat. Reip. IV p. 424 B. 352. ἀκουόντεσσι: ἀειδόντεσσι Plat., ἀιόντεσσι Longin. proleg. ad Hephaest. p. 142 Gaisf.

356—359 damnavit Ar. (cf. Z 490—493), ἐν ταῖς χαριεστέραις οὐδ' ἦσαν schol. 356. ἀλλ' — ἰοῦσα: γρ. ἀλλὰ σύ γ' εἰσελθοῦσα schol. *τέ' αὐτῆς: τὰ σαυτῆς vel τὰ σ' αὐτῆς libri. 360. οἶκόνδε: γρ. θάλαμόνδε schol.

παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
ἔστω, ἐπεὶ τό γε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
τοιοῦδ' οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖσ' ἐναλίγκιος αὐδήν.
ἠῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κιόντες
πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῷσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
ὑψαγόρην τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν·
μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
ποιήσειεν, ὅ τοι γενεῇ πατρώϊόν ἐστιν.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀντίνο', ἦ καί μοι νεμεσήσεαι ὅττι κε εἴπω;
καί κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι Διός γε διδόντος ἀρέσθαι.
ἦ φῂς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν· αἶψά τέ οἱ δῶ
ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός.

370. τό γε: τόδε al. 372. * ἠοόθεν? 377. ὀλέσσαι al. 379. αἴ: γρ. εἴ schol. ποθι: ποτε al. 381. ἐν: ἐνὶ? 389. ἦ καί μοι νεμεσήσεαι: εἴ πέρ μοι καὶ ἀγάσσεαι al.

ἀλλ' ἤ τοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί,
τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ἐγὼ οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο
καὶ δμώων, οὕς μοι ληίσσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάις ἀντίον ηὔδα·
Τηλέμαχ', ἦ τοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
ὅς τις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·
κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασι σοῖσι ἀνάσσοις.
μὴ γὰρ ὅ γ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅς τις σ' ἀέκοντα βίηφιν
κτήματ' ἀπορραίσει, Ἰθάκης ἔτι ναιεταούσης.
ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἐρέσθαι,
ὁππόθεν οὗτος ἀνήρ, ποίης δ' ἐξ εὔχεται εἶναι
γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα·
ἠέ τιν' ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
ἦ ἑὸν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἱκάνει;
οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινεν
γνώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῷ εἰς ὦπα ἐῴκει.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Εὐρύμαχ', ἦ τοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο·
οὔτ' οὖν ἀγγελίῃσ' ἔτι πείθομαι, εἴ ποθεν ἔλθοι,
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥν τινα μήτηρ
ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
ξεῖνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώιος ἐκ Τάφου ἐστίν,
Μέντης δ' Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχεται εἶναι
υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισι ἀνάσσει.
ὣς φάτο Τηλέμαχος, φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
οἳ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν·

---

395. ληίσατο plerique. 400. ἐν: ἐνὶ? 402. δώμασιν οἷσιν al. ἀνάσσεις al. 404. Ἰθάκης: Ἰθάκης γ' al. ναιεταώσης plerique. 408. τιν': τοι al. ἐρχομένοιο: γρ. οἰχομένοιο schol. 411. ἐῴκει libri. 413. ἐμοῖο: γρ. ἐμεῖο schol. 414. ἀγγελίη al. ἔτι πείθομαι: ἐπιπείθομαι al. εἴ ποθεν: ὁππόθεν al. ἔλθοι: * ἔλθοιν? 415. δ' multi om. 423. μέλας: μέλας δ' al.

δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς
ὑψηλὸς δέδμητο περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
ἔνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
τῷ δ' ἄρ' ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε κεδνὰ ἰδυῖα
Εὐρυκλέει', Ὦπὸς θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,
τήν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν
πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἐεικοσάβοια δ' ἔδωκεν,
ἶσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν,
εὐνῇ δ' οὔ ποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
ἥ οἱ ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καί ἑ μάλιστα
δμῳάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.
ὤιξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο,
ἕζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυνε χιτῶνα·
καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
ἣ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσιν,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνῃ
ἀργυρέῃ, ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
ἔνθ' ὅ γε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ,
βούλευεν φρεσὶ ᾗσιν ὁδὸν τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
εἵματα ἑσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ,

---

424. *κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος: κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο* (cf. I 713) schol. mutatus dicitur versus esse ab Aristophane. 428. *κεδνὰ ἰδυῖα: κέδν' εἰδυῖα* libri. 429. *Εὐρύκλει'* libri.
438. *γραίης: γρηὸς* al. 440. *ἐγκρεμάσασα* al. *τρητοῖσι λέχεσσι: τρητοῖς λεχέεσσι(ν)* al. 441. *ἐπέρυσε* al. 442. *ἐτάνυσεν* al.
3. *ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ: μέγα βάλλετο φάρος* (cf. B 43) codex Vindob.

ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην,
αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς.
οἳ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τε γένοντο,
βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο.
θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.
τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο·
ἕζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δὲ γέροντες.
τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην καὶ μυρία ᾔδει.
καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἔβη κοίλῃσ' ἐνὶ νηυσίν,
Ἄντιφος αἰχμητής· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
ἐν σπέεϊ γλαφυρῷ, πύματον δ' ὡπλίσσατο δόρπον.
τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν, καὶ ὃ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει,
Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώια ἔργα·
ἀλλ' οὐδ' ὣς τοῦ λῆθετ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.
τοῦ ὅ γε δάκρυ χέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅττι κε εἴπω·
οὔτε ποθ' ἡμετέρη ἀγορὴ γένετ' οὔτε θόωκος
ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλῃσ' ἐνὶ νηυσίν.
νῦν δὲ τίς ὧδ' ἤγειρε; τίνα χρειὼ τόσον ἵκει
ἠὲ νέων ἀνδρῶν ἢ οἳ προγενέστεροί εἰσιν;
ἠέ τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
ἥν χ' ἡμῖν σάφα εἴποι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
ἦέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται ἠδ' ἀγορεύει;

---

4. ὑπαὶ al. post 4 codex Vindob. addit ἀμφὶ δ' ἄρ ὤμοισι βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον (cf. Β 45). 5. θαλάμοιο: μεγάροιο al. 6. κέλευε al. 11. τῷ γε: τῷδε al. δύω κύνες: κύνες πόδας al. 16. ἔην: ἔεν? ᾔδει: ᾔδη plerique. 20. σπέεϊ: σπῆι libri. ὡπλίσατο al. 22. δύο δ' ἄλλοι et δύο δ' αἰὲν Ar. 24. τοῦ: τοῖς al. 26. οὔτε ποθ': οὐδέ ποθ' multi, οὔτε πω Ar. οὔτε θόωκος: οὐδὲ θόωκος pauci. 27 et 26 ordine inverso schol. Harl. α 284. 31. εἴποι: εἴπῃ al. ὅτε: γρ. ὅτι schol. Harl. 32. πιφάσκεται al.

ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος. εἴθε οἱ αὐτὸς
Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ τι φρεσὶ ᾗσι μενοινᾷ.
ὣς φάτο, χαῖρε δὲ φήμῃ Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτι δὴν ἧστο, μενοίνησεν δ᾽ ἀγορεύειν,
στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
κῆρυξ Πεισήνωρ πεπνυμένα μήδεα εἰδώς.
πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπεν·
ὦ γέρον, οὐ ἑκὰς οὗτος ἀνήρ, τάχα δ᾽ εἴσεαι αὐτός,
ὃς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δέ μ᾽ ἄλγος ἱκάνει.
οὔτε τιν᾽ ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
ἥν χ᾽ ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πυθοίμην,
οὔτε τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι οὐδ᾽ ἀγορεύω,
ἀλλ᾽ ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὃ μοι κακὸν ἔμπεσε οἴκῳ,
δοιά· τὸ μὲν πατέρ᾽ ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ᾽ ἐν ὑμῖν
τοῖσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ᾽ ὣς ἤπιος ἦεν·
νῦν δ᾽ αὖ καὶ πολὺ μεῖζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
πάγχυ διαρραίσει, βίοτον δ᾽ ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.
μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ,
τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἷες οἳ ἐνθάδε γ᾽ εἰσὶν ἄριστοι,
οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι
Ἰκαρίου, ὥς κ᾽ αὐτὸς ἐεδνώσαιτο θύγατρα,
δοίη δ᾽ ᾧ κ᾽ ἐθέλῃ καί οἱ κεχαρισμένος ἔλθῃ.
οἳ δ᾽ εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄις καὶ πίονας αἶγας,
εἰλαπινάζουσιν πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ᾽ ἀνὴρ
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
ἡμεῖς δ᾽ οὔ νύ τι τοῖοι ἀμυνέμεν· ἦ καὶ ἔπειτα
λευγαλέοι τ᾽ ἐσόμεσθα καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκήν.

---

33. *αὐτὸς: αὐτῷ libri. 38. κῆρυξ: ἥρως schol. Ψ 568. 40. οὐ: οὐχ libri. τάχα: μάλα al. τάχα δ᾽: τάχα? 41. ἤγειρε al. ut Zenod. 42. ἔκλυον: ἤιον Zenod. 44. πιφάσκομαι al. οὐδ᾽: ἠδ᾽ al. 45. κακὸν: κακὰ Aristoph. 47. τοῖσδεσσιν βασίλευε: *τοισίνδ᾽ ἐμβασίλευε? 50. ἐπέχραον: ἐπέχρων Aristoph. post 51 Aristoph. addit ἄλλοι θ᾽ οἳ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ (cf. α 245 sq.). 52. μὲν ἐς: μεν? 53. ὥς: ὅς al. 54. δοίη: δώῃ al. ἐθέλῃ: ἐθέλοι al. ἔλθῃ ἔλθοι al. 55. ἡμέτερον: ἡμετέρου plerique, ἡμετέρους pauci.

…μίς γε παρείη.
…ται, οὐδέ τι καλῶς
…θητε καὶ αὐτοί,
…ίονας ἀνθρώπους,
…δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
…άμενοι κακὰ ἔργα.
…μπίου ἠδὲ Θέμιστος,
…ῶν λύει ἠδὲ καθίζει·
…λον ἐάσατε πένθεϊ λυγρῷ
…τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
…ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς,
…κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
…ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
…κειμήλιά τε πρόβασίν τε.
…γοιτε, τάχ' ἄν ποτε καὶ τίσις εἴη·
…κατὰ ἄστυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ
…οντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·
…ήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.
…μενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
…ας· οἶκτος δ' ἕλε λαὸν ἅπαντα.
…μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη
…μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
…μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
…ἀγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες
…ων, ἐθέλοις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
…οὔ τι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἴτιοί εἰσιν,
…μήτηρ, ἥ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν.
…τρίτον ἐστὶ ἔτος, τάχα δ' εἶσι τέταρτον,
…θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
…μὲν ἔλπει καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ
…προϊεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.

…: καλά? 66. δ' ὑποδείσατε: δὲ δείσατε? 70. καί … Aristoph. 73. ἀποτινύμενοι al. 76. φάγοιτε: φάγητε? … προτιπτυσσοίμεθα al. 76. ἕως vitiosum. 81. δάκρυ ἀνα-[illegible] δάκρυα θερμὰ χέων Zenod. 85. ἔειπας al. 86. ἐθέλεις … 87. Ἀχαιῶν: γρ. ἀχέων schol. 91. μὲν ἔλπει: μέν ῥ' ἔλπει … ἔλπει libri.

ἡ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξεν·
στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινεν,
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν·
κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὅ κε φᾶρος
ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωι ταφήιον, εἰς ὅτε κέν μιν
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο,
μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιιάδων νεμεσήσῃ,
αἴ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας.
ὣς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστόν,
νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπεὶ δαΐδας παραθεῖτο.
ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς·
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθε ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδει,
καὶ τήν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης·
σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονθ', ἵνα εἰδῇς
αὐτὸς σῷ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
τῷ ὅτεῴ τε πατὴρ κέλεται καὶ ἁνδάνει αὐτῇ.
εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν,
τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν ἅ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλὰς
κέρδεά θ', οἷ' οὔ πώ τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
τάων αἳ πάρος ἦσαν ἐυπλοκαμῖδες Ἀχαιαί,
Τυρώ τ' Ἀλκμήνη τε ἐυστέφανός τε Μυκήνη·
τάων οὔ τις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείῃ

93—110 spurii? cf. ω 128—146. 93. *μερμήριζε* al. 98. *μεταμώλια* al. 102. *κῆται*: *κεῖται* libri. 105. *νύκτας*: *γρ. νύκτωρ* schol. *ἐπεὶ*: *ἐπὴν* plerique. 106. *δίετες* et 107. *ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον* alii scripsisse dicuntur (schol. β 89. 107). post 107 non nulli addunt *μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη* (cf. τ 153).

108. *ᾔδει*: *ᾔδη* al. ut Ar. 111. *ὑποκρίνονθ' ἵνα*: *ὑποκρίνονται ἵν'* libri. 115. *ἀνιήσει γε*: *ἀνιήσειε* al. *γε πολὺν*: **πολλὸν* vel *πουλὺν*? 116. *ἅ*: *γρ. ὅ* schol. Harl. 120. *ἐυστέφανος*: *ἐυπλόκαμος* plerique.

ἤ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχαται, οὐδέ τι καλῶς
οἶκος ἐμὸς διόλωλε· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί,
ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους,
οἳ περιναιετάουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
μή τι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
λίσσομαι ἠμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἠδὲ Θέμιστος,
ἥ τ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἠμὲν λύει ἠδὲ καθίζει·
σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε πένθεϊ λυγρῷ
τείρεσθ', εἰ μή πού τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς,
τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
τούτους ὀτρύνοντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε.
εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἄν ποτε καὶ τίσις εἴη·
τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ
χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·
νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.
  ὣς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἕλε λαὸν ἅπαντα.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
Ἀντίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες
ἡμέας αἰσχύνων, ἐθέλοις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
σοὶ δ' οὔ τι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἴτιοί εἰσιν,
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν.
ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶ ἔτος, τάχα δ' εἶσι τέταρτον,
ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
πάντας μὲν ἔλπει καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ
ἀγγελίας προϊεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.

---

63. καλῶς: καλὰ? 66. δ' ὑποδείσατε: δὲ δείσατε? 70. καί μ': μή μ' Aristoph. 73. ἀποτιννύμενοι al. 76. φάγοιτε: φάγητε? 77. προτιπτυσσοίμεθα al. 78. ἕως vitiosum. 81. δάκρυ' ἀναπρήσας: δάκρυα θερμὰ χέων Zenod. 85. ἔειπας al. 86. ἐθέλεις al. 87. Ἀχαιῶν: γρ. ἀχέων schol. 91. μὲν ἔλπει: μέν ῥ' ἔλπει vel μέν τ' ἔλπει libri.

ἡ δὲ δόλον τόνδ᾽ ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξεν·
στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινεν,
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ᾽ ἡμῖν μετέειπεν·
κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
μίμνετ᾽ ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὅ κε φᾶρος
ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ᾽ ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωι ταφήιον, εἰς ὅτε κέν μιν
μοῖρ᾽ ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο,
μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιιάδων νεμεσήσῃ,
αἴ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας.
ὣς ἔφαθ᾽, ἡμῖν δ᾽ αὖτ᾽ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστόν,
νύκτας δ᾽ ἀλλύεσκεν, ἐπεὶ δαΐδας παραθεῖτο.
ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς·
ἀλλ᾽ ὅτε τέτρατον ἦλθε ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδει,
καὶ τήν γ᾽ ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ᾽, ὑπ᾽ ἀνάγκης·
σοὶ δ᾽ ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονθ᾽, ἵνα εἰδῇς
αὐτὸς σῷ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
τῷ ὅτεῴ τε πατὴρ κέλεται καὶ ἁνδάνει αὐτῇ.
εἰ δ᾽ ἔτ᾽ ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν,
τὰ φρονέουσ᾽ ἀνὰ θυμὸν ἅ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
ἔργα τ᾽ ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλὰς
κέρδεά θ᾽, οἷ᾽ οὔ πώ τιν᾽ ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
τάων αἳ πάρος ἦσαν ἐυπλοκαμῖδες Ἀχαιαί,
Τυρώ τ᾽ Ἀλκμήνη τε ἐυστέφανός τε Μυκήνη·
τάων οὔ τις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείῃ

93—110 spurii? cf. ω 128—146. 93. μερμήριζε al. 96. μεταμώλια al. 102. κῆται: κεῖται libri. 105. νύκτας: γρ. νύκτωρ schol. ἐπεὶ: ἐπὴν plerique. 106. δίετες et 107. ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τρίτον alii scripsisse dicuntur (schol. β 89. 107). post 107 non nulli addunt μηνῶν φθινόντων, περὶ δ᾽ ἤματα πόλλ᾽ ἐτελέσθη (cf. τ 153).
108. ᾔδει: ἤδη al. ut Ar. 111. ὑποκρίνονθ᾽ ἵνα: ὑποκρίνονται ἵν᾽ libri. 115. ἀνιήσει γε: ἀνιήσειε al. γε πολὺν: *πολλὸν vel πουλὺν? 116. ἅ: γρ. ὅ schol. Harl. 120. ἐυστέφανος: ἐυπλόκαμος plerique.

ᾔδει· ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησεν.
τόφρα γὰρ οὖν βίοτόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,
ὄφρα κε κείνη τοῦτον ἔχῃ νόον, ὅν τινά οἱ νῦν
ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί. μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
ποιεῖτ', αὐτὰρ σοί γε ποθὴν πολέος βιότοιο.
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν οὔτε πῃ ἄλλῃ,
πρίν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀντίνο', οὔ πως ἔστι δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι
ἥ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
ζώει ὅ γ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν
Ἰκαρίῳ, αἴ κ' αὐτὸς ἐγὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
δώσει, ἐπεὶ μήτηρ στυγερὰς ἀρήσετ' ἐρινῦς
οἴκου ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
ἔσσεται· ὣς οὐ τοῦτον ἐγώ ποτε μῦθον ἐνίψω.
ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας
ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῷσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι.
νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
ὣς φάτο Τηλέμαχος, τῷ δ' αἰετὼ εὐρύοπα Ζεὺς
ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
τὼ δ' ἕως μέν ῥ' ἐπέτοντο ἅμα πνοιῇσ' ἀνέμοιο,
πλησίω ἀλλήλοισι τιταινομένω πτερύγεσσιν·
ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἱκέσθην,
ἔνθ' ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην πτερὰ πυκνά,

---

122. ᾔδει: ᾔδη plerique. 123. βίοτόν τε τεόν: βίοτός τε τεός (an βιότοιο τεοῦ?) Aristoph. 125. αὐτῇ: αὐτῆς al. 126. ποθὴν: ποθὴ unus cod., cf. Apoll. de pron. p. 101 C. 133. ἐγὼν: ἑκὼν multi. 135. ἐριννῦς plerique. 142. ὀλέσσαι al. 144. ποθι: ποτε al. 147. πέτεσθαι: φέρεσθαι al. 148. τῷ δ' ἕως (εἵως haud pauci) μέν: *τὼ τῆός? *ἅμα: μετὰ libri. 149. πλησίον al. 151. τιναξέσθην al. πυκνά: πολλά pauci.

ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλάς, ὄσσοντο δ' ὄλεθρον,
δρυψαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειὰς ἀμφί τε δειρὰς
δεξιὼ ἤιξαν διὰ οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν·
ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν ἅ περ τελέεσθαι ἔμελλεν.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἁλιθέρσης
Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἶος ὁμηλικίην ἐκέκαστο
ὄρνιθας γνῶναι καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι.
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅττι κε εἴπω·
μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος τάδε εἴρω.
τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
δὴν ἀπάνευθε φίλων ὧν ἔσσεται, ἀλλά που ἤδη
ἐγγὺς ἐὼν τοῖσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει
πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον. ἀλλὰ πολὺ πρὶν
φραζώμεσθ' ὥς κεν καταπαύσομεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
πανέσθων· καὶ γάρ σφιν ἄφαρ τόδε λώιόν ἐστιν.
οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύομαι, ἀλλ' ἐὺ εἰδώς·
καὶ γὰρ ἐκείνῳ φημὶ τελευτηθῆναι ἅπαντα
ὥς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργέιοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἄπο πάντας ἑταίρους,
ἄγνωστον πάντεσσιν ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάις ἀντίον ηὔδα·
ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε δὴ μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν
οἴκαδ' ἰών, μή πού τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο

152. ἐς δ' ἰδέτην: ἐς δὲ ἴδον? ὄσσοντο: ἔσσατο (ὄσσαντο?) Rhianus. 154. διὰ οἰκία: διά τ' οἰκία libri. αὐτῶν: οὕτως (αὔτως? an αὔτις?) Aristoph. 156. ἔμελλε(ν) al. 160. ὅ σφιν: ὅς σφιν al. 162. πιφασκόμενος al. 165. τοῖσδεσσι: *τοισίνδε? 168. οἳ δέ: ἠδὲ plerique. 170. ἀπειρήτως al. μαντεύσομαι plerique. 171. κείνῳ pauci. '178. δή: νῦν al. 180. ἀμείνων: γρ. ἀμείνω schol. Harl.

φοιτῶσ᾽, οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ὤλετο τῆλ᾽, ὡς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
ὤφελες. οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὧδ᾽ ἀνιείης,
σῷ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος, αἴ κε πόρῃσιν.
ἀλλ᾽ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἴ κε νεώτερον ἄνδρα παλαιά τε πολλά τε εἰδὼς
παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
αὐτῷ μέν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται,
σοὶ δέ, γέρον, θωὴν ἐπιθήσομεν, ἥν κ᾽ ἐνὶ θυμῷ
τίνων ἀσχάλλοις· χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται ἄλγος.
Τηλεμάχῳ δ᾽ ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός·
μητέρα ἣν ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι·
οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
πολλὰ μάλ᾽, ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
οὐ γὰρ πρὶν παύσεσθαι ὀίομαι υἷας Ἀχαιῶν
μνηστύος ἀργαλέης, ἐπεὶ οὔ τινα δείδιμεν ἔμπης,
οὔτ᾽ οὖν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον ἐόντα·
οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ᾽, ἣν σύ, γεραιέ,
μυθέαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ᾽ ἔτι μᾶλλον.
χρήματα δ᾽ αὖτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέ ποτ᾽ ἶσα
ἔσσεται, ὄφρα κεν ἥ γε διατρίβῃσιν Ἀχαιοὺς
ὃν γάμον· ἡμεῖς δ᾽ αὖ ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα
εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ᾽ ἄλλας
ἐρχόμεθ᾽, ἃς ἐπιεικὲς ὀπυιέμεν ἐστὶν ἑκάστῳ.
τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Εὐρύμαχ᾽ ἠδὲ καὶ ἄλλοι ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι οὐδ᾽ ἀγορεύω·

πρῆξαι δ᾽ ἔμπης οὔ τι δυνήσεται εἵνεκα τῶνδε· 191

---

182. φοιτῶσ᾽: γρ. πωτῶντ᾽ schol. τε: γρ. τι schol. 189. ἐποτρύνεις al. 190. ἀνιηρώτερον unus cod. et Plut. Mor. p. 408 D. 191 om. haud pauci (cf. Α 562). εἵνεκα τῶνδε: οἷος ἀπ᾽ ἄλλων al. 192. ἐπιθήσομαι al. 193. ἀσχάλλῃς plerique. 195. μητέρ᾽ ἑὴν pauci. 198. παύσεσθαι: παύσασθαι vel παύεσθαι libri. 200. πολύμυθον: *πολύμητιν? 202. μυθέαι: μυθέῃ? 203. ἶσα: αἶσα? 205. προτιδέγμενος al. 205—207 veteribus suspecti. 209. ἀγαυοί: γρ. ἀγαυροί et Ἀχαιοί schol. Harl.

ἤδη γὰρ τὰ ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
οἵ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
νόστον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
ἤν τίς μοι εἴπῃσι βροτῶν ἢ ὄσσαν ἀκούσω
ἐκ Διός, ἥ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω,
ἦ τ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·
εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσω μηδ' ἔτ' ἐόντος,
νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
σῆμά τέ οἱ χεύω καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξω
πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.
ἦ τοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
καί οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπε οἶκον ἅπαντα,
πείθεσθαί τε γέροντι καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅττι κε εἴπω·
μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
σκηπτοῦχος βασιλεὺς μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,
ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
ὡς οὔ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
λαῶν οἷσι ἄνασσε, πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν.
ἀλλ' ἦ τοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὔ τι μεγαίρω
ἔρδειν ἔργα βίαια κακορραφίῃσι νόοιο·
σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς κατέδουσι βιαίως
οἶκον Ὀδυσσῆος, τὸν δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
νῦν δ' ἄλλῳ δήμῳ νεμεσίζομαι, οἷον ἅπαντες
ἧσθ' ἄνεῳ, ἀτὰρ οὔ τι καθαπτόμενοι ἐπέεσσιν
παύρους μνηστῆρας καταπαύετε πολλοὶ ἐόντες.

---

211. τὰ ἴσασι: τά γ' ἴσασ' vel τάδ' ἴσασι al. 216. βροτῶν: θεῶν pauci. 220. τεθνηῶτος al. 222. χεύσω plerique, γρ. χείω schol. 223. ὅσσα ἔοικε: ὅσσ' ἐπέοικε al. 226. ἐν: ἐνὶ al. 228. ὅ σφιν: ὅς σφιν al. 231. μηδὲ: μηδ' ἐν al. 232. αἴσυλα: *ἀτάσθαλα? 236. κακορραφίῃσι: γρ. κακοφραδίῃσι schol. 241. καταπαύετε Rhianus: κατερύκετε libri.

τὸν δ' Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ηὔδα·
Μέντορ ἀταρτηρέ, φρένας ἠλεέ, ποῖον ἔειπες
ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν; ἀργαλέον δὲ
ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχέσσασθαι περὶ δαιτί.
εἴ περ γάρ κ' Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
δαινυμένους κατὰ δῶμα ἑὸν μνηστῆρας ἀγαυοὺς
ἐξελάσαι μεγάροιο μενοινήσει' ἐνὶ θυμῷ,
οὔ κέν οἱ κεχάροιτο γυνὴ μάλα περ χατέουσα
ἐλθόντ', ἀλλά κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι,
εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος,
τούτῳ δ' ὀτρυνέει Μέντωρ ὁδὸν ἠδ' Ἁλιθέρσης,
οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοί εἰσιν ἑταῖροι.
ἀλλ' ὀίω, καὶ δηθὰ καθήμενος ἀγγελιάων
πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελέει δ' ὁδὸν οὔ ποτε ταύτην.
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
οἳ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος,
μνηστῆρες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου Ὀδυσῆος.
Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθεν ἰὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλός, εὔχετ' Ἀθήνῃ·
κλῦθί μευ, ὃ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ
καί μ' ἐν νηὶ κέλευσας ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
νόστον πευσόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί,
μνηστῆρες δὲ μάλιστα κακῶς ὑπερηνορέοντες.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν,
καί μιν φωνήσασα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τηλέμαχ', οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ' ἀνοήμων,

242. Λειώκριτος: Ληόκριτος vel Λαόκριτος? 243. ἔειπας pauci. 245. ἀνδράσι καὶ: ἄνδρεσσιν? πλεόνεσσι: γρ. παύροισι schol. μαχήσασθαι plerique. 249. κεχαροίατο al. 250. ἐπίσπῃ vel ἐπίσπει al. 251 spurius? εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο: εἰ πλέονες συνέποιντο schol. 257. λῦσαν al. λαιψηρήν al. 258. ἑὰ (τὰ ἃ al.) πρὸς δώμαθ': ἑὸν πρὸς δῶμα? 259. θείου: θεῖοι' unus cod. 260. ἀπάνευθε κιὼν al. θῖνα: θινὶ al. 262. μευ: μοι plerique. ὃ: ὅς al. 269. φωνήσασα: φωνήσασ' libri.

εἰ δή τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἠΰ,
οἷος ἐκεῖνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε.
οὔ τοι ἔπειθ᾽ ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται οὐδ᾽ ἀτέλεστος.
εἰ δ᾽ οὐ κείνου γ᾽ ἐσσὶ γόνος καὶ Πηνελοπείης,
οὐ σέ γ᾽ ἔπειτα ἔολπα τελευτήσειν ἃ μενοινᾷς.
ἀλλ᾽ ἐπεὶ οὐδ᾽ ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ᾽ ἀνοήμων,
οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσῆος προλέλοιπεν,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε
ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι·
οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
ὡς δή σφι σχεδόν ἐστιν ἐπ᾽ ἤματι πάντας ὀλέσθαι.
σοὶ δ᾽ ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται ἣν σὺ μενοινᾷς·
τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρώϊός εἰμι,
ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω καὶ ἅμ᾽ ἕψομαι αὐτός.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ᾽ ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,
ὅπλισσόν τ᾽ ἤια καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα,
οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν,
δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν· ἐγὼ δ᾽ ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
αἶψ᾽ ἐθελοντῆρας συλλέξομαι. εἰσὶ δὲ νῆες
πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέαι ἠδὲ παλαιαί·
τάων μέν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι ἥ τις ἀρίστη,
ὦκα δ᾽ ἐφοπλίσσαντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
ὣς φάτ᾽ Ἀθηναίη κούρη Διός· οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτι δὴν
Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
βῆ δ᾽ ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ.
εὗρε δ᾽ ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν
αἶγας ἀνιεμένους σιάλους θ᾽ εὕοντας ἐν αὐλῇ.
Ἀντίνοος δ᾽ ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο·
ἔν τ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν·

παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται, 276
οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.

---

272. ἔην: ἔεν? 276 et 277 spurii? 284. ὡς: ὃς libri. σφι: σφιν al. 292. αἶψ᾽: ἆψ al. 298. ἰέναι al. 299. ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν: ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν al.

Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, μή τί τοι ἄλλο
ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,
ἀλλά μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ὡς τὸ πάρος περ.
ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί,
νῆα καὶ ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκηαι
ἐς Πύλον ἠγαθέην μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν.
  τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀντίνο', οὔ πως ἔστιν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν
δαίνυσθαί τ' ἀκέοντα καὶ εὐφραίνεσθαι ἕκηλον.
ἦ οὐ ἅλις ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
κτήματ' ἐμά, μνηστῆρες; ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα·
νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
πυνθάνομαι, καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμός,
πειρήσω ὥς κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω,
ἠὲ Πύλονδ' ἐλθὼν ἢ αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ δήμῳ.
εἶμι μέν, οὐδ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται ἣν ἀγορεύω,
ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ' ἐρετάων
γίνομαι, ὥς νύ που ὔμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι.
  ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσατ' Ἀντινόοιο.
οἳ δ' ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει.
ἤ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἠμαθόεντος
ἢ ὅ γε καὶ Σπάρτηθεν, ἐπεί νύ περ ἵεται αἰνῶς·
ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πίειραν ἄρουραν,
ἐλθέμεν, ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ,
ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσῃ.
  ἄλλος δ' αὖ εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
τίς οἶδ' εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς

ῥεῖα· μνηστῆρες δὲ δόμον κάτα δαῖτα πένοντο. 322

---

305. ἀλλά μοι: ἀλλὰ μάλ' al. 308. ἠγαθέην: cf. δ 702. 311. ἀκέοντα (ita Rhian.): ἀέκοντα al. εὐφραίνεσθαι ἕκηλον: εὐφραίνεσθ' εὔκηλον? 312. οὐ: οὐχ libri. 317. αὐτοῦ: *αὐτόθι? 320. νύ που: νύ περ al. 321. σπάσεν al. 322 damnavit Aristoph. 323. ἐκερτόμεον: κερτόμεον al. 329. ἐλθεῖν libri. 331. αὖ: αὖτ' plerique. 332. τίς οἶδ': τίς δ' οἶδ' vel τίς γ' οἶδ' libri.

τῆλε φίλων ἀπόληται ἀλώμενος ὥς περ Ὀδυσσεύς;
οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφείλειεν πόνον ἄμμιν·
κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε
τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἠδ' ὅς τις ὀπυίοι.
ὣς φάν· ὃ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσετο πατρὸς
εὐρύν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο
ἐσθής τ' ἐν χηλοῖσι ἅλις τ' εὐῶδες ἔλαιον·
ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο
ἕστασαν, ἄκρητον θέιον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
ἑξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες, εἴ ποτ' Ὀδυσσεὺς
οἴκαδε νοστήσειε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
κληισταὶ δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι
δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἦμαρ
ἔσχ', ἣ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυϊδρείῃσιν,
Εὐρυκλέει', Ὠπὸς θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.
τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσσας·
μαῖ', ἄγε δή μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
ἡδύν, ὅ τις μετὰ τὸν λαρώτατος ὃν σὺ φυλάσσεις
κεῖνον ὀιομένη τὸν κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι
διογενὴς Ὀδυσεὺς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
δώδεκα δ' ἔμπλησον καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας.
ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦον ἐυρραφέεσσι δοροῖσιν·
εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.
αὐτὴ δ' οἴη ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω·
ἑσπέριος γὰρ ἐγὼν αἱρήσομαι, ὁππότε κεν δὴ
μήτηρ εἰς ὑπερῷ' ἀναβῇ κοίτου τε μέδηται.
εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσω.
ὣς φάτο, κώκυσεν δὲ φίλη τροφὸς Εὐρυκλέεια,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
ἔπλετο; πῇ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν

---

333. ἀπόληται: ἀπόλοιτο schol. K 204. 334. ὀφείλειεν: ὀφέλλειεν libri. 337. κατεβήσατο plerique. 347. Εὐρύκλει' libri. 350. ὅστις al. λαρώτερος al. ὃν: ὧν al. 354. χεῦσον plerique. 361. Εὐρύκλεια libri.

μοῦνος ἐὼν ἀγαπητός; ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης
διογενὴς Ὀδυσεὺς ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.
οἳ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
ὥς κε δόλῳ φθίῃς, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσονται.
ἀλλὰ μέν' αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρὴ
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πασχέμεν οὐδ' ἀλαλῆσθαι.
  τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
θάρσει, μαῖ', ἐπεὶ οὔ τοι ἄνευ θεοῦ ἥδε γε βουλή.
ἀλλ' ὄμοσον μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσεσθαι,
πρίν γ' ὅτ' ἂν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται,
ἢ αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι,
ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃ.
  ὣς ἄρ' ἔφη, γρηὺς δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
αὐτίκ' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,
ἐν δέ οἱ ἄλφιτα χεῦεν ἐυρραφέεσσι δοροῖσιν·
Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
  ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλεμάχῳ εἰκυῖα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντῃ,
καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
ἑσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγερέσθαι ἀνώγει.
ἣ δ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
ᾔτεε νῆα θοήν· ὁ δέ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' εἴρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
ὅπλ' ἐτίθει τά τε νῆες ἐύσσελμοι φορέουσιν.
στῆσε δ' ἐπ' ἐσχατιῇ λιμένος, περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
ἀθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὤτρυνε ἕκαστον.
  ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
βῆ ῥ' ἴμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο·

---

366. ἀλλογνώτων Apoll. Soph. p. 22, 16. 368. φθείης al. δάσωνται al. 370. πασχέμεν: πάσχειν libri. 373. μυθήσασθαι libri, γρ. μυθήσεσθαι schol. Harl. 376. ἰάψῃ Apoll. Soph. p. 170, 12 et Strab. VIII p. 370. 379. ἔπειτά οἱ: ἔπειτ' ἄρα? 383. εἰκυῖα: δ' εἰκυῖα al. 392. ἀθρόοι: γρ. αὐτὴν schol. 393. ἔνθ: ἢ δ' Eust. 394. βῆ ῥ': βῆ δ' libri. ἴμεναι: ἰέναι plerique.

ἔνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
πλάζε δὲ πίνοντας, χειρῶν δ᾽ ἔκβαλλε κύπελλα.
οἳ δ᾽ εὕδειν ὤρνυντο κατὰ πτόλιν, οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτι δὴν
εἵατ᾽, ἐπεί σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὖ ναιεταόντων,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν·
Τηλέμαχ᾽, ἤδη μέν τοι ἐυκνήμιδες ἑταῖροι
εἵατ᾽ ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὁρμήν·
ἀλλ᾽ ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.
ὣς ἄρα φωνήσασ᾽ ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὃ δ᾽ ἔπειτα μετ᾽ ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
εὗρον ἔπειτ᾽ ἐπὶ θινὶ κάρη κομόωντας ἑταίρους.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ᾽ ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
δεῦτε, φίλοι, ἤια φερώμεθα· πάντα γὰρ ἤδη
ἀθρό᾽ ἐνὶ μεγάρῳ· μήτηρ δ᾽ ἐμὴ οὔ τι πέπυσται,
οὐδ᾽ ἄλλαι δμωαί, μία δ᾽ οἴη μῦθον ἄκουσεν.
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ᾽ ἅμ᾽ ἕποντο.
οἳ δ᾽ ἄρα πάντα φέροντες ἐυσσέλμῳ ἐπὶ νηὶ
κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
ἂν δ᾽ ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν᾽, ἦρχε δ᾽ Ἀθήνη,
νηὶ δ᾽ ἐνὶ πρυμνῇ κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο· ἄγχι δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῆς
ἕζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι᾽ ἔλυσαν,
ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
τοῖσιν δ᾽ ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἀκραῆ Ζέφυρον, κελάδοντ᾽ ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Τηλέμαχος δ᾽ ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ᾽ ὀτρύνοντος ἄκουσαν.
ἱστὸν δ᾽ εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
στῆσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν,

---

post 401 cod. Ven. addit καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. 402. ἑταῖροι: Ἀχαιοὶ pauci. 403. προτιδέγμενοι al. 404 Ζηνόδοτος ἀθετεῖ schol. 408. εὗρεν al. ἑταίρους: Ἀχαιούς multi. 410. ἤια: ὄφρ᾽ ἦα Callistratus. 411. ἐμὴ: ἐμοὶ al. 414. ἄρα: ἅμα al. ἐπὶ: ἐνὶ al. 416—433 genuinus ordo versuum turbatus videtur. 421. ἀκραῆ: εὐκραῆ pauci. κελάδοντ᾽: *κελαδεῦντ᾽? 422. ἐποτρύνων al.

εἷλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐυστρέπτοισι βοεῦσιν.
ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
στείρῃ πορφύρεον μέγα ἴαχε νηὸς ἰούσης·
ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖσ' αἰειγενέτῃσιν,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.
παννυχίη μέν ῥ' ἥ γε καὶ ἠόα πεῖρε κέλευθον.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ.

Ἠέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνοι
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
οἳ δὲ Πύλον, Νηλῆος ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
ἷξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
ταύρους παμμέλανας, ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.
ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
εἵατο, καὶ προέχοντο ἑκάστοθι ἐννέα ταύρους.
εὖθ' οἳ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῷ δ' ἐπὶ μηρί' ἔκαιον,
οἳ δ' ἰθὺς κατάγοντο ἰδ' ἱστία νηὸς ἐίσης
στεῖλαν ἀείραντες, τὴν δ' ὥρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη.
τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

---

427. ἔπρησεν: ἐμπρησεν? ἐμπνευσεν Hymn. Hom. 7, 33. 428. μέγα: μεγάλ' libri. 430. δησάμενοι: γρ. δήσαντες schol. Pal. 434. μέν ῥ': μὲν ἄρ' schol. Il. p. 186 b 12 p. 214 a 47. ἠόα: ἠῶ libri.

2. φαείνῃ plerique. 7. πεντηκόσιοι: πεντακόσιοι al. ut Ar. et Herod., πεντήκοντα pauci libri. δ' ἐν: δ' ἀν' al., *δὲ? 8. προέχοντο: προύχοντο libri, γρ. προύθεντο schol. ἑκαστόθι: γρ. ἑκαστόθεν schol. 9. εὖθ': ἔνθ' al. ἐπάσαντο: γρ. ἐδάσαντο schol. μηρί' ἔκαιον: μηρία καῖον, μῆρ' ἔκηον, μῆρ' ἔκηαν al. 10. κάταγον τοὶ δ' Ar. 11. στεῖλαν: σεῖσαν Zenod.

Τηλέμαχ', οὐ μέν σε χρὴ ἔτ' αἰδόος οὐδ' ἠβαιόν·
τοὔνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθηαι
πατρός, ὅπου κύθε γαῖα καὶ ὅν τινα πότμον ἐπέσπεν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἱπποδάμοιο·
εἴδομεν ἥν τινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθεν.
λίσσεσθαι δέ μιν αὐτός, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·
ψεῦδος δ' οὐ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Μέντορ, πῶς γὰρ ἴω πῶς τ' ἂρ προσπτύξομαι αὐτόν;
οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινοῖσιν·
αἰδὼς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νοήσεις,
ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ ὀίω
οὔ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
ἷξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυριν τε καὶ ἕδρας,
ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἧστο σὺν υἱάσιν, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
δαῖτ' ἐντυνόμενοι κρέα τ' ὤπτων ἄλλα τ' ἔπειρον.
οἳ δ' ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
χερσίν τ' ἠσπάζοντο καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγον.
πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἀμφοτέρων ἕλε χεῖρα καὶ ἵδρυσεν παρὰ δαιτὶ
κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοισ' ἁλίῃσιν,
πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ᾧ.
δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
χρυσείῳ δέπαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο·

---

14. χρὴ: γρ. χρεῖ' schol. αἰδόος: αἰδοῦς libri. 15. ἐπέπλως: *ἐπέπλεες? 16. κύθε: κεῦθε vel κεύθει al. ἐπέσπεν: γρ. ἐπέσπα schol. Harl. 17. ἱπποδάμοιο: γρ. ὄφρα τάχιστα schol. Harl. 19. αὐτός (cf. γ 327): αὐτόν libri. 20. οὐ: οὐκ libri. 19 et 20 spurii? 22. γὰρ ἴω: τ' ἂρ' ἴω al. 24. νέον ἄνδρα: νέῳ ἀνδρὶ Rhianus. 30. καρπαλίμως δ' ἤπειτα al. 31. ἄγυριν: ἀγορήν al. 33. ὤπτων: *ὤπτεον? ἄλλα τ': ἄλλα δ' al. 40. ἐν δ': καὶ? 41. χρυσείῳ: χρυσέῳ ἐν vel χρυσείῳ ἐν al.

εὔχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὔξεαι, ἣ θέμις ἐστίν,
δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
σπεῖσαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὀίομαι ἀθανάτοισιν
εὔχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι.
ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίη δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
τοὔνεκα σοὶ προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.
  ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἡδέος οἴνου·
χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
οὕνεκα οἷ προτέρῃ δῶκεν χρύσειον ἄλεισον.
αὐτίκα δ' εὔχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι·
κλῦθι, Ποσείδαον γαιήοχε, μηδὲ μεγήρῃς
ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ υἱάσι κῦδος ὄπαζε,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν
σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλεϊτῆς ἑκατόμβης.
δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι
οὕνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ.
  ὣς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα.
δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
ὣς δ' αὔτως ἠρᾶτο Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
οἳ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖσ' ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
ξείνους, οἵ τινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλέεθ' ὑγρὰ κέλευθα;
ἤ τι κατὰ πρῆξιν ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε,
οἷά τε ληιστῆρες, ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;

50. σοὶ: τοι al. ut Zenod. 51. χερσὶ: χειρὶ? δέπας ἡδέος (μελιηδέος al.) οἴνου: ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων (cf. Ψ 797) al. 53 spurius? 55. Ποσείδαον plerique. 60. δὸς δ' ἔτι: δὸς δέ τε? πρήξαντα: πρήξαντε? 71. *πλέεθ': πλεῖθ' libri. 73. ὑπὲρ al. τοί τ': τοί γ' Iulian. p. 210 A et Macrob. Sat. V, 8, 2.

τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
θαρσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο·
ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
εἴρεαι ὁππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηίου εἰλήλουθμεν·
πρῆξις δ' ἥδ' ἰδίη, οὐ δήμιος, ἣν ἀγορεύω.
πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἤν που ἀκούσω,
δίου Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὅν ποτε φασὶν
σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
πευθόμεθ', ἧχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῷ ὀλέθρῳ,
κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν ὁππόθ' ὄλωλεν,
εἴ θ' ὅ γ' ἐπ' ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν
εἴ τε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γοῦναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα
κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπέμεν, εἴ που ὄπωπας
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
πλαζομένου· πέρι γάρ μιν ὀιζυρὸν τέκε μήτηρ.
μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
ἢ ἔπος ἠέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσεν
δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί·
τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ὦ φίλ', ἐπεί μ' ἔμνησας ὀιζύος ἣν ἐν ἐκείνῳ
δήμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἷες Ἀχαιῶν,
ἠμὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον

ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν· 78

---

78 multi libri om. 82. οὐ δήμιος: ἐκδήμιος Aristoph. ἀγορεύω: ἀγορεύσω al. 87. λυγρὸν ὄλεθρον cod. Vind. 92. τὰ σά: τεά? 93. ἐνισπέμεν: ἐνισπεῖν libri. 97. ὀπωπῆς: ἀκοῆς al. 100. πήματ': ἄλγε' schol. Ven. 101. ἐνίσπες: ἔνισπε plerique.

πλαζόμενοι κατὰ ληίδ', ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,
ἠδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
μαρνάμεθ'· ἔνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν ὅσσοι ἄριστοι·
ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήιος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,
ἔνθα δὲ Πάτροκλος θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱός, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
Ἀντίλοχος, πέρι μὲν θείειν ταχὺς ἠδὲ μαχητής·
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά· τίς κεν ἐκεῖνα
πάντα γε μυθήσαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἑξάετες παραμίμνων
ἐξερέοις ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
πρίν κεν ἀνιηθεὶς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκοιο.
ἐννάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
παντοίοισι δόλοισι, μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
ἔνθ' οὔ τίς ποτε μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην
ἤθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς
παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός, εἰ ἐτεόν γε
κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
ἦ τοι γὰρ μῦθοί γε ἐοικότες, οὐδέ κε φαίης
ἄνδρα νεώτερον ὧδε ἐοικότα μυθήσασθαι.
ἔνθ' ἦ τοι ἦος μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
οὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
φραζόμεθ' Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
Ἀργείοισ', ἐπεὶ οὔ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
πάντες ἔσαν· τῷ σφεων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον
μήνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης,

βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς, 131

---

111. ἀμύμων: ἀταρβής al. 112. θείειν: θεέμεν? 113. ἄλλα τε: γρ. ἀλλά γε schol. Harl. 118. ἐννάετες: εἰνάετες libri. 120. οὔ τίς ποτε: οὔπω τις al. 123. ἔκγονος: γρ. ἔγγονος Eust. 126. ἦος: εἴως libri, * τῆος? 127. δίχα βάζομεν al. 128. ἐπίφρονα βουλήν al. 129. γένοιτο: γένηται multi. 130. αὐτὰρ ἐπεί: ἦ γὰρ καὶ Strab. XIII p. 601. αἰπήν: αἰπύν? 131 spurius? cf. ν 317.

ἥ τ' ἔριν Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
τὼ δὲ καλεσσαμένω ἀγορὴν ἐς πάντας Ἀχαιούς,
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
οἳ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν,
μῦθον μυθείσθην τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
ἔνθ' ἦ τοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
νόστου μιμνήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἑάνδανε· βούλετο γάρ ῥα
λαὸν ἐρυκακέειν ῥέξαι θ' ἱερὰς ἑκατόμβας,
ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο,
νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδει ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.
ὡς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν
ἕστασαν· οἳ δ' ἀνόρουσαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἠχῇ θεσπεσίῃ, δίχα δέ σφισι ἅνδανε βουλή.
νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες
ἀλλήλοισ'· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο·
ἠῶθεν δ' οἳ μὲν νέας ἕλκομεν εἰς ἅλα δῖαν
κτήματά τ' ἐντιθέμεσθα βαθυζώνους τε γυναῖκας.
ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
αὖθι παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν·
ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἳ δὲ μάλ' ὦκα
ἔπλεον, ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον.
ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
οἴκαδε ἱέμενοι· Ζεὺς δ' οὔ πω μήδετο νόστον,
σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὦρσε κακὴν ἔπι δεύτερον αὖτις.
οἳ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας
ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα ποικιλόμητιν,
αὖτις ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἵ μοι ἕποντο,

---

139. βεβαρηκότες al. 140. τοῦ: οὗ al. 141. Ἀχαιούς: ἑταίρους al. 143. ἑάνδανε: ἑήνδανε vel ἑήνδανε libri. 144. ἐρυκακέμεν? ῥέξαι: ῥέξειν al. 146. ᾔδη multi. 150. ἅνδανε: ἥνδανε vel ἥνδανε libri. 151. ἀέσαμεν: ἐάσαμεν vel εἰάσαμεν al. 153. *ἠοόθεν? ἕλκομεν: εἵλκομεν plerique. εἰς ἅλα δῖαν: γρ. ἀμφιελίσσας schol. Harl. 161. ὅς ῥ': ὅς τ'? 163. ποικιλομήτην plerique.

φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων.
φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς ἀρήιος, ὦρσε δ' ἑταίρους.
ὀψὲ δὲ δὴ μετὰ νῶι κίε ξανθὸς Μενέλαος,
ἐν Λέσβῳ δ' ἔκιχεν δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντας,
ἢ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης,
νήσου ἔπι Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες,
ἢ ὑπένερθε Χίοιο παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
ᾐτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὅ γ' ἡμῖν
δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὔβοιαν
ταμνέμεν, ὄφρα τάχιστα ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν.
ὦρτο δ' ἐπὶ λιγὺς οὖρος ἀήμεναι· αἳ δὲ μάλ' ὦκα
ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον, ἐς δὲ Γεραιστὸν
ἐννύχιαι κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
τέτρατον ἦμαρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἄργεϊ νῆας ἐίσας
Τυδεΐδεω ἕταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
ἵστασαν· αὐτὰρ ἐγώ γε Πύλονδ' ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
οὖρος, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀῆναι.
ὣς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθής, οὐδέ τι οἶδα
κείνων, οἵ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν οἵ τ' ἀπόλοντο.
ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
πεύθομαι, ἣ θέμις ἐστί, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμώρους,
οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός,
εὖ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν.
πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους
οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὔ τιν' ἀπηύρα.
Ἀτρεΐδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἐόντες
ὥς τ' ἦλθ' ὥς τ' Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
ἀλλ' ἦ τοι κεῖνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν,
ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι

---

166. ὃ δὴ: ἃ δὴ al. 171. αὐτὴν: αὐτὴν δ' al. 175. ταμνέμεν: τέμνειν libri. 178. ἐννύχιαι: ἐννύχιοι al. ut Rhianus, item Strab. X p. 446. 180. ἔην: ἔεν? ὅτ': * καί? 182. ἵστασαν cod. Hamb.: ἕστασαν vel ἔστασαν ceteri. 185. Ἀχαιῶν: Δαναῶν al.

ἀνδρός, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐτίσατο, καί οἱ Ἀχαιοὶ
οἴσουσιν κλέος εὐρὺ καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδήν.
εἰ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν περιθεῖεν,
τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
οἵ τέ μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
ἀλλ' οὔ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
ἐν μεγάροισ' ἀέκητι σέθεν κακὰ μηχανάασθαι.
εἰπέ μοι ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι ἦ σέ γε λαοὶ
ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ.
τίς οἶδ' εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθών,
ἤ ὅ γε μοῦνος ἐὼν ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
εἰ γάρ σ' ὣς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη
ὡς τότ' Ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο
δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί·
οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας
ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη·
εἴ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιτό τε θυμῷ,
τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

καὶ σύ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε, 199
ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων ἐὺ εἴπῃ.

---

197. καὶ κεῖνος: κἀκεῖνος plerique. 198. ὅ οἱ: ὅς οἱ libri, cf. α 300. 199 sq. damnavit Aristoph. cf. α 301 sq. 203. μὲν: μιν pauci. 204. ἐσσομένοισι πυθέσθαι Eust. 205. εἰ: αἲ al. περιθεῖεν: παραθεῖεν al. 209 περατός schol. Harl. 211. ταῦτα παρέμνησας al. ἔειπες: ἔειπας al. 213. μηχανάασθαι: μητιάασθαι al. 214 sq. spurii? cf. π 95 sq. 216. τίς οἶδ': τίς δ' οἶδ' libri. ἀποτίσεται: ἀποτίσεαι Zenod. 217. ὅ γε: σύ γε Zenod.

ὦ γέρον, οὔ πω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὀίω·
λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγη μ' ἔχει. οὐκ ἂν ἐμοί γε
ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὣς ἐθέλοιεν.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσει.
βουλοίμην δ' ἂν ἐγώ γε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι
ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
ὤλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.
ἀλλ' ἦ τοι θάνατον μὲν ὁμοίιον οὐδὲ θεοί περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὁππότε κεν δὴ
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα κηδόμενοί περ·
κείνῳ δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλά οἱ ἤδη
φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
Νέστορ', ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων·
τρὶς γάρ δή μιν φασὶ ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν,
ὥς τέ μοι ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι.
ὦ Νέστορ Νηληιάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπες·
πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων;
ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον
Αἴγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω.
ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιικοῦ, ἀλλά πῃ ἄλλῃ
πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὁ δὲ θαρσήσας κατέπεφνεν;

---

226. οὔ πω: οὔ πως Phot. Lex. p. 360, 27. 227. εἶπας pauci. 228. ἐλπομένῳ: *ἐλδομένῳ? οὐδ' εἰ: εἰ μὴ Zenod. 230. Τηλέμαχε — ὀδόντων: Τηλέμαχ' ὑψαγόρη μένος ἄσχετε ποῖον ἔειπες Zenod. Τηλέμαχε: Τηλέμαχος al. 231. γ': κ' al. *σαώσει: σαώσαι vel σαώσοι libri. versum om. Zenod. 232—238 ἀθετοῦνται schol. 236. ὁμοίιον: *ὀλοίιον? 241 sq. ὀβελίζονται schol. 244—246 ἀθετοῦνται schol. 244. ἄλλων: ἀνδρῶν al. 245. ἀνάξασθαι: ἀνέξεσθαι al., *ἀνασσέμεναι? sed gravior videtur corruptela. 246. ἀθάνατος Aristoph.: ἀθανάτοις libri. 247. ἐνίσπες: ἔνισπε al. 249. ἔην: ἔεν? 251. ἦ — Ἀχαιικοῦ: γρ. ἦ οὐκ Ἄργει ἔην ἐν Ἀχαιικῷ schol.

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
ἦ τοι μὲν τάδε καὐτὸς ὀίεαι, ὥς κεν ἐτύχθη,
εἰ ζωόν γ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
Ἀτρεΐδης Τροίηθεν ἰών, ξανθὸς Μενέλαος·
τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
κείμενον ἐν πεδίῳ ἑκὰς Ἄργεος, οὐδέ κέ τίς μιν
κλαῦσεν Ἀχαιιάδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
ἥμεθ'· ὃ δ' εὔκηλος μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο
πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσκε ἔπεσσιν.
ἡ δ' ἦ τοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικές,
δῖα Κλυταιμνήστρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν.
παρ δ' ἄρ' ἔην καὶ ἀοιδὸς ἀνήρ, ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν
Ἀτρεΐδης Τροίηνδε κιὼν εἴρυσθαι ἄκοιτιν.
ἀλλ' ὅτε δή μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
δὴ τότε τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην
κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγε ὅνδε δόμονδε.
πολλὰ δὲ μηρί' ἔκηε θεῶν ἱεροῖσ' ἐπὶ βωμοῖς,
πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε,
ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὔ ποτε ἔλπετο θυμῷ.
ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἀτρεΐδης καὶ ἐγώ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνέων,
ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
οἷσ' ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν
πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων

---

255. τάδε: τόδε multi. ὥς κεν: ὥσπερ al. 256. ζωόν γ': ζώοντ' al. 258. ἔχευαν: γρ. ἔχευεν schol. 259. τόν γε: τόν κε? 260. Ἄργεος: ἄστεος al. 262. πολέας: πολεῖς al. 264. θέλγεσκ' ἐπέεσσιν libri, θέλγεσκεν ἔπεσιν Eust. 266. κέχρητ': γρ. κέχρητ' schol. Pal. 267. δ' ἄρ': γὰρ plerique. ἔην: ἔεν? 275. ὃ: ὅ γ'? 276. ἅμα πλέομεν: ἀναπλέομεν Zenod. 278. Ἀθηνέων: Ἀθηνῶν vel Ἀθηναίων al. 280. ἀγανοῖς βελέεσσιν plerique.

νῆα κυβερνῆσαι, ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι.
ὣς ὃ μὲν ἔνθα κατέσχετ' ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
ὄφρ' ἕταρον θάπτοι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος, ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
ἷξε θέων, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' ἀυτμένα χεῦεν
κύματά τε τροφόεντα πελώρια, ἶσα ὄρεσσιν.
ἔνθα διατμήξας τὰς μὲν Κρήτῃ ἐπέλασσεν,
ἧχι Κύδωνες ἔναιον Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
ἔστι δέ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη
ἐσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἠεροειδέι πόντῳ,
ἔνθα νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ,
ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.
αἳ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπουδῇ δ' ἤλυξαν ὄλεθρον
ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρῳρείους
Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
ὣς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων
ἠλᾶτο ξὺν νηυσὶ κατ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους·
τόφρα δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρά,
ἑπτάετες δ' ἐάνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης,
κτείνας Ἀτρεΐδην, δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ·
τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης
ἂψ ἀπ' Ἀθηνάων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.

---

283. *σπέρχοιεν*: *σπέρχωσιν* vel *σπερχοίατ'* al. 284. *κατέσχεν* al. 286. *καὶ κεῖνος*: *κἀκεῖνος* al. 289. *λιγέων δ'*: *λιγέων τ'* vel *λιγέων* al. *χεῦεν*: *χεύας* al. 290. *τροφόεντα*: *τροφέοντο* (sic Ar.), *τροφέοντα*, *τρεφόεντα* al. 293. *λισσὴ*: *Λισσὴν* Crates. 295. *ποτὶ*: *περὶ* al. 296. *μικρὸς*: *Μαλέου* Zenod., cf. Meinek. Anal. Alex. p. 185.

299. *κυανοπρῳρείους*: *κυανοπρωείρους* vel *κυανοπρωείρας* ut videtur Herodianus (Etym. M. p. 692, 35), cf. Lobeck Paral. p. 214 sq. Cobet Orat. de arte interpr. p. 130. 305 et 304 hoc ordine scripti sunt in schol. Soph. El. 267, ordine inverso in libris. 305. *ἐάνασσε*: *ἤνασσε* libri. 304. *δέδμητο*: *δέδμηντο* Ar. 306. *τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ*: *τῷ δ' ἄρ'* (an *αἶψα δ'*?) *ἀνάιστον* Apoll. Soph. p. 32, 4. 307. *ἂψ*: *αἶψ'* al. *ἀπ' Ἀθηνάων*: *ἀπ' Ἀθηναίων* al., *ἀπ' Ἀθηναίης* Ar., *ἀπὸ Φωκήων* Zenod. 308. *ὅ οἱ*: *ὅς οἱ* libri, cf. α 300.

ἦ τοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο·
αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
πολλὰ κτήματ᾽ ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
καὶ σύ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ᾽ ἀλάλησο,
κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ᾽ ἐν σοῖσι δόμοισιν
οὕτω ὑπερφιάλους, μή τοι κατὰ πάντα φάγωσιν
κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
ἀλλ᾽ ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν,
ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὅθεν οὐ ἔλποιτό κε θυμῷ
ἐλθέμεν ὅν τινα πρῶτον ἀποσφήλωσῖν ἄελλαι
ἐς πέλαγος μέγα τοῖον, ὅθεν τέ περ οὐδ᾽ οἰωνοὶ
αὐτόετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινόν τε.
ἀλλ᾽ ἴθι νῦν σὺν νηΐ τε σῇ καὶ σοῖσ᾽ ἑτάροισιν·
εἰ δ᾽ ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
παρ δέ τοι υἷες ἐμοί, οἵ τοι πομπῆες ἔσονται
ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
λίσσεσθαι δέ μιν αὐτός, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ.
ψεῦδος δ᾽ οὐ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
ὣς ἔφατ᾽, ἠέλιος δ᾽ ἄρ᾽ ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ γέρον, ἦ τοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
ἀλλ᾽ ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράασθε δὲ οἶνον,
ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοισ᾽ ἀθανάτοισιν
σπείσαντες κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὥρη.
ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ᾽ ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικεν
δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, οἳ δ᾽ ἔκλυον αὐδησάσης.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,

---

309 et 310 ἔν τισι τῶν ἐκδόσεων οὐκ ἦσαν schol. 314. ἐν: ἐνὶ? 315. μή τοι: μὴ δὴ al. 318. ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ: *ἐλθέμεν, ὡς κεῖνος? 319. οὐ: οὐκ libri. *κε: γε libri. 325. ἔσονται: ἕπονται al. 327. αὐτός (sic Ar.): αὐτόν al. 328. οὐ: οὐκ libri. 332. κεράσασθε Ath. V p. 191 E. 334. μεδοίμεθα al. 335. οἴχεθ᾽: ᾤχεθ᾽ Zenod. 337. οἵ: τοὶ pauci.

νώμησαν δ᾽ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
γλώσσας δ᾽ ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ᾽ ἐπέλειβον.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ᾽ ὅσον ἤθελε θυμός,
δὴ τότ᾽ Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδὴς
ἄμφω ἱέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι.
Νέστωρ δ᾽ αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·
Ζεὺς τό γ᾽ ἀλεξήσειε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὡς ὑμεῖς παρ᾽ ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε
ὥς τέ τευ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἠὲ πενιχροῦ,
ᾧ οὔ τι χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ᾽ ἐνὶ οἴκῳ,
οὔτ᾽ αὐτῷ μαλακῶς οὔτε ξείνοισιν ἐνεύδειν.
αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
οὔ θην δὴ τοῦδ᾽ ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
νηὸς ἐπ᾽ ἰκριόφιν καταλέξεται, ὄφρ᾽ ἂν ἐγώ γε
ζώω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
ξείνους ξεινίζειν, ὅς τίς κ᾽ ἐμὰ δώμαθ᾽ ἵκηται.
  τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εὖ δὴ ταῦτά γ᾽ ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικεν
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως.
ἀλλ᾽ οὗτος μὲν νῦν σοι ἅμ᾽ ἕψεται, ὄφρα κεν εὕδῃ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ᾽ ἐπὶ νῆα μέλαιναν
εἶμ᾽, ἵνα θαρσύνω θ᾽ ἑτάρους εἴπω τε ἕκαστα.
οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὔχομαι εἶναι·
οἱ δ᾽ ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἕπονται,
πάντες ὁμηλικίη μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
ἔνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ
νῦν· ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
εἶμ᾽, ἔνθα χρεῖός μοι ὀφείλεται, οὔ τι νέον γε
οὐδ᾽ ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,

345. Νέστωρ αὖ al. 347. ἐμοῖο al. 348. ἢ — ἠέ: ἢ — ἠδέ? ἀνείμονος: * ἀπάμονος? 349. οὔ τι Ar.: οὔτε libri, οὔπερ Zenod. ῥήγεα: κτήματα Zenod. 354. λίπονται al. 358. οὕτως: οὕτω plerique. 359. μὲν νῦν σοί: μὲν σοὶ al. 362. γεραίτερος: γεραίτατος Zenod. 364. ὁμηλικίην vel ὁμηλικίῃ al. 366. * ἠοόθεν? 367. ὀφέλλεται plerique. 367 sq. οὔ τι νέον γε οὐδ᾽ ὀλίγον: γρ. Ἤλιδι δίῃ οὐκ ὀλίγον Strab. VIII p. 342. 368. τεὸν ἵκετο δῶμα: τὰ σὰ γούναθ᾽ ἱκάνει Zenod.

πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ υἱέι· δὸς δέ οἱ ἵππους
οἵ τοι ἐλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι.
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
φήνῃ εἰδομένη· θάμβος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας.
θαύμαζεν δ' ὁ γεραιός, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Τηλεμάχου δ' ἕλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
ὦ φίλος, οὔ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι,
εἰ δή τοι νέῳ ὧδε θεοὶ πομπῆες ἕπονται.
οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ κυδίστη τριτογένεια,
ἥ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
ἀλλὰ ἄνασσ' ἴληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν,
αὐτῷ καὶ παίδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι.
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον,
ἀδμήτην, ἣν οὔ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
υἱάσι καὶ γαμβροῖσιν, ἑὰ πρὸς δώματα καλά.
ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτος,
ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσεν
οἴνου ἡδυπότοιο, τὸν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
ὤιξεν ταμίη καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσεν·
τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεράσσατο, πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος,
τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τηλέμαχον φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,
τρητοῖσ' ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,

370. θείειν: θεέμεν? 372. ἰδόντας: Ἀχαιούς al. 373. ὅπως: ἐπεὶ Eust. 375. οὔ σε ἔολπα: οὔτι σ' ἔολπα al., οὔ σέ γ' ἔολπα Apollon. de synt. p. 46, 11. 378. κυδίστη Zenod. et libri aliquot: ἀγελείη al. 380. ἴληθι: ἱλέαιρε Zenod. 383. ἣν: τὴν al. 384. περιχεύσας pauci. 394. ἀποσπένδων: ἐπισπένδων al.

παρ δ' ἄρ' ἐυμμελίην Πεισίστρατον ὄρχαμον ἀνδρῶν,
ὅς οἱ ἔτ' ἠίθεος παίδων ἔεν ἐν μεγάροισιν.
αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
οἵ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
λευκοί, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷσ' ἔπι μὲν πρὶν
Νηλεὺς ἵζεσκεν θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος·
ἀλλ' ὃ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς Ἄιδόσδε βεβήκει,
Νέστωρ αὖ τότ' ἐφῖζε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
σκῆπτρον ἔχων. περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο
ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε Στρατίος τε
Περσεύς τ' Ἄρητός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.
τοῖσι δ' ἔπειθ' ἕκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἥρως,
παρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἷσαν ἄγοντες.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐέλδωρ,
ὄφρ' ἤ τοι πρώτιστα θεῶν ἱλάσσομ' Ἀθήνην,
ἥ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν.
ἀλλ' ἄγ' ὃ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα
ἔλθῃσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
πάντας ἰὼν ἑτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους·
εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελέσθω
ἐλθέμεν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες, εἴπατε δ' εἴσω
δμῳῇσιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
ἕδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυον. ἦλθε μὲν ἂρ βοῦς

400 et 401 Ζηνόδοτος περιέγραψεν schol. 401. ἔεν: ἦν libri. 411. Νέστωρ αὖ: Νέστωρ δ' αυ al. post 416 complures libri addunt αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο. 418. τέκνα φίλα: φίλα τέκνα al. 419. ἱλάσσομ': ἱλασώμεθ' vel ἱλασσόμεθ' al. 424. οἴους: οἴω codex Vindob. 426. ἐλθεῖν liibri. 429. ἀμφὶ: * αὖα?

ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς ἐίσης
Τηλεμάχου ἕταροι μεγαλήτορος, ἦλθε δὲ χαλκεὺς
ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήια, πείρατα τέχνης,
ἄκμονά τε σφῦράν τ' εὐποίητόν τε πυράγρην,
οἷσίν τε χρυσὸν ἐργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη
ἱρῶν ἀντιόωσα. γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περίχευεν
ἀσκήσας, ἵν' ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα.
βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων.
χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
ἤλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἑτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς
ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων.
Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο, πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
εὔχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐτίκα Νέστορος υἱὸς ὑπέρθυμος Θρασυμήδης
ἤλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἳ δ' ὀλόλυξαν
θυγατέρες τε νυοί τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις
Νέστορος, Εὐρυδίκη πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
οἳ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος ὄρχαμος ἀνδρῶν.
τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὀστέα θυμός,
αἶψ' ἄρα μιν διέχευαν, ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
πάντα κατὰ μοῖραν, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃσ' ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.

---

432. μεγαλήτορες vel μεγαθύμου al. 433. ἐν: ἐνὶ? 435. ἐργάζετο: εἰργάζετο libri. 436. ἀντιόωσα: ἀντήσουσα Ath. VIII p. 363 E. 438. κεχάροιτο: κεχαροίατ' plerique. 443. χειρὶ: χερσὶ pauci. 444. δ' ἀμνίον: δ' αἱμνίον Porsylus et Apollodorus, δαμνίον Zenod. aliique grammatici. 447. προβάλοντο: ἀνέλοντο pauci. 453. ἀνελόντες: ἀνίσχοντες (ἀνέχοντες an ἀνσχόντες?) altera Ar. recensio. 457. κνίσσῃ multi.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ᾽ ἐκάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
μίστυλλόν τ᾽ ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ᾽ ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὤπτων δ᾽ ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
τόφρα δὲ Τηλέμαχον λόεσεν καλὴ Πολυκάστη,
Νέστορος ὁπλοτάτη θυγάτηρ Νηληιάδαο.
αὐτὰρ ἐπεὶ λόεσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ᾽ ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
ἔκ ῥ᾽ ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
πὰρ δ᾽ ὅ γε Νέστορ᾽ ἰὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο, ποιμένα λαῶν.
οἳ δ᾽ ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ᾽ ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
δαίνυνθ᾽ ἑζόμενοι· ἐπὶ δ᾽ ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο
οἶνον οἰνοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοισι δέπασσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
παῖδες ἐμοί, ἄγε Τηλεμάχῳ καλλίτριχας ἵππους
ζεύξαθ᾽ ὑφ᾽ ἅρματ᾽ ἄγοντες, ἵνα πρήσσῃσιν ὁδοῖο.
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
καρπαλίμως δ᾽ ἔζευξαν ὑφ᾽ ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.
ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν
ὄψα τε οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
ἂν δ᾽ ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσετο δίφρον·
πὰρ δ᾽ ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος ὄρχαμος ἀνδρῶν
ἐς δίφρον τ᾽ ἀνέβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
μάστιξεν δ᾽ ἐλάαν, τὼ δ᾽ οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
οἳ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
δύσετό τ᾽ ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
ἐς Φηρὰς δ᾽ ἵκοντο Διοκλέος ποτὶ δῶμα,
υἱέος Ὀρτιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

461. σπλάγχν᾽ ἐπάσαντο plerique. 463. ἐν: ἐνὶ? 464. λοῦσεν libri. 465. θυγάτηρ: κούρη Hesiod. fr. 138. 466. λοῦσεν libri. 469. ὅ γε: ἄρα multi. ποιμένα: ποιμένι plerique. 472. οἶνον ἐνοινοχοεῦντες al. χρυσέοις δεπάεσσιν libri. 474. τοῖσι δὲ: τοῖσιν codex Vindob. 476. πρήσσῃσιν: πρήσσωσιν al. 479. ἐν: γρ. ἂν schol. Harl. ἔθηκεν: ἔχευεν al. 480. οἷα ἔδουσι: οἷά τ᾽ ἔδουσι? an *οἷ᾽ ἔσθουσι? διοτροφέες pauci. 481. βήσατο al. 484. ἐλάαν: ἵππους al. ἀέκοντε: ἄκοντε al. 486. σεῖον: θεῖον Aristoph. 488. Διοκλῆος libri. 489. Ὀρσιλόχοιο al.

ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὁ δ' ἄρα ξεινήια δῶκεν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ἵππους τε ζεύγνυντ' ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
ἶξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον, ἔνθα δ' ἔπειτα
ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ.

Οἳ δ' ἶξον κοίλην Λακεδαίμονα καιετάεσσαν,
πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
τὸν δ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσι ἔτῃσιν
υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἱέι πέμπεν·
ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
δωσέμεναι, τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
τὴν ἄρ' ὅ γ' ἔνθ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι πέμπε νέεσθαι
Μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ περικλυτόν, οἷσι ἄνασσεν.
υἱέι δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην,
ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
ἐκ δούλης· Ἑλένῃ δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἔφαινον;
ἐπεὶ δὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινήν,
Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχεν χρυσέης Ἀφροδίτης.
ὣς οἳ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα

ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου· 493

---

490. *ἄεσαν*: *ἄνεσαν* pauci. *ὁ δ' ἄρα ξεινήια δῶκεν*: *ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν* (vel *δῶκεν*) al. 493 plerique libri om. cf. Ω 323. 494. *ἀέκοντε*: *ἄκοντε* al.

1. *καιετάεσσαν* Zenod. p. 55 Duentz. cf. G. Curtius *Grundz. der Griech. Etym.* p. 135 ed. sec.: *κητώεσσαν* libri. 3—19 proscripsit Diodorus Aristophaneus teste Ath. V p. 180 E. 4. *ἀμύμονος*: *ἀμύμονα*? 12. *Ἑλένῃ*: *Ἑλένης* al. ut Rhianus et Aristoph. 14. *χρυσῆς* omnes fere libri. 15—19 *φασὶ μὴ εἶναι Ὁμήρου ἀλλὰ τοῦ Ἀριστάρχου* schol. cf. Ath. V p. 181 C et Σ 604—606.

γείτονες ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο δῖος ἀοιδὸς
φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνευον κατὰ μέσσους.
τὼ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτώ τε καὶ ἵππω,
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,
στῆσαν. ὃ δὲ προμολὼν ἴδετο κρείων Ἐτεωνεύς,
ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν,
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ξείνω δή τινε τώδε, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
ἄνδρε δύω, γενεῇ δὲ Διὸς μεγάλοιο ἔικτον.
ἀλλ' εἴπ' ἤ σφωιν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
ἦ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
οὐ μὲν νήπιος ἦσθα, Βοηθοΐδη Ἐτεωνεῦ,
τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πάις ὣς νήπια βάζεις.
ἦ μὴν δὴ νῶι ξεινήια πολλὰ φαγόντες
ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἱκόμεθ', αἴ κέ ποθι Ζεὺς
ἐξοπίσω περ παύσῃ ὀιζύος. ἀλλὰ λῦ' ἵππους
ξείνων, ἐς δ' αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.
ὣς φάθ', ὃ δ' ἐκ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
ὀτρηροὺς θεράποντας ἅμα σπέσθαι ἑοῖ αὐτῷ.
οἳ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας,
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππείῃσι κάπῃσιν,
παρ δ' ἔβαλον ζειάς, ἀνὰ δὲ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν,
ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον. οἳ δὲ ἰδόντες

---

17. *δῖος*: *θεῖος* plerique. 18. *κυβιστητῆρε*: *κυβιστῆρες* al. *κατ' αὐτοὺς*: *καθ' αὐτοὺς* Diodorus Aristophaneus (Ath. V p. 180 D). 19. *ἐξάρχοντος* gramm ap. Ath. V p. 180 D: *ἐξάρχοντες* libri. *μέσσους*: *μέσσον* al. 21 *spurius? cf. *δ* 303. 26. *διοτροφὲς* pauci. 27. *γενεῇ*: *γενεὴν* multi. *ἔικτον*: *ἐίκτην* plerique, **ἔιχθον*? 28. *ἦ*: *εἰ* al. 29. *φιλήσει* al. 31. *οὐ μὲν*: *οὐ μὴν* codex Vratisl. 33. *ἦ μὴν*: *ἦ μὲν* libri. *φαγόντε* al. 37. *δ' ἐκ*: *δὲ* Ar. 38. *ἅμα σπέσθαι*: *ἅμ' ἑσπέσθαι* pauci, *ἐπισπέσθαι* schol. Apoll. Rhod. 1, 893. 39. *ἔλυσαν*: *λῦσαν* al. ut Ar. 43. *αὐτοὺς δ' εἰσῆγον*: *αὐτοὶ δ' εἰσῆλθον* Ath. V p. 179 A.

θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
ὥς τε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
δῶμα καθ᾽ ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
ἔς ῥ᾽ ἀσαμίνθους βάντες ἐυξέστας λοέσαντο.
τοὺς δ᾽ ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λόεσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ᾽ ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
ἔς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ᾽ Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
χέρνιβα δ᾽ ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ᾽ αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ᾽ ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
[δαιτρὸς δὲ κρεάων πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.]
τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
σίτου θ᾽ ἅπτεσθον καὶ χαίρετον. αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου πασσαμένω εἰρησόμεθ᾽ οἵ τινές ἐστον
ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῷν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων,
ἀλλ᾽ ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλήων
σκηπτούχων, ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιούσδε τέκοιεν.
ὣς φάτο, καί σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν
ὄπτ᾽ ἐν χερσὶν ἑλών, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.
οἳ δ᾽ ἐπ᾽ ὀνείαθ᾽ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν,
ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ᾽ οἱ ἄλλοι·
φράζεο, Νεστορίδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
χαλκοῦ τε στεροπὴν καδ δώματα ἠχήεντα

44. διοτροφέος pauci. 45. ἠὲ: ἠδὲ al. 48. λούσαντο libri. 49. λοῦσαν libri. 51. παρ᾽ Ἀτρεΐδην: γρ. παρὰ ξανθὸν schol. Harl. 54. ξεστὴν: γρ. χρυσῆν schol. Harl. 57 et 58 non nulli libri om. 57. κρειῶν libri. 60. θ᾽: δ᾽ al. 61. πασσαμένω: παυσαμένω al. · εἰρησόμεθ᾽: μυθήσετον al. 62—64 προηθετοῦντο καὶ παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει schol. 63. διοτροφέων al. 65. παρὰ πίονα θῆκεν: παρέθηκεν ἀείρας Suid. v. Ὅμηρος p. 1100 Bernh. cf. α 141. 70. πευθοίαθ᾽ οἱ ἄλλοι (sic libri et Zenod.): πευθοίατο ἄλλοι Ar. 72. καδ: καὶ plerique libri, κατὰ schol. Ω 323.

χρυσοῦ τ' ἠλέκτρου τε καὶ ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος.
Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή,
ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τέκνα φίλ', ἦ τοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι·
ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν·
ἀνδρῶν δ' ἤ κέν τίς μοι ἐρίσσεται ἠὲ καὶ οὐκὶ
κτήμασιν. ἦ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς
ἠγαγόμην ἐν νηυσὶ καὶ ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον,
Κύπρον Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθείς,
Αἰθίοπάς θ' ἱκόμην καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβοὺς
καὶ Λιβύην, ἵνα ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν.
τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
ἔνθα μὲν οὔτε ἄναξ ἐπιδευὴς οὔτε τι ποιμὴν
τυροῦ καὶ κρεάων οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος,
ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι.
ἧος ἐγὼ περὶ κεῖνα πολὺν βίοτον ξυναγείρων
ἠλώμην, τῆός μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνεν
λάθρῃ, ἀνωιστί, δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο·
ὣς οὔ τοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσι ἀνάσσω.
καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἵ τινες ὔμμιν
εἰσίν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον
εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
ὧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν

---

74. *τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή*: γρ. *τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται* schol. Pal., quam scripturam defendit Seleucus ap. Ath. V p. 188 F. 75. *τάδ'*: *τά γ'* al. 79. *τοῦ γε*: *τοῦδε* al. 82. *ἠγαγόμην*: *ἤγαγον* al. 84. *καὶ Ἐρεμβοὺς*: *καὶ Ἐρεμνοὺς* Crates (schol. et Etym. M. p. 370, 43), *καὶ Ἀραμβοὺς* Posidonius (Strab. XVI p. 784), *Ἄραβάς τε* Zeno (Strab. I p. 41 et alibi). 85. *ἵνα*: *ὅθι* al. ut Herodot. 4, 29. cf. Dion. Chrys. 64, 15. *ἄρνες*: *τ' ἄρνες* libri. 86. *τρὶς*: γρ. *δὶς* schol. 86 post v. 89 collocandus? 88. *κρειῶν* libri. 89. *γάλα θῆσθαι*: *γάλα νᾶσαι* Hesych. v. *νᾶσαι*. 90. *ἧος*: *εἵως* vel *ἕως* libri. *συναγείρων* al. 91. *τῆος*: *τείως* libri. 93. *οὔ τοι*: *οὔ τι* al. *τοῖσδε*: **τοῖσι*? post 93 quidam addidisse dicuntur *οὐδέ τι βουλόμενος* (*οὔτ' ἐπιτερπόμενος* Themist. orat. XXXIII p. 367 C) *ἀλλὰ κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης*. 94. *ὔμμιν* schol. et pauci libri: *ὑμῖν* plerique. 95. *ἀπώλεσα* vitiosum? cf. Friedlaender Anal. Hom. p. 460—462. 96. *κεχανδότα*: **κεχηδότα*? 97. *ἐν*: *ἐνὶ*?

ναιέμεν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι οἳ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
ἄλλοτε μέν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
παύομαι· αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.
τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
ὡς ἑνός, ὅς τέ μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδὴν
μνωομένῳ, ἐπεὶ οὔ τις Ἀχαιῶν τόσσα μόγησεν
ὅσσ' Ὀδυσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο. τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
αὐτῷ κήδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
κείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται, οὐδέ τι ἴδμεν
ζώει ὅ γ' ἦ τέθνηκεν. ὀδύρονταί νύ που αὐτὸν
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια
Τηλέμαχός θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.
ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατρὸς ἀκούσας,
χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχὼν
ἀμφοτέρῃσιν χερσί. νόησε δέ μιν Μενέλαος,
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ἠέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἐάσειε μνησθῆναι
ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
ἧος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο
ἤλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα.
τῇ δ' ἄρ' ἅμ' Ἀδρήστη κλισίην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρεν μαλακοῦ ἐρίοιο,
Φυλὼ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκεν
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβης

---

98. *ναίεν* libri. 99 *ὀβελίζουσί τινες* schol. 100 *post v. 103 collocandus? *πάντας μὲν*: *μὲν πάντας* al., **ξυμπαντας*? 101. **πολλάκι δ' ἐν*? 104. *τῶν πάντων*: **ξυμπάντων*? 106. *τόσσ' ἐμόγησεν* libri. 108. *ἔσεσθαι*: *ἔπεσθαι* al. 114. *δάκρυα δ'* al. *ἀκούσας*: *ἀκούων* Eust. 115. *ὀφθαλμοῖσιν* al. *ἀνασχών*: *ἐπισχών* Ammon. Valck. p. 147. 118. *ἐάσει ἐπιμνησθῆναι* al. 119. *ἕκαστά τε μυθήσαιτο* plerique libri, *ἕκαστά τ' ἐπειρήσαιτο* Ar. 120. *ἧος*: *ἕως* vel *εἵως* libri. 123. *ἅμ' Ἀδρήστη*: *γρ. ἅμα δραστὴ* schol.

Αἰγυπτίῃσ', ὅθι πλεῖστα δόμοισ' ἐν κτήματα κεῖται·
ὃς Μενελάῳ δῶκε δύ' ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.
χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένῃ ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα·
χρυσέην τ' ἠλακάτην τάλαρόν θ' ὑπόκυκλον ὄπασσεν
ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράαντο.
τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλὼ παρέθηκε φέρουσα
νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
ἠλακάτη τετάνυστο ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
αὐτίκα δ' ἥ γε ἔπεσσι πόσιν ἐρέεινε ἕκαστα·
ἴδμεν δή, Μενέλαε διοτρεφές, οἵ τινες οἵδε
ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
ψεύσομαι ἦ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός·
οὐ γάρ πώ τινα φημὶ ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι
οὔτ' ἄνδρ' οὔτε γυναῖκα, σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν,
ὡς ὅδ' Ὀδυσσῆος μεγαλήτορος υἷι ἔοικεν,
Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
κεῖνος ἀνήρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ
ἤλθεθ' ὑπὸ Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺ ἐίσκεις·
κείνου γὰρ τοιοίδε πόδες τοιαίδε τε χεῖρες
ὀφθαλμῶν τε βολαὶ κεφαλή τ' ἐφύπερθέ τε χαῖται.
καὶ νῦν ἦ τοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσῆι
μυθεόμην, ὅσα κεῖνος ὀιζύσας ἐμόγησεν
ἀμφ' ἐμοί, αὐτὰρ ὃ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν,
χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχών.
τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα·

127. ἐν: ἐνὶ al. 131. χρυσῆν al. τάλαρόν θ': τάλαρον δ' al. 134. ἐπ': ἐν Ath. V p. 191 B. αὐτῷ: αὐτοῦ al. 137. αὐτίκα δ': αὐτίκ' ἄρ al. ἥ γ' ἐπέεσσι libri. 139. διοτροφὲς pauci. 141. ἰδέσθαι: γρ. γενέσθαι schol. Ambr. 143. ὅδ': ὅ γ' al. μεγαλήτορος: γρ. ταλασίφρονος schol. 146. ἤλθεθ': ἦλθον al. 149. γὰρ: μὲν al. ut Themist. Orat. V p. 70 D, alii τοι ut Maxim. Tyr. XXXII, 3 et Macrob. Sat. V, 6, 7. 153. πικρὸν: πυκνὸν vel πυκινὸν al. ὑπ': ἐπ' al. 154. ὀφθαλμοῖσιν al.

Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
κείνου μέν τοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις·
ἀλλὰ σαόφρων ἐστί, νεμεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ
ὧδ' ἐλθὼν τὸ πρῶτον ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
ἄντα σέθεν, τοῦ νῶι θεοῦ ὣς τερπόμεθ' αὐδῇ.
αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
τῷ ἅμα πομπὸν ἕπεσθαι· ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι,
ὄφρα οἱ ἤ τι ἔπος ὑποθήσεαι ἠέ τι ἔργον.
πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς πάις οἰχομένοιο
ἐν μεγάροισ', ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔωσιν,
ὡς νῦν Τηλεμάχῳ ὃ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
εἴσ' οἵ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
ἵκεθ', ὃς εἵνεκ' ἐμεῖο πολέας ἐμόγησεν ἀέθλους·
καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
Ἀργείων, εἰ νῶιν ὑπεὶρ ἅλα νόστον ἔδωκεν
νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεύς.
καί κέ οἱ Ἄργεϊ νάσσα πόλιν καὶ δώματ' ἔτευξα,
ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ᾧ
καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας
αἳ περιναιετάουσι, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
καί κε θάμ' ἐνθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἡμέας
ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
ἀλλὰ τὰ μέν που μέλλεν ἀγάσσεσθαι θεὸς αὐτός,
ὃς κεῖνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.
ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
κλαῖε μὲν Ἀργείη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
κλαῖε δὲ Τηλέμαχός τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος,

---

156. *διοτρεφὲς* pauci. 156—160 *οὐκ ἐφέροντο ἐν τῇ Ῥιανοῦ* schol. Harl. 159. *τὸ πρῶτον: τὰ πρῶτα?* *ἐπεσβολίας: ἐπιστομίας* Zenod. 162. *τῷ: τῶδ'* codex Ven. *ἐέλδετο: ὀίετο* Zenod. 165. *ἔωσιν: ἔασιν* al. 168. *τὸν δ' ἀπαμειβόμενος: γρ. τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας* schol. Harl. 170. *πολέας: πολεῖς* al. 171. *ἔξοχον ἄλλων: ἔξοχα πάντων* al. 178 sq. *ἡμέας ἄλλο: ἄμμε ἄλλο* al., *ἄλλο ἄμμε* Plut. Mor. p. 54 F p. 95 A. 181. *ἔμελλεν* al. *ἀγάσσασθαι* al.

οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὄσσε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
τόν ῥ' Ἠοῦς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός·
τοῦ ὅ γ' ἐπιμνησθεὶς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
Ἀτρεΐδη, περὶ μέν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
Νέστωρ φάσχ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο
[οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν],
καὶ νῦν, εἴ τί που ἔστι, πίθοιό μοι· οὐ γὰρ ἐγώ γε
τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος, ἀλλὰ καὶ ἠὼς
ἔσσεται ἠριγένεια· νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδὲν
κλαιέμεν ὅς κε θάνῃσι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
τοῦτό νυ καὶ γέρας οἷον ὀιζυροῖσι βροτοῖσιν,
κείρασθαί τε κόμην βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός, οὔ τι κάκιστος
Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι· οὐ γὰρ ἐγώ γε
ἤντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
Ἀντίλοχον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητήν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὃς προγενέστερος εἴη·
τοίου γὰρ καὶ πατρός, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις.
ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος ᾧ τε Κρονίων
ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γινομένῳ τε,
ὡς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερὲς ἤματα πάντα
αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
υἱέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους.
ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἐάσομεν, ὃς πρὶν ἐτύχθη,
δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
χευάντων. μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται
Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ διαειπέμεν ἀλλήλοισιν.

---

189. πτερόεντ' ἀγόρευεν: πτερόεντα προσηύδα pauci. 192 Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ schol. ἀλλήλους: γρ. ἀλλήλοις schol. 196. κλαίειν libri. 197. καὶ: που Plut. Mor. p. 22 B. 198. βαλέειν: βαλέμεν? 202. θείειν: θεέμεν? 205. εἴποι: εἴπῃ al. 207. ἀρίγνωτος γόνος: γρ. ἀρίγνωτον γένος Eust. 208. ἐπικλώσει al. γινομένῳ: γεινομένῳ libri. 211. αὖ: δ' αὖ Stob. flor. 103, 1. εἶναι: ἔμμεν? 214. ἠοόθεν?

ὣς ἔφατ', Ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον,
νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων.
ὃς τὸ καταβρόξειεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη,
οὔ κεν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
οὐδ' εἴ οἱ κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε,
οὐδ' εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱὸν
χαλκῷ δηιόοιεν, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο.
τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα
ἐσθλά, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶνος παράκοιτις
Αἰγυπτίη, τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά·
ἰητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
ἀνθρώπων· ἦ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐνέηκε κέλευσέ τε οἰνοχοῆσαι,
ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφὲς ἠδὲ καὶ οἵδε
ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες· ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτε ἄλλῳ
Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα·
ἦ τοι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροισιν
καὶ μύθοις τέρπεσθε· ἐοικότα γὰρ καταλέξω.
πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι·
ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ

---

post 218 pauci libri addunt αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο. 221. ἐπίληθον (ἐπιλῆθον): ἐπίληθες al., *ἐπίλησιν? 222. καταβρόξειεν: καταβροχίξειεν al. 223. οὔ κεν: οὐκ ἂν al. 224 non nulli libri om. 226. δηιόοιεν codex August. ex em.: δηιόῳεν ceteri. 227. μητιόεντα: γρ. μητιόωντα schol. Pal., μητιόεντος? 229. τῇ πλεῖστα φέρει: τόθι πλεῖστα φύει Theophr. hist. plant. 9, 15, 1. 230. μεμιγμένα: τετυγμένα Theophr. l. l. 231 sq. ἐπιστάμενος — ἦ γὰρ: ἐπεί σφισι δῶκεν Ἀπόλλων ἰᾶσθαι· καὶ γὰρ Ar. 232. ἀνθρώπων: γρ. φαρμακέων schol. 235. διοτρεφές pauci libri. 236. ἄλλοτε ἄλλῳ: ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ codex Ven. et fortasse Harl. 242. ἀλλ' οἷον: οἷον δ' αὖ Plat. Conv. p. 220 C.

δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί.
αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλών, οἰκῆι ἐοικὼς
ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν [εὐρυάγυιαν·
ἄλλῳ δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἤισκεν,
δέκτῃ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
τῷ ἴκελος κατέδυ Τρώων πόλιν]· οἳ δ' ἀβάκησαν
πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἴη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα,
καί μιν ἀνειρώτων· ὁ δὲ κερδοσύνῃ ἀλέεινεν.
ἀλλ' ὅτε δή μιν ἐγὼ λόεον καὶ χρῖον ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσα, καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον
μὴ μὴν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι
πρίν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι,
καὶ τότε δή μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν,
πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκεϊ χαλκῷ
ἦλθε μετ' Ἀργείους, κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
ἔνθ' ἄλλαι Τρῳαὶ λίγ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
χαῖρ', ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
ἂψ οἶκόνδ', ἀάτην δὲ μετέστενον, ἣν Ἀφροδίτη
δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγε κεῖσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,
παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένην θάλαμόν τε πόσιν τε
οὔ τευ δευόμενον, οὔτ' ἂρ φρένας οὔτε τι εἶδος.
  τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τε
ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
ἀλλ' οὔ πω τοιοῦτον ἐγὼ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
οἷον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ.

---

244. μιν: μὲν al. ut Ptolemaeus Piud., item Max. Tyr. XXI, 9. 246—249. εὐρυάγυιαν — Τρώων πόλιν verba spuria? cf. L. Friedlaender Philol. 4 p. 580 sq. 247. ἤισκε: *ἐέισκεν? 249. κατέδυ Τρώων: Τρώων κατέδυ codex Ven. et Etym. M. p. 337, 25. 251. ἀνειρώτων: ἀνειρώτευν, ἀνηρώτων, ἀνηρώτευν al. 252. ἐγὼ λόεον: ἐγὼ (ἐγὼν, ἔγωγ') ἐλόευν al. χρῖον: ἔχριον al. 254. μὴν: μὲν libri. πρὶν: πρίν γ' codex Vind. 261. οἶκόνδ': οἶκον al. ἀάτην: ἄτην libri. 263. νοσφισ(σ)αμένη al. 264. εἶδος: ἔργον vel ἔργα pauci. 265. τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος al. 266. ἔειπας codex Ven. 269. ἐγὼν ἴδον plerique.

οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
ἵππῳ ἔνι ξεστῷ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
Ἀργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
ἦλθες ἔπειτα σὺ κεῖσε· κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλεν
δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι·
καί τοι Δηίφοβος θεοείκελος ἕσπετ' ἰούσῃ.
τρὶς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα,
ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ Τυδεΐδης καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἥμενοι ἐν μέσσοισιν ἀκούσαμεν ὡς ἐβόησας.
νῶι μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὁρμηθέντε
ἢ ἐξελθέμεναι ἢ ἔνδοθεν αἶψ' ὑπακοῦσαι·
ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένω περ.
[ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἷες Ἀχαιῶν,
Ἄντικλος δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
ἤθελεν· ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζεν
νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιούς,
τόφρα δ' ἔχ' ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.]
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
ἄλγιον· οὐ γάρ οἵ τι τάδ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
οὐδ' εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἦεν.
ἀλλ' ἄγετ' εἰς εὐνὴν τράπεθ' ἡμέας, ὄφρα καὶ ἤδη
ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.
ὣς ἔφατ', Ἀργείη δ' Ἑλένη δμῳῇσι κέλευσεν
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,

---

273. Ἀργείων: Ἀργεῖοι al. 276 προηθετεῖτο κατ' ἐνίους schol. 277. περίστειξας plerique ut Ar., *περίστειχες? 278. ὀνόμαζες: *κίκλησκες? 279. ἴσκουσ': ἐίσκουσ' al. versus videtur aut spurius aut corruptus. 281. ἐβόησας: *ἐγέγωνες? 282. ὁρμηθέντες al. 284. ἱεμένω: ἱεμένους al. 285—289 Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ schol. οὐκ ἐφέροντο σχεδὸν ἐν πάσαις schol. Harl. 286. σέ γ': σ' ἔτ'? 291. διοτροφὲς pauci. 292. τάδ': τό γ' vel τά γ' al. 293 *spurius? 294. καί: κεν al. 295. ταρπώμεθα: τερπώμεθα al., γρ. παυσώμεθα schol. κοιμηθέντες: κοιμηθέντε codex August. 298. ἐμβαλέειν: ἐμβαλέμεν?

χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθε ἕσασθαι·
αἳ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
δέμνια δὲ στόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κῆρυξ.
οἳ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
Ἀτρεΐδης δὲ καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
παρ δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο, δῖα γυναικῶν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
εἵματα ἑσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην,
Τηλεμάχῳ δὲ παρῖζε ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε, Τηλέμαχ' ἥρως,
ἐς Λακεδαίμονα δῖαν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
δήμιον ἦ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἐνίσπες.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
ἤλυθον, εἴ τινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις.
ἐσθίεταί μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πίονα ἔργα,
δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἵ τέ μοι αἰεὶ
μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γοῦναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλησθα
κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπέμεν, εἴ που ὄπωπας
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
πλαζομένου· πέρι γάρ μιν ὀιζυρὸν τέκε μήτηρ.
μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
ἢ ἔπος ἠέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσεν

300. μεγάρου codex Vind. δάος: δᾷδας vel δαΐδας al. 309. ὑπὸ: ὑπαὶ al. 314. ἐνίσπες: ἐνίσπε vel ἔνισπε al. 316. διοτρεφὲς pauci. 317. κληηδόνα: καὶ κληδόνα schol. Il. p. 12 a 32. 321. ὕβριν: ἦτορ al. 322. τὰ σὰ: τεὰ? 323. ἐνισπέμεν: ἐνισπεῖν libri.

δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί·
τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς
κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
βοσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα ἑὴν εἰσήλυθεν εὐνήν,
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν,
ὣς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπόλλων,
τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' ἐυκτιμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ
ἐξ ἔριδος Φιλομηλεΐδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,
καδ δ' ἔβαλεν κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ταῦτα δ' ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἐγώ γε
ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω·
ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτής,
τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
ἔσχον, ἐπεὶ οὔ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.
[οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων.]
νῆσος ἔπειτά τις ἔστι πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ
Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσιν,
τόσσον ἄνευθ' ὅσσον τε πανημερίη γλαφυρὴ νηῦς
ἤνυσεν, ᾗ λιγὺς οὖρος ἐπιπνείῃσιν ὄπισθεν·
ἐν δὲ λιμὴν ἐύορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας ἐίσας
ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.

331. ἐνίσπες codex August.: ἔνισπε, ἐνίσπε, ἐνίσποις al. 335. ὁπότ' ἐν: ὅτε ἐν pauci, *ὅτ' ἐνὶ? 336. νεβρὸν κοιμήσασα νεηγενέα γαλαθηνὸν Aristoph. Byz. p. 23 Nauck. νεηγενέας: νεογενέας Ar. 337. κνημούς: κρημνοὺς al. 338. δ' ἔπειτα: δέ τ' ὦκα al. ut schol. Δ 115. 341. Ἀπόλλων: Ἄπολλον libri. 342. ἐνὶ Λέσβῳ: ἐν Ἀρίσβῃ pauci. 353 Ζηνόδοτος ἠθέτει schol. 354. πολυκλύστῳ: περικλύστῳ al. 356. ἄνευθ' ὅσσον: ἄνευθεν ὅσον al. 359. ἀφυσσάμενοι: γρ. ἀφυσσόμενοι schol.

ἔνθα μ' ἐείκοσιν ἤματ' ἔχον θεοί, οὐδέ ποτ' οὖροι
πνείοντες φαίνονθ' ἁλιαέες, οἵ ῥά τε νηῶν
πομπῆες γίνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
καί νύ κεν ἤια πάντα κατέφθιτο καὶ μένε' ἀνδρῶν,
εἰ μή τίς με θεῶν ὀλοφύρατο καί με σάωσεν,
Πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος,
Εἰδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα.
ἥ μ' οἴῳ ἔρροντι συνήντετο νόσφιν ἑταίρων·
αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάασκον
γναμπτοῖσ' ἀγκίστροισιν, ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
ἣ δέ μευ ἄγχι στᾶσα ἔπος φάτο φώνησέν τε·
νήπιός ἐσσ', ὦ ξεῖνε, λίην τόσον ἠδὲ χαλίφρων,
ἠὲ ἑκὼν μεθιεῖς καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων;
ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκεαι, οὐδέ τι τέκμωρ
εὑρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ἐκ μέν τοι ἐρέω, ἥ τις σύ περ ἐσσὶ θεάων,
ὡς ἐγὼ οὔ τι ἑκὼν κατερύκομαι, ἀλλά νυ μέλλω
ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάᾳ καὶ ἔδησε κελεύθου,
νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτὴς
ἀθάνατος Πρωτεὺς Αἰγύπτιος, ὅς τε θαλάσσης
πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμώς·
τὸν δέ τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι ἠδὲ τεκέσθαι.

---

364. *καί μ' ἐσάωσε*: *καί μ' ἐλέησε* plerique libri. 365. *Πρωτέως* al. *ἰφθίμη* al. 366. *Εἰδοθέη*: *Εὐρυνόμη* Zenod. *ῥα μάλιστα*: *κάλλιστα* al. 367. *συνήντετο*: *συνήντεε* al. 369. *γναπτοῖς* al. 370. *ἧ δέ μοι ἀντομένη* Zenod. 371. *ἔσσ'*: *εἰς, εἶς, ἧς* libri. *ἠδὲ*: *ἠὲ* libri. *χαλίφρων*: *χαλαίφρων*? 372. *μεθιεῖς*: *μεθίεις* libri *μεθίης* Eust., *μεθιεῖ* schol. K 122. 374. *ἦτορ ἑταίρων*: *ἔνδοθεν ἦτορ* al., * *ἤι' ἑταίρων*? 378. *ἀθανάτοις* pauci. 379. *εἰπέ*: *ἔειπε* codex Vind. ut Zenod. 380. *κελεύθου*: *κελεύθους* vel *κέλευθον* al.

τόν γ' εἴ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
ὥς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα·
καὶ δέ κέ τοι εἴπῃσι, διοτρεφές, αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
ὅττι τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται,
οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
αὐτὴ νῦν φράζευ σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
μή πώς με προϊδὼν ἠὲ προδαεὶς ἀλέηται·
ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι.
ὡς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκῃ,
τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἶσι γέρων ἅλιος νημερτὴς
πνοιῇ ὕπο Ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὶ καλυφθείς,
ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέεσι γλαφυροῖσιν·
ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς ἁλοσύδνης
ἁθρόαι εὕδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι,
πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν.
ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα ἅμ' ἠόι φαινομένηφιν,
εὐνάσω ἑξείης· σὺ δ' εὖ κρίνασθαι ἑταίρους
τρεῖς, οἵ τοι παρὰ νηυσὶν ἐυσσέλμοισιν ἄριστοι.
πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώια τοῖο γέροντος.
φώκας μέν τοι πρῶτον ἀριθμήσει καὶ ἔπεισιν·
αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται ἠδὲ ἴδηται,
λέξεται ἐν μέσσῃσι, νομεὺς ὣς πώεσι μήλων.
τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδησθε,
καὶ τότ' ἔπειθ' ὑμῖν μελέτω κάρτος τε βίη τε,
αὖθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσυμένον περ ἀλύξαι.

388. τόν γ': τόνδ' al. λελαβέσθαι: δὲ λαβέσθαι, γε λαβέσθαι, τε λαβέσθαι, λελαθέσθαι al. 389. ὡς: ὅς libri. κελεύθου: θαλάσσης pauci. 391. καὶ δέ κε: καδδέ κε al. διοτροφὲς pauci. 398. αὐτίκ': αὖτις al. 399. ξεῖνε: ταῦτα al. τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν al. 400. ἀμφιβεβήκῃ codex Vindob.: ἀμφιβεβήκει plerique libri, ἀμφιβεβήκοι al. 403. σπέεσι: σπέσσι vel σπέσι(ν) libri. 405. πολιῆς: πολλῆς Epim. Hom. p. 344, 14. 414. ἴδησθε: ἴδηαι vel ἴδησθα al. 415. ἔπειθ' ὑμῖν: ἔπειτ' ὔμμιν al. κάρτος τε βίη τε: ἔργον τε ἔπος τε pauci.

πάντα δὲ γινόμενος πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
ἑρπετὰ γίνονται καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδαὲς πῦρ·
ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν μᾶλλόν τε πιέζειν.
ἀλλ' ὅτε κεν δή σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσιν,
τοῖος ἐὼν οἷόν κε κατευνηθέντα ἴδησθε,
καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης λῦσαί τε γέροντα,
ἥρως, εἴρεσθαι δὲ θεῶν ὅς τίς σε χαλέπτει,
νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
ὣς εἰποῦσ' ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἕστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
ἤια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
ἤια πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.
τόφρα δ' ἄρ' ἥ γ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον
τέσσαρα φωκάων ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικεν·
πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ' ἁλίῃσιν
ἧστο μένουσ'· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
ἑξείης δ' εὔνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἑκάστῳ.
ἔνθα κεν αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή.
τίς γάρ κ' εἰναλίῳ παρὰ κήτεϊ κοιμηθείη;
ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·
ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ θῆκε φέρουσα
ἡδὺ μάλα πνείουσαν, ὄλεσσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
πᾶσαν δ' ἠοίην μένομεν τετληότι θυμῷ.

---

420. αὐτὸς: αὖτις al. 421. οἷόν κε: οἷόν τε al. ἴδησθε: ἴδηαι multi. 425. ἐδύσσετο vel ἐδύσατο al. 429. δόρπον θ': δόρπον ἄρ al. 432 libri haud pauci om. 433. ἤια: ἤεα Eust. Il. p. 50, 29. 438. διαγλάψασ': διαγνάψασ' vel διαγλύψασ' al. 440. δέρμα: δέρμαθ' al. 441. ἔνθα κεν: κεῖθι δὴ vel κεῖθι δ' ἄρ al. 442. ἁλιοτροφέων al. 443. γάρ κ': γὰρ ἂν Eust.

φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες. αἳ μὲν ἔπειτα
ἑξῆς εὐνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλός, εὗρε δὲ φώκας
ζατρεφέας, πάσας δ' ἄρ' ἐπῴχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ὠίσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
ἡμεῖς δὲ ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ', ἀμφὶ δὲ χεῖρας
βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης,
ἀλλ' ἦ τοι πρώτιστα λέων γένετ' ἠυγένειος,
αὐτὰρ ἔπειτα δράκων καὶ πάρδαλις ἠδὲ μέγας σῦς,
γίνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.
ἡμεῖς δ' ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζ' ὁ γέρων ὀλοφώια εἰδώς,
καὶ τότε δή με ἔπεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·
τίς νύ τοι, Ἀτρέος υἱέ, θεῶν συμφράσσατο βουλάς,
ὄφρα μ' ἕλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρή;
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
οἶσθα, γέρον· τί με ταῦτα παρατροπέων ἐρεείνεις;
ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
εὑρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάᾳ καὶ ἔδησε κελεύθου,
νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ἀλλὰ μάλ' ὤφειλες Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
ῥέξας ἱερὰ κάλ' ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
σὴν ἐς πατρίδ' ἵκοιο πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.

---

449. ηὐνάζοντο al. 450. ἔνδιος: ἔνδειος codex Vind. et Apoll. Soph. p. 68, 29. 452. ἡμέας: ἡμᾶς schol. N 276. 454. δὲ ἰάχοντες: δ' ἰάχοντες vel δ' αἶψ' ἰάχοντες al. 456. ἀλλ' ἦ τοι: ἤτοι μὲν Heraclit. Alleg. Hom. c. 66. 457. πόρδαλις codex Harl. et Apoll. Soph. p. 134, 1. 460. ἀνίαζ' ὁ γέρων: ἀνίαζε γέρων Apoll. Soph. p. 37, 1. 461. με ἔπεσσιν: μ' ἐπέεσσιν plerique. ἀνειρόμενος: ἀμειβόμενος al. 462. Ἀτρέως al. συμφράσσατο: γρ. ἐφράσσατο schol. Harl. βουλάς: γρ. βουλήν schol. Pal. 463. ἕλοις: ἕλῃς al.
465. ἐρεείνεις: ἀγορεύεις al. 467. ἔνδοθεν ἦτορ: ἔνδοθι ἦτορ al. cf. δ 374. 468. εἰπέ: γρ. ἔειπε schol. Harl. cf. δ 379. 469. κελεύθου: κέλευθον vel κελεύθους pauci. 471. αὐτίκ': αὖτις al. 472. ὤφειλες: ὤφελλες plerique.

οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐυκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
πρίν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτοιο διιπετέος ποταμοῖο
αὖτις ὕδωρ ἔλθῃς ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοὶ ἣν σὺ μενοινᾷς.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
οὕνεκά μ' αὖτις ἄνωγεν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
ἀλλὰ καὶ ὣς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἰ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοὶ
οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
ἠέ τις ὤλετ' ὀλέθρῳ ἀδευκέι ἧς ἐπὶ νηὸς
ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ἀτρεΐδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τί σε χρὴ
ἴδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σε φημὶ
δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπεί κ' εὖ πάντα πύθηαι.
πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν γε θάνον, πολλοὶ δὲ λίποντο·
ἀρχοὶ δ' αὖ δύο μοῦνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχῃ δέ τε καὶ σὺ παρῆσθα.
εἷς δ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέι πόντῳ.
Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισιν.
Γυρῇσίν μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσεν
πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης·

475. φίλους: φίλους τ' libri. ἰδέειν: ἰδέμεν? 476. ἐυκτίμενον: ἐς ὑψόροφον al. 477. διιπετέος: διειπετέος Zenod. 478. ἔλθῃς: ἔλθοις al. 480. δώσουσιν ὁδὸν θεοί: δώσουσι θεοὶ ὁδὸν al. 484. μύθοισιν: μιν ἔπεσσιν al. 485. οὕτω δή: οὕτω τοι al. 486. κατάλεξον: γρ. ἀγόρευσον schol. 487. εἰ: ἢ al. 490. τολύπευσαν al. 492 sq. οὐδέ τι — νόον * spuria? 493. σε φημί: σ' ὀίω al. 494. ἄκλαυστον plerique libri. ἐπεί κ': γρ. ἐπὴν schol. Harl. 495. τῶν γε: τῶνδε al. θάνον: δάμεν codex Ven. ut Ar. 496. δ' αὖ: * δέ? 497. μάχῃ δέ τε: μάχῃ δέ τι vel μάχῃ δ' ἔτι multi, μάχῃσι δὲ? παρῆσθα: γρ. παρῆας (an παρῆσθας?) schol. Harl. 498 Ζηνόδοτος περιγράφει schol. Harl. 500. μιν: μὲν al. πρῶτα: πρώτιστα al. ἐπέλασσε: γρ. ἐδάμασσε schol.

καί νύ κεν ἔκφυγε κῆρα καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,
εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε καὶ μέγ' ἀάσθη·
φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος·
αὐτίκ' ἔπειτα τρίαιναν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν
ἤλασε Γυραίην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν·
καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μίμνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ,
τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη·
τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
[ὣς ὃ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ.]
σὸς δέ που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς ἠδ' ὑπάλυξεν
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
ἵξεσθαι, τότε δή μιν ἀναρπάξασα θύελλα
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν βαρέα στενάχοντα. 516
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων, 519
ἂψ δὲ θεοὶ οὖρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο 520
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης 517
τὸ πρίν, ἀτὰρ τότ' ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος, 518
ἦ τοι ὃ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης, 521
καὶ κύνει ἁπτόμενος ἣν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν·
τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπός, ὅν ῥα καθεῖσεν
Αἴγισθος δολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν
χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὅ γ' εἰς ἐνιαυτόν,
μή ἑ λάθοι παριών, μνήσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν.
αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην.
κρινάμενος κατὰ δῆμον ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους
εἷσε λόχον, ἑτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.

---

504. *φυγέειν*: *φυγέμεν*? 507. *ἤλασε*: *ἤλασσε(ν)* al. *Γυραίην*: *Γυρέην* al. 508. *μίμνε* schol. Harl.: *μεῖνε* plerique libri. 511. *ἐν οὐδεμιᾷ ἐφέρετο* schol. 516. *βαρέα*: *μεγάλα* al. 519. *καὶ κεῖθεν*: *κἀκεῖθεν* al. 520. *στρέψαν*: *τρέψαν* plerique. 517 et 518 post 520 collocavit Bothius. 517. *ἐσχατιῆς*: *ἐσχατιήν* al. 521. *ἐπεβήσατο* al. 522. *ἀπ'*: *ὑπ'* al. 523. *ἀσπασίως*: * *ἀσπάσιος*? 526. *δ' ὅ γ'*: *δὲ* Eust. 527. *παριών*: *γρ. παρεών* schol.

αὐτὰρ ὃ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
τὸν δ᾽ οὐ εἰδότ᾽ ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνεν
δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
οὐδέ τις Ἀτρεΐδεω ἑτάρων λίπεθ᾽ οἵ οἱ ἕποντο,
οὐδέ τις Αἰγίσθου, ἀλλ᾽ ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.
ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ᾽ ἐν ψαμάθοισι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
ἤθελ᾽ ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
δὴ τότε με προσέειπε γέρων ἅλιος νημερτής·
μηκέτι, Ἀτρέος υἱέ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
κλαῖ᾽, ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήομεν· ἀλλὰ τάχιστα
πείρα ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι.
ἢ γάρ μιν ζωόν γε κιχήσεαι, ἢ καὶ Ὀρέστης
κτεῖνεν ὑποφθάμενος, σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσαις.
ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
αὖτις ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀχνυμένῳ περ ἰάνθη,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ᾽ ὀνόμαζε,
ὅς τις ἔτι ζωὸς κατερύκεται εὐρέι πόντῳ.
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμειβόμενος προσέειπεν·
υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων·
τὸν ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψόος, ἥ μιν ἀνάγκῃ
ἴσχει· ὃ δ᾽ οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

ἠὲ θανών· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀκοῦσαι. 553

---

534. οὐ: οὐκ libri. 535. δειπνίσσας: δειπνίσας vel δειπνήσας al. ὥς τίς τε: ὡς εἴ γε pauci. κατέκτανε: κατέπεφνε al. φάτνῃ: φάτνην al. 539. οὐδέ νύ μοι κῆρ: οὐδὲ μοι ἦτορ al. 542. με: μοι al. 543. Ἀτρέως al. ἀσκελὲς οὕτω: ἀσκελὲς αἰεὶ al. 546. ἢ καὶ: ἤ κεν libri. 547. ἀντιβολήσαις: *ἀντήσειας? 550. προσηύδων: προσηύδα al. 551. ὀνόμασσον pauci. 553 ἐν ἁπάσαις ἠθετεῖτο schol. 554. αὐτίκ᾽: αὖτις haud pauci. 556. τὸν ἴδον: τὸν δ᾽ ἴδον libri. 557. Καλυψοῦς libri.

σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν,
ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
τῇ περ ῥηίστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
οὐ νιφετός, οὔτ' ἂρ χειμὼν πολὺς οὔτε ποτ' ὄμβρος,
ἀλλ' αἰεὶ ζεφύροιο λιγὺ πνείοντας ἀήτας
Ὠκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους.
[οὕνεκ' ἔχεις Ἑλένην καί σφιν γαμβρὸς Διός ἐσσί.]
ὣς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοισ' ἑτάροισιν
ἤια, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
ἐν δ' ἱστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηυσὶν ἐίσης·
ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθῖζον·
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτοιο διιπετέος ποταμοῖο
στῆσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.
ταῦτα τελευτήσας νεόμην, ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
ὄφρα κεν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται·
καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα

---

561. *διοτροφὲς* al. 562. *θανέειν*: *θανέμεν*? 566. *οὔτε ποτ'*: *οὐδέ ποτ'* al. ut Strab. III p. 150. 567. *πνείοντας* plerique libri (ut Strab. I p. 3 p. 39 III p. 150 Plut. de vita et poesi Hom. p. 160, 5 schol. ε 295 schol. Pind. Ol. 2, 130): *πνείοντος* al. ut Porph. ap. Stob. ecl. 1 p. 1020 et schol. Eur. Phoen. 211. 569 *ἐν ἐνίοις οὐ φέρεται* schol. *Διὸς*: *γρ. φίλος* schol. 570. *ἐδύσετο*: *ἐδύσ(σ)ατο* al. 573. *κατήλθομεν*: *κατήλυθον* al. 577. *πάμπρωτον*: *πάμπρωτα*? 578. *νηυσὶν ἐίσης*: *νηὸς ἐίσης* al., *νηυσὶ ἐΐσιν* Harl., * *νηυσὶ θοῇσιν*? 579. *ἂν δὲ*: *ἐν δὲ* al. 581. *ἂψ δ' εἰς*: *ἂψ εἰς* al. 585. *ἔδοσαν*: *δίδοσαν* al.

τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον ἐΰξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
ἀθανάτοισ᾽ ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.
τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρεΐδη, μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ᾽ ἔρυκε.
καὶ γάρ κ᾽ εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ᾽ ἀνεχοίμην
ἥμενος, οὐδέ κέ μ᾽ οἴκου ἕλοι πόθος οὐδὲ τοκήων·
αἰνῶς γὰρ μύθοισι ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
τέρπομαι. ἀλλ᾽ ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ᾽ ἐρύκεις.
δῶρον δ᾽ ὅττι κέ μοι δώῃς, κειμήλιον ἔστω·
ἵππους δ᾽ εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
εὐρέος, ᾧ ἔνι μὲν λωτὸς πολύς, ἐν δὲ κύπειρον
πυροί τε ζειαί τε ἰδ᾽ εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.
ἐν δ᾽ Ἰθάκῃ οὔτ᾽ ἄρ δρόμοι εὐρέες οὔτε τι λειμών·
οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος οὐδ᾽ ἐυλείμων, 607
αἵ θ᾽ ἁλὶ κεκλίαται· Ἰθάκη δέ τε καὶ περὶ πασέων
αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο. 606
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, 609
χειρί τέ μιν κατέρεξε ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν·
αἵματος ἔσσ᾽ αγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ᾽ ἀγορεύεις·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
δῶρον δ᾽, ὅσσ᾽ ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν.
δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ᾽ ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
ἔργον δ᾽ Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως,

---

596. οὐδέ κέ μ᾽: οὐδέ τί μ᾽ codex Vind., οὐδέ με? 597. σοῖσιν: οἷσιν Apoll. Soph. p. 14, 17. 599. σὺ δέ κε Ar. χρόνον: *δὴν? ἐρύκεις: ἐρύκοις codex Harl. 600. *δώῃς: δοίῃς libri. ἔστω: ἔσται al. 604. τε ἰδ᾽: τε ἠδ᾽ vel τ᾽ ἠδ᾽ al., τε καὶ Harl. κρῖ λευκόν: *λευκὸν κρῖ? 607. ἱππήλατος: εὐδείελος Strab. X p. 454. 608. δέ τε: δέ τι vel δ᾽ ἔτι al. 606 post 608 collocavit Bergk in Philol. 16 p. 577 sq. αἰγίβοτος — ἐπήρατος: αἰγίβοτον — ἐπήρατον Ar. 609. μείδησεν: γρ. γήθησεν schol. Harl. 611. ἔσσ᾽: εἷς libri. ἀγαθοῖο: ὀλοοῖο Crates. 613—619 spurii? cf. ο 113—119. 613. δῶρον: δώρων plerique libri.

Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῖν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
[δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος.
οἳ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·
σῖτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔπεμπον.
ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο,]
μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος, ὕβριν ἔχοντες.
Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
τοῖσι δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·
Ἀντίνο', ἦ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἦε καὶ οὐκί,
ὁππότε Τηλέμαχος νέετ' ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος;
νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίνεται αὐτῆς
Ἤλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι
δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
ἀδμῆτες· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασαίμην.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο
ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηλήιον, ἀλλά που αὐτοῦ
ἀγρῶν ἢ μήλοισι παρέμμεναι ἠὲ συβώτῃ.
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱός·
νημερτές μοι εἰπὲ πότ' ᾤχετο καὶ τίνες αὐτῷ
κοῦροι ἕποντ', Ἰθάκης ἐξαίρετοι ἦ ἑοὶ αὐτοῦ
θῆτές τε δμῶές τε· δύναιτό κε καὶ τὸ τελέσσαι.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
εἴ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα μέλαιναν,

---

618. ὅθ' ἑὸς libri ut Ar.: ὅτε ὃς veteres quidam grammatici (cf. Apoll. de pron. p. 135 B. Epim. Hom. p. 329, 3). 621—624 spurii? cf. Wolf Proleg. p. CXXXI. 621. ἐς: ἀνὰ multi libri. 623. ἔπεμπον: ἔνεικαν al. 627. ἔχοντες pauci libri ut Ar.: ἔχεσκον plerique.

630. *τοῖσι: τοῖς libri. 631. ἀνειρόμενος: ἀμειβόμενος al. 633. νέετ': νεῖτ' libri. 634. χρεὼ: χρὴ? 641. προσέφη Εὐπείθεος υἱός: γρ. ἀπαμείβετο φώνησέν τε schol. 642. *εἰπὲ: ἔνισπε libri. 643. αὐτοῦ: αὐτῷ al. 644. κε: τε al., γε Eust. 646. εἴ σε: ἤ σε plerique.

[illegible]

Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἥβης μέτρον ἱκέσθαι.
ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι ἠδὲ φυλάξω
ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον ἠδ' ἐκέλευον·
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.

ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι 661
πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην.

649 ἐγώ: ἐμόν libri. 651. αἰτίζῃ: αἰτίζει al. 652. ἡμέας: ἡμέας al. 653. βαίνοντ' ἐνόησα plerique. 654. ἠὲ θεόν: ἠίθεον al. λοίπει: λίπει libri. 659. μνηστῆρας: μνηστῆρες al. 660. μετέειπε: προσέειπε al. 661 et 662 ἐκ τῆς Ἰλιάδος μετηνέχθησαν οἱ δύο στίχοι schol. cf. A 103 sq. 662. ἐΐκτην: *ἐίχθην? 664. δέ οἱ γε δέ μιν schol. 667. *αὐτός: αὐτῷ libri. 668. πρὶν: *πρίν γ'? ἥβης μέτρον ἱκέσθαι: ἡμῖν πῆμα γενέσθαι (cf. ρ 597) multi libri, ut Apollon. de synt. p. 137, 19. de pron. p. 53 C. 670. αὐτὸν ἰόντα· αὖ ἀνιόντα? vel αὖτις ἰόντα? 674. ἀναστάντες multi libri.

οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
μύθων οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον·
κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς
αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἳ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ·
τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
εἰπέμεναι δμῳῇσιν Ὀδυσσῆος θείοιο
ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
μὴ μνηστεύσαντες μηδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες
ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν.
οἳ θάμ' ἀγειρόμενοι βίοτον κατακείρετε πολλόν,
κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε παῖδες ἐόντες,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαίσιον οὔτε τι εἰπὼν
ἐν δήμῳ· ἥ τ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων·
ἄλλον κ' ἐχθαίρῃσι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίη.
κεῖνος δ' οὔ ποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐόργει·
ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
φαίνεται, οὐδέ τις ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
αἲ γὰρ δή, βασίλεια, τόδε πλεῖστον κακὸν εἴη.
ἀλλὰ πολὺ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξέι χαλκῷ
οἴκαδε νισσόμενον· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
ἐς Πύλον ἠγαθέην ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
ὣς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε

---

682. εἰπέμεναι Longin. de subl. c. 27: ἢ εἰπέμεναι libri. 683. παύσασθαι σφίσι δ' αὐτοῖς: *μὲν παύσασθαι, ἀτὰρ σφίσι? 685. δειπνήσαιτε cod. Harl. 686. οἳ θάμ': οἳ θ' ἅμ' plerique. βίοτον: γρ. βρωτόν schol. Ambr. 688. τὸ πρόσθεν: τῶν πρόσθεν Longin. de subl. c. 27. 692. ἐχθαίρησι vitiosum. 693. ἐόργει: ἐώργει libri.
697. αἲ γὰρ: εἰ γὰρ plerique. 701. νισσόμενον: νεισόμενον plerique. 702. ἠγαθέην: ἠμαθόην Rhianus. 704. ἀφασίη al.

ἠὲ ἑκὼν οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳ.
τὸν δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἀντίον ηὔδα·
αὐτὸς ἐγώ οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
ὁππότ' ἀνὴρ τοιοῦτος ἔχων μελεδήματα θυμῷ
αἰτίζῃ; χαλεπόν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἴη.
κοῦροι δ' οἳ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,
οἵ οἱ ἕποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντα νόησα
Μέντορα ἠὲ θεόν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐοίκει.
ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον
χθιζὸν ὑπηοῖον· τότε δ' ἔμβη νηὶ Πύλονδε.
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός,
τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγήνωρ.
μνηστῆρας δ' ἄμυδις κάθισαν καὶ παῦσαν ἀέθλων.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός·
ὢ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
ἐκ τοσσῶνδ' ἀέκητι νέος πάις οἴχεται αὔτως,
νῆα ἐρυσσάμενος κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι· ἀλλά οἱ αὐτὸς
Ζεὺς ὀλέσειε βίην πρὶν ἥβης μέτρον ἱκέσθαι.
ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι ἠδὲ φυλάξω
ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον ἠδὲ κέλευον·
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.

ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι 661
πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην.

---

649. ἐγώ: ἑκών libri. 651. αἰτίζῃ: αἰτίζει al. 652. ἡμέας: ὑμέας al. 653. βαίνοντ' ἐνόησα plerique. 654. ἠὲ θεόν: ἠίθεον al. ἐοίκει: ἐῴκει libri. 659. μνηστῆρας: μνηστῆρες al. 660. μετέφη: προσέφη al. 661 et 662 ἐκ τῆς Ἰλιάδος μετηνέχθησαν οἱ δύο στίχοι schol. cf. *Α* 103 sq. 662. ἐίκτην: *ἐίχθην? 664. δέ οἱ: γρ. δέ μιν schol. 667. *αὐτὸς: αὐτῷ libri. 668. πρὶν: *πρίν γ'? ἥβης μέτρον ἱκέσθαι: ἡμῖν πῆμα γενέσθαι (cf. ρ 597) multi libri, ut Apollon. de synt. p. 137, 19. de pron. p. 53 C. 670. αὐτὸν ἰόντα: αὖ ἀνιόντα? vel αὖτις ἰόντα? 674. ἀναστάντες multi libri.

οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
μύθων οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον·
κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς
αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἳ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ·
τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
εἰπέμεναι δμῳῇσιν Ὀδυσσῆος θείοιο
ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
μὴ μνηστεύσαντες μηδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες
ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν.
οἳ θάμ' ἀγειρόμενοι βίοτον κατακείρετε πολλόν,
κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε παῖδες ἐόντες,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαίσιον οὔτε τι εἰπὼν
ἐν δήμῳ· ἥ τ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων·
ἄλλον κ' ἐχθαίρῃσι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίη.
κεῖνος δ' οὔ ποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐόργει·
ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
φαίνεται, οὐδέ τις ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
  τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
αἲ γὰρ δή, βασίλεια, τόδε πλεῖστον κακὸν εἴη.
ἀλλὰ πολὺ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξέι χαλκῷ
οἴκαδε νισσόμενον· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
ἐς Πύλον ἠγαθέην ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
  ὣς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε

---

682. εἰπέμεναι Longin. de subl. c. 27: ἢ εἰπέμεναι libri. 683. παύσασθαι σφίσι δ' αὐτοῖς: *μὲν παύσασθαι, ἀτὰρ σφίσι? 685. δειπνήσαιτε cod. Harl. 686. οἳ θάμ': οἵ θ' ἅμ' plerique. βίοτον: γρ. βρωτόν schol. Ambr. 688. τὸ πρόσθεν: τῶν πρόσθεν Longin. de subl. c. 27. 692. ἐχθαίρῃσι vitiosum. 693. ἐόργει: ἐώργει libri.
697. αἲ γὰρ: εἰ γὰρ plerique. 701. νισσόμενον: νεισόμενον plerique. 702. ἠγαθέην: ἠμαθίην Rhianus. 704. ἀφασίη al.

δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
ὀψὲ δὲ δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
κῆρυξ, τίπτε δέ μοι πάις οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεὼ
νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἵ θ᾽ ἁλὸς ἵπποι
ἀνδράσι γίνονται, περόωσι δὲ πουλὺν ἐφ᾽ ὑγρήν.
ἦ ἵνα μηδ᾽ ὄνομ᾽ αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;
τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
οὐ οἶδ᾽ εἴ τίς μιν θεὸς ὤρορεν, ἦε καὶ αὐτοῦ
θυμὸς ἐφωρμήθη ἴμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθηται
πατρὸς ἑοῦ ἢ νόστον ἢ ὅν τινα πότμον ἐπέσπεν.
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ᾽ Ὀδυσῆος.
τὴν δ᾽ ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτ᾽ ἔτλη
δίφρῳ ἐφέζεσθαι πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
ἀλλ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο
οἴκτρ᾽ ὀλοφυρομένη· περὶ δὲ δμωαὶ μινύριζον
πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δώματ᾽ ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί.
τῇσ᾽ ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια·
κλῦτε, φίλαι· περὶ γάρ μοι Ὀλύμπιος ἄλγε᾽ ἔδωκεν
ἐκ πασέων, ὅσσαι μοι ὁμοῦ τράφον ἠδὲ γένοντο,
ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
παντοίῃσ᾽ ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ᾽ Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
νῦν αὖ παῖδ᾽ ἀγαπητὸν ἀνηρείψαντο θύελλαι
ἀκλεέ᾽ ἐκ μεγάρων, οὐδ᾽ ὁρμηθέντος ἄκουσα.
σχέτλιαι, οὐδ᾽ ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἑκάστη
ἐκ λεχέων μ᾽ ἀνεγεῖραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ
ὁππότε κεῖνος ἔβη κοίλην ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὁρμαίνοντα,
τῷ κε μάλ᾽ ἤ κεν ἔμεινε καὶ ἐσσυμένος περ ὁδοῖο

---

705. ἔσχετο: ἔσκετο Ar. 706. μιν ἔπεσσιν: ἑ ἔπεσσιν? 707. οὐδέ τι: οὐδέ τε pauci. χρεὼ: χρή? 712. οὐ: οὐκ libri. εἴ τις: ἤ τις Ar. 715. κατὰ: πρὸς pauci. 717. δίφρῳ: δίφρου al. 720 spurius? 721. τῇς: τῇς δ᾽ al. 722. Ὀλύμπιοι ἄλγε᾽ ἔδωκαν al. 723. τράφον cod. Vrat.: τράφεν ceteri. 726 περιττὸς ὁ στίχος schol. cf. schol. A Ι 395. 727. νῦν αὖ: νῦν δ᾽ αὖ al. ἀνηρείψαντο θύελλαι: ἀποκτεῖναι μεμάασιν al. 728. ἀκλεέ᾽: ἀκλέα libri. 730. ἀνεγεῖραι: ἀναγεῖραι al. σάφα: μάλα al. 732. ὁρμαίνοντα: γρ. ὁρμηθέντα schol., an ὁρμαίνοντος?

ἤ κέ με τεθνηκυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
ἀλλά τις ὀτρηρῶς Δολίον καλέσειε γέροντα,
δμῶ' ἐμόν, ὅν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον, ὄφρα τάχιστα
Λαέρτῃ τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
εἰ δή πού τινα κεῖνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας
ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἳ μεμάασιν
ὃν καὶ Ὀδυσσῆος φθῖσαι γόνον ἀντιθέοιο.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλέι χαλκῷ,
ἢ ἔα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τοι οὐκ ἐπικεύσω.
ᾔδε' ἐγὼ τάδε πάντα, πόρον δέ οἱ ὅσσα κέλευσεν,
σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· ἐμεῦ δ' ἕλετο μέγαν ὅρκον
μὴ πρὶν σοὶ ἐρέειν πρὶν δωδεκάτην γε γενέσθαι
ἤ σ' αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι,
ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃς.
ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
εὔχε' Ἀθηναίῃ κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο·
ἣ γάρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσαι.
μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον· οὐ γὰρ ὀίω
πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιάδαο
ἔχθεσθ', ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσεται ὅς κεν ἔχῃσιν
δώματά θ' ὑψερεφέα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.
ὣς φάτο, τῆς δ' εὔνησε γόον, σχέθε δ' ὄσσε γόοιο.
η δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέῳ, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ·

---

734. τεθνηκυῖαν: τεθνηυῖαν pauci. 735. ὀτρηρῶς: ὀτρηρὸς al. 736. ἔδωκε: δῶκε al. 740. οἵ: ὡς? an *ὅ? 741. φθῖσαι: φθεῖσαι vel φθεῖσθαι al. γόνον: γρ. δόμον schol. Marc. 742. φίλη τροφὸς: περίφρων al. Εὐρύκλεια libri. 745. ὅσσ' ἐκέλευσε(ν) plerique. 747. σοὶ ἐρέειν: σοί γ' ἐρέειν pauci. δωδεκάτην γε: δωδεκάτην τε al.

753. σαώσαι forma suspecta: σαῶσαι vel σαώσῃ al. 755. πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι: *τὼς μακάρεσσι θεοῖσι? 756. ἔχθεσθ': ἄχθεσθ' al. 757. δώμαθ' ὑψηρεφέα al. 758. γόοιο suspectum. 759. εἵμαθ' ἑλοῦσα: εἵματ' ἔχουσα Clem. Alex. Strom. IV p. 626.

κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
εἴ ποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
ἢ βοὸς ἢ ὄιος κατὰ πίονα μηρί᾽ ἔκηεν,
τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι φίλον υἷα σάωσον,
μνηστῆρας δ᾽ ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.
ὣς εἰποῦσ᾽ ὀλόλυξε, θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς.
μνηστῆρες δ᾽ ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασίλεια
ἀρτύει, οὐδέ τι οἶδεν ὅ οἱ φόνος υἷι τέτυκται.
ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, τὰ δ᾽ οὐ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
τοῖσιν δ᾽ Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
πάντας ὁμῶς, μή πού τις ἀπαγγείλῃσι καὶ εἴσω.
ἀλλ᾽ ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν.
ὣς εἰπὼν ἐκρίνατ᾽ ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους,
βὰν δ᾽ ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
νῆα μὲν οὖν πάμπρωτον ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
ἐν δ᾽ ἱστόν τ᾽ ἐτίθεντο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ,
ἠρτύναντο δ᾽ ἐρετμὰ τροποῖσ᾽ ἐν δερματίνοισιν,
[πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνὰ θ᾽ ἱστία λευκὰ πέτασσαν·]
τεύχεα δέ σφ᾽ ἤνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
ὑψοῦ δ᾽ ἐν νοτίῳ τήν γ᾽ ὅρμισαν, ἐκ δ᾽ ἔβαν αὐτοί·
ἔνθα δὲ δόρπον ἕλοντο, μένον δ᾽ ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
ἡ δ᾽ ὑπερωίῳ αὖθι περίφρων Πηνελόπεια
κεῖτ᾽ ἄρ᾽ ἄσιτος ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
ὁρμαίνουσ᾽ εἴ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων
ἦ ὅ γ᾽ ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.

762. μοι: μευ pauci libri et Dionys. de comp. verb. c. 5. 763. τοι: τι al. 771. ἀρτύει: ἀρτύνει al. 772. οὐ: οὐκ libri. 775. ἐπαγγείλῃσι plerique. 777. ἤραρεν: γρ. εὔαδεν schol. Harl. 779. ἴμεναι? 780. οὖν: ἄρ pauci. 782. ἐν: ἐνὶ? 783 libri haud pauci om. περιττὸς δοκεῖ schol. Marc. 784. σφ᾽ ἤνεικαν: σφιν ἔνεικαν pauci, fortasse rectius. 785. ἐν νοτίῳ: εἰνοδίῳ (an εἰνόδιον?) Aristoph. τήν γ᾽: τήνδ᾽ al. ἐκ: ἐν pauci, ἂν unus. 786. μένον δ᾽: μένον τ᾽? 787. ὑπερωίῳ αὖθι: ὑπερῷ᾽ ἀναβᾶσα al. 788. ἄσιτος: ἄναυδος Rhianus.

ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ
δείσας, ὁππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσιν,
τόσσα μιν ὁρμαίνουσαν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος·
εὗδε δ᾽ ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα.
ἔνθ᾽ αὖτ᾽ ἄλλ᾽ ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εἴδωλον ποίησε, δέμας δ᾽ ἐέικτο γυναικί,
Ἰφθίμῃ, κούρῃ μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο,
τὴν Εὔμηλος ὄπυιε Φερῇσ᾽ ἔνι οἰκία ναίων.
πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ᾽ Ὀδυσσῆος θείοιο,
ἧος Πηνελόπειαν ὀδυρομένην γοόωσαν
παύσειεν κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
ἐς θάλαμον δ᾽ εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα,
στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
εὕδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιημένη ἦτορ;
οὐ μέν σ᾽ οὐδὲ ἐῶσι θεοὶ ῥεῖα ζώοντες
κλαιέμεν οὐδ᾽ ἀκαχῆσθαι, ἐπεί ῥ᾽ ἔτι νόστιμός ἐστιν
σὸς πάις· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖσ᾽ ἀλιτήμενός ἐστιν.
τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια
ἡδὺ μάλα κνώσσουσ᾽ ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσιν·
τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ᾽ ἤλυθες; οὔ τι πάρος γε
πωλέ᾽, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναίεις·
καί με κέλῃ παύσασθαι ὀιζύος ἠδ᾽ ὀδυνάων
πολλέων, αἵ μ᾽ ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
παντοίῃσ᾽ ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
[ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ᾽ Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.]
νῦν αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηός,
νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς οὔτ᾽ ἀγοράων.
τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι ἤ περ ἐκείνου.

---

792. *ἄγωσι*: *ἄγουσι* al. 793. *ἐπήλυθε νήδυμος* libri. 796. **ἐέικτο*: *ἤικτο* libri. post hunc versum aliquot libri addunt *καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ᾽ εἰδυίῃ* (cf. *ν* 289). 798. *ὄπυιε*: *ὄπυε* al. 800. *ἧος*: *εἴ πως* vel *ὅπ(π)ως* pauci libri, *εἵως* ceteri. 805. *μέν*: *μήν*? *οὐδὲ ἐῶσι*: *οὐδ᾽ ἐόωσι*? 806. *κλαιέμεν*: *κλαίειν* libri. 807. *μὲν*: *μὴν*? 811. *πωλέ᾽ ἐπεί*: *πώλεαι ἐπεὶ* plerique libri, *πώλε᾽ ἐπεὶ* al., *πωλέῃ ἐπεί*? an **πωλέῃ ὡς*? 812. *κέλῃ*: *κέλεαι* plerique. 816 suspectus (cf. *δ* 726). 817. *νῦν αὖ*: *νῦν δ᾽ αὖ* al.

τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δείδια μή τι πάθῃσιν,
ἢ ὅ γε τῶν ἐνὶ δήμῳ ἵν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ·
δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,
ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν·
θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην·
τοίη γάρ οἱ πομπὸς ἅμ' ἔρχεται, ἥν τε καὶ ἄλλοι
ἀνέρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι, δύναται γάρ,
Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ὀδυρομένην ἐλεαίρει·
ἣ νῦν με προέηκε τεῒν τάδε μυθήσασθαι.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
εἰ μὲν δὴ θεὸς ἐσσὶ θεοῖό τε ἔκλυες αὐδήν,
εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον ὀϊζυρὸν κατάλεξον,
εἴ που ἔτι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
ἦ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισιν.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν·
οὐ μέν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
ζώει ὅ γ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
ὣς εἰπὸν σταθμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη
ἐς πνοιὰς ἀνέμων· ἡ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσεν
κούρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
ὥς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῷ.
μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὁρμαίνοντες.
ἔστι δέ τις νῆσος μέσσῃ ἁλὶ πετρήεσσα,
μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἀστερίς, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ
ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.

---

822. *μηχανόωσιν* pauci. 826. *ἔρχεται*: *ἕσπεται* al., an **ἕσπετο*? 827. *δύναται γάρ*: *καὶ ἀμύνειν* pauci. 828 non nulli om. 831. *θεοῖό τε*: *θεοῦ τέ τιν'*? *αὐδήν*: *αὐδῆς* plerique. 832. *καὶ κεῖνον*: *κἀκεῖνον* al. 833. *φάος*: *φῶς* pauci. 836. *μέν*: *μήν*? 838. *εἰπὸν*: *εἰπὼν* al. 840. *φίλον δέ*: *φίλον τέ* al. 845 om. cod. Vind. et Strab. 1 p. 59.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε.

Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὗ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος
μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης·
Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,
ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
ὡς οὔ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
λαῶν οἷσι ἄνασσε, πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων
νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψόος, ἥ μιν ἀνάγκῃ
ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν
οἴκαδε νισσόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
ἐς Πύλον ἠγαθέην ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή,
ὡς ἦ τοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως, δύνασαι γάρ,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται,
μνηστῆρες δ' ἐν νηὶ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.

---

1. ἀγαυοῦ: ἀγαϝόο? 2. φόως: φάος vel φόος pauci. φέροι: φέρῃ al. 6 spurius? cf. Lehrs in Mus. Rhen. nov. 27 p. 346. ἐν: ἐνὶ? 10. αἴσυλα: *ἀτάσθαλα? 13. κρατέρ' ἄλγεα πάσχων: τετιημένος ἦτορ grammaticus coniecit nescio quis (v. schol. Harl.). 14. Καλυψοῦς libri. 18. νῦν αὖ: νῦν δ' αὖ pauci. 19. νισσόμενον: νεισόμενον vel νισόμενον al. 20. ἠγαθέην: cf. δ 702. 27. ἐν: ἐνὶ al. παλιμπετές: παλιμπατὲς al. ἀπονέονται haud pauci.

ἦ ῥα, καὶ Ἑρμείαν υἱὸν φίλον ἀντίον ηὔδα·
Ἑρμεία· σὺ γὰρ αὖτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι·
νύμφῃ ἐυπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν,
νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται
οὔτε θεῶν πομπῇ οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
ἀλλ' ὅ γ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων
ἤματι εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἵκοιτο,
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν,
οἵ κέν μιν περὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσουσιν,
πέμψουσιν δ' ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά τε δόντες,
πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
εἴ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληίδος αἶσαν.
ὣς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργεϊφόντης.
αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
ἀμβρόσια χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇσ' ἀνέμοιο.
εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργεϊφόντης.
Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ·
σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς,
ὅς τε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
ἰχθῦς ἀγρώσσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἅλμῃ·
τῷ ἴκελος πολέεσσιν ὀχήσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν,
ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἤπειρόνδε
ἤιεν, ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι νύμφη

---

28. υἱὸν φίλον: φίλον υἱὸν plerique. 34. ἤματι schol. et Eust.: ἤματί κ' vel ἤματί γ' libri. 39. ποτε: ποτ' ἐκ al. 41. φίλους: φίλους τ' libri (cf. ε 114). ἰδέειν: ἰδέμεν? 42. ἑὴν: ἣν pauci.
46. ἐπ': ἐς pauci. 47—49 non nulli critici veteres damnarunt (cf. Ω 343—345). 48. ἐθέλει: ἐθέλῃ cod. Marc. cf. schol. Ω 344. 53. ἰχθῦς: ἰχθύσιν Lex. Bekk. p. 332, 10. an ἰχθύας? 54 προσέθηκέ τις οὐ δεόντως τὸν στίχον schol.

ναῖεν ἐυπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόσε δ' ὀδμὴ
κέδρου τ' εὐκεάτοιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει
δαιομένων· ἣ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ,
ἱστὸν ἐποιχομένη χρυσείῃ κερκίδ' ὕφαινεν.
ὕλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθόωσα,
κλήθρη τ' αἴγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος·
ἔνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο,
σκῶπές τ' ἴρηκές τε τανύγλωσσοί τε κορῶναι
εἰνάλιαι, τῇσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπέιος γλαφυροῖο
ἡμερὶς ἡβώωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῇσιν·
κρῆναι δ' ἑξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη·
ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου
θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
θηήσαιτο ἰδὼν καὶ τερφθείη φρεσὶν ᾗσιν.
ἔνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος ἀργεϊφόντης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν· οὐδέ μιν ἄντην
ἠγνοίησε ἰδοῦσα Καλυψὼ δῖα θεάων·
οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,
ἀλλ' ὅ γ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος, ἔνθα πάρος περ,
δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων.

---

58. *τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν*: *δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα* Macrob. Sat. V, 12, 8. 59. *καίετο*: *δαίετο* al. *τηλόσε*: *τηλόθι* al. 60. *ἀνὰ νῆσον*: *ἀπὸ καλὸν* Macrob. Sat. III, 19, 5. *ὀδώδει*: *ὀρώρει* pauci.
61. *ἣ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ*: *γρ. νύμφη δὲ ἐυπλοκαμοῦσα Καλυψώ* schol. 63. *τηλεθόωσα*: *τηλεθάουσα* al. 64. *κλήθρη*: *κλεῖθρη* pauci. 66. *σκῶπες*: *γρ. κῶπες* Eust. cf. schol. Theocr. 1, 136.
67. *μέμηλεν*: *γρ. μεμήλει* schol. Harl. 68. *ἡ δ'*: *ἠδ'* pauci. *σπέιος*: *σπείους* libri. 71. *ἄλλη*: *ἄλλαι* pauci. 72. *ἴου*: *σίου* Ptolemaeus Euergetes teste Ath. II p. 61 C. 73. *ἔνθα κ'*: *ἔνθα δ'* al.
74. *θηήσαιτο*: *γηθήσειεν* schol. μ 88 (cf. N 344). 75. *διάκτορος*: *κρατὺς* al. 80. *εἴ τις*: *ἤ τις* Ar. 82. *πάρος περ*: *πάρος γε* al.
83. *στοναχῇσι*: *στεναχῇσι* pauci libri ut Aristoph. *ἐρέχθων*: *ὀρεχθῶν* schol. Apoll. Rhod. 1, 275.

Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ δῖα θεάων,
ἐν θρόνῳ ἱδρύσασα φαεινῷ σιγαλόεντι·
τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόρραπι, εἰλήλουθας
αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις·
αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν
ἀμβροσίης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
αὐτὰρ ὃ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος ἀργεϊφόντης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν· αὐτὰρ ἐγώ τοι
νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.
Ζεὺς ἐμέ γ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
τίς δ' ἂν ἑκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἵ τε θεοῖσιν
ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἐξαίτους ἑκατόμβας.
ἀλλὰ μάλ' οὔ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἁλιῶσαι.
φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι ὀιζυρώτατον ἄλλων,
τῶν ἀνδρῶν οἳ ἄστυ περὶ Πριάμοιο μάχοντο
εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
οἴκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
ἥ σφιν ἐπῶρσ' ἄνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
[ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,

πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων. 84
ἀλλ' ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω. 91

---

84 *ὁ στίχος οὗτος περιττός* schol. *δερκέσκετο: δερδέσκετο* al. 87. *χρυσόρραπι: χρυσόρραπις?* 89. *ἄνωγεν: ἀνώγει* al. 91 plerique libri om. cf. Σ 387. 93. *κέρασσε: κέρασε* al. 96. *μιν ἔπεσσιν: ἑ ἔπεσσιν?* 97. *ἐγώ τοι: ἔγωγε* pauci. 99. *ἐμέ γ': ἔμ'* vel *ἐμέ τ'* vel *ἐμὲ δ'* al., *με γὰρ* schol. V O 175. 100. *τίς δ' ἄν: τίς κε?* *διαδράμοι: διαδράμῃ* pauci. 102. *ἱερά τε: ἱερὰ* al. *ῥέζουσι: ῥέξουσι* al. 103 et 104 spurii? cf. ε 137 sq. 105. *ὀιζυρώτατον: ὀιζυρότερον* pauci. 106—111 *περιττοὶ οἱ στίχοι καὶ πρὸς τὴν ἱστορίαν μαχόμενοι* schol. 107. *ἐννάετες: εἰνάετες* libri. 108. *οἴκαδ' ἀτὰρ ἐν: οἴκαδε αὐτὰρ* al. 110 et 111 *ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα* (ε 133 sq.) *εἰσὶ μετενηνεγμένοι* schol. 110. *ἀπέφθιθεν: ἀπέφθιθον* al.

τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν.]
τὸν νῦν σ' ἠνώγειν ἀποπεμπέμεν ὅττι τάχιστα·
οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἶσα φίλων ἀπονόσφιν ὀλέσθαι,
ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ δῖα θεάων,
καί μιν φωνήσασα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
σχέτλιοί ἐστε, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
οἵ τε θεαῖσ' ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
ἀμφαδίην, ἤν τίς τε φίλον ποιήσετ' ἀκοίτην.
ὣς μὲν ὅτ' Ὠαρίων' ἕλετο ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
ἦος ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνὴ
οἷσ' ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν.
ὣς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι ἐυπλόκαμος Δημήτηρ
ᾧ θυμῷ εἴξασα μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ
νειῷ ἔνι τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
ὣς δ' αὖ νῦν μοι ἀγᾶσθε θεοὶ βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα
οἶον, ἐπεί οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἐλάσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν.
τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον

---

112. ἠνώγειν schol.: ἠνώγει libri. 114. φίλους: φίλους τ' plerique. ἰδέειν: ἰδέμεν? 115. ἑὴν: ἣν al. 117. φωνήσασα: φωνήσασ' plerique. 118. ζηλήμονες: γρ. δηλήμονες schol. 119. εὐνάζεσθαι: εὐνάασθαι pauci, εὐνηθῆναι Etym. M. p. 166, 45. 120. ἤν τις: ἥ τις al. 121. Ὠρίων' libri. ἕλετο: εἷλε al. 123 et 124 οὐδέποτε παρ' Ὁμήρῳ ἡ Ἄρτεμις ἄρρενας φονεύει· διό τινες ἀθετοῦσι τοὺς στίχους schol. 123. *ἦος ἐν: εἵως μιν ἐν vel ἕως μιν ἐν libri. 124. ἀγανοῖσι βέλεσσιν: ἀγανοῖς βελέεσσιν plerique. κατέπεφνεν: *μιν ἔπεφνεν? 127. τριπόλῳ: γρ. τριπύλῳ schol. 129. δ' αὖ: αὖ Polyb. Sard. in Rhet. Gr. VIII p. 614, 2. ἀγᾶσθε: ἀγάασθε vel ἄγεσθε al. 130. ἐγὼν: ἐγὼ vel ἔγωγ' al. περιτρόπιον pauci. 132. ἐλάσας Zenod. et plerique libri: ἔλσας al. 133. ἀπέφθιθεν: ἀπέφθιθον al. 135. ἐγὼ: ἐγὼν al. ἠδὲ ἔφασκον: ἠδ' ἔφασκον?

θησέμεν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
ἀλλ᾽ ἐπεὶ οὔ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ᾽ ἁλιῶσαι,
ἐρρέτω, εἴ μιν κεῖνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
πόντον ἐπ᾽ ἀτρύγετον. πέμψω δέ μιν οὔ πῃ ἐγώ γε·
οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ᾽ ἐπικεύσω,
ὥς κε μάλ᾽ ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται.
τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεϊφόντης·
οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ᾽ ἐποπίζεο μῆνιν,
μή πώς τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς ἀργεϊφόντης·
ἡ δ᾽ ἐπ᾽ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
ἤι᾽, ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ ἀκτῆς εὗρε καθήμενον· οὐδέ ποτ᾽ ὄσσε
δακρυόφιν τέρσοντο, κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ἅνδανε νύμφη.
ἀλλ᾽ ἦ τοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκῃ
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι παρ᾽ οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ·
ἤματα δ᾽ ἐν πέτρῃσι καὶ ἠιόνεσσι καθίζων
πόντον ἐπ᾽-ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱσταμένη προσεφώνεε δῖα θεάων·
κάμμορε, μή μοι ἔτ᾽ ἐνθάδ᾽ ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ᾽ ἀποπέμψω.
ἀλλ᾽ ἄγε δούρατα μακρὰ ταμὼν ἁρμόζεο χαλκῷ
εὐρεῖαν σχεδίην· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ᾽ αὐτῆς
ὑψοῦ, ὥς σε φέρῃσιν ἐπ᾽ ἠεροειδέα πόντον.
αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν

δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων 157

---

136. θήσειν libri. ἀγήραον: ἀγήρων Ar. 140. πέμψω: πέμπω al. 141. πάρα νῆες: νέες εἰσὶν schol. Ar. Ach. 230. 150. ἤι᾽: ἦεν vel ἤιεν al. 153. ἅνδανε: ἥνδανε vel ἥνδανε libri. 155. σπέεσι cod. Vind.: σπέσσι, σπέσι, σπέεσσιν al. 156. ἐν πέτρῃσι: ἀμπέτρῃσι Ar. 157 libri haud pauci om. 158. δερκέσκετο: δερδέσκετο al. 159. ἀγχοῦ: ἀγχόθι? 163. εὐρείην pauci. ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ᾽ αὐτῆς: ἐν δ᾽ ἴκρια πῆξαι ἐν αὐτῇ al. πῆξαι: πῆξον pauci.

ἐνθήσω μενοεικέ', ἅ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
εἵματά τ' ἀμφιέσω, πέμψω δέ τοι οὖρον ὄπισθεν,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι,
αἴ κε θεοί γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οἵ μευ φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῆναί τε.
ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἄλλο τι δὴ σύ, θεά, τόδε μήδεαι οὐδέ τι πομπήν,
ἥ με κέλῃ σχεδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες ἐῖσαι
ὠκύποροι περόωσιν ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρῳ.
οὐδ' ἂν ἐγὼν ἀέκητι σέθεν σχεδίης ἐπιβαίην,
εἰ μή μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι
μή τι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ Καλυψὼ δῖα θεάων,
χειρί τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσὶ καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς,
οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεῦσαι.
ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι ἅσσ' ἂν ἐμοί περ
αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρειὼ τόσον ἵκοι·
καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο δῖα θεάων
καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
ἷξον δὲ σπέος ἐς γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ,
καί ῥ' ὃ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη

167. εἵματά τ': εἵματα δ' al. 168. σὴν: ἣν al. ἵκηαι: ἵκοιο Aristoph. 169. ἐθέλωσι: ἐθέλουσι al. 174. *κέλῃ: κέλεαι libri. σχεδίῃ: σχεδίας al. 177. ἐγὼν: ἐγὼ vel ἔγωγ' al. 179. ἄλλο: ἄλλοις Aristoph. 181. κατέρεξεν: κατέρεψεν al. 182. ἀλιτρός γ' ἐσσί: ἀλιτρός τ' ἐσσὶ vel ἀλιτρὸς ἐσσὶ al. 185. ὕδωρ: γρ. ὕδατος schol. Harl. 188. ἅσσ': ὅσσ' al. 190. ἐναίσιμος: αἰνέσιμος al. 194. *δὲ σπέος ἐς: δὲ σπεῖος vel δ' ἐς σπεῖος vel δ' ἐσπεῖος libri. 195. καθέζετ': κάθιζεν multi.

Ἑρμείας, νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδήν,
ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
αὐτὴ δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο,
τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
τοῖσ' ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψὼ δῖα θεάων·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὕτω δὴ οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.
εἴ γε μὲν εἰδείης σῇσιν φρεσὶν ὅσσα τοι αἶσα
κήδε' ἀναπλῆσαι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
ἐνθάδε κ' αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις
ἀθάνατός τ' εἴης, ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
σὴν ἄλοχον, τῆς τ' αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.
οὐ μέν θην κείνης γε χερείων εὔχομαι εἶναι,
οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, ἐπεὶ οὔ πως οὐδὲ ἔοικεν
θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
πότνα θεά, μή μοι τόδε χώεο· οἶδα καὶ αὐτὸς
πάντα μάλ', οὕνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ' εἰσάντα ἰδέσθαι·
ἡ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἤματα πάντα
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
εἰ δ' αὖ τις ῥαίῃσι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
τλήσομαι ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
ἤδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πολλὰ μόγησα
κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.

---

197 et 199 spurii? 204. δή: νῦν Eust. 206. εἴ γε μὲν: εἰ μὴν? ὅσσα: ὅσσα al. 207. ἀναπλῆσαι: γρ. ἀνατλῆναι cod. Harl. 208. σὺν: παρ' Eust., γρ. παρ' schol. Marc. φυλάσσοις: φυλάσσων pauci. 210. τῆς τ': τῆς al. 211. μέν: μήν? 215. πότνα: πότνια multi. 217. εἰσάντα: γρ. εἰς ὦπα schol., εἰς ὦπα vel εἰς ὦπά τ' Eust. 219. ἐέλδομαι: ἔλδομαι al. 221. ῥαίῃσι: ῥαίσειε pauci. 223. πολλὰ μόγησα: πόλλ' ἐμόγησα libri. 224. καὶ τόδε τοῖσι: καὶ τοῖσιν τὸ vel τοῖσι δὲ καὶ τὸ al. ut videtur.

ὣς ἔφατ', ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν·
ἐλθόντες δ' ἄρα τώ γε μυχῷ σπέεος γλαφυροῖο
τερπέσθην φιλότητι, παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
αὐτίχ' ὃ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἕννυτ' Ὀδυσσεύς,
αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,
λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
καλὴν χρυσείην, κεφαλῇ δ' ἐφύπερθε καλύπτρην·
καὶ τότ' Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μήδετο πομπήν.
δῶκέν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν,
χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
στειλειὸν περικαλλὲς ἐλάινον, εὖ ἐναρηρός·
δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐύξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
κλήθρη τ' αἴγειρός τ' ἐλάτη τ' ἔεν οὐρανομήκης,
αὖα πάλαι, περίκηλα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δεῖξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψὼ δῖα θεάων,
αὐτὰρ ὃ τάμνετο δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἤνετο ἔργον.
εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
ξέσσε δ' ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν.
τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψὼ δῖα θεάων·
τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα καὶ ἥρμοσεν ἀλλήλοισιν,
γόμφοισιν δ' ἄρα τήν γε καὶ ἁρμονίῃσιν ἄρασσεν.
ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ
φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων,
τόσσον ἐπ' εὐρεῖαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.

---

226. σπέεος: σπείους libri. 227. μένοντες: μένοντε al. 230. ἀργύφεον: ἀργύρεον al. 232. κεφαλῇ: κεφαλὴν pauci. ἐφύπερθε pauci ut Ar.: ἐπέθηκε plerique. 234. δῶκέν οἱ: δῶκε μέν οἱ libri. 235. ἐν: ἐπ' al. 236. ἐλάινον: ἐλάτινον pauci. εὖ ἐναρηρός: *ἦεν ἀρηρός? 238. ἐσχατιῆς: ἐσχατιήν al. 239. ἔεν: ἦν libri. 240. περίκηλα: περὶ κῆλα Chrysippus. ἐλαφρῶς: ἐλαφρά cod. Vrat. 242. δῖα θεάων: πότνια νύμφη al. 243. τάμνετο: τάμνεν pauci. *ἤνετο: ἤνυτο libri. 244. πελέκκησεν: πελέκησε al. 247 et 248 Ἀριστοφάνης τὸ αὐτὸ ᾤετο περιέχειν ἄμφω schol. 248. ἄρασσεν: ἄρηρεν al., ἄραρεν pauci. 251. εὐρείην pauci. ποιήσατ': γρ. τορνώσατ' schol.

ἴκρια δὲ στήσας, ἀραρὼν θαμέσι σταμίνεσσιν,
ποίει· ἀτὰρ μακρῇσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
ἐν δ' ἱστὸν ποίει καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῷ·
πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι.
φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσιν
κύματος εἶλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψὼ δῖα θεάων,
ἱστία ποιήσασθαι· ὃ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
ἐν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ,
μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήν γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.
τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·
τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψώ,
εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λοέσασα.
ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦα
κωρύκῳ· ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά·
οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.
γηθόσυνος δ' οὔρῳ πέτασ' ἱστία δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτὰρ ὃ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως
ἥμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν
Πληιάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην
ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται καί τ' Ὠαρίωνα δοκεύει,
οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο·
τὴν γάρ δή μιν ἄνωγε Καλυψὼ δῖα θεάων
ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ νηὸς ἔχοντα.

---

253. ἐπηγκενίδεσσι libri ut Ar.: ἐπηγκανίδεσσι vel ἐπικτανίδεσσι Rhianus. 255. ἰθύνοι: ἰθύνει vel ἰθύνῃ al. 256. οἰσυΐνῃσι: οἰσυΐνοισι al. 257. ὕλην: σύλην? cf. Zeitschr. f. vergl. Sprachw. X p. 66. 260. ἐν αὐτῇ: ἐπ' αὐτῆς al. 262. τέτρατον: τέταρτον al. ἔην: ἔεν? ἅπαντα: ἕκαστα? 264. εἵματά τ': εἵματ' vel εἵματα δ' vel εἵματα al. θυώδεα: εὐώδεα Plut. de vitando aere al. c. 8 p. 831 D. καὶ λοέσασα: καὶ λούσασα libri, σιγαλόεντα Macrob. Sat. III, 19, 9. 266. ἦα: ἤια libri. 271. ἐπὶ: ἐνὶ Macrob. Sat. V, 11, 10. 272. ἐσορῶντι: γρ. εἰσορόωντα (διχῶς αἱ Ἀριστάρχου) schol. Harl. Πληιάδας θ' ὁρόωντι schol. AV Θ 93, Πληιάδας εἰσορόωντι schol. B K 252 p. 286 a 31. 274. καί τ': καί ῥ' schol. Arat. 322. Ὠρίωνα libri. 275. cf. Σ 489. 277. νηὸς schol.: χειρὸς libri plerique.

ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορεύων,
ὀκτωκαιδεκάτῃ δὲ φάνη ὄρεα σκιόεντα
γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ·
εἴσατο δ' ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέι πόντῳ.
τὸν δ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιὼν κρείων ἐνοσίχθων
τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδε· εἴσατο γάρ οἱ
πόντον ἐπιπλώων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
ἀμφ' Ὀδυσῆι ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσσιν ἐόντος,
καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδόν, ἔνθα οἱ αἶσα
ἐκφυγέειν μέγα πεῖραρ ὀιζύος ἥ μιν ἱκάνει·
ἀλλ' ἔτι μέν μιν φημὶ ἅδην ἐλάαν κακότητος.
ὣς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
χερσὶ τρίαιναν ἑλών· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας
παντοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
σὺν δ' εὖρός τε νότος τ' ἔπεσον ζέφυρός τε δυσαὴς
καὶ βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων.
καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγὼ δειλός· τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
δείδια μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,
ἥ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
ἄλγε' ἀναπλήσειν· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται,
οἵοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
Ζεύς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι

---

278. ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα: ἑπτακαίδεκα al. 281. ὅτε ῥινὸν: τε ῥινὸν schol. M 118 in Anecd. Paris. vol. 3 p. 17, 6. 14. ὅτ' ἐρινὸν Ar. 284. ἐπιπλώων: ἐπιπλείων plerique. 285. δὲ: ῥα pauci. 287. ἐόντος: ἰόντος al. 289. ἐκφυγέειν: ἐκφυγέμεν? 290. μέν: μήν? ἐλάαν: γρ. ἐάαν schol. A N 315. 292. ὀρόθυνεν ἀέλλας: ὀρόθυνε θυέλλας fortasse Lucian. Charon. c. 7 vol. 1 p. 499. 293. σὺν δὲ: σὺν δ' ἐν pauci. 294. οὐρανόθεν: οὐρανόθι pauci. 295. ἔπεσον: ἔπεσε al. δυσαὴς: γρ. δισαὴς Eust. p. 1538, 25. 296. αἰθρηγενέτης: αἰθρηγενέης Rhianus et Aristoph. κῦμα: πῆμα al. 298. εἶπε πρὸς ὃν: εἶπεν ἑὸν? 299. μήκιστα: γρ. μήχιστα schol. 300. * δείδια: δείδω libri. μὴ δὴ: μή μοι al. εἶπεν: εἴπῃ al. 302. ἀναπλήσειν: ἀνατλήσειν vel ἀναπλῆσαι al. 303. περιστρέφει pauci.

παντοίων ἀνέμων. νῦν μοι σόος αἰπὺς ὄλεθρος.
τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
ὡς δὴ ἐγώ γ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
ἤματι τῷ ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα
Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλεΐωνι θανόντι.
τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καί μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
ὣς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης,
δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξεν.
τῆλε δ' ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ
ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἱστὸν ἔαξεν
δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,
τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδὲ δυνάσθη
αἶψα μάλ' ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὁρμῆς·
εἵματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
ὀψὲ δὲ δή ῥ' ἀνέδυ, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἅλμην
πικρήν, ἥ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
ἀλλ' οὐδ' ὣς σχεδίης ἐπελήθετο τειρόμενός περ,
ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβετ' αὐτῆς,
ἐν μέσσῃ δὲ καθῖζε τέλος θανάτου ἀλεείνων.
τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.
ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς βορέης φορέῃσιν ἀκάνθας
ἂμ πεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλῃσιν ἔχονται,
ὣς τὴν ἂμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἄλλοτε μέν τε νότος βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι,
ἄλλοτε δ' αὖτ' εὖρος ζεφύρῳ εἴξασκε διώκειν.
τὸν δὲ ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ καλλίσφυρος Ἰνώ,

---

305. σόος: σῶς libri. 306. οἵ τότ': οἵ ποτ' Philodemus in Hercul. vol. IX col. XV. 308. ὡς δὴ: καὶ δὴ al. ut Philod. ἐγώ γ': ἐγὼν Philod. θανέειν: θανέμεν? 310. θανόντι: δαμέντι cod. Vindob. 312. ἁλῶναι: ἀπολέσθαι (ἀλέσθαι cod.) Demetrius Ixion. 314. ἐπισσύμενον Ar. 315. αὐτὸς πέσε: αὐτὸν βάλε Rhianus. 317. δεινὴ: γρ. δίνῃ schol. 320. ἀνσχεθέειν: ἀνσχεθέμεν? 321. γάρ ῥ' ἐβάρυνε: γὰρ ἐβάρυνε al., an γάρ ἑ βάρυνε? 323. πολλὴ: γρ. πολλὸν schol., πολλὸν praebet Plut. quaest. nat. c. 5 p. 913 D. 325. ἐνὶ: ἐν al. 326. καθῖζε: καθῆστο al.

Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα,
νῦν δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς.
ἥ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα·
ἷζε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, εἶπέ τε μῦθον·
κάμμορε, τίπτε τοι ὧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
οὐ μὲν δή σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων.
ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
εἵματα ταῦτ' ἀποδὺς σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
κάλλιπ', ἀτὰρ χείρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου
γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι.
τῆ δὲ τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τανύσσαι
ἄμβροτον· οὐδέ τί τοι παθέειν δέος οὐδ' ἀπολέσθαι.
αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο,
ἂψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἴνοπα πόντον
πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι.
ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,
αὐτὴ δ' ἂψ ἐς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα
αἰθυίῃ εἰκυῖα· μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν.
αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγώ, μή τίς μοι ὑφαίνῃσιν δόλον αὖτε
ἀθανάτων, ὅτε με σχεδίης ἀποβῆναι ἀνώγει.
ἀλλὰ μάλ' οὔ πω πείσομ', ἐπεὶ ἑκὰς ὀφθαλμοῖσιν
γαῖαν ἐγὼ ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.

αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσετο λίμνης. 337

---

334. ἔην: ἔεν? αὐδήεσσα libri ut Aristoph.: οὐδήεσσα Aristot. (fr. 163 ed. Berol.) et Chamaeleon. 337 οὐκ ἐφέρετο ἐν ταῖς πλείοσιν schol. ποτῇ: γρ. ποτὴν schol. ἀνεδύσετο: ἀνεδύσατο plerique, ὑπεδύσατο Ar. 338. πολυδέσμου εἶπέ τε μῦθον: καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε plerique. 340. κακὰ πολλὰ: πολλὰ κακὰ al. 341. μὲν: μὴν? 342. ὧδ': ὧς? ἔρξαι: ἔρδειν al. 346. στέρνοιο: στέρνοισι al., utraque lectio Aristarchea fuisse dicitur. τανύσσαι: τάνυσσαι al. 347. παθέειν: παθέμεν? δέος: κακόν, γρ. δέος cod. Harl. 349. ἂψ: αἶψ' al. ἀπολυσάμενος: ἀποδυσάμενος al. βαλέειν: βαλέμεν? 352. ἂψ: γρ. αἶψα schol. ἐδύσετο: ἐδύσατο al., ἐβήσατο pauci. 353. κῦμ' ἐκάλυψεν plerique. 354. μερμήριξε: μερμήριζε al. 355. εἶπε πρὸς ὃν: εἶπεν ἑὸν? 356. αὖτε: ἄλλος al., γρ. ἄλλον schol. Marc. 359. ἐγὼ: ἐγὼν plerique.

ἀλλὰ μάλ᾽ ὧδ᾽ ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον·
ὄφρ᾽ ἂν μέν κεν δούρατ᾽ ἐν ἁρμονίῃσιν ἀρήρῃ,
τόφρ᾽ αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
αὐτὰρ ἐπὴν δή μοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξῃ,
νήξομ᾽, ἐπεὶ οὐ μέν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.
ἧος ὃ ταῦθ᾽ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ὦρσε δ᾽ ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
δεινόν τ᾽ ἀργαλέον τε, κατηρεφές, ἤλασε δ᾽ αὐτόν.
ὡς δ᾽ ἄνεμος ζαὴς ἠίων θημῶνα τινάξῃ
καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ᾽ ἄλλυδις ἄλλῃ,
ὣς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ᾽· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἀμφ᾽ ἑνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ᾽ ὡς ἵππον ἐλαύνων,
εἵματα δ᾽ ἐξαπέδυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν,
αὐτὸς δὲ πρηνὴς ἁλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
νηχέμεναι μεμαώς. ἴδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων,
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,
εἰς ὅ κεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγείῃς·
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.
ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους,
ἵκετο δ᾽ εἰς Αἰγάς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ᾽ ἔασιν.
αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς ἄλλα νόησεν·
ἦ τοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα,
παύσασθαι δ᾽ ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
ὦρσε δ᾽ ἐπὶ κραιπνὸν βορέην, πρὸ δὲ κύματ᾽ ἔαξεν,
ἧος ὃ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη

---

360. ὧδ᾽ ἔρξω: ὧδε ῥέξω al., an ὣς ἔρξω? εἶναι: ἔμμεν? 361. ὄφρ᾽ ἂν: *ἧος? 364. μέν: μήν? τι: μοί τι? 365. ἧος: ἕως vel εἵως libri. καὶ κατὰ θυμόν: δῖος Ὀδυσσεύς al. 366. ὦρσε δ᾽: ὦρσεν pauci. 368. τινάξῃ: τινάξει al. 373. στέρνοιο: στέρνοισι al. 376. προτὶ: ποτὶ pauci. 378. εἰσόκεν ανθρώποισι: εἰσόκε Φαιήκεσσι al. μιγείῃς plerique: μιγήῃς vel μιγείεις al. 379. ὀνόσ(σ)εσθαι: ὀνήσεσθαι Epim. Hom. p. 499, 18. κακότητος: κακότητα al. 382. κούρη: θυγάτηρ multi. ἄλλα νόησεν: ἄλλ᾽ ἐνόησεν libri. 383. κέλευθα: κελεύθους plerique. 384 *spurius?
385. ἔαξεν: γρ. ἔαγεν schol. 386. ἧος ὃ: ἕως ὅ γε libri, γρ. ὅππως schol.

διογενὴς Ὀδυσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
ἔνθα δύω νύκτας δύο τ' ἤματα κύματι πηγῷ
πλάζετο, πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὄλεθρον.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐυπλόκαμος τέλεσ' Ἠώς,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμίη, ὃ δ' ἄρα σχεδὸν εἴσιδε γαῖαν
ὀξὺ μάλα προϊδών, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπάσιος βίοτος παίδεσσι φανείη
πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κῆται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
ἀσπάσιον δ' ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν,
ὣς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν ἐείσατο γαῖα καὶ ὕλη,
νῆχε δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆεν ὅσον τ' ἐγέγωνε βοήσας,
καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης·
ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
δεινὸν ἐρευγόμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἁλὸς ἄχνῃ·
οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαί,
ἀλλ' ἀκταὶ προβλῆτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε·
καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι, ἐπεὶ δὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκε ἰδέσθαι
Ζεύς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐπέρησα,
ἔκβασις οὔ πη φαίνεθ' ἁλὸς πολιοῖο θύραζε·
ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
βέβρυχεν ῥόθιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη,
ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα, καὶ οὔ πως ἔστι πόδεσσιν
στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέειν κακότητα·

---

391. καὶ τότ': αὐτίκ' schol. A O 127. ἠδὲ: ἢ δὲ Ar. teste schol. A O 127. 393. ὑπὸ: ἐπὶ Rhianus et Aristoph. 394. ἀσπάσιος: ἀσπασίως al. ut Tryph. de figuris in Rhet. Gr. vol. 8 p. 750, 17. 395. κῆται: κεῖται libri. 397. ἀσπάσιον: ἀσπασίως al. 400. ἀπῆεν ὅσον: ἀπῆν ὅσσον libri. τ' ἐγέγωνε: τε γέγωνε plerique. 402. ῥόχθει: * ῥόχθεε? γὰρ: δὲ Apoll. Soph. p. 139, 13. Etym. M. p. 705, 29. 407. εἶπε πρὸς ὃν: εἶπεν ἑὸν? 409. λαῖτμα: κῦμα pauci. ἐπέρησα: ἐπέρασ(σ)α vel ἐτέλεσσα al. 410. ἔκβασις: ἔκβασις δ' al. 412. ἀναδέδρομε: ἀναδέδραμε al. 414. ἐκφυγέειν: ἐκφυγέμεν?

μή πώς μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθακι προτὶ πέτρῃ
κῦμα μέγ' ἁρπάξαν· μελέη δέ μοι ἔσσεται ὁρμή.
εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἤν που ἐφεύρω
ἠιόνας τε παραπλῆγας λιμένας τε θαλάσσης,
δείδια μή μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ βαρέα στενάχοντα,
ἠέ τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
ἐξ ἁλός, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
οἶδα γὰρ ὥς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς εἰνοσίγαιος.
ἧος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρεν τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτήν.
ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινοὺς δρύφθη, σὺν δ' ὀστέ' ἀράχθη,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσσυμένος λάβε πέτρης,
τῆς ἔχετο στενάχων, ἧος μέγα κῦμα παρῆλθεν.
καὶ τὸ μὲν ὣς ὑπάλυξε, παλιρρόθιον δέ μιν αὖτις
πλῆξεν ἐπεσσυμένον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάιγγες ἔχονται,
ὣς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν.
ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' Ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
κύματος ἐξαναδύς, τά τ' ἐρεύγεται ἤπειρόνδε,
νῆχε παρέξ, ἐς γαῖαν ὁρώμενος, εἴ που ἐφεύροι
ἠιόνας τε παραπλῆγας λιμένας τε θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
ἷξε νέων, τῇ δή οἱ ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
ἔγνω δὲ προρέοντα καὶ εὔξατο ὃν κατὰ θυμόν·

415. προτί: ποτὶ libri. 419. *δείδια: δείδω libri. 421. ἠέ τι: ἤ ἔτι plerique. 422. ἐξ ἁλός: εἰν ἁλὶ Ar. 423. εἰνοσίγαιος: ἐννοσίγαιος plerique. 424. ἧος: ἕως vel εἵως libri. 426 et 427 spurii? 426. ἔνθ' ἀπὸ ῥινούς (vel ῥινός) τ' ἐδρύφθη al. σὺν δ': σύν τ' al. 429. ἧος: εἵως libri. 431. ἀπεσσύμενον Demetrius Ixion. 435. κῦμ' ἐκάλυψεν plerique. 437. ἐπιφροσύνην δῶκε: γρ. ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ schol. 443. ἦν: *ἔσκ'?

κλῦθι, ἄναξ, ὅ τις ἐσσί· πολύλλιστον δέ σ' ἱκάνω,
φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς.
αἰδοῖος μέν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἀνδρῶν ὅς τις ἵκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
σόν τε ῥόον σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας.
ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
ὣς φάθ', ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἑὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα,
πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δὲ σάωσεν
ἐς ποταμοῦ προχοάς· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψεν
χεῖράς τε στιβαράς· ἁλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
ᾤδεε δὲ χρόα πάντα, θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ
ἂν στόμα τε ῥῖνάς τε· ὁ δ' ἄπνευστος καὶ ἄναυδος
κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανεν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἕο λῦσε θεοῖο.
καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἁλιμυρήεντα μεθῆκεν,
ἂψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον, αἶψα δ' ἄρ' Ἰνὼ
δέξατο χερσὶ φίλῃσιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν.
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγώ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
εἰ μέν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω,
μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέρση
ἐξ ὀλιγηπελίης δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό.
εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην
θάμνοισ' ἐν πυκινοῖσι καταδράθω, εἴ με μεθείη

---

445. πολύλλιστον: πολύλλιστος al. 447. μέν τ': μήν? 455. πάντα, θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ: *πάνθ', ἅλμη δ' ἀνεκήκιε πολλή? cf. Anecd. Oxon. vol. 3 p. 298, 17 et Gramm. Herm. p. 447. 456. τε· ὁ δ': θ'· ὁ δ' ἄρ' libri. 458. ἄμπνυτο: ἔμπνυτο schol. Harl. cf. schol. AB Χ 475. ἀγέρθη: ἐγέρθη al. 459. ἕο: οὗ ut videtur Zenod. Duentz. p. 56. 464. εἶπε πρὸς ὃν: εἶπεν ἑὸν? 466. φυλάσσω pauci libri ut Ar.: φυλάξω plerique. 469. δ' ἐκ: γρ. γὰρ schol. πνέει: πέλει al. ut schol. Ap. Rh. 4, 111. πέλεται Eust. p. 1546, 28. ἠῶθι πρό: ἠῶθεν (vel ἠοόθεν) πρωΐ? 471. μεθείη plerique libri: μεθείει vel μεθήῃ al.

ῥῖγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
δείδια μὴ θήρεσσιν ἕλωρ καὶ κῦρμα γένωμαι.
ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν
ἐν περιφαινομένῳ· δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους,
ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας· ὃ μὲν φυλίης, ὃ δ' ἐλαίης.
τοὺς μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
οὔτε ποτ' ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνοὶ
ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς· οὓς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
δύσετ'. ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλῃσιν
εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἤλιθα πολλή,
ὅσσον τ' ἠὲ δύω ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι
ὥρῃ χειμερίῃ, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαίνοι.
τὴν δὲ ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἐν δ' ἄρα μέσσῃ λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
σπέρμα πυρὸς σώων, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὔῃ,
ὣς Ὀδυσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
δυσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

---

472. ἐπέλθῃ: ἐπέλθοι multi. 473. δείδια: δείδω plerique. 474. ὣς: ὧδ' cod. Vind. 475. ῥ': δ' al. 476. ἄρ' ὑπήλυθε: *ἐπεδύσετο? 477. πεφυῶτας: πεφυῶτε vel πεφυῶτες al., γρ. γεγαῶτας schol. φυλίης: δάφνης schol. LV Ε 245. 478. διάει: διάη pauci. 479. οὔτε ποτ': οὐδέ ποτ' vel οὔτε μιν al. 481. ἐπαμοιβαδίς: ἐπαμοιβαδόν schol. Δ 222. 482. εὐνήν: ὕλην al. 483. ἔην: ἔεν? 485. χαλεπαίνει al. 486. δὲ ἰδὼν: μὲν ἰδὼν libri.
487. ἐπεχεύσατο pauci. 490. σώων: σώζων libri. αὔῃ Demetrius Ixion: αὔοι libri. 493. δυσπονέος: δυσπραγέος Plut. de vita Hom. c. 207.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ.

Ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
οἳ πρὶν μέν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
ἀγχοῦ Κυκλώπων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων,
οἵ σφεας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδής,
εἷσεν δὲ Σχερίῃ ἑκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστάων,
ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκους,
καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας.
ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς Ἀιδόσδε βεβήκει,
Ἀλκίνοος δὲ τότ' ἦρχε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς.
τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
νόστον Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μητιόωσα.
βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη
κοιμᾶτ' ἀθανάτῃσι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
Ναυσικάα θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
παρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι, χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
σταθμοῖιν ἑκάτερθε· θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.
ἡ δ' ἀνέμου ὡς πνοιὴ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης,
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
εἰδομένη κούρῃ ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
ἥ οἱ ὁμηλικίη μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ.
τῇ μιν εἰσαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ναυσικάα, τί νύ σ' ὧδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;
εἵματα μέν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα,

1. ἔνθ' ἐκάθευδε Zenod. Duentz. p. 60. 2. ἀρημένος: βεβαρημένος al. 5. ἀγχοῦ: ἀγχόθι? 6. βίηφι δὲ: βίῃ δὲ vel βίηφί τε al. ἦσαν: ὄντες Anecd. Oxon. vol. 2 p. 457, 8. 8. δὲ Σχερίῃ Ar.: δ' ἐν Σχερίῃ libri, δ' ἐσχερίην Apoll. Soph. p. 64, 29. ἀνδρῶν: ἄλλων al. ut Plut. de exil. c. 10 p. 603 B. ἀλφιστάων al. 9. πόλει: πόλι? 10. θεῶν: θεοῖς Rhianus. 15. βῆ δ': βῆ ῥ' al. 22. ναυσικλειτοῖο Δύμαντος: γρ. Ναυσικλειτοῖ Ὀδύμαντος schol. 23. ἔην: ἔεν? 24. εἰσαμένη: ἐεισαμένη vel ἐειδομένη libri. 26. μέν τοι κεῖται: μὲν δὴ κεῖνται schol. BLV O 9.

σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
ἕννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχέμεν οἵ κέ σ' ἄγωνται.
ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
ἐσθλή, χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἠόι φαινομένηφιν·
καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἕψομαι, ὄφρα τάχιστα
ἐντύνεαι, ἐπεὶ οὔ τοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσῃ·
ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
ἀλλ' ἄγ' ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρὸ
ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγῃσιν
ζῶστρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
καὶ δὲ σοὶ ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον ἠὲ πόδεσσιν
ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόληος.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
δεύεται οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται, ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·
τῷ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα.
ἔνθ' ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρῃ.
αὐτίκα δ' Ἠὼς ἦλθεν ἐύθρονος, ἥ μιν ἔγειρεν
Ναυσικάαν εὔπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον,
βῆ δ' ἴμεναι διὰ δώμαθ', ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσιν,
πατρὶ φίλῳ καὶ μητρί· κιχήσατο δ' ἔνδον ἐόντας.

---

28. παρασχέμεν: παρασχεῖν libri. 29. τοι τούτων: τοιούτων al. φάτις: χάρις Callistratus. 33. ἐντύνεαι: ἐντύνεο al., an ἐντύνῃ? ἔσσῃ: ἔσσεαι libri. 34. κατὰ: ἀνὰ pauci. 35 spurius? ὅθι τοι: γρ. ἤ (an ᾖ?) τοι schol. V. ἐστὶ καὶ αὐτῇ: ἐσσὶ καὶ αὐτή al. 36. ἠῶθι πρὸ: ἠῶθεν (vel ἠοόθεν) πρωὶ? 38. ζῶστρά τε: γρ. ζώνας schol. Pal. 40. πόληος: πόλιος al. 42—47 spurii? 42. ἀσφαλὲς: ἔμμεναι Herod. de figuris p. 57, 20 et schol. Ar. Nub. 270. αἰεὶ: ἐσθλὸν Herod. de fig. 43. οὔτε: οὐδὲ al. ἔνθ' οὐκ ἔστ' οὔτ' ἄρ χειμὼν πολὺς οὔτε ποτ' ὄμβρος Max. Tyr. 1, 4. 17, 10. 44. ἐπιπίλναται: ἐπικίδναται Herod. de fig. p. 57, 23 et Stob. ecl. 1 p. 494. αἴθρη: αἰθὴρ Rhianus. 45. ἀννέφελος multi. ἐπιδέδρομεν: ἀναδέδρομεν Aristot. de mundo p. 400 a 14. 46. τῷ: τῇ Rhianus. ἤματα πάντα: αἰὲν ἐόντες Tzetz. alleg. 56. 47. κούρῃ: πάντα al. 50. ἴμεναι cod. Harl.: ἰέναι ceteri. διὰ: κατὰ al.

ἡ μὲν ἐπ᾽ ἐσχάρῃ ἧστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
ἠλάκατα στρωφῶσ᾽ ἁλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας
ἐς βουλήν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
ἡ δὲ μάλ᾽ ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπεν·
πάππα φίλ᾽, οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην
ὑψηλὴν ἐύκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἵματ᾽ ἄγωμαι
ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται;
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντι
βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροῒ εἵματ᾽ ἔχοντι.
πέντε δέ τοι φίλοι υἷες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
οἱ δύ᾽ ὀπυίοντες, τρεῖς δ᾽ ἠΐθεοι θαλέθοντες·
οἱ δ᾽ αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἵματ᾽ ἔχοντες
ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ᾽ ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν.
ὣς ἔφατ᾽· αἴδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
πατρὶ φίλῳ· ὃ δὲ πάντα νόει καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλου.
ἔρχευ· ἀτάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
ὑψηλὴν ἐύκυκλον, ὑπερτερίῃ ἀραρυῖαν.
ὣς εἰπὼν δμώεσσιν ἐκέκλετο, τοὶ δὲ πίθοντο.
οἳ μὲν ἄρ᾽ ἐκτὸς ἄμαξαν ἐύτροχον ἡμιονείην
ὥπλεον, ἡμιόνους θ᾽ ὕπαγον ζεῦξάν θ᾽ ὑπ᾽ ἀπήνῃ.
κούρη δ᾽ ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινήν.
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐυξέστῳ ἐπ᾽ ἀπήνῃ,
μήτηρ δ᾽ ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ᾽ ἐδωδὴν
παντοίην, ἐν δ᾽ ὄψα τίθει, ἐν δ᾽ οἶνον ἔχευεν
ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· κούρη δ᾽ ἐπεβήσετ᾽ ἀπήνης.

---

57. ἐφοπλίσσειας: ἐφοπλίσσειαν Rhianus. 60. ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντι: ἐόντι μετὰ πρώτοισι ἔοικεν? ἐόντι: ἐόντα al. 61. ἔχοντι: ἔχοντα al. 62. μεγάροις: *μεγάρῳ? 63. ὀπύοντες al. θαλέθοντες: θαλέοντες al. 64. νεόπλυτα: εὔπλυτα cod. Vind. 72. ἡμιονείην: γρ. ἡμιόνοιιν schol. Harl. 73. ὥπλεον: ὅπλεον multi. ἀπήνῃ: ἀπήνην al. 74. φέρεν: φέρον cod. Harl. ut Aristoph. 75. κατέθηκεν: κατέθηκαν al. ut Aristoph. 76. μενοεικέ᾽ ἐδωδήν: μενοεικέα δαῖτα schol. Ar. Ach. 961, μενοεικέ᾽ ἐδωδὴν schol. Ar. Ach. 1086. utroque loco accedunt verba ὄψα τε οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες (cf. γ 490). 77. ἐν δ᾽ οἶνον: καὶ οἶνον? 78. ἐπεβήσετ᾽: ἐπεβήσατ᾽ haud pauci.

δῶκεν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
ἧος χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
ἡ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ἔεν ἡμιόνοιιν·
αἳ δ' ἄμοτον τανύοντο, φέρον δ' ἐσθῆτα καὶ αὐτήν,
οὐκ οἴην, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
αἳ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἵκοντο,
ἔνθ' ἦ τοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ' ὕδωρ
καλὸν ὑπεκπρόρεεν μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι,
ἔνθ' αἵ γ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης.
καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν παρὰ δινήεντα
τρωγέμεν ἄγρωστιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης
εἵματα χερσὶν ἕλοντο καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ,
στεῖβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦνάν τε κάθηράν τε ῥύπα πάντα,
ἑξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλός, ἧχι μάλιστα
λάιγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
αἳ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ' ἐλαίῳ
δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο παρ' ὄχθῃσιν ποταμοῖο,
εἵματα δ' ἠελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμῳαί τε καὶ αὐτή,
σφαίρῃ ταί γ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
τῇσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.
οἵη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' οὔρεα ἰοχέαιρα,
ἢ κατὰ Τηΰγετον περιμήκετον ἢ Ἐρύμανθον,
τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείῃσ' ἐλάφοισιν·
τῇ δέ θ' ἅμα νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ἀγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ·

---

80. *ἧος*: *εἵως* libri. 82. *ἔεν*: *ἦν* libri. 83. *φέρον δ' ἐσθῆτα* verba vix sana. 85. *αἳ δ' ὅτε*: *ἀλλ' ὅτε* pauci. 87. *ὑπεκπρόρεεν*: *ὑπεκπροφέει* libri. *ῥυπόωντα*: *γρ. ῥυπόεντα* schol. Pal. 88. *ἀπήνης*: *γρ. ἁμάξης* schol. Harl. 89. *τὰς*: *τοὺς* al. 90. *τρώγειν* libri.
95. *ἀποπλύνεσκε*: *ἀποπτύεσκε* al. 99. *τάρφθεν*: *τέρφθεν*? an *τάρπεν*? 100. *ταί γ' ἄρ'* cod. Vind.: *ταί τ' ἄρ'* vel *ταὶ δ' ἄρ'* al. 102. *οὔρεα*: *οὔρεος* plerique. 106. *ἀγρονόμοι — Λητώ*: *ἀγρόμεναι παίζουσιν ἀνὰ δρία παιπαλόεντα* Megaclides. *ἀγρονόμοι*: *γρ. ἀγρομέναι* cod. Aug. *γέγηθε δέ τε*: *γέγηθέ τε* vel *γέγηθεν δὲ* al., *γέγηθε δ' ἄρα* Apoll. Soph. p. 7, 25.

πασάων δ' ὑπὲρ ἥ γε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
ὣς ἥ γ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμής.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι
ζεύξασ' ἡμιόνους πτύξασά τε εἵματα καλά,
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὡς Ὀδυσεὺς ἔγροιτο ἴδοι τ' ἐνώπιδα κούρην,
ἥ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιτο.
σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια·
ἀμφιπόλου μὲν ἅμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμβαλε δίνῃ,
αἳ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσαν. ὃ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
ἑζόμενος δ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ὤ μοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
ἦ ῥ' οἵ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
ἠὲ φιλόξεινοι καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
ὥς τέ με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀυτή,
νυμφάων, αἳ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.
ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων;
ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ἠδὲ ἴδωμαι.
 ὣς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς,
ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροῒ μήδεα φωτός.
βῆ δ' ἴμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος ἀλκὶ πεποιθώς,
ὅς τ' εἶσ' ὑόμενος καὶ ἀήμενος, ἐν δέ οἱ ὄσσε
δαίεται· αὐτὰρ ὃ βουσὶ μετέρχεται ἢ ὀίεσσιν
ἠὲ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἑ γαστὴρ
μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·

---

108. *ῥεῖα δ'*: *ῥεῖά τ'* al. ut Ar. 109. *ἀδμής*: *γρ. ἁγνή* cod. Marc., *ἁγνή* Macrob. Sat. V, 13, 8. 116. *ἔμβαλε*: *ἔμπεσε* al. ut Tryph. de fig. in Rhet. Gr. vol. 8 p. 752, 8 et Etym. M. p. 566, 20. 117. *αἳ δ'*: *ταὶ δ'* Tryph. de fig. 121. *φιλόξενοι* al. *σφιν*: *σφι* al. 122. *ἀυτή*: *ἀυτμή* al. 124. *πίσεα*: *πείσεα* vel *πίσσεα* al. 126. *ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν*: *ἀλλά γε τῶν* vel *ἀλλ' ἄγε τῶν* al. 127. *ὑπεδύσετο*: *ἐπεδύσατο* cod. Harl., *ὑπεδύσατο* al. *δῖος*: *θεῖος* cod. Marc. 129. *μήδεα*: *μέζεα*? 130. *βῆ δ'*: *βῆ ῥ'* al. 132. *ὃ* om. Rhianus. *βουσὶ μετέρχεται*: *βουσὶν ἐπέρχεται* scribi voluit Eust. 133 et 134 spurii?

δῶκεν δὲ χρυσέη
ἧος χυτλώσαιτο
ἡ δ' ἔλαβεν μά
μάστιξεν δ' ἐλ
αἱ δ' ἄμοτον
οὐκ οἴην, ἅμα
αἱ δ' ὅτε
ἔνθ' ἦ τοι π
καλὸν ὑπεκπ
ἔνθ' αἵ γ'
καὶ τὰς μὲν
τρωγέμεν
εἵματα χερ
στεῖβον δ'
αὐτὰρ ἐπ
ἑξείης πι
λάιγγας
αἱ δὲ λ
δεῖπνον
εἵματα
αὐτὰρ
σφαίρ
τῇσι
οἵη
ἦ κα
τερπ
τῇ
ἀγ

νε
ὑ
ν

[illegible]

μφὶ δ' Ἀθήνη

εἴη.

ι ἐραννήν,

θήνη

υσῃ.

δῖος Ὀδυσσεύς·

γήσαιο

ισι ἀνάσσει;

νθάδ' ἱκάνω

τινα οἶδα

γαῖαν ἔχουσιν.

γλαυκῶπις Ἀθήνη·

5. ὑπ': ἀπ' al. 6. ἐσθῆτά
νόδοτος schol. 14. ἀμφὶ δ':
εσσι: τ' ἐπέεσσι libri. 18. δύσε-
θαι al. ἐραννήν: ἐρατεινήν al.
νύ μοι? an * ἦ ῥ' ἄν μοι?) Aristoph
έν? 26. γαῖαν ἔχουσι: ἔργα νέ-

ὣς Ὀδυσεὺς κούρῃσιν ἐυπλοκάμοισιν ἔμελλεν
μίξεσθαι γυμνός περ ἐών· χρειὼ γὰρ ἵκανεν.
σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη κεκακωμένος ἅλμῃ,
τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠιόνας προεχούσας·
οἴη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε καὶ ἐκ δέος εἵλετο γυίων.
στῆ δ' ἄντα σχομένη· ὃ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεὺς
ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν ἐυώπιδα κούρην
ἦ αὔτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισιν
λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν καὶ εἵματα δοίη.
ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισιν,
μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη.
αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·
γουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεός νύ τις ἦ βροτός ἐσσι;
εἰ μέν τις θεὸς ἐσσί, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἀρτέμιδί σε ἐγώ γε, Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχιστα ἐίσκω·
εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν,
τρὶς μάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
τρὶς μάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς
αἰὲν ἐυφροσύνῃσιν ἰαίνεται εἵνεκα σεῖο,
λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
κεῖνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,
ὅς κέ σ' ἐέδνοισιν βρίσας οἶκόνδ' ἀγάγηται.
οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἐγὼ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
οὔτ' ἄνδρ' οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.

---

136. μίξεσθαι: μίξασθαι al. 137. σμερδαλέος: ἀργαλέος Zenod., γρ. λευγαλέος schol. 138. προεχούσας: προυχούσας libri. 141. μερμήριζεν pauci. 142. ἢ γούνων: * εἰ γούνων? 144 περιττός· καὶ Ἀθηνοκλῆς δὲ ὑπώπτευσε τὸν στίχον schol. 145. ὣς ἄρα οἱ: ὧδε δέ οἱ pauci. 146. λίσσεσθαι ἐπέεσσιν: * λίσσεσθαί ἑ ἔπεσσιν?
149. νύ τις: νύ τοι al. 151. Ἀρτέμιδί σε ἐγώ γε: Ἀρτέμιδί ῥά σ' ἐγώ γε? 152. ἄγχιστα: γρ. εἰσάντα cod. Marc. 153. εἰ δ' αὖ γε (saltem αὖτε expectes) βροτὸς ἔσσ' οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι al.
156. ἐυφροσύνῃσιν: γρ. ἐν εὐφροσύνῃσιν schol. 160. τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον: τοιοῦτον ἴδον βροτὸν al., τοῖον εἶδον schol. α 1 p. 8, 23. an τοιόνδε ἴδον βροτὸν?

Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα·
ἦλθον γὰρ καὶ κεῖσε, πολὺς δέ μοι ἕσπετο λαός,
τὴν ὁδὸν ᾗ δὴ μέλλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι.
ὣς δ' αὕτως καὶ κεῖνο ἰδὼν ἐτεθήπεα θυμῷ
δήν, ἐπεὶ οὔ πω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης,
ὡς σέ, γύναι, ἄγαμαί τε τέθηπά τε δείδιά τ' αἰνῶς
γούνων ἅψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἱκάνει.
χθιζὸς ἐεικοστῷ φύγον ἤματι οἴνοπα πόντον·
τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμα φόρει κραιπναί τε θύελλαι
νήσου ἀπ' Ὠγυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
ὄφρα τί που καὶ τῇδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ ὀίω
παύσεσθ', ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.
ἀλλά, ἄνασσ', ἐλέαιρε· σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἐς πρώτην ἱκόμην, τῶν δ' ἄλλων οὔ τινα οἶδα
ἀνθρώπων οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
ἄστυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
εἴ τί που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰοῦσα.
σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
ἄνδρα τε καὶ οἶκον καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον
ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσιν,
χάρματα δ' εὐμενέτῃσι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.
τὸν δ' αὖ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ηὔδα·
ξεῖν', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας·
Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
ἐσθλοῖσ' ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσι, ἑκάστῳ·

---

162. βωμῷ: ναῷ Plut. de solert. anim. c. 35 p. 983 E. 164. καὶ κεῖσε: κἀκεῖσε multi. ἕσπετο: ἔπλετο al. 165. μέλλεν: ἔμελλεν pauci. ἔσεσθαι: ἕπεσθαι cod. Vind. 166. καὶ κεῖνο: κἀκεῖνο al. 168. δείδιά τ': δείδια δ' al. ut schol. A K 167 p. 281 a 3. 171. κῦμα φόρει: κῦμ' ἐφόρει al. 172. κάββαλε: κάμβαλε al. 173. ὄφρα τι: ὄφρ' ἔτι al. 174. παύσεσθ': παύσασθ' al. 178. ἄστυ δέ: ἄστυ τέ al. 179. ἔχες: ἔσχες al. 182. οὐ μὲν: οὐ μὴν? τοῦ γε: τοῦδε al. ut Aristid. vol. 1 p. 827. 185. δέ τ': δέ γ' Apoll. Soph. p. 100, 31. ἔκλυον αὐτοί verba vitiosa.

καί που σοὶ τά γ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
οὔτ' οὖν ἐσθῆτος δευήσεαι οὔτε τευ ἄλλου
ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν,
εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε.
ἦ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐυπλοκάμοισι κέλευσεν·
στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι;
ἦ μή πού τινα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτός, οὐδὲ γένηται,
ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται
δηιοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος.
ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει,
τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
ξεῖνοί τε πτωχοί τε, δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε πόσιν τε,
λούσατέ τ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο.
ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσαν,
καδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆ' εἷσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσεν
Ναυσικάα θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
παρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔθηκαν,
δῶκαν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
ἤνωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσιν.
δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος Ὀδυσσεύς·

---

190. τα γ': τάδ' al. 193. ὧν ἐπέοιχ': ὧν τε ἔοιχ'? ἀντιάσαντα: γρ. ἀντιάσασθαι cod. Marc. 194. ἄστυ δέ: ἄστυ τέ al. 200. ἦ μή που: εἰ μή που? 201. διερὸς: δυερὸς Callistr. 205. βροτῶν: βροτὸς pauci. ἄλλος: * ἄλλων? 207. τὸν νῦν: ὃν νῦν Eust., τῷ νῦν cod. Vrat., τῷ μιν Callistr. post 209 cod. Ven. addit ἀλλ' ἄγε οἱ δότε φᾶρος ἐυπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα (cf. θ 392). 210. λούσατε: * δείξατε? τ': δ' al. ὅθ': ὤν' pauci. 211. ἔσταν τε: ἵσταντο al. κέλευσαν: κέλευον al. 212. Ὀδυσσῆ': Ὀδυσσέα plerique. 216. δ' ἄρα μιν λοῦσθαι: * δὲ λοέσσασθαι? 217. δῖος: θεῖος pauci.

ἀμφίπολοι, στῆθ᾽ οὕτω ἀπόπροθεν, ὄφρ᾽ ἐγὼ αὐτὸς
ἅλμην ὤμοιιν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ᾽ ἐλαίῳ
χρίσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή.
ἄντην δ᾽ οὐκ ἂν ἐγώ γε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
γυμνοῦσθαι κούρῃσιν ἐυπλοκάμοισι μετελθών.
ὡς ἔφαθ᾽, αἱ δ᾽ ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ᾽ ἄρα κούρῃ.
αὐτὰρ ὃ ἐκ ποταμοῦ χρόα νίζετο δῖος Ὀδυσσεὺς
ἅλμην, ἥ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους·
ἐκ κεφαλῆς δ᾽ ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ᾽ ἄλειψεν,
ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαθ᾽ ἅ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής,
τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν Διὸς ἐκγεγαυῖα
μείζονά τ᾽ εἰσιδέειν καὶ πάσσονα, κὰδ δὲ κάρητος
οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
ὡς δ᾽ ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,
ὣς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
ἕζετ᾽ ἔπειτ᾽ ἀπάνευθε κιὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
κάλλεϊ καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κούρη.
δή ῥα τότ᾽ ἀμφιπόλοισιν ἐυπλοκάμοισι μετηύδα·
κλῦτέ μευ, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὄφρα τι εἴπω.
οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Φαιήκεσσ᾽ ὅδ᾽ ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισιν·
πρόσθεν μὲν γὰρ δή μοι ἀεικέλιος δέατ᾽ εἶναι,
νῦν δὲ θεοῖσι ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
αἲ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη.
ἀλλὰ δότ᾽, ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσιν τε πόσιν τε.
ὡς ἔφαθ᾽, αἳ δ᾽ ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,

ἐνθάδε ναιετάων, καί οἱ ἅδοι αὐτόθι μίμνειν. -245

218. ουτω: οὕτως al. 219. ἀπολούσομαι: *ἀπονίψομαι? 224. ὃ ἐκ: ὃ γ᾽ ἐκ? 225. ἅλμην: ἅλμην θ᾽. al. 230. τ᾽ εἰσιδέειν: τε ἰδέμεν? 235. ὤμοις suspectum, cf. ψ 162. 236. θῖνα: θινὶ al. 237. χάρισι: χάριτι Apoll. Soph. p. 94, 26. 239. μευ: μοι plerique libri. ὄφρα τι: ὅττι κε cod. Vind. 241. ἐπιμίσγεται: ἐπιμίξεται al. 244 et 245 ἄμφω μὲν ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος, διστάζει δὲ περὶ τοῦ πρώτου schol. 245. καί οἱ: ἦ οἱ?

παρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι ἔθεσαν βρῶσίν τε πόσιν τε.
ἦ τοι ὃ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
ἁρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος.
αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλα νόησεν·
εἵματ' ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἂν δ' ἔβη αὐτή.
ὤτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
ὄρσεο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἴμεν, ὄφρα σε πέμψω
πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σε φημὶ
πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὅσσοι ἄριστοι.
ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν· δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
ὄφρ' ἂν μέν κ' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν
καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβείομεν, ἣν πέρι πύργος
ὑψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἑκάτερθε πόληος,
λεπτὴ δ' εἰσίθμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστι ἑκάστῳ.
ἔνθα δέ τέ σφ' ἀγορὴ καλὸν Ποσιδήιον ἀμφίς,
ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἀραρυῖα.
ἔνθα δὲ νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσιν,
πείσματα καὶ σπεῖρα, καὶ ἀποξύουσιν ἐρετμά.
οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς οὐδὲ φαρέτρη,
ἀλλ' ἱστοὶ καὶ ἐρετμὰ νεῶν καὶ νῆες ἐίσαι,
ᾗσιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν,
τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μή τις ὀπίσσω
μωμεύῃ, μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον,
καί νύ τις ὧς εἴπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας·
τίς δ' ὅδε Ναυσικάᾳ ἕπεται καλός τε μέγας τε

---

251. ἄλλα νόησεν: ἄλλ' ἐνόησεν libri. 253. ζεῦξεν: ζεῦξε δ' ὑφ' al. 255. δὴ νῦν ξεῖνε: νῦν δὴ ξεῖνε vel νῦν ὦ ξεῖνε al. 259. ὄφρ' ἂν: *ἦος? 262. ἐπιβείομεν: ἐπιβήομεν, ἐπιβήσομεν, ἐπιβήσομαι al. 264. εἰσίθμη: εἰσίσθμη al. ut Aristoph. 266. Ποσειδήιον al. 269. σπεῖρα: σπείρας al. ἀποξύουσιν: ἀποξύνουσιν vel ἀποξείνουσιν libri. 272. ᾗσιν: τῇσιν al. 275—288 ἀθετοῦνται στίχοι ιδ' schol. 275. νύ: κέ pauci. ὧς: ὧδ' libri.

ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὗρε; πόσις νύ οἱ ἔσσεται αὐτῇ.
ἤ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἧς ἀπὸ νηὸς
ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὔ τινες ἐγγύθεν εἰσίν·
ἠέ τις εὐξαμένῃ πολυάρητος θεὸς ἦλθεν
οὐρανόθεν καταβάς, ἕξει δέ μιν ἤματα πάντα.
βέλτερον, εἰ καὐτή περ ἐποιχομένη πόσιν εὗρεν
ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τούσδε γ᾽ ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
ὣς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ᾽ ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο,
καὶ δ᾽ ἄλλῃ νεμεσῶ ἥ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
ἥ τ᾽ ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
ἀνδράσι μίσγηται πρίν γ᾽ ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
ξεῖνε, σὺ δ᾽ ὧδ᾽ ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
πομπῆς καὶ νόστοιο τύχῃς παρὰ πατρὸς ἐμοῖο.
δήεις ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης ἄγχι κελεύθου
αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνη νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών·
ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος τεθαλυῖά τ᾽ ἀλωή,
τόσσον ἀπὸ πτόλιος ὅσσον τ᾽ ἐγέγωνε βοήσας·
ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰς ὅ κεν ἡμεῖς
ἄστυδε ἔλθωμεν καὶ ἱκώμεθα δώματα πατρός.
αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπῃ ποτὶ δώματ᾽ ἀφῖχθαι,
καὶ τότε Φαιήκων ἴμεν ἐς πόλιν ἠδ᾽ ἐρέεσθαι
δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
ῥεῖα δ᾽ ἀρίγνωτ᾽ ἐστὶ καὶ ἂν πάις ἡγήσαιτο
νήπιος· οὐ μὲν γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
ἥρωος. ἀλλ᾽ ὁπότ᾽ ἄν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλή,

---

277. νύ οἱ: δέ οἱ pauci. 280. ἠέ τις: ἤ τις οἱ libri. πολυάρητος: πολυάρρητος al. 281. ἕξει: γρ. ἄξει cod. Marc. 282. βέλτερον: βέλτιον pauci. 285. δέ κ᾽: δ᾽ ἂν pauci. γένοιτο: γένοιντο al. 286. ἄλλῃ: ἄλλην al. ῥέζοι: * ῥέζῃ? 289. ὧδ᾽: ὧκ᾽ Ar. 290. ἐμοῖο: ἐμεῖο cod. Vind. ut Zenod. 291. δήεις: δήομεν plerique. αἱ χαριέστεραι δήεις schol. Harl. κελεύθου: θαλάσσης, γρ. κελεύθου Harl. 292. ἐν δὲ: ἐκ δὲ al. 294. πτόλιος: πόλιος al. ὅσσον τε γέγωνε libri. 296. ἄστυδε: ἄστυδέ τ᾽? 297. δώματ᾽ ἀφῖχθαι: δώματα ἶχθαι Aristoph. 298. ἠδ᾽ ἐρέεσθαι: γρ. ἠδ᾽ ἔρχεσθαι schol. Harl. 301. μὲν: μὴν? τι: τοι al. 303. ἥρωος: ἥρως multi. κεκύθωσι: κεκεύθωσι vel κεύθωσι al.

ὦκα μάλα μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
μητέρ' ἐμήν· ἣ δ' ἧσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,
ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
κίονι κεκλιμένη· δμῳαὶ δέ οἱ εἵατ' ὄπισθεν.
ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,
τῷ ὅ γε οἰνοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ὥς.
τὸν παραμειψάμενος μητρὸς περὶ γούνασι χεῖρας
βαλλέμεν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδηαι
χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἵμασεν μάστιγι φαεινῇ
ἡμιόνους· αἳ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα.
αἳ δ' ἐὺ μὲν τρώχων, ἐὺ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.
ἣ δὲ μάλ' ἡνιόχευεν, ὅπως ἅμ' ἑποίατο πεζοὶ
ἀμφίπολοί τ' Ὀδυσεύς τε· νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
ἱρὸν Ἀθηναίης, ἵν' ἄρ' ἕζετο δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο·
κλῦθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη·
νῦν δή πέρ μευ ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔ ποτ' ἄκουσας
ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔρραιεν κλυτὸς εἰνοσίγαιος.
δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθέμεν ἠδ' ἐλεεινόν.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
αὐτῷ δ' οὔ πω φαίνετ' ἐναντίη· αἴδετο γάρ ῥα
πατροκασίγνητον· ὃ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαινεν
ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι,

εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ, 313
ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐυκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

---

304. *μάλα*: *μάλ' ἐκ* al. 308. *ἐμοῖο*: *ἐμεῖο* cod. Vind. *αὐτῇ*: *αὐγῇ* al. 310. *περί*: *ποτί* al. ut schol. *η* 53. 311. *βάλλειν* libri. 313—315 compluribus a libris absunt (cf. *η* 75—77). 313. *εἴ κέν τοι*: *εἰ γάρ τοι* al. 314. *φίλους*: *φίλους τ'* libri. *ἰδέειν*: *ἰδέμεν*? 317. *λίπον*: *λίποντο* al. 318 spurius? *τρώχων*: *τρέχον* al., *τρεχέτην* Callistratus. *δὲ πλίσσοντο*: *δ' ἐπλίσοντο*, *δ' ἐπλήσσοντο*, *δ' ὁπλίσσοντο* al. 321. *δύσετο*: *δύσσετο* al. 324. *μευ*: *μοι* plerique. 326. *εἰνοσίγαιος* cod. Vind.: *ἐννοσίγαιος* ceteri. 327. *ἐλθεῖν* libri. 328—331 spurii? 329. *ἐναντίη*: *ἐναντίον* al. *αἴδετο*: *ἅζετο* al.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η.

Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἠρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
κούρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρεν μένος ἡμιόνοιιν.
ἡ δ' ὅτε δὴ οὗ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκανεν,
στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι, κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς
ἵσταντ' ἀθανάτοισ' ἐναλίγκιοι, οἵ ῥ' ὑπ' ἀπήνης
ἡμιόνους ἔλυον ἐσθῆτά τε ἔσφερον εἴσω.
αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἑὸν ἤιε· δαῖε δέ οἱ πῦρ
γρηὺς Ἀπειραίη θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
τήν ποτ' Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
Ἀλκινόῳ δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὕνεκα πᾶσιν
Φαιήκεσσι ἄνασσε, θεοῦ δ' ὣς δῆμος ἄκουεν·
ἣ τρέφε Ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
ἥ οἱ πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.
  καὶ τότ' Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ' ἴμεν· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
πολλὴν ἠέρα χεῦε φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆι,
μή τις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
κερτομέοι τε ἔπεσσι καὶ ἐξερέοιθ' ὅ τις εἴη.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραννήν,
ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
παρθενικῇ ἐικυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούσῃ.
στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὃ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισι ἀνάσσει;
καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἱκάνω
τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὔ τινα οἶδα
ἀνθρώπων οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
  τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

---

4. προθύροισι: προθύρῃσι al. 5. ὑπ': ἀπ' al. 6. ἐσθῆτά τε: καὶ ἐσθῆτ'? 13 ἀθετεῖ Ζηνόδοτος schol. 14. ἀμφὶ δ': αὐτὰρ plerique libri. 17. τε ἔπεσσι: τ' ἐπέεσσι libri. 18. δύσεσθαι: δύσσεσθαι, δύσασθαι, δύεσθαι al. ἐραννήν: ἐρατεινήν al. 22. οὐκ ἄν μοι: ἦ ῥά μοι (ἦ ῥά νύ μοι? an * ἦ ῥ' ἄν μοι?) Aristoph 23. τοῖσδε μετ': * τοισίδ' ἐν? 26. γαῖαν ἔχουσι: ἔργα νέμονται al.

τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον ὅν με κελεύεις
δείξω, ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·
μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε.
οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,
οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ' ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ.
νηυσὶ θοῇσιν τοί γε πεποιθότες ὠκείῃσιν
λαῖτμα μέγ' ἐκπερόωσιν, ἐπεί σφισι δῶκ' ἐνοσίχθων·
τῶν νέες ὠκεῖαι ὡς εἰ πτερὸν ἠὲ νόημα.
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν
ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ διὰ σφέας· οὐ γὰρ Ἀθήνη
εἴα ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἥ ῥά οἱ ἀχλὺν
θεσπεσίην κατέχευε φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
θαύμαζεν δ' Ὀδυσεὺς λιμένας καὶ νῆας ἐίσας
αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγορὰς καὶ τείχεα μακρὰ
ὑψηλά, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκοντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
οὗτος δή τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος ὅν με κελεύεις
πεφραδέμεν· δήεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας
δαίτην δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε μηδέ τι θυμῷ
τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων.
δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεαι ἐν μεγάροισιν·
Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον, ἐκ δὲ τοκήων
τῶν αὐτῶν οἵ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
γείνατο καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,

ἔργοισιν τελέθει, εἰ καί ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι. 52

32. οἵδε: οἵ γε al. 33. ἔλθῃ: ἔλθοι multi. ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ: ὅτε κέν τις ἵκηται schol. ν 119 p. 563, 27. 35. δῶκ' ἐνοσίχθων: δῶκε Κρονίων al. 41. ἥ ῥά οἱ: ἣ σφισιν Zenod. cf. Naber Mnemos. vol. 4 p. 204. 45. σκολόπεσσιν: σκοπέλοισιν pauci. 47. τοῖσι δὲ: τοῖς ἄρα cod. Vind. 51. ἐν: ἐνὶ? 52 spurius? εἰ καί ποθεν ἄλλοθεν: γρ. εἰ καὶ μάλα τηλόθεν schol.

ὁπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν.
ἀλλ' ὃ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός,
τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίηξι ἄνασσεν·
Ναυσίθοος δ' ἔτεκεν Ῥηξήνορά τ' Ἀλκίνοόν τε.
τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
νυμφίον, ἐν μεγάρῳ μίαν οἴην παῖδα λιπόντα
Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
καί μιν ἔτισ' ὡς οὔ τις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσι οἶκον ἔχουσιν.
ὡς κείνη περὶ κῆρι τετίμηταί τε καὶ ἔστιν
ἔκ τε φίλων παίδων ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο
καὶ λαῶν, οἵ μίν ῥα θεὸν ὣς εἰσορόωντες
δειδέχαται μύθοισιν, ὅτε στείχῃσ' ἀνὰ ἄστυ.
οὐ μὲν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτὴ δεύεται ἐσθλοῦ·
οἷσί τ' ἐὺ φρονέῃσι καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.
εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινήν,
ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀλκινόου πρὸς δώματ' ἴεν κλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
ὥρμαιν' ἱσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἱκέσθαι.

---

59. *Γιγάντεσσιν βασίλευεν*: *Γιγάντεσιν ἐμβασίλευεν*? 64. *ἄκουρον* vitiosum: *ἄγουρον* legisse videtur Aristoph., an * *ἄωρον*? *Mélanges Gréco-Rom.* vol. 2 p. 327 sqq. 65. *μεγάρῳ*: *μεγάροις* schol. Ψ 223. 68. *νῦν γε*: *νῦν τε* al. *ὑπ'*: *ἐπ'* al. *ἔχουσιν*: *ἔχουσαι* cod. Vrat. 69. *τε καὶ ἔστιν* verba vitiosa. 73. *μέν*: *μὴν*? 74. *οἷσί(ν) τ'*: *ἧσί(ν) τ'* al. *ἐὺ φρονέῃσι*: *εὖ φρονέῃσι*, *εὐφρονέῃσι*, *εὐφρονέῃσι* al., *γρ. ἧσιν ἐυφροσύνῃσι* Eust., an *ἧσί τ' ἐπιφροσύνῃσι*? *λύει*: *λύειν* al. 75. *εἴ κέν τοι*: *εἰ μέν τοι* al. 76. *φίλους*: *φίλους τ'* plerique. *ἰδέειν*: *ἰδέμεν*? 79. *ἐρατεινήν*: *γρ. ἐρίβωλον* Eust. p. 1568, 41. 80. *ὑποπτεύεται ὁ τόπος, ὡς καὶ Χαῖρις φησὶν ἐν διορθωτικοῖς* schol. *εὐρυάγυιαν Ἀθήνην*: *εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας* Herod. v. Hom. c. 28.

ὥς τε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
δῶμα καθ' ὑψερεφὲς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλέατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ, περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο·
χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι ἐν χαλκέῳ ἕστασαν οὐδῷ,
ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσέη δὲ κορώνη.
χρύσειοι δ' ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
οὓς Ἥφαιστος ἔτευξε ἰδυίῃσιν πραπίδεσσιν
δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.
ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερές, ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
λεπτοὶ ἐύννητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
ἔνθα δὲ Φαιήκων ἡγήτορες ἑδριόωντο
πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐυδμήτων ἐπὶ βωμῶν
ἕστασαν αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσιν.
πεντήκοντα δέ οἱ δμωαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες
αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλησ' ἔπι μήλοπα καρπόν,
αἱ δ' ἱστοὺς ὑφόωσι καὶ ἠλάκατα στρωφῶσιν
ἥμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·
καιρουσσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
ὅσσον Φαίηκες περὶ πάντων ἴδριες ἀνδρῶν
νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν, ὣς δὲ γυναῖκες

---

84. ἠὲ: ἠδὲ al. 86. ἐληλέατ': ἐληλάδατ', ἐληλέδατ', ἐρηρέδατ' al. cf. Buttmann *Ausführl. Gr. Sprachl.* vol. 1 p. 425 sq. 89. σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι: ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ libri. 94 spurius? cf. Hermann Orph. p. 824. 95. ἐρηρέδατ': ἐρειρέδατ' vel ἐληλάατ' al.

97. ἐύννητοι: εὔνητοι multi. 100. βωμῶν: πύργων cod. Vind., γρ. βουνῶν schol. Pal. 103—131 recentioris originis? cf. L. Friedlaender Philol. vol. 6 p. 669 sqq. 103. δέ οἱ: δ' ἔσαν multi. 104. μύλης: μύλῃς vel μύλοις al. 107. καιρουσσέων: καιροσέων libri, καιροσσέων grammatici quidam, cf. Bothii adnot. Lobeck Pathol. elem. vol. 1 p. 504 Bergk Philol. vol. 16 p. 578 sqq. 108. ὅσσον: τόσσον al.

ἱστῷ τεχνῆσσαι· περὶ γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλάς.
ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
τετράγυος· περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκασι τηλεθόωντα,
ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι
συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι.
τάων οὔ ποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ' ἀπολείπει
χείματος οὐδὲ θέρευς, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,
αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλή, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
ἔνθα δέ οἱ πολύκαρπος ἀλωὴ ἐρρίζωται,
τῆς ἕτερον μέν θ' εἱλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
τέρσεται ἠελίῳ, ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγόωσιν,
ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν
ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.
ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νείατον ὄρχον
παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανόωσαι.
ἐν δὲ δύω κρῆναι ἡ μέν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
σκίδναται, ἡ δ' ἑτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἵησιν
πρὸς δόμον ὑψηλόν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
τοῖ' ἄρ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.
ἔνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δώματος εἴσω.

---

110. ἱστῷ schol. V Ω 487: ἱστὸν libri plerique, ἱστῶν al. τεχνῆσσαι: τεχνῆσαι plerique. σφισι: σφιν al. 113. ἐλήλαται: ἐλήλατο cod. Ven., ἐρειρέδατ', γρ. ἐλήλαται Harl. 114. μακρὰ: καλὰ al. πεφύκασι Herodianus vol. 2 p. 16, 26 Lentz.: πεφύκει libri. τηλεθόωντα: τηλεθάοντα al. 115. ὄγχναι: ὄχναι al. 116. συκέαι: συκαῖ vel συκαὶ al. τηλεθόωσαι: τηλεθάουσαι schol. ι 425.

117. ἀπολείπει: ὑπολήγει al. ut Choric. Gaz. p. 87, ἐπιλείπει al. ut Iustinus Martyr vol. 2 p. 94 Ott. 118. ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ: ἀλλ' ἀεὶ αὔρη Iustinus M. 120. ὄχνη ἐπ' ὄχνῃ al. 120 sq. ὄ(γ)χνη ἐπ' ὄ(γ)χνῃ γηράσκει, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ Diog. L. 5, 39 Aelian. V. H. 3, 36 Ath. I p. 25 A cf. Nicet. Chon. p. 693, 4. 123. θ' εἱλόπεδον: θειλόπεδον libri, εἱλόπεδον schol. 124. δ' ἄρα τε: δὲ ἄρα al. 129. δύω: δύο pauci. 135. ἐβήσετο: ἐβήσατο al.

εὗρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
σπένδοντας δεπάεσσιν ἐυσκόπῳ ἀργεϊφόντῃ,
ᾧ πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
αὐτὰρ ὃ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
πολλὴν ἠέρ' ἔχων, ἥν οἱ περίχευεν Ἀθήνη,
ὄφρ' ἵκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς,
καὶ τότε δή ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
οἳ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο δόμον κάτα φῶτα ἰδόντες,
θαύμαζον δ' ὁρόωντες· ὃ δὲ λιτάνευεν Ὀδυσσεύς·
Ἀρήτη θύγατερ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
σόν τε πόσιν σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας,
τούσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
ζωέμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειε ἕκαστος
κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι γέρας θ' ὅ τι δῆμος ἔδωκεν.
αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱκέσθαι
θᾶσσον, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω.
ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν
πὰρ πυρί· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος,
ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστατος ἦεν
καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀλκίνο', οὐ μέν τοι τόδε κάλλιον οὐδὲ ἔοικεν
ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἧσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν·
οἵδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.
ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
ἕσσον ἀναστήσας, σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ

138. ᾧ: τῷ Pollux 6, 100. 140. ἥν: τήν al. 145. δὲ λιτάνευεν: δ' ἐλ(λ)ιτάνευεν al. 146. θυγάτηρ cod. Marc. 149. ἐπιτρέψειεν: ἐπιτρέψειαν al. 155. ὀψὲ δὲ δή: τοῖσι δὲ καὶ schol. A Ξ 499. Ἐχένηος: γρ. Ἀλιθέρσης (cf. β 157) schol. P. 156. προγενέστατος: προγενέστερος libri. 157. μύθοισι κέκαστο: μύθοις ἐκέκαστο al. 158. ὅ σφιν: ὅς σφιν al. 159. μέν: μήν? τόδε: γρ. τό γε schol. 161. προτιδέγμενοι pauci. 163. ἕσσον: εἷσον libri. 164. ἐπικρῆσαι suspectum.

σπείσομεν, ὅς θ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίη δότω ἔνδον ἐόντων.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
χειρὸς ἑλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλόμητιν
ὦρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν καὶ ἐπὶ θρόνου εἷσε φαεινοῦ,
υἱὸν ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
ὅς οἱ πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
σπείσομεν, ὅς θ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
ὣς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα,
νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες·
ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες
ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν ἠδὲ θεοῖσιν
ῥέξομεν ἱερὰ καλά, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
μνησόμεθ', ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης
πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται

---

166. *δόρπον*: *δεῖπνον* al. et schol. BLV Ν 363. 168. *ποικιλόμητιν*: *ποικιλομήτην* al. 170. *υἱὸν*: *χειρὸς* Apoll. Soph. p. 36, 9. *Λαοδάμαντα*: *Λαομέδοντα* al. 171. *ἷζε*: *ἧστο* Plut. Symp. 1, 2, 4 p. 617 B. 174 *ἀθετεῖται* schol. post 177 codex Ven. addit *αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇς* (cf. ε 95). 180. *μέγαρον*: *μέγαρα* Eust. 182. *ἐκίρνα*: * *ἐκίρνη*? 187. *ὄφρ' εἴπω*: *ὡς εἴπω*? 188. *δαισάμενοι*: *δαινύμενοι* Eust. 189. *ἠῶθεν*: *ἠοόθεν*? 190. *μεγάροις*: * *μεγάρῳ*? 192. *μνησόμεθ'*: *γρ. φρασσόμεθα* schol. M.

χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστίν,
μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθησιν
πρίν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
πείσεται ἅσσα οἱ αἶσα κατὰ κλῶθές τε βαρεῖαι
γιγνομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται.
αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
ἡμῖν, εὖτ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας,
δαίνυνταί τε παρ' ἄμμι καθήμενοι ἔνθα περ ἡμεῖς.
εἰ δ' ἄρα τις καὶ μοῦνος ἰὼν ξύμβληται ὁδίτης,
οὔ τι κατακρύπτουσιν, ἐπεί σφισιν ἐγγύθεν εἰμὲν
ὥς περ Κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνο', ἄλλο τί μοι μελέτω φρεσίν· οὐ γαρ ἐγώ γε
ἀθανάτοισι ἔοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν·
οὕς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας ὀιζὺν
ἀνθρώπων, τοῖσίν κεν ἐν ἄλγεσι ἰσωσαίμην.
καὶ δ' ἔτι κεν καὶ πλείον' ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ·
οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
ἔπλετο, ἥ τ' ἐκέλευσε ἕο μνήσασθαι ἀνάγκῃ
καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν, ἣ δὲ μάλ' αἰεὶ
ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων
ληθάνει ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.

---

195. *μεσσηγύς γε*: *μεσσηγύς τε* al. 196. *πρίν γε τὸν ἧς* verba vix sana. 197. *ἅσσα*: *ὅσσα* al. *κατὰ κλῶθες*: *κατακλῶθες* al., an * *κακὰ κλῶθες*? *γρ. κατακλώθησι βαρεῖα* Eust. p. 1576, 49. 198. *γι(γ)νομένῳ* Lucianus Philop. c. 14 vol. 3 p. 600. (cf. eiusdem Apol. c. 8 vol. 1 p. 716): *γεινομένῳ* libri. 199. *οὐρανοῦ*: *οὐρανὸν* Ar. 202. *εὖτ' ἔρδωμεν*: *εὖθ' ἔρδωμεν* libri plerique. 204. *ἰὼν*: *ἐὼν* al. *ξύμβληται*: *σύμβληται* vel *ξύμβλητο* al. 208. *μοι*: *τοι* cod. Marc. 213. *πλείον'*: *μᾶλλον* al. 215. *δορπῆσαι*: *γρ. δειπνῆσαι* schol. P. 217. *ἕο*: *ἑοῦ* Zenod. ut videtur (cf. Duentz. p. 58). 221. *ἐνιπλήσασθαι*: *ἐνιπλησθῆναι* Ar. et Ath. X p. 412 D.

ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθε ἅμ' ἠόι φαινομένηφιν
ὥς κ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,
καί περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λίποι αἰὼν
κτῆσιν ἐμήν, δμῶάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον ἠδὲ κέλευον
πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος,
αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
πὰρ δέ οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος θεοειδὴς
ἥσθην· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἵματ' ἰδοῦσα
καλά, τά ῥ' αὐτὴ τεῦξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
καί μιν φωνήσασα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν;
οὐ δὴ φῂς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκέσθαι;
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεῦσαι
κήδε', ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες·
τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
Ὠγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἁλὶ κεῖται,
ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ δολόεσσα Καλυψὼ
ναίει ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
μίσγεται οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
οἶον, ἐπεί μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἐλάσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης

---

222. ὀτρύνεσθε Zenod. et plerique libri: ὀτρύνεσθαι al. ut Ar. 236. φωνήσασ' ἔπεα libri. 238. ἔσσ': εἰς libri. 244. ἀπόπροθεν: ἀπόπροθι pauci. 250. ἐλάσας: ἔλσας al. cf. ε 132. ἐκέασσε: γρ. ἐκέδασσε ut videtur schol. P. 251—256 ἀθετοῦνται schol. 251. ἀπέφθιθεν: ἀπέφθιθον al.

ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψὼ
ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἥ με λαβοῦσα
ἐνδυκέως ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν ἠδὲ ἔφασκεν
θησέμεν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα·
ἀλλ' ἐμὸν οὔ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον ἔμπεδον, εἵματα δ' αἰεὶ
δάκρυσι δεύεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ·
ἀλλ' ὅτε δὴ ὀγδόατόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν,
καὶ τότε δή μ' ἐκέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι
Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἢ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ, καὶ ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν,
οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.
ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέον ἤματα ποντοπορεύων,
ὀκτωκαιδεκάτῃ δὲ φάνη ὄρεα σκιόεντα
γαίης ὑμετέρης, γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ
δυσμόρῳ· ἦ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι ὀϊζυῖ
πολλῇ, τήν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους κατέδησε κέλευθα,
ὤρινεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον, οὐδέ τι κῦμα
εἴα ἐπὶ σχεδίης ἀδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἐγώ γε
νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, ὄφρα με γαίῃ
ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
πέτρῃς πρὸς μεγάλῃσι βαλὸν καὶ ἀτερπέι χώρῳ·
ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, ἧος ἐπῆλθον
ἐς ποταμόν, τῇ δή μοι ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.

---

253. *δέ με*: *γρ. δ' ἐν* schol. H. 255. *ναίει*: *ναῖεν* al. 256. *ἠδὲ*: *ἠδέ μ'*? 257. *θησέμεν*: *θήσειν* libri. 259. *ἔμπεδον*: *ἔμπεδα*? 261. *ἀλλ' ὅτε δὴ*: * *αὐτὰρ ὅτ'*? *ὀγδόατόν μοι*: *ὄγδοόν μοι* libri. 267. *ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα*: *ἑπτακαίδεκα* al. 269. *ὑμετέρης*: *Φαιήκων* pauci. 270. *ξυνέσεσθαι*: *ξυνέεσθαι* al. 272. *κέλευθα*: *κέλευθον* vel *κελεύθους* al. 273. *οὐδέ τι*: *οὐδέ με* pauci. 278. *κέ μ'*: *δέ μ'* al. 280. *ἧος*: *εἷος*, *εἵως*, *ἕως* libri. 282. *ἦν*: * *ἔσκ'*?

ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων, ἐπὶ δ' ἀμβροσίη νὺξ
ἤλθεν· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διιπετέος ποταμοῖο
ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον, ἀμφὶ δὲ φύλλα
ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦεν.
ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιημένος ἦτορ,
εὗδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἠόα καὶ μέσον ἦμαρ·
δύσετό τ' ἠέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς
παιζούσας, ἐν δ' αὐτὴ ἔην ἐικυῖα θεῇσιν.
τὴν ἱκέτευσ'· ἡ δ' οὔ τι νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλοῦ,
ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
ἥ μοι σῖτον ἔδωκε ἅλις ἠδ' αἴθοπα οἶνον,
καὶ λόεσ' ἐν ποταμῷ, καί μοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν.
ταῦτά τοι ἀχνύμενός περ ἀληθείην κατέλεξα.
τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
ξεῖν', ἦ τοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησεν
παῖς ἐμή, οὕνεκά σ' οὔ τι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτην ἱκέτευσας.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἥρως, μή μοι τοὔνεκ' ἀμύμονα νείκεε κούρην·
ἣ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι·
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον δείσας αἰσχυνόμενός τε,
μή πως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσσαιτο ἰδόντι·
δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.
τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
ξεῖν', οὔ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.

283. θυμηγερέων: * ὀλιγηπελέων? 284. ἤλθεν: ἤλυθ' plerique libri. 286. ἀπείρονα: ἀπήμονα? 288. ἠόα: ἠῶ libri. μέσον ἦμαρ: γρ. μέσην νύκτα (an μέσα νυκτός?) schol. B H 433. 289. δύσετο: δείλετο (quod voluit esse εἰς δείλην ἐκλίνετο) Ar. 291. ἔην: ἔεν? θεῇσι: θεοῖσιν? 292. τὴν: τὴν δ' al. 293. ἔλποιο: ἔλποιτο al. 294 spurius? ἐρξέμεν: ἑρξέμεν al. 296. λόεσ': λοῦσ' libri. 300. παῖς ἐμή: * ἡ παῖς? μετ': σὺν al. 301. ἡμέτερον: ἡμετέρου schol. 303. νείκεε: γρ. νείκεσ schol. P. 304. ἐκέλευε: ἐκέλευσε al. 306. ἐπισκύσ(σ)αιτο: ἐπισκύζοιτο al. 309. φίλον κῆρ: γρ. νόημα schol. 310. ἀμείνω: * ἀμείνονα?

αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλων,
τοῖος ἐὼν οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων ἅ τ' ἐγώ περ,
παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι
αὖθι μένων· οἶκον δέ κ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
εἴ κ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ σ' οὔ τις ἐρύξει
Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ' ἐὺ εἰδῇς,
αὔριον ἔς· τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
λέξεαι, οἳ δ' ἐλόωσι γαλήνην, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
πατρίδα σὴν καὶ δῶμα καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν,
εἴ περ καὶ μάλα πολλὸν ἑκαστέρω ἔστ' Εὐβοίης,
τήν περ τηλοτάτω φάσ' ἔμμεναι οἵ μιν ἴδοντο
λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
ἦγον ἐποψόμενον Τιτυὸν Γαιήιον υἱόν.
καὶ μὲν οἳ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν
ἤματι τῷ αὐτῷ καὶ ἀπήνυσαν οἴκαδ' ὀπίσσω.
εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὅσσον ἄρισται
νῆες ἐμαὶ καὶ κοῦροι ἀναρρίπτειν ἅλα πηδῷ.
ὣς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ζεῦ πάτερ, αἴθ' ὅσα εἶπε τελευτήσειεν ἅπαντα
Ἀλκίνοος· τοῦ μέν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν
ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἱκοίμην.
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,

311—316 poeta indignos iudicavit Ar. 311. Ἀπόλλων: Ἄπολλον libri. 314. δέ κ': δέ τ' omnes paene libri. ἐγὼ: ἐμὸν al. 315. εἴ κ': αἴκ' al., εἰ Eust. an *εἰ γ' ἐθέλων μίμνοις? 319. ἐλόωσι: γρ. ἐλάωσι schol. P. 320. πού: *ποσέ? 321. ἑκαστέρω: ἑκατέρω plerique libri. 322. τήν περ: τὴν γὰρ al., ἥνπερ schol. ν 119 p. 564, 13. οἵ μιν: οἵπερ schol. ν 119, an οἵ ἑ? 323. λαῶν ἡμετέρων: ἡμετέρων προγόνων schol. ν 119. 324. ἦγον ἐποψόμενον: ἤγαγον ὀψόμενον Strab. IX p. 423. 326. ἀπήνυσαν: ἀπήγαγον al.
330. εὐχόμενος: εὐξάμενος al. ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε: πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν vel ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν al. 331. ὅσσα: γρ. ὡς schol. P. 335. ἀμφιπόλοισι: ἐν μεγάροισι al. 337. ἐμβαλέειν: ἐμβαλέμεν?

χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθε ἕσασθαι.
αἳ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
ὤτρυνον Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·
ὄρσο κέων, ὦ ξεῖνε· πεποίηται δέ τοι εὐνή.
ὣς φάν· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
τρητοῖσ' ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
παρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
ἂν δ' ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Φαιήκων ἀγορήνδ', ἥ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο.
ἐλθόντες δὲ καθῖζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν
πλησίον· ἡ δ' ἀνὰ ἄστυ μετῴχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
νόστον Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μητιόωσα,
καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,
ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα
πόντον ἐπιπλαγχθείς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
  ὣς εἰποῦσ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
καρπαλίμως δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἕδραι

---

341. ὤτρυνον: ὄτρυνον vel ὤτρυναν al. Ὀδυσῆα: δ' Ὀδυσῆα multi, τ' Ὀδυσῆα vel ῥ' Ὀδυσῆα al. 342. ὄρσο: ὄρσεο al. 347. πόρσυνε: πόρσαινε Ar.

3. πτολίπορθος: πολίπορθος pauci. 6. δὲ καθῖζον: δ' ἐκάθιζον al. post 9 codex Vind. addit ἣ λαοὺς μὲν ἄνωγ' ἀγορήνδ' ἰέναι Φαιήκων. 15. καὶ θυμὸν: θυμόν τε? 16. ἔμπληντο: ἔπληντο al.

ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἐθηήσαντο ἰδόντες
υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα. τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις,
καί μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκε ἰδέσθαι,
ὥς κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο
δεινός τ' αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
[πολλούς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος].
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τε γένοντο,
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ξεῖνος ὅδ', οὐ οἶδ' ὅς τις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
ἠὲ πρὸς ἠοίων ἦ ἑσπερίων ἀνθρώπων·
πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
ἡμεῖς δ', ὡς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅ τίς κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται,
ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει εἵνεκα πομπῆς.
ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν
πρωτόπλοον, κούρω δὲ δύω καὶ πεντήκοντα
κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
ἔκβητ'· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα
ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω.
κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
ἔρχεσθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροισι φιλέωμεν·
μηδέ τις ἀρνείσθω· καλέσασθε δὲ δῖον ἀοιδὸν
Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς περὶ δῶκεν ἀοιδὴν
τερπέμεν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν.
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο

---

17. δ' ἄρ': * δὲ? ἄρα θηήσαντο al. 19. κεφαλήν τε καὶ ὤμους cod. Vind. 23 ἀθετεῖ Ζηνόδοτος schol. τούς: οὓς pauci. 27. ὄφρ' εἴπω: ὡς εἴπω? 28. οὐ οἶδ': οὐκ οἶδ' libri. 32. ὅ τις: ὅστις plerique, an οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἄλλος ὅς τίς κ'? 35. κούρω: κοῦροι al. 36. εἰσὶν: ἦσαν al. 42. μεγάροισι: μεγάροις al. 43. * δῖον: θεῖον libri. 45. τερπέμεν: τέρπειν vel τερπνήν libri.

σκηπτοῦχοι· κῆρυξ δὲ μετῴχετο δῖον ἀοιδόν.
κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα
βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
ἐν δ' ἱστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ,
ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖσ' ἐν δερματίνοισιν,
πάντα κατὰ μοῖρον· ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν.
ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε καὶ ἕρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν
[ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἠδὲ παλαιοί].
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δύο καὶ δέκα μῆλ' ἱέρευσεν,
ὀκτω δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς·
τοὺς δέρον ἀμφί θ' ἕπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινήν.
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
τὸν περὶ μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε·
ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.
τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκεν θρόνον ἀργυρόηλον
μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
καδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασεν φόρμιγγα λιγεῖαν
αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι
κῆρυξ· παρ δ' ἐτίθει κάνεον καλήν τε τράπεζαν,
παρ δὲ δέπας οἴνοιο, πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,

---

47. * δῖον: θεῖον libri. 48. κούρω: κοῦροι al. κρινθέντε: κριθέντε multi. 49. ἐκέλευσ': ἐκέλευ' vel ἐκέλευεν al. ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο: γρ. ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο schol. M. 51. οἵ γε: οἵδε pauci. ἔρυσσαν: ἔρυσαν al. 53. ἠρτύνοντο al. ἐν: ἐνὶ?
54. ἀνά θ': παρὰ δ' al. πέτασσαν: τάνυσσαν plerique. 55. νοτίῳ: νοδίῳ (?) Aristoph. cf. δ 785. τήν γ': τήνδ' al. αὐτὰρ ἔπειτα: ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί (cf. δ 785) pauci, qui 56. βὰν δ' ἴμεν praebent. 58 plerique libri om. 62. ἦλθεν ἄγων: ἦλθε φέρων al. pauci libri addunt Δημόδοκον λιγύφωνον ἐόντα θεῖον ἀοιδόν. 63. τὸν: ὃν Apollon. de synt. p. 124, 20. μοῦσ' ἐφίλησε: μοῦσα φίλησε al., μοῖρ' ἐφίλησε schol. 67. πασσαλόφι(ν): πασσάλου? κρέμασεν: δῆσεν Aristoph. 70. ἀνώγοι: ἀνώγει plerique libri.

μοῦσ᾽ ἄρ᾽ ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέε᾽ ἀνδρῶν,
οἴμης τῆς τότ᾽ ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανεν,
νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος,
ὥς ποτε δηρίσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
ἐκπάγλοισι ἔπεσσι, ἄναξ δ᾽ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
χαῖρε νόῳ ὅ τ᾽ ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο.
ὣς γάρ οἱ χρείων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθ᾽ ὑπέρβη λάινον οὐδὸν
χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
ταῦτ᾽ ἄρ᾽ ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν
κὰκ κεφαλῆς εἴρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·
αἴδετο γὰρ Φαίηκας ὑπ᾽ ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
ἦ τοι ὅτε λήξειεν ἀείδων δῖος ἀοιδός,
δάκρυ᾽ ὀμορξάμενος κεφαλῆς ἄπο φᾶρος ἕλεσκεν
καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν σπείσασκε θεοῖσιν·
αὐτὰρ ὅτ᾽ ἂψ ἄρχοιτο καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν
Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντο ἔπεσσιν,
ἂψ Ὀδυσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάασκεν.
ἔνθ᾽ ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ᾽ ἠδὲ νόησεν
ἥμενος ἄγχ᾽ αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐίσης
φόρμιγγός θ᾽, ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ·

---

73. ἀνῆκεν: γρ. ἐνῆκεν schol. E. κλέε᾽: κλέα libri. 75. Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος: Πηληιάδεω ἄνακτος Strab. IX p. 417. 76. ἐν: ἐνὶ? 77. ἐκπάγλοισι ἔπεσσι: ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν libri. 80. Πυθοῖ ἐν: *Πυθῶν᾽? 81 et 82 ἐν ἐνίαις τῶν ἐκδόσεων οὐκ ἐφέροντο· διὸ ἀθετοῦνται schol. H. 81. γάρ ῥα: δ᾽ ἄρα al. 85. εἴρυσε al. 87. δῖος: θεῖος plerique. 91. τέρποντο ἔπεσσιν: τέρποντ᾽ ἐπέεσσιν libri. 92. ἂψ Ὀδυσεύς: ἂψ δ᾽ Ὀδυσεὺς al., αἶψ᾽ Ὀδυσεὺς Aristoph. 95 spurius? 98. δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν plerique libri ut Ar.: θυμὸν κεκορήμεθα δαιτὸς al., δαιτὸς κεκορήμεθα δαιτὸς Ath. I p. 12 C. 99. θαλείῃ: γρ. ἑταίρῃ Eust. cf. ρ 271 et Ath. XIV p. 627 E.

νῦν δ' ἐξέλϑωμεν καὶ ἀέϑλων πειρηϑῶμεν
πάντων, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεϑ' ἄλλων
πύξ τε παλαισμοσύνῃ τε καὶ ἅλμασιν ἠδὲ πόδεσσιν.
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
καδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασεν φόρμιγγα λιγεῖαν,
Δημοδόκου δ' ἕλε χεῖρα καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
κῆρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδὸν ἥν περ οἱ ἄλλοι
Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέϑλια ϑαυμανέοντες.
βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, ἅμα δ' ἕσπετο πουλὺς ὅμιλος,
μυρίοι· ἂν δ' ἵσταντο νέοι πολλοί τε καὶ ἐσϑλοί.
ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε καὶ Ὠκύαλος καὶ Ἐλατρεὺς
Ναυτεύς τε Πρυμνεύς τε καὶ Ἀγχίαλος καὶ Ἐρετμεὺς
Ποντεύς τε Πρωρεύς τε, Θόων Ἀναβησίνεώς τε
Ἀμφίαλός ϑ' υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηι
Ναυβολίδης, ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα.
ἂν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
Λαοδάμας ϑ' Ἅλιός τε καὶ ἀντίϑεος Κλυτόνηος.
οἳ δ' ἦ τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν.
τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἳ δ' ἅμα πάντες
καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
τῶν δὲ ϑέειν ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων·
ὅσσον τ' ἐν νειῷ οὖρον πέλει ἡμιόνοιιν,
τόσσον ὑπεκπροϑέων λαοὺς ἵκεϑ', οἳ δὲ λίποντο.
οἳ δὲ παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο·
τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους.
ἅλματι δ' Ἀμφίαλος πάντων προφερέστατος ἦεν·

---

100. πειρηϑῶμεν: πειρήσωμεν schol. BL Δ 389. 102. περιγιγνόμεϑ' pauci. 103. παλαισμοσύνῃ: παλαιμοσύνῃ unus cod. et, si fides Eustathio, Ar. 105. πασσαλόφι(ν): πασσάλοο? 109. πουλὺς: πολὺς al. 112. Ναυτεύς: Ναύτης? 116. Ναυβολίδης unus cod. Marc.: Ναυβολίδης ϑ' ceteri. ἔην: ἔεν? 117. Λαοδάμαντα: Λαομέδοντα pauci. 123. ἔην: ἔεν? 126. παλαιμοσύνης pauci (cf. ϑ 103). 128. προφερέστατος: προφερέστερος al.

δίσκῳ δ' αὖ πάντων πολὺ φέρτατος ἦεν Ἐλατρεύς,
πὺξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς πάις Ἀλκινόοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοις,
τοῖσ' ἄρα Λαοδάμας μετέφη πάις Ἀλκινόοιο·
δεῦτε, φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα εἴ τιν' ἄεθλον
οἶδέ τε καὶ δεδάηκε· φυήν γε μὲν οὐ κακός ἐστιν,
μηρούς τε κνήμας τε καὶ ἄμφω χεῖρας ὕπερθεν
αὐχένα τε στιβαρὸν μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης
δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσιν.
οὐ γὰρ ἐγώ γέ τι φημὶ κακώτερον ἄλλο θαλάσσης
ἄνδρα γε συγχεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
Λαοδάμαν, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰὼν καὶ πέφραδε μῦθον.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἀγαθὸς πάις Ἀλκινόοιο,
στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπεν·
δεῦρ' ἄγε καὶ σύ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων,
εἴ τινά που δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους.
οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος, ὄφρα κ' ἔῃσιν,
ἤ ὅ τι ποσσίν τε ῥέξῃ καὶ χερσὶν ἑῇσιν.
ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ·
σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλά τοι ἤδη
νηῦς τε κατείρυσται καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Λαοδάμαν, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;
κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἤ περ ἄεθλοι,
ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα,
νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων
ἧμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε πάντα τε δῆμον.

129. πολὺ φέρτατος: προφερέστατος vel προφερέστερος al. 132. τοῖς ἄρα: τοῖς δ' ἄρα cod. Harl. pr. m. 138. οὐ γὰρ ἐγώ γέ τι φημί: οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστι Stob. flor. 59, 1. 139. ἄνδρα γε: ἄνδρα τε al. ut Stob., * ἀνέρα? συγχεῦαι: συγχεῦσαι vel συγχέαι al. 141. Λαοδάμαν: Λαοδάμα libri. ἔειπες: ἔειπας pauci. 142 Zenodoto Aristophani Aristarcho ignotus. 144. στῆ: γρ. βῆ schol. M. 146 suspectus. 147. μέν: μήν? κ' ἔῃσιν Zon. Lex. p. 621: κεν ἦσιν vel κεν ἔῃσιν libri. 148. ῥέξῃ: ῥέξει vel ῥέζει al.
153. Λαοδάμαν: Λαοδάμα libri.

τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο νείκεσέ τ' ἄντην·
οὐ γάρ σ' οὐδέ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ ἐίσκω
ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται,
ἀλλὰ τῷ ὅς θ' ἅμα νηὶ πολυκλήϊδι θαμίζων,
ἀρχὸς ναυτάων οἵ τε πρηκτῆρες ἔασιν,
φόρτου τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος εἶσιν ὁδαίων
κερδέων θ' ἁρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ξεῖν', οὐ καλὸν ἔειπες· ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν
ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν οὔτ' ἂρ φρένας οὔτ' ἀγορητύν.
ἄλλος μὲν γὰρ εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνήρ,
ἀλλα θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει, οἳ δέ τ' ἐς αὐτὸν
τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
αἰδόι μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν,
ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὣς εἰσορόωσιν.
ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν,
ἀλλ' οὔ οἱ χάρις ἀμφὶ περιστέφεται ἐπέεσσιν,
ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπές, οὐδέ κεν ἄλλως
οὐδὲ θεὸς τεύξειε, νόον δ' ἀποφώλιος ἐσσί.
ὤρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆις ἀέθλων,
ὡς σύ γε μυθέεαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀίω
ἔμμεναι, ὄφρ' ἥβῃ τε πεποίθεα χερσί τ' ἐμῇσιν.
νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
ἀλλὰ καὶ ὣς κακὰ πολλὰ παθὼν πειρήσομ' ἀέθλων·
θυμοδακὴς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπών.

---

158. *νείκεσέ τ' ἄντην*: *γρ. φώνησέν τε* schol. M. 161. *ὅς θ' ἅμα*: *ὃς θαμὰ* al. 163. *ἐπίσκοπος*: *ἐπίστροφος* Aristoph. *εἶσιν*: *ᾖσιν* plerique. *ὁδαίων*: *ἑταίρων* al. ut schol. A K 38. 166. *ἔειπες*: *ἔειπας* pauci. 167 vix integer; quid requiratur, docet Δ 320. 168 spurius? 169. *γὰρ εἶδος*: *γάρ τ' εἶδος* libri. 173 spurius?
174. *αὖ*: *αὖτ'* al. 175. *ἀμφὶ περιστέφεται*: *ἀμφιπεριστέφεται* vel *ἀμφιπεριστρέφεται* libri. 180. *μυθέεαι*: *μυθεῖαι* libri. 182. *ἔχομαι*: *ἄχομαι* Etym. M. cod. Flor. in Milleri *Mélanges* p. 57. 183. *πολέμους* al.

ἦ ῥα, καὶ αὐτῷ φάρει ἀναΐξας λάβε δίσκον
μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ
ἢ οἵῳ Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισιν.
τόν ῥα περιστρέψας ἧκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός,
βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς· ὃ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντων
ῥίμφα θέων ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη
ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
καί κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα
ἀμφαφόων· ἐπεὶ οὔ τι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
οὔ τις Φαιήκων τόν γ' ἵξεται οὐδ' ὑπερήσει.
ὣς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
χαίρων οὕνεχ' ἑταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι.
καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσιν·
τούτου νῦν ἐφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
ἥσέμεν ἢ τοσσοῦτον ὀίομαι ἢ ἔτι μᾶσσον.
τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,
δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω, ἐπεί μ' ἐχολώσατε λίην,
ἢ πὺξ ἠὲ πάλῃ ἢ καὶ ποσίν, οὔ τι μεγαίρω,
πάντων Φαιήκων πλήν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος.
ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστί· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνήρ,
ὅς τις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων
δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· ἕο δ' αὐτοῦ πάντα κολούει.

---

186. λάβε: ἕλε codex Aug. 187. πάχετον, στιβαρώτερον: πάχετος στιβαρώτερον? περ: τε vel γε al. 192. ὑπὸ: ὑπαὶ al. ὑπέρπτατο: ὑπέρβαλε schol. A Ψ 843. σήματα: γρ. βήματα schol. V. πάντων: πάντα al. 197. θάρσει: θάρσεε? τόνδε γ': τόνδε τ' vel τῶν δέ τ' al. 198. τόν: τόδε Ar. 200. ἐνηέα: Ἐνήεα Zoilus (an * Zenodotus?) secundum schol. A P 204. 201. κουφότερον μετεφώνεε: * κουροτέροισιν ἐφώνεε? μετεφώνεε: μετεφώνει al. 202. τούτου schol.: τοῦτον libri. ἐφίκεσθε: ἀφίκεσθε plerique libri, illud praebent schol. et Eust. 203. ἥσέμεν: ἥσειν libri. ἢ τοσσοῦτον: ἠὲ τοσοῦτον pauci. 204. ὅτινα: ὅντινα plerique libri, εἴ τινα unus. 207. πλήν γ': πλήν τ' vel πλὴν al. 209. ἀνήρ: ἀνδρῶν cod. Aug. 210. προφέρηται ἀέθλων: προφέρησι βαρεῖαν Iulian. p. 96 B. 211. ἕο δ': ἕο τ' al. ut schol. A I 342.

τῶν δ' ἄλλων οὔ πέρ τιν' ἀναίνομαι οὐδ' ἀθερίζω,
ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἄντην.
πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι, μετ' ἀνδράσιν ὅσσοι ἄεθλοι.
εὖ μὲν τόξον οἶδα ἐΰξοον ἀμφαφάασθαι·
πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ
ἀνδρῶν δυσμενέων, εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
ἄγχι παρασταῖεν καὶ τοξαζοίατο φωτῶν.
οἶος δή με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ
δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί.
τῶν δ' ἄλλων ἐμὲ φημὶ πολὺ προφερέστερον εἶναι,
ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω,
οὔθ' Ἡρακλέεϊ οὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆι,
οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων.
τῷ ῥα καὶ αἶψ' ἔθανεν μέγας Εὔρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
ἵκετ' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
ἔκτανεν, οὕνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
δουρὶ δ' ἀκοντίζω ὅσον οὐκ ἄλλος τις ὀϊστῷ.
οἴοισιν δείδοικα ποσὶν μή τις με παρέλθῃ
Φαιήκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
κύμασιν ἐν πολλοῖσ', ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα
ἦεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.
  ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν ἥ τοι ὀπηδεῖ,
χωόμενος ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστὰς
νείκεσεν, ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὔ τις ὄνοιτο
ὅς τις ἐπίσταιτο ᾗσιν φρεσὶν ἄρτια βάζειν·

---

214. ὅσσοι: οἶσιν cod. Aug. 216. πρῶτός κ': πρῶτος ἂν Eust. p. 1592, 42. 216—228 in suspicionem vocavit Payne Knight, cf. Lehrs de Ar. ed. alt. p. 405. 219. δή με: δέ με Apoll. Soph. p. 65, 10 et p. 94, 8. 220. ὅτε: ὅθι al. 221. προφερέστερον: προφερέστατον al. 223. οὐκ ἐθελήσω: οὔτι θελήσω al. 224. Ἡρακλέεϊ: Ἡρακλῆι libri. 230. παρέλθῃ: παρέλθοι al. 232. πολλοῖς: * πολλοῖσιν? 233. γυῖα λέλυνται: γοῦνα λέλυντο codex Aug. 236. μεθ': παρ' Apoll. Soph. p. 49, 25. 240. ἐπίσταιτο: γρ. ἐπισταίη cod. Marc.

ἀλλ' ἄγε νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλῳ
εἴπῃς ἡρώων, ὅτε κεν σοῖσ' ἐν μεγάροισιν
δαινύῃ παρὰ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι διαμπερὲς ἐξ ἔτι πατρῶν.
οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαισταί,
ἀλλὰ ποσὶν κραιπνῶς θέομεν καὶ νηυσὶν ἄριστοι,
αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε
εἵματά τ' ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
ἀλλ' ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες ὅσσοι ἄριστοι,
παίσατε, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων
ναυτιλίῃ καὶ ποσσὶ καὶ ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ.
Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κιὼν φόρμιγγα λίγειαν
οἰσέτω, ἥ που κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.
ὣς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοείκελος, ὦρτο δὲ κῆρυξ
οἴσων φόρμιγγα γλαφυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέσταν
δήμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας ἐὺ πρήσσεσκον ἕκαστα,
λείηναν δὲ χορόν, καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα.
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κοῦροι
πρωθῆβαι ἵσταντο, δαήμονες ὀρχηθμοῖο,
πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.
αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν
ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος ἐυστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
ὡς τὰ πρῶτ' ἐμίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισιν
λάθρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ᾔσχυνε καὶ εὐνὴν

---

241. ἄλλῳ: ἄλλοις al. 246. εἰμὲν: ἐσμὲν al. 247. θέομεν: θεέμεν? 248. δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε: δαίς τε μέλει κίθαρίς τε καὶ ᾠδαί schol. ν 119 p. 563, 22. 250. ἀλλ' ἄγε: δεῦτ' ἄγε Strab. X p. 473. 251. παίσατε: παίξατε al., παίσατον Zenod. 258. αἰσυμνῆται: *αἰσιμνῆται? 259. ἀγῶνας: ἀγῶνα al. 260. εὔρυναν: εὔρυνον pauci. 265. μαρμαρυγὰς: μαρμαρυγὴν schol. H α 44 p. 20, 20. 267. φιλότητος: φιλότητα? 268. πρῶτα μίγησαν al. δόμοισιν: ἄνακτος (omisso v. 269) schol.

Ἡφαίστοιο ἄνακτος· ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
Ἥλιος, ὅ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότητι.
Ἥφαιστος δ' ὡς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσεν,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων,
ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμοὺς
ἀρρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε δόλον κεχολωμένος Ἄρει,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἁπάντῃ·
πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο,
ἠύτ' ἀράχνια λεπτά, τά γ' οὔ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο,
οὐδὲ θεῶν μακάρων· περὶ γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
εἴσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
ἥ οἱ γαιάων πολὺ φιλτάτη ἔσκεν ἁπασέων.
οὐδ' ἀλαὸς σκοπιὴν εἶχεν χρυσήνιος Ἄρης,
ὡς ἴδεν Ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κιόντα·
βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
ἰσχανόων φιλότητος ἐυστεφάνου Κυθερείης.
ἡ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρονίωνος
ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἕζεθ'· ὁ δ' εἴσω δώματος ᾔει,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπείομεν εὐνηθέντε·
οὐ γὰρ ἔθ' Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλά που ἤδη
οἴχεται ἐς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.
ὣς φάτο, τῇ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
τὼ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ

---

271. Ἥλιος, ὅ σφ' ἐνόησε: Ἠέλιος, ὃ νόησε? ὅ σφ': ὅς σφ' al. 275. αὖθι: γρ. ἔτι cod. Marc. 277. δέμνια κεῖτο al. 280. τά γ': τά κ' al., τά τ' cod. Vrat. 283. Λῆμνον: Λήμνου? 284. ἔσκεν ἁπασέων: ἐστὶν ἁπασέων vel ἔπλετο πασέων al. 285. ἀλαὸς σκοπιὴν Ar.: ἀλαοσκοπιὴν libri fere omnes, an * ἅλιον σκοπιὴν? 286. ὡς ἴδεν — νόσφι κιόντα: ὡς δ' ἴδεν — νόσφιν ἰόντα pauci. 287. ἴμεναι: ἰέναι al. 288. ἰσχανόων: γρ. ἰχανόων Etym. M. p. 478, 46 Anecd. Oxon. vol. 2 p. 356, 24. cf. Babr. 77, 2 et Steph. Byz. v. Ἴχανα p. 342, 15. Κυθερείης: γρ. Ἀφροδίτης schol. P. 290. ᾔει: εἴη al., an * ᾖεν? 292. φίλη: γύναι al. εὐνηθέντε: εὐνηθέντες al. 294. μετὰ: κατὰ Apoll. Soph. p. 141, 27.

τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο,
οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἔεν οὐδ' ἀναεῖραι.
καὶ τότε δὴ γίνωσκον ὅ τ' οὐκέτι φυκτὰ πέλοντο.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
αὖτις ὑποστρέψας πρὶν Λήμνου γαῖαν ἱκέσθαι·
Ἠέλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχε εἶπέ τε μῦθον.
ἔστη δ' ἐν προθύροισι, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσιν·
Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
δεῦθ', ἵνα ἔργ' ἀγέλαστα καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδησθε,
ὡς ἐμὲ χωλὸν ἐόντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' ἀίδηλον Ἄρηα,
οὕνεχ' ὃ μὲν καλός τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἐγώ γε
ἠπεδανὸς γενόμην· ἀτὰρ οὔ τί μοι αἴτιος ἄλλος,
ἀλλὰ τοκῆε δύω, τὼ μὴ γείνασθαι ὄφειλον.
ἀλλ' ὄψεσθ' ἵνα τώ γε καθεύδετον ἐν φιλότητι,
εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὁρόων ἀκάχημαι.
οὐ μέν σφεας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κειέμεν οὕτω,
καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθελήσετον ἄμφω
εὑδέμεν· ἀλλά σφωε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
εἰς ὅ κέ μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδῷσιν ἔεδνα,
ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα κυνώπιδος εἵνεκα κούρης,
οὕνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ἦλθεν δὲ ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων.

βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ· 303

---

296. ἔεν: ἦν libri. 299. πέλοντο: πέλονται libri multi, πέλοι (an πέλοιτο?) Rhianus. 301. Λέμνου: Λῆμνον codex Marc. 302 spurius? 303 a plerisque libris abest (cf. β 298). 304. προθύροισι: προθύρῃσι al. 307. ἔργ' ἀγέλαστα Apoll. Soph. p. 4, 21 Etym. M. p. 224, 47 Eust. p. 1599, 3: ἔργα γελαστὰ libri ut Ar. et Herodianus. ἴδησθε: ἴδητε al. 310. ἀρτίπος: γρ. ἄλκιμος schol. P. 312. γείνασθαι: γ(ε)ίνεσθαι al. ὄφειλον: ὄφελλον libri. 314. βάντες: βάντε? 315. σφέας: σφᾶς vel σφας al. ut Apoll. de pron. p. 128 A. ἔτ' ἔολπα: * τι ἔολπα? κειέμεν: κεισέμεν al. 317. εὑδέμεν: εὕδειν libri. 318. ἀποδῷσιν pauci libri cum schol. A Α 129 p. 14 b 28: ἀποδώσει plerique.

θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἑκάστη.
ἔσταν δ' εἰνὶ θύρῃσι θεοί, δωτῆρες ἐάων·
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν
τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο.
ὧδε δέ τις εἴπεσκε ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν,
ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἷλεν Ἄρηα,
ὠκύτατόν περ ἐόντα θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
χωλὸς ἐών, τέχνῃσι· τὸ καὶ μοιχάγρι' ὀφείλει.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἑρμῆν δὲ προσέειπε ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Ἑρμεία Διὸς υἱὲ διάκτορε, δῶτορ ἐάων,
ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖσι θέλοις κρατεροῖσι πιεσθεὶς
εὑδέμεν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ;
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διάκτορος ἀργεϊφόντης·
αἲ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἀπόλλων.
δεσμοὶ μὲν τρὶς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν,
ὑμεῖς δ' εἰσορόῳτε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
αὐτὰρ ἐγὼν εὕδοιμι παρὰ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ.
ὣς ἔφατ', ἐν δὲ γέλως ὦρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε, λίσσετο δ' αἰεὶ
Ἥφαιστον κλυτοεργὸν ὅπως λύσειεν Ἄρηα.
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὡς σὺ κελεύεις,
τισέμεν αἴσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·

---

325. *εἰνὶ θύρῃσι* codex Vind.: *ἐνὶ θύρῃσι* vel *ἔν γε θύροισι* vel *ἐν προθύροισι* al. *ἐάων*: *ἑάων* al., an * *ἐήων*? 328. *ἄλλον*: *ἄλλων* al. 332. *τὸ*: *τῷ* al. *μοιχάγρι'*: *ζωάγρι'* Ath. XII p. 511 C. *ὀφείλει*: *ὀφέλλει* libri. 333—342 *ἐν ἐνίοις ἀντιγράφοις οὐ φέρονται* schol. H. 335. *ἐάων*: *ἑάων* al., an *ἐήων*? *δῶτορ ἐάων*: *ἀργειφόντη* codex Vind. 336. *δεσμοῖσι θέλοις*: *δεσμοῖς ἐθέλοις* (vel *ἐθέλεις*) omnes fere libri. 337. *εὑδέμεν*: *εὕδειν* libri. *χρυσέῃ*: *χρυσῇ* libri plerique. 339. *Ἀπόλλων*: *Ἄπολλον* libri. 340. *τρίς*: *τρεῖς* al. *ἀμφίς*: *ἐντὸς* al. 341. *εἰσορόῳτε*: *εἰσορόοιτε* al. fortasse recte. 342. *χρυσέῃ*: *χρυσῇ* plerique libri. 343. *ὦρτ' ἀθανάτοισι*: *γρ. ὦρτο μακάρεσσι* codex Harl. 344. *ἔχε*: *γρ. εἷλε* schol. M. 348. *τισέμεν*: *τίσειν* libri. post 348 libri quidam addunt *εἴ κεν Ἄρης οἴχοιτο χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας* (cf. θ 353).

μή με, Ποσειδάων γαιήοχε, ταῦτα κέλευε·
δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.
πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι μετ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
εἴ κεν Ἄρης οἴχοιτο χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας;
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἥφαιστ᾽, εἴ περ γάρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας
οἴχηται φεύγων, αὐτός τοι ἐγὼ τάδε τίσω.
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
οὐκ ἔστ᾽ οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.
ὣς εἰπὼν δεσμὸν ἀνίει μένος Ἡφαίστοιο.
τὼ δ᾽ ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν κρατεροῦ περ ἐόντος,
αὐτίκ᾽ ἀναΐξαντε ὃ μὲν Θρήκηνδε βεβήκει,
ἡ δ᾽ ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
ἐς Πάφον· ἔνθα τέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
ἔνθα δέ μιν χάριτες λόεσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας,
ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
ταῦτ᾽ ἄρ᾽ ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
τέρπετ᾽ ἐνὶ φρεσὶ ᾗσιν ἀκούων ἠδὲ καὶ ἄλλοι
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
Ἀλκίνοος δ᾽ Ἅλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν
μουνὰξ ὀρχήσασθαι, ἐπεί σφισιν οὔ τις ἔριζεν.
οἳ δ᾽ ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἕλοντο,
πορφυρέην, τήν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων,
τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα
ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ᾽ ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ᾽ ἀερθεὶς
ῥηιδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὖδας ἱκέσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σφαίρῃ ἀν᾽ ἰθὺν πειρήσαντο,
ὠρχείσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ

---

350. *Ποσειδάων*: *Ποσείδαον* plerique. 351. *δειλῶν γε*: *δειλῶν τε* al. 352. *δέοιμι — θεοῖσιν*: *φέριστε — δέοιμι* codex Vrat. et schol. 353. *κεν* suspectum. *χρέος*: *χρέως* al. 355. *χρεῖος*: *χρείως* al. 359. *δεσμὸν*: *δεσμῶν* multi. 361. *ἀναΐξαντε*: *ἀναΐξαντες* al. 362. *Κύπρον ἵκανε*: *Κύπρονδ᾽ ἷκε* codex Vrat. 363. *ἔνθα τέ* codex Stuttg.: *ἔνθα δέ* ceteri. 364. *λόεσαν*: *λοῦσαν* libri. 372. *ἕλοντο*: *ἔχοντες* al. 373. *τήν*: *ἥν* al. 377. *σφαίρῃ*: *σφαῖραν* al. 378. *δὴ ἔπειτα*: *δ᾽ ἤπειτα* plerique. *ποτὶ*: *ἐπὶ* codex Ven.

ταρφέ' ἀμειβομένω· κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι
ἑσταότες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.
δὴ τότ' ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ἠμὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
ἠδ' ἄρ' ἑτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
ὣς φάτο, γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
ὁ ξεῖνος μάλα μοι δοκέει πεπνυμένος εἶναι.
ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν ξεινήιον, ὡς ἐπιεικές.
δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
ἀρχοὶ κραίνουσιν, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
τῶν οἱ φᾶρος ἕκαστος ἐυπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήεντος.
αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέα, ὄφρ' ἐνὶ χερσὶν
ξεῖνος ἔχων ἐπὶ δόρπον ἴῃ χαίρων ἐνὶ θυμῷ.
Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸς ἀρεσσάσθω ἐπέεσσιν
καὶ δώρῳ, ἐπεὶ οὔ τι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον ἠδὲ κέλευον,
δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη
ἀργυρέη, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.
ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

---

380. κόμπος: δοῦπος al. 382. κρεῖον: κρείων al. λαῶν: ἀνδρῶν Etym. M. p. 142, 34. 383. εἶναι: ἔμμεν? 389. ξεινήιον: ξεινήια codex Ven. 390. κατὰ δῆμον — βασιλῆες: βασιλῆες — κατὰ δῆμον schol. A Y 84. 392. φᾶρος ἕκαστος: ἕκαστος φᾶρος plerique, an * τῶν φᾶρός γε ἕκαστος? 394. ἀολλέα: ἀολλέες al. 396. δέ ἑ: δέ μιν pauci. αὐτὸς: αὐτὸν libri. 401. κρεῖον: κρείων al. 404. κολεὸν: κολεὸς pauci.

χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ' εἴ πέρ τι βέβακται
δεινόν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.
σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν καὶ πατρίδ' ἱκέσθαι
δοῖεν, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχεις.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
καὶ σύ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν,
μηδέ τί τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
τούτου, ὃ δή μοι δῶκας, ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.
ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.
δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν·
καὶ τά γ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·
δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο
μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
ἐλθόντες δὲ καθῖζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισιν.
δή ῥα τότ' Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ', ἥ τις ἀρίστη·
ἐν δ' αὐτὴ θὲς φᾶρος ἐυπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα.
ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
ὄφρα λοεσσάμενός τε ἰδών τ' εὖ κείμενα πάντα
δῶρα, τά οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,
δαιτί τε τέρπηται καὶ ἀοιδῆς οἶμον ἀκούων.
καί οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλεισον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω,
χρύσεον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
σπένδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν.
ὣς ἔφατ', Ἀρήτη δὲ μετὰ δμῳῇσιν ἔειπεν
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.
αἳ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεον, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλοῦσαι.

408. βέβακται: λέλεκται Plut. Plat. quaest. 9, 2 p. 1010 B. 409. ἄελλαι: θύελλαι schol. Ap. Rh. 1, 1334. 410. ἄλοχόν τ' ἰδέειν: ἄλοχον ἰδέμεν? an ἄλοχόν τε ἰδεῖν? 412. ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις: ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος pauci. 413. μάλα: * μέγα?
417. παρῆεν: παρῆσαν al. 419. ἀμύμονος: ἀμύμονες cod. Stuttg.
425. αὐτὴ schol.: αὐτῇ libri. 427. τε: γε codex Harl. 429. οἶμον: ὕμνον libri. 432. μεγάρῳ: μεγάροις vel μεγάροισι al. 435. ἵστασαν: ἕστασαν al., ἕστησαν codex Marc. 436. ἐν δ': αἳ δ' al. ἔχεον: ἔχευαν (pauci ἔχεαν, Eust. χεῦαν) libri.

γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ·
τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλὸν
ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,
ἐσθῆτα χρυσόν τε, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
ἐν δ' αὐτὴ φᾶρος θῆκεν καλόν τε χιτῶνα,
καί μιν φωνήσασα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
μή τίς τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὁππότ' ἂν αὖτε
εὕδησθα γλυκὺν ὕπνον ἰὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλεν
ποικίλον, ὅν ποτέ μιν δέδαεν φρεσὶ πότνια Κίρκη,
αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λοέσασθαι ἀνώγει
ἔς ῥ' ἀσάμινθον βάντα· ὁ δ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ
θερμὰ λοέτρ', ἐπεὶ οὔ τι κομιζόμενός γε θάμιζεν
ἐπεὶ δὴ λίπε δῶμα Καλυψόος ἠυκόμοιο·
τόφρα δέ οἱ κομιδή γε θεῷ ὣς ἔμπεδος ἦεν.
τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λόεσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μετὰ οἰνοποτῆρας
ἤιε· Ναυσικάα δὲ θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα,
καί μιν φωνήσασα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
χαῖρε, ξεῖν', ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
μνήσῃ ἐμεῦ, ὅτι μοι πρώτῃ ζωάγρι' ὀφείλεις.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ναυσικάα θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,

---

442. φωνήσασα: φωνήσασ' libri. 444. καθ' ὁδὸν: μεθ' ὁδὸν al. αὖτε: αὐτὸς al. 445. ἰὼν: ἐὼν al. ἐν: ἐνὶ? 449. λοέσασθαι: λούσασθαι libri. ἀνώγει: ἄνωγεν al. ut Ath. V p. 178 E. 450. * βάντα· ὃ δ': βάνθ'· ὃ δ' ἄρ' libri. ἀσπασίως: * ἀσπάσιος? 452. Καλυψόος: Καλυψοῦς libri. 454. λόεσαν: λοῦσαν libri. 459. ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα: γρ. ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν schol. P. 460. φωνήσασα: φωνήσασ' libri. 461. ἐν: ἐνὶ? 462. μνήσῃ: μνήσχῃ al. ἐμεῦ: ἐμεῖ' vel ἐμεῖο vel ἐμοῖο al. ὀφείλεις: ὀφέλλεις libri. 464. θύγατερ: θυγάτηρ al.

οὕτω νῦν Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι·
τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῷ ὡς εὐχετοῴμην
αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιώσαο, κούρη.
ἦ ῥα, καὶ ἐς θρόνον ἷζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
οἳ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον κερόωντό τε οἶνον.
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
Δημόδοκον λαοῖσι τετιμένον· εἷσε δ' ἄρ' αὐτὸν
μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
νώτου ἀποπροταμών, ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο,
ἀργιόδοντος ὑός, θαλερὴ δ' ἔεν ἀμφὶς ἀλοιφή·
κῆρυξ, τῆ δή, τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγῃσιν,
Δημοδόκῳ, καί μιν προσπτύξομαι ἀχνύμενός περ·
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδόος, οὕνεκ' ἄρα σφέας
οἴμας μοῦσ' ἐδίδαξε, φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.
ὣς ἄρ' ἔφη, κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
ἥρωι Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Δημόδοκ', ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων·
ἢ σέ γε μοῦσ' ἐδίδαξε Διὸς πάις ἢ σέ γ' Ἀπόλλων.
λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,
ὅσσ' ἔρξαν τ' ἔπαθόν τε καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί,
ὥς τέ που ἢ αὐτὸς παρεὼν ἢ ἄλλου ἀκούσας.
ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,

---

467. καὶ κεῖθι: κἀκεῖθι al. εὐχετοῴμην: εὐχετοοίμην? 468. μ' ἐβιώσαο: μ' ἐβιόσσαο (γρ. βιώσω) cod. Harl. cf. Apoll. Soph. p. 51, 20 et p. 61, 32. 470. τ' ἔνεμον: ἔνεμον al. 471. ἦλθεν ἄγων: ἦλθε φέρων cod. Harl. 476. ἔεν: ἦν libri. 480. αἰδόος: αἰδοῦς libri. 481. φίλησε δὲ: φίλησέ τε Ath. I p. 14 C. 482. ἐν: ἐνὶ? 483. ἥρωι: ἥρῳ vel ἥρω al. 488. μοῦσα δίδαξε codex Ven. ut Max. Tyr. XXXII, 1. 490 et 491 spurii? 490. ἔρξαν: ἔρξαν al. 491. ἢ αὐτὸς: γρ. ἢ αὐτὸς schol. H. παρεὼν: περ ἐὼν al. 492. ἄεισον: ἄειδε Apoll. Soph. p. 10, 13. 493. τὸν: ὃν al.

ὅν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλον ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀνδρῶν ἐμπλήσας οἳ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
αἴ κεν δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν
ὡς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν.
  ὣς φάθ', ὃ δ' ὁρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδὴν
ἔνθεν ἑλὼν ὡς οἱ μὲν ἐυσσέλμων ἐπὶ νηῶν
βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
Ἀργέιοι, τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
εἵατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
ὣς ὃ μὲν ἑστήκει, τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον
ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφισι ἄνδανε βουλή,
ἠὲ διαπλῆξαι κόιλον δόρυ νηλέι χαλκῷ,
ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρης,
ἢ ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν·
αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἵατο πάντες ἄριστοι
Ἀργεΐων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
ἤειδεν δ' ὡς ἄστυ διέπραθον υἷες Ἀχαιῶν
ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κόιλον λόχον ἐκπρολιπόντες.
ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄειδε πόλιν κεραϊζέμεν αἰπήν,
αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Δηιφόβοιο
βήμεναι, ἠύτ' Ἄρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ,
κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
νικῆσαι καὶ ἔπειτα διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
  ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
τήκετο, δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.

---

494. δόλον: δόλῳ Aristoph. et Aristarchus. 495. οἳ Ἴλιον: οἵ ῥ' Ἴλιον omnes fere libri. 497. αὐτίκ' ἐγὼ: αὐτίκα καὶ al. ut Aristid. vol. 2 p. 28. 499. φαῖνε δ': φαῖνέ τ' al. 505. ἑστήκει: εἱστήκει libri. 506. ἀμφ' αὐτόν: ἄγχ' αὐτοῦ al. ἄνδανε: ἥνδανε libri. 507. διαπλῆξαι Ar.: διατμῆξαι libri, an * διαρρῆξαι? 508. βαλέειν: βαλέμεν? ἄκρης: ἄκρας al. ut Macrob. Sat. V, 5, 4. 509. ἢ ἐάαν: ἠὲ (vel ἢ) ἐᾶν al. 511. ἦν ἀπολέσθαι: * ἦεν ὀλέσθαι? 513. Ἀργεΐων: Ἀργεῖοι plerique libri. 516. αἰπήν: αἰπύν? 517. προτὶ: ποτὶ al.

ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
ὅς τε ἑῆς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν,
ἄστεϊ καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·
ἡ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντα ἰδοῦσα
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δέ τ' ὄπισθεν
κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμους
εἴρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀιζύν·
τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί·
ὣς Ὀδυσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδὲ νόησεν
ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν·
οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' ἀείδει.
ἐξ οὗ δορπέομέν τε καὶ ὤρορε θεῖος ἀοιδός,
ἐκ τοῦδ' οὔ πω παύσατ' ὀιζυροῖο γόοιο
ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες,
ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως·
εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά οἱ δίδομεν φιλέοντες.
ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
ἀνέρι, ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιψαύῃ πραπίδεσσιν.
τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν
ὅττι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
εἴπ' ὄνομ' ὅττι σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε πατήρ τε

524. πρόσθε(ν): προπάροιθε plerique. πόλιος: πόληος al. 525. τεκέεσσιν: ὤρεσσιν Callistratus. 526—530 suspecti. 526. ἰδοῦσα: ἐσιδοῦσα al. 529. εἴρερον: ἴρερον Apoll. Soph. p. 92, 24. sed εἴρερον p. 64, 13. 539. δορπέομεν: ἐδειπνέομεν? δῖος: θεῖος plerique libri. 540. γόοιο: πόνοιο codex Marc. 541. μάλα: γρ. μέγα schol. H. 543. οὕτως: οὕτω multi libri, γρ. ἐστὶ Harl. 546 et 547 suspecti: cf. Friedlaender Anal. Hom. p. 472. 546. ξεῖνος: φίλος pauci. ξεῖνός θ' ἱκέτης τε: δ' ἱκέτης ξεῖνός τε? 547. ἐπιψαύῃ: ἐπιψαύει al., ἐπιψαύσῃ Apoll. Soph. p. 74, 34. 550. κάλεον: κάλευν?

ἄλλοι θ' οἳ κατὰ ἄστυ καὶ οἳ περιναιετάουσιν.
οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
οὐ κακὸς οὐδὲ μὲν ἐσθλός, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεί κε τέκωσι, τοκῆες.
εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεὴν δῆμόν τε πόλιν τε,
ὄφρα σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
οὐδέ τι πηδάλι' ἔστι, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν,
καὶ πάντων ἴσασι πόλις καὶ πίονας ἀγροὺς
ἀνθρώπων, καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἁλὸς ἐκπερόωσιν
ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν
οὔτε τι πημανθῆναι ἔπι δέος οὔτ' ἀπολέσθαι.
ἀλλὰ τόδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼ εἰπόντος ἄκουσα
Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἁπάντων.
φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἧμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν
ἤ κ' ἀτέλεστ' εἴη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ὅππῃ ἀπεπλάγχθης τε καὶ ἅς τινας ἵκεο χώρας
ἀνθρώπων, αὐτούς τε πόλις τ' εὖ ναιεταούσας,
ἠμὲν ὅσοι χαλεποί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
οἵ τε φιλόξεινοι καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
εἰπὲ δ' ὅ τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ
Ἀργεΐων Δαναῶν ἠδ' Ἰλίου οἶτον ἀκούων.

---

554. τοκῆες: γρ. γονῆες schol. H. 556. πέμπωσι: πέμψωσι pauci. 560. πόλις: πόλιας libri. 564—571 ἀθετοῦνται schol. (cf. ν 173 sqq.) 564. τόδ': τό γ' al. · ἐγὼ: ἐγὼν libri. 566. ἀπήμονες: ἀμύμονες al. 567. εὐεργέα: περικαλλέα al. 569. ῥαισέμεναι: ῥαίσεσθαι al. πόλει: πόλιν pauci. an πόλι? ἀμφικαλύψειν: ἀμφικαλύψαι al. 574. αὐτούς: αὐτάς pauci. πόλις: πόλιας vel πόλεις libri. ναιεταούσας: ναιεταώσας vel ναιετοώσας libri. 576. φιλόξεινοι: φιλόξενοι al. 578. Ἀργείων: ἀχρεῖον? an ἡρώων? ἠδ': ἢ codex Vind., an καί?

τὸν δὲ θεοὶ μὲν ἔτευξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
ἀνθρώποισ', ἵν' ἔησι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή.
ἦ τίς τοι καὶ πηὸς ἀπέφθιτο Ἰλιόθι πρὸ
ἐσθλὸς ἐών, γαμβρὸς ἢ πενθερός; οἵ τε μάλιστα
κήδιστοι τελέθουσι μεθ' αἷμά τε καὶ γένος αὐτῶν.
ἤ τίς που καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδώς,
ἐσθλός; ἐπεὶ οὐ μέν τι κασιγνήτοιο χερείων
γίνεται ὅς κεν ἑταῖρος ἐὼν πεπνυμένα εἰδῇ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ἦ τοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
τοιοῦδ' οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖσ' ἐναλίγκιος αὐδήν.
οὐ γὰρ ἐγώ γέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι
ἢ ὅτ' ἐυφροσύνη μὲν ἔχῃ κάτα δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ
ἥμενοι ἑξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειάων, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
οἰνοχόος φορέῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν·
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.
σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα

---

579. ἔτευξαν cod. Vrat.: τεῦξαν ceteri. 580. ἵν' ἔησι: ἵνα ᾖσι libri, nisi quod ἀνθρώποισιν ἅπασι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδήν pauci praebent. 581. ἀπέφθιτο: ἀπώλετο pauci. 583. αὐτῶν: ἀνδρῶν al. 584. τίς που: πού τις al. κεχαρισμένα: πεπνυμένα, γρ. κεχαρισμένα cod. Harl. 585. μέν τι: μέν τοι al., an * μέν τοί τι?
2. κρεῖον: κρείων al. 4. αὐδήν: αὐδῇ inscr. ap. Strab. XIV p. 648.
6. ὅτ' ἐυφροσύνη: ὅταν εὐφροσύνη al. ut Hermog. in Rhet. Gr. vol. 3 p. 357, 5 Lucian. de paras. c. 10 vol. 2 p. 847 Ath. V p. 192 D XII p. 513 B Heraclit. Alleg. Hom. c. 75 Stob. Ecl. vol. 2 p. 64 schol. A Ο 86, cf. Cert. Hom. et Hes. p. 316, 5. μὲν ἔχῃ: μὲν ἔχει al. κάτα δῆμον ἅπαντα: κακότητος ἀπούσης Eratosth., si fides Ath. I p. 16 D. 7. ἀκουάζονται al. 8. πλήθουσι pauci. 9. κρειάων: κρεῶν libri. δ' ἐκ κρητῆρος: δὲ κρητῆρος al. ut Max. Tyr. VII, 3. 10. φορέῃσι: παρέχῃσι Ath. XII p. 513 B, προχέῃσι Max. Tyr. VII, 3 et Procl. in Plat. Remp. p. 385. ἐγχείῃ δεπάεσσι: * ἐγχείῃσι δέπασσιν?

εἴρεσθ᾽. ὄφρ᾽ ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.
τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ᾽ ὑστάτιον καταλέξω;
κήδε᾽ ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
νῦν δ᾽ ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
εἴδετ᾽, ἐγὼ δ᾽ ἂν ἔπειτα φυγὼν ὕπο νηλεὲς ἦμαρ
ὑμῖν ξεῖνος ἔω καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.
εἴμ᾽ Ὀδυσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
ἀνθρώποισι μέλω, καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει.
ναιετάω δ᾽ Ἰθάκην ἐυδείελον· ἐν δ᾽ ὄρος αὐτῇ
Νήριτον εἰνοσίφυλλον ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλῃσιν,
Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται
πρὸς ζόφον· αἱ δέ τ᾽ ἄνευθε πρὸς ἠόα τ᾽ ἠέλιόν τε·
τρηχεῖ᾽, ἀλλ᾽ ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔ τοι ἐγώ γε
ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
ἦ μέν μ᾽ αὐτόθ᾽ ἔρυκε Καλυψὼ δῖα θεάων 29
ὣς δ᾽ αὔτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν 31
Αἰαίη δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
ἀλλ᾽ ἐμὸν οὔ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
ὣς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκήων
γίνεται, εἴ περ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκήων.
εἰ δ᾽ ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ᾽ ἐνίσπω,
ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.

ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι. 30

---

13. στεναχίζω: στοναχίζω al. 14. τοι ἔπειτα: τί ἔπειτα al., pauci τί δ᾽ ἔπειτα ut Iul. p. 244 C Himer. p. 37, 13 schol. Aristid. p. 15 Nicet. Chon. p. 758, 18. cf. Anth. Plan. 96, 1 et Orac. Sibyll. 3, 197. 16. ὑμεῖς: ἡμεῖς pauci, ὔμμε Apoll. Soph. p. 63, 25. 20. ἵκει: ἥκει cod. Vind. 22. Νήριτον: Νήιον Crates et Philox. εἰνοσίφυλλον: ἐννοσίφυλλον Hesych. cf. Simonidis Cei fr. 41 sive Plut. Mor. p. 722 C. 23. ἀλλήλῃσιν: ἀλλήλοισι(ν) al. 24. Σάμη: cf. α 246. 26. ἠόα: ἠῶ libri. 27. οὔ τοι: οὔ τι plerique ut Cic. ad Att. II, 11, 2 et Apoll. de pron. p. 139 B. 28. ἧς: τῆς? γλυκερώτερον: γλυκύτερον al. 30 plerique libri om. ut Plut. de vita et poesi Hom. c. 136. σπέεσι: σπέσσι libri. 31 et 32 spurii? 33. ἔπειθον: ἔπειθεν al., quae vera videtur scriptura. 35 et 36 pauci om. 37. ἐνίσπω: ἐνίψω pauci.

Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
Ἰσμάρῳ· ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς·
ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
δασσάμεθ', ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
ἔνθ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ διερῷ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
ἠνώγεα, τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
ἔσφαζον παρὰ θῖνα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γέγωνον,
οἵ σφιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους
ἤπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
ἀνδράσι μάρνασθαι καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα.
ἦλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ,
ἠέριοι· τότε δή ῥα κακὴ Διὸς αἶσα παρέστη
ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθοιμεν.
[στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῇσιν,
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.]
ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλέονάς περ ἐόντας·
ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,
καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιούς.
ἓξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς ἐυκνήμιδες ἑταῖροι
ὤλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.
 ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
πρίν τινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρὶς ἕκαστον ἀῦσαι,
οἳ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὕπο δῃωθέντες.
νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς

42. ἴσης: αἴσης? 47. γέγωνον: γεγώνευν (unus γεγώνευν) libri. 48. σφιν: σφισιν Eust. p. 1614, 30. 51. ὥρῃ: ἦρος al. 53. πάθοιμεν: πάθωμεν al. 54 et 55 parum apti: cf. Σ 533 sq. et Friedlaender Anal. Hom. p. 452 sq. 56. ἦν καὶ ἀέξετο: * ἦεν ἀέξετό θ'? 57. ἀλεξάμενοι cod. Marc. 58. μετενίσσετο: μετενίσετο, μετενείσετο, μετενύσσετο, μετενίσ(σ)ατο al. 60. δ' ἀφ': δὲ? ἐυκνήμιδες: γρ. ἐμοὶ ἐρίηρες codex Marc. ἑταῖροι: Ἀχαιοί pauci. 63. ὀλέσαντες: δαμάσαντες pauci.

λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσιαι, ἱστία δέ σφιν
τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διέσχισε ἲς ἀνέμοιο.
καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν, δείσαντες ὄλεθρον,
αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερέσσαμεν ἤπειρόνδε.
ἔνθα δύω νύκτας δύο τ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ
κείμεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐυπλόκαμος τέλεσ' Ἠώς,
ἱστοὺς στησάμενοι ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες
ἥμεθα, τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
καί νύ κεν ἀσκηθὴς ἱκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν·
ἀλλά με κῦμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα Μάλειαν
καὶ βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.
ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην ὀλοοῖσ' ἀνέμοισιν
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα· ἀτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
γαίης Λωτοφάγων, οἵ τ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.
ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ,
αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐην πεύθεσθαι ἰόντας
οἵ τινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες
[ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας].
οἱ δ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν·
οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μήδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
ἡμετέροισ', ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
τῶν δ' ὅς τις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπόν,
οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν οὐδὲ νέεσθαι,
ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν

72. κάθεμεν: κάτθεμεν al. 73. προερέσσαμεν pauci ut Ar.: προερύσ(σ)αμεν plerique. 74. συνεχὲς: γρ. συννεχὲς Eust. 80. περιγνάπτοντα al. 81. παρέπλαγξεν: παρέπλαξε(ν) al. 83. ἰχθυόεντα ἀτὰρ: ἰχθυόεντ' αὐτὰρ plerique. 87. σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ': σίτοιό τε πασσάμεθ' al., an * σίτου τε ἐπασσάμεθ'? 86. προΐην: προΐειν al. πεύθεσθαι: πεύσεσθαι al. 89 non nulli libri om., haud pauci post v. 90 collocant. 90 spurius? cf. κ 102 et Kayser Philol. vol. 17 p. 350 sqq. 94. φάγοι: φάγῃ pauci. 95. ἀπαγγεῖλαι: ἀπαγγέλλειν Tzetz. alleg. 17. 96. μετ': παρ' al.

λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν νόστου τε λαθέσθαι.
τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκῃ,
νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας·
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
μή πώς τις λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθηται.
οἳ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον,
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων
ἱκόμεθ', οἵ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν
οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν οὔτ' ἀρόωσιν,
ἀλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
πυροὶ καὶ κριθαὶ ἠδ' ἄμπελοι, αἵ τε φέρουσιν
οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι οὔτε θέμιστες,
ἀλλ' οἵ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
παίδων ἠδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν.
νῆσος ἔπειτ' ἐλαχεῖα παρὲκ λιμένος τετάνυσται,
γαίης Κυκλώπων οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ,
ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει,
οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἵ τε καθ' ὕλην
ἄλγεα πάσχουσιν κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
οὔτ' ἄρα ποίμνῃσιν καταΐσχεται οὔτ' ἀρότοισιν,
ἀλλ' ἥ γ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα
ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.

---

97. τε: δὲ cod. Vind. 98. ἄγον: ἄγων al. 99. νηυσὶ δ': νηυσὶν al. ἐνὶ: ἐπὶ vel ὑπὸ al. ἐρύσσας: ἐρύσας al. 102. πώς: πώ al. 103. εἴσβαινον (unus ἔμβαινον) libri. 106. δ' pauci om. 108. ἀρόωσιν: ἀρόουσιν? 110. ἠδ': καὶ codex Ven. 112. ἀγοραὶ βουληφόροι: ἀγορὴ βουληφόρος Etym. M. p. 205, 46. 114. σπέεσι: σπέσ(σ)ι plerique libri. 115. ἀλόχων: ἀλόχου Aristot. Eth. Nic. 10, 10 p. 1180 a 29, ἀλόχων idem Polit. 1, 2 p. 1252 b 23. 116. ἔπειτ' ἐλαχεῖα: ἔπειτ' ἐλάχεια cod. Vind. ut Zenod., ἔπειτα λάχεια ceteri, ἔπειτα Λάχεια Polybius Sard. in Rhet. Gr. vol. 8 p. 616, 5.

οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρῃοι,
οὐδ᾽ ἄνδρες νηῶν ἔνι τέκτονες, οἵ κε κάμοιεν
νῆας ἐυσσέλμους, αἵ κεν τελέοιεν ἕκαστα
ἄστε᾽ ἐπ᾽ ἀνθρώπων ἱκνεύμεναι, οἷά τε πολλὰ
ἄνδρες ἐπ᾽ ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν·
οἵ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐυκτιμένην ἐκάμοντο.
οὐ μὲν γάρ τι κακή γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα·
ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ᾽ ὄχθας
ὑδρηλοὶ μαλακοί· μάλα κ᾽ ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν·
ἐν δ᾽ ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺ λήιον αἰεὶ
εἰς ὥρας ἀμῷεν, ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ᾽ οὖδας.
ἐν δὲ λιμὴν ἐύορμος, ἵν᾽ οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
οὔτ᾽ εὐνὰς βαλέειν οὔτε πρυμνήσι᾽ ἀνάψαι,
ἀλλ᾽ ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰς ὅ κε ναυτέων
θυμὸς ἐποτρύνῃ καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.
αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
κρήνη ὑπὸ σπέεος· περὶ δ᾽ αἴγειροι πεφύασιν.
ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν
νύκτα δι᾽ ὀρφναίην, οὐδὲ προεφαίνετ᾽ ἰδέσθαι·
ἀὴρ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ᾽ ἔεν, οὐδὲ σελήνη
οὐρανόθεν προέφαινε, κατείχετο δὲ νεφέεσσιν.
ἔνθ᾽ οὔ τις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
οὐδ᾽ οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
εἰσίδομεν πρὶν νῆας ἐυσσέλμους ἐπικέλσαι.
κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ καθείλομεν ἱστία πάντα,

---

127. ἐυσέλμους multi. 129. ἐπ᾽ ἀλλήλους: ἐς ἀλλήλους cod. Marc., ἐπ᾽ ἀλλήλοις al. 130. οἵ κέ: οἵ καί al. 135. ἀμῷεν: γρ. ἀμμοῷεν (an ἀμόφεν?) schol. Harl. ὑπ᾽: ἐπ᾽ al. 136. χρεώ: χρή? 137 spurius? 138. ἐπικέλσαντες al. εἰς ὅ κε ναυτέων: εἰσόκεν αὐτέων (vel αὐτῶν) al. 139. ἐποτρύνῃ: ἐποτρύνει multi. ἐπιπνεύσωσιν: ἐπιπνεύσουσιν pauci. 141. σπέεος: σπείους libri. πεφύασιν: πεφύκασιν pauci. 143. προεφαίνετ᾽: προυφαίνετ᾽ libri, an προέφαινε? 144. περί: παρά al. ut Plut. de primo frigido c. 9 p. 953 E Galen. vol. XVII, 2 p. 156 K. Erot. p. 45, 4 multique grammatici. βαθεῖ᾽: βαθὺς Plut. ἔεν: ἦν libri. 145. προέφαινε: προύφαινε libri. δέ: δ᾽ ἐν pauci ut Galen., γὰρ al. 146. ἐπέδρακεν al. 147. οὐδ᾽ οὖν: οὔτ᾽ οὖν al. προτί: ποτὶ plerique. 148. εἰσίδομεν: εἰίδομεν? ἐυσσέλμους: ἐυσέλμους al. 149. καθείλομεν: καθείλκομεν Apoll. Soph. p. 97, 25.

ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἠόα δῖαν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.
ὦρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
αἶγας ὀρεσκῴους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
εἱλόμεθ' ἐκ νηῶν, διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.
νῆες μέν μοι ἕποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἑκάστην
ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἴῳ.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός,
ἀλλ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσι ἕκαστοι
ἠφύσαμεν Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἑλόντες.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντων,
καπνόν τ' αὐτῶν τε φθογγὴν ὀίων τε καὶ αἰγῶν.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ', ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηί τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖσ' ἑτάροισιν
ἐλθὼν τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵ τινές εἰσιν,
ἤ ῥ' οἵ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
ἠὲ φιλόξεινοι καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
ὣς εἰπὼν ἀνὰ νηὸς ἔβην, ἐκέλευσα δ' ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἳ δ' αἶψ' ἔσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον,
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.

151. ἠόα: ἠῶ libri. 155. ἵνα: ὄφρα schol. V X 328. 159. ἐς δὲ ἑκάστην: ἐν δὲ ἑκάστῃ multi. 164. ἐνέην: ἔνεεν? ἕκαστοι: ἕκαστος pauci. 166. ἐλεύσομεν al. 167 spurius? 172. μὲν νῦν: μὲν οὖν al. 174. τῶνδ': τῶν al. 176. φιλόξενοι al. 178. ἀμβαίνειν: ἐμβαίνειν pauci. 179. εἴσβαινον libri.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ' ἐγγὺς ἐόντα,
ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἴδομεν ἄγχι θαλάσσης
ὑψηλόν, δάφνῃσι κατηρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
μῆλ', ὄιές τε καὶ αἶγες, ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλὴ
ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισιν
μακρῇσίν τε πίτυσσιν ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ᾔδει.
καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον, οὐδὲ ἐοίκει
ἀνδρί γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
ὑψηλῶν ὀρέων, ὅ τε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.
δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
αὐτοῦ παρ νηί τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἑτάρων δύο καὶ δέκ' ἀρίστους
βῆν· ἀτὰρ αἴγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο
ἡδέος, ὅν μοι ἔδωκε Μάρων Εὐάνθεος υἱός,
ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
οὕνεκά μιν σὺν παιδὶ περισχόμεθ' ἠδὲ γυναικὶ
ἁζόμενοι· οἴκει γὰρ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι
Φοίβου Ἀπόλλωνος. ὃ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
χρυσοῦ μέν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον, αὐτὰρ ἔπειτα
οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσας
ἡδὺν ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν
ἠείδει δμώων οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,

---

181. *τὸν*: *τῶν* al. *ἐόντα*: *ἐόντες* al. 182. *ἐσχατιῇ*: *ἐσχατιῆς* al. *εἴδομεν*: *εὕρομεν*? *ἴδομεν* unus cod., unde *ἴδομεν σπέος* fuit qui coniceret. 185. *δέδμητο* plerique libri ut Ar.: *δέμνητο* pauci, *βέβλητο* (an * *κέκμητο*?) Aristoph. 187. *ῥά τε μῆλα*: *ῥα τὰ μῆλα* multi. 189. *πωλεῖτ'*: *πωλέετ'*? *ᾔδει*: *ᾔδη* al. 190. *θαῦμ' ἐτέτυκτο*: *θαῦμα τέτυκτο* cod. Aug. *οὐδὲ*: *οὐ γὰρ* Apoll. Soph. 139, 6 et Demetr. de eloc. c. 52. *ἐοίκει*: *ἐῴκει* libri. 191. *ἀνδρί γε*: *ἀνδρὶ* Apoll. Soph., * *ἀνέρι*? 195. *ἑτάρων*: *ἑτάρους* cod. Vind. 196. *ἀτὰρ*: *αὐτὰρ* al. 197. *ἔδωκε*: *δῶκε(ν)* pauci. 198. *ἱρεὺς*: *ἱερεὺς* al. *ἀμφιβεβήκει*: *ἀμφιβέβηκεν*? 199. *παιδὶ* (sic Aristoph. et Aristarchus): *παισὶ* plerique libri. 200. *οἴκει*: *ᾤκει* libri. *γὰρ*: *δὲ* cod. Aug. 206. *ἠείδει*: *ἠείδη* vel *ἠήδη* al., an *εὐείδει*?

ἀλλ' αὐτὸς ἄλοχός τε φίλη ταμίη τε μί' οἴη.
τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρόν,
ἓν δέπας ἐμπλήσας ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
χεῦ', ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει,
θεσπεσίη· τότ' ἂν οὔ τοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ῆα
κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι ὀίσατο θυμὸς ἀγήνωρ
ἄνδρ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν,
ἄγριον, οὔτε δίκας ἐὺ εἰδότα οὔτε θέμιστας.
καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
εὕρομεν, ἀλλ' ἐνόμευε νομὸν κάτα πίονα μῆλα.
ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηεύμεσθα ἕκαστα·
ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, στείνοντο δὲ σηκοὶ
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· διακεκριμέναι δὲ ἕκασται
ἔρχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι· ναῖον δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα,
γαυλοί τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖσ' ἐνάμελγεν.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν πρώτισθ' ἕταροι λίσσοντο ἔπεσσιν
τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν, αὐτὰρ ἔπειτα
καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη.
οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἑτάροισι φανεὶς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
ἔνθα δὲ πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν, μένομέν τέ μιν ἔνδον
ἥμενοι, ἧος ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος

---

207. αὐτὸς: αὐτός τ' pauci. 209. ὕδατος ἀνὰ: ὕδατος δ' ἀνὰ al. ut Pollux 6, 18 et Ath. XI p. 465 C. 211. οὔ τοι: οὔ τι pauci. 212. ῆα: ἤια libri. 213. ὀίσσατο al. 214. ἐπελεύσασθαι pauci. 216. μιν: γρ. τιν' schol. H. 219. βρῖθον: βρίθων al. 222. δ' αὖθ': δ' αὖ? an * δὲ? ναῖον (sic Ar.): νᾶον vel ναῖεν al. 223. τοῖσιν ἄμελγεν cod. Vrat. 224. λίσσοντ' ἐπέεσσι libri. 225. αἰνυμένους: γρ. ἀχθομένους Eust. p. 1626, 39. 226 pauci om. ἐρίφους τε καὶ ἄρνας: ἐρίφους ἄρνας τε? an * ἄρνας τ' ἐρίφους τε? 228. κέρδιον: φέρτερον pauci. 229. αὐτόν τε: αὐτόν γε pauci. 231. κήαντες: κείαντες multi ut Ath. V p. 179 C et schol. BL I 219. 233. ἧος: εἷος vel ἕως libri. ὄβριμον: ὄμβριμον al.

ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
ἔντοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν·
ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
αὐτὰρ ὅ γ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
πάντα μάλ' ὅσσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφιν,
ἀρνειούς τε τράγους τε, βαθείης ἔντοθεν αὐλῆς.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
ὄβριμον· οὐκ ἂν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἅμαξαι
ἐσθλαὶ τεσσαράκυκλοι ἀπ' οὔδεος ὀχλήσειαν·
τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν.
ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄις καὶ μηκάδας αἶγας,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκε ἑκάστῃ.
αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος
πλεκτοῖσ' ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν,
ἥμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη
πινέμεν αἰνυμένῳ καί οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσιδεν, εἴρετο δ' ἡμέας·
ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλέεθ' ὑγρὰ κέλευθα;
ἦ τι κατὰ πρῆξιν ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε,
οἷά τε ληιστῆρες, ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
ὣς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ
δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν αὐτόν τε πέλωρον.
ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
παντοίοισ' ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
οἴκαδε ἱέμενοι, ἄλλην ὁδόν, ἄλλα κέλευθα

---

235. ἔντοσθεν: ἔκτοσθε(ν) al. 237. ὅ γ': ὃ Eust. 239. ἔντοθεν: ἔκτο(σ)θεν libri. 241. ὄμβριμον pauci. 242. τεσσαράκυκλοι: τετράκυκλοι libri. ὀχλήσειαν: ὀχλίσ(σ)ειαν plerique. 243. θύρησιν: θύρηφι(ν) pauci. 246. θρέψας: θρέξας al. 247. πλεκτοῖς ἐν: πλεκτοῖσι Apoll. Soph. p. 148, 33. ἀμησάμενος: πονησάμενος pauci. 249. πινέμεν: πίνειν libri. αἰνυμένῳ: δαινυμένῳ al. 250. τὰ ἃ: ἑὰ? 251. εἴρετο: ἤρετο al. 252. πλέεθ': πλεῖθ' libri. 253—255 damnavit Aristoph. (schol. γ 71). 254. τοί τ' ἀλόωνται: γρ. μηχανόωνται schol. 256. ἡμῖν: ἡμῶν pauci. 258. μιν: ἑ?

ἤλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι.
λαοὶ δ' Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστίν·
τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
πολλούς. ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
ἱκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήιον ἠὲ καὶ ἄλλως
δοίης δωτίνην, ἥ τε ξείνων θέμις ἐστίν.
ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεούς· ἱκέται δέ τοί εἰμεν.
Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων τε ξείνων τε,
ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλέι θυμῷ·
νήπιος ἔσσ', ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δειδίμεν ἢ ἀλέασθαι·
οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν
οὐδὲ θεῶν μακάρων, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰμεν.
οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην
οὔτε σεῦ οὔθ' ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύοι.
ἀλλά μοι εἴφ' ὅπῃ ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα,
ἤ που ἐπ' ἐσχατιῆς ἢ καὶ σχεδόν, ὄφρα δαείω.
ὣς φάτο πειράζων, ἐμὲ δ' οὐ λάθε εἰδότα πολλά,
ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην δολίοισι ἔπεσσιν·
νῆα μέν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
πρὸς πέτρῃσι βαλὼν ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
ἄκρῃ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλέι θυμῷ,

---

262. μητίσασθαι: μητιάασθαι vel (ex Ξ 120) καὶ θεοὶ ἄλλοι al. 265. διέπερσε: δὴ ἔπερσε Harl. 266. τὰ σά: τεά? γοῦνα: γούναθ' pauci. 268. δοίης: δώης sive δῴης libri plerique. 269. αἰδεῖο: αἰδοῖο multi. 271 spurius? ὃς ξείνοισιν: ὅς θ' ἱκέτῃσιν (cf. η 181) al. 272. αὐτίκ': αὖτις al. 273. ἔσσ': εἰς, ἦς, εἶ libri. 275. αἰγιόχου: αἰγιόχοιο al. ut Apoll. Soph. p. 12, 27 schol. α 70. 277. ἔχθος: ἄχθος al. ut Philodem. de piet. p. 53 et Tzetz. alleg. 64. 278. ἑτάρων: ἑτέρων Eust. κελεύοι: κελεύει al. 279. ἀλλά μοι: ἀλλ' ἄγε? 282. δολίοις ἐπέεσσι libri. 283. νῆα μέν μοι: νέα μέν μοι al. ut Ar. et Hephaest. p. 20, an νῆ' ἁμὴν? cf. Mnemos. vol. 3 p. 277. κατέαξε: ἔαξε cod. Marc. 284. πείρασι: πείρατα al. 286. τοῖσδε: τοῖσδέ θ' vel τοῖσδεσ' al., an * τοισίδ'?

ἀλλ᾽ ὅ γ᾽ ἀναΐξας ἑτάροισ᾽ ἐπὶ χεῖρας ἴαλλεν,
σὺν δὲ δύω μάρψας ὥς τε σκύλακας ποτὶ γαίῃ
κόπτ᾽· ἐκ δ᾽ ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
τοὺς δὲ διὰ μελεϊστὶ ταμὼν ὡπλίσσατο δόρπον·
ἤσθιε δ᾽ ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ᾽ ἀπέλειπεν,
ἔγκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.
ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας,
σχέτλια ἔργ᾽ ὁρόωντες· ἀμηχανίη δ᾽ ἔχε θυμόν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν
ἀνδρόμεα κρέ᾽ ἔδων καὶ ἐπ᾽ ἄκρητον γάλα πίνων,
κεῖτ᾽ ἔντοσθ᾽ ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.
τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν
ἆσσον ἰών, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
οὐτάμεναι πρὸς στῆθος ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν,
χείρ᾽ ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ᾽ αἰπὺν ὄλεθρον·
οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν.
ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἠόα δῖαν.
ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ᾽ ἔμβρυον ἧκε ἑκάστῃ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
σὺν δ᾽ ὅ γε δὴ αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσσατο δεῖπνον.
δειπνήσας δ᾽ ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
ῥηιδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἂψ ἐπέθηχ᾽, ὡς εἴ τε φαρέτρῃ πῶμ᾽ ἐπιθείη.
πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
εἴ πως τισαίμην, δοίη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.

---

291. ὡπλίσ(σ)ατο: ὁπλίσ(σ)ατο al. 292. ἀπέλειπεν: ὑπέλειπεν? 296. ἐμπλήσατο: ἐπλήσατο pauci. 298. ἔντοσθ᾽: ἔντοθεν vel ἔντοσθεν al. 304. κεν: * πως? 305. ὄμβριμον al. προσέθηκεν: προέθηκεν al. 306. Ἠόα: ἠῶ libri. 310. τὰ ἃ: ἐὰ? 311. δὴ αὖτε: δ᾽ αὖτε al. δεῖπνον: δόρπον vel δαῖτα al. 314. φαρέτρῃ: φαρέτρης al. 315. πολλῇ: πολλῷ al. ut Galen. vol. VIII p. 648 K.
317. δοίη: δώῃ al.

ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ,
χλωρὸν ἐλαΐνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίη
αὐανθέν. τὸ μὲν ἄμμες ἐίσκομεν εἰσορόωντες
ὅσσον θ' ἱστὸν νηὸς ἐεικοσόροιο μελαίνης,
φορτίδος εὐρείης, ἥ τ' ἐκπεράᾳ μέγα λαῖτμα·
τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι.
τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστὰς
καὶ παρέθηχ' ἑτάροισιν, ἀποξῦσαι δὲ κέλευσα·
οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστὰς
ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
ἥ ῥα κατὰ σπέεος κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή·
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλάσθαι ἄνωγον,
ὅς τις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας
τρῖψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
οἱ δ' ἔλαχον τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἑλέσθαι,
τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.
ἑσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων.
αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
πάντα μάλ', οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔντοθεν αὐλῆς,
ἤ τι ὀισάμενος, ἢ καὶ θεὸς ὣς ἐκέλευσεν.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄις καὶ μηκάδας αἶγας,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκε ἑκάστῃ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
σὺν δ' ὅ γε δὴ αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσσατο δόρπον.

---

320. *ἐλαΐνεον*: *ἐλατίναιον* al. *ἔκταμεν*: *γρ. ἔκσπασεν* Eust. p. 1631, 26. 324. *ἔην*: *ἔεν*? 326. *ἀποξῦσαι*: *ἀποξῦναι* plerique.
329. *κόπρῳ*: *κόπρου* al. ut Aristoph. 330. *σπέεος*: *σπεῖος* cod. Marc., *σπείους* ceteri. *κέχυτο μεγάλ'*: *μεγάλου κέχυτ'*? versus nondum emendatus. 331. *πεπαλάσθαι* Ar.: *πεπαλάχθαι* libri, an *πεπαλέσθαι*? *ἄνωγον*: *ἄνωγα* pauci. 333. *ἐν*: *ἐπ'* Ar. *ἱκάνοι*: *ἱκάνει* multi. 334. *ἄν κε* verba vitiosa: medelam desidero. 335. *ἐλέγμην*: *ἐλέχθην* pauci. 338. *ἔντοθεν*: *ἔκτο(σ)θεν* libri. 339. *ἤ τι*: *ἤ τοι* al. ut Plut. Coriol. c. 32. *ὀισάμενος*: *ὀισσάμενος* al. *ἐκέλευσεν*: *ἐκέλευεν* al. ut Plut. 341. *μηκάδας*: *πίονας* pauci.
343. *τὰ ἃ*: *ἑὰ*? 344. *δὴ αὖτε*: *δ' αὖτε* al. *ὡπλίσσατο*: *ὁπλίσσατο* al. *δόρπον*: *δεῖπνον* al.

καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστάς,
κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο.
Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα,
ὄφρ' εἰδῇς οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
οἴκαδε πέμψειας· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς.
σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο
ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.
ὣς ἐφάμην, ὃ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιε· ἥσατο δ' αἰνῶς
ἡδὺ ποτὸν πίνων, καί μ' ᾔτεε δεύτερον αὖτις·
δός μοι ἔτι πρόφρων, καί μοι τεὸν οὔνομα εἰπὲ
αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίροις.
καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα
οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.
ὣς φάτ'· ἀτάρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἶνον·
τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
καὶ τότε δή μιν ἔπεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν·
Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν· αὐτὰρ ἐγώ τοι
ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέστης.
Οὖτις ἐμοί γ' ὄνομα· Οὖτιν δέ με κικλήσκουσιν
μήτηρ ἠδὲ πατὴρ ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλέι θυμῷ·
Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷσ' ἑτάροισιν,
τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τόδε τοι ξεινήιον ἔσται.
ἦ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος, αὐτὰρ ἔπειτα
κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα, κὰδ δέ μιν ὕπνος

---

346. χερσὶν ἔχων; χερσὶ φέρων pauci. 348. ὄφρ' εἰδῇς: ὄφρα ἴδῃς? νηῦς: ναῦς pauci. ἐκεκεύθει: ἐκεκεύθη cod. Harl., ἐκεχάνδει fortasse ex hoc loco Apoll. Soph. p. 65, 21. 349. φέρον: φέρω pauci. 351. κέν: ἄν al. 353. ἔκπιεν: ἔπιεν al. 355. οὔνομα: ὄνομα al. 356. κε: καὶ al. χαίροις: χαίρῃς vel χαίρεις al. 360. φάτ' ἀτάρ: ἔφατ' αὐτάρ plerique. αὖτις ἐγώ: ἐγὼν αὖτις? 361. ἀφραδίῃσιν: * ἀφραδίῃφιν? ἥσατο δ' αἰνῶς (cf. ι 353) Epim. Hom. p. 195, 28. 363. μιν: ἑ? 366. ὄνομα: ὄνομ' ἔστ' al. 368. αὐτίκ': αὖτις al. 370. ἔσται: ἔστω Apoll. de pron. p. 31 C. 371. ἀνακλιθεὶς al. 372. παχὺν: πλατὺν Macrob. Sat. V, 13, 6.

ᾕρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος
ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι· ὃ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.
καὶ τότ' ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,
ἧος θερμαίνοιτο· ἔπεσσι δὲ πάντας ἑταίρους
θάρσυνον, μή τίς μοι ὑποδείσας ἀναδύῃ.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάινος ἐν πυρὶ μέλλεν
ἅψεσθαι χλωρός περ ἐών, διεφαίνετο δ' αἰνῶς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἆσσον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
ἵσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
οἳ μὲν μοχλὸν ἑλόντες ἐλάινον, ὀξὺν ἐπ' ἄκρῳ,
ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερθεὶς
δίνεον, ὡς ὅτε τις τρυπῷ δόρυ νήιον ἀνὴρ
τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἔνερθεν ὑποσσείουσιν ἱμάντι
ἁψάμενοι ἑκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεί·
ὣς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἔχοντες
δινέομεν, τὸν δ' αἷμα περίρρεε θερμὸν ἐόντα.
πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὗσεν ἀυτμὴ
γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρνον
εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα
φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν·
ὣς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.
σμερδαλέον δὲ μέγ' ᾤμωξεν, περὶ δ' ἴαχε πέτρη,
ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ'· αὐτὰρ ὃ μοχλὸν
ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.
τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων,
αὐτὰρ ὃ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν, οἵ ῥά μιν ἀμφὶς
οἴκεον ἐν σπεέεσσι δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας.

---

373. *ᾕρει*: *ᾕρεε?* 376. *ἧος*: *εἵως* libri. *ἔπεσσι δὲ*: *ἔπεσσί τε* al. 377. *ὑποδδείσας* libri. *ἀναδύῃ*: *ἀναδύῃ* vel *ἀναδυίη* al. 378. *τάχ' ὁ*: *τάχα?* 379. *ἅψεσθαι*: *ἅψασθαι* al. ut Apoll. Soph. p. 50, 10. 383. *ἀερθεὶς*: *ἐρεισθεὶς* al. ut Ar. 384. *ὅτε*: *δ' ὅτε* al. 385. *ὑποσείουσιν* al. *ἱμάντι*: *ἱμᾶσιν* Apoll. Soph. p. 91, 8. 387. *ἔχοντες*: *ἑλόντες* plerique libri ut Ar. 388. *ἐόντα*: *ἰόντα?* 391. *ἠὲ*: *ἠδὲ* Priscian. vol. 2 p. 419, 4. *σκέπαρνον*: *κέπαρνον* cod. Vind. 392. *βάπτῃ*: *βάπτει* al. ut schol. Soph. Ai. 651. 393 spurius? *σιδήρου γε*: *σιδήρου τε* al., *σιδήρου* unus, an * *σιδήροιο?* 400. *οἴκεον*: *ᾤκεον* (unus *ᾤκουν*) libri. *σπεέεσσι*: *σπήεσσι* vel *σπείεσσι* libri.

οἳ δὲ βοῆς ἀίοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
ἱστάμενοι δ' εἴροντο περὶ σπέος ὅττι ἑ κήδοι·
τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὧδε βόησας
νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀύπνους ἄμμε τίθησθα;
ἦ μή τίς σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;
ἦ μή τίς σ' αὐτὸν κτείνει δόλῳ ἠὲ βίηφιν;
τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
ὦ φίλοι, Οὖτίς με κτείνει δόλῳ οὐδὲ βίηφιν.
οἳ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
εἰ μὲν δή μή τίς σε βιάζεται οἶον ἐόντα,
νοῦσόν γ' οὔ πως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι,
ἀλλὰ σύ γ' εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
ὣς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες, ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνῃσιν,
χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἷλε θυράων,
αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσσας,
εἴ τινά που μετ' ὄεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
οὕτω γάρ πού μ' ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο,
εἴ τιν' ἑταίροισιν θανάτου λύσιν ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ
εὑροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον
ὥς τε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
ἄρσενες ὄιες ἦσαν ἐυτρεφέες δασύμαλλοι,
καλοί τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχοντες·

---

401. ἐφοίτων: * ἐφοίτεον? 402. κήδοι: κήδει al. 404. ἀμβροσίην: γρ. ὀρφναίην Harl., ὀρφναίην praebet Vrat. τίθησθα: τίθεισθα al. 405. ἦ μή: εἰ μή Apoll. de synt. p. 164, 20 p. 165, 4.
406. ἦ μή: ἦ μή al., εἰ μή Apoll. de pron. p. 57 C. κτείνει: κτείνῃ al. ἠὲ: οὐδὲ al. 409. πτερόεντ' ἀγόρευον: πτερόεντα προσηύδων al. 410. μή τις: οὔτις Clem. Al. Strom. V p. 718.
411. νοῦσόν γ': νοῦσον δ' al. ut schol. ι 275 et 411. post 412 pauci libri addunt τοῦ γὰρ δὴ παῖς ἐσσί, πατὴρ δὲ σὸς εὔχεται εἶναι.
414. ἀμύμων: ἀμείνων cod. Vind. 417. αὐτὸς: αὐτοῦ Epim. Hom. p. 170, 13. χεῖρε: χεῖρα pauci. πετάσσας: πετάσας al.
418. λάβοι: λάβῃ al. 419. ἔλπετ': ἤλπετ' libri. * οὕτω μ' ἄρ που ἔλπετ'? 420. γένηται al. 421. ἑταίροισιν: ἑτάροισι(ν) al.
425. ὄιες: οἶιες Ar. ἐυτρεφέες: ἐυτραφέες pauci.

τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐυστρεφέεσσι λύγοισιν,
τῇσ' ἔπι Κύκλωψ εὗδε πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδώς,
σὺν τρεῖς αἰνύμενος· ὃ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
τὼ δ' ἑτέρω ἑκάτερθεν ἴτην σώοντες ἑταίρους.
τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ὄιες φέρον· αὐτὰρ ἐγώ γε,
ἀρνειὸς γὰρ ἔην, μήλων ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
τοῦ κατὰ νῶτα λαβών, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεὶς
κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο
νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ.
ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἠόα δῖαν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότ' ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα,
θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς·
οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο. ἄναξ δ' ὀδύνῃσι κακῇσιν
τειρόμενος πάντων ὀίων ἐπεμαίετο νῶτα
ὀρθῶν ἑσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων ὀίων στέρνοισι δέδεντο.
ὕστατος ἀρνειὸς μήλων ἔστειχε θύραζε,
λάχνῳ στεινόμενος καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.
τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
κριὲ πέπον, τί μοι ὧδε διὰ σπέος ἔσσυο μήλων
ὕστατος; οὔ τι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἰῶν,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' ἄνθεα ποίης
μακρὰ βιβάς, πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις,
πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
ἑσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος. ἦ σύ γ' ἄνακτος
ὀφθαλμὸν ποθέεις, τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσεν
σὺν λυγροῖσ' ἑτάροισι, δαμασσάμενος φρένα οἴνῳ,
Οὖτις, ὃν οὔ πω φημὶ πεφυγμένον ἔμμεν ὄλεθρον.

427. ἀκέων: ἀέκων cod. Vrat. ξυνέεργον: συνέεργον plerique. ἐυστρεφέεσσι: ἐυτρεφέεσσι pauci. 428. τῇς: τοῖς al. εἰδώς: εἰδός? 429. φέρεσκε: φορέεσκε vel φόρεσκε al. 430. σώοντες: σάοντες cod. Aug. 432. ἔην: ἔεν? 433. τοῦ: τὸν pauci. ἐλυσθείς: ἑλιχθεὶς al., γρ. ἐρεισθεὶς cod. Vind. 436. ἠόα: ἠῶ vel ἠῶ libri. 445. λάχνῳ Seleucus et Herodianus: λαχμῷ libri plerique. 446. ἔρχεαι: ἔρχεο pauci. οἰῶν: ἀρνῶν al. 452. σύ: σύ γ' libri. 454. φρένα cod. Vind.: φρένας ceteri. 455. ἔμμεν schol.: εἶναι libri paene omnes. ὄλεθρον: ὀλέθρου pauci.

εἰ δὴ ὁμοφρονέοις ποτιφωνήεις τε γένοιο
εἰπέμεν ὅππη κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλυσκάζει·
τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
θεινομένου ῥαίοιτο πρὸς οὔδεϊ, καδ δέ κ' ἐμὸν κῆρ
λωφήσειε κακῶν, τά μοι οὐτιδανὸς πόρεν Οὖτις.
ὣς εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο πέμπε θύραζε.
ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπεέος τε καὶ αὐλῆς
πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους.
καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῷ,
πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
ἱκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοισ' ἑτάροισι φάνημεν,
οἳ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ
κλαιέμεν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
πόλλ' ἐν νηὶ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
οἳ δ' αἶψ' ἔσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον·
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν ὅσον τ' ἐγέγωνε βοήσας,
καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισιν·
Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
ἔδμεναι ἐν σπέεϊ γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφιν.
καὶ λίην σέ γ' ἔμελλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
σχέτλι', ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἅζεο σῷ ἐνὶ οἴκῳ
ἐσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
ὣς ἐφάμην, ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
ἧκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο,
καδ δ' ἔβαλεν προπάροιθε νεὸς κυανοπρῴροιο.
[τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήιον ἄκρον ἱκέσθαι.]
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·

---

456. ὁμοφρονέεις al. 457. εἰπέμεν: εἰπεῖν libri. ἠλυσκάζει cod. Vrat.: ἠλασκάζει celeri. 458. κέ οἱ: καί οἱ al. 459. ῥαίοιτο: ῥαίοιτο libri. 462. δ' ἠβαιὸν: δὴ βαιὸν Herod. de fig. p. 47, 1. σπεέός τε: σπέους ἠδὲ cod. Vrat., σπείους τε ceteri. 464. πίονα: πίονι al. 465. περιτροπέοντες: περιτροπέωντες Hesych. 469. κλαιέμεν: κλαίειν libri. 471. εἴσβαινον libri. 473. * ἀπῆμεν ὅσον: ἀπῆν οσσον libri. τ' ἐγέγωνε cod. Aug.: τε γέγωνε ceteri. 476. σπέεϊ: σπῆι vel σπεῖι libri. 479 spurius? 482. νεὸς: νεὼς multi. 483 damnarunt veteres critici (cf. ι 450 cum schol.).

τὴν δ' ἂψ ἤπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κῦμα,
πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν
ὦσα παρέξ· ἑτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπης', ἵν' ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν,
κρατὶ κατανεύων· οἳ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
ἀλλ' ὅτε δὴ δὶς τόσσον ἅλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
μειλιχίοισι ἔπεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
ὃς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα
αὖτις ἐς ἤπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλεῖσθαι.
εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ ἢ αὐδήσαντος ἄκουσεν,
σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νήια δοῦρα
μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλών· τόσσον γὰρ ἵησιν.
ὣς φάσαν, ἀλλ' οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμόν,
ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·
Κύκλωψ, αἴ κέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτύν,
φάσθαι Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει.
ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε,
Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο
καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν·
ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.

---

485. ἂψ schol. Harl.: αἶψ' libri. 486. πλημμυρὶς: πλημυρὶς al. ἐκ πόντοιο: πόντοιο? θέμωσε suspectum. 488. ἐποτρύνας: ἐποτρύνων pauci. 489 non nulli om. ἐμβαλέειν: ἐμβαλέμεν? 490. κρατὶ κατανεύων: κράατι καννεύων? 491. πρήσσοντες: πλήσσοντες Rhianus. 492. τότ' ἐγὼ: τότε δὴ cod. Vind. ut Ar. 493. μειλιχίοις ἐπέεσσιν libri. 495. βέλος suspectum. ἤγαγε: * ἤλασε? 496. ἐς: ἐπ' pauci. ὀλεῖσθαι: ὀλέσθαι libri. 499. ὀκριόεντι: ὀκρυόεντι pauci. 501. προσέφην: προσέφη al. 502. αἴ κέν — καταθνητῶν: εἰ καί — καταχθονίων schol. ι 106 p. 415, 13. 512. ἁμαρτήσεσθαι: ἀμερθήσεσθαι?

ἀλλ᾽ αἰεί τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
ἐνθάδ᾽ ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν·
νῦν δέ μ᾽ ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικυς
ὀφθαλμοῦ ἀλάωσας, ἐπεί μ᾽ ἐδαμάσσαο οἴνῳ.
ἀλλ᾽ ἄγε δεῦρ᾽, Ὀδυσεῦ, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω,
πομπήν τ᾽ ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν εἰνοσίγαιον·
τοῦ γὰρ ἐγὼ πάις εἰμί, πατὴρ δ᾽ ἐμὸς εὔχεται εἶναι·
αὐτὸς δ᾽, αἴ κ᾽ ἐθέλῃσ᾽, ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
αἲ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄιδος εἴσω,
ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ᾽ ἰήσεται οὐδ᾽ ἐνοσίχθων.
 ὣς ἐφάμην, ὃ δ᾽ ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι
εὔχετο, χεῖρ᾽ ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
κλῦθι, Ποσειδάων γαιήοχε κυανοχαῖτα·
εἰ ἐτεόν γε σός εἰμι, πατὴρ δ᾽ ἐμὸς εὔχεαι εἶναι,
δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ᾽ ἱκέσθαι.
ἀλλ᾽ εἴ οἱ μοῖρ᾽ ἐστὶ φίλους ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐυκτίμενον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
ὀψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
νηὸς ἐπ᾽ ἀλλοτρίης, εὕροι δ᾽ ἐν πήματα οἴκῳ.
 ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος, τοῦ δ᾽ ἔκλυε κυανοχαίτης.
αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας
ἧκ᾽ ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἶν᾽ ἀπέλεθρον,
καδ δ᾽ ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο

υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί᾽ ἔχοντα. 531

---

515. ἄκικυς: ἄναλκις cod. Stuttg., γρ. ἀεικὴς Marc. 516. ἀλάωσας: ἀλάωσεν al., an *ἀπάμερσας? ἐδαμάσσαο: ἐδαμάσσατο al. 518. πομπήν τ᾽: πομπὴν δ᾽ al. ut Tzetz. Alleg. 93. εἰνοσίγαιον: ἐννοσίγαιον libri. 519. ἐμὸς: ἐμοὶ cod. Aug. et Tzetz. Alleg. 94. 523. ψυχῆς τε: ψυχῆς γε al. 528. Ποσειδάων: Ποσείδαον plerique.
 530. οἴκαδ᾽ ἱκέσθαι: * ἀπονέεσθαι? 531 om. libri aut omnes aut plerique et Macrobius Sat. V, 12, 6. 532. εἴ οἱ: εἴ οἱ καὶ al. ἀλλ᾽ εἰ καί οἱ μοῖρα (om. ἐστὶ) Macrob. φίλους: φίλους τ᾽ libri. ἰδέειν: ἰδέμεν? 533. ἐυκτίμενον: ἐς ὑψόροφον cod. Ven. et Macrob.
 534. ἔλθοι: ἔλθῃ pauci ut schol. ϑ 567. 535. εὕροι: εὕρῃ al. ἐν: ἐνὶ? 539. μετόπισθε: προπάροιθε al. νεὸς: νεὼς al.

τυτθόν, ἐδεύησεν δ' οἰήιον ἄκρον ἱκέσθαι.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι
νῆες ἐύσσελμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εἵατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεί,
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες
δασσάμεθ', ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἴῳ ἐυκνήμιδες ἑταῖροι
μήλων δαιομένων δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
Ζηνὶ κελαινεφέι Κρονίδῃ, ὃς πᾶσι ἀνάσσει,
ῥέξας μηρί' ἔκηα· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
ἀλλ' ὅ γε μερμήριζεν ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
νῆες ἐύσσελμοι καὶ ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἳ δ' αἶψ' ἔσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον,
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

---

542. θέμωσε: cf. ι 486. 544. ἐύσελμοι multi. 547 pauci om. 553. ῥέξας: ἔρξας al. ἔκηα: ἔκαιον vel ἔκηον al. οὐκ: ἄρ' οὐκ pauci. 554. ἀλλ' ὅ γε: γρ. ἀλλ' ἄρα schol. Harl. μερμήριζεν: μερμήριξεν al. 555. ἐύσελμοι multi. 559. ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης: παρὰ πρυμνήσια νηός pauci. 561. ἐποτρύνας: ἐποτρύνων al. 562. ἀμβαίνειν: ἐμβαίνειν pauci. 563. εἴσβαινον libri.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ.

Αἰολίην δ᾽ ἐς νῆσον ἀφικόμεθ᾽· ἔνθα δ᾽ ἔναιεν
Αἴολος Ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
χάλκεον ἄρρηκτον, λισσὴ δ᾽ ἀναδέδρομε πέτρη.
τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ᾽ υἱέες ἡβώοντες.
ἔνθ᾽ ὅ γε θυγατέρας πόρεν υἱάσιν εἶναι ἀκοίτις.
οἳ δ᾽ αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ
δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν ὀνείατα μυρία κεῖται,
κνισῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζετ᾽ ἀοιδῇ
ἤματα· νύκτας δ᾽ αὖτε παρ᾽ αἰδοίῃσ᾽ ἀλόχοισιν
εὕδουσ᾽ ἔν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖσι λέχεσσιν.
καὶ μὲν τῶν ἱκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
μῆνα δὲ πάντα φίλει με καὶ ἐξερέεινε ἕκαστα,
Ἴλιον Ἀργείων τε νέας καὶ νόστον Ἀχαιῶν·
αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ᾔτεον ἠδὲ κέλευον
πεμπέμεν, οὐδέ τι κεῖνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν.
δῶκέ μοι ἐκδείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο,
ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
ἠμὲν παυέμεναι ἠδ᾽ ὀρνύμεν ὅν κ᾽ ἐθέλῃσιν.
νηὶ δ᾽ ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαεινῇ

---

1. δ᾽: ῥ᾽ schol. Q p. 443, 23. 4. ἀναδέδρομε: ἀναδέδραμε al. 5. καὶ δώδεκα: *δύο καὶ δέκα? μεγάροις: μεγάροισι cod. Vind., an * μεγάρῳ? 6. υἱέες: υἱεῖς cod. Ven. ἡβώοντες: ἡβώωντες al. 7. εἶναι: ἔμμεν? ἀκοίτις: ἀκοίτας al. 9. κεῖται: κεῖνται cod. Vrat., γρ. πολλά Vind. 10. κνισῆεν: κνισσῆεν al. περιστεναχίζετ᾽ ἀοιδῇ: περιστεναχίζεται (περιστοναχίζεται vel περιστεναχίζετο al.) αὐλῇ (αὐλὴ al., γρ. αὐδὴ cod. Vind.) libri. 12. τρητοῖσι λέχεσσι: τρητοῖς λεχέεσσι non nulli. 13. μὲν: μὴν? δώματα καλά: γρ. τείχεα μακρά schol. H. 16. αὐτὰρ: καὶ μὲν plerique. 17. κέλευον: κέλευθον pauci. 19. δῶκέ μοι cod. Vrat.: δῶκε δέ μοι ceteri, an δῶκε δέ μ᾽? ἐννεώροιο: ἐννεόροιο cod. Vind. 20. κέλευθα: κέλευθον pauci. 23. γλαφυρῇ: πρύμνῃ Apoll. Soph. p. 111, 17.

ἀργυρέῃ, ἵνα μή τι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ·
αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν ζεφύρου προέηκεν ἄηναι,
ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ,
τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα,
καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντες.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, οὐδέ τῳ ἄλλῳ
δῶχ' ἑτάρων, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
οἱ δ' ἕταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
καί μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
δῶρα παρ' Αἰόλοο μεγαλήτορος Ἱπποτάδαο.
ὧδε δέ τις εἴπεσκε ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ὢ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
ἀνθρώποισιν, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ
ληίδος· ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμὴν ὁδὸν ἐκτελέσαντες
οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
καὶ νῦν οἱ τάδ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότητι
Αἴολος. ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἰδώμεθα ὅττι τάδ' ἐστίν,
ὅσσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῷ ἔνεστιν.
ὣς ἔφασαν, βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων·
ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν,
τοὺς δ' αἶψ' ἁρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα
κλαίοντας, γαίης ἀπὸ πατρίδος· αὐτὰρ ἐγώ γε
ἐγρόμενος κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα
ἠὲ πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,

---

24. παραπνεύσῃ: παραπνεύσει'? 26. φέροι: φέρῃ al. ἔμελλεν: ἔμελλον al. 27. ἀφραδίῃσιν: * ἀφραδίηφιν? 30. πυρπολέοντας: πυρπολέοντες pauci ut Epim. Hom. p. 362, 24. ἐόντες: ἐόντας al. 31. ἐπήλυθε: ἐπέλλαβε al., ὑπήλυθε Eust. 32. ἐνώμων: ἐνώμαον? 36. Αἰόλοο: Αἰόλου libri. 37. ἄλλον: ἄλλων pauci. 38. τίμιος: γρ. τιμῆς schol. B. 39. * ἀνθρώποισιν: ἀνθρώποις libri. γαῖαν: γρ. δῶμαθ' schol. Harl., δῆμον Dio Chrys. 47, 22. 41. δ' αὖτε: αὖτε al. ἐκτελέσαντες: ἐκτελέοντες Zenod. 42. οἴκαδε νισσόμεθα vel οἴκαδ' ἐνεισόμεθα al. 43. τάδ' ἔδωκε: τά γ' ἔδωκε vel τά γε δῶκε multi. 44. τάδ': τόδ' pauci. 48. ἁρπάσασα al.

ἢ ἀκέων τλαίην καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην.
ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα, καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηὶ
κείμην· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
αὖτις ἐπ' Αἰολίην νῆσον, στενάχοντο δ' ἑταῖροι.
ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ.
αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
δὴ τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος καὶ ἑταῖρον,
βῆν εἰς Αἰόλοο κλυτὰ δώματα· τὸν δὲ κίχανον
δαινύμενον παρὰ ᾗ τ' ἀλόχῳ καὶ οἷσι τέκεσσιν.
ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
ἑζόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον ἔκ τ' ἐρέοντο·
πῶς ἦλθες, Ὀδυσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
ἦ μήν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἀφίκοιο
πατρίδα σὴν καὶ δῶμα καὶ εἴ πού τοι φίλον εἴη.
ὣς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον ἀχνύμενος κῆρ·
ἄασσάν μ' ἕταροί τε κακοὶ πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
σχέτλιος. ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.
ὣς ἐφάμην μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·
οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο, πατὴρ δ' ἠμείβετο μύθῳ·
ἔρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων·
οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
ἄνδρα τὸν ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.
ἔρρ', ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.
ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.

---

52. μετείην: μετεῖναι pauci. 54. αἱ: οἱ al. 55. Αἰολίην: Αἰολίδα cod. Vrat. 56. ἀφυσσάμεθ': ἀφύσσαμεν cod. Marc. 58. σίτοιο τ' ἐπαρσάμεθ': σίτοιό τε πασσάμεθ' al., * σίτου τε ἐπασσάμεθ'? 59. ἑταῖρον: ἑταίρους pauci ut Etym. M. p. 627, 16. 60. Αἰόλοο: Αἰόλου libri. 62. ἐς δῶμα παρὰ: ἀνὰ δώματ' ἐπὶ al. 63. ἔκ τ': ἠδ' pauci. 64. ἦλθες Ὀδυσεῦ: Ὀδυσεὺς ἦλθες cod. Aug. 65. μήν: μέν libri. ἀφίκοιο: ἂν ἵκηαι, ἀφίκηαι, ἂν ἵκοιο al. 66. πού: * ποσέ? εἴη: ἐστίν al. 67. φάσαν: ἔφαν al. ἀχνύμενος κῆρ: ἀχνύμενός περ cod. Vrat. 68. ἄασσαν: ἔασαν plerique. τε ὕπνος: καὶ ὕπνος pauci. 70. μαλακοῖσι καθαπτόμενος: μαλακοῖσιν ἀμειβόμενος Zenod. 73. οὐδ' ἀποπέμπειν: ἢ ἐλεαίρειν Iulian. epist. 49 p. 432 A. an ἀλλ' ἀποπέμπειν? 74. ἄνδρα — μακάρεσσιν: ἄνδρας οἵ καὶ (vel potius ἀνέρας οἵ κε) θεοῖσιν ἀπέχθωντ' ἀθανάτοισιν Iul. 75. ἀθανάτοισιν: ἄρα θεοῖσιν al.

ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.
τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς
ἡμετέρῃ ματίῃ, ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.
ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ,
ἑβδομάτῃ δ' ἱκόμεσθα Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον,
Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴν
ἠπύει εἰσελάων, ὁ δέ τ' ἐξελάων ὑπακούει.
ἔνθα κ' ἄυπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθούς,
τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄργυφα μῆλα νομεύων·
ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι.
ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν πέρι πέτρη
ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν,
ἀκταὶ δὲ προβλῆτες ἐναντίαι ἀλλήλῃσιν
ἐν στόματι προέχουσι, ἀραιὴ δ' εἴσοδός ἐστιν,
ἔνθ' οἵ γ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
πλησίαι· οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κῦμά γ' ἐν αὐτῷ,
οὔτε μέγ' οὔτ' ὀλίγον, λευκὴ δ' ἔεν ἀμφὶ γαλήνη.
αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,
αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρης ἐκ πείσματα δήσας·
ἔστην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών.
ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα,
καπνὸν δ' οἶον ὁρῶμεν ἀπὸ χθονὸς ἀίσσοντα.
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐην πεύθεσθαι ἰόντας
οἵ τινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας.
οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδόν, ᾗ περ ἅμαξαι
ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
κούρῃ δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὑδρευούσῃ,
θυγατέρ' ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.

---

84. ἄυπνος: ἄοκνος, γρ. ἄυπνος cod. Ven. 87. λιμένα κλυτὸν: λιμέν' ἄκλυτον Megaclides teste Hesych. v. λιμένα. 90. προέχουσιν: προὔχουσιν plerique. 91. πάντες: βάντες al. 93. κῦμά γ': κύματ' al. ut Apoll. Soph. p. 11, 7. 94. ἔεν: ἦν libri. 96. ἐσχατιῇ: ἐσχατιῆς al. 100. προΐην: προΐειν al. πεύθεσθαι: πεύσεσθαι pauci. 101 et 102 ordine inverso scriptos praebet cod. Marc. 101. εἶεν: εἴσιν al. 102. ὀπάσας al. 103. ᾗ περ: γρ. ᾗ κεν schol. Harl. 105. πρὸ: πρὸς pauci. 106. θυγατέρ': θυγατρὶ al.

ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον
Ἀρτακίην· ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον·
οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον, ἔκ τ' ἐρέοντο
ὅς τις τῶνδ' εἴη βασιλεὺς καὶ τοῖσι ἀνάσσοι·
ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ.
οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναῖκα
εὗρον ὅσην τ' ὄρεος κορυφήν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
ἡ δ' αἶψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα
ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἑτάρων ὡπλίσσατο δεῖπνον·
τὼ δὲ δύ' ἀίξαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἱκέσθην.
αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοὴν διὰ ἄστεος· οἱ δ' ἀίοντες
φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
μυρίοι, οὐκ ἄνδρεσσι ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν.
οἵ ῥ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισιν
βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει
ἀνδρῶν τ' ὀλλυμένων νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων·
ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
ὄφρ' οἳ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντός,
τόφρα δ' ἐγὼν ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
τῷ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπρῴροιο.
αἶψα δ' ἐμοῖσ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπῃσ', ἵν' ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν·
οἱ δ' ἅλα πάντες ἀνέρριψαν, δείσαντες ὄλεθρον.
ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
νηῦς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.

107. κατεβήσατο al. 108 spurius? προτί: ποτὶ pauci. 110. τῶνδ': τῶν al. καὶ τοῖσιν Eust. ut Ar.: καὶ οἷσιν, ἠδ' οἷσιν, ἠδ' οἷσιν libri, an καὶ τέοισι? ἀνάσσοι: ἀνάσσει plerique. *111. ὑψερεφὲς vel ὑψερεφὲς al. 114. ἐξ ἀγορῆς: εἰς ἀγορὴν al. 115. ἐμήσατο: ἐμήδετο pauci. 116. ὁπλίσ(σ)ατο pauci. δεῖπνον: δόρπον al. ut Tzetz. alleg. 90. 118. τεῦχε: τεῦξε al. διὰ: δι' al. 119. φοίτων: φοίτεον? 121. οἵ ῥ': οἱ δ' al. ut Apoll. Soph. p. 33, 25. 123. ἀνδρῶν τ': ἀνδρῶν al. 124. ὡς πείροντες: ὡς εἴροντες Aristoph., ἀσπαίροντας Apoll. Soph. p. 162, 6. φέροντο (sic Ar.): πένοντο libri plerique ut Zenod. 126. ἐγὼν ἄορ: ἐγὼ ξίφος al. 127. νεός: νεώς al. 129. ἐμβαλέειν: ἐμβαλέμεν? φύγοιμεν: φύγωμεν al. 130. ἅλα Rhianus et Callistratus: ἄμα libri plerique ut Apoll. Soph. p. 33, 29. ἄρα pauci.

ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
Κίρκη ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο·
ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἠελίοιο
μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηὶ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ
ναύλοχον ἐς λιμένα, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
ἔνθα τότ' ἐκβάντες δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐυπλόκαμος τέλεσ' Ἠώς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἑλὼν καὶ φάσγανον ὀξὺ
καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήιον ἐς περιωπήν,
εἴ πως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν ἐνοπήν τε πυθοίμην.
ἔστην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών,
καί μοι ἐείσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Κίρκης ἐν μεγάροισι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ἐλθέμεν ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
ὧδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
δεῖπνον ἑταίροισιν δόμεναι προέμεν τε πυθέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μοῦνον ἐόντα,
ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
ἧκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήιεν ἐκ νομοῦ ὕλης
πιόμενος· δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο·
τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα
πλῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺς δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν,

---

136. αὐδήεσσα: γρ. οὐδήεσσα schol. H, αὐλήεσσα Aristot. teste schol. ε 334. 138. φαεσιβρότου pauci. 140. νηί: νῆα al. 141. θεός: θεῶν al. 146. παρὰ: ἀπὸ pauci. ἀνήιον: * ἀνήια? 152. ἐλθέμεν: ἐλθεῖν libri. 153. κέρδιον: βέλτιον cod. Vind. 156. νεὸς: νεὼς al. 160. δὴ: δὴν Zenod. 161. μέσα: μετὰ Apoll. Soph. p. 18, 31. 162. ἄντικρυς: ἀντικρὺ plerique.

κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
εἴασ'· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπάς τε λύγους τε,
πεῖσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, ἐυστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
πλεξάμενος συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου,
βῆν δὲ καταλοφάδεια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
ἔγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὔ πως ἦεν ἐπ' ὤμου
χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
κὰδ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεός, ἀνέγειρα δ' ἑταίρους
μειλιχίοισι ἔπεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
ὦ φίλοι, οὐ γάρ πως καταδυσόμεθ' ἀχνύμενοί περ
εἰς Ἀίδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ·
ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηὶ θοῇ βρῶσίς τε πόσις τε,
μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ.
ὣς ἐφάμην, οἳ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
ὦ φίλοι, οὐ γάρ ἴδμεν ὅπῃ ζόφος οὐδ' ὅπῃ ἠώς,

κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι. 189

---

165. ἐπὶ: ἐνὶ al. 169. καταλοφάδεια: καταλοφάδια, καταλλοφάδια, καταλλοφάδεια al. 170. ἦεν: εἶχον Aristoph. 172. νεός: νεώς al. 173. μειλιχίοις ἐπέεσσι libri. 174. πως: πω al. καταδυσόμεθ': καταδυσσόμεθ' al. 175. ἐπέλθῃ: ἐπέλθοι vel ἐπελθεῖν al. 178. ὦκα: γρ. οὕτω (an οὔπω?) schol. ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο: * ἐμοῖσ' ἐπίθοντο ἔπεσσιν? 179. παρὰ θῖν': πολιῆς pauci.
188. πᾶσιν: μῦθον al. ut Rhianus. 189 damnavit Callistratus teste schol. Harl., cf. schol. Eur. Phoen. 886. versus 190—193 spurios existimat Duentzer. 190. γὰρ schol. β 1 p. 73, 6: γάρ τ' vel γάρ πω τ' libri, γάρ πω Etym. Gud. p. 253, 3.

οὐδ' ὅπῃ ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν
οὐδ' ὅπῃ ἀννέεται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον
εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις. ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι.
εἶδον γὰρ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν
νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται·
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσσῃ
ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ
μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο
Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος ἀνδροφάγοιο.
κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐυκνήμιδας ἑταίρους
ἠρίθμεον, ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασσα·
τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα·
ἐκ δ' ἔθορεν κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταῖροι
κλαίοντες· κατὰ δ' ἄμμε λίπον γοόωντας ὄπισθεν.
εὗρον δ' ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης
ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἠδὲ λέοντες,
τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
οὐδ' οἵ γ' ὡρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοί γε
οὐρῇσιν μακρῇσι περισσαίνοντες ἀνέσταν.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαιτηθεν ἰόντα
σαίνωσ'· αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ·
ὣς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες ἠδὲ λέοντες
σαῖνον· τοὶ δ' ἔδεισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.

---

192. ἀννέεται: ἄν(ν)εῖται libri. φραζώμεθα: φρασσαίμεθα pauci. 193. οἴομαι εἶναι: εἶναι (vel ἔμμεν) ὀίω? 195. ἐστεφάνωται: ἐστεφάνωτο Ath. I p. 16 F. 200. ἀνδροφάγοιο: ἀνδροφόνοιο pauci, γρ. ἀνδροφόνοιο schol. MN. 204. ἠρίθμεον: ἠρίθμευν? 206. πάλλομεν ὦκα: πάλλον ἑλόντες (cf. Γ 316) pauci. 208. ἰέναι: ἴμεναι? τῷ γε: τῷδε pauci. 209. γοόωντας: γοόοντας cod. Marc. et Aug., γοόωντες al. 215. περισσαίνοντες al. 216. ἰόντα: ἰόντας pauci. 217. θυμοῦ: θυμῷ al. 219. ἔδδεισαν plerique.

ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο,
Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ,
ἱστὸν ἐποιχομένης μέγαν ἄμβροτον, οἷα θεάων
λεπτά τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν κεδνότατός τε·
ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἱστὸν
καλὸν ἀοιδιάει, δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν,
ἢ θεὸς ἠὲ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤιξε φαεινὰς
καὶ κάλει· οἳ δ' ἅμα πάντες ἀιδρείῃσιν ἕποντο·
Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, ὀισάμενος δόλον εἶναι.
εἷσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
ἐν δέ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρὸν
οἴνῳ Πραμνείῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτῳ
φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
ῥάβδῳ πεπληγυῖα κατὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ.
οἳ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε τρίχας τε
καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἔεν ἔμπεδος ὡς τὸ πάρος περ.
ὣς οἳ μὲν κλαίοντες ἐέρχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
πάρ ῥ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλεν καρπόν τε κρανείης
ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.
Εὐρύλοχος δ' ἂψ ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
ἀγγελίην ἑτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον.
οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος ἱέμενός περ,

---

220. ἐν προθύροισι: ἐν προθύρῃσι cod. Marc., εἰνὶ θυρῇσι al. 223. ἔργα: δῶρα pauci. 225. κήδιστος ἑτάρων ἦν: * ἔεν κήδιστος ἑταίρων? κήδιστος: κύδιστος al. pauci addunt ὅ (vel ὅς) σφιν ἐΰ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν. 232. ὀισ(σ)άμενος: ὀίσ(σ)ατο γὰρ al. post 233 multi libri addunt τεῦχε δέ οἱ κυκεῶ χρυσέῳ δέπαϊ ὄφρα πίοιεν (cf. κ 316). 240. δέμας: πόδας al. ut Zenod. νοῦς ἔεν: νοῦς ἦν libri, an ἔεν νόος? 242. πάρ ῥ': παρ' al. βάλανόν τ': βαλάνου Apoll. Soph. p. 19, 20. ipsum versum dicitur Ar. ignorasse, Callistratus scripsisse fertur παντοίης (παντός μιν vel παντὸς μὲν libri) ὕλης ἐτίθει μελιηδέα καρπόν. 243. αἰέν: * αἶεν'? 244. ἄψ: αἶψ' libri. 246. ἐκφάσθαι: προσφάσθαι (ut ψ 106)?

κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὠίετο θυμός.
ἀλλ' ὅτε δή μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
καὶ τότε τῶν ἄλλων ἑτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον·
ἤιμεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμά, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
εὕρομεν ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα καλά,
ἔνθα δέ τις μέγαν ἱστὸν ἐποιχομένη λίγ' ἄειδεν
ἢ θεὸς ἠὲ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤιξε φαεινὰς
καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀιδρείῃσιν ἕποντο·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, ὀισάμενος δόλον εἶναι.
οἱ δ' ἅμ' ἀιστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
ὤμοιιν βαλόμην, μέγα χάλκεον, ἀμφὶ δὲ τόξα·
τὸν δ' ἂψ ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἡγήσασθαι.
αὐτὰρ ὅ γ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων·
μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ·
οἶδα γὰρ ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι οὔτε τιν' ἄλλον
ἄξεις σῶν ἑτάρων· ἀλλὰ ξὺν τοισίδε θᾶσσον
φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἦμαρ.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Εὐρύλοχ', ἦ τοι μὲν σὺ μέν' αὐτόθι τῷδ' ἐνὶ χώρῳ

ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ. 253
καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 265

---

247. βεβολημένος: βεβλημένος al. 249. δή μιν πάντες ἀγασσάμεθ': δή μιν πάντες ἀγαζόμεθ' multi, δὴ πάντες ἀγαπαζόμεθ' Apoll. Soph. p. 5, 4. 251. * ἤιμεν: ἤομεν libri, ἴομεν Herod. de fig. p. 62, 6 et Damasc. de princ. p. 175, ἤλθομεν Longinus de subl. c. 19, 2. ἐκέλευες: ἐκέλευσας cod. Vind. et Anecd. Oxon. vol. 2 p. 444, 1. φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ: πυκνὰ καὶ ὕλην cod. Vrat. 252. εὕρομεν: εἴδομεν Longin. de subl. c. 19, 2. καλά: Κίρκης Plut. de vita et p. Hom. c. 40. 253 plerique libri om. 254. λίγ': μέγ' pauci. 258. ὀισσάμενος al. 263. ἂψ: αἶψ' haud pauci. ἠνώγεα: ἠνώγεον vel ἤνωγον al., an ἠνώγευν? 264. ὅ γ': ὃ pauci. ἀμφοτέρῃσι λαβών: ἀμφοτέρῃσιν ἑλὼν al. ἐλλίσσετο: ἐλίσσετο vel ἐλλίσσετο al. 265 plerique om., cf. κ 324. 267. ἄλλον: ἄλλων pauci. 268. τοισίδε: τοίσδεσι vel τοῖσδεσι plerique libri, τοῖσι δὲ pauci. 271. αὐτόθι: αὐτοῦ libri.

ἔσθων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
  ὣς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήιον ἠδὲ θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσσας
Κίρκης ἵξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόρραπις ἀντεβόλησεν
ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικώς,
πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦ περ χαριεστάτη ἥβη·
ἔν τ' ἄρα μοι φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
πῇ δὴ αὖτ', ὦ δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος,
χώρου ἄιδρις ἐών; ἕταροι δέ τοι οἵδ' ἐνὶ Κίρκης
ἔρχαται, ὥς τε σύες, πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχοντες.
ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σέ φημι
αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύ γ' ἔνθα περ ἄλλοι.
ἀλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδὲ σαώσω·
τῆ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων ἐς δώματα Κίρκης
ἔρχευ, ὅ κέν τοι κρατὸς ἀλάλκῃσιν κακὸν ἦμαρ.
πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώια δήνεα Κίρκης.
τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ' ἐνὶ φάρμακα σίτῳ·
ἀλλ' οὐδ' ὣς θέλξαι σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἐάσει
φάρμακον ἐσθλὸν ὅ τοι δώσω, ἐρέω δὲ ἕκαστα.
ὁππότε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκεϊ ῥάβδῳ,
δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Κίρκῃ ἐπαῗξαι ὥς τε κτάμεναι μενεαίνων.
ἡ δέ σ' ὑποδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνήν,
ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἑτάρους αὐτόν τε κομίσσῃ·
ἀλλὰ κέλεσθαί μιν μακάρων μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι
μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο,
μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείῃ.

---

274. ἀνήιον: * ἀνήια? 279. χαριεστάτη: χαριέστατος pauci. 280. μοι: οἱ al. 281. πῇ δή: πῇ δ' libri. αὖτ' ὦ: αὔτως vel αὕτως al. τίπτ' αὖτ' ὦ vel τίφθ' αὔτως Heraclit. alleg. Hom. c. 72, τίπτ' αὖ ὦ Orig. c. Cels. II p. 106, cf. λ 93. 287. ἐς δώματα: ἐν δώμασι pauci. 288. ἀλάλκῃσι: ἀλαλκήσει al. 290. ἐνὶ: ἐν plerique. 293. ἐλάσῃ: ἐλάσει al. 294. ἐρυσάμενος al. 296. ὑποδδείσασα libri. κελήσεται: κεκλήσεται pauci. 300. τί τοι: τι σοὶ al.

ὣς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον ἀργεϊφόντης
ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξεν.
ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος·
μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον
νῆσον ἀν' ὑλήεσσαν, ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
ἤια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
ἔνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
ἣ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤιξε φαεινὰς
καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
εἷσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
τεῦχε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπᾳ, ὄφρα πίοιμι,
ἐν δέ τε φάρμακον ἧκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξεν,
ῥάβδῳ πεπληγυῖα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
ἔρχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξ' ἑταίρων.
ὣς φάτ', ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Κίρκῃ ἐπήιξα ὥς τε κτάμεναι μενεαίνων.
ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,
καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
θαῦμά μ' ἔχει πῶς οὔ τι πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης.

καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·

---

303. ἐρύσας: ἀνελὼν Galen. vol. XV p. 3. 304. εἴκελον: ἴκελον al. 306 spurius? πάντα: πάντες pauci. δύνανται: ἴσασιν (cf. δ 379) plerique ut Max. Tyr. XXXV, 6. post 310 non nulli addunt Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ (cf. κ 221). 311. ἐβόησα: ἤυσα, γρ. ἐβώησα cod. Aug., γρ. ἄυσα cod. Ven. cf. Δ 10. 315 om. cod. Stuttg. et ignorasse dicitur Ar., cf. κ 367. pauci addunt χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος (α 136 sq. et alibi). 316. τεῦχε: τεῦξε pauci. post 319 pauci addunt σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα, εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων (α 139 sq. et al.). 320. λέξε': λέξαι, λέξαι, λέξαν al., λέξο Ar. 322. ἐπήιξα ὥστε κτάμεναι: ἐπήιξ' ὥστε κατακτάμεναι pauci. 323. μέγα: μέγ' vel μεγάλ' al. 324. μ' ὀλοφυρομένη: με λισσομένη pauci ut Aristoph. 325. ἔσσ': εἷς vel εἰς libri. 326. πῶς Proclus in Plat. Alcib. pr. p. 257 Cr.: ὡς libri, sed γρ. πῶς pauci.

οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
ὅς κε πίῃ καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.
σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.
ἦ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος; ὅν τέ μοι αἰεὶ
φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόρραπις ἀργεϊφόντης,
ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῷ μὲν ἄορ θέο, νῶϊ δ' ἔπειτα
εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβείομεν, ὄφρα μιγέντε
εὐνῇ καὶ φιλότητι πεποίθομεν ἀλλήλοισιν.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλῃ σοὶ ἤπιον εἶναι;
ἥ μοι σῦς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους,
αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα δολοφρονέουσα κελεύεις
ἐς θάλαμόν τ' ἰέναι καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
ὄφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείῃς.
οὐδ' ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
εἰ μή μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι
μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυεν ὡς ἐκέλευον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.
ἀμφίπολοι δ' ἄρα τῆος ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
τέσσαρες, αἵ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν.
γίνονται δ' ἄρα ταί γ' ἔκ τε κρηνέων ἀπό τ' ἀλσέων
ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἵ τ' εἰς ἅλαδε προρέουσιν.
τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοισ' ἔνι ῥήγεα καλά,
πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λῖθ' ὑπέβαλλεν·
ἡ δ' ἑτέρη προπάροιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια·

---

328 spurius? 329 Σιδώνιος φησὶν ἀθετεῖσθαι schol. H. 334. ἐπιβείομεν: ἐπιβήομεν vel ἐπιβήσομεν al. μιγέντε: μιγέντες al. 337. γάρ: τ' ἄρ pauci. 338. σῦς: * ὗας? 341. θείῃς: θήῃς pauci. 345. ἀπώμνυεν: ἐπώμνυεν al. 348. τῆος: τέως vel τέως μὲν vel κεδναὶ libri. 350 et 351 spurii? 350. γίνονται: γείνονται al., γίγνονται unus. κρηνέων: κρηναίων vel κρηνάων al. ἀπό τ': γρ. ἔκ τ' cod. Aug. 351. οἵ τ' εἰς: οἵ τε fortasse Zenod., v. Duentz. p. 83. 355. κάνεια: κύπελλα al.

ἡ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιεν
πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνετο δ' ὕδωρ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
ἔς ῥ' ἀσάμινθον ἕσασα λό' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
ὄφρα μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἵλετο γυίων.
αὐτὰρ ἐπεὶ λόεσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
εἷσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
ἐσθέμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῷ δ' οὐ ἥνδανε θυμῷ.
ἀλλ' ἥμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.
  Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἔμ' ἥμενον οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
χεῖρας ἰάλλοντα, κρατερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τίφθ' οὕτως, Ὀδυσεῦ, κατ' ἄρ' ἕζεαι ἶσος ἀναύδῳ,
θυμὸν ἔδων, βρώμης δ' οὐχ ἅπτεαι οὐδὲ ποτῆτος;
ἦ τινά που δόλον ἄλλον ὀίεαι· οὐδέ τί σε χρὴ
δειδίμεν· ἤδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερὸν ὅρκον.
  ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.

356 et 357 non nulli om. 356. ἡ δὲ τρίτη: ἡ δ' αὖτ' ἐν Plut. Symp. VIII, 6, 5 p. 726 F. ἐκίρνα: ἔμισγε Plut., an * ἐκίρνη? 360. ζέσσεν: ζέσεν al. ἤνοπι: οἴνοπι al. 361. λό' ἐκ: γρ. ἔλουεν cod. Marc. 362. θυμῆρες: γρ. θυμαρὲς schol. P. 364. λόεσεν: λοῦσεν libri. ἔχρισεν: ἤλειψεν al. 367 suspectus. 368—372 ignorant schol. et Eust., libri multi om., cf. α 136—140 et al. 373. δ' ἐκέλευεν: δ' ἐκέλευσεν vel δὲ κέλευσεν al. οὐ ἥνδανε: οὐχ ἥνδανε vel οὐκ ἥνδανε libri. 374 spurius? ἀλλοφρονέων: γρ. ἄλλα φρονέων Eust. p. 1661, 42. 375. οὐδ' ἐπὶ: οὐδέ τι pauci. 376. κρατερὸν: στυγερὸν al. 377. ἄγχι παρισταμένη: ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη al. 378. ἕζεαι: ἕζεο? 380. οὐδέ τι: οὐδ' ἔτι? 381. γάρ τοι: γάρ σοι pauci. καρτερὸν: κρατερὸν al.

ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνήρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
πρὶν τλαίη πάσσασθαι ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος
πρὶν λύσασθ' ἑτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσι ἰδέσθαι;
ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις,
λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσι ἴδω ἐρίηρας ἑταίρους.
ὣς ἐφάμην, Κίρκη δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χειρί, θύρας δ' ἀνέῳξε συφειοῦ,
ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισι ἐοικότας ἐννεώροισιν.
οἳ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι, ἡ δὲ δι' αὐτῶν
ἐρχομένη προσάλειφε ἑκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυσεν
φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
ἄνδρες δ' ἂψ ἐγένοντο νεώτεροι ἢ πάρος ἦσαν
καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι.
ἔγνωσαν δέ με κεῖνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶ ἕκαστος.
πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδυ γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον κονάβιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή.
ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσατε ἤπειρόνδε,
κτήματα δὲ σπεέεσσι πελάσσατε ὅπλα τε πάντα·
αὐτὸς δ' ἂψ ἰέναι καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἑταίρους.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ,
βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ νηὶ θοῇ ἐρίηρας ἑταίρους
οἴκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.

---

384. πάσσασθαι: παίσασθαι cod. Aug., πάσασθαι al. 388. ἐφάμην: ἂρ ἔφην al. 389. ἀνέῳξε: ἀνῷξε vel ἀνέῳγε al., γρ. ἀνάγει Harl. συφειοῦ: φαεινάς pauci. 393. τῶν δ' ἐκ μὲν: τοῖς δ' ἐκ μὲν Aristoph., an * τοῖσιν δ' ἐκ? ἔφυσε: ἔφυσσε al. 394. πότνια Κίρκη: γρ. δῖα θεάων schol. H. 395. ἂψ Ar.: αἶψ' omnes fere libri. 397. ἐν: ἐνί? 399. κονάβιζε: καναχίζε pauci. ἐλέαιρε καὶ αὐτή: ἐλέαιρεν ἅπαντας pauci. 400. δῖα θεάων: πότνια Κίρκη al. 403. πάμπρωτον: πάμπρωτα? 404. δὲ schol. H.: δ' ἐν libri. σπεέεσσι: σπήεσσι vel σπείεσ(σ)ι libri. 405. ἂψ: αἶψ' multi. ἰέναι: ἴμεναι? 408. εὗρον: εὗρον δ' al. post 409 codex unus addit ἀσπασίως δ' αὐτοῖς ἐφάνην κακότητος ἀλύξας (cf. ε 397).

ὡς δ' ὅτ' ἂν ἄγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας,
ἐλθούσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
πᾶσαι ἅμα σκαίρωσιν ἐναντίαι· οὐδ' ἔτι σηκοὶ
ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσιν
μητέρας· ὣς ἐμὲ κεῖνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς
ὣς ἔμεν ὡς εἰ πατρίδ' ἱκοίατο καὶ πόλιν αὐτὴν
τρηχείης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἔτραφον ἠδὲ γένοντο.
καί μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφές, ὣς ἐχάρημεν
ὡς εἴ τ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἑτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.
ὣς ἔφαν, αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖσι ἔπεσσιν·
νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν ἤπειρόνδε,
κτήματα δὲ σπεέεσσι πελάσσομεν ὅπλα τε πάντα·
αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι,
ὄφρα ἴδηθ' ἑτάρους ἱεροῖσ' ἐν δώμασι Κίρκης
πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.
ὣς ἐφάμην, οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκακε πάντας ἑταίρους·
ἆ δειλοί, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τούτων,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι, ἥ κεν ἅπαντας
ἢ σῦς ἠὲ λύκους ποιήσεται ἠὲ λέοντας,
οἵ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκῃ,

καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 430

---

410. πόριες: πόρτιες al. 411. κορέσονται al. 412. σκαίρωσιν: σκαίρουσιν vel σπαίρουσιν libri. οὐδ' ἔτι: οὐδέ τι al. 415. δακρυόεντες: δακρύοντες vel δακρυχέοντες al. 416. αὐτήν cod. Aug. ut Ar.: αὐτῶν plerique libri. 417. τ' ἔτραφον: τ' ἔτραφεν vel τέτραφεν vel τε τράφεν plerique, γρ. ἵν' ἔτραφον schol. H. 422. μαλακοῖς (μαλακοῖσιν unus) ἐπέεσσι libri. 423. πάμπρωτα? 424. κτήματα δὲ: κτήματα δ' ἐν, κτήματά τ' ἐν, κτήματ' ἐν libri. σπεέεσσι: σπήεσσι (unus σπείεσσι) libri. 425. ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι: ὀτρύνεσθ' ἵνα μοι ἅμα πάντες ἕπησθε (ἕπεσθε, ἕποισθε) al. 426. ἴδηθ': ἴδησθ' pauci. ἐν: ἐνὶ unus cod. 428. ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο: * ἐμοῖσ' ἐπίθοντο ἔπεσσιν? 429. ἐρύκακε: ἐρύκανε plerique. 430 multi libri om. 431. ἆ: ὢ al. 433. σῦς: σύας?

ὥς περ Κύκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο
ἡμέτεροι ἕταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἵπετ' Ὀδυσσεύς·
τούτου γὰρ καὶ κεῖνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ γε μετὰ φρεσὶ μερμήριξα,
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
τῷ οἱ ἀποπλήξας κεφαλὴν οὖδάσδε πελάσσαι,
καὶ πηῷ περ ἐόντι μάλα σχεδόν· ἀλλά μ' ἑταῖροι
μειλιχίοισι ἔπεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
διογενές, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
αὐτοῦ παρ νηΐ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
ἡμῖν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης.
ὣς φάμενοι παρὰ νηὸς ἀνήισαν ἠδὲ θαλάσσης.
οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηὶ λέλειπτο,
ἀλλ' ἕπετ'· ἔδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπήν.
τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἑτάρους ἐν δώμασι Κίρκη
ἐνδυκέως λόεσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλεν ἠδὲ χιτῶνας·
δαινυμένους δ' εὖ πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
οἳ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον φράσσαντό τ' ἐσάντα,
κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στεναχίζετο δῶμα.
ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων·
μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτὴ
ἠμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντι,
ἠδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου.
ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον,
εἰς ὅ κεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,

διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 456

435. ἔρξ': ἔρξ' al. μέσσαυλον: μέσαυλον al. 436. δ' ὁ: δὲ? 437. καὶ κεῖνοι: κἀκεῖνοι al. 439. σπασάμενος multi. τανύηκες: τανάηκες non nulli. 440. ἀποπλήξας cod. Stuttg. et schol. AB Ψ 120: ἀποτμήξας plerique. 442. μειλιχίοις ἐπέεσσιν libri. 444. πὰρ: παρὰ al. 445. πρὸς: προτὶ? 446. ἀνήισαν: ἀνήιον libri. 448. ἔδδεισε(ν) libri. 449. ἐν: ἐνὶ? 450. λοῦσεν libri. 451. οὔλας: καλὰς pauci. 452. εὖ πάντας: ἄρα τούς γε vel ἄρα τούσδε al. 453. τ' ἐσάντα: τε πάντα multi, τε θυμῷ (γρ. πάντα et γρ. ἔναντα) cod. Marc. 454. στοναχίζετο al. 456 plerique om. 457. θαλερὸν: στυγερὸν Aristoph. post 459 non nulli addunt βοῦς περιταμνομένους ἠδ' οἰῶν πώεα καλά (cf. λ 402). 461. αὖθις pauci.

οἷον ὅτε πρώτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
τρηχείης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι,
αἰὲν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὑμῖν
θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ πέποσθε.
ὣς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα μὲν ἤματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι,
καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἑταῖροι·
δαιμόνι', ἤδη νῦν μιμνήσκεο πατρίδος αἴης,
εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
ὣς ἔφαν, αὐτὰρ ἐμοί γ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα·
αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς
γούνων ἐλλιτάνευσα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς·
[καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·]
ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέστης,
οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἤδη,
ἠδ' ἄλλων ἑτάρων, οἵ μευ φθινύθουσι φίλον κῆρ
ἀμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύ γε νόσφι γένηαι.
ὣς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ·
ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι καὶ ἱκέσθαι
εἰς Ἀίδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,

μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη,

462—465 suspecti. 464. αἰὲν: αἰεὶ multi. 465. εὐφροσύνῃ: εὐφροσύνης pauci. μάλα: κακὰ Eust., cf. Γ 99. πέποσθε: πέπασθε Ar. teste Eust. p. 1663, 14. 469. ἔην: ἔεν? 470 haud pauci om. μακρὰ τελέσθη: πόλλ' ἐτελέσθη Hesiod. Theog. 59. 474. ἐς ὑψόροφον: ἐυκτίμενον al. 475—479 a non nullis absunt. 479. οἱ μέν: δὴ τότε al. κατὰ: ἀνὰ al. 481. ἐλιτάνευσα al. 482 non nulli om.

ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
μάντιος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσιν·
τῷ καὶ τεθνειῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια
οἴῳ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀίσσουσιν.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
εἰς Ἄιδος δ' οὔ πώ τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ.
ὣς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηὶ μελέσθω,
ἱστὸν δὲ στήσας ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πετάσσας
ἧσθαι· τὴν δέ κέ τοι πνοιὴ βορέαο φέρῃσιν.
ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ νηὶ δι' Ὠκεανοῖο περήσῃς,
ἔνθ' ἀκτή τ' ἐλαχεῖα καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,
μακραί τ' αἴγειροι καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι,
νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' Ὠκεανῷ βαθυδίνῃ,
αὐτὸς δ' εἰς Ἀίδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα.
ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν
Κώκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ,
πέτρη τε ξύνεσίς τε δύω ποταμῶν ἐριμύκων·
ἔνθα δ' ἔπειθ', ἥρως, χριμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω,
βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,

---

493. *μάντιος*: *μάντηος* cod. Marc. *ἀλαοῦ*: *ἀλαόο*? 494. *τεθνειῶτι*: *τεθνηῶτι* al. 495. *τοὶ δὲ*: *ταὶ δὲ* cod. Vind. ut Plat. Reip. III p. 386 D et Porph. ap. Stob. ecl. I p. 1034, *αἱ δὲ* Plat. Menon. p. 100 A, *τοὶ δ' ὡς* Clem. Al. Str. IV p. 635. 497. *οὐδέ τι θυμὸς*: *οὐδέ νύ μοι κῆρ* al. 500. *καὶ τότε — προσέειπον*: *καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων* plerique libri. *μιν ἔπεσσιν*: *ἐ ἔπεσσιν*? post 502 pauci libri addunt *ζωὸς ἐών· χαλεπὸν δὲ τά γε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι* (λ 156). 504 pauci om. 505. *μελέσθω*: *γενέσθω* pauci. 506. *πετάσας* al. 509. *τ' ἐλαχεῖα*: *τε λάχεια* plerique, *τ' ἐλάχεια* al. *Περσεφονείης*: *Φερσεφονείης* al. 510. *μακραί*: *κλῆθροι* vel *κλῆθραι* (cf. ε 239) Geop. XI, 13 p. 810. 512. *Ἀίδαο* al. *εὐρώεντα*: * *ἠερόεντα*? 515. *ἐριμύκων*: *ἐριδούπων* libri, γρ. *ἐριμύκων* cod. Marc. 516. *κελεύσω* pauci.

ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσιν,
πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέι οἴνῳ,
τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν.
πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν, ἥ τις ἀρίστη,
ῥεξέμεν ἐν μεγάροισι πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄιν ἱερευσέμεν οἴῳ
παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.
αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
ἔνθ' ὄιν ἀρνειὸν ῥέζειν θῆλύν τε μέλαιναν
εἰς ἔρεβος στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι
ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλαὶ
ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνειώτων.
δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι
μῆλα, τὰ δὴ κατάκειτ' ἐσφαγμένα νηλέι χαλκῷ,
δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
ἰφθίμῳ τ' Ἀίδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
ἧσθαι, μηδ' ἐάαν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
αἵματος ἆσσον ἴμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
ὣς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἠώς.
ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἕσσεν,
αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,
λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
καλὴν χρυσείην, κεφαλῇ δ' ἐφύπερθε καλύπτρην.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ὤτρυνον ἑταίρους

520. αὖθ': δ' αὖθ' al. 521. γουνᾶσθαι pauci. 523. ῥεξέμεν: ῥέξειν libri. 525. ὑμετέροισιν: ἡμετέροισιν al., ἀγρομένοισιν pauci. 526. λίσσῃ al. 527. ῥέζειν: ῥέξειν plerique ut Niceph. in Synes. p. 411 A. 528. στρέψας: τρέψας omnes fere libri. 529. ἱέμενος: ἰέμενος al. 532. κατάκειτ': κατέκειτ' plerique. 533. δείραντες al. 534. Φερσεφονείῃ al. 535. ἐρυσάμενος al. 536. μηδ' ἐάαν: μηδὲ ἐᾶν libri. 541. χρυσόθρονος: γρ. χρυσόφανος cod. Marc. 545. ἐφύπερθε Ar. (ε 232): ἐπέθηκε libri. 546. δώματ' ἰών: δῶμα κιών al.

μειλιχίοισι ἔπεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
μηκέτι νῦν εὕδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον,
ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.
ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους.
Ἐλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὔτε τι λίην
ἄλκιμος ἐν πολέμῳ οὔτε φρεσὶν ᾗσιν ἀρηρώς,
ὅς μοι ἄνευθ' ἑτάρων ἱεροῖσ' ἐν δώμασι Κίρκης,
ψύχεος ἱμείρων, κατελέξατο οἰνοβαρείων·
κινυμένων δ' ἑτάρων ὅμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας
ἐξαπίνης ἀνόρουσε καὶ ἐκλάθετο φρεσὶ ᾗσιν
ἄψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν,
ἀλλὰ κατ' ἄντικρυς τέγεος πέσεν· ἐκ δέ οἱ αὐχὴν
ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Ἄιδόσδε κατῆλθεν.
ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·
φάσθε νύ που οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
ἔρχεσθ'· ἄλλην δ' ἧμιν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
εἰς Ἀίδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο.
ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
ἑζόμενοι δὲ καταῦθι γόων τίλλοντό τε χαίτας·
ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
ἤιμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ
ἀρνειὸν κατέδησεν ὄιν θῆλύν τε μέλαιναν,
ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
ὀφθαλμοῖσι ἴδοιτ' ἢ ἔνθ' ἢ ἔνθα κιόντα;

547. *μειλιχίοις ἐπέεσσι* libri. 549. *πότνια*: *θέσφατα* pauci, cf. Bekker *Hom. Bl.* II p. 28 sq. 551. *ἔνθεν περ*: *ἐνθένδε* cod. Aug. 554. *ἐν*: *ἐνί*? 558. *κλίμακα*: *κίονα* pauci. 559. *κατ' ἄντικρυς*: *κατ' ἀντικρὺ* vel *κατ' ἄντικρυ* libri. 562. *που*: *ποι* pauci. 568. *ἐγίγνετο* al. 569—574 suspecti. 569 non nulli libri om. 570. *ἤιμεν*: *ἤομεν* libri. 571. *νῆα μέλαιναν* pauci. 572. *κατέδησεν*: *γρ. κατέθηκεν* cod. Aug.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
ἐν δ' ἱστὸν τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ,
ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
ἡμῖν δ' αὖ μετόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο
ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἥμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
τῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἱστία ποντοπορεύσης·
δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
ἡ δ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.
ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε,
ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
ἠέλιος φαέθων καταδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
οὔθ' ὁπότ' ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
οὔθ' ὅτ' ἂν ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται,
ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν, ἐκ δὲ τὰ μῆλα
εἱλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
ἤιμεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ' ὃν φράσε Κίρκη.
ἔνθ' ἱερήια μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
ἔσχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ

---

1. κατήλθομεν: κατήλυθον pauci. 2. πάμπρωτα? ἐρύσσαμεν: ἐρύσαμεν al. 4. ἂν δὲ καὶ: ἐν δὲ καὶ al. 6. δ' αὖ: αὐ Apoll. Soph. p. 111, 32. μετόπισθε: κατόπισθε al. ut Macrob. Sat. V, 13, 16. νεὸς: νεὼς al. 11. ποντοπορεύσης: ποντοπορούσης libri. 13. ἐς: ἐπὶ codex unus. 14. Κιμμερίων: Κερβερίων Crates, χειμερίων Proteas Zeugmatites, v. schol. λ 14 Etym. M. p. 513, 49. 16. καταδέρκεται Aristoph. et Aristarchus (cf. Hymn. Cer. 70): ἐπιδέρκεται libri et Strab. V p. 244 (cf. Hes. Theog. 760), ἐπιλάμπεται Strab. I p. 6. 18. οὐρανόθεν: οὐρανόθι cod. Marc., an οὐρανόο? 20. ἐκ δὲ: ἐν δὲ al. 22. ἤιμεν: ἤομεν libri. 24. ἔσχον: εἶχον al.

βόθρον ὄρυξ' ὅσσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεόμην πᾶσιν νεκύεσσιν,
πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέι οἴνῳ,
τὸ τρίτον αὖϑ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον.
πολλὰ δὲ γουνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν, ἥ τις ἀρίστη,
ῥεξέμεν ἐν μεγάροισι πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄιν ἱερευσέμεν οἴῳ
παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισιν.
τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
ψυχαὶ ὑπὲξ ἐρέβευς νεκύων κατατεθνειώτων·
νύμφαι τ' ἠίθεοί τε πολύτλητοί τε γέροντες
παρθενικαί τ' ἀταλαὶ νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν,
ἄνδρες ἀρηίφατοι βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες·
οἳ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλέι χαλκῷ,
δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
ἰφθίμῳ τ' Ἀίδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
ἥμην, οὐδ' εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
αἵματος ἆσσον ἴμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
πρώτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·

---

25. ὄρυξ' ὅσσον: ὄρυξα ὅσον al. 26. χοὴν: χοὰς pauci. χεόμην: χέομεν al., χεάμην Zenod. 28. πάλυνον: πάλυνα cod. Stuttg. ut Theodoret. Gr. aff. cur. p. 317 Gaisf. 31. ῥεξέμεν: ῥέξειν libri.
35. ἐλλισάμην: ἐλισ(σ)άμην al. 37. ἐρέβευς: ἐρέβους al. κατατεθνειώτων: κατατεθνηώτων al. 38—43 Zenodoto et aliis suspecti.
38—42 post λ 632 collocandi videntur cum Bergkio (*Griech. Literaturgesch.* vol. 1 p. 692). 40. πολλοὶ δ': πολλοί τ' cod. Marc. 42. ἐφοίτων: ἐφοίτεον? ἄλλοθεν ἄλλος: ἔνθα καὶ ἔνθα al. 45. κατέκειτ': κατάκειτ' pauci. 48. αὐτὸς δέ: αὐτὰρ ἐγὼ al. 52—54 Callistratus damnavit.

σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς
ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγεν.
τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Ἐλπῆνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;
ἔφθης πεζὸς ἰὼν ἢ ἐγὼ σὺν νηὶ μελαίνῃ.
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ·
ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ καὶ ἀθέσφατος οἶνος·
Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
ἄψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν,
ἀλλὰ κατ' ἄντικρυς τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Ἀιδόσδε κατῆλθεν.
νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων,
πρός τ' ἀλόχου καὶ πατρός, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
οἶδα γὰρ ὡς ἐνθένδε κιὼν δόμου ἐξ Ἀίδαο
νῆσον ἐς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα·
ἔνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο·
μή μ' ἄκλαυτον ἄθαπτον ἰὼν ὄπιθεν καταλείπειν,
νοσφισθείς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι,
ἀλλά με κακκῆαι σὺν τεύχεσιν, ἅσσα μοι ἔστιν,
σῆμά τέ μοι χεῦαι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
ἀνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
ταῦτά τέ μοι τελέσαι πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμόν,
τῷ καὶ ζωὸς ἔρεσσον ἐὼν μετ' ἐμοῖσ' ἑτάροισιν.

διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

---

53. Κίρκης μεγάρῳ: μεγάρῳ Κίρκης pauci. 54. ἄκλαυτον: ἄκλαυστον al. 58. ἰών: ἐών plerique, sed πᾶσα (πᾶσαι?) ἰὼν γρ. cod. Harl. 60 plerique om. 61. ἆσέ με: * ἄασε? 62. δ' pauci om. 64. ἄντικρυς: ἀντικρὺ libri. 65. κατῆλθε: βεβήκει al. 66. ὄπιθεν (ὄπισθεν al.) suspectum. 67. ὅ σ' ἔτρεφε: ὅς σ' ἔτρεφε vel ὅς ἔτρεφε al. 71. ἔνθα σ': ἔνθα δ' schol. V Δ 380. 72. ἄκλαυτον: ἄκλαυστον al. ut Plut. de aud. poet. c. 2 p. 17 C et Macrob. Sat. V, 7, 13. ἰὼν ὄπιθεν: ἰὼν ὄπισθεν al., ὄπισθεν ἰὼν cod. Marc. καταλείπειν: καταλ(ε)ίπῃς al. 73. μή τοί τι: μή τί τοι al. 74. κακκῆαι: κακκεῖαι al. ut schol. A Δ 302. ἅσσα: ὅσσα al. ut Macrob. Sat. V, 7, 13. 75. χεῦαι: χεῦσαι al. 77. τέ μοι: κέ μοι al. 78. ἐών: ἐγώ al.

ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἕρξω.
νῶι μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν
ἥμεθ᾽, ἐγὼ μὲν ἄνευθεν ἐφ᾽ αἵματι φάσγανον ἴσχων,
εἴδωλον δ᾽ ἑτέρωθεν ἑταίρου πόλλ᾽ ἀγόρευεν.
ἦλθε δ᾽ ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνηκυίης,
Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντικλέεια,
τὴν ζωὴν κατέλειπον ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρήν.
τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ·
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς εἴων προτέρην, πυκινόν περ ἀχεύων,
αἵματος ἆσσον ἴμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
ἦλθε δ᾽ ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
χρύσεον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ᾽ ἔγνω καὶ προσέειπεν·
τίπτ᾽ αὖτ᾽, ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἠελίοιο
ἤλυθες, ὄφρα ἴδῃς νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
ἀλλ᾽ ἀποχάζεο βόθρου, ἄπισχε δὲ φάσγανον ὀξύ,
αἵματος ὄφρα πίω καί τοι νημερτέα εἴπω.
ὣς φάτ᾽, ἐγὼ δ᾽ ἀναχασσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
κουλεῷ ἐγκατέπηξ᾽· ὃ δ᾽ ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν,
καὶ τότε δή με ἔπεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων·
νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ᾽ Ὀδυσσεῦ·
τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ ὀίω
λησέμεν εἰνοσίγαιον, ὅ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
ἀλλ᾽ ἔτι μέν κε καὶ ὣς κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε,
αἴ κ᾽ ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων,
ὁππότε κεν πρῶτον πελάσῃς ἐυεργέα νῆα

διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ, 92

---

81. ἀμειβομένω: ἀμειβόμενοι al. 82. ἴσχων: ἴσχω vel ἴσχον pauci. 83. ἀγόρευεν: ἀγορεῦον pauci. 84. κατατεθνηυίης vel κατατεθνειυίης al. 85. Ἀντίκλεια libri. 92 plerique om. 93. αὖτ᾽ ὦ: αὔτως Zenod. 94. ἴδῃς: ἴδῃ Ar. 99. με ἔπεσσι: μ᾽ ἐπέεσσι libri. 102. λησέμεν: λήσειν libri, γρ. λήσειεν (λήσεις?) schol. H. εἰνοσίγαιον: ἐννοσίγαιον libri. ὅ: ὅτι pauci. 103. υἱὸν φίλον: φίλον υἱὸν Max. Tyr. XXXVIII, 7. 104. κε — ἵκοισθε: γε — ἵκεσθε al. 105. ἐρυκακέειν: ἐρυκακέμεν? 106. κε(ν): δὴ multi, κεν δὴ Harl. πελάσῃς: πελάσσῃς al.

Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγὼν ἰοειδέα πόντον,
βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάᾳς νόστου τε μέδηαι,
καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε·
εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
νηΐ τε καὶ ἑτάροισ'· αὐτὸς δ' εἴ πέρ κεν ἀλύξῃς,
ὀψὲ κακῶς νέεαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης· δήεις δ' ἐνὶ πήματα οἴκῳ,
ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν
μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες.
ἀλλ' ἦ τοι κείνων γε βίας ἀποτίσεαι ἐλθών·
αὐτὰρ ἐπὴν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν
κτείνῃς ἠὲ δόλῳ ἢ ἀμφαδὸν ὀξέι χαλκῷ,
ἔρχεσθαι δὴ ἔπειτα λαβὼν ἐυῆρες ἐρετμόν,
εἰς ὅ κε τοὺς ἀφίκηαι οἳ οὐ ἴσασι θάλασσαν
ἀνέρες οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·
οὐδ' ἄρα τοὶ ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους
οὐδ' ἐυήρε' ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει·
ὁππότε κεν δή τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
καὶ τότε δὴ γαίῃ πήξας ἐυῆρες ἐρετμόν,
ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
ἀρνειὸν ταῦρόν τε συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
οἴκαδ' ἀποστείχειν ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
πᾶσι μάλ' ἑξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνῃ

---

110. νόστου: νόστον pauci. 114. νέεαι: νεῖαι libri. 115. ἐνὶ: ἐν plerique. 116. κατέδουσιν: κατέδοιεν Aristoph. videtur coniecisse (v. schol. β 313). 117. ἕδνα: ἔδνα al. 119. ἐπὴν: ἐπεὶ al. 121. δὴ ἔπειτα: δ' ἤπειτα multi, δ' ἔπειτα unus. 122. οἱ: οὐκ libri. 124. τοὶ: τοί γ' plerique, τοί τ' vel τοίδ' al. 127. κεν: νῦν Etym. M. p. 78, 39. ξυμβλήμενος: συμβλήμενος al. ἄλλος: ἐγγὺς Etym. M. 128. φήῃ: φείῃ? 130. ῥέξας: ἔρξας pauci. 132. ἔρδειν: ἕρδειν al. 134. ἐξ ἁλὸς: ἔξαλος al. 135. μάλα: ἅμα Apoll. Soph. p. 2, 24.

γήραι ὕπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
ὄλβιοι ἔσσονται· τὰ δέ τοι νημερτέα εἴρω.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί·
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
μητρὸς τήνδ' ὁρόω ψυχὴν κατατεθνηκυίης·
ἡ δ' ἀκέουσ' ἧσται σχεδὸν αἵματος, οὐδ' ἑὸν υἱὸν
ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.
εἰπέ, ἄναξ, πῶς κέν με ἀναγνοίη τὸν ἐόντα;
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ῥηΐδιόν τοι ἔπος ἐρέω καὶ ἐνὶ φρεσὶ θήσω·
ὅν τινα μέν κεν ἐᾷς νεκύων κατατεθνειώτων
αἵματος ἄσσον ἴμεν, ὁ δέ τοι νημερτὲς ἐνίψει·
ᾧ δέ κ' ἐπιφθονέῃς, ὁ δέ τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω.
ὣς φαμένη ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω
Τειρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν·
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
ἤλυθε καὶ πίεν αἷμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω,
καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τέκνον ἐμόν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα
ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι.
[μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὔ πως ἔστι περῆσαι
πεζὸν ἐόντ', ἤν μή τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.]
ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις
νηΐ τε καὶ ἑτάροισι πολὺν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
εἰς Ἰθάκην, οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

---

136. ἀμφὶ δὲ λαοί: γρ. ἀμφὶ δ' ἑταῖροι Eust. p. 1675, 43. 141. κατατεθνηυίης al. 142. οὐδ' ἑὸν: οὐδὲ ὃν al., οὐδέ οἱ unus. 145. αὐτίκ': αὖτις al. 146. τοι: τι Theo in Rhet. Gr. vol. 1 p. 171 (vol. 2 p. 72, 3 Sp.) fortasse recte. ἐνὶ: ἐπὶ multi. 147. κεν ἐᾷς: κ' ἐάᾳς? κατατεθνειώτων: κατατεθνηώτων al. 149. ἐπιφθονέῃς: ἐπιφθονέεις al. 157—159 ἀθετοῦνται schol. HV. 158. πρῶτα τὸν: πρῶτα ὃν cod. Marc., πρῶτος ὃν al., πρῶτον ὃν schol. B Ξ 200 p. 393 a 23, cf. Strab. XV p. 696. 159. ἐόντ': ἰόντ' pauci. 160—162 suspecti, 161 et 162 iam Aristophanes damnavit. 160. ἦ νῦν δή: ἦ δὴ νῦν vel ἦ νῦν al.

μῆτερ ἐμή, χρειώ με κατήγαγεν εἰς Ἀίδαο
ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο·
οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιίδος, οὐδέ πω ἁμῆς
γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι ὀιζύν,
ἐξ οὗ τὰ πρώτισθ' ἑπόμην Ἀγαμέμνονι δίῳ
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
ἦ δολιχὴ νοῦσος, ἦ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
οἷσ' ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;
εἰπὲ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος ὃν κατέλειπον,
ἢ ἔτι παρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἦέ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε,
ἠὲ μένει παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει,
ἦ ἤδη μιν ἔγημεν Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος.
ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀιζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δάκρυ χεούσῃ.
σὸν δ' οὔ πώ τις ἔχει καλὸν γέρας, ἀλλὰ ἕκηλος
Τηλέμαχος τεμένεα νέμεται καὶ δαῖτας ἐίσας
δαίνυται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
πάντες γὰρ καλέουσι. πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει
ἀγρῷ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ
δέμνια καὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
ἀλλ' ὅ γε χεῖμα μὲν εὕδει ὅθι δμῶες ἐνὶ οἴκῳ,
ἐν κόνι ἄγχι πυρός, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἶται·
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος τεθαλυῖά τ' ὀπώρη,

---

166. ἁμῆς: ἀμῆς al., ἀμμῆς pauci. 173. ἀγανοῖς βελέεσσιν plerique. 174. πατρός τε: πατρὸς al. ὅν: οὓς cod. Vind. ut Aristoph., an ὧν? post 178 libri quidam addunt κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φήμην (τ 526 sq.). 183. φθίνουσιν: φθινύθουσι(ν) al. 185. τεμένεα: τεμένη libri fortasse recte. 186. ἃς ἐπέοικε: ἅς τε ἔοικε? 187. καλέουσι: ποθέουσι cod. Vind. 191. κόνι: κόνει al. εἶται: ἧσται plerique ut Zenod., εἷσται al., ἧστο Ar.

πάντῃ οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο
φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί·
ἔνθ' ὅ γε κεῖτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει
σὸν νόστον ποθέων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἱκάνει.
οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην καὶ πότμον ἐπέσπον·
οὔτ' ἐμέ γ' ἐν μεγάροισιν ἐύσκοπος ἰοχέαιρα
οἷσ' ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν,
οὔτε τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥ τε μάλιστα
τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
ἀλλά με σός τε πόθος σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
σή τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ γ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας
μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἑλέειν κατατεθνηκυίης.
τρὶς μὲν ἐφωρμήθην, ἑλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει,
τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν ἴκελον σκιῇ ἢ καὶ ὀνείρῳ
ἔπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
μῆτερ ἐμή, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἑλέειν μεμαῶτα,
ὄφρα καὶ εἰν Ἀίδαο φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε
ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
ἦ τί μοι εἴδωλον τόδ' ἀγαυὴ Περσεφόνεια
ὤτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;
ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
ὤ μοι, τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
οὔ τί σε Περσεφόνεια Διὸς θυγάτηρ ἀπαφίσκει,
ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε τίς κε θάνῃσιν·

---

194. κεκλιμένων: κεκλαμένων Herodianus Etym. M. p. 500, 27 (ed. Lentz. vol. 2 p. 1252). βεβλήαται: βεβλήατο cod. Harl. (cf. Apoll. Soph. p. 51, 11), βεβολήατο Epim. Hom. p. 94, 13. 196. σὸν νόστον ποθέων libri duo Veneti et αἱ χαριέστεραι, ut schol. H: σὸν πότμον γοόων plerique libri. 198. οὔτ' ἐμέ γ' ἐν: οὔτε με ἐν vel οὔτε μ' ἐν vel οὔτ' ἔμ' ἐνὶ al. 199. ἀγανοῖς βελέεσσιν plerique. 202. μήδεα: κήδεα cod. Vrat. 203. ἀπηύρα: ἀπηῦρα al. 205. ἑλέειν: ἑλέμεν? κατατεθνηκυίης: κατατεθνηυίης al. 206. ἐφωρμήθην: ἐφορμήθην pauci. ἑλέειν: ἑλέμεν? ἀνώγει: ἄνωγε(ν) al. 207. ἴκελον σκιῇ: σκιῇ ἴκελον (vel ἴκελον vel εἴκελον) libri, γρ. ἰκέλη schol. H. 210. ἑλέειν: ἑλέμεν? 212. τεταρπώμεθα al. 213. ἦ τί μοι: ἠέ τι? 214. ὤτρυν': ὄτρυν' cod. Aug. στεναχίζω: στοναχίζω pauci. 217. Φερσεφόνεια unus cod. 218. ὅτε τίς κε θάνῃσιν: ὅτε κέν τε θάνωσιν plerique.

οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν,
ἀλλὰ τὰ μέν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
δάμνατ᾽, ἐπεί κεν πρῶτα λίπῃ λεύκ᾽ ὀστέα θυμός,
ψυχὴ δ᾽ ἠΰτ᾽ ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται.
ἀλλὰ φόωσδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
ἴσθ᾽, ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἴπησθα γυναικί.
νῶι μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ᾽, αἱ δὲ γυναῖκες
ἤλυθον, ὤτρυνεν γὰρ ἀγαυὴ Περσεφόνεια,
ὅσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν ἠδὲ θύγατρες.
αἳ δ᾽ ἀμφ᾽ αἷμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο,
αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον ὅπως ἐρέοιμι ἑκάστην.
ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ
οὐκ εἴων πίνειν ἅμα πάσας αἷμα κελαινόν.
αἳ δὲ προμνηστῖναι ἐπήισαν, ἠδὲ ἑκάστη
ὃν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ᾽ ἐρέεινον ἁπάσας.
ἔνθ᾽ ἦ τοι πρώτην Τυρὼ ἴδον εὐπατέρειαν,
ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
ἣ ποταμοῦ ἠράσσατ᾽ Ἐνιπῆος θείοιο,
ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,
καί ῥ᾽ ἐπ᾽ Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα.
τῷ δ᾽ ἄρα εἰσάμενος γαιήοχος εἰνοσίγαιος
ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος·
πορφύρεον δ᾽ ἄρα κῦμα περιστάθη, οὔρεϊ ἶσον,
κυρτωθέν, κρύψεν δὲ θεὸν θνητήν τε γυναῖκα.
[λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ᾽ ὕπνον ἔχευεν.]

---

221. δάμνατ᾽ ἐπεί: δαμνᾷ ἐπεί plerique. δάμνατ᾽ ἐπήν al., δάμναται ὡς Crates. 223. φόωσδε: φάοσδε pauci. 228. ἠγερέθονται cod. Aug. 231. σπασάμενος al. τανύηκες pauci. 232. πίνειν: πινέειν vel πιέειν al. 233. ἐπήισαν: ἐπήεσαν al. ἠδὲ: ἡ δὲ al. 234. ἐξαγόρευεν: ἐξερέεινεν al. 235. πρώτην: πρῶτον al. 236. ἀμύμονος: γρ. ἀτασθάλου schol. H. ἔκγονος: ἔγγονος pauci. 238. ἠράσατ᾽ al. 239. ἵησι: ἷησι al. 241. ἄρα εἰσαμενος: ἆρ ἐεισάμενος al., ἄρα εἰδόμενος unus. εἰνοσίγαιος: ἐννοσίγαιος libri.
242. προχοῇς: προχοῇ cod. Stuttg. 243. περιστάθη: παρεστάθη al. 244. δὲ: τε al. 245 Zenodoto ignotus. παρθενίην: παρθενικὴν al. ut Pollux VII. 68.

αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
χαῖρε, γύναι, φιλότητι, περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
τέξεαι ἀγλαὰ τέκνα, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ
ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν ἀτιταλλέμεναί τε.
νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο μηδ' ὀνομήνῃς·
αὐτὰρ ἐγώ τοί εἰμι Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
ὣς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
ἣ δ' ὑποκυσαμένη Πελίην τέκε καὶ Νηλῆα,
τὼ κρατερὼ θεράποντε Διὸς μεγάλοιο γενέσθην
ἀμφοτέρω· Πελίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαωλκῷ
ναῖε πολύρρηνος, ὃ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι.
τοὺς δ' ἑτέρους Κρηθῆι τέκεν βασίλεια γυναικῶν,
Αἴσονά τ' ἠδὲ Φέρητ' Ἀμυθάονά θ' ἱππιοχάρμην.
τὴν δὲ μέτ' Ἀντιόπην ἴδον Ἀσωποῖο θύγατρα,
ἣ δὴ καὶ Διὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι,
καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφίονά τε Ζῆθόν τε,
οἳ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
πύργωσάν τ', ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γε δύναντο
ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερώ περ ἐόντε.
τὴν δὲ μέτ' Ἀλκμήνην ἴδον Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
ἥ ῥ' Ἡρακλέα θρασυμέμνονα θυμολέοντα
γείνατ' ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα·
καὶ Μεγάρην Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύωνος υἱὸς μένος αἰὲν ἀτειρής.
μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,
ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀιδρείῃσι νόοιο,
γημαμένη ᾧ υἷι· ὃ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας
γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.

249. τέξεαι cod. Marc. ut Zenod.: τέξεις plerique libri ut Ar. et Gellius III, 16, 15, τέξῃ schol. B K 252 p. 285 a 46. ἀποφώλιοι: γρ. ἀνεμώλιοι schol. H. 252. τοί: * τεῖν? 253. ἐδύσετο: ἐδύσ(σ)ατο libri paene omnes. 254. ὑποκυσσαμένη multi. 256. Ἰαολκῷ al. 262. ἔτεκε(ν): ἔσχεν pauci. 264. οὐ μὲν: οὐ μιν al. ut Aristoph. 267. Ἡρακλέα: Ἡρακλῆα libri. θρασυμέμνονα: κρατερόφρονα al. 269 et 270 suspecti. 271. μητέρα τ': μητέρα δ' schol. Eur. Phoen. 12. 1456. 272. αἰδρίῃσι al. 273. υιι: υἱεῖ plerique, υἱῷ Etym. Gud. p. 125, 4 et alii grammatici. ὃ δ' ὃν: ὃ δ' αυ?

ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων
Καδμείων ἐάνασσε θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς·
ἡ δ᾽ ἔβη εἰς Ἀίδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
ἁψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ᾽ ὑψηλοῖο μελάθρου,
ᾧ ἄχεϊ σχομένη· τῷ δ᾽ ἄλγεα κάλλιπ᾽ ὀπίσσω
πολλὰ μάλ᾽, ὅσσα τε μητρὸς ἐρινύες ἐκτελέουσιν.
  καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τήν ποτε Νηλεὺς
γῆμεν ἑὸν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα,
ὁπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο,
ὅς ποτ᾽ ἐν Ὀρχομενῷ Μινυηίῳ ἶφι ἄνασσεν·
ἣ δὲ Πύλου βασίλευε, τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
Νέστορά τε Χρομίον τε Περικλύμενόν τ᾽ ἀγέρωχον.
τοῖσι δ᾽ ἐπ᾽ ἰφθίμην Πηρὼ τέκε, θαῦμα βροτοῖσιν,
τὴν πάντες μνώοντο περικτίται· οὐδέ τι Νηλεὺς
τῷ ἐδίδου ὃς μὴ ἕλικας βόας εὐρυμετώπους
ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικλεείης
ἀργαλέας· τὰς δ᾽ οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρα πέδησεν,
δεσμοί τ᾽ ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀγροιῶται.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
ἂψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
καὶ τότε δή μιν ἔλυσε βίη Ἰφικλεείη,
θέσφατα πάντ᾽ εἰπόντα· Διὸς δ᾽ ἐτελείετο βουλή.
  καὶ Λήδην εἶδον τὴν Τυνδάρεω παράκοιτιν,
ἥ ῥ᾽ ὑπὸ Τυνδάρεῳ κρατερόφρονε γείνατο παῖδε,
Κάστορά θ᾽ ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίζοος αἶα·

---

276. ἐάνασσε: ἤνασσε libri. 278. μελάθρου: δόμοιο Plut. de curios. c. 2 p. 516 B. 280 pauci om. ἐρινύες: ἐριννύες al. 282. διὰ: μετὰ al. ut Anecd. Oxon. vol. 4 p. 310, 5. cf. Dionys. de comp. verb. c. 16. ἕδνα: ἔεδνα al. 284. Μινυηίῳ: μινυείῳ, μινυίῳ, μινυήῳ, μινυήων al. 285. ἣ δὲ Herodianus: ἡδὲ plerique libri ut Ar. 287. Πηρὼ τέκε: * τέκε Πηρόα? 288. οὐδέ τι: οὐδ᾽ ἄρα Ar. 290. Ἰφικληείης libri. 292. μοῖρ᾽ ἐπέδησε plerique. 296. Ἰφικληείη libri. 297 suspectus. ἐτελείετο βουλή: ἐτέλεσσεν ἐφετμήν pauci. 298. Τυνδάρεω: Τυνδαρέου plerique. 299. ὑπὸ: ἀπὸ pauci. κρατερόφρονε: κρατερόφρονι al. παῖδε: παῖδα(ς) pauci. 300. Πολυδεύκεα: Πολυδεύκην al. 301. τοὺς: τούς τ᾽ cod. Aug.

οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
τεθνᾶσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασι ἶσα θεοῖσιν.
τὴν δὲ μέτ' Ἰφιμέδειαν Ἀλωῆος παράκοιτιν
εἴσιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι,
καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυνθαδίω δὲ γενέσθην,
Ὦτόν τ' ἀντίθεον τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην,
οὓς δὴ μηκίστους θρέψε ζείδωρος ἄρουρα
καὶ πολὺ καλλίστους μετά γε κλυτὸν Ὠαρίωνα·
ἐννέωροι γὰρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν Ὀλύμπῳ
φυλόπιδα στήσειν πολυάικος πολέμοιο.
Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.
καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἵκοντο·
ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱὸς ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ,
ἀμφοτέρω, πρίν σφωιν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
ἀνθῆσαι πυκάσαι τε γένυς ἐυανθέι λάχνῃ.
Φαίδρην τε Πρόκριν τε ἴδον καλήν τ' Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἥν ποτε Θησεὺς
ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηνάων ἱεράων
ἦγε μέν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔκτα
Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ Διονύσου μαρτυρίῃσιν.
Μαῖράν τε Κλυμένην τε ἴδον στυγερήν τ' Ἐριφύλην,
ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.
πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,

---

302. πρὸς: παρὰ haud pauci, πὰρ unus. 305. Ἰφιμέδειαν: Ἀμφιμέδειαν cod. Harl. 306. εἴσιδον: εὖιδον? 309. οὓς: τοὺς al. ut Diod. Sic. IV, 85 Macrob. Sat. V, 13, 18 schol. Pind. Isthm. 4, 83. 310. καλλίστους: καλλίους schol. Pind. μετά γε κλυτὸν: μετ' ἀγακλυτὸν al. teste Clarkio. Ὠαρίωνα: Ὠρίωνα libri. 312. μῆκός γε: μῆκος vel μῆκός τε al. 313. οἵ ῥα καὶ: καὶ γὰρ ἐν schol. H λ 309. 315 et 316 ἀθετοῦνται schol. V. 317. ἵκοντο: ἵκοιντο pauci. 319. ἀμφοτέρω: ἀμφοτέρους Eust. p. 1687, 31. 320. γένυς: γένυν multi. 324. ἦγε μέν: γῆμας (omisso v. 323) schol. Apoll. Rh. 3, 997. ἀπόνητο: γρ. ἐτέλεσσε schol. H. ἔκτα: ἔσχε al. ut Aristoph. 325 spurius?

ὅσσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον ἠδὲ θύγατρας·
πρὶν γάρ κεν καὶ νὺξ φθῖτ' ἄμβροτος. ἀλλὰ καὶ ὥρη
εὑδέμεν, ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἑταίρους
ἢ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖσ' ὑμῖν τε μελήσει.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
Φαίηκες, πῶς ὔμμιν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι
εἶδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐίσας;
ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστι, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
οὕτω χρηίζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὑμῖν
κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι κέονται.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος·
ὦ φίλοι, οὐ μὴν ἧμιν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης
μυθεῖται βασίλεια περίφρων· ἀλλὰ πίθεσθε.
Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε.
τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔπος ἔσσεται, αἴ κεν ἐγώ γε
ζωὸς Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω·
ξεῖνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,
ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὔριον, εἰς ὅ κε πᾶσαν
δωτίνην τελέσω· πομπὴ δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμῳ.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν,

ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν 343

---

330. φθῖτ': φθίτ' vel φθεῖτ' al. 331. εὑδέμεν: εὕδειν libri. ἐλθόντ' ἐς: ἐλθόντας multi, ἐλθόντα al. 332. ὑμῖν: ἡμῖν cod. Marc. 337. ἰδὲ: ἠδὲ al. 340. ὑμῖν: ἡμῖν pauci. 341. κέονται: * κέενται? 343 om. libri meliores (cf. η 156). codex Aug. addit καὶ μύθοις ἐκέκαστο παλαιά τε πολλά τε εἰδώς (η 157). 344. οὐ μὴν: οὐ μὰν vel οὐδ' ἂν (unus οὐ γὰρ) libri. ἧμιν: ὔμμιν al. ut Apoll. Soph. p. 40, 4. 345. μυθεῖται: μυθέεται? 346. ἔπος ἔσσεται: ἔσται ἔπος vel ἔσται γέρον al. 353. δήμῳ: οἴκῳ pauci. 355. κρεῖον: κρείων al. λαῶν: ἀνδρῶν al.

πομπήν τ' ὀτρύνοιτε καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι·
καί κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην
πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα.
τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
ὦ Ὀδυσεῦ, τὸ μὲν οὔ τί σ' ἐίσκομεν εἰσορόωντες
ἠπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἷά τε πολλοὺς
βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους
ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο·
σοὶ δ' ἔπι μὲν μορφὴ ἐπέων, ἔνι δὲ φρένες ἐσθλαί,
μῦθον δ' ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἐπισταμένως κατέλεξας,
πάντων τ' Ἀργείων σέο τ' αὐτοῦ κήδεα λυγρά.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἴ τινας ἀντιθέων ἑτάρων ἴδες, οἵ τοι ἅμ' αὐτῷ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
νὺξ δ' ἥδε μάλα μακρὴ ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὥρη
εὑδέμεν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.
καί κεν ἐς ἠόα δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη δὲ καὶ ὕπνου·
εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἐγώ γε
τούτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεῦσαι,
κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο,
οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν ἀυτήν,
ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο κακῆς ἰότητι γυναικός.

---

357. πομπήν τ' (πομπὴν δ' cod. Marc.) ὀτρύνοιτε: γρ. πομπῇ δ' ὀτρύνοιτο schol. versus aut corruptus aut spurius. 359. πλειοτέρῃ σὺν χειρί: πλειοτέρῃσιν χερσὶ Aristoph. 360. αἰδοιότερος suspectum. 363. οὔ τί σ': * οὔ σε? 364. πολλούς: πολλὰ Zenod. ut videtur. 366. κέ τις: καί τις al. 367. ἔπι μέν: ἔνι μὲν al. 369. τ' al. om. 372. ἅμ' ἕποντο: εἵποντο? 373. δ' ἥδε: ἤδη vel δ' ἤδη al. 374. εὑδέμεν: εὕδειν libri. μεγάρῳ: μεγάροις al. 375. ἐς ἠόα (ἠῶ libri) δῖαν: προφρονέως pauci. 376. τὰ σά: τεά? 378. κρεῖον: κρείων al. 380. ἐγώ γε: ἔπειτα al. 381. ἀγορεῦσαι: ἀγορεύειν al.

αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλην
ἁγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
ἦλθε δ' ἔπι ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσοι ἅμ' αὐτῷ
οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
ἔγνω δ' αἶψ' ἐμὲ κεῖνος, ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν·
κλαῖε δ' ὅ γε λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων,
πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων·
ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔην ἲς ἔμπεδος οὐδ' ἔτι κῖκυς,
οἵη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
ἠὲ σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν
ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν,
ἦέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
βοῦς περιταμνόμενον ἠδ' οἰῶν πώεα καλά,
ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενον ἠδὲ γυναικῶν;
  ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτ' ἐμέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν
ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν,
οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε μόρον τε
ἔκτα σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ, οἶκόνδε καλέσσας,
δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
ὣς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι

---

385. ἄλλην (sic Aristoph.): ἄλλῃ plerique ut Aristarchus. 386. ἁγνὴ: αἰνὴ al. 387. ἦλθε δ': ἤλυθ'? 388. ὅσσοι: ὅσσαι libri. 390. πίεν αἷμα κελαινόν: ἴδεν ὀφθαλμοῖσι cod. Vind. 393. * οἱ ἔην (an ἔεν?): οἱ ἔτ' ἦν libri. οὐδ' ἔτι: οὐδέ τι libri. 394. ἐνὶ: ἐπὶ Apoll. Soph. p. 20, 21. γναμπτοῖσι: γναπτοῖσι pauci. 395. δάκρυσα: δάκρυσά τε pauci. 399—403 damnavit Aristoph. 400. ἀργαλέων: λευγαλέων Aristoph. 403 spurius? ἠδὲ: ἠὲ al. 407 haud pauci om. 410. καλέσσας: καλέσας al. 411 suspectus (cf. δ 535). δειπνίσσας: δειπνίσας al.

νωλεμέως κτείνοντο, σύες ὣς ἀργιόδοντες,
οἵ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
ἢ γάμῳ ἢ ἐράνῳ ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ.
ἤδη μὲν πολέων φόνῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας,
μουνὰξ κτεινομένων καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
ὡς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας
κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὄπα Πριάμοιο θυγατρὸς
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων
βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἡ δὲ κυνῶπις
νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη ἰόντι περ εἰς Ἀίδαο
χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἑλέειν σύν τε στόμ' ἐρεῖσαι.
ὣς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός
[ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶ ἔργα βάληται]·
οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικές,
κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον. ἦ τοι ἔφην γε
ἀσπάσιος παίδεσσιν ἰδὲ δμώεσσιν ἐμοῖσιν
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἡ δ' ἔξοχα λυγρὰ ἰδυῖα
οἷ τε κατ' αἶσχος ἔχευε καὶ ἐσσομένῃσιν ὀπίσσω
θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
  ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρέος εὐρύοπα Ζεὺς
ἐκπάγλως ἤχθηρε γυναικείας διὰ βουλὰς
ἐξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί,

---

415. ἢ γάμῳ: ἠὲ γάμῳ al. ἢ ἐράνῳ: ἠὲ ἐράνῳ al. post hunc versum quaedam videntur excidisse (cf. Friedlaender Anal. Hom. p. 459). 416. φόνῳ ἀνδρῶν: ἀνδρῶν φόνῳ cod. Marc., ἀνδρῶν φόνον Vind. ἀντεβόλησας: ἀντεβόλησα al. 422. Κασσάνδρης: Κασάνδρης pauci. 423. ἀείρων: ἀείρας al. 426. ἑλέειν: ἐρέειν pauci, an ἑλέμεν? 428 ἐν πολλαῖς οὐ φέρεται schol. H. 429. καὶ κείνη: κακείνη al. 430. πόσει φόνον: φόνον πόσει al., an πόσι φόνον? 432. λυγρὰ ἰδυῖα: λύγρ' εἰδυῖα plerique libri, ἔργ' εἰδυῖα al. 433. οἷ τε: ἥ τε al. ἐσσομένῃσιν: ἐσ(σ)ομένοισιν pauci. 434. ἥ κ': εἴ κ' al. 435—440 ἀθετοῦνται παρὰ Ἀριστοφάνει schol. H, 435—442 obelis notantur in cod. Marc. 438. εἵνεκα: οὕνεκα al.

σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρῃ δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι.
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἤπιος εἶναι·
μή οἱ μῦθον ἅπαντα πιφαυσκέμεν ὅν κ' ἐὺ εἰδῇς,
ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.
ἀλλ' οὐ σοί γ', Ὀδυσεῦ, φόνος ἔσσεται ἔκ γε γυναικός·
λίην γὰρ πινυτή τε καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδεν
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
ἦ μέν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς
ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάις δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῷ
νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῷ,
ὄλβιος· ἦ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθών,
καὶ κεῖνος πατέρα προσπτύξεται, ἣ θέμις ἐστίν.
ἡ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἷος ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
κρύβδην μηδ' ἀναφανδὰ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἴ που ἔτι ζώοντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,
ἤ που ἐν Ὀρχομενῷ ἢ ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι,
ἤ που παρ Μενελάῳ ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ·
οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ἀτρεΐδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
ζώει ὅ γ' ἦ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
νῶι μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν

439. Κλυταιμνήστρῃ: Κλυταιμνήστρα libri. δόλον: φόνον pauci, χόλον unus. 440. αὐτίκ': αὖτις al. 442. μή οἱ: μηδ' οἱ vel μή δ' οἱ libri, γρ. μήθ' οἱ schol. H. πιφαυσκέμεν: πιφασκέμεν al. 443. φάσθαι: φᾶσθαι vel φαῦσθαι al. τὸ δὲ καὶ: τὸ δὲ haud pauci. τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι: ἔπος τὸ δ' ἐνὶ φρεσὶ κεύθειν schol. Α 545. 444—453 suspecti. 444. ἔκ γε: ἔκ τε al. 445. εὖ: * ἐν? 447. μέν: μήν? 448. ἦν: * ἔσκ'? 449. μετ': ἐν schol. Plat. p. 934 b 27. ἵζει: ἕζετ' al. 450. ὄψεται: ὄψεαι pauci. 451. καὶ κεῖνος: κἀκεῖνος al. 454—456 οὐδὲ οὗτοι ἐφέροντο ἐν ταῖς πλείσταις schol. H. 456. καταισχέμεναι pauci. 458. ἐμοῖο: ἐμεῖο al. 460. πάρ: παρὰ al. 461 ἀθετεῖται schol. H (λ 458). πω: που pauci ut Ar.

ἕσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
ἦλθε δ' ἔπι ψυχὴ Πηληιάδεω Ἀχιλῆος
καὶ Πατροκλέεος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
ἔγνω δὲ ψυχή με ποδώκεος Αἰακίδαο,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
πῶς ἔτλης Ἄιδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἴδωλα καμόντων;
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ὦ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλὴν
εἴποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἱκοίμην·
οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιίδος, οὐδέ πω ἁμῆς
γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά· σεῖο δ', Ἀχιλλεῦ,
οὔ τις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτερος οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω.
πρὶν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν ἶσα θεοῖσιν
Ἀργέιοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν
ἐνθάδ' ἐών· τῷ μή τι θανὼν ἀκαχίζευ, Ἀχιλλεῦ.
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ,
ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,
ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἐνίσπες,
ἢ ἕπετ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι ἠὲ καὶ οὐκί.

---

466. ἕσταμεν: ἔσταμεν al. 468. Πατροκλῆος libri. 469. ἔην: ἔεν? 472. καί ῥ': καί μ' al. 473 spurius? 474. μήσεαι: μήσαο? 476. ἀφραδέες: γρ. ἀδρανέες schol. T. 478. Πηλῆος: Πηλέος vel Πηλέως libri. 481. οὐδέ πω: οὐδέ που cod. Aug. ἁμῆς: ἀμῆς multi. 483. προπάροιθε: τὸ πάροιθε pauci. μακάρτερος cod. Stuttg.: μακάρτατος ceteri. οὔτ' ἄρ': οὐ γὰρ pauci. 486. ἀκαχίζευ: ἀκαχίζε'? 487. αὐτίκ': αὖτις cod. Aug. 489. κ' ἐπάρουρος: γρ. κε πάρουρος schol. H et Etym. M. p. 353, 35. 492. ἐνίσπες: ἔνισπε libri, nisi quod ἐνίσπε cod. Harl. post rasuram. 493. ἕπετ': νεῖτ' pauci.

εἰπὲ δέ μοι Πηλῆος ἀμύμονος, εἴ τι πέπυσσαι,
ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
ἦ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
οὕνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖράς τε πόδας τε.
εἰ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργείοισιν,
εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,
τῷ κέ τεῳ στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
οἳ κεῖνον βιόωνται ἐέργουσίν τ' ἀπὸ τιμῆς.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ἦ τοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὔ τι πέπυσμαι,
αὐτάρ τοι παιδός γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς ἐίσης
ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
ἦ τοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλάς,
αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·
Νέστωρ ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νικάσκομεν οἴω.
αὐτὰρ ὅτ' ἐν πεδίῳ Τρώων μαρναίμεθ' Ἀχαιοί,
οὔ ποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν οὐδ' ἐν ὁμίλῳ,
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκεν ἑὸν μένος οὐδενὶ εἴκων·
πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀργείοισιν,
ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ,
ἥρω' Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Κήτειοι κτείνοντο γυναίων εἵνεκα δώρων.

---

498. εἰ γὰρ Zenod.: οὐ γὰρ libri. ἐπαρωγὸς: ὑπαρωγὸς al. 502. τεῳ: τέων al. ut Ar. 510. Τροίην: Τρώων Eust., an Τρῴην? βουλάς: βουλὴν pauci. 511. ἔβαζε: ἔφραζε Eust. 512. Νέστωρ: Νέστωρ τ' plerique, Νέστωρ δ' cod. Ven. νικάσκομεν: νεικάσκομεν vel ν(ε)ικέσκομεν al. 513. ἐν πεδίῳ Τρώων: ἀμφὶ πόλιν Τροίην multi. μαρναίμεθ': μαρνοίμεθ' plerique, μαρνύμεθ' vel μαρνάμεθ' al. Ἀχαιοί: χαλκῷ pauci. 514. οὔ ποτ': οὔτε ποτ' multi, οὐδέποτ' cod. Harl. ἐνὶ πληθυῖ: ἐς πληθὺν multi, ἐνὶ πλήθει vel ἐν πληθυῖ al. 521. Κήτειοι: γρ. κήδειοι, οἱ δὲ χήτειοι schol.

κεῖνον δὴ κάλλιστον ἴδον μετὰ Μέμνονα δῖον.
αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειός,
Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντα τέταλτο,
[ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον ἠδ' ἐπιθεῖναι·]
ἔνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
δάκρυά τ' ὠμόργνυντο τρέμον θ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστου·
κεῖνον δ' οὔ ποτε πάμπαν ἐγὼ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
οὔτ' ὠχρήσαντα χρόα κάλλιμον οὔτε παρειῶν
δάκρυ' ὀμορξάμενον· ὃ δέ με μάλα πόλλ' ἱκέτευεν
ἱππόθεν ἐξέμεναι, ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην
καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν
ἀσκηθής, οὔτ' ἂρ βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ
οὔτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος, οἷά τε πολλὰ
γίνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεται Ἄρης.
ὣς ἐφάμην, ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
φοίτα μακρὰ βιβᾶσα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
γηθοσύνη ὅ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι.
αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνειώτων
ἕστασαν ἀχνύμεναι, εἴροντο δὲ κήδε' ἑκάστη.
οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
τήν μιν ἐγὼ νίκησα δικαζόμενος παρὰ νηυσὶν
τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ.
παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.

---

522. δὴ κάλλιστον: * καλλιστόν γε? 524. πάντα τέταλτο: πάντ' ἐπέταλτο libri. 525 ignotus Aristarcho. 526. Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες: πάντες κατὰ δούρειον ἵππον Ἀχαιοὶ Ar. 527. τρέμον: τρέμε(ν) al. θ': δ' al. ἑκάστου: ἕκαστος? 528. οὔ ποτε πάμπαν ἐγὼ(ν): οὔποτ' ἐγὼ πάμπαν pauci. 530. με: μοι al. ἱκέτευεν: ἐκέλευεν vel ἐπέτελλεν al. 531. ἐξέμεναι schol. H h. l. et schol. V N 256: ἐξίμεναι al. 533. αἰπήν: αἰπύν? 537. γίνεται: γίνετ' pauci, γίγνεται unus. δέ τε: δὲ pauci. 539. φοίτα: ᾤχετο pauci, an φοίτες? βιβᾶσα: βιβῶσα libri. κατ' ἀσφοδελὸν: γρ. κατὰ σφοδελὸν schol. H et Eust. p. 1698, 22. 540. γηθοσύνη: γηθοσύνῃ al. 541. κατατεθνηώτων al. 542. ἕστασαν: ἕστασαν al. 544. ἀφεστήκει: ἀφειστήκει vel ἐφε(ι)στήκει al. 545. τήν μιν: τὴν μὲν al., ἥν μιν Eust. 546. Ἀχιλλῆος al. 547 ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος schol. H.

ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ᾽ ἐπ᾽ ἀέθλῳ·
τοίην γὰρ κεφαλὴν ἕνεκ᾽ αὐτῶν γαῖα κατέσχεν,
Αἴανθ᾽, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ᾽ ἔργα τέτυκτο
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ᾽ ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
τὸν μὲν ἐγὼ ἐπέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν·
Αἶαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ᾽ ἔμελλες
οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου εἵνεκα τευχέων
οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν·
τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σεῖο δ᾽ Ἀχαιοὶ
ἶσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο
ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές. οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
ἐκπάγλως ἤχθηρε, τεῒν δ᾽ ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
ἀλλ᾽ ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν᾽ ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ᾽ οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ᾽ ἄλλας
ψυχὰς εἰς ἔρεβος νεκύων κατατεθνειώτων.
ἔνθα χ᾽ ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἤ κεν ἐγὼ τόν·
ἀλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνειώτων.
ἔνθ᾽ ἦ τοι Μίνωα ἴδον Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
χρύσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσσιν,
ἥμενον· οἳ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα,
ἥμενοι ἑσταότες τε κατ᾽ εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
τὸν δὲ μετ᾽ Ὠαρίωνα πελώριον εἰσενόησα
θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ᾽ ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσιν,
χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν ἀαγές.
καὶ Τιτυὸν εἶδον Γαίης ἐρικυδέος υἱόν,

550 et 551 suspecti. 550. ἔργ᾽ ἐτέτυκτο al. 556. ἀπώλεο: ἀπώλετο cod. unus ut Apoll. Soph. p. 138, 5. 561. ἄγε: ἴθι Plut. Symp. IX, 5, 1 p. 739 F. 562. ἀγήνορα: ἀτειρέα Plut. 564. κατατεθνηώτων pauci. 565. ὁμῶς: ὅμως al. ἤ κεν: ἦ καί? 567. ἰδέειν: ἰδέμεν? καταπεθνηώτων pauci. 568—627 νοθεύονται schol. HT. cf. schol. Pind. Ol. 1, 97. 569. νέκυσσιν: νεκύεσ(σ)ιν al. 572. Ὠρίωνα libri. 574. τούς: οὓς Diod. Sic. IV, 85. 576. εἶδον: ἴδον al. ἐρικυδέος: ἐρικυδέα Iustinus M. vol. 2 p. 92 et Tzetz. alleg. 124.

κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα·
γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον,
δέρτρον ἔσω δύνοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσίν·
Λητόα γὰρ ἕλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν,
Πυθώδ' ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.
καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,
ἑσταότ' ἐν λίμνῃ· ἣ δὲ προσέπλαζε γενείῳ·
στεῦτο δὲ διψάων, πιέειν δ' οὐκ εἶχεν ἑλέσθαι·
ὁσσάκι γὰρ κύψει' ὁ γέρων πιέειν μενεαίνων,
τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκετ' ἀναβροχέν, ἀμφὶ δὲ ποσσὶν
γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.
δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατὰ κρῆθεν χέε καρπόν,
ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι
συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι·
τῶν ὁπότ' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
τας δ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.
καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσιν.
ἤ τοι ὁ μὲν σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε
λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότ' ἀποστρέψασκε κραταιίς·
αὖτις ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής.

---

579. δύνοντες: δύνοντα Etym. M. p. 257, 24, an δύνοντε? 580. Λητόα: Λητὼ libri. ἕλκησε unus cod.: ἥλκησε, εἵλκησε, εἵλκυσε, ἥλκυσε, ἥλκωσε al. scriptores et grammatici ἥλκησε potissimum vel εἵλκυσε praebent, ᾔσχυνε Sextus Emp. p. 407, 11. an ἕλκυσσε leg.? κυδρὴν: κεδνὴν cod. Ven. 581. Πυθώδ': * Πυθῶν'? an Πυθόαδ'?
582. χαλέπ': κρατέρ' al. ut Sextus Emp. p. 407, 15. 583. ἑσταότ': γρ. ἑστεότ' Eust. p. 1700, 31. προσέπλαζε: προσέπλαζε al., προσέκλυζε Sextus Empir. p. 407, 16 p. 665, 19. 584. διψάων: * διψώων? πιέειν δ' οὐκ: πιέειν (πιέμεν?) οὐδ'? 585. κύψει' ὁ γέρων: κύψειε γέρων? πιέειν: πιέμεν? 586. ἀπολέσκετ': ἀπόλεσκεν Eust. p. 1700, 27, an * ἀπόεσκεν? ἀναβροχέν: ἀναβροχθὲν vel ἀναβρυχὲν al. 588. δένδρεα δ': δένδρεά θ' multi. κατὰ κρῆθεν: κατ' ἄκρηθεν al. 589. ὄγχναι: ὄχναι multi. 590. συκέαι: συκαῖ vel συκαί al. 591. ἰθύσει' ὁ: ἰθύσειε? 592. τὰς δ': τὰς cod. unus, τοὺς δ' Stob. flor. 97, 31. ῥίπτασκε: φέρεσκε Eust. p. 1700, 30, ῥίπτασκε ἢ φέρεσκε p. 1601, 55. ποτὶ: κατὰ al. 593. κρατέρ': χαλέπ' unus cod. 597. ὑπερβαλέειν: ὑπερβαλέμεν? κραταιίς: κραταί' ἴς vel κραταῖ' ἴς al. 598. ἔπειτα πέδονδε: ἐπὶ δάπεδόνδε Aristot. Rhet. 3, 11 p. 1411 b 33.

αὐτὰρ ὅ γ' ἂψ ὤσασκε τιταινόμενος, κατὰ δ' ἱδρὼς
ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.
τὸν δὲ μετ' εἰσενόησα βίην Ἡρακλεείην,
εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
τέρπεται ἐν θαλίῃ καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.
ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἔεν οἰωνῶν ὥς,
πάντοσ' ἀτυζομένων· ὃ δ' ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικώς,
γυμνὸν τόξον ἔχων καὶ ἐπὶ νευρῆφιν ὀιστόν,
δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἐοικώς.
σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσιν ἀορτὴρ
χρύσεος ἦν τελαμών, ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
ἄρκτοι τ' ἀγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες,
ὑσμῖναί τε μάχαι τε φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
μὴ τεχνησάμενος μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
ὃς κεῖνον τελαμῶνα ἑῇ ἐγκάτθετο τέχνῃ.
ἔγνω δ' αὖτ' ἐμὲ κεῖνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν,
καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἆ δειλ', ἦ τινα καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡγηλάζεις,
ὅν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.
Ζηνὸς μὲν πάϊς ἦα Κρονίονος, αὐτὰρ ὀιζὺν
εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χείρονι φωτὶ
δεδμήμην, ὃ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
καί ποτέ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε κύν' ἄξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον

παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου. 604

---

599. ὅ γ': ὅτ' pauci. ὤσασκε: ὤθεσκε pauci. 601. Ἡρακληείην libri. 602 et 603 ἀθετοῦνται schol. TV λ 385. cf. schol. Δ 2 p. 119 b 38 et schol. A Σ 117. λέγονται Ὀνομακρίτου εἶναι schol. Vind. λ 602. 603. τέρπεται: τέρπετο vel τέρπετ' al. θαλίῃ: θαλίῃς al. ut schol. λ 385, θαλίαις Diod. Sic. IV, 39. Ἥβην: ἔνιοι τὴν ἑαυτοῦ ἀνδρείαν (nimirum ἥβην) schol. H. 604 non nulli om. cf. Hes. Theog. 952. τοῦτον ὑπὸ Ὀνομακρίτου ἐμπεποιῆσθαι φασίν schol. H. 605. ἔεν: ἦν libri. 606. ἀτυζομένων: γρ. ἀτυσσομένων schol. H. 607. ἔχων: ἔχεν? 611. χαροποί: χαλεποί al. 614. ἐγκατέθετο al. γρ. οὐ κοινῶς (ὃς κείνῳ?) τελαμῶνι ἑὴν ἐγκάτθετο τέχνην schol. H. 615. αὖτ' ἐμέ: αὐτίκα vel αἶψ' ἐμὲ al. 617 spurius? 619. ὀχέεσκον: ἐχέεσκον al., εἴχεσκον unus. 620. Κρονίωνος al. post 622 codex Ven. addit Εὐρυσθεύς· τῷ γάρ ῥα πατὴρ ἐκέλευσεν ἐκείνων πλείστους δεδμῆσθαι τηλεκλειτῶν ἀνθρώπων.

φράζετο τοῦδέ γέ μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.
τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀίδαο·
Ἑρμείας δέ μ' ἔπεμπεν ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
ὣς εἰπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἄιδος εἴσω,
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.
καί νύ κ' ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ·
ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν
ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει,
μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
ἐξ Ἀίδεω πέμψειεν ἀγαυὴ Περσεφόνεια.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιὼν ἐκέλευον ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἳ δ' αἶψ' ἔσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
τὴν δὲ κατ' Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο,
πρῶτα μὲν εἰρεσίῃ, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
νηῦς, ἀπὸ δ' ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νῆσόν τ' Αἰαίην, ὅθι τ' Ἠόος ἠριγενείης
οἰκία καὶ χοροί εἰσι καὶ ἀντολαὶ ἠελίοιο,
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,

Θησέα Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα· 631

---

624. τοῦδέ γέ μοι: τοῦδέ τί μοι vel τοῦδ' ἔτι μοι vel τοῦδέ τινα al. χαλεπώτερον: κρατερώτερον al. εἶναι: ἔμμεν? 626. δέ μ' ἔπεμπεν: δ' ἀπέπεμπεν Epiphan. vol. 2 p. 180, 9. ἔπεμπεν: ἔπεμψεν al. ἰδὲ: ἠδὲ al. 627. ἔβη: ἔδυ unus cod. et schol. λ 569. 630. καί νυ: ἔνθα schol. BL Γ 144. 631 a Pisistrato additum tradidit Hereas teste Plut. Thes. c. 20. ἐρικυδέα: ἀριδείκετα Plut. post 632 inserendi videntur v. 38—42 cum Bergkio. 635. Ἀίδεω Ar.: Ἄιδος libri. ἀγαυὴ: ἐπαινὴ Marcellus Empir. de medicam. c. XV p. 309 B. Περσεφόνεια: Φερσεφόνεια al. 636. ἐκέλευον: ὤτρυνον al. 638. εἴσβαινον libri. non nulli addunt ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς. 640 suspectus. εἰρεσίῃ: εἰρεσίῃ vetera exempla teste Eust. p. 1704, 61.

3. ἠοῦς libri.

ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἠόα δῖαν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐην ἐς δώματα Κίρκης
οἰσέμεναι νεκρὸν Ἐλπήνορα τεθνειῶτα.
φιτροὺς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτη πρόεχ' ἀκτή,
θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τε κάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,
τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες
πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐῆρες ἐρετμόν.
ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
ἐξ Ἀίδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
ἦλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
σῖτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἴθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
ἡ δ' ἐν μέσσῳ στᾶσα μετηύδα δῖα θεάων·
σχέτλιοι, οἳ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἀίδαο,
δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.
ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
αὖθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἠόι φαινομένηφιν
πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν ἠδὲ ἕκαστα
σημανέω, ἵνα μή τι κακορραφίῃ ἀλεγεινῇ
ἢ ἁλὸς ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.
ὣς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἳ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός,
ἣ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα φίλων ἀπονόσφιν ἑταίρων
εἷσέ τε καὶ προσέλεκτο καὶ ἐξερέεινε ἕκαστα·
αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
καὶ τότε δή με ἔπεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·

---

6 haud pauci om. 7. ἠῶ libri. 9. προΐην: προΐειν plerique. 15. εὐῆρες ἐρετμόν: ἵνα σῆμα πέλοιτο Zenod. 20. μέσσῳ: μέσῳ al. μετηύδα: προσηύδα pauci. 21. ὑπήλθετε: ἐπήλθετε pauci. 22. ὅτε τ': ὅτ' al. 25. πλεύσασθ' al. 26. κακορραφίης ἀλεγεινῆς al. 36. με ἔπεσσι: μ' ἐπέεσσι(ν) libri. προσηύδα: ἀμείβετο pauci.

ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται, σὺ δ' ἄκουσον
ὥς τοι ἐγὼ ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἵ ῥά τε πάντας
ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅ τις σφέας εἰσαφίκηται.
ὅς τις ἀιδρείῃ πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
Σειρήνων, τῷ δ' οὔ τι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα
οἴκαδε νοστήσαντι παρίσταται οὐδὲ γάνυνται,
ἀλλά τε Σειρῆνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ,
ἥμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς
ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.
ἀλλὰ παρὲξ ἐλάαν, ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλεῖψαι ἑταίρων
κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μή τις ἀκούσῃ
τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
δησάντων σ' ἐν νηὶ θοῇ χεῖράς τε πόδας τε
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω,
ὄφρα γε τερπόμενος ὄπ' ἀκούσῃς Σειρήνοιιν.
εἰ δέ κε λίσσηαι ἑτάρους λῦσαί τε κελεύῃς,
οἵ δέ σ' ἔτι πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι διδέντων.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάς γε παρὲξ ἐλάσωσιν ἑταῖροι,
ἔνθα τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω
ὁπποτέρῃ δή τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
θυμῷ βουλεύειν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες, προτὶ δ' αὐτὰς
κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·
Πλαγκτὰς δή τοι τάς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσιν.
τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι
τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
ἀλλά τε καὶ τῶν αἰὲν ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη·

---

37. πεπείρασται pauci. 38. ἐγὼν plerique. 40. ὅ τις: ὅ τε, ὅτι, ὅστις al. 41. ἀιδρείῃ: ἀιδρίῃ al. πελάσῃ — ἀκούσῃ: πελάσει — ἀκούσει al. 44. ἀλλά τε: ἀλλα ἑ? 48. δεψήσας: δὲ ψήσας al., δ' ἑψήσας unus. 50. ἐν: ἐνὶ unus cod. 52. ἀκούσῃς: ἀκούῃς, ἀκούσῃ, ἀκούσεις al. 53 et 54 ἀθετεῖ Ἀριστοφάνης schol. H. 53. εἰ: αἴ al. κελεύῃς: κελεύσῃς vel κελεύεις al. 54. ἔτι: ἐνὶ multi. τότ' ἐν: τότε al. διδέντων Ar.: δεόντων libri. 55. ἐπὴν δὴ: ἐπεὶ δὴ, ἐπειδὴ, ἐπειδὰν al. τάς γε: τάσδε pauci. 57. ὁπποτέρῃ: ὁπποτέρη? 59. προτὶ (sic Ar.): ποτὶ al. 62—65 suspecti. 64. αἰὲν: αἰεὶ plerique.

ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
τῇ δ' οὔ πώ τις νηῦς φύγεν ἀνδρῶν, ἥ τις ἵκηται,
ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
κύμαθ' ἁλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.
οἴη δὴ κείνῃ γε παρέπλω ποντοπόρος νηῦς
Ἀργὼ πᾶσι μέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα.
καί νύ κε τὴν ἔνθ' ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
οἱ δὲ δύω σκόπελοι ὃ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
ὀξείῃ κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκεν
κυανέη· τὸ μὲν οὔ ποτ' ἐρωεῖ, οὐδέ ποτ' αἴθρη
κείνου ἔχει κορυφήν, οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρῃ·
οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνήρ, οὐ καταβαίη,
οὐδ' εἴ οἱ χεῖρές τε ἐείκοσι καὶ πόδες εἶεν·
πέτρη γὰρ λίς ἐστι, περιξεστῇ ἐικυῖα.
μέσσῳ δ' ἐν σκοπέλῳ ἔστι σπέος ἠεροειδές,
πρὸς ζόφον εἰς ἔρεβος τετραμμένον, ᾗ περ ἂν ὑμεῖς
νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήιος ἀνὴρ
τόξῳ ὀιστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλη ναίει δεινὸν λελακυῖα·
τῆς ἦ τοι φωνὴ μὲν ὅση σκύλακος νεογιλῆς
γίνεται, αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακόν· οὐδέ κέ τίς μιν
γηθήσειε ἰδών, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
τῆς ἦ τοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι,
ἓξ δέ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες, ἐν δὲ ἑκάστῃ
σμερδαλέη κεφαλή, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες,
πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.

---

66. ἤ τις: εἴ τις pauci, γρ. ὅστις schol. H. 68. θύελλαι: θύελλα al. 69—72 spurii? 69. κείνῃ γε: γρ. κείνην γε cod. Aug. 70. πᾶσι μέλουσα: γρ. φασιμέλουσα schol. HQ. 73. δύω: δύο al. 74. ἀμφιβέβηκε: ἀμφεκάλυπτε Apoll. de pron. p. 108 C. 75. ἐρωεῖ: ἐρωέει? 77. βροτὸς: κλυτὸς (γρ. βροτὸς) cod. Marc. οὐ καταβαίη: οὐδ' ἐπιβαίη al. ut Ar. 78 spurius? χεῖρές τε: χεῖρές γε al. εἶεν: ἦεν al. 80. δ' ἐν: δὲ pauci. 84. τόξῳ: τόξον al. εἰσαφίκοιτο: εἰσαφίκηται al. 86—88 ἀθετοῦνται στίχοι τρεῖς schol. HQ. 86. ὅση: ὡσεὶ al. ut Apoll. Soph. p. 115, 29, ὅσον Etym. M. p. 720, 18. νεογιλῆς: νεογηλῆς vel νεογιλλῆς al.

μέσση μέν τε κατὰ σπέεος κοίλοιο δέδυκεν,
ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου,
αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ, σκόπελον περιμαιμώωσα,
δελφῖνάς τε κύνας τε καὶ εἴ ποθι μεῖζον ἕλῃσιν
κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
τῇ δ' οὔ πώ ποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
παρφυγέειν σὺν νηΐ· φέρει δέ τε κρατὶ ἑκάστῳ
φῶτ' ἐξαρπάξασα νεὸς κυανοπρῴροιο.
τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσσεῦ,
πλησίον ἀλλήλων· καί κεν διοϊστεύσειας.
τῷ δ' ἐν ἐρινεὸς ἔστι μέγας, φύλλοισι τεθηλώς·
τῷ δ' ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναρροιβδεῖ
δεινόν. μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσειεν·
οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπὲκ κακοῦ οὐδ' ἐνοσίχθων.
ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος ὦκα
νῆα παρὲξ ἐλάαν, ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
ἓξ ἑτάρους ἐν νηῒ ποθήμεναι ἢ ἅμα πάντας.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
εἰ δ' ἄγε δή μοι τοῦτο, θεά, νημερτὲς ἐνίσπες,
εἴ πως τὴν ὀλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἑταίρους.
ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμήια ἔργα μέμηλεν
καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσ' ὑποείξεαι ἀθανάτοισιν;

---

93. σπέεος: σπείους libri. 94. ἐξίσχει: ἐξ ἴσχει al. βερέθρου: γρ. βαράθρου schol. H. 95. περιμεμώωσα al. 96. εἴ ποθι: εἴ ποθεν pauci. ἕλῃσι: ἔνεστι schol. B Θ 1 p. 216 b 7. 98. τῇ δ': τήνδ' Aristoph. 99. παρφυγέειν: παρφυγέμεν? ἑκάστῳ: ἑκάστῃ al. 100. ἐξαρπάξασα: ἐξαρπάσ(σ)ασα al. νεὸς: νεὼς al. 102. πλησίον: γρ. πλησίοι, ut videtur, schol. H. διοϊστεύσειας: δὴ διστήσειας cod. Marc. 103 non nulli om. 104. ἀναρροιβδεῖ al. 104 (an 105?) ὑποπτεύει Καλλίστρατος ὡς μαχόμενον τοῖς ἔπειτα schol. BQ. cf. schol. μ 439. 105. τρὶς μὲν — τρὶς δ': δὶς μὲν — δὶς δ' scribi voluit Polybius (p. 1301 Hultsch) teste Strab. I p. 25. 106. σύ γ' ἐκεῖθι al. τύχοις: τύχῃς pauci. 108. ὦκα: εἶναι Epim. Hom. p. 148, 21 p. 164, 5. 111. ἀμειβόμενος: ἀτυζόμενος al. 112. ἐνίσπες: ἔνισπε al. 116. δ' αὖ: δὴ αὖ? 117. πόνος: φόνος pauci. θεοῖσ' ὑποείξεαι: θεοῖσιν ὑπείξεαι libri.

ἡ δέ τοι οὐ θνητή, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστιν,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον οὐδὲ μαχητόν·
οὐδέ τις ἔστ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς.
ἢν γὰρ δηθύνησθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
δείδια μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχῃσιν
τόσσῃσιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἕληται.
ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κράταιιν,
μητέρα τῆς Σκύλλης, ἥ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
ἥ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι.
Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι· ἔνθα δὲ πολλαὶ
βόσκοντ' Ἠελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλά,
πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίνεται αὐτῶν,
οὐδέ ποτε φθινύθουσι. θεαὶ δ' ἐπὶ ποιμένες εἰσίν,
νύμφαι ἐυπλόκαμοι, Φαέθουσά τε Λαμπετίη τε,
ἃς τέκεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι δῖα Νέαιρα.
τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ
Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπῴκισε τηλόθι ναίειν,
μῆλα φυλασσέμεναι πατρώια καὶ ἕλικας βοῦς.
τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάᾳς νόστου τε μέδηαι,
ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε·
εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
νηί τε καὶ ἑτάροισ'· αὐτὸς δ' εἴ πέρ κεν ἀλύξῃς,
ὀψὲ κακῶς νέεαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους.
ὣς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἠώς.
ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε δῖα θεάων·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν ὤτρυνον ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἳ δ' αἶψ' ἔσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.

---

120. φυγέειν: φυγέμεν? αὐτῆς: αὐτοῦ Eust. p. 1717, 10. 122. δείδια: δείδω libri. κίχῃσι: κιχήσῃ al. 124. δὲ: τε pauci. 124—126 ἀθετοῦνται τρεῖς schol. H. 125. τῆς: τὴν al. 127. ἔνθα δὲ: ἔνθα τε? 130. πεντήκοντα δ': πεντήκοντα? post 133 duo libri in marg. addunt αὐτοκασιγνήτη Θέτιδος λιπαροπλοκάμοιο. 137. ἐάᾳς: ἐᾷς al. 138. ἦ τ' ἂν: καί κεν al. 140 et 141 haud pauci om. 140. ἀλύξῃς: ἀλύξεις al. 141. νέεαι: νεῖαι vel νῆαι libri. 146. εἴσβαινον libri.

ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο
ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἥμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ·
ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι οὐδὲ δύ' οἴους
θέσφαθ' ἅ μοι Κίρκη μυθήσατο, δῖα θεάων·
ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγών, ἵνα εἰδότες ἠὲ θάνωμεν
ἢ καὶ ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.
Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων
φθόγγον ἀλεύασθαι καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα.
οἶον ἔμ' ἠνώγει ὄπ' ἀκουέμεν· ἀλλά με δεσμῷ
δήσατ' ἐν ἀργαλέῳ, ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.
εἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας λῦσαί τε κελεύω,
ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.
ἦ τοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἑτάροισι πίφαυσκον·
τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς ἐυεργὴς
νῆσον Σειρήνοιιν· ἔπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμίη, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
ἀνστάντες δ' ἕταροι νεὸς ἱστία μηρύσαντο,
καὶ τὰ μὲν ἐν νηὶ γλαφυρῇ θέσαν, οἱ δ' ἐπ' ἐρετμὰ

ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς. 147

---

147 plerique om. 148. δ' αὐ: αὖ cod. Vind. et Apoll. Soph. p. 111, 32. κατόπισθε: μετόπισθε Apoll. Soph. νεὸς: νεὼς al. 152. κυβερνήτης: κυβερνῆται pauci. ἴθυνε: ἴθυνεν al. post 153 haud pauci addunt κέκλυτέ μευ μύθων κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι. 154. οἴους: οἴω cod. Vrat. 156. ἀλλ' ἐρέω: ἀλλὰ ἐρέω? ἠὲ: ἤ κε plerique. 157. * ἢ καὶ: ἤ κεν libri. ἀλευάμενοι: ἀλευσάμενοι Eust. p. 1717, 60. φύγωμεν: φύγοιμεν plerique. 159. ἀλεύσασθαι Eust. p. 1706, 57. ἀλεύασθαι p. 1717, 64. 163 et 164 ὀβελίζονται schol. H. 163. εἰ: αἰ multi. κελεύω: κέλωμαι cod. Ven. 164. δὲ: δ' ἐν al. τότ' ἐν: τότε al. 165. πίφασκον al. 167. ἀπήμων: ἀμύμων al. 168. ἠδὲ: ἦδε al. 169. κοίμησε: κοίμισε al. 170. νεὼς al. 171. θέσαν: βάλον al. ἐρετμὰ: ἐρετμοῖς pauci.

ἑζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ ξεστῇσ' ἐλάτῃσιν.
αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξέι χαλκῷ
τυτθὰ διατμήξας χερσὶ στιβαρῇσι πίεζον.
αἶψα δ' ἰαίνετο κηρός, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἲς
Ἠελίου τ' αὐγὴ Ὑπεριονίδαο ἄνακτος·
ἑξείης δ' ἑτάροισιν ἐπ' οὔατα πᾶσιν ἄλειψα.
οἳ δ' ἐν νηί μ' ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆπτον·
αὐτοὶ δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν ὅσον τ' ἐγέγωνε βοήσας,
ῥίμφα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθεν ὠκύαλος νηῦς
ἐγγύθεν ὀρνυμένη, λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν·
δεῦρ' ἄγ' ἰών, πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
νῆα κατάστησον, ἵνα νωιτέρην ὄπ' ἀκούσῃς.
οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νηὶ μελαίνῃ,
πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκοῦσαι,
ἀλλ' ὅ γε τερψάμενος νέεται καὶ πλείονα εἰδώς.
ἴδμεν γάρ τοι πάνθ' ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἀργέιοι Τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν·
ἴδμεν δ' ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
ὣς φάσαν ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
ἤθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαί τ' ἐκέλευον ἑταίρους,
ὀφρύσι νευστάζων· οἳ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον μᾶλλόν τε πίεζον.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τάς γε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα

---

174. πίεζον: πιέζευν al. 177. πᾶσιν: κηρὸν pauci. 178. ἐν: ἐνὶ? 179. ἀνῆπτον: ἀνῆψαν al., ἀνήφθη Etym. M. p. 667, 55. 181. ἀπῆμεν: ἀπῆν al. ὅσον: ὅσσον plerique. τ' ἐγέγωνε cod. Harl.: τε γέγωνε ceteri. 184. ἄγ' ἰών: ἄγε ὦ pauci, ἄγε δὴ Xen. Memor. II, 6, 11. 186. παρήλασε νηὶ μελαίνῃ: παρέπλω ποντοπόρος νηῦς (cf. μ 69) pauci. 187. στομάτων: στόματος cod. Aug. 188. νέεται: νεῖται libri. 189. πάνθ' ὅσ' ἐνὶ: πάντα ὅσ' ἐν? cf. Eust. p. 1707, 23 p. 1708, 56. 193. λῦσαί τ': λῦσαι δ' al. ut Plut. de se laud. c. 13 p. 544 A. 195. αὐτίκα δ' ἀνστάντες: αὐτίκα δ' ἀναστάντες vel αὐτίκ' ἀναστάντες al. 196. δέον: δίδεν? μᾶλλόν τε: μᾶλλον δὲ al. πίεζον: πιέζευν al. 197. τάς γε: τάσδε pauci. παρήλασαν: παρήλασεν pauci.

φθογγῆς Σειρήνων ἠκούομεν οὐδέ τ' ἀοιδῆς,
αἶψ' ἀπὸ κηρὸν ἕλοντο ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
ὅν σφιν ἐπ' οὔασ' ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον καὶ δοῦπον ἄκουσα·
τῶν δὲ δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἐρετμά,
βόμβησαν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· ἔσχετο δ' αὐτοῦ
νηῦς, ἐπεὶ οὐκέτ' ἐρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἰὼν ὤτρυνον ἑταίρους
μειλιχίοισι ἔπεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν·
οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακὸν ἢ ὅτε Κύκλωψ
εἴλει ἐνὶ σπέεϊ γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφιν·
ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ βουλῇ τε νόῳ τε
ἐκφύγομεν, καί που τῶνδε μνήσεσθαι ὀίω.
νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
ὑμεῖς μὲν κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
τύπτετε κληίδεσσιν ἐφήμενοι, αἴ κέ ποθι Ζεὺς
δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι·
σοὶ δέ, κυβερνῆθ', ὧδ' ἐπιτέλλομαι· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
βάλλευ, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήια νωμᾷς.
τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
νῆα, σὺ δὲ σκοπέλων ἐπιμαίεο, μή σε λάθῃσιν
κεῖσ' ἐξορμήσασα καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλῃσθα.
ὣς ἐφάμην, οἳ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.

---

198. φθογγῆς: φθογγὴν multi, φθόγγον al. Σειρήνων ἠκούομεν: * Σειρήνοιιν ἀκούομεν? ἀοιδῆς: ἀοιδὴν plerique. 199. αἶψ': ἂψ pauci. 200. ἐπ' οὔασ': ἐπ' ὠσὶν libri, πᾶσιν Eust. p. 1707, 38. ἀνέλυσαν: ἔλυσαν al. 203. τῶν δὲ: τῶν δ' ἄρα libri. 204. βόμβησαν: βόμβησε(ν) plerique. ἔσχετο: ἔχετο pauci. 207. μειλιχίοις ἐπέεσσι libri. 208. οὐ γάρ πώ τι: οὐ μέν τι Apoll. Soph. p. 8, 24. 209. οὐ μὲν: οὐ γὰρ Cic. ad Att. VII, 6, 2. τόδε: τό γε cod. Aug. ἔπι: ἔπει vel ἔπει al., ἔχει Zenod. 210. ἐνὶ: ἐν al. σπέεϊ: σπῆι libri. κρατερῆφι: κρατερῇ γε Plut. de se laud. c. 16 p. 545 C. 212. μνήσεσθαι: μνήσασθαι al. 216. ὑπεκφυγέειν: ὑπεκπροφυγεῖν al., an ὑπεκφυγέμεν? 220. σκοπέλων: σκόπελον cod. Harl., σκοπέλου al. 222. ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο: * ἐμοῖσ' ἐπίθοντο ἔπεσσιν? πίθοντο: πείθοντο al.

Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
μή πώς μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
λανθανόμην, ἐπεὶ οὔ τί μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα καὶ δύο δοῦρε
μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλὼν εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον
πρῴρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι
Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ' ἑτάροισιν.
οὐδέ πῃ ἀθρῆσαι δυνάμην, ἔκαμον δέ μοι ὄσσε
πάντῃ παπταίνοντι πρὸς ἠεροειδέα πέτρην.
ἡμεῖς μὲν στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·
ἔνθεν γὰρ Σκύλλη, ἑτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις
δεινὸν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
ἤ τοι ὅτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὣς ἐν πυρὶ πολλῷ
πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη· ὑψόσε δ' ἄχνη
ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπτεν.
ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε κυκωμένη, ἀμφὶ δὲ πέτρη
δεινὸν ἐβεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκεν
ψάμμῳ κυανέῃ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
ἡμεῖς μὲν πρὸς τὴν ἴδομεν δείσαντες ὄλεθρον·
τόφρα δέ μοι Σκύλλη κοίλης ἐκ νηὸς ἑταίρους
ἓξ ἕλεθ', οἳ χερσίν τε βίηφί τε φέρτατοι ἦσαν.
σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μεθ' ἑταίρους
ἤδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες

223. Σκύλλην: Σκύλλαν pauci. οὐκέτ' ἐμυθεόμην: οὐκέτι μυθεόμην al. 224. ἀπολήξειαν al. 226. τότε δὴ: τότ' ἐγὼ al. ut schol. AD Ξ 1. 227. θωρήσσεσθαι vel θωρήσασθαι al. 229. χερσὶν ἑλὼν: χερσὶ λαβὼν Eust. p. 1719, 28. 231 spurius? 233. πέτρην: γρ. πόντον schol. M. 234. μὲν: δὲ al. 235. γὰρ: μὲν γὰρ plerique, μὲν schol. V μ 85. Σκύλλη: Σκύλλ' plerique. 236. ἀνεροίβδησε al. 238. ἀνεμορμύρεσκε al. κυκωμένη: μυκωμένη Apoll. Soph. p. 35, 21. 240. ἀναβρώξειε cod. Ven. 241. φάνεσκε: φάνασκε al. πέτρη: πέτρῃ al. 242. ἐβεβρύχει: βεβρύχει al. 243. κυανέῃ: κυανέη al. 244. τὴν: τήνδ' plerique. ἴδομεν: ἴομεν al. 245. κοίλης: γλαφυρῆς al. 246. φέρτεροι al. 249. ὑψόσ': γρ. ὑψόθεν (ὑψόθ'?) schol. H.

ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ
ἰχθύσι τοῖσ' ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων
ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε θύραζε,
ὡς οἵ γ' ἀσπαίροντες ἀείροντο προτὶ πέτρας·
αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκληγῶτας,
χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
οἴκτιστον δὴ κεῖνο ἐγὼ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
πάντων ὅσσ' ἐμόγησα πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων.
αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν δεινήν τε Χάρυβδιν
Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
ἱκόμεθ'· ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἠελίοιο.
δὴ τότ' ἐγὼν ἔτι πόντῳ ἐὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ
μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομενάων
οἰῶν τε βληχήν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
μάντιος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, οἵ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο.
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ·
κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι,
ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήια Τειρεσίαο
Κίρκης τ' Αἰαίης, οἵ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο·
ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκον.

---

250 Καλλίστρατος ὑπονοεῖ schol. H. ὕστατον: ὕστερον al. ἀχνύμενοι: ἀχνύμενον pauci. 251. ἐπὶ: γρ. ἐνὶ cod. Aug. 252. εἴδατα (sic Ar.): δείλατα Callistratus, cf. Callim. fr. 458. 255. προτὶ: ποτὶ multi. 256. κεκληγῶτας: κεκλήγοντας plerique, κεκληγότας al. 258. δὴ κεῖνο: δὴ ἐκεῖνο pauci, δὴ κεῖνό γ' unus. ἐγὼ Epim. Hom. p. 175, 22: ἐμοῖς libri. 262. ἔνθα δ': ἔνθα τ'? 264. ἔτι: ἐνὶ al. ἐὼν: ἰὼν al. ἐν: ἐνὶ? 265. μυκηθμοῦ: μυκηθμόν Eust. p. 1721, 20. τ' al. om. 266. βληχήν: βληχῆς? 267. ἀλαοῦ: ἀλαόο? 268. οἵ — ἐπέτελλον: ἥ — ἐπέτελλε plerique. 269. τερψιμβρότου: φαεσιμβρότου al. 270. δὴ: καὶ pauci. 273. οἵ — ἐπέτελλον: ἥ — ἐπέτελλε plerique. 274. τερψιμβρότου: φαεσιμβρότου al. 275. ἔφασκον: ἔφασκεν vel ἔφησαν al.

ἀλλὰ παρὲκ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.
  ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ·
σχέτλιός ἐσσ', Ὀδυσεῦ, πέρι τοι μένος οὐδέ τι γυῖα
κάμνεις· ἦ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
ὅς ῥ' ἑτάρους καμάτῳ ἀδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνῳ
οὐκ ἐάᾳς γαίης ἐπιβήμεναι, ἔνθα κεν αὖτε
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον,
ἀλλ' αὔτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
νήσου ἀποπλαγχθέντας, ἐν ἠεροειδέι πόντῳ.
ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποί, δηλήματα νηῶν,
γίνονται· πῇ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
ἢ νότου ἢ ζεφύροιο δυσαέος, οἵ τε μάλιστα
νῆα διαρραίουσι, θεῶν ἰότητι ἀνάκτων.
ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπον θ' ὁπλισόμεσθα θοῇ παρὰ νηὶ μένοντες·
ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέι πόντῳ.
  ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
καὶ τότε δὴ γίνωσκον ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Εὐρύλοχ', ἦ μάλα δή με βιάζετε οἶον ἐόντα.
ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
εἴ κέ τιν' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶυ μέγ' οἰῶν
εὕρωμεν, μή πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν
ἢ βοῦν ἠέ τι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἕκηλοι
ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.
  ὣς ἐφάμην, οἳ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυον ὡς ἐκέλευον.

---

276. παρὲκ: παρὲξ libri. 278. μ' al. om. 279. ἔσσ': εἰς vel εἷς libri. 284. αὔτως: οὕτως Zenod. διὰ: γρ. ἀνὰ cod. Marc. 286. ἐκ νυκτῶν: ἐκ νυκτὸς schol. B Θ 1 p. 216 a 44. 287. γίνονται: γίγνονται al. ὑπεκφύγοι: ὑπεκφύγῃ cod. Vind. et Eust. 288. ἔλθῃ: ἔλθοι al., an ἔλθῃσ'? 290. διαρραίουσι: διαρραίσουσι al. θεῶν — ἀνάκτων: φίλων ἀέκητι ἑταίρων Zenod. ἰότητι: ἀέκητι plerique. 293. ἠοῦθεν? 294. ἑταῖροι: Ἀχαιοί schol. H. cf. Γ 461. 297. βιάζετε οἶον cod. Marc.: βιάζετε μοῦνον cet., βιάζεσθ' οἶον Zenod. 298. νῦν μοι: δή μοι al., δή μοι νῦν Harl. καρτερὸν: κρατερὸν al. 303 ἀπώμνυον: ἀπόμνυον cod. Marc., ἐπώμνυον pauci.

αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα
ἄγχ' ὕδατος γλυκεροῖο, καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
νηός, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
οὓς ἔφαγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα·
κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε ἥδυμος ὕπνος.
ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
ὦρσεν ἔπι ζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
νῆα μὲν ὡρμίσαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερύσαντες·
ἔνθα δ' ἔσαν νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θόωκοι·
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ μῦθον ἔειπον·
ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ θοῇ βρῶσίς τε πόσις τε
ἔστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·
δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἵδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
  ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἄει νότος, οὐδέ τις ἄλλος
γίνετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ εὖρός τε νότος τε.
οἳ δ' ἦος μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,
τόφρα βοῶν ἀπέχοντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἤια πάντα,
καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκῃ,
ἰχθῦς ὄρνιθάς τε, φίλας ὅ τι χεῖρας ἵκοιτο,

---

309. δὴ ἔπειτα: δ' ἤπειτα multi. 311. ἥδυμος: νήδυμος libri. 312. ἦμος δὲ: ἀλλ' ὅτε δὴ schol. D K 252 p. 286 a 45, b 33. ἔην: ἔεν? 313. ὦρσεν (sic Ar.): ὦρσε δ' al. ut Herod. π. μον. λέξ. p. 17, 16 Etym. M. p. 406, 56. ζαῆν: ζαῆ? 317. ὡρμίσαμεν: ἐλκύσαμεν pauci. 318. ἔνθα δ': ἔνθα τ'? 319. μῦθον: πᾶσιν al. 321. πάθωμεν: πάθοιμεν Eust. 325. ἄλληκτος: ἄληκτος al. ἄει: ἄη al. 327. ἦος: εἵως vel ἕως libri. 330. ἐφέπεσκον: ἐφέποντο pauci, γρ. ἐφέφρεσκον (ἐφέρεσκον?) Harl. 331. ἰχθῦς: ἰχθύας? φίλας: φίλας δ' al. ut Ath. I p. 13 A et Iul. p. 192 D.

[γναμπτοῖσ' ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός·]
δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους,
χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
ἠρώμην πάντεσσι θεοῖσ' οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
οἳ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς·
κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι·
πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσιν,
λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
ἀλλ' ἄγετ', Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
ῥέξομεν ἀθανάτοισι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικώμεθα, πατρίδα γαῖαν,
αἶψά κεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι πίονα νηὸν
τεύξομεν, ἐν δέ κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά·
εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων
νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δὲ σπῶνται θεοὶ ἄλλοι,
βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι
ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.
ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
αὐτίκα δ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας,
ἐγγύθεν· οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρῴροιο
βοσκέσκονθ' ἕλικες καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι·
τὰς δὲ περίστησάν τε καὶ εὐχετόωντο θεοῖσιν,
φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·

---

332 spurius? cf. δ 369. γναμπτοῖς: γναπτοῖς pauci. 335—337 suspecti. 336. ἦν: ἔσκ'? 342. θανέειν: θανέμεν? 343. ἀρίστας: ἀρίστους pauci. 344. τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι: τελῃέσσας ἑκατόμβας cod. Aug. 345. ἀφικώμεθα: ἀφικοίμεθα libri. 347. ἐν δέ κε θεῖμεν: ἔνθα καθεῖμεν pauci. 348. βοῶν ὀρθοκραιράων: βοῶν ἕνεκ' ὀρθοκεράων pauci. 349. ἐθέλῃ: ἐθέλει pauci, ἐθέλῃσ' Vrat. δὲ σπῶνται: δ' ἕσπονται, δ' ἕπονται, δ' ἕσπωνται libri. 351. στρεύγεσθαι: γρ. στρέγγεσθαι cod. Harl. ἐν: ἐνὶ? 353. ἀρίστας: ἀρίστους al. 354. νεὸς: νεὼς al. 355. βοσκέσκονθ': βόσκοντο? 356. περίστησάν τε: περιστήσαντο libri. 357. φύλλα: φύλλα δὲ multi. δρεψάμενοι: γρ. ἐρεψάμενοι cod. Vind.

οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν ἐυσσέλμου ἐπὶ νηός.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
οὐδ' εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ' αἰθομένοισ' ἱεροῖσιν,
ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν.
καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο ἥδυμος ὕπνος·
βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
καὶ τότε με κνίσης ἀμφήλυθεν ἡδὺς ἀυτμή·
οἰμώξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γέγωνον·
Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
ἦ με μάλ' εἰς ἀάτην κοιμήσατε νηλέι ὕπνῳ,
οἱ δ' ἕταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.
ὠκέα δ' Ἠελίῳ Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθεν,
Λαμπετίη τανύπεπλος, ὅ οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς·
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα χωόμενος κῆρ·
Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
τῖσαι δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
οἵ μευ βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον, ᾗσιν ἐγώ γε
χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα
ἠδ' ὁπότ' ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν,
δύσομαι εἰς Ἀίδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.

---

358. ἐυσσέλμου al. 360. κνίσῃ al. 363. ἐπώπτων: ἐπώπτεον? 364. μῆρα κάη: μῆρ' ἐκάη libri. σπλάγχνα πάσαντο cod. Aug.: σπλάγχν' ἐπάσαντο cet. 365. ἔπειραν: ἔπειρον pauci. non nulli addunt ὤπτησάν τε (vel δὲ) περιφραδέως ἐρύσαντό τε (vel δὲ) πάντα (cf. Α 466 et al.). 366. ἥδυμος: νήδυμος libri. 367. ἰέναι: ἴμεναι? 368. νεός: νεὼς vel νηὸς al. 369. με: μοι al. κνίσης: κνίσσης plerique. ἡδύς: ἡδεῖ' schol. B Φ 363 p. 580 a 48. 370. μετ': μέγ'? * γέγωνον: γεγώνευν libri. 372. ἦ με μάλ': ἦ μάλα μ' al. ἀάτην: ἄτην (unus ὕπνον) libri. 374. ὠκέα: γρ. ὠκὺς schol. H. 375—389 ἀθετοῦνται in cod. Marc., cf. schol. Γ 277 schol. ε 79. 375. ἔκταμεν ἡμεῖς (sic Ar.): ἔκταν ἑταῖροι al. 381. οὐρανόθεν: οὐρανόθι?

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἠέλι', ἦ τοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψόος ἠυκόμοιο·
ἡ δ' ἔφη Ἑρμείαο διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδόν, οὐδέ τι μῆχος
εὑρέμεναι δυνάμεσθα. βόες δ' ἀποτέθνασαν ἤδη.
τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέραα προέφαινον·
εἷρπον μὲν ῥινοί, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι μεμύκει,
ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὣς γίνετο φωνή.
ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι
δαίνυντ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
ἀλλ' ὅτε δὴ ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέι πόντῳ,
ἱστὸν στησάμενοι ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς, ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
ἡ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθεν
κεκληγὼς Ζέφυρος, μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων,
ἱστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
ἀμφοτέρους· ἱστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα
εἰς ἄντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρυμνῇ ἐνὶ νηὶ

---

387. κ': τ' pauci. 388. τυτθὰ: τρυχθὰ Zenod. 389. Καλυψοῦς libri. 390. αὐτὴ: αὐτοῦ al. 393. ἀποτέθνασαν: ἀπετέθνασαν pauci. 394. τέραα: τέρατα vel τέρεα al. προέφαινον: προὔφαινον libri. 395. εἷρπον: ἕρπον? ὀβελοῖσι μεμύκει: ὀβελοῖς ἐμεμύκει (ἐμέμυκεν, ἐμεμύκεον) libri, ὀβελοῖσι μέμυκεν schol. Eur. Tro. 440. 398. ἐλάσαντες: ἐλόωντες al. ἀρίστας: ἀρίστους pauci. 399. ἀλλ' ὅτε δὴ: ἀλλ' ὅτε δ' meliores libri, ἀλλ' ὅτε θ', ἀλλ' ὅτε, ἀλλ' ὅτε al., an * ἦμος δ' vel αὐτὰρ ὅθ'? 407. ἔθει: ἔθε' pauci 411. κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα: * κατέχυντο· ὁ δὲ?

πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλήν, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξεν
πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς
κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν·
ἣ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
ἐν δὲ θεείου πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
οἳ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
κύμασιν ἐμφορέοντο, θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
  αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους
λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα.
ἐκ δέ οἱ ἱστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχώς.
τῷ ῥ' ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν ἠδὲ καὶ ἱστόν,
ἑζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς φερόμην ὀλοοῖσ' ἀνέμοισιν.
  ἔνθ' ἦ τοι ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
ἦλθε δ' ἐπὶ νότος ὦκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
παννύχιος φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον δεινήν τε Χάρυβδιν.
ἣ μὲν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ·
αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθεὶς
τῷ προσφὺς ἐχόμην ὡς νυκτερίς· οὐδέ πῃ εἶχον
οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον οὔτ' ἐπιβῆναι·
ῥίζαι γὰρ ἑκὰς εἶχον, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
μακροί τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.

---

413. πάντ' ἄμυδις: πάνθ' ἅμυδις al. ἄρ' ἀρνευτῆρι: ἀρνευτῆρι pauci, an ἄρα νευστῆρι? cf. M 385. 415. ἄμυδις: ἄμυδις pauci. κεραυνόν: κεραυνῷ al. 416. πᾶσα: ἅπασα pauci. 417. ἐν δέ: ἐκ δὲ cod. Marc. 419. ἐφορέοντο al. 420. ἐφοίτων: * ἐφοίτεον? 422. ἄραξε: ἆξε pauci ut Zenod., nisi is ἦξε scripsit. ποτί: περί al. 423. βέβλητο βοὸς ῥινοῖο τετευχώς: τετάνυστο βοὸς ἶφι κταμένοιο (cf. Γ 375) Ath. XIV p. 632 E. 424. τῷ ῥ': τῷ γ' al. συνέεργον: ξυνέεργον cod. Aug. 428. Χάρυβδιν: θάλασσαν Apoll. Soph. p. 35, 25 recte, ut opinor; quamquam Χάρυβδιν praebent Plat. epist. 7 p. 345 E Plut. Dion. c. 18 Eust. in Dion. P. 707. 429. ἀνιόντι: καταδύντι pauci. 431. ἀνεροίβδησε al. 433. πῃ: πω pauci. 434. οὔτ': οὐδ' pauci. 435 et 436 suspecti. 435. εἶχον: ἦσαν plerique. ἀπήωροι: ἀπηέριοι? 436. μακροί: καλοί Apoll. Soph. p. 36, 23.

τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἠέλι᾽, ἦ τοι μὲν σὺ μετ᾽ ἀθανάτοισι φάεινε
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
τῶν δέ κ᾽ ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
ταῦτα δ᾽ ἐγὼν ἤκουσα Καλυψόος ἠυκόμοιο·
ἡ δ᾽ ἔφη Ἑρμείαο διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδόν, οὐδέ τι μῆχος
εὑρέμεναι δυνάμεσθα. βόες δ᾽ ἀποτέθνασαν ἤδη.
τοῖσιν δ᾽ αὐτίκ᾽ ἔπειτα θεοὶ τέραα προὔφαινον·
εἷρπον μὲν ῥινοί, κρέα δ᾽ ἀμφ᾽ ὀβελοῖσι μεμύκει,
ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ᾽ ὣς γίνετο φωνή.
ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι
δαίνυντ᾽ Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
καὶ τότ᾽ ἔπειτ᾽ ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
ἡμεῖς δ᾽ αἶψ᾽ ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέι πόντῳ,
ἱστὸν στησάμενοι ἀνά θ᾽ ἱστία λεύκ᾽ ἐρύσαντες.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνετο γαιάων, ἀλλ᾽ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς, ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ᾽ αὐτῆς.
ἡ δ᾽ ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθεν
κεκληγὼς ζέφυρος, μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων,
ἱστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ᾽ ἀνέμοιο θύελλα
ἀμφοτέρους· ἱστὸς δ᾽ ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα
εἰς ἄντλον κατέχυνθ᾽· ὃ δ᾽ ἄρα πρυμνῇ ἐνὶ νηὶ

---

387. κ᾽: τ᾽ pauci. 388. τυτθὰ: τριχθὰ Zenod. 389. Καλυψοῦς libri. 390. αὐτὴ: αὐτοῦ al. 393. ἀποτέθνασαν: ἀπετέθνασαν pauci. 394. τέραα: τέρατα vel τέρεα al. προὔφαινον: προύφαινον libri. 395. εἷρπον: ἕρπον? ὀβελοῖσι μεμύκει: ὀβελοῖς ἐμεμύκει (ἐμέμυκεν, ἐμεμύκειον) libri, ὀβελοῖσι μέμυκεν schol. Eur. Tro. 440. 398. ἐλάσαντες: ἐλόωντες al. ἀρίστας: ἀρίστους pauci. 399. ἀλλ᾽ ὅτε δὴ: ἀλλ᾽ ὅτε δ᾽ meliores libri, ἀλλ᾽ ὅτε θ᾽, ἀλλ᾽ ὅτε. ἀλλ᾽ ὅτε al., an * ἦμος δ᾽ vel αὐτὰρ ὅθ᾽? 407. ἔθει: ἔθε᾽ pauci
411. κατέχυνθ᾽· ὃ δ᾽ ἄρα: * κατέχυντο· ὃ δέ?

νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
ἱστὸν καὶ τρόπιν αὖτις· ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθον
ὄψ'· ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη,
κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
τῆμος δὴ τά γε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
ἧκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
μέσσῳ δ' ἐνδούπησα παρὲκ περιμήκεα δοῦρα,
ἑζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῇσιν.
Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψὼ
ναίει ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
ἥ μ' ἐφίλει τ' ἐκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω;
ἤδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ
σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοί ἐστιν
αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

---

437. ὀπίσω al. 438. ἦλθον: ἦλθε(ν) multi ut Strab. I p. 44. 439—441 ἐν πολλοῖς ἐδιστάχθησαν schol. HQ. 439. ἦμος δ': ἦμός τ' al. ut Strab. 441. τῆμος δὴ τά γε: τῆμος δὴ τάδε cod. Vind. ut Ar., καὶ τότε δή μοι Strab. Χαρύβδιος: Χαρύβδεως Eust. p. 1729, 28. 57. 443. παρὲκ: παρὲξ libri. 445 et 446 νοθεύονται schol. HQ. 446. εἰσιδέειν: ἐσιδέμεν? 448. πέλασαν: ἔθεσαν al. 449. ναίει: ναῖεν al.

Berolini apud Weidmannos (I. Reimer).

Lipsiae typis J. B. Hirschfeld.

HOMERICA

CARMINA

EDIDIT

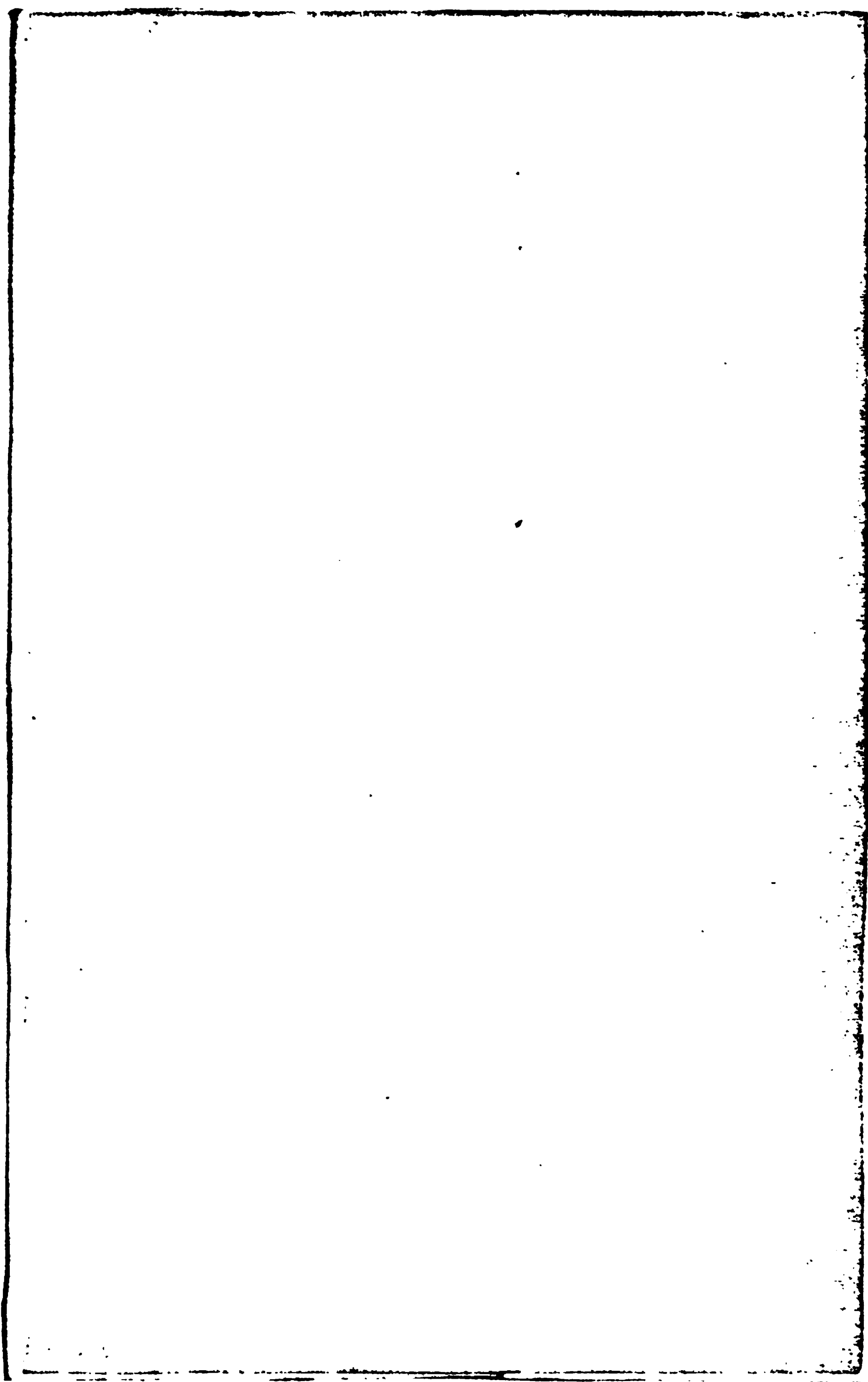
AUGUSTUS NAUCK.

VOLUMEN II

ODYSSEA.

PARS ALTERA.

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
A. MDCCCLXXIV.

HOMERI

ODYSSEA

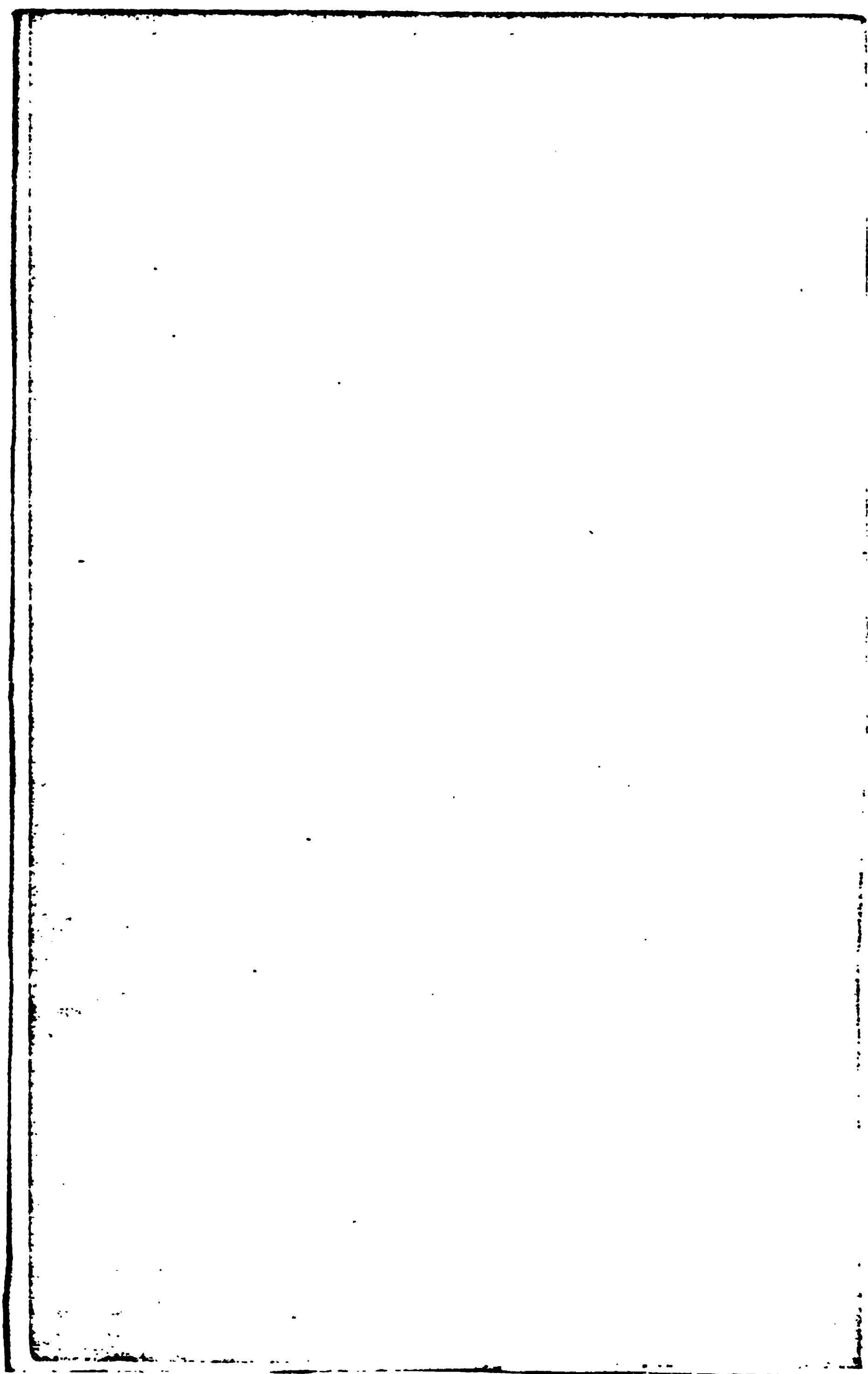
CUM POTIORE LECTIONIS VARIETATE

EDIDIT

AUGUSTUS NAUCK.

PARS ALTERA.

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
A. MDCCCLXXIV.

PRAEFATIO.

Posteriora duodecim Odysseae carmina recensens tametsi tenui consilium pridem initum, tamen in librorum discrepantiis indicandis aliquanto minus parcus fui, vel quod haud inutile videretur librariorum errores plenius cognosci, vel quod nimiam diligentiam mallem mihi crimini dari quam neglegentiam et socordiam. cum autem in primis maxime carminibus arctiores intra fines adnotationem criticam coercuissem, ut inaequalitas ista quadam tenus compensaretur, sex primas Odysseae rhapsodias variarum lectionum silva augendas putavi in addendis et corrigendis huic praefationi subiunctis. ibidem et operarum errores a me animadversos notavi (quamquam quotiens prosodiaca signa excidissent inutile duxi commemorasse) et attuli vel meas quasdam vel aliorum coniecturas partim neglectas olim partim novas. tot enim vitiis inquinata accepimus Homerica carmina, ut plurima legentem fallant, praesertim cum inde ab ineunte aetate imbuti simus Alexandrinorum et Byzantinorum grammaticorum erroribus, ac saepe eadem vitia non semel obtrusa sint Homero, sed innumeris locis recurrant atque a posterioribus poetis propagati sint. quod sit aliorum de nostra crisi Homerica iudicium, parum adhuc mihi constat: nec tamen mirabor aut aegre feram, si plerique improbarint spretam a me multis in rebus et librorum fidem et grammaticorum auctoritatem. difficillimum enim est inveteratos errores evellere, atque ut proclive est omne hominum genus ad superstitionem, ita philologi perpauci criticae artis elementa didicerunt et praestantiam ac necessitatem perspexerunt. ego vero tametsi quibusdam ac fortasse haud paucis in rebus me ab vero aberrasse lubentissime concedam, tamen qui universam criseos nostrae rationem tanquam vanum et inanem ingenii lusum improbarit, eum a me posse argumentis convinci despero neque intercedam quominus suo utatur iudicio: qui enim de principiis et fundamentis rerum dissentiunt, *τούτοις οὐκ ἔστι κοινὴ βουλή, ἀλλ' ἀνάγκη τούτους ἀλλήλων καταφρονεῖν.* siqui nimiam mihi verecundiam opprobrio faciant et plurima librorum vitia indignentur a nobis non sublata, ii consen-

tientem me habebunt et confitentem reum: verum tamen εἷς ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὁρᾷ, et iudicem aequum par est non delicta tantum et naevos rimari, sed etiam quae niteant agnoscere. neque inconsultum arbitror quod satis multa quae ipse existimarem vitiosa nondum tetigi, quandoquidem pedetemptim nobis progrediendum est et ea quae certo agnosci possint antea exquirenda quam incertiora periclitemur. nulla sane arte effici poterit ut genuinam formam Homericis carminibus reddamus, nec tamen ea idonea videtur causa cur quaelibet vitia temere propagentur: quippe ne Sophoclis quidem aut Euripidis ullam fabulam perpurgare possumus, sed utique in veterum scriptorum crisi sequimur Horatianum illud, *est quadam prodire tenus, si non datur ultra*. ista modestia cum alibi in Homero servanda est, tum ad decantatam de digammo quaestionem nobis visa est pertinere. quominus revocarem literam vau, complures obstiterunt rationes eaeque gravissimae, nec tamen impetrare a me potui ut omnino neglegerem digamma et retinerem verbi causa id quod libri praebent προσέειπεν ἄναξ aut δή μ' ἐπέεσσιν, ubi προσέειπε ἄναξ et δή με ἔπεσσιν esset scribendum. sed quid egerim ea in re, quid aliis reliquerim, non licet hoc loco exponere: iuniores qui cognoscere velint quae potissimum vocabula Graeca ab vau litera olim inceperint, remitto ad Fr. Spitzneri de versu heroico librum Lipsiae a. 1816 editum (ubi v. p. 113—135), sed monendos arbitror ne temere istum ducem sequantur aut erroribus eius multis et gravibus decipiantur.

Superest ut commemorem G. C. Cobetum virum κριτικώτατον in novae Mnemosynes vol. II edidisse nuper 'Homerica' bonae frugis plena. pauca sunt eius placita quibus astipulari non possim, velut quod plurimis ex lingua Homerica indiciis colligi vult Athenis oriundum fuisse poetam (p. 219), id mihi quidem nullo modo probari ex iis quae in Odyss. I p. XIV significavi facile colligas. contra quod δείδω formam reiciendam dixi I p. XII, Cobeti gaudeo iudicio confirmari (p. 208), atque quod gravissimum est, de principiis criseos Homericae omnino consentimus. itaque opto ut Cobetus, quo neminem inter aequales novimus magis ad hanc rem idoneum, sui ingenii acumen porro Homericis carminibus emendandis impertiat.

Scribebam Petropoli mense Iunio a. 1874.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

α 6. ἐρρύσατο: ἐρύσατο al. 7. αὐτῶν: αὐτοὶ Diogenianus ap. Euseb. P. E. VI p. 262 C. 10. ἁμόθεν: ἀμόθεν al. 20. μενέαινεν: μενεαίνων al. 21. ἰδέσθαι (γρ. ἱκέσθαι) cod. Marc. 22. μετεκίαθε al. 24. οἳ μὲν — οἳ δ': ἡμὲν — ἠδ' cum Cratete Synesius de insomn. p. 146 B. δυσομένου: δυσσομένου al. 26. παρήμενος: κεχρημένος cod. Aug. 27. ἀθρόοι: ἀθρόοι al. 32. θεοὺς βροτοί: βροτοὶ θεοὺς al. ut schol. Ar. Pac. 212. 33. οἳ δὲ: ἠδὲ cod. Stuttg.

34. ἔχουσιν: ἐπέσπον Heraclit. de incred. c. 39. 38. Ἑρμείαν: Ἑρμείην cod. Aug. 41. ἱμείρεται: ἐπιβήσεται pauci. 59. θανέειν: θανέμεν? 71. πᾶσιν: πᾶσιν ἐν pauci. νύμφη: μήτηρ schol. Theocr. 11, 67. 78. ὃν: τὸν Eust. p. 1393, 8. 82. δὴ νῦν: νῦν δὴ pauci. 86. εἴπῃ: εἴποι cod. Aug. 88. Ἰθάκηνδ' ἐπιείσομαι Cobet in Mnem. nov. ser. I p. 51, cf. ο 504. 92. εἰλίποδας: εἱλίποδας al.

94. ἤν που: εἴ που pauci. 110. ἐνὶ: ἐπὶ pauci. 112. πρότιθεν τοὶ δὲ cod. Marc. pr. m.: προτίθεντο ἰδὲ cet. 113. πρῶτος: πρῶτός γ' cod. Marc. 114. γὰρ ἐν: δ' ἐνὶ cod. Vind. 126. ὑψηλοῖο: γρ. ποιητοῖο schol. P. 127. μακρήν: μακρὸν vel μακρὰν pauci. 132. παρ (non πὰρ) scrib. 133. ὀρυμαγδῷ: ὀρυγμαδῷ al. 134. δείπνῳ: δείπνου Apoll. Soph. p. 9, 11. ἀδῄσειεν (non ἀδήσειεν) scr. ἀηδήσειεν vel ἀηδίσσειεν al. 138. παρὰ: πὰρ al. ἐτάνυσσε: ἐτάνυσε al. 144. ἐς δ' ἦλθον: γρ. εἰσῆλθον cod. Vind. 146. ἔχευαν: ἔχευον al. 147. παρενήνεον: παρενήεον recte Bekker. 172. τίνες: τίνι δ' cod. Marc. εὐχετόωντο: εὐχετόωνται pauci. 177. καὶ κεῖνος: κἀκεῖνος al. 187. in adnot. ἀλλήλοις scr. 190. πήματα: γρ. ἄλγεα cod. Vind. 192. εὖτ' ἄν: εὖτέ pauci. 195. τόν γε: τόνδε cod. Ven. 199. ἐρυκανόωσ': ἐρυκάνουσ' cod. Marc., ἐρυκανέουσ' Vrat. 203. οὔτοι: οὔτι al. δηρόν γε: δηρόν τε al. 205. φράσσεται: φράσσεται δ' al. 207. τόσος πάις: πάις τόσος cod. Marc. 210. Τροίην: Τροίαν Apoll. Soph. p. 33, 5. 216. in adnot. scr. οὐ οἶδ': ουκ οἶδ' libri. 222. γενεήν γε: γενεήν τε cod. Marc. 225. χρεώ: χρειώ al. 228. δαίνυσθαι pauci. 229. πινυτός γε: πινυτός τε al. μετέλθοι: μετέλθη al. 236. οὔ κε: οὐδὲ cod. Vind., οὔτι al. 239. ἐποίησαν: ποίησαν al. 243. οὐδ' ἔτι: οὐδέ τι multi. 250. ἕκαστος (γρ. ἔδοντες) cod. Vind. 251. διαρραίσουσι cod. Harl. 254. ὅ κε: ὅ κεν vel ὅς κεν al., ὅς τις unus.

257. μιν: μὲν al. 259. Ἴλου: Ἴλλου al. 260. καὶ κεῖσε: κἀκεῖσε plerique. 264. δῶκεν: ἔδωκεν? 267. ἤ τοι: ἤδη cod. Ven. 268. ἤ κεν: εἴ κεν cod. Vind. 273. in adnot. verba 'ut Zenod.' delenda. 275. ἐφορμᾶται: ἐποτρύνει schol. Ar. Nub. 1115. 278. versum istum, qui β 197 recurrit et ex α 292 detortus est, recte a Rhiani editione abfuisse et ut pugnantem cum ἔδνα nominis potestate omnino delendum esse luculentissime ostendit Cobet Mnem. nov. II p. 177—187. 286. δεύτατος: γρ. δεύτερος cod. Harl. 287. ἀκούσῃς: ἀκούσεις al. 289. μηδ' ἔτ': μηδέ τ' al. 290. δὴ ἔπειτα: δ' ἤπειτα vel δ' ἔπειτα al. 293. ταῦτα: πάντα schol. B X 468. τε καὶ: καὶ cod. Marc. 294. δὴ ἔπειτα: δ' ἤπειτα al., δ' ἔπειτα unus.

295. κεν: καὶ al. 298. ἦ οὐκ: οὐκ Tryph. in Rhet. VIII p. 749, 1 et anon. Rhet. VI p. 34, 18. 299. πατροφονῆα: expectes hic ut γ 197 et 307 ἀνδροφονῆα vel ἀνεροφόντην, vide tamen Soph. Trach. 1125 et Eur. Or. 193. 302. ἔσσ': ἔσ(σ)ο al. 305. αὐτῷ: αὐτῶν cod. Vind., γρ. αὐτῶν Aug. 317. αὖτις: αὖθις pauci. 323. εἵσατο:

ὀίσσατο vel ὠίσσατο al. 331. τῇ γε: τῇδε cod. Marc. 336. δακρύσασα: δακρύουσα cod. Vrat. 346. τί τ' ἄρα: τί τ' ἄρ αὖ (vel ἂν) al. φθονέεις: φθονέῃς pauci. 347. ἄρωνται: ἄρωντο vel ὤρωντ' al. οὔ νύ τ': οὐ δή Eust. 349. ἑκάστῳ: ἑκάστοις al. 352. ἥ τις: ἥ κεν Eust. 356. εἰς: ἐς? 359. οἴκῳ: οἴκους cod. Vind. 364. βλεφάροισι βάλε: βλεφάροις ἔβαλεν Eust. 369. δαινύμενοι al. 371. θεοῖς: θεῷ cod. Vrat. 373. 376. ὑμῖν: ὔμ(μ)ιν vel ὔμμιν al. 379 δῷσι: δώσει al. 383. αὖτ': αὖ al. 387. γενεῇ: γενεὴν cod. Harl. 388. ἀντίον ηὔδα: ἦρχ' ἀγορεύειν pauci. 390. ταῦτ' ἐθέλοιμι: τοῦτο θέλοιμι cod. Vind. 397. ἐγὼ: ἐγὼν plerique. 403. ὅ γ': ὅδ' cod. Vrat., ὅδ' al. σ' al. om. 405. ἀλλ' ἐθέλω: ἀλλὰ θέλω Eust. ut Epim. Hom. p. 213, 3 p. 360, 10. 407. πατρίς: πατρὸς cod. Vind. 415. ἦν: ἢν al. 416. καλέσασα: καλέουσα al. 440. παρὰ: περὶ al.

β 43. ὑμῖν: ὔμμιν al. σάφα εἴπω: * εἴποιμι? 45. κακὰ verum videtur. 53. ἐεδνώσαιτο: ἐδνώσαιτο al. 60. τι: τοι al. 63. οὐδ' ἔτι: οὐδέ τι al. 105. ἀλλύεσκεν: ἀλύεσκεν al. 106. ἔληθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν: ἔπειθε δόλῳ καὶ ἔληθεν al. 109. τήν γ': τήν δ' al. ἀλλύουσαν: ἀλύουσαν al. 116. ἀνὰ θυμὸν: ἐνὶ θυμῷ al. 144. δῷσι: δώσει al. 148. in adnot. τὼ δ' (pro τῷ δ') scr. 152. ἰδέτην: ἰκέτην schol. 166. πάντεσσιν suspectum. 167. ἐνδείελον scr. 169. λώϊόν ἐστιν: λώϊον ἔσται al. 175. ἄγνωστον: * ἄγνωτον? 183 καταφθίσθαι: καταφθεῖσθαι al. 190. οἱ: σοι al. 192. θωὴν scr. 197 delendus, cf. add. ad α 276. 203. χρήματα: κτήματα cod. Vrat. 204. ἥ γε: ἥδε pauci. 205. in adnot. προτιδέγμενοι scr. 221. δὴ ἔπειτα: δ' ἤπειτα al. 226. ἰὼν: ἐὼν cod. Vrat. 230. καί: * μηδ'? 247. δαινυμένους al. 252. ἀλλ' ἄγε: ἀλλά γε al. 253. Ἀλιθέρσης: Ἀλιθέρσης al. 275. σέ γ': σέ τ' cod. Marc., σ' al. 285. οὐκέτι: οὐκ ἐπὶ cod. Vrat. 311. δαίνυσθαι al. 313. δ' ἔτι: δέ τε cod. Aug., δέ τι al. 316. κ' ὔμμι: χ' ὔμμι(ν) al. 317. Πύλονδ': Πύλον γ' cod. Marc. 319. ἔμπορος scr.

341. ἔστασαν: ἕστασαν plerique. 346. ἔσχ': ἔσκεν al. πάντ' ἐφύλασσε: πάντα φύλασσε al. πολυϊδρείῃσι: πολυϊδρείῃσιν meliores libri.

364. πῇ: ποῖ al. 365. τηλόθι: τηλόθε al. 366. ἀλλογνώστῳ cod. Aug. 367. φράσσονται al. 372. θάρσει: θάρσει? οὔτοι: οὔτι al.

379. αὐτίκ' ἔπειτά οἱ: αὐτίκα δή οἱ? 380. ἄλφιτ' ἔχευεν vel ἄλφιτα χεῦεν al. 386. αὖτε: αὖθις al. 388. δύσετο: δύσσετο al.

390. ἐύσσελμοι al. 423. ὀτρύνοντος: ὀτρύναντος al.

γ 23. πεπείρημαι: πεπείραμαι cod. Marc. 32. ἔνθ' ἄρα: ἔνθα δὲ cod. Vrat. 59. ἀγακλειτῆς: διὰ κλειτῆς al. 62. πάντ' ἐτελεύτα al. 64. αὔτως: αὔτως al. 85. Τρώων πόλιν: πόλιν Τρώων al.

92. ἱκάνομαι: ἱκάνω al. 93. εἴ: ἤν al. 98. τοί τι: τοι vel τοί γε al. 105. ξὺν: σὺν cod. Marc. 109. ἔνθα μὲν Αἴας: ἔνθα δ' ἔπειτ' Αἴας al. 115. γε: τε al. 116. ἐξερέοις: ἐξερέεις al. 117. ἵκοιο: ἵκηαι cod. Vrat. 119. μόγις: μόλις al. 128. ἔχοντε: ἔχοντες al. 149. ἕστασαν: ἕστασαν al. 150. βουλῇ: θυμῷ al. 160. ἱέμενοι: ἵεμενοι al. 166. γίγνωσκον cod. Harl. 175. φύγοιμεν: φύγωμεν al. 192. ἀπηύρα: ἀπεύρα? 196. καταφθιμένοιο: ἀποφθιμένοιο cod. Vind. ut schol. V Δ 793. 197. πατροφονῆα: cf. add. ad α 299. 217. σύμπαντες: ξύμπαντες pauci. 219. ὥς ποτ': ὥς ὅτ' cod. Marc. 223. οὕτως: οὕτω γ' cod. Vrat. ἐθέλοι: ἐθέλει al. 248. ἔθαν': θάνεν schol. A B 565. 268. εἴρυσθαι: ῥύσασθαι Payne Knight (sicut ψ 82 et 151), rectius fortasse ῥύεσθαι scripseris.

273. θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς: * θεοῖσ' ἱερῶν ἐπὶ βωμῶν? 277. ἀλλήλοισιν: ἀλλήλοιιν cod. Vrat. 278. ἱρὸν: ἱερὸν al. 307. πα-

τροφόεντα: cf. add. ad α 299. 313. ἀλάλησαι al. 314. ἄνδρας τ': ἄνδρας δ' al. 316. κτήματα: χρήματα cod. Marc. 322. μέγα τε: μέγα περ pauci. 323. καὶ σοῖς: καὶ οἷς al. 324. δίφρος: δίφροι al. 344. ἱέσθην: ἱέσθην al. 346. τό γ': τόδ' vel τότ' al. 353. ὄφρ' ἄν: εὖτ' ἂν cod. Aug. 363. οἱ δ': ἀλλ' pauci. 380. ἵληθι: ἵληθι vel ἵλαθι al. 391. ἐνδεκάτῳ: ἑνδεκάτῳ al. 392. καὶ ἀπὸ: ἀπὸ δὲ schol. Theocr. 7, 154. 397. κοίμησε: κοίμισε al. 400. ἀνδρῶν: ἄνδρα al. 422. ἐλάσῃ: ἐλάσει pauci. 427. οἱ δ': ἀλλ' pauci. 454. σφάξεν: σφάζεν al. 459. σχίζῃς ὁ: σχίζησι? 476. ζεύξασθ': ζεύξεσθ' cod. Vrat., ζεύξασθ' al.

δ 20. ἵππω: ἵπποι al. 25. ἐγγοῦ: ἐγγόθι? 34. αἴ: εἴ cod. Aug. 36. θοινηθῆναι: θοινήσασθαι cod. Vrat. 48. ἐυξέστους cod. Vrat. 51. ἕζοντο: ἵζοντο cod. Vrat. 62. γένος: γόνος Eust. 68. ἔντο: ἕντο al. 79. ἔασσιν al. 111. θ' ὁ: τε? 145. ἐμεῖο: ἐμοῖο cod. Aug. 189. φάσχ' ὁ: φάσκε? 197. οἷον: ἐστὶν cod. Vrat. 204. εἶπες: εἶπας cod. Aug. pr. m. 207. ἀρίγνωτος al. 216. δ' ἄρ': δὲ? 220. εἰς: ἐς? 222. κρατῆρι cod. Aug. 256. ἦλθε μετ': ἦλθεν ἐπ' cod. Ven. 283. ὑπακοῦσαι: ἐπακοῦσαι cod. Marc. 284. ἔσχεθε scr. 287. χερσὶ: χειρὶ schol. Q δ 419. 288. κρατερῆφι cod. Ven. 320. εἰλίποδας al. 328. τι al. om. 376. ἤ τις: εἴ τις pauci. 386. πάσης βένθεα: βένθεα πάσης al. 409. ἐυσέλμοισιν al. 434. μάλιστ' ἐπεποίθεα pauci. 435. κόλπον: γρ. πόντον cod. Marc. 450. δ' ὁ: δὲ? 451. δ' ἄρ': δὲ? 453. εἶναι: ἔμμεν? 455. δ' ὁ: δὲ? 458. γίνετο: γίγνετο al., γείνετο unus. 469. ὅς (pro ὃς) scr. 473. ὄφρα: ὅττι cod. Vrat. 475. τοι πρὶν: πώ τοι cod. Vrat. 477. adnot. del. 486. τόδε: τόγε cod. Harl. 491. αὐτίκ': αὖτις cod. Vrat. 527. λάθοι: λάθῃ al. 587. ἀλλ' ἄγε: ἀλλά γε cod. Harl. 606. ἱπποβότοισιν al. 607. οὐ γάρ τις: ἀλλ' οὔ τις schol. V Χ 45. 608. κεκλίατο pauci. 634. χρεὼ γίνεται: χρεὼ γίνετ' cod. Ven., χρειὼ γίνετ' al. 646. ἀέκοντος: ἀέκοντα? ἀπηύρα: ἀπεύρα? 647. δῶκας: ἔδωκας? προσπτύξατο: προπτύξατο pauci. 649. δῶκα: ἔδωκα? 665. αὔτως: αὕτως al. 679. διὰ: πρὸς al. 690. ἐξαίσια cod. Vrat. 692. βροτῶν: βροτὸν cod. Vrat. 709. γίγνονται pauci. 716. ἔτ' ἔτλη: ἔμελλε schol. A Κ 167 p. 280 b 18. 721. μετηύδα: προσηύδα al. 765. σάωσον: σάωσαι cod. Vrat. 774. ἀλέεσθε cod. Marc. 780. πάμπρωτα? 794. ἀνακλινθεῖσα al. 807. γάρ τι: γάρ τε al. 825. θάρσει? 839. ἀνέμων: ἀνέμου cod. Vrat.

ε 8. καὶ: * μηδ'? 26. ἀσκηθεὶς pauci. 42. ἐς πατρίδα: πατρίδα pauci. 54. ἴκελος: ἔικελος al. 68. περὶ: * ὑπὲρ? 90. ἐστίν: ἔσται cod. Ven. 98. νημερτέα cod. Vrat., νημερτὲς Vind. 139. κεῖνος: ἐκεῖνος cod. Vind., κἀκεῖνος pauci. 144. ἀσκηθεὶς pauci. 166. ἐρύκοι: ἐρύκει cod. Ven., ἐρύξοι Vrat. 167. τοι: οἱ pauci. 168. ἀσκηθεὶς pauci. 175. ἶσαι: ἴσσαι pauci. 187. τοι: σοι cod. Harl. 190. οὐδέ μοι: οὐδ' ἐμοὶ al. 206. ἵκηαι(ν): ἥκει cod. Vrat. 229. ἕννυτ' al. 230. ἕννυτο al. 234. an δῶκε δέ οἱ? 239. κλεῖθρη cod. Vind. 254. ἄρμενον al. 259. ποιήσεσθαι cod. Harl., τεχνήσασθαι Ven. 272. τ' ἐσορῶντι: τε ὁρῶντι al. 273. ἄμαξαν al. 287. ἐμεῖο: ἐμοῖο al. 288. γαίης: γαίῃ al. 299. μήκιστα: μάλιστα cod. Aug. 314. ἐπασσύμενον al. 339. τοι: σοι pauci. 349. εἰς: ἐπὶ cod. Vind. 364. an νήξομαι· οὐ μὲν γάρ τι? 369. ἄλλη: ἄλλα pauci. 372. ἐξαπέδυσε pauci. 381. ἔασσιν pauci. 388. δύο τ': δύο δ' pauci. 392. εἴσιδε: εὔιδε? 415. βάλῃ: βάλοι cod. Vrat. 417. ἦν: εἴ cod. Vrat. 420. φέροι cod. Vrat. 430.

παλινρόθιον pauci. 445. ὅ τις: ὅς τ' schol. B Θ 1 p. 216 b 20. 460. μεθῆκεν: καθῆκε cod. Vrat. 467. ἄμυδις: ἅμυδις al. 471. θάμνοις ἐν: θάμνοισι(ν) pauci. 472. γλυκερὸς: πυκινὸς cod. Vrat. 476. ἐπήλυθε: ἐπήλυθε pauci. 482. δύσσετ' al. 489. ἐσχατιῇ al.

ζ 7. Ναυσίθοος pauci. 28. ἕννυσθαι al. 37. ἅμαξαν al. 44. οὔτε: οὐδὲ pauci. 51. ἐόντας: ἐόντε cod. Vind. 57. ἐφοπλίσσειας al., ἐφοπλίσσειαν (ut Rhian.) cod. Stuttg. 69. ἐφοπλίσουσιν al. 72. ἅμαξαν al. 75. ἐπ': ὑπ' al. 78. ἀπήνῃ al. 90. ταὶ δ': αἳ δ' Eust. 97. ὄχθῃσι(ν): ὄχθοισι al. 118. ὥρμαινε cod. Aug. 119. γαῖαν: αἶαν al. 127. ὑπεδύσσετο al. 131. ἐν: ἐκ pauci. 143. αὔτως al. 153. τοί: οἳ al. 157. εἰσοιχνεῦσαν al. 166. αὔτως al. 175. κακὰ πολλὰ: πολλὰ κακὰ al. 178. δὸς δὲ: δὸς τὲ al. 222. ἐυπλοκάμοισιν ἐπελθών Eust. p. 1554, 56. 245. ἅδοι: ἄδοι al. 248. ἔθεσαν: θέσαν al. 258. ὡδ': ὥς? 260. ἅμαξαν al. 263. πόληος: πόλιος al. 276. ὅδε: ὅγε cod. Vrat.

η 5. * ἀθανάτοισιν ἀλίγκιοι? 51. τάρβει: τάρβει? 225. κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε: ἄμεινον ἂν ἔσχε "πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε" (cf. E 213). hanc Aristophanis esse sententiam conicit Cobet Mnem. nov. II p. 165.

θ 52. ἐν δ' corr. 146. χερσίν corr. 266—369 fuerunt inter veteres criticos qui damnarent, v. schol. Ar. Pac. 778. 301. in adnot. Λήμνου corr. 415. δῶκας: ἔδωκας? 571. εἴη: εἰῶ? sed rectius ἐάοι vel ἐόοι scripseris.

ι 190. οὐ γὰρ etiam Greg. Cor. in Rhet. VII p. 1164 et p. 1166. 222. in adnot. ναῖον (sic Ar.) corr. 359. ἀλλὰ corr. 372. κεῖτ' corr. 410. οὔτις item Greg. Cor. in Rhet. VII p. 1096. in poetae verbis μή (pro μὴ) scribendum. 419. πού μ' ἔλπετ': τί μ' ἐέλπετ' Cobet Mnem. nov. II p. 212. 483. in adnot. 540 (pro 450) scr. 549. ἴσης: αἴσης?

κ 88. in adnot. ἐπασσάμεθ' (pro ἐπαρσάμεθ') corr. 131. ἀσπασίως: ἀσπάσιος? 240. ἀλλὰ νόος γ' ἦν (rectius ἔεν) ἔμπεδος Cobet Mnem. nov. II p. 212. 252. Κίρκης etiam Doxopater in Rhet. II p. 228, 2. 337. με κέλῃ σοί: κέλεαι σοί μ'? 447. οὐδὲ corr. 567. κατ' αὖθι scr.

λ 203. ἀπηύρα: ἀπεύρα? 245. παρθενίην Hermogenes quoque in Rhet. III p. 174. 375 (pro 573) in margine scr. 510. Τρφὴν (non Τροφὴν) requirit Cobet in Mnem. nov. I p. 56.

μ 444. χερσὶν ἐμῆσι: * χερσὶ φίλῃσιν? cf. Σ 27 Ψ 99 ε 482.

ν 30. ἐπειγόμενος: ἐπειγόμενον cod. Vind., an * ἐπευχόμενος? 132. ἀπηύρων: ἀπεύραν? 191. ἄγνωστον: * ἄγνωτον? 270. ἀπουράς? 397. * ἄγνωτον?

ξ 40. ἀντιθέου γὰρ: ἀντιθέοιο? an ἀντιθέου τε? 89. τι del. 306. ἐλελίχθη: ἐπελίχθη Cobetus Mnem. nov. II p. 216. 395. εἰ μὲν νοστήσει Cobet. Mnem. nov. II p. 213. 450. οἶος: * μοῦνος? 502. ἀσπασίως: ἀσπάσιος?

ο 28. ἐπιτηδὲς suspectum.

ρ 6. in adnot. scr. ἀτ': ἀλλ' al. 231. in adnot. ἀμφὶ χάρης leg. 339. μελίνου: * δρυΐνου? 555. in adnot. πεπαθυίῃ leg. 576. σύ γ' ἄγεις: σύ ϝ' ἄγεις? cf. Bekker *Hom. Bl.* I p. 319.

σ 7. in adnot. ἀπαγγέλεσκε (pro ἀπαγέλεσκε) leg. 273. ἀπηύρα: ἀπεύρα? 355. καπ: καὶ libri.

τ 86. ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος: * ἀλλὰ πάις τοιόσδε?

υ 138. ὕπνου: ὕπνοο? 232. in adnot. ἐνθάδ'? leg.

ψ 82. 151. εἴρυσθαι: cf. add. ad γ 288.

In praefatione partis prioris p. VII v. 21 ἀδροτῆτα (pro ἀδροτῆτα) *p. XIII v. 16 et 17* verbis *leg.*

F. A. WOLFII
SUMMARIA.

XIII.

Enarrato errore suo Ulysses a primoribus Phaeacum nova munera accipit, quae postero mane in navem instructam comportantur (1—23): perque reliquam diem sacrificio et epulis adhibitus, compellatis principibus, discedit et quietissima navigatione in Ithacam devehitur (24—95). Ibi quum portum Phorcynis in vicinia antri Nympharum intraverunt remiges, dormientem exponunt in litore; navem autem remeantem in saxum mutat Neptunus, placatus eam ob rem a Phaeacibus (96—187). At experrectus Ulysses primum ignorat insulam suam, quippe nebula cinctus consilio Minervae, cum qua, speciem adolescentis induta, sermones confert ementito nomine, neque adeo edoctus ubi sit ac deam praesentem veneratus caute agere desinit (188—351); mox postquam, dilabente nube, redditam patriam salutavit, Minerva eius bona recondit in antro ipsumque ante omnia ad caedem procorum hortatur et, ne agnoscatur ab Eumaeo, magistro subulcorum, notisque ceteris, in senem mendicum transformat (352—440).

XIV.

Simulato hospiti, in casam introducto, Eumaeus, fidissimus servorum semperque memor domini, carnem porcellinam cum vino apponit (1—110). Oriuntur inter eos varii sermones de Ulysse velut absente, quem in patriam reversurum esse ne iurato quidem credit Eumaeus, nec dubitat quin etiam Telemachus in itinere procorum insidiis occisus sit (111—184). Deinceps, quis esset, interrogatus Ulysses longam

seriem fabularum fingit, testatus simul, se apud Thesprotos de ipsius propinquo reditu audivisse (165—359): verum ille, nimis incredulus, oblatam de ea re sponsionem abnuit (360—408). Denique coenati ambo cum reliquis subulcis (409—456) cubitum discedunt frigida nocte, qua Ulysses, priscis ambagibus sermonis usus, corpori tegendo laenam quaerit accipitque ab Eumaeo, qui mox ad suum custodiam egreditur (457—533).

XV.

Telemachum, Lacedaemoni desidentem, in somnis monet Minerva domum ut redeat, quaque via procorum insidias vitet (1—43). Ergo is primo mane a Menelao revertendi veniam petit, atque acceptis ab ipso et ab Helena muneribus conspectaque avi secunda, cum Pisistrato pergit ad navem in portu Pylio relictam (44—181). Pheris iterum deversati, altero die Pylum perveniunt; unde Telemachus, Pisistrato ad patrem remisso et assumpto Theoclymeno, vate Argivo, tum ob caedem exule, propere solvit ac tutus devia navigatione in patriam advehitur (182—300). Ulysses interea cum Eumaeo super coenam consilia confert de profectione in urbem; simul de parentibus suis sciscitatur et de priore fortuna ipsius (301—388): qui natales suos enarrat atque ut infans olim a Phoenicibus ex insula Syria raptus et Laertae venditus sit (389—495). Iam appulsam navem suam Telemachus ad urbem mittit, Theoclymenum cuidam sociorum commendat, ipse autem diverso itinere ad Eumaeum proficiscitur (496—557).

XVI.

Redux ab itinere Telemachus venit in casam Eumaei (1—41). Ibi primum cum patre, adhuc senis mendici personam gerente, colloquutus et domesticam calamitatem conquestus, Eumaeum reditus sui nuntium mittit ad matrem (42—153). Ita soli quum sunt, Minervae numine iuvenis redditus Ulysses a filio pater cognoscitur (154—239); mox cum eo de caede procorum deliberat et, quae deinceps domi agenda sint, praescribit (240—321). Interim aliquis sociorum Telemachi ex navi, in portum urbis invecta, simul cum Eumaeo nuntiat Penelopae salvum revertisse filium (322—341). Nec multo post redit navis speculatoria procorum, qui irritis insidiis dolent iamque in concione de Telemacho occidendo nova consilia ineunt (342—408). Quibus ad se perlatis, Penelope in virorum conventum degressa, eo nomine Antinoum, auctorem sceleris, accusat (409—451). Sub noctem ad Ulyssem, rursus transformatum, et filium eius redit Eumaeus (452—481).

XVII.

Insequenti die Telemachus, patre in urbem ablegato, ipse eodem proficiscitur (1—30); statimque ex domo, salutatis Eurvclea et matre, properat in forum, ut Theoclymenum hospitem adducat (31—83). Hunc ubi epulis excepit, matri enarrat ordinem peregrinationis, quaeque a Menelao audierat: simul Theoclymenus reginae propinquum Ulyssis reditum praedicit (84—165). Ibi coenam apparantibus procis supervenit ille, ab Eumaeo ductus, primum a Melanthio caprario iniuria affectus (166—289). Ad aulam quum accesserunt, canis domesticus Argus, agnito domino, repente moritur (290—327). Iam ipsam domum ingressus a convivis ambiendo cibos mendicat; quos et Telemachus praebet et proci: sed Antinous eum conviciis consectatur et ingesto scabello, non sine indignatione ceterorum procorum (328—491). Quam ob contumeliam diras Antinoo imprecata Penelope, ad se arcessit virum, si quid forte de Ulysse cognoverit; is autem in colloquium venturum sese ad vesperam pollicetur (492—584). Eodem tempore in agrum redit Eumaeus, manente Ulysse (585—606).

XVIII.

Mendicante apud procos Ulysse, alius mendicus accedit ex urbe, Irus, ut illum de proprio limine detrudat (1—13). Inde iurgium inter utrumque; mox, hortantibus et praemium ponentibus procis, iusto certamine luctantur (14—100). Victor Ulysses seminecem Irum extra ianuam proiicit: Amphinomo autem, uni ex procis, propinquum regis adventum et gravem ultionem praedicit (101—157). Degressa rursus in conventum virorum Penelope filium de nova contumelia miseri hospitis obiurgat (158—243); et callida oratione studia procorum experiens spemque nuptiarum ostentans ab illis sibi munera deposcit ac statim collata accipit (244—303). Interea Ulysses, inter procos, qui solitos ludos in noctem trahunt, remanens, a Melantho ancilla maledictis vexatur, ab Eurymacho irridetur et scabello petitur (304—404). Tandem a Telemacho moniti domum quisque suam abeunt (405—428).

XIX.

Eadem nocte Ulysses et Telemachus, praelucente Minerva, arma omnia in superiorem partem aedium seponunt, ne quid teli aut munimenti procis ad manum sit (1—46); tum ipse solus cum Penelope confert sermonem, in quo similia ut nuper ad Eumaeum, comminiscitur, Ulyssem in Creta apud se hospitio deversatum fingit, etiam vestitum eius et alia ad fidem faciendam vere describit, denique iurat

se apud Thesprotos de propinquo reditu ipsius audivisse (47—307). Delectata his nuntiis Penelope, hospitalis officii causa, ei pedes ablui iubet; quod dum facit Euryclea nutrix, ab ea primum agnoscitur ex cicatrice, quam in Parnasso quondam venans acceperat; sed coercet statim mulierem, ne quid ultra quaerat vel garriat (308—507). Ulyssi dehinc ignara rei Penelope ominosum de reduce mox coniuge somnium narrat (508—553), cui tamen non satis confisa exponit se postero die procis certamen oblaturam atque ei, qui Ulyssis arcum facillime intenderit sagittisque destinata ferierit, continuo nupturam esse (554—581). Quod consilium quum approbavit Ulyssi, cubitum illa discedit (582—604).

XX.

Ulyssi diu insomnis nox, ancillarum lascivos discursus animadvertenti et procorum caedem anxie cogitanti (1—30). Tandem confirmat eum Minerva et recreat somno, ex quo lamentis Penelopae excitatus a Iove fausta omina poscit atque accipit (31—121). Mane regia domus ornatur sacro Apollinari novae lunae, dum Telemachus procedit in concionem (122—159). Mactandas victimas adducit Eumaeus cum Melanthio et Philoetio, cuius fidelem in se animum Ulysses experitur (160—240). Interim a novis insidiis contra Telemachum deterriti sinistro augurio proci ex concione conveniunt ad prandium; in quo etiam Ulysses adest, a filio curatus, sed ab aliquo procorum crure bubulo petitus (241—344). Exinde oculis ac mente divinitus turbatos iuvenes graviter alloquitur Theoclymenus et imminens ipsis vaticinatur exitium; quare eum cavillando derisum domo excludunt (345—386). Quae omnia ex propinquo auscultans cognoscit Penelope (387—394).

XXI.

Nobilem arcum Ulyssis et sagittas promit Penelope iuvenibusque certamen matrimonii sui constituit (1—79). Desiderio domini percussus flet Eumaeus cum Philoetio; Telemachus autem duodecim ferramenta scopo destinata ordine statuit et ipse arcum tentat non sine spe successus (80—135). Proci deinceps tendere frustra aggrediuntur; primum Liodes vates, simul exitium praesagiens: sed Antinous cornu, quo facilius flectatur, molliri iubet (136—187). Interim Ulysses duobus illis gregum magistris extra aulam sese agnoscendum praebet eisque forium custodiam mandat (188—244). Reverso in conventum Ulysse, etiam Eurymachus frustra tentat: et Antinous sub praetextu diei festi certamen in posterum differt (245—272). Iam Ulysses iuvenes rogat ut ipsum quoque vires seniles explorare

sinant; illi contra prohibere ac deridere; tandem, annuentibus Penelope et Telemacho, ipsi arcum tradit Eumaeus: huius iussu Eurycleа posticum occludit, alium exitum Philoetius (273—392). Ita Ulysses arcum intendit et sagittam per omnia ferramenta mittit (393—434).

XXII.

Ulysses arcu suo aggreditur turbam procorum; ante omnes Antinoum, quo confixo, quis sit et quid struat, palam aperit (1—41). Eum placare frustra quaerit Eurymachus, mox cum ense irruens ab eo occiditur; item Amphinomus a Telemacho (42—98): qui sibi suisque arma ex superiore parte aedium defert, sed ianuam obserare oblitus; per quam etiam procis Melanthius arma petit (99—162). Melanthium, iterum adscendentem, subsequuti Eumaeus et Philoetius opprimunt, constringunt, vivum ad columnam alligant (163—199). Ulyssi, cum filio et pastoribus illis procos urgenti, Minerva specie Mentoris, dein hirundinis, accedit, ut ipsi animos augeat et auxilium ferat (200—240). Inde acrior pugna, qua consternati perimuntur Ctesippus, Liodes, reliqui omnes (241—329): parcitur tantum Phemio citharoedo et Medonti praeconi, deprecante Telemacho (330—380). Ita expletus ultione Ulysses cadavera tolli et domum elui iubet: duodecim ancillae, quae Eurycleae indicio cum procis consuerant, suspendio necantur, maiori cruciatu Melanthius (381—477). Perpetratis his rebus Ulysses ignem adolet incensoque sulfure domum piaculo purgat (478—494). Agnitum dominum fidae ancillae salutant (495—501).

XXIII.

Penelopen, adhuc dormientem, excitat Euryclea, ut Ulyssem sub mendici habitu latuisse et procos telis eius cecidisse nuntiet (1—31). Noscendi cupida descendit regina, inter gaudium metumque fluctuans ac caedem potius ab aliquo deorum editam putans: et ne assidentem quidem virum temere credit ipsum esse, nec, quamvis a filio obiurgata, alloquitur (32—110). At Ulysses, ne statim res per urbem vulgetur, Telemachum et pastores cum ancillis choreas agere iubet; lotusque mox ipse et a Minerva iuvenis redditus ad uxorem revertitur, cui lentitudinem exprobrat (111—172). Tandem illa, quo cautius verum exploret, de positu lecti genialis, ab ipso olim fabricati, sic loquitur ut respondendo plane pateat opifex maritus (173—204). Tum denique agnito Ulyssi prima amoris signa dat Penelope orditurque sermonem, qui usque in noctem, quam amantibus solito longiorem facit dea, multis de rebus habetur; etiam in lecto (205—296), ubi Ulysses laborum suorum summam repetit (297—343).

Mane postridie domum mandat Penelopae atque, ut in ea se abdat, monet; ipse autem armatus cum filio et pastoribus rus exit ad Laerten (344—372).

XXIV.

Procorum animabus, a Mercurio ad infera compulsis, heroes occurrunt, tum alii tum Achilles et Agamemno (1—22). Ibi Agamemno Achilli iusta funebria exponit, ad Troiam ipsi peracta, et propriam necem dolet (23—97); miratusque turbam iuvenum, catervatim descendentium, ex uno eorum insignem Penelopes pudicitiam, procorum assiduitatem et occasum cognoscit atque Ulyssis fortunam et reginae fidem praedicat (98—204). Interea heros cum suis ad Laerten profectus, primum velut ignotus in hortis cum illo sermonem quaerit de filio affectusque cognitis, quas senex tulisset, aerumnis, dum eum aegritudine oppressum videt, repente sese filium aperit et caedem procorum perpetratam narrat (205—344). Laetus senex lavatur et ipse quoque a Minerva decoratus cum Dolio servo et reliqua familia atque Ulysse comitibusque eius ad prandium conveniunt, ubi redux agnoscitur et salutatur ab omnibus (345—412). Iam rumore caedis per urbem disperso, habetur concio Ithacensium, in qua Eupithes tumultum movet: continuo pars civium, quamquam reclamantibus Medonte et Halitherse, armati Ulyssem ad Laertis praedium persequuntur (413—471). Sed eos comitatior Ulysses graviter premit; Eupithen occidit Laertes; ipsis praesens Minerva opitulatur, seditiosos exterret; tandem Iupiter deiecto fulmine proelium dirimit: sic facto foedere amnestia utrinque et pax componitur (472—548).

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ν.

Ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
κηληθμῷ δ᾽ ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
ὦ Ὀδυσεῦ, ἐπεὶ ἵκευ ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
ὑψερεφές, τῷ σ᾽ οὔ τι πάλιν πλαγχθέντα γ᾽ ὀίω
ἂψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.
ὑμέων δ᾽ ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω,
ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἴθοπα οἶνον
αἰεὶ πίνετ᾽ ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ᾽ ἀοιδοῦ.
εἵματα μὲν δὴ ξείνῳ ἐυξέστῃ ἐνὶ χηλῷ
κεῖται καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος ἄλλα τε πάντα
δῶρ᾽, ὅσα Φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ᾽ ἔνεικαν·
ἀλλ᾽ ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν ἠδὲ λέβητα
ἀνδρακάς· ἡμεῖς δ᾽ αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
τισόμεθ᾽· ἀργαλέον γὰρ ἕνα προικὸς χαρίσασθαι.
ὣς ἔφατ᾽ Ἀλκίνοος, τοῖσιν δ᾽ ἐπιήνδανε μῦθος.
οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος·
ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
νῆάδ᾽ ἐπεσσεύοντο, φέρον δ᾽ εὐήνορα χαλκόν.

---

5. ὑψερεφές: ὑψηρεφές vel ὑψιρεφές al. τῷ σ᾽: τῷ γ᾽ al. πάλιν πλαγχθέντα: παλιμπλαγχθέντα libri paene omnes. γ᾽ ὀίω: ὀίω vel σ᾽ ὀίω al. 7. ὑμέων: ἡμέων al. 13. ἠδὲ: γρ. ἠὲ Eust. p. 1731, 9. 20. 14. ἀνδρακάς: γρ. ἄνδρα κάθ᾽ schol. δ᾽ αὖτε: αὖτε cod. Vind. 16. ἐπιήνδανε: ἐπεήνδανε libri. μῦθος: θυμός vel θυμῷ al. 19. νῆάδ᾽: νῆά τ᾽ unus cod., νῆ᾽ ἄρ᾽ al.

καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
αὐτὸς ἰὼν διὰ νηὸς ὑπὸ ζυγά, μή τιν' ἑταίρων
βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὁπότε σπερχοίατ' ἐρετμοῖς·
οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον καὶ δαῖτ' ἀλέγυνον.
τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Ζηνὶ κελαινεφέι Κρονίδῃ, ὃς πᾶσι ἀνάσσει.
μῆρα δὲ κήαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο δῖος ἀοιδός,
Δημόδοκος λαοῖσι τετιμένος. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
πολλὰ πρὸς ἠέλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,
δῦναι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ᾧ τε πανῆμαρ
νειὸν ἀν' ἕλκητον βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον·
ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδυ φάος ἠελίοιο
δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι·
ὡς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν ἔδυ φάος ἠελίοιο.
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Ἀλκινόῳ δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος φάτο μῦθον·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα, χαίρετε δ' αὐτοί·
ἤδη γὰρ τετέλεσται ἅ μοι φίλος ἤθελε θυμός,
πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ οὐρανίωνες
ὄλβια ποιήσειαν· ἀμύμονα δ' οἴκοι ἄκοιτιν
νοστήσας εὕροιμι σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες ἐυφραίνοιτε γυναῖκας
κουριδίας καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν
παντοίην, καὶ μή τι κακὸν μεταδήμιον εἴη.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον ἠδὲ κέλευον
πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.

---

21. μή τιν': μή τις pauci. 22. βλάπτοι: βλάπτῃ al. 24. ἱέρευσ': ἱέρευ' al. 26. κήαντες (sic Ar.): κείαντες plerique. 27. δῖος: θεῖος plerique. 28. τετιμημένος pauci. 31. πανῆμαρ: πᾶν (πάν?) ἦμαρ Aristoph. 32. ἀν' ἕλκητον: ἀνέλκητον libri. 33. ἀσπασίως: γρ. ἀσπάσιος (ἀσπάσιον?) schol. M. 34. βλάβεται: βλάπτεται al. δέ τε: δέ οἱ pauci. 35. Ὀδυσῆ': Ὀδυσ(σ)εῖ pauci. 37. πιφασκόμενος al. 38. κρείων al. 40. γάρ: γάρ μοι al. 41—43 spurii? 42. οἴκοι: οἶκον al.

καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὄφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ
τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
ὣς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα,
νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν
ἔσπεισαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
αὐτόθεν ἐξ ἑδρέων. ἀνὰ δ' ἵστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀρήτῃ δ' ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερές, εἰς ὅ κε γῆρας
ἔλθῃ καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.
αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ
παισί τε καὶ λαοῖσι καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῆι.
ὣς εἰπὼν ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεύς.
τῷ δ' ἅμα κήρυκα προΐει μένος Ἀλκινόοιο,
ἡγεῖσθαι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῳὰς ἅμα πέμπε γυναῖκας,
τὴν μὲν φᾶρος ἔχουσαν ἐυπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα,
τὴν δ' ἑτέρην χηλὸν πυκινὴν ἅμ' ὄπασσε κομίζειν·
ἡ δ' ἄλλη σῖτόν τ' ἔφερεν καὶ οἶνον ἐρυθρόν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
αἶψα τά γ' ἐν νηὶ γλαφυρῇ πομπῆες ἀγαυοὶ
δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρῶσιν ἅπασαν·
κὰδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι στόρεσαν ῥῆγός τε λίνον τε
νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὕδοι,
πρυμνῆς· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσετο καὶ κατέλεκτο
σιγῇ· τοὶ δὲ καθῖζον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστοι

---

50. κερασσάμενος: κεράσάμενος al. νεῖμον: νεῖμαι cod. Marc. 52. πέμπωμεν: πέμποιμεν al. 53. ἐκίρνα: * ἐκίρνη? 56. ἑδρέων: γρ. ἑδέων Eust. p. 1732, 32. δῖος: θεῖος pauci. 57. χειρὶ: χερσὶ al. ut Ath. XI p. 498 D. 60. ἔλθοι pauci. 61. τῷδ': τῷ vel ᾧ pauci. οἴκῳ: χώρῳ al. 63. ἐβήσατο multi. 64. ἅμα: ἄρα al. 66. γυναῖκας: νέεσθαι al. ut altera Aristarchi editio. 68 spurius? ὄπασσε: ἔπεμπε al. κομίζειν: κομίσ(σ)ειν al. 69. ἄλλη: ἑτέρη? σῖτόν τ': σῖτον pauci. 74. εὕδη al. 75. ἂν: ἐν al. ἐβήσετο: ἐβήσατο vel βήσετο pauci.

κόσμῳ, πεῖσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο.
ἔνθ' οἳ ἀνακλινθέντες ἀνερρίπτουν ἅλα πηδῷ,
καὶ τῷ ἤδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν,
νήγρετος ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς.
ἡ δ', ὥς τ' ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι,
πάντες ἅμ' ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάσθλης,
ὑψόσ' ἀειρόμενοι ῥίμφα πρήσσουσι κέλευθον,
ὣς ἄρα τῆς πρώρη μὲν ἀείρετο, κῦμα δ' ὄπισθεν
πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
ἡ δὲ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἴρηξ
κίρκος ὁμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
ὣς ἡ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,
ἄνδρα φέρουσα θεοῖσ' ἐναλίγκια μήδε' ἔχοντα,
ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὗδε, λελασμένος ὅσσα πεπόνθει.
εὖτ' ἀστὴρ ὑπερέσχε φαάντατος, ὅς τε μάλιστα
ἔρχεται ἀγγέλλων φάος ἠόος ἠριγενείης,
τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο ποντοπόρος νηῦς.
Φόρκυνος δέ τις ἐστι λιμήν, ἁλίοιο γέροντος,
ἐν δήμῳ Ἰθάκης· δύο δὲ προβλῆτες ἐν αὐτῷ
ἀκταὶ ἀπορρῶγες, λιμένος ποτιπεπτηυῖαι,
αἵ τ' ἀνέμων σκεπόωσι δυσαήων μέγα κῦμα
ἔκτοθεν· ἔντοσθεν δέ τ' ἄνευ δεσμοῖο μένουσιν

---

77. *πεῖσμα δ'*: *πείσματ'* al. ut Apoll. Soph. p. 103, 17. 78. *ἔνθ'*: *εὖθ'* meliores libri. *ἀνακλινθέντες*: *ἀνακλιθέντες* al. *ἀνερρίπτουν*: *ἰάνερρίπτεον*? 79. *ἤδυμος*: *νήδυμος* libri. 80. *νήγρετος*: *νήδυμος* Macrob. Sat. V, 3, 12. 81. *ἡ δ'*: *οἱ δ'* al. ut Macr. Sat. V, 11, 20. 82. *ἅμ' ὁρμηθέντες*: *ἐφορμηθέντες* Macrob. 83. *ῥίμφα πρήσσουσι*: *γρ. διαπρήσσουσι* cod. Marc. *κέλευθον*: *κέλευθα* Macrob. 84. *πρώρη*: *πρύμνη* libri. 85. *θῦε*: *θύει* cod. Marc., *θῦνε* Harl. pr. m. 86. *ἴρηξ*: *ἵρηξ* al. 87. *πετεηνῶν*: *γρ. πετεεινῶν* schol. H. 88. *ἔταμνεν*: *ἔτεμνεν* vel *ἔτεμεν* al. 89. *θεοῖς ἐναλίγκια*: * *θεοῖσιν ἀλίγκια*? 91. *πολέμους* al. 92. *ὅσσα πεπόνθει*: *ὅσσ' ἐπεπόνθει* libri praeter Aug., qui *ὅσσα πεπόνθειν*. 94. *ἀγγέλλων*: *ἀγγέλων* al., *ἀγγελέων* schol. BL X 318. *ἠόος*: *ἠοῦς* libri. 98. *ποτιπεπτηυῖαι*: *ὑποπεπτηυῖαι* pauci. 99. *δυσαήων*: *δυσαέων* cod. Marc. 100. *ἔκτοθεν*: *ἔκτοσθεν* al. *δέ τ' ἄνευ*: *δὲ ἄνευ* al.

νῆες ἐύσσελμοι, ὅτ' ἂν ὅρμου μέτρον ἵκωνται.
αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη,
ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἠεροειδές,
ἱρὸν νυμφάων αἳ νηιάδες καλέονται.
ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασιν
λάινοι· ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.
ἐν δ' ἱστοὶ λίθεοι περιμήκεες, ἔνθα τε νύμφαι
φάρε' ὑφαίνουσιν ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι·
ἐν δ' ὕδατ' αἰὲ νάοντα. δύω δέ τέ οἱ θύραι εἰσίν,
αἱ μὲν πρὸς βορέαο καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν,
αἱ δ' αὖ πρὸς νότου εἰσὶ θεώτεραι· οὐδέ τι κείνῃ
ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.
ἔνθ' οἵ γ' εἰσέλασαν πρὶν εἰδότες· ἡ μὲν ἔπειτα
ἠπείρῳ ἐπέκελσεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἥμισυ πάσης,
σπερχομένη· τοῖον γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρετάων·
οἳ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐυζύγου ἤπειρόνδε
πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν
αὐτῷ σύν τε λίνῳ καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ,
ἐκ δὲ κτήματ' ἄειραν, ἅ οἱ Φαίηκες ἀγαυοὶ
ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πυθμέν' ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν
ἐκτὸς ὁδοῦ, μή πού τις ὁδιτάων ἀνθρώπων,
πρὶν Ὀδυσῆ' ἐγρέσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο·
αὐτοὶ δ' αὖ οἶκόνδε πάλιν κίον. οὐδ' ἐνοσίχθων
λήθετ' ἀπειλάων τὰς ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι
πρῶτον ἐπηπείλησε, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἐγώ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
τιμήεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ οὔ τι τίουσιν,

---

101. ἐύσελμοι al. 103. ἀγχόθι: ἐγγύθι Etym. M. p. 115. l. 104. ἱρὸν: ἱρῶν al. 107. ἔνθα τε: ἔνθα δὲ al. 109. ἐν δ': ἔνθ' al. αἰὲ νάοντα: αἰενάοντα, ἀενάοντα, ἀεννάοντα libri. 111. θεώτεραι: θειότεραι pauci. κείνῃ: τῇ γε schol. V Δ 111. 115. τοῖον: τοίων al. χέρσ': χεῖρ' pauci. 120. κτήματ': χρήματ' al. 121. ὤπασαν οἴκαδ': δῶκαν οἴκαδ'? an * οἴκαδ' ὤπασσαν? 123. πού: πώ (sic. Ar.) vel πώς al. 124. πρὶν: πρίν γ' al. 125. αὖ cod. Aug.: αὖτ' ceteri. 127. ἐξείρετο: ἐξήρετο al. 129. ὅτε: ὅτι al.

Φαίηκες, τοί πέρ τε ἐμῆς ἔξεισι γενέθλης.
καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆα φάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· νόστον δέ οἱ οὔ ποτ' ἀπηύρων
πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο καὶ κατένευσας.
οἳ δ' εὕδοντ' ἐν νηὶ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν,
πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
εἴ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληίδος αἶσαν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ὢ πόποι, εἰνοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες.
οὔ τί σ' ἀτιμάζουσι θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίῃσιν ἰάλλειν.
ἀνδρῶν δ' εἴ πέρ τίς σε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων
οὔ τι τίει, σοὶ δ' ἔστι καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεί.
ἔρξον ὅπως ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
αἶψά κ' ἐγὼ ἔρξαιμι, κελαινεφές, ὡς ἀγορεύεις·
ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι ἠδ' ἀλεείνω.
νῦν αὖ Φαιήκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
ῥαῖσαι, ἵν' ἤδη σχῶνται, ἀπολλήξωσι δὲ πομπῆς
ἀνθρώπων, μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ὦ πέπον, ὡς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
ὁππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προΐδωνται
λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγύθι γαίης
νηὶ θοῇ ἴκελον, ἵνα θαυμάζωσιν ἅπαντες

130. πέρ τε: πέρ τοι al. 131. νῦν: δὴ pauci Ὀδυσῆα φάμην: Ὀδυσῆ' ἐφάμην al. 133 spurius? 135. εἰν: ἐν al. ἄσπετα: ἀγλαὰ al. 140. εἰνοσίγαι': ἐν(ν)οσίγαι' libri. ἔειπες: ἔειπας cod. Marc. 147. ἐγώ: ἐγὼν plerique. ἔρξαιμι: ἕρξαιμι pauci. κελαινεφές: διοτρεφές schol. LV Ι 538. ἀγορεύεις: σὺ κελεύεις pauci.
149. νῦν αὖ: νῦν δ' αὖ cod. Ven. περικαλλέα: εὐεργέα? cf. θ 567. 151. ἀπολλήξωσι: ἀπολήξωσι vel ἀπολήξουσι al. 152. πόλει: πόλιν al., an πόλι? 154. ὡς: ὧς al., γρ. ἦ schol. H. εἶναι: ἔμμεν? 155. προΐδωνται: προσίδωνται, προσίδονται, ἐσίδωνται, ἐσίδονται al. 157. θαυμάσωσιν al.

ἄνθρωποι, μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν.
ἔνθ' ἔμεν'· ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθε ποντοπόρος νηῦς
ῥίμφα διωκομένη· τῆς δὲ σχεδὸν ἦλθ' ἐνοσίχθων,
ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε καὶ ἐρρίζωσεν ἔνερθεν
χειρὶ καταπρηνεῖ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.
οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσικλυτοὶ ἄνδρες.
ὧδε δέ τις εἴπεσκε ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ὤ μοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ
οἴκαδ' ἐλαυνομένην; καὶ δὴ προεφαίνετο πᾶσα.
ὣς ἄρα τις εἴπεσκε· τὰ δ' οὐ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει
πατρὸς ἐμοῦ, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἁπάντων.
φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἥμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
πομπῆς μὲν παύεσθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἵκηται
ἡμέτερον προτὶ ἄστυ· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσαμεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ
μηδ' ἡμῖν περίμηκες ὄρος πόλει ἀμφικαλύψῃ.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἔδεισαν, ἑτοιμάσσαντο δὲ ταύρους.
ὣς οἱ μέν ῥ' εὔχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι
δήμου Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

---

158. μέγα δέ: μηδέ Aristoph. cf. Polak Observ. ad schol. in Hom. Od. p. 109 sq. πόλει: πόλι? 163. ἔθηκε: θῆκε al. 169. προυφαίνετο libri. 170. οὐκ ἴσαν libri. 175. περικαλλέα: εὐεργέα al. cf. v. 149.

177. 183. πόλει (ιν) non nulli libri, an πόλι? 177. ἀμφικαλύψειν: ἀμφικαλύψαι al. 178. ἀγόρευ' ὁ: ἀγόρευε? 180. παύεσθε: παύσεσθε vel παύσασθε al. 182. ἱερεύσομεν pauci. 183. πόλει: cf. 177. 184. ἔδεισαν: ἔδδεισαν libri. ἑτοιμάσσαντο: ἑτοιμάσαντο multi.

ἑσταότες περὶ βωμόν. ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεὺς
εὕδων ἐν γαίῃ πατρωΐῃ, οὐδέ μιν ἔγνω
ἤδη δὴν ἀπεών· περὶ γὰρ θεὸς ἠέρα χεῦεν
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός, ὄφρα μιν αὐτῷ
ἄγνωστον τεύξειε ἕκαστά τε μυθήσαιτο.
τοὔνεκ' ἄρ' ἀλλοΐδεα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,
ἀτραπιτοί τε διηνεκέες λιμένες τε πάνορμοι
πέτραι τ' ἠλίβατοι καὶ δένδρεα τηλεθάοντα.
στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας καί ῥ' εἴσιδε πατρίδα γαῖαν·
ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα·
[ὤ μοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
ἦ ῥ' οἵ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
ἦε φιλόξεινοι καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
πῇ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῇ δὲ καὶ αὐτὸς
πλάζομαι; αἴθ' ὄφελον μεῖναι παρὰ Φαιήκεσσιν
αὐτοῦ· ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
ἐξικόμην, ὅς κέν με φίλει καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
νῦν δ' οὔτ' ἄρ πῃ θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲν αὐτοῦ
καλλείψω, μή πώς μοι ἕλωρ ἄλλοισι γένηται.]
ὢ πόποι, οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
οἵ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον. ἦ τέ μ' ἔφαντο

μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοίη ἀστοί τε φίλοι τε, 192
πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτῖσαι.

---

188. πατρωΐῃ: πατρώῃ al. 190. αὐτῷ (sic Aristoph.): αὐτὸν plerique. 192 sq. damnavit Naber Mnem. IV p. 205. versus 191—193 delet et 190 κούρη Διὸς αἰγιόχοιο scribi vult A. Rhode. 193. μνηστῆρας: μνηστῆρσιν al. 194. τοὔνεκ' ἄρ': τοὔνεκα δὴ Eust. ἀλλοΐδεα cod. Vind.: ἀλλοειδέα cet. φαινέσκετο: φαίνετο al. 196. τηλεθόωντα al. 197. εἴσιδε: εὖιδε? pauci addunt τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ ἐναντίος (vel ἐναντία) ἦλθεν (cf. v. 226).
198. τ': δ' al. 199 spurius? δὲ προσηύδα: δ' ἔπος ηὔδα al.
200—208 suspecti: cf. F. Meister Philol. vol. 8 p. 8. 202. φιλόξενοι al. 203. πῇ δή: ποῦ δὴ cod. Marc. χρήματα: κτήματα pauci. πῇ δέ: πῇ τε plerique; πῇ δὴ al. 204. πλάγξομαι al. 205. δέ κεν: δέ τευ al. 208. γένωνται pauci. 209. πάντα: πάντες al. 210. ἠδέ: οὐδὲ pauci. 211. ἦ τέ: οἵ τέ al.

ἀξέμεν εἰς Ἰθάκην ἐνδείελον, οὐδὲ τέλεσσαν.
Ζεὺς σφέας τίσαιτο ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους ἐφορᾷ καὶ τίνυται ὅς τις ἁμάρτῃ.
ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω καὶ ἴδωμαι,
μή τί μοι οἴχωνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.
ὣς εἰπὼν τρίποδας περικαλλέας ἠδὲ λέβητας
ἠρίθμει καὶ χρυσὸν ὑφαντά τε εἵματα καλά.
τῶν μὲν ἄρ' οὔ τι πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν
ἑρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
πόλλ' ὀλοφυρόμενος. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη
ἀνδρὶ δέμας ἐικυῖα νέῳ, ἐπιβώτορι μήλων,
παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν,
δίπτυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην·
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χειρὶ δ' ἄκοντα.
τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησε ἰδὼν καὶ ἐναντίος ἦλθεν,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ φίλ', ἐπεὶ σὲ πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
χαῖρέ τε καὶ μή μοι τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσῃς,
ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἐγώ γε
εὔχομαι ὥς τε θεῷ καὶ σεῦ φίλα γούναθ' ἱκάνω.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ·
τίς γῆ, τίς δῆμος, τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
ἦ πού τις νήσων ἐνδείελος, ἦέ τις ἀκτὴ
κεῖθ' ἁλὶ κεκλιμένη ἐριβώλακος ἠπείροιο;
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
νήπιος ἐσσ', ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
εἰ δὴ τήνδε γε γαῖαν ἀνείρεαι. οὐδέ τι λίην

212. ἀξέμεν: ἄξειν vel ἕξειν libri. 213. τίσαιτο: τίσαιθ' multi, τίσασθαι (τισάσθω?) Zenod. 214. τίνυται: τίννυται al. ὅς τις: ὅς κεν Eust. p. 1739, 4. ἁμάρτῃ: ἁμάρτοι al. 216. οἴχωνται: οἴχονται al. ἐπὶ: ἐκ al. ἄγοντες: ἔχοντες cod. Aug. ut Plut. de aud. poetis c. 8 p. 27 D. 222. ἐπιβήτορι pauci. 224. ἔχουσ': ἔχων al. 225. ὑπὸ: ὑπαὶ unus cod. χειρὶ: χερσὶ al. 226. ἐναντίον al. 229. ἀντιβολήσῃς: ἀντιβολήσαις plerique. 230. ταῦτα: πάντα al. 233. ἐγγεγάασιν: ἐκγεγάασιν plerique. 234 sq. spurii? 237. ἔσσ': εἰς libri. 238. τήνδε γε: τήνδε τε, τήν δέ τε, τήνδε, τὴν δὴ libri, an * γαῖαν τήνδε?

οὔτω νώνυμός ἐστι· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
ἠμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἠόα τ' ἠέλιόν τε,
ἠδ' ὅσσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
ἦ τοι μὲν τρηχεῖα καὶ οὐχ ἱππήλατός ἐστιν,
οὐδὲ λίην λυπρή, ἀτὰρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος ἀθέσφατος, ἐν δέ τε οἶνος
γίνεται. αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει τεθαλυῖά τ' ἐέρση·
αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ καὶ βούβοτος· ἔστι μὲν ὕλη
παντοίη, ἐν δ' ἀρδμοὶ ἐπηετανοί παρέασιν.
τῷ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἵκει,
τήν περ τηλοῦ φασὶν Ἀχαιΐδος ἔμμεναι αἴης.
ὣς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
χαίρων ᾗ γαίῃ πατρωίῃ, ὥς οἱ ἔειπεν
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
οὐδ' ὅ γ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὅ γε λάζετο μῦθον,
αἰὲν ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν·
πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ' εἰλήλουθα καὶ αὐτὸς
χρήμασι σὺν τοῖσδεσσι· λιπὼν δ' ἔτι παισὶ τοσαῦτα
φεύγω, ἐπεὶ φίλον υἷα κατέκτανον Ἰδομενῆος,
Ὀρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
ἀνέρας ἀλφηστὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσιν,
οὕνεκά με στερέσαι τῆς ληίδος ἤθελε πάσης
Τρωιάδος,-τῆς εἵνεκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
οὕνεκ' ἄρ' οὐ ᾧ πατρὶ χαριζόμενος θεράπευον
δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἦρχον ἑταίρων.
τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρὶ

240. ἠόα: ἠῶ libri. 243. ἀτὰρ οὐδ': ἀτὰρ οὐκ al., αὐτὰρ δ' Greg. Cor. in Rhet. vol. VIII p. 769, 6. 244. ἐν μὲν — ἐν δέ: εὖ μὲν — εὖ δέ al. 245. γίνεται: γίγνεται al. τ' ἐέρση: θ' ἐέρση vel τε ἔρση al., τ' ὀπώρη cod. Vind. 247. ἐν δ': εὖ δ' al. 248. γε: τε al. ἵκει: ἥκει al. 250. γήθησε(ν): μείδησε(ν) Eust. p. 1740, 28 p. 1743, 59. 251. πατρωίῃ: πατρῴῃ al. 255. αἰὲν: αἰεὶ libri. 258. τοῖσδεσσι: * τοισίνδε? 261. ἀλφιστὰς pauci. 264. πολέμους al. 265 sq. suspecti. 265. οὐ: οὐχ libri. 267. κατιόντα: προσιόντα al.

ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρῳ·
νὺξ δὲ μάλα δνοφερὴ κάτεχ᾽ οὐρανόν, οὐδέ τις ἡμέας
ἀνθρώπων ἐνόησε, λάθον δέ ἑ θυμὸν ἀπούρας.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε κατέκτανον ὀξέι χαλκῷ,
αὐτίκ᾽ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν Φοίνικας ἀγαυοὺς
ἐλλισάμην, καί σφιν μενοεικέα ληίδα δῶκα·
τούς μ᾽ ἐκέλευσα Πύλονδε καταστῆσαι καὶ ἐφέσσαι
ἢ εἰς Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
ἀλλ᾽ ἦ τοι σφέας κεῖθεν ἀπώσατο ἲς ἀνέμοιο
πόλλ᾽ ἀεκαζομένους, οὐδ᾽ ἤθελον ἐξαπατῆσαι.
κεῖθεν δὲ πλαγχθέντες ἱκάνομεν ἐνθάδε νυκτός·
σπουδῇ δ᾽ ἐς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ τις ἡμῖν
δόρπου μνῆστις ἔην, μάλα περ χατέουσιν ἑλέσθαι,
ἀλλ᾽ αὔτως ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἅπαντες.
ἔνθ᾽ ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα,
οἳ δὲ χρήματ᾽ ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες
κάτθεσαν, ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.
οἳ δ᾽ ἐς Σιδονίην εὖ ναιομένην ἀναβάντες
ᾤχοντ᾽· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
χειρί τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ᾽ ἤικτο γυναικὶ
καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυίῃ·
καί μιν φωνήσασα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
κερδαλέος κ᾽ εἴη καὶ ἐπίκλοπος ὅς σε παρέλθοι
ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
σχέτλιε, ποικιλομῆτα, δόλων ἆατ᾽, οὐκ ἄρ᾽ ἔμελλες

---

269. δνοφερὴ: στυγερὴ schol. A Γ 420, ζοφερὴ Apoll. Soph. p. 81, 4. ἡμέας: ἡμᾶς vel ἡμέας al. 270. λάθον — ἀπούρας: λαθὼν — ἀπηύρων al. 273. ἐλλισάμην: ἐλισάμην al. ληίδα: ἦια Aristoph. 274. τούς μ᾽: τοὺς μὲν, τοὺσδ᾽, τούς γ᾽ al. ἐφέσσαι: ἀποφάσσαι (ἀφέσσαι? an ἀφῆσαι?) Rhiani editio. 278. νυκτός: νυκτί al. 279. προερέσσαμεν: προερέσ(σ)αμεν al. 280. ἔην: ἔεν? 281. αὔτως: αὔτως al. 282. ἐπήλυθε: ἐπέλ(λ)αβε al., ὑπήλυθε unus. 285. εὖ ναιομένην: ἐυκτιμένην cod. Marc. ἀναβάντες: ἀποβάντες al. 288. ἤικτο: ἤικτο libri. 289. ἔργα ἰδυίῃ: ἔργ᾽ εἰδυίῃ libri paene omnes. 290. φωνήσασα: φωνήσασ᾽ libri. 291. ὅς σε: οὗ σε al. παρέλθοι: παρέλθῃ cod. Ven. et Eust. p. 1741, 52 p. 1742, 18. 19. 293. ποικιλομῆτα: ποικιλόμητι? ἆατ᾽: ἆτ᾽ libri, γρ. ἆτερ schol. H. οὐκ ἄρ᾽: οὐκ ἂν cod. Vrat.

οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ λήξειν ἀπατάων
μύθων τε κλοπίων, οἵ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, εἰδότες ἄμφω
κέρδε', ἐπεὶ σὺ μέν ἐσσι βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων
βουλῇ καὶ μύθοισιν, ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσιν
μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδὲ σύ γ' ἔγνως
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διός, ἥ τέ τοι αἰεὶ
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
καὶ δέ σε Φαιήκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα.
νῦν αὖ δεῦρ' ἱκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω
χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγαυοὶ
ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι ἐμῇ βουλῇ τε νόῳ τε,
εἴπω θ' ὅσσα τοι αἶσα δόμοισ' ἐνὶ ποιητοῖσιν
κήδε' ἀνασχέσθαι· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκῃ,
μηδέ τῳ ἐκφάσθαι μήτ' ἀνδρῶν μήτε γυναικῶν,
πάντων, οὕνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος, ἀλλὰ σιωπῇ
πασχέμεν ἄλγεα πολλά, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἀργαλέον σε, θεά, γνῶναι βροτῷ ἀντιάσαντι
καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ· σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ ἐίσκεις.
τοῦτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἠπίη ἦσθα,
ἧος ἐνὶ Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
βῆμεν δ' ἐν νήεσσι,, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς,
οὔ σ' ἔτ' ἔπειτα ἴδον, κούρη Διός, οὐδὲ νόησα,

---

295. *κλοπίων*: *πλοκίων* Eust. p. 1741, 57 et Hesych. *πεδόθεν*: *παιδόθεν* multi. 296. *εἰδότες*: *εἰδότε* al. 298. *ἐν*: *ἐνὶ*? 299. *μήτι*: *μήτεϊ* unus cod. *σύ γ'*: *σὺ* al. 300. *τοι*: *σοι* al. *αἰεὶ*: *γρ. ἄγχι* schol. H. 303. *νῦν αὖ*: *νῦν δ' αὖ* al. *ὑφήνω*: *ὑφαίνω* al. 304. *χρήματα*: *κτήματα* al. *τε*: *τοι* al. 305. *ὤπασαν οἴκαδ'*: *δῶκαν οἴκαδ'*? an * *οἴκαδ' ὄπασσαν*? 306. *εἴπω θ'* : *εἴπω δ'* al. 307. *ἀνασχέσθαι*: *ἀναπλῆσαι* al. 310. *πάσχειν* libri. 313. *σὲ*: *σὺ* cod. Vind. *αὐτὴν*: *αὐτὸν* Eust. *ἐίσκεις*: *ἐίσκω* cod. Harl. 314. *οἶδ' ὅτι*: *οἶδα ὅ*? 315. *ἧος ἐνὶ*: *εἵως ἐνὶ* (pauci *ἐν*) libri. 316. *αἰπήν*: *αἰπὺν* cod. Aug. post ras. 317. *ἐκέδασσεν*: *ἐσκέδασεν* al. 318. *οὔ σ' ἔτ'*: *οὐ σέ γ'* vel *οὔ σ'* vel *οὐδέ σ'* al.

πρίν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐνὶ πίονι δήμῳ
θάρσυνάς τε ἔπεσσι καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή.
νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γουνάζομαι· οὐ γὰρ ὀίω
ἱκέμεν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλά τιν' ἄλλην
γαῖαν ἀναστρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέουσαν ὀίω
ταῦτ' ἀγορευέμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύῃς·
εἰπέ μοι εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἱκάνω.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
αἰεί τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἐόντα,
οὕνεκ' ἐπητὴς ἐσσὶ καὶ ἀγχίνοος καὶ ἐχέφρων.
ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλημένος ἐλθὼν
ἵετ' ἐνὶ μεγάροισι ἰδεῖν παῖδάς τ' ἄλοχόν τε·
σοὶ δ' οὔ πω φίλον ἐστὶ δαήμεναι οὐδὲ πυθέσθαι,
πρίν γ' ἔτι σῆς ἀλόχου πειρήσεαι, ἥ τέ τοι αὔτως
ἧσται ἐνὶ μεγάροισιν, ὀιζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δάκρυ χεούσῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὔ ποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
ᾔδε', ὃ νοστήσεις ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους·
ἀλλά τοι οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
ἀλλ' ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἕδος, ὄφρα πεποίθῃς.

νηὸς ἐμῆς ἐπιβῆσαι, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις. 319
ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ 320
ἠλώμην, ἧος με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.

---

319. ἀλάλκοις: ἀλάλκῃς al. 320—323 νοθεύονται schol. H. utique 319—321 spurii sunt; de v. 322 et 323 non liquet. 320. δεδαϊγμένον: γρ. δεδαιγμένος cod. Marc. 321. ἧος: εἵως libri. 322. πρίν γ': πρὶν cod. Vrat. ἐνὶ: ἐν plerique. 323. τε ἔπεσσι: τ' (τε pauci) ἐπέεσσι libri. 325. ἱκέμεν: ἥκειν libri. 326. κερτομέοντα Eust. 327. ἠπεροπεύσῃς al. 331. τῷ σε καὶ: τοὔνεκά σ' Plut. de fraterno amore c. 8 p. 482 A. 332. ἐπητὴς (sic Ar. et Herod.): ἐπητής τ' al. 333—338 νοθεύονται στίχοι ἕξ schol. HQ. 333. ἀσπασίως: ἀσπάσιος? 334: ἵετ': ἷετ' al. μεγάροισι ἰδεῖν: μεγάροις ἰδέειν libri. 336. γ' ἔτι: γέ τι al., ἔτι unus. ἥ τέ τοι: ἥτε τι al. αὔτως: αὕτως al. 338. φθίνουσιν: φθινύθουσι(ν) al. 339. τὸ: τά cod. Aug. 341. ἀλλά τοι: ἀλλά τε pauci. 342. κότον: χόλον al. 343 suspectus.

Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμήν, ἁλίοιο γέροντος,
ἥδε δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
τοῦτο δέ τοι σπέος ἐστὶ κατηρεφές, ἔνθα σὺ πολλὰς
ἔρδεσκες νύμφῃσι τεληέσσας ἑκατόμβας·
τοῦτο δὲ Νήριτόν ἐστιν ὄρος καταειμένον ὕλῃ.
ὣς εἰποῦσα θεὰ σκέδασ' ἠέρα, εἴσατο δὲ χθών·
γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
χαίρων ᾗ γαίῃ, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν.
αὐτίκα δὲ νύμφῃς ἠρήσατο χεῖρας ἀνασχών·
νύμφαι νηιάδες, κοῦραι Διός, οὔ ποτ' ἐγώ γε
ὄψεσθ' ὔμμ' ἐφάμην· νῦν δ' εὐχωλῇσ' ἀγανῇσιν
χαίρετ'· ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν ὡς τὸ πάρος περ,
αἴ κεν ἐᾷ πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη
αὐτόν τε ζώειν καί μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
ἀλλ' ἄγε χρήματα μὲν μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ·
αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
ὣς εἰποῦσα θεὰ δῦνε σπέος ἠεροειδές,
μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἆσσον πάντ' ἐφόρει, χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκὸν

ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἠεροειδές, 347
ἱρὸν νυμφάων, αἳ νηιάδες καλέονται·

346. τανύφυλλος: μανίφυλλος (an μανόφυλλος?) Zenod. teste Orione in Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 210 sq. 347 sq. a non nullis libris absunt (cf. v. 103 sq.). 348. ἱρὸν: ἱερὸν al. νηιάδες: νηίτιδες pauci. 349. ἐστὶ: εὐρὺ multi. 350. ἔρδεσκες: ἔρδεσκες al. 351. Νήριτόν ἐστιν: Νηρίτου ἐστίν? 357. ὔμμ': ὔμμ' al. 358. διδώσομεν: παρέξομεν Aristoph., διδώσομεν Macrobius in Keilii Gramm. Lat. vol. V p. 610, 39. futurum διδώσω hic ut ω 314 fortasse defenditur Cretico titulo C. I. 2554, 201. 359. κεν ἐᾷ: κ' ἐάᾳ? 360. ἀέξῃ: ἀέξει vel ἀέξειν al. 362. θάρσει: θάρσεε? μή τοι: μή τι cod. Vind., μηδέ τι Eust. σῇσι: ᾗσι cod. Vind. 363. ἀλλ' ἄγε: ἀλλὰ al. 364. περ τάδε τοι: τοι τάδε περ cod. Ven. cf. Ω 382. μίμνῃ: μίμνει vel μίμνοι al. 365. ὄχ' ἄριστα γένηται: ἔσται τάδε ἔργα (cf. Ξ 61) haud pauci. 366. δῦνε σπέος: δῦν' ἐς σπέος al. 368. ἐφόρει: ἔφερε al.

εἵματά τ' εὐποίητα, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε, λίθον δ' ἐπέθηκε θύρῃσιν
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.
τὼ δὲ καθεζομένω ἱερῆς παρὰ πυθμέν' ἐλαίης
φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
φράζευ ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσεις,
οἳ δή τοι τρίετες μέγαρον κάτα κοιρανέουσιν,
μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες·
ἡ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
πάντας μὲν ἔλπει καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
ἀγγελίας προϊεῖσα, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
εἰ μή μοι σὺ ἕκαστα, θεά, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς·
πὰρ δέ μοι αὐτὴ στῆθι, μένος πολυθαρσὲς ἐνεῖσα,
οἷον ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.
αἴ κέ μοι ὣς μεμαυῖα παρασταίης, γλαυκῶπι,
καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεσσι μαχοίμην
σὺν σοί, πότνα θεά, ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
καὶ λίην τοι ἐγώ γε παρέσσομαι, οὐδέ με λήσεις,
ὁππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καί τιν' ὀίω
αἵματί τ' ἐγκεφάλῳ τε παλαξέμεν ἄσπετον οὖδας
ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.

---

369. ἔδωκαν: ἐγγυοὶ ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην (cf. v. 121) cod. Vind. 371 spurius? 376. φράζευ — ἐφήσεις: φράζεο νῦν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον al. 378. ἕδνα: ἔδνα al. 380. μὲν ἔλπει: μέν ῥ' ἔλπει libri. 384. φθίσεσθαι: γρ. πείσεσθαι schol. H. 385. ἔειπες: ἔειπας cod. Marc. 386. ἀποτίσομαι: ἀποτίσομεν cod. Vrat. 387. δέ μοι: δ' ἐμοὶ al. 389. αἴ κέ μοι: αἴθε μοι? γλαυκῶπι: γλαυκῶπις pauci, Ἀθήνη (γρ. γλαυκῶπι) cod. Marc. 390 ὑπονοεῖται διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὑπερβολήν schol. H. 391. πότνα: πότνια al. πρόφρασσ': πρόφρασ' al. 394. πενώμεθα: πενοίμεθα al. 395. αἵματί τ': αἵματί γ' al.

ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσιν·
κάρψω μὲν χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
ἕσσω ὅ κε στυγέῃσι ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα.
κνυζώσω δέ τοι ὄσσε πάρος περικαλλέ' ἐόντε,
ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανήῃς
σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ παιδί, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδεν,
παῖδά τε σὸν φιλέει καὶ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
δήεις τόν γε σύεσσι παρήμενον· αἳ δὲ νέμονται
παρ Κόρακος πέτρῃ ἐπί τε κρήνῃ Ἀρεθούσῃ,
ἔσθουσαι βάλανον μενοεικέα καὶ μέλαν ὕδωρ
πίνουσαι, τά θ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν.
ἔνθα μένειν καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
ὄφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα
Τηλέμαχον καλέουσα, τεὸν φίλον υἱόν, Ὀδυσσεῦ·
ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα παρ Μενέλαον
ᾤχετο πευσόμενος μετὰ σὸν κλέος, εἴ που ἔτ' εἴης.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
τίπτε γάρ οὔ οἱ ἔειπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντα ἰδυῖα;
ἦ ἵνα που καὶ κεῖνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχῃ
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδωσιν;
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
μὴ δή τοι κεῖνός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω.
αὐτή μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο
κεῖσ' ἐλθών· ἀτὰρ οὔ τιν' ἔχει πόνον, ἀλλὰ ἕκηλος

398—401 *ἀθετοῦνται ὡς ἐκ τῶν ἑξῆς* (430—433) *μετενηνεγμένοι* schol. H. 398. *γναπτοῖσι* pauci. 400. *στυγέῃσιν ἰδὼν ἄνθρωπος*: *γρ. στυγέει τις ἰδὼν ἄνθρωπον* Eust. 401. *ἐόντε*: *ἐόντα* Etym. M. p. 522, 51. 403. *τὸν*: *ὃν* cod. Marc. *ἔλειπες*: *ἔλιπες* al. 408. *ἐπί τε*: *καὶ ἐπὶ* schol. Theocr. 1, 117, *παρά τε* Epim. Hom. p. 394, 2. *κρήνῃ Ἀρεθούσῃ*: *κρήνης μελανύδρου* Crates teste schol. Theocr. 1, 117.
410. *πίνουσαι*: *πίνουσι(ν)* pauci. 414. *τοι ἐς*: *τοι* al. *πὰρ*: *πρὸς* multi. 415. *εἴ*: *ἤ* vel *ἢν* al. 417. *γὰρ*: *τ' ἄρ'* vel *τ' ἂρ* vel *ἂρ* al. *πάντα ἰδυῖα*: *πάντ' εἰδυῖα* libri. 418. *καὶ κεῖνος*: *κἀκεῖνος* multi. 419. *οἱ*: *μοι* Plut. de aud. poet. c. 6 p. 22 E. *ἔδωσι(ν)*: *ἔδουσι* al. ut Plut. l. l. et schol. Leid. X 431. 423. *ἀτὰρ*: *αὐτὰρ* al. *πόνον*: *γρ. μόρον* cod. Marc.

ἧσται ἐν Ἀτρεΐδαο δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται.
ἦ μέν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηὶ μελαίνῃ,
ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
ἀλλὰ τά γ' οὐκ ὀίω· πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
ὣς ἄρα μιν φαμένη ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη.
κάρψεν μὲν χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσεν τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
πάντεσσιν μελέεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος,
κνύζωσεν δέ οἱ ὄσσε πάρος περικαλλέ' ἐόντε·
ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
ῥωγαλέα ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ·
ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἕσσ' ἐλάφοιο
ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην
πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
τώ γ' ὣς βουλεύσαντε διέτμαγεν. ἡ μὲν ἔπειτα
ἐς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ξ.

Αὐτὰρ ὃ ἐκ λιμένος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπὸν
χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἄκριας, ᾗ οἱ Ἀθήνη
πέφραδε δῖον ὑφορβόν, ὅ οἱ βιότοιο μάλιστα
κήδετο οἰκήων, οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὗρ' ἥμενον, ἔνθα οἱ αὐλὴ

---

425. μέν: μήν? μιν: μοι al. 426. ἱέμενοι: ἱέμενοι al. 427. καθέξει: γρ. παρέξει schol. H Vind. 428 om. cod. Harl. et Eust. 430. κάρψεν μέν: κάρψε μέν οἱ plerique libri, κάρψε μὲν vel καρψαμένη pauci. ἐνί: ἐπὶ al. γναμπτοῖσι: γναπτοῖσι al. 433. ἐόντε: ἐόντα cod. Vind. 434. ἀμφὶ — χιτῶνα: φᾶρος μέν οἱ πρῶτα χιτῶνά τε εἵματ' ἔδωκε Diogen. epist. 7 p. 237 Herch. κακὸν βάλεν: βάλεν κακὸν al. 435. ῥωγαλέα: λευγαλέα Diogen. epist. ῥυπόωντα: ῥυπώωντα cod. Aug., ῥυπόεντα Eust. p. 1745, 24. μεμορυγμένα: μεμορυχμένα al. 439. διέτμαγεν: διέτμαγον al.

1. ὃ: ὅ γ' cod. Marc. et Dionys. Hal. de comp. verb. c. 26. ἀταρπὸν: ἀτραπὸν pauci ut Apoll. Soph. p. 46, 7. 3. ὅ οἱ: ὅς οἱ pauci ut Dionys. Hal.

ὑψηλὴ δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
καλή τε μεγάλη τε, περίδρομος· ἥν ῥα συβώτης
αὐτὸς δείμαθ᾽ ὕεσσιν ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος,
ῥυτοῖσιν λάεσσι καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ.
σταυροὺς δ᾽ ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα
πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας·
ἔντοσθεν δ᾽ αὐλῆς συφεοὺς δύο καὶ δέκα ποίει
πλησίον ἀλλήλων, εὐνὰς συσίν· ἐν δὲ ἑκάστῳ
πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο,
θήλειαι τοκάδες· τοὶ δ᾽ ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον,
πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
ἀντίθεοι μνηστῆρες, ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης
αἰεὶ ζατρεφέων σιάλων τὸν ἄριστον ἁπάντων·
οἳ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλοντο.
παρ δὲ κύνες θήρεσσι ἐοικότες αἰὲν ἴαυον,
τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν.
αὐτὸς δ᾽ ἀμφὶ πόδεσσιν ἑοῖσ᾽ ἀράρισκε πέδιλα,
τάμνων δέρμα βόειον ἐυχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
ᾤχοντ᾽ ἄλλυδις ἄλλος ἅμ᾽ ἀγρομένοισι σύεσσιν,
οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε
σῦν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκῃ,
ὄφρ᾽ ἱερεύσαντες κρεάων κορεσαίατο θυμόν.
ἐξαπίνης δ᾽ Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι.
οἳ μὲν κεκληγῶτες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἕζετο κερδοσύνῃ, σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.

---

6. *περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ*: *κατωρυχέεσσι λίθοισι* (cf. ι 185) pauci ut Eust. 8. *δείμαθ᾽ ὕεσσιν*: *δείματο οἴεσσιν* cod. Marc., *δείματο οἶος* al. ut Zenod. 10. *ἐθρίγγωσεν* pauci. 12. *θαμέας*: *μεγάλους* cod. Vind. et Eust. p. 1746, 17. *μέλαν δρυὸς*: *μελάνδρυος* Hesych. v. *τὸ μελάνδρυος* (cf. Apoll. Soph. p. 110, 22), *μελάνδρυον* Crates. *ἀμφικεάσσας*: *ἀμφικεάσας* al. 16. *τοὶ*: *οἱ* al. 20 *ὑπωπτεύετο παρὰ Ζηνοδότῳ* schol. H. 21. *αἰὲν*: *ἐκτὸς* cod. Ven. et Eust. 21 (an 22?) *Καλλίστρατος ὑπώπτευε τὸν στίχον* schol. H Vind. 24. *τάμνων*: *τέμνων* al. *ἐυχροές*: *εὔχροον* al. 25. *σύεσσιν*: *ὕεσσιν* cod. Ven. et Eust. 26. *ἐπιπροέηκε* pauci. 28. *κρειῶν* libri. 30. *κεκληγῶτες*: *κεκλήγοντες* libri, sed *γρ.* *κεκληγῶτες* Harl., utrumque habuisse dicitur Ar.

ἔνθα κε ᾧ παρ σταθμῷ ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος·
ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶν κραιπνοῖσι μετασπὼν
ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον, σκῦτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
τοὺς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλον
πυκνῇσιν λιθάδεσσιν· ὁ δὲ προσέειπεν ἄνακτα·
ὦ γέρον, ἦ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο
ἐξαπίνης, καί κέν μοι ἐλεγχείην κατέχευας.
καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε στοναχάς τε·
ἀντιθέου γὰρ ἄνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
ἧμαι, ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλους ἀτιτάλλω
ἔδμεναι· αὐτὰρ ἐκεῖνος ἐελδόμενός που ἐδωδῆς
πλάζετ' ἐπ' ἀλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
εἴ που ἔτι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
ἀλλ' ἕπεο, κλισίηνδ' ἴομεν, γέρον, ὄφρα καὶ αὐτός,
σίτου καὶ οἴνοιο κορεσσάμενος κατὰ θυμόν,
εἴπῃς ὁππόθεν ἐσσὶ καὶ ὁππόσα κήδε' ἀνέτλης.
  ὣς εἰπὼν κλισίηνδ' ἡγήσατο δῖος ὑφορβός,
εἷσεν δ' εἰσαγαγών, ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας,
ἐστόρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίου αἰγός,
αὐτοῦ ἐνεύναιον, μέγα καὶ δασύ. χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς
ὅττι μιν ὣς ὑπέδεκτο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο.
  τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
ξεῖν', οὔ μοι θέμις ἔστ', οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
ξεῖνον ἀτιμάσσαι· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
ξεῖνοί τε πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
γίνεται ἡμετέρη· ἣ γὰρ δμώων δίκη ἐστὶν
αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες
οἱ νέοι. ἦ γὰρ τοῦ γε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,

---

32. ᾧ: ἐῷ al. πὰρ: παρὰ al. 35. ἄλλον: ἄλλῃ al. 36. πυκνῇσι(ν): πυκνοῖσι al. 37. ὀλίγου: ὀλίγον al. 38. κατέχευσας cod. Ven. 42. ἐκεῖνος cod. Marc.: κεῖνος cet. 45. ἴομεν: αὐτοῦ pauci. 49. ἐπέχευε al. 51. δασύ: πολύ Hesych. v. ἐνεύναιον. 54. ὑπέδεξο: ὑπεδέξω al. 56. ἔλθοι: ἔλθῃ al. 57. * ἀτιμάσσαι: ἀτιμῆσαι libri. 59. γίγνεται pauci. 60. ἐπικρατέουσιν al.

ὅς κεν ἔμ' ἐνδυκέως ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὄπασσεν,
οἷά τε ᾧ οἰκῆι ἄναξ εὔθυμος ἔδωκεν,
οἶκόν τε κλῆρόν τε πολυμνήστην τε γυναῖκα,
ὅς οἱ πολλὰ κάμῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξῃ,
ὡς καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεται ᾧ ἐπιμίμνω.
τῷ κέ με πόλλ' ὤνησε ἄναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα·
ἀλλ' ὄλεθ', ὡς ὄφελεν Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι
πρόχνυ, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
ὣς εἰπὼν ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα,
βῆ δ' ἴμεν ἐς συφεούς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων.
ἔνθεν ἑλὼν δύ' ἔνεικε καὶ ἀμφοτέρους ἱέρευσεν,
εὗσέ τε μίστυλλέν τε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν.
ὀπτήσας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέθηκ' Ὀδυσῆι
θέρμ' αὐτοῖσ' ὀβελοῖσιν· ὃ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν·
ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον,
αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν, ἐποτρύνων δὲ προσηύδα·
ἔσθιε νῦν, ὦ ξεῖνε, τά τε δμώεσσι πάρεστιν,
χοίρε'· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν,
οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν οὐδ' ἐλεητύν.
οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
ἀλλὰ δίκην τίουσι καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
καὶ μὴν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἵ τ' ἐπὶ γαίης
ἀλλοτρίης βῶσιν καί σφι Ζεὺς ληίδα δώῃ,
πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἶκόνδε νέεσθαι,
καὶ μὲν τοῖσ' ὄπιδος κρατερὸν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει.

---

62. ὄπασσεν: ὄπασεν vel ὄπαζεν al. 64 et 63 transposuit Bekker *Hom. Bl.* II p. 33. 65. ἐπὶ ἔργον: εὔμορφον (?) Ar. ἀέξῃ: ἀέξει al. 66. καὶ ἐμοὶ: κaί μοι pauci. 68. ὄφελεν: ὤφελλ', ὤφελ', ὄφελ' libri. 69. ὑπὸ: ἐπὶ schol. B *I* 570. 70. ἐκεῖνος: κεῖνος al. 72. συνέεργε: γρ. ἐπέεργε schol. H. 75. εὗσέ τε: εὗσεν plerique. 78. ἐν δ': ἔνθ' pauci. κίρνη: κίρνα pauci, κίρνει unus. 79. αὐτὸς: αὖτις al. ἐποτρύνων: ἐποτρύνας cod. Aug. 80. τά τε: τὰ δὴ Galen. vol. XV p. 883. 83 et 84 suspecti, cf. Friedlaender Anal. Hom. p. 471 sq. 83. μὲν: γὰρ Stob. ecl. 1 p. 122. 85. μὴν: μὲν libri. 86. δώῃ: δοίη al. 87. νέεσθαι: ἕκαστος unus cod. 88. μὲν: μὴν?

οἵδε δέ τοι τι ἴσασι, θεοῦ δέ τιν' ἔκλυον αὐδήν,
κείνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὅ τ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως
μνᾶσθαι οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ', ἀλλὰ ἕκηλοι
κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔπι φειδώ.
ὅσσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκ Διός εἰσιν,
οὔ ποθ' ἓν ἱρεύουσ' ἱερήιον οὐδὲ δύ' οἴω·
οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
ἦ γάρ οἱ ζωή γ' ἔεν ἄσπετος· οὔ τινι τόσση
ἀνδρῶν ἡρώων, οὔτ' ἠπείροιο μελαίνης
οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης· οὐδὲ ξυνεείκοσι φωτῶν
ἔστ' ἄφενος τοσσοῦτον· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
δώδεκ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πώεα οἰῶν,
τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
βόσκουσι ξεῖνοί τε καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες.
ἐνθάδε δ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἕνδεκα πάντα
ἐσχατιῇ βόσκοντ', ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρονται.
τῶν αἰεί σφι ἕκαστος ἐπ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ,
ζατρεφέων αἰγῶν ὅς τις φαίνηται ἄριστος.
αὐτὰρ ἐγὼ σῦς τάσδε φυλάσσω τε ῥύομαί τε,
καί σφι συῶν τὸν ἄριστον ἐὺ κρίνας ἀποπέμπω.
 ὣς φάθ', ὁ δ' ἐνδυκέως κρέα τ' ἤσθιε πῖνέ τε οἶνον
ἁρπαλέως ἀκέων, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
καί οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφον, ᾧ περ ἔπινεν,
οἴνου ἐνίπλειον· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,

---

89. δέ τοι: δέ τι, δ' ἔτι, δ' ἔτ', δέ τε al. ἴσασι: ἴσασι al. 92. οὐδ' ἔπι: οὐδέ τι al., γρ. οὐκέτι Eust. p. 1752, 21. 94. ἱρεύουσ': ἱερεύουσ' al. οἴω: οἶα multi. 95. ὑπέρβιον: γρ. ἀχήριον schol. H. 96. γάρ οἱ: γὰρ τοῦ vel γάρ του al. ζωή γ': ζωή cod. Vind. ut schol. Leid. X 431. ἔεν: ἦν libri. 98. οὐδὲ: οὔτε al. 99. τοσοῦτον al. 100. οἰῶν: μήλων Strab. X p. 453 fortasse recte. 103. ἐνθάδε δ': ἔνθα δέ τ', ἐνθάδε τ', ἔνθα δ' ἔτ' al. 104. ἐσχατιῇ: ἐσχατιὴν cod. Ven. ut Ar. ὄρονται vitiosum. 105. σφι: σφιν libri. 107. τε ῥύομαί τε: ῥύομαι τε vel (τ') ἐρύομαί τε pauci. 110. ἀκέων: ἄκων cod. Vrat. 112. σκύφον (sic Ar.): σκύφος multi ut Aristoph. cf. Ath. XI p. 498 F.

ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερὸς ὡς ἀγορεύεις;
φῂς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς.
εἰπέ μοι, αἴ κέ ποθι γνώω τοιοῦτον ἐόντα.
Ζεὺς γάρ που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
εἴ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδών· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν·
ὦ γέρον, οὔ τις κεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
ἀγγέλλων πείσειε γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν,
ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
ψεύδοντ', οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
ὃς δέ κ' ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν ἀπατήλια βάζει·
ἡ δ' εὖ δεξαμένη φιλέει καὶ ἕκαστα μεταλλᾷ,
καί οἱ ὀδυρομένῃ βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει,
ἣ θέμις ἐστὶ γυναικός, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὄληται.
αἶψά κε καὶ σύ, γεραιέ, ἔπος παρατεκτήναιο,
εἴ τίς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δοίη.
τοῦ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες ταχέες τ' οἰωνοὶ
ῥινὸν ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι, ψυχὴ δὲ λέλοιπεν·
ἢ τόν γ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὀστέα δ' αὐτοῦ
κεῖται ἐπ' ἠπείρου ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.
ὣς ὃ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλε, φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσσω
πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχαται· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
ἤπιον ὧδε ἄνακτα κιχήσομαι, ὁππόσ' ἐπέλθω,
οὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητέρος αὖτις ἵκωμαι
οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην καί μ' ἔτρεφον αὐτοί.
οὐδέ νυ τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι, ἱέμενός περ
ὀφθαλμοῖσι ἰδέσθαι ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·

---

117. φθίσθαι: φθεῖσθαι al. 119. τό γε: τόδε multi. 120. εἴ κε: εἰ καί al. ἀγγείλαιμι: ἀγγείλωμι? 122. κεῖνον: ἐκεῖνον al. ἐλθὼν: ἐλθεῖν? 126. ὅς δέ κ': ὅς δ' ἂν Eust. 130. ἐπὴν: ἐπεὶ pauci. 131. αἶψά κε: αἶψά τε cod. Marc. 132 Διοκλῆς ἀθετεῖ schol. HQ. 134. ἐρύσαι: ἐρύειν al. 139. ὁππόσε ἔλθω pauci. 140. αὖτις: αὐτὸς (γρ. αὖθις) cod. Marc. 141. αὐτοί: οὗτοι Eust. 142. οὐδέ νυ: οὐδέ τι haud pauci, γρ. οὐδ' ἄρα schol. H. ἱέμενός περ: ἀχνύμενός περ meliores libri fortasse recte. 143 spurius? ἐν: ἐνί?

ἀλλά μ' Ὀδυσσῆος πόθος αἴνυται οἰχομένοιο.
τὸν μὲν ἐγών, ὦ ξεῖνε, καὶ οὐ παρεόντ' ὀνομάζειν
αἰδέομαι· πέρι γάρ με φίλει καὶ κήδετο θυμῷ·
ἀλλά μιν ἠθεῖον καλέω καὶ νόσφιν ἐόντα.
  τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδ' ἔτι φῆσθα
κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὔτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὅρκῳ,
ὡς νέεται Ὀδυσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω
αὐτίκ', ἐπεί κεν κεῖνος ἰὼν τὰ ἃ δώμαθ' ἵκηται·
πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχρημένος, οὔ τι δεχοίμην.
ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀίδαο πύλῃσιν
γίνεται ὃς πενίῃ εἴκων ἀπατήλια βάζει.
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἣν ἀφικάνω·
ἦ μέν τοι τάδε πάντα τελείεται ὡς ἀγορεύω.
τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς.
[τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἱσταμένοιο,
οἴκαδε νοστήσει, καὶ τίσεται ὅς τις ἐκείνου
ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἄλοχον καὶ φαίδιμον υἱόν.]
  τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
ὦ γέρον, οὔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω
οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἕκηλος
πῖνε, καὶ ἄλλα παρὲκ μεμνώμεθα, μηδέ με τούτων
μίμνησκ'· ἦ γὰρ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
ἄχνυμαι, ὁππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος.

ἕσσαι με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά· 154

---

145. ἐγὼ al. 146. θυμῷ: λίην Iambl. de Pyth. vit. § 255. 149. οὐδ' ἔτι: οὐδέ τι libri. 149 sq. φῆσθα κεῖνον: κεῖνον φῆσθα pauci. 152. νέεται: νεῖται libri. μοι ἔστω: τοι εἴη Anecd. Oxon. vol. 2 p. 364, 11. 153. τὰ ἅ: ἑά? 154 plerique om. cf. π 79. 156 et 157 spurii? 157. γίγνεται pauci. 159. ἑστίη pauci. 160. μέν: μήν? τοι: δὴ pauci, γρ. τῇδε (τῇ?) schol. 161. αὐτοῦ: αὖ τοῦ al. 162—164 ὑποπτεύονται schol. H. 163. νοστήσει: νοστήσας multi. ὅς τις: ὅς κεν al. 164. φαίδιμον: νήπιον pauci.
168. παρὲκ: παρὲξ vel πάρεξ libri. με: τι pauci. 169. θυμόν: θυμὸς al. στήθεσσιν ἐμοῖσιν: * στήθεσσι φίλοισιν? 170. ἄχνυμαι: ἄχνυται al.

ἀλλ' ἤ τοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἔλθοι ὅπως μιν ἐγώ γ' ἐθέλω καὶ Πηνελόπεια
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι ὃν τέκ' Ὀδυσσεύς,
Τηλεμάχου· τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ ἔρνεϊ ἶσον,
καί μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν οὔ τι χερείω
πατρὸς ἑοῖο φίλοιο, δέμας καὶ εἶδος ἀγητόν,
τὸν δέ τις ἀθανάτων βλάψεν φρένας ἔνδον ἐίσας
ἠέ τις ἀνθρώπων· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
ἐς Πύλον ἠγαθέην· τὸν δὲ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὄληται
νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκεισίου ἀντιθέοιο.
ἀλλ' ἤ τοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κε ἁλώη
ἤ κε φύγῃ, καί κέν οἱ ὑπέρσχῃ χεῖρα Κρονίων.
ἀλλ' ἄγε μοι σύ, γεραιέ, τέ' αὐτοῦ κήδε' ἐνίσπες,
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ εἰδῶ·
τίς πόθεν ἔσσ' ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
ὁπποίης τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
  τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
εἴη μὲν νῦν νῶιν ἐπὶ χρόνον ἠμὲν ἐδωδὴ
ἠδὲ μέθυ γλυκερὸν κλισίης ἔντοσθεν ἐοῦσιν,
δαίνυσθαι ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἕποιεν·
ῥηιδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
οὔ τι διαπρήξαιμι λέγων ἐμὰ κήδεα θυμοῦ,
ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.

171—173 suspecti. 171. ὅρκον: κεῖνον Zenod. 173. θ' ὁ: τε? 174. νῦν αὖ: νῦν δ' αὖ pauci. 176. χερείω: χέρεια cod. Vind. ut Ar., χερείων cod. Ven. 177. δέμας: φρένας plerique. 183. ἤ κεν: εἴ κεν pauci. 184. ἤ κε: εἴ κε pauci. φύγῃ: φύγοι al. ὑπέρσχῃ: ὑπέρσχοι al. 185. τέ' αὐτοῦ: τὰ σαυτοῦ vel τὰ σ' αὐτοῦ libri. ἐνίσπες: ἔνισπε plerique. 187. ἔσσ': εἷς libri. 188. ὁπποίης τ': ὁπποίης δ' al. ἀφίκεο: ἀφίκεαι cod. Marc. 189. εὐχετόωνται al. 193. νῶιν: ἡμῖν Eust. 195. δαίνυσθαι: δαίνυσθαί τ' al. ἔργον ἕποιεν: ἔργα ἕποιεν vel ἔργα τράποιντο al. 198. ὅσσα γε: ὅσσα κε pauci.

ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων,
ἀνέρος ἀφνειοῖο πάις· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
υἷες ἐνὶ μεγάρῳ ἠμὲν τράφον ἠδὲ γένοντο
γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ
παλλακίς, ἀλλά με ἶσον ἰθαιγενέεσσιν ἐτίμα
Κάστωρ Ὑλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι·
ὃς τότ' ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὣς τίετο δήμῳ
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε καὶ υἱάσι κυδαλίμοισιν.
ἀλλ' ἦ τοι τὸν κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι
εἰς Ἀίδαο δόμους· τοὶ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο
παῖδες ὑπέρθυμοι καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο,
αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν καὶ οἰκί' ἔνειμαν.
ἠγαγόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων
εἵνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα
οὐδὲ φυγοπτόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν·
ἀλλ' ἔμπης καλάμην γέ σ' ὀίομαι εἰσορόωντα
γινώσκειν· ἦ γάρ με δύη ἔχει ἤλιθα πολλή.
ἦ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη
καὶ ῥηξηνορίην· ὁπότε κρίνοιμι λόχονδε
ἄνδρας ἀριστῆας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων,
οὔ ποτέ μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγήνωρ,
ἀλλὰ πολὺ πρώτιστος ἐπάλμενος ἔγχει ἕλεσκον
ἀνδρῶν δυσμενέων ὅ τέ μοι εἴξειε πόδεσσιν.
τοῖος ἔα πολέμῳ· ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν
οὐδ' οἰκωφελίη, ἥ τε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα,
ἀλλά μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν

---

199. *Κρητάων*: * *Κρηταιέων*? quae sequuntur non expedio. 201. *υἷες ἐνὶ*: *υἱέες ἐν* al. *τράφον*: *τράφεν* libri. 202. *ἀλόχων* al. 203. *ἰθαγενέεσσιν* libri multi ut Apoll. de adverb. p. 600, 25 aliique gramm. 204. *γένος*: *γρ. πάις* schol. M, an *γόνος*? 205. *ὃς τότ'*: *ὅς ποτ'* al. 206. *κυδαλίμοισι*: *γρ. ἠνδαλίμοισι* schol. H. 208. *τοὶ*: *οἱ* Eust. 209. *ἐπὶ*: *ἐνὶ*? cf. Ψ 352. 210. *παῦρα δόσαν*: *παῦρ' ἔδοσαν* al. *οἰκί' ἔνειμαν*: *οἰκία νεῖμαν* al. 213. *λέλοιπα* cod. Stuttg. 214. *γέ σ'*: * *σὲ*? 215. *γινώσκειν*: *γιγνώσκειν* al., *γιγνώσκων* cod. Harl. 216. *μὲν*: *μὴν*? 220. *ἕλεσκον*: *ὄλεσκον* al. 222. *ἔα*: *ἔα ἐν* vel *ἔον ἐν* vel *ἔ' ἐν* libri. *ἔσκεν*: *ἦεν* Plut. Aristid. et Cat. comp. c. 3 et schol. B E 533 p. 165 b 42. 223. *οὐδ' οἰκωφελίη*: *οὐ ῥηξηνορίη* Apoll. Soph. p. 135, 26. 224. *ἦσαν*: *ἔσσαν* al.

καὶ πόλεμοι καὶ ἄκοντες ἐΰξεστοι καὶ ὀιστοί,
λυγρά, τά τ' ἄλλοισίν γε καταρριγηλὰ πέλονται.
αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε τά που θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι υἷας Ἀχαιῶν
ἐννάκις ἀνδράσιν ἦρξα καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν
ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, καί μοι μάλα τύγχανε πολλά·
τῶν ἐξαιρεύμην μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
λάγχανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καί ῥα ἔπειτα
δεινός τ' αἰδοῖός τε μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
ἀλλ' ὅτε δὴ τήν γε στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
ἐφράσαθ', ἣ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
δὴ τότ' ἔμ' ἤνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
νήεσιν ἡγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δήμοο φῆμις.
ἔνθα μὲν ἐννάετες πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν,
τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
οἴκαδε σὺν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς.
αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μήδετο μητίετα Ζεύς·
μῆνα γὰρ οἶον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσιν
κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Αἴγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
νῆας ἐῢ στείλαντα σὺν ἀντιθέοισ' ἑτάροισιν.
ἐννέα νῆας στεῖλα, θοῶς δ' ἐσαγείρετο λαός.
ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι

---

226. καταρριγηλὰ: καταριγηλὰ vel καὶ ῥιγηλὰ al. 228. γάρ τ': γὰρ Clem. Alex. Strom. VI p. 739. 230. ἐννάκις: εἰνάκις libri. 231. καί μοι: καί σφιν Zenod. μάλα τύγχανε: μάλ' ἐτύγχανε cod. Ven. et Eust. p. 1760, 63. πολλά: πάντα multi. 232. τῶν: ὧν Eust. ἐξαιρεύμην: ἐξηρεύμην al. 233. καί ῥα: καὶ δή? 234. τετύγμην: τετάγμην al. 235. τήν γε: τήνδε vel τὴν al. 237. τότ' ἔμ': τότε μ' plerique. 238. νήεσιν: νήεσσ' plerique. ἡγήσασθαι: ἡγήσεσθαι al., an ἡγήσασθ'? 239. δήμοο: δήμου libri. φῆμις: φήμη schol. B Α 105 p. 12 a 47. 240. ἐννάετες: εἰνάετες libri. πολεμίζομεν: πτολεμίζομεν pauci. 242. ἐκέδασσεν: ἐκέδασεν vel ἐσκέδασ(σ)εν al. 243. μητίετα: εὐρύοπα cod. Marc. 248. ἐσαγείρετο cod. Ven.: ἐσαγείρατο vel εἰσαγείρατο cet. 249. μὲν ἔπειτα: δ' ἤπειτα al.

δαίνυντ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήια πολλὰ παρεῖχον
θεοῖσίν τε ῥέζειν αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
ἑβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης
ἐπλέομεν βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέι καλῷ
ῥηιδίως, ὡς εἴ τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις οὖν μοι
νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκεθέες καὶ ἄνουσοι
ἥμεθα, τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
πεμπταῖοι δ' Αἴγυπτον ἐυρρείτην ἱκόμεσθα,
στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
ἔνθ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
αὐτοῦ παρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι,
ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι·
οἳ δ' ὕβρι εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
αὐτούς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀυτή.
οἳ δὲ βοῆς ἀίοντες ἅμ' ἠόι φαινομένηφιν
ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων
χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
φύζαν ἐμοῖσ' ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
μεῖναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέι χαλκῷ,
τοὺς δ' ἄναγον ζωούς, σφίσι ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὧδε νόημα
ποίησ'· ὡς ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γάρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο.
αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὔτυκτον ἔθηκα
καὶ σάκος ὤμοιιν, δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππῳ

---

250. ἐγὼν: ἐγὼ al., ἔγωγε Eust. p. 1762. 49. 251. θεοῖσί(ν) τε ῥέζειν (ῥέξειν al.): * ῥεζέμεναί τε θεοῖσ'? αὐτοῖσί τε: αὐτοῖσι δὲ pauci. 255. ἀσκεθέες: ἀσκηθέες al. 257. ἐυρρείτην: ἐυρρεέτην? 258. στῆσα δ' ἐν: στήσαμεν vel στήσας δ' ἐν al., στήσας ἐν Apoll. Soph. p. 13, 26. 262. ὕβρι cod. Ven.: ὕβρει cet. σφῷ: σφῶν al.
269. ἔτλη: ἤδη pauci. 272. ἄναγον: ἄγαγον al. 273. ὧδε: τοῦτο al., τόδε pauci. 274. θανέειν: θανέμεν? 277. ἔκτοσε: ἔκτοθι al., ἔκ τε schol. V O 125. 278. ἵππῳ cod. Marc.: ἵππων cet.

καὶ κύσα γοῦναθ᾽ ἑλών· ὁ δ᾽ ἐρύσατο καί μ᾽ ἐλέησεν,
ἐς δίφρον δέ μ᾽ ἕσας ἄγε οἴκαδε δάκρυ χέοντα.
ἦ μέν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήισσον μελίῃσιν,
ἱέμενοι κτεῖναι· δὴ γὰρ κεχολώατο λίην·
ἀλλ᾽ ἀπὸ κεῖνος ἔρυκε, Διὸς δ᾽ ὠπίζετο μῆνιν
ξεινίου, ὅς τε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα.
ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον αὐτόθι, πολλὰ δ᾽ ἄγειρα
χρήματ᾽ ἀν᾽ Αἰγυπτίους ἄνδρας· δίδοσαν γὰρ ἅπαντες.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ ὀγδόατόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν,
δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδώς,
τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ᾽ ἀνθρώπους ἐεόργει·
ὅς μ᾽ ἄγε παρπεπιθὼν ᾗσιν φρεσίν, ὄφρ᾽ ἱκόμεσθα
Φοινίκην, ὅθι τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ᾽ ἔκειτο.
ἔνθα παρ᾽ αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
ἂψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
ἐς Λιβύην μ᾽ ἐπὶ νηὸς ἐφέσσατο ποντοπόροιο
ψεύδεα βουλεύσας, ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι,
κεῖθι δέ μ᾽ ὡς περάσειε καὶ ἄσπετον ὦνον ἕλοιτο.
τῷ ἑπόμην ἐπὶ νηός, ὀιόμενός περ, ἀνάγκῃ.
ἡ δ᾽ ἔθεεν βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέι καλῷ,
μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφισι μήδετ᾽ ὄλεθρον.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνετο γαιάων, ἀλλ᾽ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς, ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ᾽ αὐτῆς.

279. ἐρύσατο: ἐρύσσατο pauci. ἐλέησεν: ἐσάωσεν cod. Ven. et Eust. p. 1763, 2. 280. δέ μ᾽ ἕσας: δ᾽ ἀνέσας editio Aeolica. 282. ἱέμενοι al. 283. ὠπίζετο: ὀπίζετο al. 284 spurius? 286. χρήματ᾽: γρ. κτήματα schol. H. 287. ἀλλ᾽ ὅτε δή: * ἦμος δ᾽ an αὐτὰρ ὅτ᾽? ὀγδόατον: ὄγδοον libri. 289. ἀνθρώπους: ἀνθρώποισιν plerique. ἐεόργει: ἐώργει libri. 291. κτήματ᾽ ἔκειτο: κτήματα κεῖτο pauci, κτήματ᾽ ἔασιν unus. 295. ἐφέσσατο Rhianus: ἐέσσατο vel ἑέσσατο libri, ἐφείσατο Zenod. 297. περάσειε: περάσησι plerique. ἕλοιτο: ἄροιτο ed. Flor. 298. τῷ ἑπόμην: τῷ ῥ᾽ ἑπόμην vel τῷ δ᾽ ἑπόμην pauci. 299. ἀκραέι: εὐκραέι al. 300. ὑπὲρ: ὑπ᾽ ἐκ pauci. δέ σφισι: δέ σφι(ν) vel γάρ σφισι al. μήδετ᾽: βούλετ᾽ cod. Ven. 301. Κρήτην μὲν: τὴν νῆσον pauci. 304. πόντος: πόντον pauci.

Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν·
ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
ἐν δὲ θεείου πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
οἳ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτός, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ,
ἱστὸν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρῴροιο
ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
τῷ ῥα περιπλεχθεὶς φερόμην ὀλοοῖσ' ἀνέμοισιν.
ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον.
ἔνθα με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φείδων
ἥρως ἀπριάτην· τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
αἴθρῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,
χειρὸς ἀναστήσας, ὄφρ' ἵκετο δώματα πατρός·
ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἕσσεν.
ἔνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κεῖνος γὰρ ἔφασκεν
ξεινίσαι ἠδὲ φιλῆσαι ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
καί μοι κτήματ' ἔδειξεν ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς,
χαλκόν τε χρυσόν τε πολύκμητόν τε σίδηρον.
καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι,
ὅσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,

---

305. ἄμυδις: ἄμυδις cod. Ven. κεραυνόν: κεραυνῷ al. 308. ἴκελοι: εἴκελοι al. 309. ἐφορέοντο al. 312. ἔτι: ἐπὶ al. 313 sq. φερόμην ὀλοοῖς — νυκτὶ μελαίνῃ: φερόμην δεκάτῃ δέ με νυκτὶ pauci. 315. γαίῃ: αἴῃ cod. Marc. 317. ἀπριάτην: ἀπριάδην Rhianus teste schol. H, ἀπριάτης cod. Vind. ut Crates teste Apoll. Soph. p. 39, 28. 318. αἴθρῳ (sic Zenod. et al.): γρ. λύθρῳ Apoll. Soph. p. 16, 22 Etym. M. p. 33, 43, αἴθρῃ schol. Ap. Rh. 4, 765. ἦγεν ἐς οἶκον: * ηγε δόμονδε? 320 spurius? με: μιν pauci. εἵματα ἕσσεν: εἷμα ἕεσσεν cod. Harl. 323. ξυναγείρατ': συναγείρατ' cod. Marc. 324. πολύκμητόν τε σίδηρον: ἄλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν cod. Ven. cf. ν 136. 325. καί νύ κεν: καὶ νῦν al. γ' ἔτι: δέ τι pauci. βόσκοι: βόσκει pauci. 326. ὅσσα οἱ ἐν: τόσσα οἱ ἐν cod. Vind., τόσσα ἐνὶ Eust. p. 1763, 38. μεγάροις: * μεγάρῳ? κεῖτο: κεῖται cod. Aug. 328. ἐπακούσῃ (sic Ar.): ἐπακοῦσαι al. ut Aristoph., ἐσακοῦσαι schol. AD Δ 5 p. 2 b 42, ἐπακούσοι schol. Ap. Rh. 1, 526.

ὅππως νοστήσει Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον
ἤδη δὴν ἀπεών, ἢ ἀμφαδὸν ἦε κρυφηδόν.
ὤμοσε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτόν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
νῆα κατειρύσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
οἳ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
ἔνθ' ὅ γέ μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆι Ἀκάστῳ
ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶ ἅνδανε βουλὴ
ἀμφ' ἐμοί, ὄφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νηῦς,
αὐτίκα δούλιον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο.
ἐκ μέν με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔδυσαν,
ἀμφὶ δέ με ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὅρηαι·
ἑσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐδειέλου ἔργ' ἀφίκοντο.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἐυσσέλμῳ ἐνὶ νηὶ
ὅπλῳ ἐυστρεφέι στερεῶς, αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
ἐσσυμένως παρὰ θῖνα θαλάσσης δόρπον ἕλοντο.
αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοὶ
ῥηιδίως· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας,
ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσσῃ
στῆθος, ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσα ἀμφοτέρῃσιν
νηχόμενος, μάλα δ' ὦκα θύρηθ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων.
ἔνθ' ἀναβάς, ὅθι τε δρίος ἦν πολυανθέος ὕλης,

---

329. νοστήσει: νοστήσῃ plerique. νοστήσει — δῆμον: νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν? cf. τ 298. 331. ὤμοσε: ὄμνυε Eust. cf. τ 288. ἀποσπένδων (sic Ar.): ἐπισπένδων editio Aeolica. 334. ἀλλ' ἐμὲ: ἀλλά με al. ἀπέπεμψε: ἀπέπεμπε pauci. 335. πολύπυρον: γρ. πολύμηλον schol. 336. ὅ γέ μ': ἄρ ὅγ' cod. Vind. 337. ἅνδανε· ἥνδανε vel ἥνδανε libri. 338. δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην: δύῃ ἔπι πῆμα γένηται Aristoph. 340 pauci om. 341. με: γε al. 342. με: μοι vel μιν al. 343. ῥωγαλέα τὰ: ῥωγαλέον τὰ cod. Ven. ut Rhianus, ῥωγαλέα τε pauci. 344. εὐδειέλου: εὐδείελα? 345. ἐυσσέλμῳ: ἐυσέλμῳ al. ἐνὶ: ἐπὶ pauci. 348. ἀνέγναψαν al. 349. κεφαλῇ: κεφαλὴν Aristoph. κατὰ: κακὸν? 350. ἐφόλκαιον: ἐφόλκιον al. ἐπέλασσα: ἐπέλασα al. 351. διήρεσα: διήρεσσα vel διήρεσσ' al. 352. θύρηθ': θέρηφ' al. 353. δρίος: δρυὸς al. ὕλης: ὕλη pauci.

χείμην πεπτηώς. οἳ δὲ μεγάλα στενάχοντες
φοίτων· ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
μαίεσθαι προτέρω, τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
νηὸς ἔπι γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
ῥηιδίως, καί με σταθμῷ ἐπέλασσαν ἄγοντες
ἀνδρὸς ἐπισταμένου· ἔτι γάρ νύ μοι αἶσα βιῶναι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
ἆ δειλὲ ξείνων, ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας
ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἠδ' ὅσ' ἀλήθης.
ἀλλὰ τά γ' οὐ κατὰ κόσμον ὀίομαι, οὐδέ με πείσεις
εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆι. τί σε χρὴ τοῖον ἐόντα
μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' ἐὺ οἶδα καὶ αὐτὸς
νόστον ἐμοῖο ἄνακτος, ὅ τ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσιν
πάγχυ μάλ', ὅττι μιν οὔ τι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν
ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.
τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.
νῦν δέ μιν ἀκλεέως ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.
αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπότροπος· οὐδὲ πόλινδε
ἔρχομαι, εἰ μή πού τι περίφρων Πηνελόπεια
ἐλθέμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ' ἀγγελίη ποθὲν ἔλθῃ.
ἀλλ' οἳ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν,
ἠμὲν οἳ ἄχνυνται δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
ἠδ' οἳ χαίρουσιν βίοτον νήποινον ἔδοντες·
ἀλλ' ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
ἐξ οὗ δή μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,
ὅς ῥ' ἄνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀληθείς,
ἦλθεν ἐμὸν πρὸς σταθμόν· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.

---

354. μεγάλα: μάλα al. 355. φοίτων: φοίτεον? οὐ γὰρ: ἐπεὶ οὐ Eust. p. 1763, 29. 356. τοί: οἱ Eust. αὖτις: αὖθις al. 358. ἐπέλασαν al. 361. ἆ: ὦ al. μάλα: μέγα unus cod. ; ; 363. τά γ': τάδ' multi. πείσεις: πείσῃς al. 365. δ' ἐὺ: δὲ al. 366. ὅ τ': ὅδ' al. 369 et 370 non nulli om. 371. ἀκλεέως: ἀκλειῶς libri. 372. ὕεσσιν: υἱέσσιν al. 374. ἔλθῃ: ἔλθοι plerique. 377. χαίρουσι(ν) — ἔδοντες: χαίροντες — ἔδουσιν cod. Vind. 379. δή μ': δὴ cod. Marc. 381. ἦλθεν: ἤλυθ' al. ἐμὸν πρὸς σταθμόν: ἐμὰ πρὸς δώματ' plerique.

φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ' Ἰδομενῆϊ ἰδέσθαι
νῆας ἀκειόμενον, τάς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι·
καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι ἢ ἐς θέρος ἢ ἐς ὀπώρην,
πολλὰ χρήματ' ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοισ' ἑτάροισιν.
καὶ σύ, γέρον πολυπενθές, ἐπεί σέ μοι ἤγαγε δαίμων,
μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο μήτε τι θέλγε·
οὐ γὰρ τοὔνεκ' ἐγώ σ' αἰδέσσομαι οὐδὲ φιλήσω,
ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας αὐτόν τ' ἐλεαίρων.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος,
οἷόν σ' οὐδ' ὀμόσας περ ἐπήγαγον, οὐδέ σε πείθω.
ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρην ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὕπερθεν
μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
εἰ μέν κεν νοστήσῃ ἄναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα,
ἕσσας με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα πέμψαι
Δουλίχιόνδ' ἰέναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσι ἄναξ τεὸς ὡς ἀγορεύω,
δμῶας ἐπισσεύας βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἠπεροπεύειν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος ὑφορβός·
ξεῖν', οὕτω γάρ κέν μοι ἐυκλείη τ' ἀρετή τε
εἴη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα καὶ μετέπειτα,
ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον καὶ ξείνι' ἔδωκα,
αὖτις δὲ κτείναιμι φίλον τ' ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην·
πρόφρων κεν δὴ ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.

---

382. Ἰδομενῆα pauci. 383. ἀκειόμενον: ἀκεσσάμενον al. ξυνέαξαν: συνέαξαν al. 384. ἐς θέρος ἢ ἐς ὀπώρην: ἐν θέρει ἢ ἐν ὀπώρῃ schol. Pind. Nem. 5, 10. 385. χρήματ': κτήματ' pauci. 388. αἰδέσσομαι: αἰδήσομαι multi, αἰδέσομαι unus. 389. ἐλεαίρων: ἐλεήσας al. 391. τοι: σοι al. 393. νῦν: δὴ cod. Marc. ὕπερθε(ν): ὄπισθε(ν) vel ὄπιθεν al. 394. τοὶ: οἳ al. 395. νοστήσῃ: νοστήσει vel νοστήσειεν pauci. 396. εἵματα: οἴκαδε cod. Ven. 397. ἴμεναι? 399. ἐπισσεύας: ἐπισσεύσας al., ἐπισεύας pauci. βαλέειν: βαλέμεν? 400. ἠπεροπεύειν: ἠπεροπευτής schol. A Δ 192. 402. ξεῖν' οὕτω γάρ κεν: οὕτω γάρ κεν δή schol. N 824 et schol. HQ σ 79. 403. μετέπειτα: μετόπισθε(ν) al. 405. κτείναιμι: κτείνοιμι pauci. φίλον τ': φίλον δ' al. 406. κεν δὴ ἔπειτα: κεν δ' ἤπειτα plerique, δή κεν ἔπειτα al. Κρονίωνα λιτοίμην: Κρονίων' ἀλιτοίμην al.

νῦν δ' ὥρη δόρποιο· τάχιστά μοι ἔνδον ἑταῖροι
εἶεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἀγχίμολον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἤλθον ὑφορβοί.
τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἤθεα κοιμηθῆναι,
κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο συῶν αὐλιζομενάων.
αὐτὰρ ὃ οἷσ' ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός·
ἄξεθ' ὑῶν τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω
τηλεδαπῷ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἵ περ ὀιζὺν
δὴν ἔχομεν πάσχοντες ὑῶν ἕνεκ' ἀργιοδόντων·
ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν.
ὣς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλέι χαλκῷ,
οἳ δ' ὗν εἰσῆγον μάλα πίονα πενταέτηρον.
τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· οὐδὲ συβώτης
λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν·
ἀλλ' ὅ γ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν
ἀργιόδοντος ὑός, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσιν
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίζῃ δρυός, ἣν λίπε κείων·
τὸν δ' ἔλιπε ψυχή. τοὶ δ' ἔσφαξάν τε καὶ εὗσαν·
αἶψα δέ μιν διέχευαν· ὃ δ' ὠμοθετεῖτο συβώτης,
πάντων ἀρχόμενος μελέων, ἐς πίονα δημόν·
καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτου ἀκτῇ,
μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα,
βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δὲ συβώτης
ἵστατο δαιτρεύσων· περὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ᾔδει.
καὶ τὰ μὲν ἕπταχα πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων·
τὴν μὲν ἴαν νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ Μαιάδος υἷι
θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμε ἑκάστῳ·

408. τετυκώμεθα cod. Vind. 412. ὦρτο: ἦλθε pauci. 419. εἰσῆγον: εἰσάγαγον al. 421. λήθετ' ἄρ': λήθετο pauci. 428. πάντων Ar.: πάντοθεν libri ut Dion. Hal. Ant. Rom. VII, 72 et schol. BL Δ 461. 429. ἀκτῇ: ἀκτήν pauci. 433. δαιτρεύσων: δαιτρεύων al. φρεσίν: γρ. σφισιν cod. Aug. ᾔδει: ἤδη plerique. 434. ἕπταχα: εὔτεχνα cod. Ven. 435. υἷι: υἱεῖ plerique. 436. ἐπευξάμενος: γρ. ἐπαρξάμενος cod. Aug. ἑκάστῳ: ἑκάστοις al.

νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρεν
ἀργιόδοντος ὑός, κύδαινε δὲ θυμὸν ἄνακτος·
καί μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
αἴθ' οὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο
ὡς ἐμοί, ὅττι με τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
ἔσθιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,
οἷα πάρεστι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει,
ὅττι κε ᾧ θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα.
ἦ ῥα καὶ ἄργματα θῦσε θεοῖσ' αἰειγενέτῃσιν,
σπείσας δ' αἴθοπα οἶνον Ὀδυσσῆι πτολιπόρθῳ
ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν· ὁ δ' ἕζετο ᾗ παρὰ μοίρῃ.
σῖτον δέ σφιν ἔνειμε Μεσαύλιος, ὅν ῥα συβώτης
αὐτὸς κτήσατο οἶος ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος·
παρ δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
σῖτον μέν σφιν ἀφεῖλε Μεσαύλιος, οἳ δ' ἐπὶ κοῖτον
σίτου καὶ κρεάων κεκορημένοι ἐσσεύοντο.
νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὗε δ' ἄρα Ζεὺς
πάννυχος, αὐτὰρ ἄει ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφυδρος.
τοῖς δ' Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
εἴ πώς οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι, ἤ τιν' ἑταίρων
ἄλλον ἐποτρύνειεν, ἐπεί ἑο κήδετο λίην·
κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
εὐξάμενός τι ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγει
ἠλεός, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι

438. κύδαινε (ἤνδανε al.) δὲ θυμὸν ἄνακτος: θυμὸν δ' ἴαινε ἄνακτος? 443. τέρπεο τοῖσδε: * τοισίδε τέρπευ? 445. ἐθέλει al. 450. ἐκτήσατο al. 451 pauci om. 454. ἕντο: ἔντο pauci. 455—458 incommodi. 456. κρειῶν libri. 457. δ' ἄρ': γὰρ multi. 458. πάννυχος: παννύχιος al. ἄει: ἄη libri. 459. τοῖς δ': τοῖς cod. Marc. 461. λίην: βουλὴν (γρ. λίην) cod. Marc. 462. κέκλυθι: κέκλυτε Eust. νῦν: οὖν pauci. 463. τι: τοι al. ἀνώγει: ἄνωγεν cod. Aug. 464. μάλ' pauci om. μάλ' ἀεῖσαι: χαλεπῆναι Etym. M. p. 425, 57.

καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι, καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν,
καί τι ἔπος προέηκεν ὅ πέρ τ' ἄρρητον ἄμεινον.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπικεύσω.
εἴθ' ὣς ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίην λόχον ἤγομεν ἀρτύναντες.
ἡγείσθην δ' Ὀδυσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος,
τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγών· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἱκόμεσθα ποτὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος,
ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστυ κατὰ ῥωπήια πυκνά,
ἂν δόνακας καὶ ἕλος, ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες
κείμεθα. νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ βορέαο πεσόντος,
πηγυλίς· αὐτὰρ ὕπερθε χιὼν γένετ' ἠΰτε πάχνη,
ψυχρή, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.
ἔνθ' ἄλλοι πάντες χλαίνας ἔχον ἠδὲ χιτῶνας,
εὗδον δ' εὔκηλοι, σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους·
αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἑτάροισιν ἔλειπον
ἀφραδίῃ, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγωσέμεν ἔμπης,
ἀλλ' ἑπόμην σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
καὶ τότ' ἐγὼν Ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγὺς ἐόντα
ἀγκῶνι νύξας· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσεν·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔ τοι ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλά με χεῖμα
δάμναται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν· παρά μ' ἤπαφε δαίμων
οἰοχίτων' ἴμεναι· νῦν δ' οὐκέτι φυκτὰ πέλονται.
ὣς ἐφάμην, ὁ δ' ἔπειτα νόον σχέθε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ,

---

466. προέηκεν (sic Ar.): παρέθηκεν Aristoph. ἄμεινον: καὶ ἄμεινον cod. Marc. 467. οὐκ: οὐδ' al. 468. τέ: δέ al. 469. Τροίη pauci. 471. ἦρχον: * ἦϊ'? 472. ποτὶ: ὑπὸ? 473. περὶ: προτὶ al., παρὰ cod. Marc. 474. τεύχεσι: γρ. τείχεσι schol. H. 475. δ' ἄρ': γὰρ al. ut Steph. Byz. p. 498, 21. 476. πάχνη: λάχνη? 477. ψυχρή: γρ. λεπτή cod. Vind., an ψεδνή? 478. ἄλλοι: ἄλλοι μὲν multi. 479. δ': τ' cod. Aug. εἰλυμένοι: εἰλυμένω pauci. 480. ἐγὼ — ἰὼν: ἰὼν — ἐγὼν cod. Marc. 481. ἀφραδίῃ: ἀφραδίῃς, ἀφραδίαις, ἀφραδέως al., γρ. ἀμαθίᾳ schol. H. 483. ἔην: ἔαν? 487. οὔ τοι: οὔ τι al. 488. ἤπαφε: ἤλασε Callistratus. 489. ἴμεναι (sic Callistr.): ἔμ(μ)εναι plerique libri. 490. σχέθε: γρ. σχέτο schol. M.

οἷος ἐκεῖνος ἔην βουλευέμεν ἠδὲ μάχεσθαι·
φθεγξάμενος δ' ὀλίγῃ ὀπί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
σίγα νῦν, μή τίς σευ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ.
ἦ, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθε εἰπέ τε μῦθον·
κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.
λίην γὰρ νηῶν ἑκὰς ἤλθομεν· ἀλλά τις εἴη
εἰπέμεν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
εἰ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι.
ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας Ἀνδραίμονος υἱὸς
καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείνου
κείμην ἀσπασίως, φάε δὲ χρυσόθρονος Ἠώς.
[ὣς νῦν ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη·
δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,
ἀμφότερον, φιλότητι καὶ αἰδόι φωτὸς ἑῆος·
νῦν δέ μ' ἀτιμάζουσι κακὰ χροΐ εἵματ' ἔχοντα.]
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
ὦ γέρον, αἶνος μέν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,
οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες·
τῷ οὔτ' ἐσθῆτος δευήσεαι οὔτε τευ ἄλλου,
ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα,
νῦν· ἀτὰρ ἠῶθέν γε τὰ σὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις.
οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι ἐπημοιβοί τε χιτῶνες
ἐνθάδε ἕννυσθαι, μία δ' οἴη φωτὶ ἑκάστῳ.

αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
αὐτός τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δώσει,
πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.

---

491. ἔην: ἔεν? βουλευέμεν ἠδὲ μάχεσθαι: γρ. τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε Eust. p. 1770, 44. 494. σχέθεν: θέτο meliores libri. 495 ἀθετεῖται ὡς ἐκ τῆς Ἰλιάδος (Β 56) μετενηνεγμένος schol. H. 497. εἰπέμεν: εἰπεῖν libri. 500. θέτο: βάλε al. 503—506 Ἀθηνοκλῆς προσ͂τίθέτει schol. H. 503. βίη τέ: βίη δέ pauci. 504. κέν τις: κέν τίς μοι al. 505. ἑῆος: ἑῇος al. 508. μέν: μήν? 509. ἔειπες: ἔνισπες cod. Marc. 511. ὧν ἐπέοιχ': ὧν τε ἔοιχ'? 512. ἠῶθεν: ἠοῦθεν? τὰ σὰ: τεὰ? δνοπαλίξεις: δνοπαλίζεις pauci. 514. ἕννυσθαι al. 515—517 plerique libri om. cf. ο 337—339. 516. αὐτός τοι — δώσει: κεῖνός σε — ἕσσει pauci.

ὣς εἰπὼν ἀνόρουσε, τίθει δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
εὐνήν, ἐν δ' ὀΐων τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.
ἔνθ' Ὀδυσεὺς κατέλεκτ'· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἥ οἱ παρεκέσκετ' ἀμοιβάς,
ἕννυσθαι ὅτε τις χειμὼν ἔκπαγλος ὄροιτο.
ὣς ὁ μὲν ἔνθ' Ὀδυσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ' αὐτὸν
ἄνδρες κοιμήσαντο νεηνίαι· οὐδὲ συβώτῃ
ἅνδανεν αὐτόθι κοῖτος, ὑῶν ἄπο κοιμηθῆναι,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὡπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς
ὅττι ῥά οἱ βιότου περικήδετο νόσφιν ἐόντος.
πρῶτον μὲν ξίφος ὀξὺ περὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις,
ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἑέσσατ' ἀλεξάνεμον, μάλα πυκνήν,
ἂν δὲ νάκην ἕλετ' αἰγὸς ἐντρεφέος μεγάλοιο,
εἵλετο δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
βῆ δ' ἴμεναι κείων ὅθι περ σύες ἀργιόδοντες
πέτρῃ ὕπο γλαφυρῇ εὗδον, βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ο.

Ἡ δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
ᾤχετ', Ὀδυσσῆος μεγαθύμου φαίδιμον υἱὸν
νόστου ὑπομνήσουσα καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
εὗρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν
εὕδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο,
ἤ τοι Νεστορίδην μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ·
Τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκύς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.

519. ὀΐων τε καὶ αἰγῶν: αἰγῶν τε καὶ οἰῶν cod. Marc. 521. μεγάλην: μαλακήν al. παρεκέσκετ': παρεχέσκετ' vel παρέχεσκεν al., παρεκέκλετ' Apoll. Soph. p. 28, 21. 522. ἕννυσθαι: ἕσσυσθαι al., εὔνυσθαι Rhianus et Aristoph. 525. ἅνδανεν: ἥνδανεν vel ἥνδανεν libri. 526. ὅ γ' ἄρ': ὁ γὰρ al. ὡπλίζετο: ὁπλίζετο vel κατελέξατο vel κατελέξατο al. 530. ἂν: ἐν al. νάκην: νάκος schol. Theocr. 5, 2. ἕλετ': βάλετ' Epim. Hom. p. 94, 20. ἐντρεφέος: ἐυτραφέος vel ἐυστρεφέος al., ὀρειτρόφου schol. Theocr. 533. ὑπ' ἰωγῇ: ὑπ' ἰωγῆς pauci, ἐπιωγῇ schol. ε 404.
3. ὑπομνήσασα al. 8. ἔγειρεν: * ἔχεσκεν?

ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', οὐκέτι καλὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησαι,
κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
οὕτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσιν
κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
ἀλλ' ὄτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον
πεμπέμεν, ὄφρ' ἔτι οἴκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμῃς.
ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
Εὐρυμάχῳ γήμασθαι· ὃ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
μνηστῆρας δώροισι καὶ ἐξώφελλεν ἔεδνα·
μή νύ τι σεῦ ἀέκητι δόμων ἐκ κτῆμα φέρηται.
οἶσθα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός·
κείνου βούλεται οἶκον ὀφελλέμεν ὅς κεν ὀπυίῃ,
παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίοιο φίλοιο
οὐκέτι μέμνηται τεθνειότος οὐδὲ μεταλλᾷ.
ἀλλὰ σύ γ' ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψειας ἕκαστα
δμῳάων ἥ τίς τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι,
εἰς ὅ κέ τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
ἄλλο δέ τοί τι ἔπος ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ.
μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχόωσιν
ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
ἱέμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
ἀλλὰ ἑκὰς νήσων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα, 33
νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμψει δέ τοι οὖρον ὄπισθεν

ἀλλὰ τά γ' οὐκ ὀίω· πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει 31
ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.

---

9. ἀγχοῦ: ἀγχόθι? 10. οὐκέτι: οὐ μὲν Apoll. Soph. p. 94, 19. 11. κτήματα: γρ. χρήματα cod. Aug. ἄνδρας τ': ἄνδρας δ' pauci. ἐν: ἐνὶ? 12. μή τοι: μή τι al. 13. κτήματα: χρήματα multi. 16. γάρ ῥα: γάρ τε al. 18. ἔεδνα al. 19 ἀθετεῖ Ἀριστοφάνης schol. H. 21. ὀφελλέμεν: ὀφέλλειν libri. ὅς κεν: ὅστις pauci. ὀπυίῃ: ὀπυίοι plerique ut Stob. flor. 73, 37. 23. τεθνειότος: τεθνηότος, τεθνειῶτος, τεθνηῶτος, τεθνεῶτος al. 24—26 ἔνιοι τοὺς τρεῖς νοθεύουσιν schol. H. 24. ἐλθὼν αὐτὸς: αὐτὸς ἰὼν cod. Aug. 26. φήνωσι: φαίνωσι vel δώωσι al. 27. τι multi om. σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ: σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο θυμῷ cod. Marc.
30. ἱέμενοι al. 31 sq. ὑποπτεύει Διονύσιος schol. HQ. cf. ν 427 sq.
33. ἀπέχειν: γρ. ἀπέχευ cod. Aug.

ἀθανάτων ὅς τίς σε φυλάσσει τε ῥύεταί τε.
αὐτὰρ ἐπὴν πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρῦναι καὶ πάντας ἑταίρους,
αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδεν.
ἔνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι· τὸν δ' ὀτρῦναι πόλιν εἴσω
ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
οὕνεκά οἱ σόος ἐσσὶ καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
αὐτὰρ ὃ Νεστορίδην ἐξ ἡδέος ὕπνου ἔγειρεν·
ἔγρεο, Νεστορίδη Πεισίστρατε, μώνυχας ἵππους
ζεῦξον ὑφ' ἅρματ' ἄγων, ὄφρα πρήσσωμεν ὁδοῖο.
τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα·
Τηλέμαχ', οὔ πως ἔστιν ἐπειγομένους περ ὁδοῖο
νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ' ἔσσεται ἠώς.
ἀλλὰ μέν' εἰς ὅ κε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείη
ἥρως Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος,
καὶ μύθοισ' ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
τοῦ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται ἤματα πάντα,
ἀνδρὸς ξεινοδόκου ὅς κεν φιλότητα παράσχῃ.
ὣς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἠώς.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης παρὰ καλλικόμοιο.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῒ σιγαλόεντα
δῦνεν, καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις
ἥρως, βῆ δὲ θύραζε, παριστάμενος δὲ προσηύδα·

λὰξ ποδὶ κινήσας, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν 45
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο 63

36. πρώτην: πρῶτον? 37. ὀτρῦναι: γρ. ὄτρυνε schol. H. 39. ὅς τοι ὑῶν: ὅς θ' ὑῶν al. 40. ὀτρῦναι: ὄτρυνε cod. Ven. ut Apoll. Soph. p. 10, 16. 42. σόος: σῶς libri. 43. πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον: γλαυκῶπις Ἀθήνη cod. Marc. 45 νοθεύεται schol. H Vind., cf. schol. A K 158. non nulli addunt ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη Τηλέμαχος θεοειδής. 47. πρήσσωμεν: πρήσσομεν al. 48 et 49 pauci om. 49. ἐπειγομένους: γρ. ἐπειγόμενον cod. Aug. 52. δουρικλυτὸς plerique. 55. παράσχοι al. 61. ἐπὶ: περὶ pauci. 63 multi om.

Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
ἤδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἱκέσθαι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Τηλέμαχ', οὔ τί σ' ἐγώ γε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
ἱέμενον νόστοιο· νεμεσσῶμαι δὲ καὶ ἄλλῳ
ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν,
ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
ἶσόν τοι κακόν ἐσθ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
ξεῖνον ἐποτρύνει καὶ ὃς ἐσσυμένον κατερύκει.
[χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.]
ἀλλὰ μέν' εἰς ὅ κε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείω
καλά, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσι ἴδῃς, εἴπω δὲ γυναιξὶν
δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἅλις ἔνδον ἐόντων.
ἀμφότερον, κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη καὶ ὄνειαρ,
δειπνήσαντας ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
εἰ δ' ἐθέλεις τραφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
ὄφρα τοι αὐτὸς ἕπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους,
ἄστεα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· οὐδέ τις ἡμέας
αὔτως ἀππέμψει, δώσει δέ τοι ἕν γε φέρεσθαι,
ἠέ τινα τριπόδων ἐυχάλκων ἠὲ λεβήτων
ἠὲ δύ' ἡμιόνους ἠὲ χρύσειον ἄλεισον.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
βούλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· οὐ γὰρ ὄπισθεν
οὖρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσιν·

---

64. διοτραφές cod. Stuttg. 66. οἴκαδ' ἱκέσθαι: * ἀπονέεσθαι? 69. ἱέμενον al. 69 sq. καὶ δ' ἄλλῳ μεντεῶ ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν Plut. de vita et poesi Hom. c. 151. 72 sq. spurii? 72. τοι: τι al. 73. ἐποτρύνει: ἐποτρύνῃ vel ἐποτρύναι al. κατερύκει: κατερύκῃ vel κατερύκοι al. 74 ἐν πολλοῖς οὐκ ἐφέρετο schol. H. δὲ πέμπειν: νέεσθαι cod. Aug. 77. μεγάροις: * μεγάρῳ? τετυκεῖν: γρ. τετυκέναι cod. Aug. 78—85 ἠθετοῦντο schol. H. 80. τραφθῆναι: τέρφθητι cod. Marc., ταρφθῆναι, στραφῆναι, τερφθῆναι, τραπῆναι, τραφῆναι, ταρφῆναι al., τρεφθῆναι Eust. 83. αὔτως: αὕτως al. ἀππέμψει Apoll. Soph. p. 40, 27: ἀποπέμψει vel ἀμπέμψει fere libri. δέ τοι: δέ τι plerique. 87. διοτρεφές: διοτροφές cod. Aug. λαῶν: ἀνδρῶν pauci. 88. ἤδη νεῖσθαι: *ἀπονέεσθαι? 89. ἐμοῖσιν: ἑοῖσιν (γρ. ἐμοῖσιν) cod. Marc.

μή, πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὄλωμαι,
ἤ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὄληται.
  αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
αὐτίκα ᾗ ἀλόχῳ ἠδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἅλις ἔνδον ἐόντων.
ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοΐδης Ἐτεωνεύς,
ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ οὐ πολὺ ναῖεν ἀπ' αὐτοῦ·
τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ὀπτῆσαί τε κρεῶν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθης.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι κειμήλια κεῖτο,
Ἀτρεΐδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
υἱὸν δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσιν,
ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, οὓς κάμεν αὐτή.
τῶν ἕν' ἀειραμένη Ἑλένη φέρε, δῖα γυναικῶν,
ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
ἀστὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
βὰν δ' ἴμεναι προτέρω διὰ δώματα, ἧος ἵκοντο
Τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Τηλέμαχ', ἦ τοι νόστον, ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
ὥς τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
δῶρον δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν.
δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ

90 sq. spurii? 91 iam Aristophanes videtur damnasse. 91. ἤ: γρ. εἰ schol. M. 93. αὐτίκα ᾗ: αὐτίκ' ἄρ' ῇ libri. 94. μεγάρῳ? 96 fuisse videntur qui spurium indicarent, cf. schol. HQ. 97. κεῖαι plerique. 98. κρεῶν: * κρέας? 99. κατεβήσατο al. 101. ἵκανον ὅθι: ἵκανον ὅθι οἱ multi, ἵκαν' ὅθι οἱ al., ἵκονθ' ὅθι οἱ? an ἷκον ὅθι οἱ? 102. δέπας λάβεν: λάβε δέπας pauci. 105. ἔνθ' ἔσαν οἱ: ἔνθα οἱ ἔσαν cod. Marc., ἔνθα δ' ἔσαν? an ἔνθα τ' ἔσαν? οὓς κάμεν αὐτή: ἔργα γυναικῶν al. 106. ἀειρομένη pauci. 107. ἔην: ἔεν? 109. ἴμεναι cod. Aug.: ἰέναι cet. δώματι Eust.: δώματος libri. ἧος: εἵως vel ἕως libri. ἵκοντο: ἵκοιντο pauci. 111. ὅπως φρεσὶ σῇσι: ἐνὶ φρεσὶν ὡς σὺ pauci. φρεσὶ σῇσι: γρ. φρεσὶν ᾖσι cod. Aug. 113—119 suspecti, cf. δ 613—619. 113. δῶρον: δῶρα vel δώρων al. 114 non nulli om.

ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως,
Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῒν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.
ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον
ἥρως Ἀτρεΐδης· ὃ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινὸν
θῆχ' αὐτοῦ προπάροιθε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης,
ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρῃος
πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
δῶρόν τοι καὶ ἐγώ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι,
μνῆμ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην,
σῇ ἀλόχῳ φορέειν· τῆος δὲ φίλῃ παρὰ μητρὶ
κείσθω ἐνὶ μεγάρῳ. σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο
οἶκον ἐυκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
ὣς εἰποῦσ' ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων.
καὶ τὰ μὲν ἐς πείρινθα τίθει Πεισίστρατος ἥρως
δεξάμενος, καὶ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ·
τοὺς δ' ἦγεν πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος.
ἑζέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα·
παρ δὲ Βοηθοΐδης κρέα δαίετο καὶ νέμε μοίρας·
οἰνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς

εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων· 139

118. ὅθ' ἑός: ὅτε ὥς grammatici quidam, cf. δ 618. 119. ὀπάσσαι al. 120. χερσί: γρ. χειρὶ schol. H. 121. ὃ δ' ἄρα: ὁ δὲ pauci. 124. χερσίν: χειρί al. 125. δῶρον — δίδωμι: τῇ νῦν καὶ σοὶ τοῦτο τέκος κειμήλιον ἔσται Macrob. Sat. V, 6, 2 cf. Ψ 618. 126. πολυηράτου: πολυκράτου al. 127. ἀλόχῳ φορέειν: * φορέειν ἀλόχῳ? τῆος: τείως libri. 128. κείσθω: κεῖσθαι Ar. 130. χερσί: γρ. χειρὶ schol. H. 139 plerique om. 141. ᾠνοχόει plerique.

ἵππους τε ζεύγνυντ' ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον,
ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
τοὺς δὲ μετ' Ἀτρεΐδης ἔκιε ξανθὸς Μενέλαος,
οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφιν,
ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην.
στῆ δ' ἵππων προπάροιθε, δεδισκόμενος δὲ προσηύδα·
χαίρετον, ὦ κούρω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν
εἰπέμεν· ἦ γὰρ ἐμοί γε πατὴρ ὣς ἤπιος ἦεν,
ἧος ἐνὶ Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
καὶ λίην κείνῳ γε, διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις,
πάντα τάδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἲ γὰρ ἐγὼν ὣς
νοστήσας Ἰθάκηνδε, κιχὼν Ὀδυσῆ' ἐνὶ οἴκῳ,
εἴποιμ' ὡς παρὰ σεῖο τυχὼν φιλότητος ἁπάσης
ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.
ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
ἥμερον ἐξ αὐλῆς· οἳ δ' ἰύζοντες ἕποντο
ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δέ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
δεξιὸς ἤιξεν πρόσθ' ἵππων· οἳ δὲ ἰδόντες
γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἤρχετο μύθων·
φράζεο δή, Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
εἰ νῶιν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας ἠὲ σοὶ αὐτῷ.
ὣς φάτο, μερμήριξε δ' ἀρηΐφιλος Μενέλαος
ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας.
τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον·

---

145. ἀνά θ': ἀνὰ δ' pauci. 147. ἔκιε: κίε al. 149. ἐν δέπαϊ χρυσέῳ: χρυσέῳ ἐν δέπαϊ al. 150. στῆ δ' — δεδισκόμενος: στῆ δὲ πάροιθ' ἵππων δειδισκόμενος? 151. κούρω: κοῦροι Eust. 152. εἰπέμεν: εἰπεῖν libri. 153. ἧος: εἵως vel ἕως libri. 155. διοτροφὲς cod. Aug. 156 αἲ γὰρ: εἰ γὰρ pauci. 157. κιχὼν: κιὼν plerique. Ὀδυσῆ': Ὀδυσ(σ)ῆι al., Ὀδυσεῖ Eust. 158. παρὰ: πὰρ pauci. 159. ἄγω: ἐγὼ al., ἔχω unus. 161. πέλωρον: * πέλωρος? 163. σφισιν: σφιν al. 167. δή: νῦν al. διοτρεφές: διοτροφές cod. Aug. 168. εἰ νῶιν: ἢ νῶιν al., εἴτε ἡμῖν Eust. 169. μερμήριζε cod. Aug. et Eust. 170. ὑποκρίνοιτο pauci.

κλῦτέ μευ· αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὡς τελέεσθαι δίω.
ὡς ὅδε χῆν' ἥρπαξ' ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ
ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε τόκος τε,
ὣς Ὀδυσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς
οἴκαδε νοστήσει καὶ τίσεται· ἠὲ καὶ ἤδη
οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
οὕτω νῦν Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης·
τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῷ ὣς εὐχετοῴμην.
ἦ, καὶ ἐφ' ἵπποιιν μάστιν βάλεν· οἳ δὲ μάλ' ὦκα
ἤιξαν πεδίονδε διὰ πτόλιος μεμαῶτες.
οἳ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο Διοκλέεος ποτὶ δῶμα,
υἱέος Ὀρτιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὁ δὲ τοῖς παρ ξείνια θῆκεν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ἵππους τε ζεύγνυντ' ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον,
ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον·
καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν·
Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας
μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ' εἶναι
ἐκ πατέρων φιλότητος, ἀτὰρ καὶ ὁμήλικές εἰμεν·
ἥδε δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνῃσιν ἐνήσει.
μή με παρὲξ ἄγε νῆα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ,

---

172. κλῦτέ μευ: κέκλυτέ μευ cod. Ven. et Eust., κλῦτέ μοι schol. L Α 462. μαντεύσομαι: γρ. μυθήσομαι schol. H. 173. βάλλουσι: μέλλουσι pauci. τελέεσθαι: τετελέσθαι al. 178. οἴκοι ἀτὰρ: * οἴκοι ἐὼν? 181. καὶ κεῖθι: κἀκεῖθι al. εὐχετοῴμην: εὐχετοοίμην? 182. βάλεν οἱ: βάλε τοὶ al. 186. Διοκλέεος: Διοκλῆος (pauci Βαθυκλῆος) libri. 187. Ὀρσιλόχοιο al. 188. ὁ δὲ τοῖς πὰρ (παρὰ al.) ξείνια θῆκεν: ὃ δ' ἄρα ξεινήια δῶκεν? cf. γ 490. 190. ἀνά θ': ἀνὰ δ' pauci. 192 spurius? cf. γ 493. ἀέκοντε: ἄκοντε omnes fere libri. 197. εἰμεν: ἔσμεν Eust. 198. ἐνήσει: ὀνήσει cod. Vrat., ἐνῆκε Ven. 199. διοτροφές cod. Aug.

μή μ' ὁ γέρων ἀέκοντα κατάσχῃ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
ἱέμενος φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεὼ θᾶσσον ἱκέσθαι.
ὣς φάτο, Νεστορίδης δὲ ἑῷ συμφράσσατο θυμῷ
ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσειεν.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,
νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,
ἐσθῆτα χρυσόν τε, τά οἱ Μενέλαος ἔδωκεν·
καί μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε κέλευέ τε πάντας ἑταίρους,
πρὶν ἐμὲ οἴκαδ' ἱκέσθαι ἀπαγγεῖλαί τε γέροντι.
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὔ σε μεθήσει,
ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ' εἴσεται, οὐδέ ἑ φημὶ
ἂψ ἰέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.
ὣς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλίτριχας ἵππους
ἂψ Πυλίων εἰς ἄστυ, θοῶς δ' ἄρα δώμαθ' ἵκανεν.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·
ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε', ἑταῖροι, νηὶ μελαίνῃ,
αὐτοί τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
αἶψα δ' ἄρ' ἔσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
ἤ τοι ὃ μὲν τὰ πονεῖτο καὶ εὔχετο, θῦε δ' Ἀθήνῃ
νηὶ παρὰ πρυμνῇ· σχεδόθεν δέ οἱ ἤλυθεν ἀνὴρ
τηλεδαπός, φεύγων ἐξ Ἄργεος ἄνδρα κατακτάς,
μάντις· ἀτὰρ γενεήν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν,
ὃς πρὶν μέν ποτ' ἔναιε Πύλῳ ἔνι, μητέρι μήλων,
ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων·

---

200. μ' ὁ: με? 201. ἱέμενος: ἱέμενος al. χρεὼ: χρεὼν cod. Marc., an χρὴ? 202. δὲ: δ' ἄρ' libri. συμφράσσατο: συμφράσατο al. 208. ἐποτρύνων: φωνήσας cod. Ven. 209. κέλευέ τε: κέλευε δὲ al. 210. ἀπαγγεῖλαι δὲ pauci. 213. ἑ: σε al. 215. ἔλασεν: ἵμασεν al. 217. ἐποτρύνων: ἐποτρύνας al. 218. ἑταῖροι νηὶ μελαίνῃ: ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι pauci. 219. αὐτοί τ': αὐτοὶ δ' cod. Marc. πρήσσωμεν: πρήσωμεν al. 220. ἠδ' ἐπίθοντο: ἠδ' ἐπήκουον cod. Marc. 221. εἴσβαινον libri. 223. παρὰ: παραὶ cod. Marc. 227. μέγ': γρ. μετ' schol. H.

δὴ τότε γ' ἄλλων δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων
Νηλέα τε μεγάθυμον, ἀγαυότατον ζωόντων,
ὅς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
εἶχε βίῃ. ὁ δὲ τῆος ἐνὶ μεγάροις Φυλάκοιο
δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων
εἵνεκα Νηλῆος κούρης ἄτης τε βαρείης,
τήν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλῆτις ἐρινύς.
ἀλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα καὶ ἤλασε βοῦς ἐριμύκους
ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης καὶ ἐτίσατο ἔργον ἀεικὲς
ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτῳ δὲ γυναῖκα
ἠγάγετο πρὸς δώμαθ'· ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον· τόθι γάρ νύ οἱ αἴσιμον ἦεν
ναιέμεναι πολλοῖσι ἀνάσσοντ' Ἀργείοισιν.
ἔνθα δ' ἔγημε γυναῖκα καὶ ὑψερεφὲς θέτο δῶμα,
γείνατο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, υἷε κραταιώ.
Ἀντιφάτης μὲν ἔτικτεν Ὀικλέα μεγάθυμον,
αὐτὰρ Ὀικλῆς λαοσσόον Ἀμφιάρηον,
τὸν περὶ κῆρι φίλει Ζεύς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων
παντοίην φιλότητ'· οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν,
ἀλλ' ὄλετ' ἐν Θήβῃσι γυναίων εἵνεκα δώρων.
τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντ' Ἀλκμαίων Ἀμφίλοχός τε.
Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφείδεά τε Κλεῖτόν τε·
ἀλλ' ἤτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠὼς
κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων
θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάρηος·

228. ἄλλων: ἄλλον al. 231. τῆος: τέως μὲν libri. μεγάροις: μεγάρῳ? Φυλάκοιο: γρ. Ἰφίκλοιο schol. B. 232. ἐν pauci om. 233. ἄτης libri. 234. τήν οἱ ἐπὶ: τήν οἱ ἐνὶ vel τήν ῥά οἱ ἐπὶ al. δασπλῆτις: γρ. δυσπλῆτις cod. Marc. ἐρινύς: ἐριννύς plerique. 238. ἄλλων ἵκετο: ἄλλον ἵκετο al, γρ. ἄλλον ἀφίκετο cod. Aug. 239. τόθι: γρ. ὅθι schol. H. 240. πολλοῖσιν ἀνάσσοντ': πολλοῖσί τ' ἀνάσσων al. 243. ἔτικτεν: τίκτεν pauci. Ὀικλέα: Ὀικλῆα libri. 244. Ὀικλείης libri, γρ. Ὀικλῆης schol. H. Ἀμφιάρηον (sic Zenod.): Ἀμφιάραον al. ut Ar. 245. τὸν cod. Ven. et Plat. Axioch. p. 368 A: ὃν cet. libri. Ἀθήνη (γρ. Ἀπόλλων) cod. Vind. 246. παντοίην: παντοίῃ Plat. 248. υἱεῖς: υἷες? Ἀλκμαίων: Ἀλκμάων al. 251 Ar. videtur damnasse, cf. schol. A Υ 235. 253. Ἀμφιάραος al.

ὅς ῥ' Ὑπερησίηνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς,
ἔνθ' ὅ γε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσιν.
τοῦ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
ὃς τότε Τηλεμάχου πέλας ἵστατο· τὸν δὲ κίχανεν
σπένδοντ' εὐχόμενόν τε θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ φίλ', ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
λίσσομ' ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς καὶ ἑταίρων οἵ τοι ἕπονται,
εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα μηδ' ἐπικεύσῃς·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμί, πατὴρ δέ μοί ἐστιν Ὀδυσσεύς,
εἴ ποτ' ἔην· νῦν δ' ἤδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
τοὔνεκα νῦν ἑτάρους τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν
ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
οὕτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
ἔμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε ἔται τε
Ἄργος ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιῶν.
τῶν ὑπαλευάμενος θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν
φεύγω, ἐπεί νύ μοι αἶσα κατ' ἀνθρώπους ἀλαλῆσθαι.
ἀλλά με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεί σε φυγὼν ἱκέτευσα,
μή με κατακτείνωσι· διωκέμεναι γὰρ ὀίω.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
οὐ μὲν δή σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς ἐίσης,
ἀλλ' ἕπευ· αὐτὰρ κεῖθι φιλήσεαι, οἷά κ' ἔχωμεν.
ὣς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,

---

254. Ὑπερησίηνδ': Ὑπερησείηνδ' vel Ὑπαρησ(ε)ίηνδ' al. ἀπενάσσατο: ἀπενάσσετο cod. Vind. 257. Τηλέμαχον pauci. 261. αὐτὰρ ἔπειτα: ἠδὲ τοκήων al. 262. ἕποντο pauci. 264. ἔσσ': εἰς libri. 266. ἀγορεύσω: γρ. καταλέξω schol. 268. εἴ: ἦ? ἔην: ἔεν? λυγρῷ ὀλέθρῳ: λυγρὸν ὄλεθρον (αἱ χαριέστεραι) schol. 272. τοι: γρ. δὴ cod. Harl. 274. ἀν': ἐς pauci. 275. ὑπαλευόμενος pauci. 276. κατ' ἀνθρώπους: γρ. κατὰ χρόνους schol. H. 280. μέν: μὴν? ἐθέλοντά γ': ἐθέλοντα pauci, an * ἐθέλων γε?

καὶ τό γ' ἐπ' ἰκριόφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
ἂν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσετο ποντοπόροιο.
ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο, πὰρ δὲ οἷ αὐτῷ
εἷσε Θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐπίθοντο.
ἱστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
στῆσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν,
ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐυστρέπτοισι βοεῦσιν.
τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
 δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
ἡ δὲ Φεὰς ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς οὔρῳ
ἠδὲ παρ' Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσιν,
ὁρμαίνων εἴ κεν θάνατον φύγῃ ἦ κε ἁλώῃ.
 τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
δορπείτην· παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἀνέρες ἄλλοι.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς δ' Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
εἴ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φιλέοι μεῖναί τε κελεύοι
αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῷ, ἦ ὀτρύνειε πόλινδε·
κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι·
ἠῶθεν προτὶ ἄστυ λιλαίομαι ἀπονέεσθαι

βὰν δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον. 295

283. τό γ': τόθ' vel τότ' pauci. νεὸς: νεὼς al. 284. ἐβήσατο al. 285. ἐν — αὐτῷ: νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ ἕζετο ἄγχι δ' ἄρ αὐτοῦ cod. Ven. 287. ἐποτρύνων pauci. 293. ἐπαιγίζοντα: ἐπαΐσσοντα Aristoph. 295 libris ignotus ex Strab. VIII p. 350 adscitus est. καλλιρέεθρον (sic Strab. VIII): πετρήεσσαν Strab. X p. 447, καὶ παρὰ Δύμην Hymn. Hom. 2, 247. 296. δύσσετο al. 297. ἡ δὲ: ἠδὲ al. Φεὰς Strab. VIII p. 350: Φερὰς libri et schol. Ξ 226 p. 394 b 5, Φεαῖς schol. A Η 135. ἐπειγομένη: ἀγαλλομένη Hymn. Hom. et Strab.
300. εἴ κεν: ἤ κεν al. φύγῃ: φύγοι plerique. ἁλώῃ: ἁλοίη cod. Ven. 301. αὖτ': αὖ pauci. κλισίῃ: κλισίης vel κλισίηφ' al.
304. τοῖς δ': *τοῖσ'? 305. εἴ μιν: ἦ μιν cod. Marc. φιλέοι: φιλέει al. κελεύοι: κελεύει al. 306. αὐτοῦ: αὐτῷ pauci. 307. νῦν: νῦν μ' cod. Harl. et Ven., δὴ Vrat. 308. ἠοόθεν?

πτωχεύσων, ἵνα μή σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους.
ἀλλά μοι εὖ θ' ὑπόθευ καὶ ἅμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὄπασσον,
ὅς κέ με κεῖσ' ἀγάγῃ· κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκῃ
πλάγξομαι, αἴ κέν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ.
καί κ' ἐλθὼν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο
ἀγγελίην εἴποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ,
καί κε μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην,
εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν ὀνείατα μυρί' ἔχοντες.
αἶψά κεν εὖ δρώοιμι μετὰ σφίσιν ὅττι θέλοιεν.
ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον·
Ἑρμείαο ἕκητι διακτόρου, ὅς ῥά τε πάντων
ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει,
δρηστοσύνῃ οὐκ ἄν μοι ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος,
πῦρ τ' εὖ νηῆσαι διά τε ξύλα δανὰ κεάσσαι,
δαιτρεῦσαί τε καὶ ὀπτῆσαι καὶ οἰνοχοῆσαι,
οἷά τε τοῖσ' ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηες.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
ὤ μοι, ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
ἔπλετο; ἦ σύ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις καταδῦναι ὅμιλον,
τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
οὔ τοι τοιοίδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,
ἀλλὰ νέοι, χλαίνας εὖ εἱμένοι ἠδὲ χιτῶνας,
αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
οἵ σφιν ὑποδρώωσιν· ἐΰξεστοι δὲ τράπεζαι
σίτου καὶ κρεάων ἠδ' οἴνου βεβρίθασιν.
ἀλλὰ μέν'· οὐ γάρ τίς τοι ἀνιᾶται παρεόντι,
οὔτ' ἐγὼ οὔτε τις ἄλλος ἑταίρων οἵ μοι ἔασιν.
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,

---

309. πτωχεύων pauci. 310. εὖ θ᾽: εὐ al. καὶ ἅμ᾽: καί μ᾽ schol. H. 311. πτόλιν: πόλιν cod. Marc. 312. πλάζομαι al. 317. ὅττι θέλοιεν: ὅττ᾽ ἐθέλοιεν al. 321. οὐκ: δ᾽ οὐκ al. ut Ael. VH. 7, 5 et schol. A N 29. 322. δανὰ: πολλὰ al. ut Ael. VH. 7, 5. κεάσσαι: κεάσαι al. 323. τε καὶ: καὶ Plut. virtutem doceri posse c. 3 p. 440 C et schol. L H 3. ὀπτῆσαι καί: ὀπτῆσαί τε καὶ al. 334. κρεάων: κρειῶν libri. ἠδ᾽ οἴνου: καὶ οἴνου? 336. ἔασιν pauci.

κεῖνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἕσσει,
πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
αἴθ' οὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο
ὡς ἐμοί, ὅττι μ' ἔπαυσας ἄλης καὶ ὀιζύος αἰνῆς.
πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·
ἀλλ' ἕνεκ' οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
ἀνέρες, ὅν κεν ἵκηται ἄλη καὶ πῆμα καὶ ἄλγος.
νῦν δ' ἐπεὶ ἰσχανάᾳς μεῖναί τέ με κεῖνον ἄνωγας,
εἴπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο
πατρός θ', ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῷ,
εἴ που ἔτι ζώουσιν ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
ἦ ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισιν.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
Λαέρτης μὲν ἔτι ζώει, Διὶ δ' εὔχεται αἰεὶ
θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷσ' ἐν μεγάροισιν·
ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο
κουριδίης τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἥ ἑ μάλιστα
ἤκαχ' ἀποφθιμένη καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.
ἡ δ' ἄχεϊ οὗ παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,
λευγαλέῳ θανάτῳ, ὡς μὴ θάνοι ὅς τις ἐμοί γε
ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη καὶ φίλα ἕρδοι.
ὄφρα μὲν οὖν δὴ κείνη ἔην, ἀχέουσά περ ἔμπης,
τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένῃ τανυπέπλῳ,
θυγατέρ' ἰφθίμῃ, τὴν ὁπλοτάτην τέκε παίδων·
τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἧσσον ἐτίμα.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἥβην πολυήρατον ἱκόμεθ' ἄμφω,

---

344. κήδε': μήδε' al., ἄλγε' Eust. p. 1820, 15. 345 spurius? ὅν κεν: ὅ τιν' vel ὧν τιν' al. 349. εἴ που: ἦ που pauci. 354. φθίσθαι: φθεῖσθαι al., φθίσαι cod. Aug. 357. ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν: ὠμῷ γήραϊ δῶκεν Eust. 358. ἀπέφθιτο: ἀπώλετο schol. λ 202. 360: ἔρδοι al. 361. ἔην: ἔεν? 363. οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν: οὕνεκ' αὐτὴ (vel αὐτή μ') ἔθρεψεν al. 364. ἰφθίμῃ: Ἰφθίμῃ Apoll. Soph. p. 93,25. παίδων: παῖδα cod. Aug. et Eust.

τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδε δόσαν καὶ μυρί' ἕλοντο,
αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἐκείνη
καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦσα
ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλει δέ με κηρόθι μᾶλλον.
νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδεύομαι· ἀλλά μοι αὐτῷ
ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοὶ ᾧ ἐπιμίμνω·
τῶν ἔφαγόν τ' ἔπιόν τε καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης οὐ μείλιχον ἔστιν ἀκοῦσαι
οὔτ' ἔπος οὔτε τι ἔργον, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσε οἴκῳ,
ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ δμῶες χατέουσιν
ἀντία δεσποίνης φάσθαι καὶ ἕκαστα πυθέσθαι
καὶ φαγέμεν πιέμεν τε, ἔπειτα δὲ καί τι φέρεσθαι
ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν ἀεὶ δμώεσσιν ἰαίνει.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὢ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐών, Εὔμαιε συβῶτα,
πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκήων.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἠὲ διεπράθετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγυια,
ᾗ ἔνι ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
ἦ σέ γε μουνωθέντα παρ' οἴεσιν ἢ παρὰ βουσὶν
ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον ἠδὲ πέρασσαν
τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ', ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο, πῖνέ τε οἶνον
ἥμενος. αἵδε δὲ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὕδειν,
ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουέμεν· οὐδέ τί σε χρή,
πρὶν ὥρη, καταλέχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.

---

367. *Σάμονδ' ἔδοσαν* cod. Marc. 368. *ἐμὲ*: *ἐμοὶ* al. 369. *ἀμφιέσσασα* al. 371. *ἐπιδεύομαι*: *ἔτι δεύομαι* al. 375. *οὔτ' ἔπος οὔτε*: *οὐ ἔπος οὐδέ?* 376. *χατέουσιν*: γρ. *χατεύουσι* cod. Aug. 379. *ἀεὶ δμώεσσιν*: *ἐνὶ στήθεσσιν* al. 381 sq. incommodi, cf. Friedlaender Anal. Hom. p. 465 sq. 384. *πτόλις*: *πόλις* al. 385. *ναιετάασκε*: *ναιετάεσκε* al. 386. *οἴεσιν*: *ὕεσ(σ)ιν* vel *ὑάσιν* pauci. 387. *ἠδ' ἐπέρασσαν* al. 388 spurius? cf. ο 429. *τοῦδ'*: *τοῦ* pauci. 393. *ἀκουέμεν*: *ἀκούειν* Ar. 394. *καὶ*: *δὲ* cod. Marc. pr. m.

κεῖνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἕσ
πέμψει δ᾽ ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελ
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα πολύτλας δῖος
αἴθ᾽ οὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γέ
ὡς ἐμοί, ὅττι μ᾽ ἔπαυσας ἄλης καὶ ὀιζι
πλαγκτοσύνης δ᾽ οὐκ ἔστι κακώτερον ἄ
ἀλλ᾽ ἕνεκ᾽ οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κή
ἀνέρες, ὃν κεν ἵκηται ἄλη καὶ πῆμα κ
νῦν δ᾽ ἐπεὶ ἰσχανάᾳς μεῖναί τέ με κε
εἴπ᾽ ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος
πατρός θ᾽, ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ
εἴ που ἔτι ζώουσιν ὑπ᾽ αὐγὰς ἠελί
ἦ ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν Ἀίδαο δόμ
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε συβώτης
τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ᾽ ἀτρεκ
Λαέρτης μὲν ἔτι ζώει, Διὶ δ᾽ εὔ
θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷσ
ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται
κουριδίης τ᾽ ἀλόχοιο δαΐφρονος
ἤκαχ᾽ ἀποφθιμένη καὶ ἐν ὠμ
ἣ δ᾽ ἄχει οὗ παιδὸς ἀπέφθιτ
λευγαλέῳ θανάτῳ, ὡς μὴ θά
ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη
ὄφρα μὲν οὖν δὴ κείνη ἔην,
τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μ
οὕνεκά μ᾽ αὐτὴ θρέψεν ἅμ
θυγατέρ᾽ ἰφθίμῃ, τὴν ὁπλ
τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμην, ὀλίγο
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ᾽ ἥβην πολι

---

344. κῆδε᾽: μῆδε᾽ al., ἄ
ὅν κεν: ὅ τιν᾽ vel ὅν τιν᾽
φθίσθαι: φθεῖσθαι al., φθί
κεν: ὠμῷ γήραϊ δῶκεν Eust
360. ἔρδοι al. 361.
οὕνεκ᾽ αὐτή (vel αὐτή μ᾽)
Soph. p. 93,25. παίδων

ς ἔησιν.
ποι·
ὲς δῶ·

γόντες
ν ἔδωκεν.
ο λάθρῃ·
ἔποιο,
δῶ
καλέονται.
εἴβετο μύθῳ·
ε, ναῦται,
ἀπάξειν.
ώμνυον ὡς ἐκέλευεν.
ησάν τε τὸν ὅρκον,
ι ἀμείβετο μύθῳ·
ἄτω ἐπέεσσιν
ος ἢ ἐν ἀγυιῇ
ποτὶ δῶμα γέροντι
ιενος καταδήσῃ
δ' ἐπιφράσσετ' ὄλεθρον.
θον, ἐπείγετε δ' ὦνον ὁδαίων.
πλείη βιότοιο γένηται,

al. 423. εἰρώτα: ἠρώτα al. δὴ ἔπειτα: δ'
424. ὑψηρεφὲς vel ὑψερεφὲς al. 428. δέ με: δέ
το pauci. 432. ὄφρα ἴδῃ: ὄφρα ἴδῃς multi, γρ.
il. ὑψερεφὲς: ὑψηρεφὲς vel ὑψερεφὲς al. 434.
το al. 435. ἐθέλητε cod. Aug. 436. πιστωθῆναι:
οἴκαδ': μ' οἴκαδ' vel δ' οἴκαδ' al. ἀπάξειν:
rc. 437. ἀπώμνυον pauci. 439. τοῖς δ': τοῖς
recte. ἀμείβετο: ἀμείψατο al. 441. ὑμετέρων:
. Marc. an ὑμείων ἕταροι? ξυμβλήμενος: συμβλήμενος
ποτὶ: πρὸς vel προτὶ al. 443. ἐξείπῃ: ἐξείποι cod. Marc.
νος: δεσσάμενος al. καταδήσῃ: καταδήσει pauci. 444.
τ': ἐπιφράσσετ' al., ἐπιφράσαιτ' Eust. p. 1787, 60. 445.
ἴχετε al. 446. γένηται: γένοιται cod. Aug., γένοιτο al.

τῶν δ᾽ ἄλλων ὅτινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει,
εὑδέτω ἐξελθών· ἅμα δ᾽ ἠόι φαινομένηφιν
δειπνήσας ἅμ᾽ ὕεσσιν ἀνακτορίῃσιν ἑπέσθω.
νῶι δ᾽ ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε δαινυμένω τε
κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλέοισιν,
μνωομένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνήρ,
ὅς τις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πόλλ᾽ ἐπαληθῇ.
τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὅ μ᾽ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
νησός τις Συρίη κικλήσκεται, εἴ που ἀκούεις,
Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο,
οὔ τι περιπληθὴς λίην τόσον, ἀλλ᾽ ἀγαθὴ μέν,
εὔβοτος, εὔμηλος, οἰνοπληθής, πολύπυρος.
πείνη δ᾽ οὔ ποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
νοῦσος ἐπὶ στυγερὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
ἀλλ᾽ ὅτε γηράσκωσι πόλιν κάτα φῦλ᾽ ἀνθρώπων,
ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν
οἷσ᾽ ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
ἔνθα δύω πόλιες, δίχα δέ σφισι πάντα δέδασται·
τῇσιν δ᾽ ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευεν,
Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
ἔνθα δὲ Φοίνικες ναυσίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες,
τρῶκται, μυρί᾽ ἄγοντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ.
ἔσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ᾽ ἐνὶ οἴκῳ,
καλή τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυῖα·
τὴν δ᾽ ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἠπερόπευον.
πλυνούσῃ τις πρῶτα μίγη κοίλῃ παρὰ νηὶ
εὐνῇ καὶ φιλότητι, τά τε φρένας ἠπεροπεύει

395. ὅτινα: ὅντινα plerique. καὶ θυμὸς ἀνώγει: θυμός τε κελεύει cod. Ven. 398. ἐνί: ἐν pauci. 400. μνωομένω: γρ. μεμνημένω schol. M. μετά: μέγα schol. B T 284. 401. ὅς τις — ἐπαληθῇ: μνήμενος ὅστις πολλὰ πάθῃ καὶ πολλὰ ἐόργῃ Aristot. Rhet. 1, 11 p. 1370 b 5. 404. τροπαί: γρ. στροφαὶ Hesych. v. Ὀρτυγίη. 407. ἐπέρχεται pauci. 409. γηράσκουσι al. 411. ἀγανοῖς βελέεσσιν plerique. 412. δύω πόλιες: δύο πτόλιες al., δύω πτόλιες cod. Aug. 413. τῇσιν: τοῖσιν pauci. ἐμβασίλευε: ἐβασίλευε al., ἡγεμόνευε pauci. 415. ναυσίκλειτοι pauci. 417. ἐμοῖο: ἐμεῖο pauci. 418. ἔργα ἰδυῖα: ἔργ᾽ εἰδυῖα libri. 419. τήν: τῇ al. δ᾽ ἄρα: ποτε Hesych. v. τήν. 420. τις: τῇ al. παρά: περὶ pauci.

θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
εἰρώτα δὴ ἔπειτα τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι·
ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ·
ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὔχομαι εἶναι,
κούρη δ' εἰμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο·
ἀλλά μ' ἀνήρπαξαν Τάφιοι ληίστορες ἄνδρες
ἀγρόθεν ἐρχομένην, πέρασαν δέ με δεῦρ' ἀγαγόντες
τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ'· ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.
τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ·
ἦ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἅμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἕποιο,
ὄφρα ἴδῃ πατρὸς καὶ μητέρος ὑψερεφὲς δῶ
αὐτούς τ'; ἦ γὰρ ἔτ' εἰσὶ καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
εἴη κεν καὶ τοῦτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται,
ὅρκῳ πιστωθῆναι ἀπήμονα οἴκαδ' ἀπάξειν.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπώμνυον ὡς ἐκέλευεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
σιγῇ νῦν, μή τίς με προσαυδάτω ἐπέεσσιν
ὑμετέρων ἑτάρων, ξυμβλήμενος ἢ ἐν ἀγυιῇ
ἤ που ἐπὶ κρήνῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
ἐλθὼν ἐξείπῃ, ὃ δ' ὀισάμενος καταδήσῃ
δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ, ὑμῖν δ' ἐπιφράσσετ' ὄλεθρον.
ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ὦνον ὁδαίων.
ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηῦς πλείη βιότοιο γένηται,

---

422. ἥ κ': εἴ κ' al. 423. εἰρώτα: ἠρώτα al. δὴ ἔπειτα: δ' [illegible] plerique. 424. ὑψηρεφὲς vel ὑψερεφὲς al. 428. δέ με: δέ τε al. 430. μίσγετο pauci. 432. ὄφρα ἴδῃ: ὄφρα ἴδῃς multi, γρ. ὄφρ' εἰδῇς schol. H. ὑψερεφὲς: ὑψηρεφὲς vel ὑψερεφὲς al. 434. ἀμείβετο: ἀμείψατο al. 435. ἐθέλητε cod. Aug. 436. πιστωθῆναι: πιστωθέντες? οἴκαδ': μ' οἴκαδ' vel δ' οἴκαδ' al. ἀπάξειν: ἀπάξαι cod. Marc. 437. ἀπώμνυον pauci. 439. τοῖς δ': τοῖς pauci fortasse recte. ἀμείβετο: ἀμείψατο al. 441. ὑμετέρων: ἡμετέρων cod. Marc. an ὑμείων ἕταροι? ξυμβλήμενος: συμβλήμενος al. 442. ποτὶ: πρὸς vel προτὶ al. 443. ἐξείπῃ: ἐξείποι cod. Marc. ὀισάμενος: ὀισσάμενος al. καταδήσῃ: καταδήσει pauci. 444. ἐπιφράσσετ': ἐπιφράσετ' al., ἐπιφράσαιτ' Eust. p. 1787, 60. 445. ἔχετ' ἐν: ἔχετε al. 446. γένηται: γίνεται cod. Aug., γένοιτο al.

ἀγγελίη μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δώμαθ' ἱκέσθω·
οἴσω γὰρ καὶ χρυσόν, ὅ τις χ' ὑποχείριος ἔλθῃ·
καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην.
παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἑῆος ἐνὶ μεγάροισ' ἀτιτάλλω,
κερδαλέον δὴ τοῖον, ἅμα τροχόωντα θύραζε·
τόν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός, ὃ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
ἄλφοι, ὅπῃ περάσητε κατ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς δώματα καλά,
οἳ δ' ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες
ἐν νηὶ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολόωντο.
ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλη νηῦς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
καὶ τότ' ἄρ' ἄγγελον ἧκαν, ὃς ἀγγείλειε γυναικί.
ἤλυθ' ἀνὴρ πολύιδρις ἐμοῦ πρὸς δώματα πατρὸς
χρύσεον ὅρμον ἔχων, μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔερτο.
τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμῳαὶ καὶ πότνια μήτηρ
χερσίν τ' ἀμφαφόωντο καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο,
ὦνον ὑπισχόμεναι· ὃ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.
ἦ τοι ὃ καννεύσας κοίλην ἐπὶ νῆα βεβήκει,
ἣ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε.
εὗρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἠμὲν δέπα ἠδὲ τραπέζας
ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἵ μευ πατέρ' ἀμφεπένοντο.
οἳ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον πρόμολον δήμοιό τε φῆμιν,
ἣ δ' αἶψα τρί' ἄλεισα κατακρύψασ' ὑπὸ κόλπῳ
ἔκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀεσιφροσύνῃσιν.
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν ὦκα κιόντες,

---

447. ἐς: πρὸς haud pauci. 448 post 449 collocant cod. Harl. et al. 448. χ' om. Eust. ἔλθῃ: ἔλθοι vel εἴῃ al. 450. ἑῆος: ἐῆος al., ἑοῖο unus, γρ. ἐμοῖο cod. Marc. 451. ἅμα τροχόωντα: ἅμα τρωχῶντα schol. V, γρ. ὁμοτροχόωντα Eust. p. 1788, 37. 452. τόν κεν: τὸν δέ κεν vel τὸν δέ κ' pauci. ὑμῖν: ἡμῖν cod. Marc. 453. κατ': πρὸς al. 459. ἤλυθ': ἦλθεν? 460. μετὰ δ': ἀτὰρ schol. A N 543. ἠλέκτροισιν: γρ. ἠλέκτορσιν schol. H. ἔερτο: ἔερκτο fortasse recte cod. Marc. cf. Eust. p. 1788, 40. 461. μεγάρῳ: προδόμῳ cod. Ven. 462. χερσίν: γρ. χείρεσι schol. H. 463. ὑποσχόμεναι cod. Ven. 466. ἐνὶ: ἐπὶ pauci. δέπα: δέπας omnes paene libri, δέπατ' pauci. 468. φῆμιν: φήμην al. 470. ἀεσιφροσύνῃσιν: ἀασιφροσύνῃσιν? 471. δύσσετο al.

ἔνθ' ἄρα Φοινίκων ἀνδρῶν ἔεν ὠκύαλος νηῦς.
οἳ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
νὼ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὖρον ἴαλλεν.
ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
ἀλλ' ὅτε δὴ ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
τὴν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
ἄντλῳ δ' ἐνδούπησε πεσοῦσ' ὡς εἰναλίη κήξ.
καὶ τὴν μὲν φώκῃσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι
ἔκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχημένος ἦτορ·
τοὺς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ,
ἔνθα με Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
οὕτω τήνδε γε γαῖαν ἐγὼ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
τὸν δ' αὖ διογενὴς Ὀδυσεὺς ἠμείβετο μύθῳ·
Εὔμαι', ἦ μάλα δή μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας
ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
ἀλλ' ἦ τοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκεν
Ζεύς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
ἠπίου, ὃς δή τοι παρέχει βρῶσίν τε πόσιν τε
ἐνδυκέως, ζώεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἐγώ γε
πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνω.
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
καδδραθέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·
αἶψα γὰρ Ἠὼς ἦλθεν ἐΰθρονος. οἳ δ' ἐπὶ χέρσου
Τηλεμάχου ἕταροι λύον ἱστία, κὰδ δ' ἕλον ἱστὸν
καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρεσσαν ἐρετμοῖς·
ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
δεῖπνόν τ' ἐντύνοντο κερῶντό τε αἴθοπα οἶνον.

---

473. ἀνδρῶν ἔεν: ἀνδρῶν ἦν cod. Marc., ἦν ἀνδρῶν cet. ὠκύαλος: ὠκυπόρος al. 475 suspectus. ἀναβησάμενοι: ἀναβασάμενοι al. 476 ante 475 collocat cod. Aug. 477. ἀλλ' ὅτε δή: ἀλλ' ὅτε δ' al., an * ἦμος δ'? 479. ἐνδούπησε: ἐδούπησε al. εἰναλίη κήξ: εἰναλίῃ κήυξ al., an * εἰν ἁλὶ κήυξ? 480 sq. quidam om. 484. τήνδε γε γαῖαν: τήνδε γαῖαν cod. Marc., τήνδε τε γαῖαν cet., an * γαῖαν τήνδε? ἐγὼ cod. Marc.: ἐγὼν cet. 494. πολλόν: πουλὺν unus cod. 495. αἶψα γάρ: αἶψα δ' ἄρ al. 497. εἰς ὅρμον: ὡς ὅρμον cod. Marc., ἐς λιμένα al. προέρεσσαν cod. Ven.: προέρυσ(σ)αν cet. 500. δεῖπνόν τ': δεῖπνον δ' pauci.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
ὑμεῖς μὲν νῦν ἄστυδ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν,
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγροὺς ἐπιείσομαι ἠδὲ βοτῆρας·
ἑσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι.
ἠῶθεν δέ κεν ὔμμιν ὁδοιπόριον παραθείμην,
δαῖτ' ἀγαθὴν κρεάων καὶ οἴνου ἡδυπότοιο.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
πῇ γὰρ ἐγώ, φίλε τέκνον, ἴω; τέο δώμαθ' ἵκωμαι
ἀνδρῶν οἳ κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν;
ἦ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ἄλλως μέν σ' ἂν ἐγώ γε καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην
ἔρχεσθ'· οὐ γάρ τι ξενίων ποθή· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
χεῖρον, ἐπεί τοι ἐγὼ μὲν ἀπέσσομαι, οὐδέ σε μήτηρ
ὄψεται· οὐ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ' ἐνὶ οἴκῳ
φαίνεται, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὑπερωΐῳ ἱστὸν ὑφαίνει.
ἀλλά τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι ὅν κεν ἵκοιο,
Εὐρύμαχον Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,
τὸν νῦν ἶσα θεῷ Ἰθακήσιοι εἰσορόωσιν·
καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ μέμονέν τε μάλιστα
μητέρ' ἐμὴν γαμέειν καὶ Ὀδυσσῆος γέρας ἕξειν.
ἀλλὰ τά γε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος, αἰθέρι ναίων,
εἴ κέ σφιν πρὸ γάμοιο τελευτήσει κακὸν ἦμαρ.
ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσιν
τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε
μεσσηγὺς νηός τε καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.
τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἑτάρων ἀπονόσφι καλέσσας

---

501 obelo notatus in cod. Marc. *ἕντο*: *ἕντο* al. 502. *ἤρχετο μύθων*: *ἀντίον ηὔδα* cod. Ven. 503. *νῆα μέλαιναν*: *δῖοι ἑταῖροι* pauci. 504. *ἀγροὺς*: *ἀγρόνδ'* cod. Marc. *ἐπιείσομαι*: *ἐπελεύσομαι* al. ut schol. Q π 130. 506. *ἠῶθεν*: *ἠοόθεν?* *παραθείμην*: *παραθείην* al. 507. *κρεάων*: *κρειῶν τε* libri. *ἡδυπότοιο*: *ἠδὲ ποτοῖο* al. 509. *τέο*: *τεῦ* libri. 510 suspectus (cf. α 247 et al.). 511. *σοῖο*: *σεῖο* al. 513. *ἡμέτερόνδε*: *ἡμέτερόν γε* cod. Marc. 514. *τι*: *τοι* al. 518. *πιφαύσκομαι*: *πιφάσκομαι* al. *ἵκοιο*: *ἵκηαι* al. 520. *τὸν*: *ὃν* Eust. 524. *εἴ κε(ν)*: *εἰ καὶ* al. 529. *καλέσας* al.

ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Τηλέμαχ', οὔ τοι ἄνευ θεοῦ ἔπτατο δεξιὸς ὄρνις·
ἔγνων γάρ μιν ἐσάντα ἰδὼν οἰωνὸν ἐόντα.
ὑμετέρου δ' οὐκ ἔστι γένευς βασιλεύτερον ἄλλο
ἐν δήμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεί.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
ἦ, καὶ Πείραιον προσεφώνεε, πιστὸν ἑταῖρον·
Πείραιε Κλυτίδη, σὺ δέ μοι τά περ ἄλλα μάλιστα
πείθῃ ἐμῶν ἑτάρων, οἵ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἕποντο·
καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν
ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰς ὅ κεν ἔλθω.
τὸν δ' αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα·
Τηλέμαχ', εἰ γάρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνοις,
τόνδε δ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ οὐ ποθὴ ἔσται.
ὣς εἰπὼν ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἳ δ' αἶψ' ἔσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
νηὸς ἀπ' ἰκριόφιν· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
οἱ μὲν ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὡς ἐκέλευσεν
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
τὸν δ' ὦκα προβιβάντα πόδες φέρον, ὄφρ' ἵκετ' αὐλήν,
ἔνθα οἱ ἦσαν ὕες μάλα μυρίαι, ᾗσι συβώτης
ἐσθλὸς ἐὼν ἐνίαυε, ἀνάκτεσιν ἤπια εἰδώς.

---

531. οὔ τοι: οὔ τι al. ἔπτατο: ἤλυθε al. 533. ὑμετέρου: ἡμετέρου pauci ut schol. O 4. γένευς: γένεος al., γένους unus. 534. ὑμεῖς: ἡμεῖς cod. Marc. καρτεροί: κρατεροί al. 536. γὰρ τοῦτο: γάρ τοι τοῦτο al. 537. τάχα: μάλα cod. Marc. 538. μακαρίζοι: μακαρίζῃ vel μακαρίζει al. 541. πείθῃ: πείθε' cod. Ven. 542. ἐν: ἐνὶ? 545. κεν: καὶ? 546. τόνδε δ' ἐγὼ: τόνδε (vel τὸν δέ) τ' ἐγὼ vel τόνδ' ἐγὼ al. 548. αὐτούς τ': αὐτοὺς cod. Harl. et Ven. 549. εἴσβαινον libri. 552. ἀπ': ἐπ' al. τοί: οἱ cod. Marc. 553. ἐκέλευσε: ἐκέλευε(ν) al. 555. προβιβάντα: προβιβῶντα libri. 556. ᾗσι: αἷς ὁ Eust.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Π.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
ἐντύνοντ' ἄριστον ἅμ' ἠοῖ, κηαμένω πῦρ,
ἔκπεμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν·
Τηλέμαχον δὲ περίσσαινον κύνες ὑλακόμωροι,
οὐδ' ὕλαον προσιόντα. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
σαίνοντάς τε κύνας, περί τε κτύπος ἦλθε ποδοῖιν.
αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Εὔμαι', ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἑταῖρος
ἢ καὶ γνώριμος ἄλλος, ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν,
ἀλλὰ περισσαίνουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.
οὔ πω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς
ἔστη ἐνὶ προθύροισι. ταφὼν δ' ἀνόρουσε συβώτης,
ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσον ἄγγεα, τοῖσι πονεῖτο
κιρνὰς αἴθοπα οἶνον. ὃ δ' ἀντίος ἦλθε ἄνακτος,
κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ
χεῖράς τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
ὡς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζῃ
ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
μοῦνον τηλύγετον, τῷ ἔπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ,
ὣς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὑφορβὸς
πάντα κύσεν περιφύς, ὡς ἐκ θανάτοιο φυγόντα·
καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

---

1. κλισίῃ: κλισίης multi ut Dion. Hal. de comp. verb. c. 3. 2. κηαμένω πῦρ: κειαμένω πῦρ plerique, κηάμενοι πῦρ Eust., φαινομένηφι Plut. quaest. conv. VIII, 6, 4 p. 726 C. 4. περίσσαινον pauci. 6. περί τε: περὶ δὲ pauci, ὑπὸ δὲ Dion. Hal. 7. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα: προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα Dion. Hal. 10. περισσαίνουσι al.
12. προθύρῃσι pauci. 13. πέσον: πέσεν plerique ut Dion. Hal. τοῖσι πονεῖτο: τοῖς (unus τοῖσδ') ἐπονεῖτο libri. 14. ἀντίος: ἀντίον al. ἦλθεν: ἤλυθ' multi, ἤλυθεν Eust. 15. κύσσε: κῦσε vel κύσε al. κεφαλήν τε: κεφαλὴν Eust. ut Meletius Anecd. Oxon. vol. 3 p. 68, 13 schol. B N 340 p. 367 a 3. 16. θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ: θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων cod. Harl. et Ven. 17. ἀγαπάζῃ: ἀγαπάζει al. ut Apoll. Soph. p. 38, 25 Alexander in Rhet. vol. 8 p. 441.
18. ἐλθόντ': ἐλθὼν al. 19. τῷ ἔπ' — μογήσῃ: πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν Alexander Rhet. vol. 8 p. 441. μογήσῃ: μογήσει al., μογήσοι Eust.

ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. οὔ σ' ἔτ' ἐγώ γε
ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηὶ Πύλονδε.
ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, φίλον τέκος, ὄφρα σε θυμῷ
τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἐόντα.
οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρὸν ἐπέρχεαι οὐδὲ νομῆας,
ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὣς γάρ νύ τοι εὔαδε θυμῷ,
ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορᾶν ἀίδηλον ὅμιλον.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σέθεν δ' ἕνεκ' ἐνθάδ' ἱκάνω,
ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσι ἴδω καὶ μῦθον ἀκούσω,
εἴ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἦέ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλος ἔγημεν, Ὀδυσσῆος δέ που εὐνὴ
χήτει ἐνευναίων κάκ' ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀιζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δάκρυ χεούσῃ.
ὣς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
αὐτὰρ ὅ γ' εἴσω ἴεν καὶ ὑπέρβη λάινον οὐδόν.
τῷ δ' ἕδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν Ὀδυσσεύς·
Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἐρήτυε φώνησέν τε·
ἧσο, ξεῖν'· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην
σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ' ἀνὴρ ὃς καταθήσει.
ὣς φάθ', ὁ δ' αὖτις ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τῷ δὲ συβώτης
χεῦεν ὕπο χλωρὰς ῥῶπας καὶ κῶας ὕπερθεν·
ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
τοῖσιν δὲ κρειάων πίνακας παρέθηκε συβώτης
ὀπταλέων, ἅ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες,

---

23. φάος: * θάλος? οὔ σ' ἔτ': οὔ σέ τ' al., οὔ σε Eust. 29. ἐσορᾶν: προσορᾶν al. 33. μεγάροις: * μεγάρῳ? 33 sq. ἤδη ἀνδρῶν ἄλλος: ἄλλος ἀνδρῶν ἤδη unus cod. 35. ἐνευναίων: ἐνευναίῳ schol. 39. φθίνουσι(ν): φθινύθουσι al. 41. ὅ γ': ὅδ' cod. Ven. 42. ὑπόειξεν: ὑπέειξεν Ar. 44. ἧσο: ἧσ' ὦ pauci. ἄλλοθι: ἄλλοθεν al. 45 om. cod. Marc. pr. m. 46. φάθ': ἔφαθ' al. 49. δὲ: δ' αὖ al. ut Ath. VI p. 228 C. κρειάων (κρειῶν libri) πίνακας: πίνακας κρειῶν al. 50 pauci om. ὑπέλειπον: κατέλειπον al. ut Plut. quaest. conv. VII, 4, 6 p. 704 A.

σῖτον δ' ἐσσυμένως παρενήνεεν ἐν κανέοισιν,
ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·
αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὑφορβόν·
ἄττα, πόθεν τοι ξεῖνος ὅδ' ἵκετο; πῶς δέ ἑ ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί ἑ πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχεται εὐρειάων,
φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστεα δινηθῆναι
πλαζόμενος· ὣς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τά γε δαίμων.
νῦν αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν παρὰ νηὸς ἀποδρὰς
ἤλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν, ἐγὼ δέ τοι ἐγγυαλίξω·
ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· ἱκέτης δέ τοι εὔχεται εἶναι.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Εὔμαι', ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;
αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ καὶ οὔ πω χερσὶ πέποιθα
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
ἢ αὐτοῦ παρ' ἐμοί τε μένῃ καὶ δῶμα κομίζῃ,
εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν,
ἦ ἤδη ἅμ' ἕπηται Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος

---

51. παρενήνεεν: παρενήνεον al., an παρενήεεν? κανέοισιν: κανέεσσιν cod. Marc. 55. ἕντο: ἔντο al. 56. δῖον: θεῖον al. 58. εὐχετόωνται al. 59. γάρ τι: γάρ τοι al. 62. Κρητάων susp., cf. ξ 199. εὐρειάων: εὐρυετάων pauci. 64. τά γε: τάδε unus cod.
65. νῦν αὖ: νῦν δ' αὖ al. παρὰ: ἀπὸ vel περὶ al. 66. ἤλυθ': ἦλθεν? πρὸς: παρὰ pauci. δέ τοι: δέ σοι al. 67. ἔρξον: ἕρξον al. ἐθέλεις: ἐθέλῃς al. εὔχεται: εὔχομαι cod. Marc. 70. ἐγὼν: ἐμῷ (γρ. ἐγὼν) cod. Marc. 72. ἀπαμύνασθαι: ἀπαλέξασθαι schol. B T 326. ὅτε τις: ὅτε περ unus cod. 73. δ' ἐμῇ: δέ μοι vel δ' ἐμοὶ al. 74. μένῃ: μένειν pauci. κομίζῃ: κομίζοι vel κομίζει al. 75. φῆμιν: φήμην al. ut schol. B Ψ 105 p. 12 a 46 Steph. Byz. p. 228, 7.

μνᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν.
ἀλλ' ἤ τοι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
ἕσσω μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά,
δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσσὶ πέδιλα,
πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.
εἰ δ' ἐθέλεις, σὺ κόμισσον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας·
εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω καὶ σῖτον ἅπαντα
ἔδμεναι, ὡς ἂν μή σε κατατρύχῃ καὶ ἑταίρους.
κεῖσε δ' ἂν οὔ μιν ἐγώ γε μετὰ μνηστῆρας ἐῷμι
ἔρχεσθαι· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσιν·
μή μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἐόντα
ἄνδρα καὶ ἴφθιμον, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
ὦ φίλ', ἐπεί θήν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστίν,
ἦ μάλα μευ καταδάπτετ' ἀκούοντος φίλον ἦτορ,
οἷα φατὲ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάασθαι
ἐν μεγάροισ', ἀέκητι σέθεν τοιούτου ἐόντος.
εἰπέ μοι ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοὶ
ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ,
ἦ τι κασιγνήτοισ' ἐπιμέμφεαι, οἷσί περ ἀνὴρ
μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
αἲ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἴην τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
ἢ πάις ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἠὲ καὶ αὐτός·
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς,
εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην.
εἰ δ' αὖ με πληθυῖ δαμασαίατο μοῦνον ἐόντα,

ἔλθοι ἀλητεύων· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα· 101
ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος. 104

79. ἕσσω μὲν: ἕσσω μιν cod. Stuttg. pr. m., ἕσσω μιν cet., ἕσσωμι schol. H. 80 suspectus. 82. κόμισον al. 84. κατατρύχῃ: κατατρύχοι Eust. 85. ἐῷμι: ἐάσω meliores libri. 86. ὕβριν: ἔργον cod. Marc. 90. αὖτε: αὖ cod. Aug. 99—111 suspecti, cf. Lehrs de Ar. ed. alt. p. 404. 99. αἴ: εἰ schol. A N 485. ἐπὶ (sic Ar. teste schol. A N 485): ἐνὶ plerique libri. 101 ὀβελίζεται schol. M. ἔλθοι: ἔλθῃ pauci. 102. ἐμεῖο: ἐμοῖο pauci. τάμοι: τάμῃ al. 104 ἀθετεῖ Ζηνόδοτος schol. H. 105. πληθὺς (γρ. πληθυῖ) cod. Marc.

βουλοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισιν
τεθνάμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
ξείνους τε στυφελιζομένους δμῳάς τε γυναῖκας
ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά,
καὶ οἶνον διαφυσσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας
μὰψ αὔτως, ἀτέλεστον ἀνηνύστῳ ἐπὶ ἔργῳ.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
οὔτε κασιγνήτοισ' ἐπιμέμφομαι, οἷσί περ ἀνὴρ
μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
ὧδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μούνωσε Κρονίων·
μοῦνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτεν,
μοῦνον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
μοῦνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν οὐδ' ἀπόνητο.
τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἴσ' ἐνὶ οἴκῳ.
ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον οὔτε τελευτὴν
ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
ἄττα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
εἴφ' ὅτι οἱ σόος εἰμὶ καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μενέω, σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι,
οἴῃ ἀπαγγείλας· τῶν δ' ἄλλων μή τις Ἀχαιῶν
πευθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·

106. κ' ἐν: κεν multi. 107. τάδε γ': τάδε τ' cod. Marc. 110. διαφυσσομένους pauci. 111. αὔτως: αὔτως al. ἀνηνύστῳ: ἀνηνύτῳ al. 113. ἀγορεύσω: καταλέξω cod. Aug. 114. ἀπεχθόμενος: ἀπεχθομένῳ? 120. ἔμ' ἐν: ἐνὶ cod. Aug. τεκὼν λίπεν: λιπὼν τέκεν cod. Marc. 128. διαραίσουσι pauci. 129. ἐν: ἐνὶ? 130. ἐχέφρονι: γρ. περίφρονι schol. H Vind. 131. εἴφ': εἰπεῖν al. σόος: σῶς libri.

γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἦ καὶ Λαέρτῃ αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
δυσμόρῳ, ὃς τῆος μὲν Ὀδυσσῆος μέγ' ἀχεύων
ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε μετὰ δμώων τ' ἐνὶ οἴκῳ
πῖνε καὶ ἦσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγοι·
αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σύ γε ᾤχεο νηὶ Πύλονδε,
οὔ πώ μιν φασὶν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὔτως,
οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ στοναχῇ τε γόῳ τε
ἧσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ' ἀμφ' ὀστεόφιν χρώς.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ἄλγιον, ἀλλ' ἔμπης μιν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
εἰ γάρ πως εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσιν,
πρῶτόν κεν τοῦ πατρὸς ἑλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ.
ἀλλὰ σύ γ' ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ' ἀγροὺς
πλάζεσθαι μετ' ἐκεῖνον· ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν
ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅττι τάχιστα
κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλειε γέροντι.
ἦ ῥα, καὶ ὦρσε συφορβόν· ὃ δ' εἵλετο χερσὶ πέδιλα,
δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' ἴεν. οὐδ' ἄρ' Ἀθήνην
λῆθεν ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν Εὔμαιος ὑφορβός,
ἀλλ' ἥ γε σχεδὸν ἦλθε· δέμας δ' ἐέικτο γυναικὶ
καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυίῃ.
στῆ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆι φανεῖσα·
οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον οὐδὲ νόησεν·
οὐ γάρ πως πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς·

---

138. ἦ καί: εἰ καὶ libri plerique, ἦ καὶ cod. Marc. et schol. A Γ 46, γρ. ἦ schol. H. 139. ὃς τῆος: ὃς τείως vel ὥς τ' εἴως libri. 140. δμώων τ': δμώων δ' al. 141. ἀνώγοι: ἀνώγει cod. Vrat., κελεύοι (γρ. ἀνώγει) Vind. 142. ἐξ οὗ σύ γε: * ἐξ οὗ τε σύ γ'? 143. μιν: μὲν schol. A K 167 p. 281 a 12 Etym. M. p. 172, 37. αὔτως: αὔτως al., γρ. ἔμπης schol. H. 144. οὐδ': ἠδ' schol. V P 32. ἰδεῖν: τραπέσθαι pauci. 145. φθινύθει: μινύθει cod. Ven. ἀμφ': ἀπ' cod. Marc. 147. μιν: μὲν al. ἀχνύμενοί περ: ἀχνύμενόν περ al. 151. μητέρα: γρ. μητρός schol. H. 152 sq. νοθεύονται schol. H. 155. οὐδ' ἄρ': οὐ γὰρ cod. Marc. 157. ἐέικτο: ἤικτο libri. 158. ἔργα ἰδυίῃ: ἔργ' εἰδυίῃ libri. 159. κατ': παρ' Apoll. Soph. p. 34, 25. 160. οὐδ' ἄρα: οὐ γὰρ pauci. 161. πως: πω plerique.

ἀλλ' Ὀδυσεύς τε κύνες τε ἴδον, καί ῥ' οὐχ ὑλάοντο,
κνυζηθμῷ δ' ἑτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν.
ἡ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
στῆ δὲ πάροιθ' αὐτῆς· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἤδη νῦν σῷ παιδὶ ἔπος φάο μηδ' ἐπίκευθε,
ὡς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε
ἔρχησθον προτὶ ἄστυ περικλυτόν· οὐδ' ἐγὼ αὐτὴ
δηρὸν ἀπὸ σφῶιν ἔσομαι μεμαυῖα μάχεσθαι.
ἦ, καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη.
φᾶρος μέν οἱ πρῶτον ἐυπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
θῆκ' ἀμφὶ στήθεσσι, δέμας δ' ὤφελλε καὶ ἥβην.
ἂψ δὲ μελαγχροιὴς γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν,
κυάνεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες ἀμφὶ γένειον.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἔρξασα πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἤιεν ἐς κλισίην· θάμβησε δέ μιν φίλος υἱός,
ταρβήσας δ' ἑτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἀλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον ἠὲ πάροιθεν,
ἄλλα δὲ εἵματ' ἔχεις, καί τοι χρὼς οὐκέθ' ὁμοῖος.
ἦ μάλα τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
ἀλλ' ἵληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώομεν ἱρὰ
ἠδὲ χρύσεα δῶρα, τετυγμένα· φείδεο δ' ἡμέων.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
οὔ τίς τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν ἐίσκεις;
ἀλλὰ πατὴρ τεός εἰμι, τοῦ εἵνεκα σὺ στεναχίζων
πάσχεις ἄλγεα πολλά, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.

---

163. ἑτέρωσε: ἑτέρωθεν al. 164. ἄρ': αὖ cod. Ven. 165. παρὲκ: παρὲξ Epim. Hom. p. 160, 23. τειχίον: γρ. θριγκίον schol. M. 168. φάο: φάε cod. Marc. 171. ἔσσομαι al. 172. ἐπεμάσσετ' cod. Ven.
174. στήθεσφι al. 175 sq. spurii? 176. γενειάδες (sic Aristoteles vel potius Aristarchus teste schol. Theocr. 1, 34): ἀθειράδες pauci libri fortasse recte. γένειον: γένεια cod. Ven. 179. ἑτέρωσε: ἑτέρωθε(ν) pauci. 181. φάνης νέον: νέον φάνες unus cod. ἠὲ: ἢ τὸ cod. Ven. ut Iulian. Caes. p. 309 D. 183. τις: τοι Eust. 185. ἡμέων: ἡμῶν al. 188. στεναχίζων: στοναχίζω(ν) pauci.

ὣς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, κὰδ δὲ παρειῶν
δάκρυον ἧκε χαμᾶζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεί.
Τηλέμαχος δ', οὐ γάρ πω ἐπείθετο ὃν πατέρ' εἶναι,
ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
οὐ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, πατὴρ ἐμός, ἀλλά με δαίμων
θέλγει, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.
οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο
ᾧ αὐτοῦ γε νόῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
ῥηιδίως ἐθέλων θείη νέον ἠὲ γέροντα.
ἦ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρων καὶ ἀεικέα ἕσσο·
νῦν δὲ θεοῖσι ἔοικας, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Τηλέμαχ', οὔ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἐόντα
οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον οὔτ' ἀγάασθαι·
οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε, παθὼν κακά, πολλὰ δ' ἀληθείς,
ἤλθον ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγελείης,
ἥ τέ με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλει· δύναται γάρ·
ἄλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἀνδρὶ νέῳ καὶ καλὰ περὶ χροῒ εἵματ' ἔχοντι.
ῥηίδιον δὲ θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
ἠμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν ἠδὲ κακῶσαι.
ὣς ἄρα φωνήσας κατ' ἄρ' ἕζετο, Τηλέμαχος δὲ
ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἵμερος ὦρτο γόοιο·
κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον ἤ τ' οἰωνοί,
φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα

193. μιν: ἑ? 195. θέλγει: θέλγεις editio cyclica. στεναχίζω: στοναχίζω pauci. 196. μηχανόοιτο? 197. ᾧ: γρ. οἱ schol. H. γε: τε cod. Aug. ut Apoll. Soph. p. 170, 9. 198. ἠὲ: ἠδὲ al. γέροντα: παλαιὸν pauci. 199. ἕσσο: ἔσσο al. 204. μὲν: μὴν? τοι: τι al. 205. κακὰ: καὶ Eust. p. 1800, 11. ἀληθείς: ἀναπλάς al. ut Eust. 206. ἤλθον ἐεικοστῷ: ἤλυθον εἰκοστῷ libri. ἐς: εἰς cod. Marc. 208. ἐθέλει: ἐθέλῃ al., an ἔθελεν? 212. κυδῆναι: γρ. ηὐδῆναι schol. H. 215. ὦρτο: ὦρσε al. 216. ἤ τ': ἠύτ' pauci, ἤ περ Eust. p. 1799, 45. an ἢ?

ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι·
ὣς ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.
καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεε ὃν πατέρ' αἶψα·
ποίῃ γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νηί σε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω.
Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσικλυτοί, οἵ τε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅ τις σφέας εἰσαφίκηται·
καί μ' εὕδοντ' ἐν νηὶ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην, ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν.
καὶ τὰ μὲν ἐν σπεέεσσι θεῶν ἰότητι κέονται·
νῦν αὖ δεῦρ' ἱκόμην ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης,
ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλεύσωμεν.
ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον,
ὄφρα ἰδέω ὅσσοι τε καὶ οἵ τινες ἀνέρες εἰσίν·
καί κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίξας
φράσσομαι, εἴ κεν νῶι δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι
μούνω ἄνευθ' ἄλλων, ἦ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ὦ πάτερ, ἦ τοι σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
χεῖράς τ' αἰχμητὴν ἔμεναι καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
ἀλλὰ λίην μέγα εἶπες· ἄγη μ' ἔχει· οὐδέ κεν εἴη
ἄνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
μνηστήρων δ' οὔτ' ἂρ δεκὰς ἀτρεκὲς οὔτε δύ' οἶαι,

---

219. δάκρυον εἶβον: δάκρυα λεῖβον al. 223. εὐχετόωντο: εὐχετόωνται haud pauci. 224 et 226 om. cod. Aug. 228. ὅ τις: ὅστις, ὅστι, ὅτι, ὅτε al. εἰσαφίκηται: εἰσαφίκοιτο cod. Marc. 230. εἰς Ἰθάκην: εἰν Ἰθάκῃ (cf. ν 135)? 232. σπεέεσσι: σπήεσσι libri. κέονται: κέενται? 233. νῦν αὖ: νῦν δ' αὖ al. 236. ὄφρα ἰδέω cod. Marc.: ὄφρ' αἰδέω, ὄφρα οἱ ἰδέω, ὄφρ' ἰδέω cet., an ὡς εἰδέω? 238. εἴ κεν: αἴ κεν cod. Aug. 239 ἀθετεῖ Διονύσιος schol. H. 243. εἶπες: εἶπας cod. Vind. 245. οὔτ' ἂρ: οὐκ ἂν vel οὐ γὰρ sic Epim. Hom. p. 95, 23) pauci. οὔτε: οὐδὲ al. ut Epim. Hom.

ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ' εἴσεαι ἐνθάδ' ἀριθμόν.
ἐκ μὲν Δουλιχίοιο δύω καὶ πεντήκοντα
κοῦροι κεκριμένοι, ἓξ δὲ δρηστῆρες ἕπονται·
ἐκ δὲ Σάμης πίσυρες καὶ ἐείκοσι φῶτες ἔασιν,
ἐκ δὲ Ζακύνθου ἔασιν ἐείκοσι κοῦροι Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δύο καὶ δέκα πάντες ἄριστοι,
καί σφιν ἅμ' ἔστι Μέδων κῆρυξ καὶ δῖος ἀοιδὸς
καὶ δοιὼ θεράποντε δαήμονε δαιτροσυνάων.
τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,
μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσεαι ἐλθών.
ἀλλὰ σύ γ', εἰ δύνασαί τιν' ἀμύντορα μερμηρίξαι,
φράζευ, ὅ κέν τις νῶιν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
τοιγὰρ ἐγὼ ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον·
καὶ φράσαι εἴ κεν νῶιν Ἀθήνη σὺν Διὶ πατρὶ
ἀρκέσει, ἦέ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίξω.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ἐσθλώ τοι τούτω γ' ἐπαμύντορε, τοὺς ἀγορεύεις,
ὕψι περ ἐν νεφέεσσι καθημένω· ὥ τε καὶ ἄλλοις
ἀνδράσι τε κρατέουσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
οὐ μέν τοι κείνω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
φυλόπιδος κρατερῆς, ὁπότε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν
ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρίνηται Ἄρηος.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχευ ἅμ' ἠόι φαινομένηφιν
οἶκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει·
αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ἄστυ συβώτης ὕστερον ἄξει,
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι.

---

246. πλέονες: πλεῖον cod. Marc., γρ. πλεῖον schol. H. τάχα δ': τάχα? ἐνθάδ': αὐτὸς pauci. 247 et 249—251 obelis notati in cod. Marc. 249. πίσυρες καὶ ἐείκοσι: πίσυρές τε καὶ εἴκοσι libri. ἔασιν: γρ. Ἀχαιῶν schol. H. 250. κοῦροι: φῶτες al. 252. δῖος: θεῖος libri. 256. σύ γ': σὺ al. 257. φράζευ: φράζε pauci. an φράζεο ὅς κεν νῶιν? 259. ἐγὼ: ἐγὼν libri. 263. ἐπαμύντορε: ἀμύντορε pauci. an τούτω γε ἀμύντορε? τοὺς: οὓς cod. Marc. 264. ὥ: οἵ al. 265. ἀνδράσι τε: ἀνδράσι cod. Aug., ἀνδράσι γε al. 267. μέν: μήν? κείνω: κεῖνοι Eust. ἔσεσθον: ἔσονται Eust. 273. ἐναλίγκιον: ἐπιείκελον al. ἠδὲ: ἠὲ al.

εἰ δέ μ' ἀτιμάσσουσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
τετλάτω ἐν στήθεσσι κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο,
ἤν περ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἕλκωσι θύραζε
ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι.
ἀλλ' ἦ τοι παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
μειλιχίοισι ἔπεσσι παραυδῶν· οἳ δέ τοι οὔ τι
πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
ὁππότε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θῇσιν Ἀθήνη,
νεύσω μέν τοι ἐγὼ κεφαλῇ, σὺ δ' ἔπειτα νοήσας
ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν ἀρήια τεύχεα κεῖται
ἐς μυχὸν ὑψηλοῦ θαλάμου καταθεῖναι ἀείρας
πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖσι ἔπεσσιν
παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
ἐκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσι ἐοίκει
οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ κατῄκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀυτμή.
πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
μή πως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
ἀλλήλους τρώσητε καταισχύνητέ τε δαῖτα
καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
νῶιν δ' οἴοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε
καλλιπέειν καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἑλέσθαι,
ὡς ἂν ἐπιθύσαντες ἑλοίμεθα· τοὺς δέ κ' ἔπειτα
Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξει καὶ μητίετα Ζεύς.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·

---

274. ἀτιμάσσουσι: ἀτιμήσουσι (unus ἀτιμάσουσι) libri. σὸν δὲ: σόν γε al. 275. ἐμεῖο: ἐμοῖο al. 277. εἰσορόων: γρ. ὁρόων schol. H. 278. παύεσθαι: παύσασθ' al. 279. μειλιχίοισι ἔπεσσι: μειλιχίοις ἐπέεσσι libri. παραυδῶν: παρασταδὸν pauci. οὔ τι: οὐχὶ vel οὐκὶ al. 280. δὴ: ἢ al. 281—298 ἀθετεῖ Ζηνόδοτος schol. H. cf. τ 4 sqq. 282. θῇσιν: θήσει plerique, γρ. θείη cod. Aug. 286. μαλακοῖς ἐπέεσσι libri. 287. ὅτε κεν: εἴ περ Eust. 288. ἐῴκει libri. 289. Τροίηνδε: Τροίανδε pauci. 291. καί: μοι al. θῆκε Κρονίων: ἔμβαλε δαίμων (cf. τ 10) pauci. 293. τε: δὲ al. 295. δοῦρα cod. Vind. 296. καλλιπέτην (γρ. καλλιπέειν) cod. Marc., an καλλιπέμεν? 297. ἑλοίμεθα: ἑλώμεθα? 298. θέλξοι cod. Vind.

εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐσσι καὶ αἵματος ἡμετέροιο,
μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος,
μήτ' οὖν Λαέρτης ἴστω τό γε μήτε συβώτης
μήτε τις οἰκήων μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια,
ἀλλ' οἷοι σύ τ' ἐγώ τε γυναικῶν γνώομεν ἰθύν·
καί κέ τεο δμώων ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν,
ἠμὲν ὅπου τις νῶι τίει καὶ δείδιε θυμῷ,
ἠδ' ὅ τις οὐκ ἀλέγει, σὲ δ' ἀτιμᾷ τοῖον ἐόντα.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
ὦ πάτερ, ἦ τοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ', ὀίω,
γνώσεαι· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύναι γέ μ' ἔχουσιν·
ἀλλ' οὔ τοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι ὀίω
ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
δηθὰ γὰρ αὔτως εἴσθα ἑκάστου πειρητίζων,
ἔργα μετερχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισι ἕκηλοι
χρήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔπι φειδώ.
ἀλλ' ἦ τοί σε γυναῖκας ἐγὼ δεδάασθαι ἄνωγα,
αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι καὶ αἳ νηλιτιδές εἰσιν·
ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἐγώ γε κατὰ σταθμοὺς ἐθέλοιμι
ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
εἰ ἐτεόν γέ τι οἶσθα Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἡ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκηνδε κατήγετο νηῦς εὐεργής,
ἣ φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἑταίρους.
οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,

---

300. καὶ αἵματος ἡμετέροιο: ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ Plut. de vita et poesi Hom. c. 149. 302. μήτ' οὖν: μήτε τι Plut. l. l. 303. οἰκήων: οἰκείων al. 304—320 suspecti. 304. σύ τ': σύ γ' al. 305. κε τέο: κέ τε al. καί κ' ἐτεοδμώων Ptolemaeus Ascal. cf. schol. HQ et Hesych. πειρηθεῖμεν: πειρηθείημεν, πειρηθῆμεν, πειρηθῶμεν al. 306. ὅπου: ὅπως al. 307. ὅτις: ὅστις al. ἀτιμᾷ vitiosum. 310. χαλιφροσύναι: χαλειφροσύναι? γέ μ': μέ γ' al., με Eust. 311. τόδε: γε τὸ cod. Marc., τό γε alius. 313. αὔτως: αὔτως al., αὔτις pauci. εἴσθα: εἴση libri. ἑκάστου: ἑκάστοο? 314. ἐν: ἐνὶ cod. Aug. 315. χρήματα: κτήματα cod. Aug. οὐδ' ἔπι: οὐδέ τι vel οὐδ' ἔτι al. 317 pauci om. νηλιτιδές: νηλειτεῖς (unus νειλειτεῖς) libri, νηλιτέες Hesych. cf. τ 498 et χ 418. 320. γέ τι: γ' ἔτι al. Διὸς τέρας: τέρας Διὸς cod. Vind. 322. Ἰθάκηνδε: Ἰθάκην γε al.

νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες,
αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
οὕνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγροῦ, νῆα δ' ἀνώγει
ἄστυδ' ἀποπλείειν, ἵνα μὴ δείσασ' ἐνὶ θυμῷ
ἰφθίμη βασίλεια τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβοι.
τὼ δὲ συναντήτην κῆρυξ καὶ δῖος ὑφορβὸς
τῆς αὐτῆς ἕνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο δόμον θείου βασιλῆος,
κῆρυξ μέν ῥα μέσῃσι μετὰ δμῳῇσιν ἔειπεν·
ἤδη τοι, βασίλεια, φίλος παῖς ἐκ Πύλου ἦλθεν.
Πηνελοπείῃ δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστὰς
πάνθ' ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπεν,
βῆ ῥ' ἴμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἕρκεά τε μέγαρόν τε.
μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ,
ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
αὐτοῦ δὲ προπάροιθε θυράων ἑδριόωντο.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἦρχ' ἀγορεύειν·
ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἥ τις ἀρίστη,
ἐς δ' ἐρέτας ἁλιῆας ἀγείρομεν, οἵ κε τάχιστα
κείνοισ' ἀγγείλωσι θοῶς οἶκόνδε νέεσθαι.
οὔ πω πᾶν εἴρητο, ὅτ' Ἀμφίνομος ἴδε νῆα,
στρεφθεὶς ἐκ χώρης, λιμένος πολυβενθέος ἐντός,

---

326 et 327 suspecti. 327. ἐς: εἰς al. 330. ἀνώγει: ἄνωγεν pauci. 331. ἄστυ ποτιπλείειν al. 332. εἴβῃ al. 335. βασιλῆος: γρ. Ὀδυσῆος schol. M. 337. ἤδη: ἢ δὴ al. ἐκ Πύλου ἦλθεν: εἰλήλουθεν vel ἐκ Πύλου εἰλήλουθεν (εἰλήλουθει) al. 338. εἶπε συβώτης ἄγχι: * ἄγχι συβώτης εἶπε? 341. βῆ ῥ': βῆ δ' cod. Aug. 342. τ': δ' al. 344. αὐτοῦ: γρ. ἀγχοῦ schol. M. 345. ἦρχ' ἀγορεύειν: ἀντίον ηὔδα cod. Aug. 346. ὦ φίλοι: ὢ πόποι? cf. δ 663. τετέλεσται: ἐτελέσθη al. 347. δέ οἱ: δέ μιν al. 351. εἴρητο ὅτ': εἴρηθ' ὅτ', εἴρηθ' ὅτ' ἄρ', εἴρητο καὶ libri.

ἱστία τε στέλλοντας ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεε οἷσ' ἑτάροισιν·
μή τιν' ἔτ' ἀγγελίην ὀτρύνομεν· οἵδε γὰρ ἔνδον.
ἤ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἢ εἴσιδον αὐτοὶ
νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχῆναι.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, οὐδέ τιν' ἄλλον
εἴων οὔτε νέων μεταΐζέμεν οὔτε γερόντων.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
ὢ πόποι, ὡς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
ἤματα μὲν σκοποὶ ἷζον ἐπ' ἄκριας ἠνεμοέσσας
αἰὲν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
οὔ ποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
νηὶ θοῇ πλείοντες ἐμίμνομεν ἠόα δῖαν,
Τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἑλόντες
αὐτόν· τὸν δ' ἄρα τῆος ἀπήγαγε οἴκαδε δαίμων,
ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
Τηλεμάχῳ, μηδ' ἄμμε ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ ὀίω
τούτου γε ζώοντος ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα.
αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλῇ τε νόῳ τε,
λαοὶ δ' οὐκέτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν.
ἀλλ' ἄγετε, πρὶν κεῖνον ὁμηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς
εἰς ἀγορήν· οὐ γάρ τι μεθησέμεναί μιν ὀίω,
ἀλλ' ἀπομηνίσει, ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστὰς
οὕνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν οὐδὲ κίχημεν·

---

354. δ' ἄρ': γ' ἄρ' vel γὰρ pauci. μετεφώνεεν: γρ. προσεφώνεεν schol. H. 356. ἤ τις: ἤ τι al. εἴσιδον: ἐσίδον? 357. κιχάναι (γρ. κιχῆσαι) cod. Harl. 358. ἀνστάντες: ἀναστάντες al. θῖνα: θινὶ pauci. 362. εἴων: εἴαον? μεταΐζέμεν: μεταΐζειν libri. 364. ὡς: ἢ cod. Vind. 367. ἄσαμεν: ἀέσσαμεν vel ἔσσαμεν pauci. ἐνὶ: ἐπὶ cod. Vind. 368. ἠῶ libri. 370. αὐτόν: * αὐτίκα? τῆος: τέως vel τέως μὲν libri. 372. ἄμμε: ἡμᾶς (ἧμας) vel ὑμᾶς libri. ὑπεκφύγοι: ὑπεκφύγῃ Eust. 373. γε: τε pauci. ἀνύσσεσθαι: ἀνύσεσθαι al., ἀνύσασθαι unus. 375. οὐκ ἐπιπάμπαν pauci. 376. κεῖνον: ἐκεῖνον al. 378. δ' ἐν: δὲ al., an δ' ἐνὶ?

οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα·
μή τι κακὸν ῥέξωσι καὶ ἡμέας ἐξελάσωσιν
γαίης ἡμετέρης, ἄλλων δ' ἀφικώμεθα δῆμον.
ἀλλὰ φθέωμεν ἑλόντες ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος
ἢ ἐν ὁδῷ· βίοτον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,
δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὖτε
κείνου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἠδ' ὅς τις ὀπυίοι.
εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βόλεσθε
αὐτόν τε ζώειν καὶ ἔχειν πατρώια πάντα,
μή οἱ χρήματ' ἔπειτα ἅλις θυμηδέ' ἔδωμεν
ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάροιο ἕκαστος
μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δέ κ' ἔπειτα
γήμαιθ' ὅς κεν πλεῖστα πόρῃ καὶ μόρσιμος ἔλθῃ.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Νίσου φαίδιμος υἱὸς Ἀρητιάδαο ἄνακτος,
ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίου πολυπύρου ποιήεντος
ἡγεῖτο μνηστῆρσι, μάλιστα δὲ Πηνελοπείῃ
ἄνδανε μύθοισιν· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἐγώ γε κατακτείνειν ἐθέλοιμι
Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλήιόν ἐστιν
κτεινέμεν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς.
εἰ μέν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμιστες,
αὐτός τε κτενέω τούς τ' ἄλλους πάντας ἀνώξω·

---

381. κακὸν: κακῷ cod. Aug. 382. ἄλλων: ἄλλον al. 383. πόληος: πόλιος vel πόλεως pauci. 384. ἔχοιμεν cod. Vind. 385. κατὰ μοῖραν: γρ. κατὰ δῆμον schol. M Vind. 386. ὀπυίοι: ὀπυίει Eust. 387. βόλεσθε: βούλεσθε omnes fere libri. 388. τε: γε pauci. 389. χρήματ' ἔπειτα: χρήματα πάντα cod. Aug. θυμηδέ': θυμήρε'? 391. ἐέδνοισι(ν): ἕδνοισι cod. Marc. et Eust. διζήμενος: διζήμενοι Eust. ἡ δέ κ': ἡδ' ἂν al. 392. ὅς κε: ὅστις al., ὅς ἂν Eust. πόρῃ — ἔλθῃ: πόροι — ἔλθοι libri. 395 pauci om. Νίσου: Νήσου pauci. 396. πολυπύρου: πολυπύροο? 398. ἄνδανε: ἥνδανε vel ἥνδανε libri. 399. ὅ σφιν: ὅς σφιν al. 401. δεινὸν δέ: δεινόν γε cod. Vind. 402. κτείνειν libri. 403. αἰνήσωσι: αἰνήσουσι al. θέμιστες: γρ. τομοῦροι Strab. VII p. 328, τόμουραι Eust. p. 1760, 47 et p. 1806, 37. 404. κτενέω: κτανέω Strab. ἀνώξω: ἀνάξω al.

εἰ δέ κ' ἀποτρωπῶσι θεοί, παύσασθαι ἄνωγα.
ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπιάνδανε μῦθος.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
ἐλθόντες δὲ καθῖζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.
ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
μνηστήρεσσι φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσιν.
πεύθετο γὰρ οὗ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον·
κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλάς.
βῆ δ' ἰέναι μέγαρόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα,
Ἀντίνοον δ' ἐνένιπε ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἀντίνο', ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, καὶ δέ σέ φασιν
ἐν δήμῳ Ἰθάκης μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν ἄριστον
βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα.
μάργε, τίη δὲ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
ῥάπτεις, οὐδ' ἱκέτας ἐμπάζεαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
μάρτυρος; οὐδ' ὁσίη κακὰ ῥαπτέμεν ἀλλήλοισιν.
ἦ οὐ οἶσθ' ὅτε δεῦρο πατὴρ τεὸς ἵκετο φεύγων,
δῆμον ὑποδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λίην,
οὕνεκα ληιστῆρσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν
ἤκαχε Θεσπρωτούς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν·
τόν ῥ' ἔθελον φθῖσαι καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ
ἠδὲ κατὰ ζωὴν φαγέμεν μενοεικέα πολλήν·

---

405. ἀποτρωπῶσι: ἀποτρεπέωσι al. ἀποτρεπέῃσι θεός Strab. παύσασθαι: παύσεσθαι cod. Aug., παύεσθαι Strab. 406. ἐπιάνδανε: ἐπιήνδανε (pauci ἀμφήνδανε) libri. μῦθος: θυμός cod. Aug., βουλή Vind. 407. ἀνστάντες al. 408. θρόνοισιν: λίθοισιν al. 410. ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι: ἀπεχθομένοισι περ ἔμπης (cf. σ 165) pauci.

412 spurius? libri non nulli (ut schol. B E 137) addunt αὐλῆς ἐκτὸς ἐών, οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον (vel ἔφαινον), cf. δ 678. 413. ἰέναι: ἴμεναι? 414. ἀλλ' ὅτε: ἤδ' ὅτε pauci. μνηστῆρας: μνηστῆρσιν pauci. 417. ἐνένιπεν: ἐνένισπεν al. 419. ἔμμεν: εἶναι al.

420. ἦσθα: ἔεσθα? 422 sq. verba οὐδ' ἱκέτας — μάρτυρος spuria? 423. ὁσίη: ὅσιον pauci. ῥαπτέμεν: ῥάπτειν libri.

424. οὐ οἶσθ': οὐκ οἶσθ' libri. 425. ὑποδείσας cod. Ven.: ὑποδδείσας cet. κεχολώατο: κεχολώσατο Plut. de vita et poesi Hom. c. 182.

428. τόν ῥ': τὸν δ' pauci. φθῖσαι: κτεῖναι al., γρ. φθεῖσθαι schol. M. ἦτορ: κῆρ al. 429. φαγέμεν: φαγέειν al.

ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένους περ.
τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάᾳ δὲ γυναῖκα
παῖδά τ' ἀποκτείνεις, ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζεις·
ἀλλά σε παύσασθαι κέλομαι καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.
τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάις ἀντίον ηὔδα·
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
θάρσει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ οὐδ' ἔσσεται οὐδὲ γένηται,
ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῷ υἱέι χεῖρας ἐποίσει
ζώοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
αἶψά οἱ αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὶ
ἡμετέρῳ, ἐπειὴ καὶ ἐμὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφεσσάμενος κρέας ὀπτὸν
ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν.
τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν
ἀνδρῶν, οὐδέ τί μιν θάνατον τρομέεσθαι ἄνωγα
ἔκ γε μνηστήρων· θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι.
ὣς φάτο θαρσύνων, τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
ἡ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερώια σιγαλόεντα
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
ἑσπέριος δ' Ὀδυσῆι καὶ υἱέι δῖος ὑφορβὸς
ἤλυθεν· οἳ δ' ἄρα δόρπον ἐπισταδὸν ὡπλίζοντο,
σῦν ἱερεύσαντες ἐνιαύσιον. αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
ῥάβδῳ πεπληγυῖα πάλιν ποίησε γέροντα,
λυγρὰ δὲ εἵματα ἕσσε περὶ χροΐ, μή ἑ συβώτης

430. ἱεμένους: ἱεμένοις al. 432. ἐμὲ δὲ: ἐμέ τε al. δὲ μεγάλως: τ' ἐκπάγλως cod. Aug. 433. παύσασθαι: παύσεσθαι vel παύεσθαι al. 434. Πολύβου πάις: πεπνυμένος al. 435. περίφρον al. 436. θάρσει: θάρσεε? μελόντων: μελέσθων cod. Harl. in marg. 437. οὐδ' ἔσσεται: διερὸς βροτὸς (cf. ζ 201) cod. Ven. 438. σῷ: ᾧ pauci. 440. καὶ μὴν: καί μιν al. 441. οἱ: κεν pauci. 447 suspectus. ἔκ γε: ἔκ τε pauci. ἔστ' ἀλέασθαι: ἔστιν ἀλύξαι al. teste Clarkio. 453. ὁπλίζοντο cod. Marc. 457—459 spurii?

γνοίη ἐσάντα ἰδὼν καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
ἔλθοι ἀπαγγέλλων μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.
τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἦλθες, δῖ᾽ Εὔμαιε. τί δὴ κλέος ἔστ᾽ ἀνὰ ἄστυ;
ἦ ῥ᾽ ἤδη μνηστῆρες ἀγήνορες ἔνδον ἔασιν
ἐκ λόχου, ἦ ἔτι μ᾽ αὖθ᾽ εἰρύαται οἴκαδ᾽ ἰόντα;
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
ἄστυ καταβλώσκοντα· τάχιστά με θυμὸς ἀνώγει
ἀγγελίην εἰπόντα πάλιν δεῦρ᾽ ἀπονέεσθαι.
ὡμήρησε δέ μοι παρ᾽ ἑταίρων ἄγγελος ὠκύς,
κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῇ μητρὶ ἔειπεν.
ἄλλο δέ τοι τό γε οἶδα· τὸ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
ἤδη ὑπὲρ πόλιος, ὅθι θ᾽ Ἕρμαιος λόφος ἐστίν,
ἦα κιών, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην κατιοῦσαν
ἐς λιμέν᾽ ἡμέτερον· πολλοὶ δ᾽ ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ,
βεβρίθει δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
καὶ σφέας ὠίσθην τοὺς ἔμμεναι, οὐδέ τι οἶδα.
ὣς φάτο, μείδησεν δ᾽ ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο
ἐς πατέρ᾽ ὀφθαλμοῖσι ἰδών, ἀλέεινε δ᾽ ὑφορβόν.
οἱ δ᾽ ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ᾽, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
κοίτου τε μνήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

---

459. *ἔλθοι*: *ἔλθῃ* vel *ἐλθὼν* pauci. *ἀπαγγέλλων*: *ἀπαγγείλων* vel *ἀπαγγείλειε* pauci. *εἰρύσσαιτο* suspectum: *εἰρύσσοιτο* vel *εἰρύσαιτο* al. 460. *πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν*: *πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα* cod. Ven. 461. *ἦλθες*: *ἤλυθες* cod. Marc. *δῖ᾽*: *δὴ* plerique. 462. *ἦ ῥ᾽*: *ἢ* cod. Aug. 463. *αὖθ᾽*: *αὖτ᾽* plerique. *εἰρύαται*: *εἴρυνται?* *οἴκαδ᾽ ἰόντα*: *οἴκαδ᾽ ἰόντες* pauci, *ἔνδον ἐόντα* cod. Ven. 465. *ἔμελλε* al. 466. *ἀνώγει*: *ἄνωγεν* al. 469. *πρῶτος*: *πρῶτα?* *μητρὶ*: *μητέρ᾽* cod. Vind. 470. *τό γε*: *τόδε* al. 471. *ὅθι θ᾽*: *ὅθι* vel *ὅθ᾽* al., *ὅθι δ᾽* schol. A N 791. 478. *πόνων* cod. Ven. 479. *δαίνυντ᾽* pauci. 480. *ἕντο* al. 481. *κοίτου τε* (*δὲ* cod. Vrat.) *μνήσαντο*: *δὴ τότε κοιμήσαντο* al.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
δὴ τότ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει,
ἄστυδε ἱέμενος, καὶ ἑὸν προσέειπε συβώτην·
ἄττ', ἦ τοι μὲν ἐγὼν εἶμ' ἐς πόλιν, ὄφρα με μήτηρ
ὄψεται· οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι ὀίω
κλαυθμοῦ τε στυγεροῖο γόοιό τε δακρυόεντος,
πρίν γ' αὐτόν με ἴδηται· ἀτὰρ σοί γ' ὧδ' ἐπιτέλλω.
τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι
δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ ὅς κ' ἐθέλῃσιν
πύρνον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' οὔ πως ἔστιν ἅπαντας
ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
ὁ ξεῖνος δ' εἴ περ μάλα μηνίει, ἄλγιον αὐτῷ
ἔσσεται· ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω·
πτωχῷ βέλτερόν ἐστι κατὰ πτόλιν ἠὲ κατ' ἀγροὺς
δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί,
ὥς τ' ἐπιτειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε τὸν σὺ κελεύεις,
αὐτίκ' ἐπεί κε πυρὸς θερέω ἀλέη τε γένηται.
αἰνῶς γὰρ τάδε εἵματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσσῃ
στίβη ὑπηοίη· ἕκαθεν δέ τε ἄστυ φάτ' εἶναι.

---

post 3 codex Ven. addit εἵματα ἑσσάμενος περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ (β 3). 5. ἱέμενος: ἱέμενος al. ἑὸν: ἑὸν? 6. ἄττ' ἀλλ' al. 7. παύσεσθαι: παύεσθαι vel παύσασθαι al. 9. με ἴδηται: μ' ἐσίδηται al. σοί γ': σοὶ δ' al. 10. τὸν ξεῖνον: ἀλλ' ἄγε δὴ τὸν Etym. M. p. 680, 1. ἐκεῖθι: ἐκεῖθεν cod. Marc. 11. πτωχεύῃ: πτωχεύει pauci. δέ οἱ: δέ τοι al. 14 sq. suspecti. 17. φίλος: φίλε vel φίλ' pauci. οὐδέ τοι αὐτὸς: οὐδ' αὐτός τοι al. 21. πιθέσθαι: πυθέσθαι pauci. 22. τὸν: ὃν al. 25. στίβη: στείβη cod. Marc. ὑπηοίη: ἐπηοίη editio cyclica. δέ τε: δέ τοι pauci.

ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῖο βεβήκει,
κραιπνὰ ποσὶν προβιβάς, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
ἔγχος μέν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρήν,
αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν καὶ ὑπέρβη λάινον οὐδόν.
τὸν δὲ πολὺ πρώτη ἴδεν τροφὸς Εὐρυκλεια,
κώεα καστορνῦσα θρόνοισ' ἔνι δαιδαλέοισιν,
δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι
δμῳαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠγερέθοντο,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους.
ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη ἠὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα,
κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. οὔ σ' ἔτ' ἐγώ γε
ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηὶ Πύλονδε
λάθρῃ, ἐμεῦ ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν.
ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
μῆτερ ἐμή, μή μοι γόον ὄρνυθι μηδέ μοι ἦτορ
ἐν στήθεσσιν ὄρινε φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·
ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
εὔχεο πᾶσι θεοῖσι τελήέσσας ἑκατόμβας

εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν 49

---

26. διὰ σταθμοῖο: δι' ἐκ μεγάροιο al. 29. ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρήν: στῆσεν) πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας al. 30. αὐτὸς δ': αὐτὰρ ὁ Apoll. de synt. p. 8, 27. 31. Εὐρύκλεια libri. 32. καστορνῦσα: καστρωννῦσα (ν)ῦσα al. 36. ἡ δ' ἴεν ἐκ: βῆ δ' ἴμεναι al., ἤιεν ἐκ Stob. flor. 65, 6. ἤιε δ' ἐν μεγάροισι Cocondr. in Rhet. Gr. vol. VIII p. 795, 6. 37. ἰκέλη: ἀϊκέλη vel εἰκέλη al. ἠὲ: ἠδὲ multi libri ut Stob. flor. χρυσέῃ: χρυσῇ libri. ἢ χρυσείῃ Charit. IV, 7, 5 p. 83, 28. 38. πήχεε: πήχεα cod. Vrat. 39. κύσσε: κῦσε al. 41. φάος: *φάλος? οὔ σ' ἔτ': οὔ σέ τ' al. 42. ὄψεσθαι ἐφάμην: ἂψ ἐφάμην ὄψεσθ' cod. Aug. 45. αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος: ἀπαμειβόμενος Τηλέμαχος cod. Marc. 46. μή μοι: μή τοι Eust. 47. αἰπὺν: ὀξὺν cod. Vrat. 49 omnes fere libri om. 50. εὔχεο: ἔρχεο pauci.

ῥεξέμεν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα καλέσσω
ξεῖνον, ὅ τίς μοι κεῖθεν ἅμ' ἕσπετο δεῦρο κιόντι.
τὸν μὲν ἐγὼ προέπεμψα σὺν ἀντιθέοισ' ἑτάροισιν,
Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα
ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰς ὅ κεν ἔλθω.
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
εὔχετο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας
ῥεξέμεν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.
Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα διὲκ μεγάροιο βεβήκει
ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·
τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο
ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
αὐτὰρ ὃ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πουλὺν ὅμιλον,
ἀλλ' ἵνα Μέντωρ ἧστο καὶ Ἄντιφος ἠδ' Ἁλιθέρσης,
οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι ἦσαν ἑταῖροι,
ἔνθα καθέζετ' ἰών· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα.
τοῖσι δὲ Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν
ξεῖνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος ξείνοιο ἑκὰς τράπετ', ἀλλὰ παρέστη.
τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Τηλέμαχ', αἶψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναῖκας,
ὥς τοι δῶρ' ἀποπέμψω ἅ τοι Μενέλαος ἔδωκεν.

---

51. ῥεξέμεν: ῥέξειν libri. ποθι: ποτε pauci. 52. ἀγορήνδε ἐλεύσομαι (sic Aristoph.): ἀγορήνδ' ἐλεύσομαι, ἀγορήνδ' ἐσελεύσομαι, ἀγορὴν ἐσελεύσομαι, ἀγορὴν ἐπελεύσομαι al., an ἀγορὴν ἐπιείσομαι? cf. ο 504. 53. ὅτις: ὅστις pauci. ἕσπετο: ἕπετο pauci. 54. προύπεμψα libri. 55. ἠνώγεα: γρ. ἤνωγον schol. H. 57. ἆρα φώνησεν cod. Ven. 60. ῥεξέμεν: ῥέξειν libri. ποθι: ποτε pauci. 62. κύνες πόδας: δύω κύνες (cf. β 11) pauci. 63 et 64 om. cod. Vrat. 66. κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον: νόος δέ οἱ (vel σφιν) ἄλλα μενοίνα (cf. σ 283) pauci. 68. Ἀλιθέρσης al. 70. ἐξερέεινον: ἐξερέοντο? ἕκαστα: γρ. ἅπαντα cod. Aug. m. rec. 71. τοῖσι δὲ: τοῖς δ' ἐπὶ al. ἐγγύθεν ἦλθε: ἀντίον (γρ. ἐγγύθεν) ἦλθε cod. Marc., ἀντίον ἦλθα Aug. 72. διά: κατὰ cod. Vrat. 75. ὤτρυνον cod. Aug. 76. Μενέλεως cod. Aug.

τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Πεῖραι', οὐ γὰρ ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισιν
λάθρῃ κτείναντες πατρώια πάντα δάσωνται,
αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν ἤ τινα τῶνδε·
εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,
δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων.
ὣς εἰπὼν ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες ἐυξέστας λοέσαντο.
τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λόεσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθων βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθῖζον.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
μήτηρ δ' ἀντίον ἷζε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο
κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ' ἠλάκατα στρωφῶσα.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
Τηλέμαχ', ἦ τοι ἐγὼν ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα
λέξομαι εἰς εὐνήν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
ᾤχεθ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης,
πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας ἐς τόδε δῶμα,

---

78. γὰρ ἴδμεν: γάρ κ' (γάρ τοι Marc.) libri. 80. δάσωνται: δάσ(σ)ονται cod. Marc. et Eust. 82. δέ κ': δὲ Eust. 83. χαίρων: πατρός pauci. 84. ἦγεν ἐς οἶκον, cf. ξ 318. 86. χλαίνας: χλαῖναν al. ut videtur. 87. ἐς δ': ἐς ῥ' al. ἐυξέστας λοέσαντο (λούσαντο libri): ἐπὶ κλισμοῖσι καθῖζον al. 88. τοὺς: τὸν cod. Vrat. λόεσαν: λοῦσαν libri. 90. ἀσαμίνθου plerique. 93. ἐτάνυσε al. 99. ἕντο pauci. 100. τοῖσι δὲ: τοῖσιν δὲ pauci. 104. Ἀτρείδαισιν cod. Marc. 105. πρὶν: πρίν γ' cod. Vind. ex corr.

νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴ που ἄκουσας.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
τοιγὰρ ἐγώ τοι, μῆτερ, ἀληθείην καταλέξω.
ᾠχόμεθ' ἔς τε Πύλον καὶ Νέστορα ποιμένα λαῶν·
δεξάμενος δέ με κεῖνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν
ἐνδυκέως ἐφίλει, ὡς εἴ τε πατὴρ ἑὸν υἱὸν
ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν· ὣς ἐμὲ κεῖνος
ἐνδυκέως ἐκόμιζε σὺν υἱάσι κυδαλίμοισιν.
αὐτὰρ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος οὔ ποτ' ἔφασκεν,
ζωοῦ οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦσαι·
ἀλλά μ' ἐς Ἀτρεΐδην δουρικλειτὸν Μενέλαον
ἵπποισιν προέπεμψε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
ἔνθ' ἴδον Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
Ἀργέιοι Τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν.
εἴρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ὅττευ χρηΐζων ἱκόμην Λακεδαίμονα δῖαν·
αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθείην κατέλεξα.
καὶ τότε δή με ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
ἤθελον εὐνηθῆναι, ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς
κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
βοσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα ἑὴν εἰσήλυθεν εὐνήν,
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν,
ὣς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,

106. που: τευ (γρ. που) cod. Aug. 111. υἱὸν: υἷα al. ἐνδυκέως ἐφίλει ὡσεί τε πατὴρ ἑὸν (ὃν?) παῖδα Zenod. 115. οὐδὲ θανόντος: οὐδ' ἐλθόντος pauci. 116. δουρικλειτὸν: δουρὶ κλειτὸν cod. Marc., δουρικλυτὸν al. 117. προὔπεμψε libri. 118. πολλὰ: πολλοὶ al. 119. μόγησαν: δάμησαν al. 121. ὅττευ: ὅτευ al., an ὅττεο? 122. ἐγὼ τῷ: ἐγώ τοι pauci. πᾶσαν ἀληθείην: πάντα κατὰ μοῖραν cod. Ven. 123. με ἔπεσσιν: μ' ἐπέεσσιν libri. 124 sqq. iure improbat Friedlaender Anal. Hom. p. 481. 126. ὁπότ' ἐν: ὅτ' ἐνὶ cod. Vrat. fortasse recte. 127. κοιμίσασα pauci. 128. κνημοὺς: κρημνοὺς al. ἄγκεα: ἄγγεα al. 129. ὁ δ' ἔπειτα: ὁ δέ τ' ὦκα al. cf. δ 338. 130. ἐφῆκεν: ἐφίει al. 131 om. cod. Harl. 132. Ἀπόλλων: Ἄπολλον libri.

τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' ἐυκτιμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ
ἐξ ἔριδος Φιλομηλεΐδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,
καδ δ' ἔβαλεν κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ταῦτα δ' ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἐγώ γε
ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν οὐδ' ἀπατήσω,
ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτής,
τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
φῆ μιν ὅ γ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψόος, ἥ μιν ἀνάγκῃ
ἴσχει· ὃ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
ὣς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος.
ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
ὣς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
ἦ τοι ὅ γ' οὐ σάφα οἶδεν, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
ἀτρεκέως γάρ σοὶ μαντεύσομαι οὐδ' ἐπικεύσω.
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἣν ἀφικάνω,
ὡς ἦ τοι Ὀδυσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ,
ἥμενος ἢ ἕρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
ἔστιν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει·

---

133. ποτ': περ cod. Vrat. 137. πάντες κ': πάντες τ' al. 141. τῶν: ὧν al. τοι: τι al. 142. φῆ μιν: φησὶν cod. Aug. ὅ γ': ὅδ' cod. Marc. ἰδέειν: ἰδέμεν? κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα: κρατέρ' ἄλγεα πάσχοντα ἢ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα Eust. p. 1813, 19. 143. Καλυψοῦς libri. 147. δουρὶ κλειτὸς cod. Ven., δουρικλυτὸς al. 150—165 ἀθετοῦνται schol. H. 150. τῇ: τῆς pauci. 153. ὅ γ': ὅδ' al. ἐμεῖο: ἐμοῖο al. μῦθον: μύθων al. 154. γάρ σοὶ: γάρ τοι pauci. 156. ἱστίη: ἑστίη al. 157. ἐν: ἐνὶ? 158 spurius? ἕρπων: ὁρόων al.

τοῖον ἐγὼν οἰωνὸν ἐυσσέλμου ἐπὶ νηὸς
ἥμενος ἐφρασάμην καὶ Τηλεμάχῳ ἐγέγωνον.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος, ὕβριν ἔχοντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ δείπνηστος ἔην καὶ ἐπήλυθε μῆλα
πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἳ δ' ἤγαγον οἳ τὸ πάρος περ,
καὶ τότε δή σφιν ἔειπε Μέδων·.ὃς γάρ ῥα μάλιστα
ἅνδανε κηρύκων, καί σφιν παρεγίνετο δαιτί·
κοῦροι, ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἀέθλοις,
ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἵν' ἐντυνώμεθα δαῖτα·
οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἑλέσθαι.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἀνστάντες ἔβαν πείθοντό τε μύθῳ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους ἐὺ ναιετάοντας,
χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
οἳ δ' ἱέρευον ὄις μεγάλους καὶ πίονας αἶγας,
ἵρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην,
δαῖτ' ἐντυνόμενοι. τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
ὠτρύνοντ' Ὀδυσεύς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὑφορβός.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·

---

160 et 161 ἐν τοῖς χαριεστέροις οὗτοι μόνοι ἀθετοῦνται, ἐν δὲ τοῖς κοινοτέροις ἀπὸ τοῦ "ὣς φάτο" ἕως τοῦ "ἐξ ἐμεῦ" (150—165) schol. QVind. 160. τοῖον: οἷον plerique. ἐγών: ἐγὼ al. ἐυσσέλμου: ἐυσέλμου multi. 161. ἐγέγωνον: ἐγεγώνευν libri, ἐγεγώνεον Herod. schol. A M 337. 164. κε: καὶ al. 165. μακαρίζῃ al.
167. μεγάροιο: θείοιο cod. Ven. 168. ἱέντες: ἵέντες al. 169. ἔχοντες: ἔχεσκον multi, cf. δ 627. 170. δείπνηστος: δειπνη(σ)τὸς al., δειπνηστὺς Hesych. ἔην: ἔεν? 171 om. cod. Marc. 173. ἅνδανε: ἥνδανε vel ἧνδανε libri. 174. ἀέθλοις: ἀέθλων ed. Flor. 177. ἀνστάντες: ἀναστάντες vel ἄρα πάντες pauci. πείθοντό τε μύθῳ: ποτὶ οἶκον ἕκαστος meliores libri, οἰκόνδε ἕκαστος ed. Flor. 181 ἀθετεῖ καὶ Ἀριστοφάνης schol. H. ἵρευον: ἱέρευον libri. 183. ὠτρύνοντ': 'τρύνοντ' al. 184. ἀνδρῶν: λαῶν cod. Ven.

ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ἔπειτα πόλινδ' ἴμεναι μενεαίνεις
σήμερον, ὡς ἐπέτελλε ἄναξ ἐμός, ἦ σ' ἂν ἐγώ γε
αὐτοῦ βουλοίμην σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι·
ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι καὶ δείδια, μή μοι ὀπίσσω
νεικείῃ· χαλεπαὶ δὲ ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί·
ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
ἦμαρ, ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
γινώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
ἀλλ' ἴομεν, σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.
δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστιν,
σκηρίπτεσθ', ἐπειὴ φάτ' ἀρισφαλέ' ἔμμεναι οὐδόν.
ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
Εὔμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμήρες ἔδωκεν.
τὼ βήτην, σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες
ῥύατ' ὄπισθε μένοντες· ὃ δ' ἐς πόλιν ἦγε ἄνακτα
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,
σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
ἀλλ' ὅτε δὴ στείχοντες ὁδὸν κατὰ παιπαλόεσσαν
ἄστεος ἐγγὺς ἔσαν καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο
τυκτὴν καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
τὴν ποίησ' Ἴθακος καὶ Νήριτος ἠδὲ Πολύκτωρ·
ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἔεν ἄλσος
πάντοσε κυκλοτερές, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο

185. δὴ ἔπειτα: δ' ἤπειτα al. ἴμεναι: ἰέναι plerique. 186. ἐμός: ἐμοί cod. Vrat. 187. σταθμῶν: σταθμῷ (γρ. σταθμῶν) cod. Aug. λιπέσθαι: γενέσθαι multi (cf. ρ 223). 188. μοι: με Eust. 189. δὲ: δέ τ (unus δ' ἔτ') libri. ὁμοκλαί: ἀπειλαί schol. Aesch. Prom. 35. 191. ἕσπερα: ἕσπερον al. ῥίγιον: γρ. ἄλγιον cod. Vind. 193. νοέοντι: φρονέοντι cod. Marc. 196. φάτ': φάσ' Apoll. Soph. p. 123, 35. ἀρισφαλέ' ἔμμεναι οὐδόν: γρ. ἀρισφαλὲς ἔμμεναι οὖδας Heraclides ap. Eust. p. 1815, 5. 197. ἀεικέα βάλλετο: ἐβάλλετ' ἀεικέα pauci. 198 om. cod. Aug. 199. θυμήρες: θυμαρὲς plerique ut Herod. schol. A *I* 336. 200. βήτην: βάτην cod. Vind. 201. μένοντες: γέροντες pauci. 202. ἠδὲ: ἠὲ cod. Marc. 203. εἵματα ἕστο: εἵματ' ἔχοντα cod. Marc. 206. καλλίροον: καλλίρροον al. 208. ἔεν: ἦν libri paene omnes.

νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρρέζεσκον ὁδῖται·
ἔνθα σφέας ἐκίχανεν υἱὸς Δολίοιο Μελανθεὺς
αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν,
δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
ἔκπαγλον καὶ ἀεικές· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος·
νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει,
ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.
πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
πτωχὸν ἀνιηρόν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;
ὃς πολλῇς φλιῇσι παραστὰς θλίψεται ὤμους,
αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορα οὐδὲ λέβητας·
τόν γ' εἴ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα γενέσθαι
σηκοκόρον τ' ἔμεναι θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι,
καί κεν ὀρὸν πίνων μεγάλην ἐπιγουνίδα θεῖτο.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσει
ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσων κατὰ δῆμον
βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἣν γαστέρ' ἄναλτον.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἴ κ' ἔλθῃ πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
πλευραὶ ἀποτρίψουσι δόμον κάτα βαλλομένοιο.
ὣς φάτο, καὶ παριὼν λὰξ ἔνθορεν ἀφραδίῃσιν
ἰσχίῳ· οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐστυφέλιξεν,

---

211. ἐπιρρέζεσκον: ἐπιρέζεσκον plerique. ὁδῖται: πολῖται cod. Marc. 212. ἐκίχανεν: ἐκίχαν' plerique, ἔκιχεν al. 216 spurius? 217. ἡγηλάζει: ἡγηλάζει al., γρ. ἡγηλάζεις schol. H. 218. ὡς αἰεὶ: αἰεί τοι Plat. Lysid. p. 214 A et Aristot. Eth. M. 2, 11 p. 1208 b 10. ὡς τὸν: ἐς (vel εἰς) τὸν al. ut Apoll. Soph. p. 170, 16 fortasse recte. 219. τόνδε: τόν γε pauci. 220. ἀνιαρὸν pauci. 221. πολλῇς φλιῇσι: πολλῇσι (sic meliores libri) * θύρῃσι? θλίψεται (sic Zenod.): φλίψεται al. ut Etym. M. p. 200, 44. 222. ἄορα schol.: ἄορά γ' cod. Harl., ἄορας cet. 223. τόν γ': τόν κ' libri. γενέσθαι: λιπέσθαι al. 224. ἔμμεναι al. 225. ὀρὸν: γρ. θορὸν cod. Marc. 226. δὴ al. om. ἔργα κάκ' ἔμμαθεν (ἔμαθεν multi): * ἔργα μάθεν κακά? ἐθελήσει: ἐθέλησεν al. 230. ἔλθοι pauci. 231. ἀμφὶ κάρη: ἀπφὶ κάρης pauci, γρ. ἀμφικαρῆ schol. H. σφέλα: σφέλλ' Apoll. Soph. p. 26, 25. an σφέλα'? 232. πλευραί: γρ. πλευρὰς Eust. p. 1818, 49. an πλευρά τ'? 234. ἐστυφέλιζεν cod. Vind.

ἀλλ' ἔμεν' ἀσφαλέως· ὃ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεὺς
ἠὲ μεταΐξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἕλοιτο,
ἦ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη ἀμφουδὶς ἀείρας.
ἀλλ' ἐπετόλμησεν, φρεσὶ δ' ἔσχετο· τὸν δὲ συβώτης
νείκεσ' ἐσάντα ἰδών, μέγα δ' εὔξατο χεῖρας ἀνασχών·
νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διός, εἴ ποτ' Ὀδυσσεὺς
ὔμμ' ἐπὶ μηρί' ἔκηε, καλύψας πίονι δημῷ,
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων, τόδε μοι κρηήνατ' ἐέλδωρ,
ὡς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνήρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων·
τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἁπάσας,
τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλημένος αἰεὶ
ἄστυ κάτ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν·
ὢ πόποι, οἷον ἔειπε κύων ὀλοφώια εἰδώς,
τόν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης
ἄξω τῆλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφῃ.
αἲ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
σήμερον ἐν μεγάροισ', ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
ὡς Ὀδυσῆί γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ.
ὣς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτόθι ἦκα κιόντας,
αὐτὰρ ὃ βῆ, μάλα δ' ὦκα δόμους ἵκανε ἄνακτος.
αὐτίκα δ' εἴσω ἴεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι καθῖζεν,
ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.
τῷ παρὰ μὲν κρεάων μοῖραν θέσαν οἳ πονέοντο,
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα
ἔδμεναι. ἀγχίμολον δ' Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
στήτην ἐρχομένω, περὶ δέ σφεας ἤλυθ' ἰωὴ
φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γάρ σφισι βάλλετ' ἀείδειν

236. ἕληται cod. Ven. 237. ἀμφουδίς: ἀμφ' οὖδας multi. ἀείρας: ἐρείσας al. ut Apoll. Soph. p. 29, 31. 241. πίονι: ἀργέτι al. 243. κεῖνος: ἐκεῖνος cod. Marc. 244. ἀγλαΐας: γρ. ἀτασθαλίας cod. Vind. 245. τάς: ἅς cod. Marc. Eust. p. 1819, 5. ὑβρίζεις φορέων (γρ. ὑβρίζων φορέεις) cod. Aug. 249. ἐυσσέλμοιο al. 250. ἄλφῃ: ἄλφοι libri. 252. μεγάροις: μεγάρῳ cod. Marc. 254. αὐτόθι: αὐτοῦ multi. 256. ἴεν: κίεν pauci, κιὼν (γρ. ἴεν) cod. Marc. 257. ἀντίος cod. Aug. pr. m. 258. κρειῶν libri. 261. δέ: γάρ cod. Aug. ἤλυθ': * ἦλθε? 262. γάρ σφισι: δέ σφισι vel δέ σφιν al.

Φήμιος· αὐτὰρ ὃ χειρὸς ἑλὼν προσέειπε συβώτην·
Εὔμαι᾽, ἦ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ᾽ Ὀδυσῆος,
ῥεῖα δ᾽ ἀρίγνωτ᾽ ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσι ἰδέσθαι.
ἐξ ἑτέρων ἕτερ᾽ ἐστίν, ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλὴ
τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ᾽ εὐεργέες εἰσὶν
δικλίδες· οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο.
γινώσκω δ᾽ ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
ἄνδρες, ἐπεὶ κνίση μὲν ἐνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ
ἠπύει, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην.
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
ῥεῖ᾽ ἔγνως, ἐπεὶ οὐδὲ τά τ᾽ ἄλλα περ ἔσσ᾽ ἀνοήμων.
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ φραζώμεθ᾽ ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
ἠὲ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ᾽ ὑπολείψομαι αὐτοῦ·
εἰ δ᾽ ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ᾽ εἶμι προπάροιθεν·
μηδὲ σὺ δηθύνειν, μή τίς σ᾽ ἔκτοσθε νοήσας
ἢ βάλῃ ἢ ἐλάσῃ· τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
γινώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
ἀλλ᾽ ἔρχευ προπάροιθεν, ἐγὼ δ᾽ ὑπολείψομαι αὐτοῦ.
οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων οὐδὲ βολάων·
τολμήεις μοι θυμός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
γαστέρα δ᾽ οὔ πως ἔστιν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν,
οὐλομένην, ἣ πολλὰ κάκ᾽ ἀνθρώποισι δίδωσιν,
τῆς ἕνεκεν καὶ νῆες ἐύζυγοι ὁπλίζονται
πόντον ἐπ᾽ ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.

---

266. ἐπήσκηται: ἐπίσκηται pauci. 267. θριγκοῖσι: θριγγοῖσι pauci, τριγχοῖσι schol. T δ 97 p. 757, 1. εὐεργέες: εὐερκέες plerique. 268. ὑπεροπλίσσαιτο al. 269. τίθενται: πένονται pauci, γρ. πένονται schol. H. 270. κνίση: κνίσση multi. ἐνήνοθεν (sic Ar.): ἀνήνοθεν al. 275. πρῶτος: πρῶτον schol. Ξ 255. 276. δύσεο: δῦσε al. 278. σ᾽ al. om. νοήσας: νοήσει cod. Aug. 279. ἢ βάλει ἢ ἐλάσει pauci. τὰ δὲ: τάδε al. 281. τά γε: τάδε Eust. νοέοντι: φρονέοντι al. 283. τι: τοι cod. Marc. 284. ἐπεὶ κακὰ: ἐπειδὴ cod. Marc. κακὰ πολλὰ: πολλὰ κακὰ al. 286. ἀποκρύψαι: ἀποπλῆσαι Clem. Al. Strom. VI p. 743. 289. φέρουσαι: φυτεῦσαι cod. Meerm.

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
ἂν δὲ κύων κεφαλήν τε καὶ οὔατα κείμενος ἔσχεν,
Ἄργος, Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς
θρέψε μέν, οὐδ' ἀπόνητο, πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱρὴν
ᾤχετο. τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
αἶγας ἐπ' ἀγροτέρας ἠδὲ πρόκας ἠδὲ λαγωούς·
δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἥ οἱ προπάροιθε θυράων
ἡμιόνων τε βοῶν τε ἅλις κέχυτ', ὄφρ' ἂν ἄγοιεν
δμῶες Ὀδυσσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντες·
ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος, ἐνίπλειος κυνοραιστέων.
δὴ τότε γ', ὡς ἐνόησεν Ὀδυσσέα ἐγγὺς ἐόντα,
οὐρῇ μέν ῥ' ὅ γ' ἔσηνε καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω,
ἆσσον δ' οὐκέτ' ἔπειτα δυνήσατο οἷο ἄνακτος
ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὃ νόσφι ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
ῥεῖα λαθὼν Εὔμαιον, ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ·
Εὔμαι', ἦ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ.
καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἀτὰρ τόδε γ' οὐ σάφα οἶδα,
εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε,
ἦ αὔτως οἷοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
γίνοντ'· ἀγλαΐης δ' ἕνεκεν κομέουσι ἄνακτες.
  τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος.
εἰ τοιόσδ' εἴη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ ἔργα
οἷόν μιν Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
αἶψά κε θηήσαιο ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκήν.
οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης

---

295. πρόκας: γρ. πτῶκας cod. Vind. 296. ἀποιχομένοιο ἄνακτος: ἀποιχομένου Ὀδυσ(σ)ῆος al. 298. ὄφρ' ἀνάγοιεν al. an κέχυθ' ἧος ἄγοιεν? 299. κοπρήσοντες: κοπρίσ(σ)οντες al., κοπρίσοντες Apoll. Soph. p. 102, 19 Etym. M. p. 530, 43, κοπρήσαντες Hesych. v. κόπρος. 301. Ὀδυσσέα: Ὀδυσσῆ' cod. Ven. 302. κάββαλεν: κάμβαλεν al. 304. νόσφι: νόσφιν libri. ἰδὼν: ἰὼν cod. Marc. ἀπομόρξατο: ἀπεμόρξατο al. 305. ἐρεείνετο: ἐρεείνατο al. μύθῳ: γρ. μῦθον Eust. p. 1820, 52.
306. μάλα: μέγα cod. Ven. ἐνὶ: ἐπὶ cod. Aug. 308. τῷδε: τοῦ γε cod. Ven. 309. αὔτως: αὕτως al. οἷοι: οἷον vel οἷα pauci. 310. ἀγλαΐης: γρ. ἀγλαΐας cod. Harl. 313. ἠδὲ καί: ἠδέ τε? 316. βένθεσιν: γρ. τάρφεσιν schol. M, ἔντοθεν (γρ. βένθεσιν) cod. Aug.

κνώδαλον, ὅττι δίοιτο· καὶ ἴχνεσι γὰρ περιῄδει·
νῦν δ' ἔχεται κακότητι, ἄναξ δέ οἱ ἄλλοθι γαίης
ὤλετο, τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσιν.
δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσι ἄνακτες,
οὐκέτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι·
ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
ἀνέρος, εὖτ' ἄν μιν κατὰ δούλιον ἦμαρ ἕλῃσιν.
ὣς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους ἐὺ ναιετάοντας,
βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.
Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρα λάβεν μέλανος θανάτοιο,
αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ.
τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδὴς
ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώτην, ὦκα δ' ἔπειτα
νεῦσ' ἐπί οἷ καλέσας· ὃ δὲ παπτήνας ἕλε δίφρον
κείμενον, ἔνθα τε δαιτρὸς ἐφίζεσκεν κρέα πολλὰ
δαιόμενος μνηστῆρσι δόμον κάτα δαινυμένοισιν·
τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
ἀντίον, ἔνθα περ αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
μοῖραν ἑλὼν προτίθει κανέου τ' ἐκ σῖτον ἀείρας.
ἀγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δώματ' Ὀδυσσεύς,
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιος ἠδὲ γέροντι,
σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
ἷζε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ ἔντοσθε θυράων,
κλινάμενος σταθμῷ κυπαρισσίνῳ, ὅν ποτε τέκτων
ξέσσεν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν.
Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἷ καλέσας προσέειπε συβώτην,

---

317. δίοιτο: ἴδοιτο al. περιῄδει: περιῄδη al., an *περιῄειν? κνώδαλον ὅττι φύγησι, καὶ ἴχνεσσιν γὰρ ὀπηδεῖ schol. Plat. p. 967 a 25. 318. δέ οἱ: δέ που pauci. γαίης cod. Marc.: πάτρης cet.
320—323 suspecti. 320. ἐπικρατέωσιν: ἐπικρατέουσιν al. ἄνακτες: ἀνάκτων cod. Vind. 321. ἐναίσιμα: αἰνέσιμα pauci. 322. τ' ἀρετῆς: τε νόου Plat. Leg. VI p. 777 A. ἀποαίνυται: ἀπαμείρεται Plat. 323. ἀνέρος εὖτ' ἄν μιν: ἀνδρῶν οὓς ἂν δὴ Plat. 326 sq. suspecti. 326. μοῖρα λάβεν: μοῖρ' ἔλαβε(ν) plerique. 327. αὐτίκ': αὖθι? 331. ἔνθα τε: ἔνθα δὲ vel ἐνθάδε al. 334. ἀντίον: πλησίον cod. Aug. ἔνθα περ: ἔνθα δ' ἄρ' al. ἐφέζετο: ἐφίζετο (γρ. ἐφέζετο) cod. Harl. 335. προτίθει: ἐτίθει al. 336. ἐδύσετο: ἐδύσσετο vel ἐδύσατο al. δώματ' Ὀδυσσεύς: δῶμ' Ὀδυσῆος schol. V Π 820.

ἄρτον τ' οὖλον ἑλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο
καὶ κρέας, ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι·
δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων αὐτόν τε κέλευε
αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι.
ὣς φάτο, βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
Τηλέμαχός τοι, ξεῖνε, διδοῖ τάδε, καί σε κελεύει
αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδόα δ' οὐκ ἀγαθὴν φήσ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτῃ.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
καί οἱ πάντα γένοιτο ὅσα φρεσὶ ᾗσι μενοινᾷ.
ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν
αὖθι ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελίης ἐπὶ πήρης,
ἤσθιε δ' ἧος ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν·
εὖθ' ὃ δεδειπνήκειν, ὃ δ' ἐπαύετο δῖος ἀοιδός·
μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ'. αὐτὰρ Ἀθήνη,
ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
ὤτρυν', ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
γνοίη θ' οἵ τινές εἰσιν ἐναίσιμοι οἵ τ' ἀθέμιστοι·
ἀλλ' οὐδ' ὥς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον,
πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
οἳ δ' ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν,

343. ἄρτον τ' οὖλον: ἄρτον οὖλον schol. L *B* 410 Epim. Hom. p. 67, 14 p. 317, 3. οὖλον ἄρτον schol. ABD *B* 6. ἐκ κανέοιο: ἐν κανέοισι al. 344. κρέας: κρέα cod. Aug. ἀμφιβαλόντι: γρ. ἀμφιβαλόντε schol. H. 347. κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι: γρ. φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτῃ (cf. ρ 352) cod. Marc. παρεῖναι: προΐκτῃ al. 349. ἀγχοῦ: ἀγχόθι? πτερόεντ' ἀγόρευε: πτερόεντα προσηύδα al. 352. αἰδόα (αἰδοῖ vel αἰδῶ libri) δ' οὐκ ἀγαθὴν: αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ al. 354. Ζεῦ: Ζεὺς pauci. 355. γένοιτο ὅσα: γένοιθ' ὅσσα al. φρεσὶν ᾗσι: φρεσὶ σῇσι cod. Marc. pr. m. 358—364 suspecti. 358. ἧος: ὡς (pauci ἕως) ὅτ' libri. 359. ὃ δεδειπνήκειν: ὃ δεδειπνήκει, ὅδ' ἐδειπνήκει, ὅδε δειπνήκει al. ἐπαύετο: ἐπαύσατο al. δῖος: θεῖος libri. 360. μέγαρ': δῶμα pauci. 363. γνοίη θ': γνοίη δ' al. 364. κακότητος: κακότητα? 367. αὐτόν: αὐτοί cod. Vind.

ἀλλήλους τ' εἴροντο τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν·
κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
τοῦδε περὶ ξείνου· ἦ γάρ μιν πρόσθεν ὄπωπα.
ἦ τοι μέν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν,
αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὔχεται εἶναι.
ὣς ἔφατ', Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην·
ὦ ἀρίγνωτε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδε
ἤγαγες; ἦ οὐ ἅλις ἧμιν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι,
πτωχοὶ ἀνιηροί, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;
ἦ ὄνοσαι ὅτι τοι βίοτον κατέδουσι ἄνακτος
ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, σὺ δὲ καὶ προτὶ τόνδε κάλεσσας;
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
ἄλλον γ', εἰ μὴ τῶν οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν,
μάντιν ἢ ἰητῆρα κακῶν ἢ τέκτονα δούρων,
ἢ καὶ θέσπιν ἀοιδόν, ὅ κεν τέρπῃσιν ἀείδων;
οὗτοι γὰρ κλητοί γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
πτωχὸν δ' οὐκ ἄν τις καλέοι τρύξοντα ἓ αὐτόν.
ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἶς μνηστήρων
δμωσὶν Ὀδυσσῆος, περὶ δ' αὖτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγώ γε
οὐκ ἀλέγω, ἧός μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια
ζώει ἐνὶ μεγάρῳ καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

---

368. εἴροντο: ἤροντο pauci. 371. γάρ μιν πρόσθεν: γὰρ πρόσθε(ν) μιν al. 374. δ' ἔπεσιν: δ' αἰσχρῶς? νείκεσσε: νείκεσκε cod. Aug. 375. ὦ ἀρίγνωτε: ἀρίγνωτε, ὦ 'ρίγνωτε, ω 'ρίγνωτε al., an ἀρίγνωτε? 376. οὐ ἅλις: οὐχ ἅλις libri. 377. ἀνιαροί pauci. 378. τοι: τὸν cod. Marc. 379. καὶ προτὶ: καί ποθι al. κάλεσσας: κάλεσας al. 381. μὲν: μὴν pauci. 383. ἔασσι pauci. 384. μάντιν ἢ: μάντιν γ' al. δούρων: μήλων (γρ. δούρων) cod. Marc. 385. ὅ κεν: ὅς ἂν Eust. οἳ καλέουσιν ἀοιδὸν ὅ κεν τέρπῃσιν ἅπαντας Aristot. Polit. VIII, 3 p. 1338 a 26. 386. κλητοί γε: κλητοί τε al. 387. τρύξοντα: τρύξαντα Apoll. de synt. p. 144, 6. 388. εἷς (al. εἰ vel ἧς) vitiosum. 389. δμωσὶν: δμωσὶ δ' al. 390. ἧος: εἷως (unus ἕως) libri. 391. μεγάρῳ: μεγάροις plerique.

σίγα, μή μοι τοῦτον ἀμείβεο πολλὰ ἔπεσσιν·
Ἀντίνοος δ' εἴωθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ
μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.
ἦ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντίνο', ἦ μευ καλὰ πατὴρ ὣς κήδεαι υἷος,
ὃς τὸν ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.
δός οἱ ἑλών· οὔ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἐγώ γε·
μήτ' οὖν μητέρ' ἐμὴν ἅζευ τό γε μήτε τιν' ἄλλον
δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
ἀλλ' οὔ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βούλεαι ἢ δόμεν ἄλλῳ.
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπεν·
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες.
εἴ οἱ τόσσον ἅπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,
καί κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθι οἶκος ἐρύκοι.
ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θρῆνυν ἑλὼν ὑπέφηνε τραπέζης
κείμενον, ᾧ ῥ' ἔπεχεν λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.
οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ' ἄρα πήρην
σίτου καὶ κρεάων· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεὺς
αὖτις ἐπ' οὐδὸν ἰὼν προικὸς γεύσασθαι Ἀχαιῶν·
στῆ δὲ παρ' Ἀντίνοον, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
δός, φίλος· οὐ μέν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν
ἔμμεναι, ἀλλ' ὤριστος, ἐπεὶ βασιλῆι ἔοικας.

---

393. σίγα: ἄττα plerique, cod γρ. σίγα meliores libri. τοῦτον: τόσσον pauci. πολλὰ ἔπεσσιν: πόλλ' ἐπέεσσιν libri. 394. αἰεὶ: γρ. οἴω cod. Marc. 397. μευ: γρ. μὲν cod. Aug., μάλα Greg. Cor. in Rhet. Gr. VIII p. 773, 7. υἷος: υἱοῦ al. ut Greg. Cor. l. l. et Epim. Hom. p. 423, 4. 398. ἀπὸ: ἀπαὶ unus cod. 400. οὔ τοι: οὔ τι pauci. 401. μήτ' οὖν: μήτε τι al. τό γε: τόδε cod. Ven. 402 spurius? cf. σ 417. 405. ἀπαμειβόμενος προσέειπεν: ἀπαμείβετο φώνησέν τε al. 406. ἔειπας al. 407. ἅπαντες: πάντες al. 408. ἀπόπροθι cod. Aug.: ἀπόπροθεν cet. οἶκος: δόμος pauci. ἐρύκοι: ἐρύξει vel ἐρύξοι pauci. 409. ὑπέφηνε: ὑπέθηκε pauci. τραπέζης: τραπέζῃ plerique ut Apoll. Soph. p. 158, 6. 412. κρεάων: κρειῶν libri. ἔμελλεν: μέλλεν cod. Aug. pr. m. 413. γεύσεσθαι pauci. 415. δός: ὦ unus cod. μέν μοι: μέντοι Eust., γάρ μοι schol. A O 11 et Plut. de vita et poesi Hom. c. 48, an μήν μοι? ὁ κάκιστος verba suspecta. 416. ὤριστος: ἄριστος cod. Vind., an ἔχ' ἄριστος?

τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λώιον ἠέ περ ἄλλοι
σίτου. ἐγὼ δέ κέ σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
ὄλβιος ἀφνειὸν καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ,
τοίῳ ὁποῖος ἔοι καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι·
ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι ἄλλα τε πολλὰ
οἷσί τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων, ἤθελε γάρ που,
ὅς μ' ἅμα ληιστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν
Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδόν, ὄφρ' ἀπολοίμην.
στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
ἔνθ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
αὐτοῦ παρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι,
ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι.
οἳ δ' ὕβρι εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
αὐτούς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀυτή.
οἳ δὲ βοῆς ἀίοντες ἅμ' ἠόι φαινομένηφιν
ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων
χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
φύζαν ἐμοῖσ' ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
στῆναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέι χαλκῷ,
τοὺς δ' ἄναγον ζωούς, σφίσι ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι,
Δμήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρου ἶφι ἄνασσεν·
ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω πήματα πάσχων.
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·

---

418. δέ κέ σε: δέ σέ κε cod. Marc., δ' ἄν σε pauci. 420. ὄλβιος: ὄλβιον pauci. ἀφνειὸν: ἀφνειὸς pauci. 421. ἔοι: ἔω al. 426. δολιχὴν: χαλεπὴν (γρ. δολιχὴν) cod. Aug. ὄφρ' ἀπολοίμην: ἀργαλέην τε (cf. δ 483) cod. Ven. 429. νῆας: νῆα haud pauci. ἔρυσθαι: εἰρυσθαι cod. Marc. 431. ὕβρι cod. Ven.: ὕβρει cet. σφῷ: σφῶν al. 432 pauci om. 434. ἔκτεινον: ἔκτειναν cod. Vrat. 435. ἀίοντες: ἀκούοντες pauci. 439. στῆναι: μεῖναι? cf. ξ 270.
444. ἵκω: ἥκω al.

τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε δαιτὸς ἀνίην;
στῆθ' οὕτως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἴδηαι·
ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδής ἐσσι προΐκτης.
ἑξείης πάντεσσι παρίστασαι· οἱ δὲ διδοῦσιν
μαψιδίως, ἐπεὶ οὔ τις ἐπίσχεσις οὐδ' ἐλεητὺς
ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἑκάστῳ.
τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὢ πόποι, οὐκ ἄρα σοί γ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν·
οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἅλα δοίης,
ὃς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος οὔ τί μοι ἔτλης
σίτου ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν.
ὣς ἔφατ', Ἀντίνοος δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
νῦν δή σ' οὐκέτι καλὰ διὲκ μεγάροιό γ' ὀίω
ἂψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὀνείδεα βάζεις.
ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θρῆνυν ἑλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,
πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὃ δ' ἐστάθη ἠύτε πέτρη
ἔμπεδον, οὐδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο,
ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
ἂψ δ' ὅ γ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, κὰδ δ' ἄρα πήρην
θῆκεν ἐυπλείην, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
οὐ μὴν οὔτ' ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν οὔτε τι πένθος,
ὁππότ' ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχειόμενος κτεάτεσσιν
βλήεται, ἢ περὶ βουσὶν ἢ ἀργεννῇσ' ὀίεσσιν·
αὐτὰρ ἔμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
οὐλομένης, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν.

---

447. μέσον al. 448. καὶ Κύπρον: * Κύπρον τε? ἴδηαι: ἵκηαι al. 449. ὥς τις: ὅστις al. 450—452 νοθεύονται schol. H Vind. 450. παρίστασαι: παρίστασο cod. Ven. 455. οὐδ' ἅλα: οὔδαλα (quod voluit esse i. q. κόπρια) Callistr. 457. σίτου — πάρεστιν: σίτου ἀπάρξασθαι πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων Dio Chrys. 7, 83. 466. ἂψ δ' ὅγ': ἂψ ὅγ', ἂψ δ' ἄρ', ἂψ ἄρ al. 467. ἐυπλείην: ἐυπλείην libri. 469. ὄφρ' εἴπω: ὡς εἴπω? 470. οὐ μήν: οὐ μὰν libri. ἐστὶ μετὰ: ἐστὶν ἐνὶ cod. Gonz. 472. βλήεται: βλήσεται pauci.

ἀλλ᾽ εἴ που πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐρινύες εἰσίν,
Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη.
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
ἔσθι᾽ ἕκηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἄπιθ᾽ ἄλλῃ,
μή σε νέοι διὰ δῶμα ἐρύσσωσ᾽, οἷ᾽ ἀγορεύεις,
ἢ ποδὸς ἢ καὶ χειρός, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
Ἀντίνο᾽, οὐ μὲν καλὰ βάλες δύστηνον ἀλήτην,
οὐλόμεν᾽, εἰ δή πού τις ἐπουράνιος θεός ἐστιν.
καί τε θεοὶ ξείνοισι ἐοικότες ἀλλοδαποῖσιν,
παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.
ὣς ἄρ᾽ ἔφαν μνηστῆρες, ὃ δ᾽ οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Τηλέμαχος δ᾽ ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξεν
βλημένου, οὐδ᾽ ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροιιν,
ἀλλ᾽ ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
τοῦ δ᾽ ὡς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια
βλημένου ἐν μεγάρῳ, μετ᾽ ἄρα δμῳῇσιν ἔειπεν·
αἴθ᾽ οὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.
τὴν δ᾽ αὖτ᾽ Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
εἰ γὰρ ἐπ᾽ ἀρῇσιν τέλος ἡμετέρῃσι γένοιτο·
οὐκ ἄν τις τούτων γε ἐΰθρονον Ἠό᾽ ἵκοιτο.
τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
μαῖ᾽, ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·
Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν.
ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα

475—480 νοθεύονται schol. 475. ἐριννύες al. 478. ἔσθι: ἔσθι᾽ vel ἔσθ᾽ libri. 479. δῶμα cod. Marc.: δώμ᾽ cod. Aug., δώματ᾽ cet. ἐρύσσωσ᾽: ἐρύσωσ᾽ al. 480. ἀποδρύψουσι pauci. 483. καλὰ βάλες: κάλ᾽ ἔβαλες libri. 486. τελέθοντες: τελέθωσι(ν) pauci. 487. ὕβριν τε καὶ εὐνομίην: ὕβρεις τε καὶ εὐνομίας Plat. Soph. p. 216 B et Sext. Empir. p. 394, 15. ἐφορῶντες: ὑφορῶντες cod. Marc. (cf. Plut. mor. p. 777 A), ἐσορῶντες Diod. Sic. 1, 12, ἐφέποντες Himer. Orat. IV, 3 et Synes. de regno c. 15 p. 25 A. 493. μετ᾽ ἄρα: μετά ῥα cod. Aug. 494. βάλοι: βάλῃ cod. Marc., παίοι Vind. κλυτότοξος: ἀργυρότοξος pauci. 496. τέλος: τέκος meliores libri. 497. ἠό᾽: ἠῶ libri. 500. κηρί: νυκτί cod. Vind. 501—504 damnavit Ar. 501. τις: τοι cod. Marc.

ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·
ἔνθ᾽ ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τε δόσαν τε,
οὗτος δὲ θρήνυι πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.
ἡ μὲν ἄρ᾽ ὣς ἀγόρευε μετὰ δμῳῇσι γυναιξίν,
ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ᾽ ἐδείπνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
ἡ δ᾽ ἐπὶ οἷ καλέσασα προσηύδα δῖον ὑφορβόν·
ἔρχεο, δῖ᾽ Εὔμαιε, κιὼν τὸν ξεῖνον ἄνωχθι
ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι ἠδ᾽ ἐρέωμαι
εἴ που Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠὲ πέπυσται
ἢ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικεν.
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσειαν Ἀχαιοί·
οἷ᾽ ὅ γε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
τρεῖς γὰρ δή μιν νύκτας ἔχον, τρία δ᾽ ἤματ᾽ ἔρυξα
ἐν κλισίῃ· πρῶτον γὰρ ἔμ᾽ ἵκετο νηὸς ἀποδράς·
ἀλλ᾽ οὔ πω κακότητα διήνυσε ἣν ἀγορεύων.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρκεται, ὅς τε θεῶν ἒξ
ἀείδῃ δεδαὼς ἔπε᾽ ἱμερόεντα βροτοῖσιν,
τοῦ δ᾽ ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν, ὁππότ᾽ ἀείδῃ·
ὣς ἐμὲ κεῖνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισιν.
φησὶ δ᾽ Ὀδυσσῆος ξεῖνος πατρώιος εἶναι,
Κρήτῃ ναιετάων, ὅθι Μίνωος γένος ἐστίν.
ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ᾽ ἵκετο πήματα πάσχων,
προπροκυλινδόμενος· στεῦται δ᾽ Ὀδυσῆος ἀκοῦσαι
ἀγχοῦ, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐνὶ πίονι δήμῳ,
ζωοῦ· πολλὰ δ᾽ ἄγει κειμήλια ὅνδε δόμονδε.
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν᾽ ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.

---

506. *θαλάμῳ*: *μεγάρῳ* cod. Ven. *ἐδείπνεε*: *ἐδείπνει* plerique. *δῖος*: *θεῖος* cod. Vind. 507. *προσηύδα*: *προσέφη* al. 508. *δῖ᾽*: *δὴ* al. 509. *προσπτύξομαι*: *γρ. προσφθέγξομαι* schol. MV. 510. *εἴ που*: *ἦ που* cod. Vind. 511. *γὰρ*: *δὲ*? 514. *οἷ᾽ ὅ γε*: *γρ. ἦ ὅγε* schol. H. 515. *ἔχων* pauci. 516. *γὰρ ἔμ᾽*: *γάρ μ᾽* pauci. 518. *προτιδέρκεται* cod. Aug. 519. *ἀείδῃ*: *ἀείδει* al. ut Anecd. Paris. vol. 3 p. 297, 23. 520. *ἀείδῃ*: *ἀείδει* pauci. 523. *Κρήτην* cod. Ven. 525. *προπροκυλινδόμενος*: *πρόχνυ κυλινδόμενος* cod. Meerm. 526. *ἀγχοῦ*: *ἀγχόθι*? *ἐνὶ* cod. Vrat.: *ἐν* cet.
529. *ἀντίον*: *ἄντιος* al.

οὗτοι δ' ἠὲ θύρῃσι καθήμενοι ἑψιαάσθων
ἢ αὐτοῦ κατὰ δώματ', ἐπεί σφισι θυμὸς ἐύφρων.
αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,
σῖτος καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν,
οἳ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄις καὶ πίονας αἶγας,
εἰλαπινάζουσιν πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον,
μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
αἶψά κε σὺν ᾧ παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν.
 ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπταρεν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Πηνελόπεια,
αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἔρχεό μοι, τὸν ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.
οὐχ ὁράᾳς ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσι ἔπεσσιν;
τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
αἴ κ' αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
ἕσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
 ὣς φάτο, βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν·
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ξεῖνε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια,
μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τί ἑ θυμὸς
ἀμφὶ πόσει κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυίῃ.
εἰ δέ κέ σε γνώῃ νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,

---

530. ἐψιαάσθων al. 531. δῶμα cod. Ven. 532. ακήρατα: ἀκήριον schol. H ξ 95. 533. μὲν: μέν τ' plerique. 534. ἡμετέρου al. 539. Ὀδυσσεὺς: Ὀδυσεύς τ' al. 540. σὺν ᾧ: * ᾧ σὺν? ἀνδρῶν: ἐλθών (cf. γ 216) pauci. 542. κονάβησε: κονάβισε cod. Ven., καναχησε al. γέλασσε: γέλασε al. 545. οὐχ ὁράᾳς: οὐκ ἀίεις? πᾶσιν: οἷσιν Orig. c. Cels. IV p. 226. an * τοῖσιν ἔειπον? 546. γένοιτο: τε πᾶσιν (γρ. οὐδεὶς κῆρας ἀλύξοι) cod. Vind. 547 non nulli om. ἀλύξει: ἀλύξοι vel ἀλύξαι al. 552. ἀγχοῦ: ἀγχόθι?
554. τί: τέ cod. Marc. 555. πόσει: πόσι al. fortasse recte. κήδε' ἅπερ πεπαθοίη cod. Marc. pr. m. πεπαθυίῃ: γρ. πεποθυίῃ schol. M. 556. εἰ: αἰ vel αἲ al. γνώῃ: γνοίη multi.

ἕσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
χρηίζεις· σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον
γαστέρα βοσκήσεις· δώσει δέ τοι ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Εὔμαι', αἶψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ·
οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὁμὴν δ' ἀνεδέγμεθ' ὀιζύν.
ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὅμιλον
[τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει].
καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' οὗτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κιόντα
οὔ τι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν,
οὔτε τι Τηλέμαχος τό γ' ἐπήρκεσεν οὔτε τις ἄλλος.
τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
μεῖναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἠέλιον καταδύντα·
καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ,
ἀσσοτέρω καθίσασα παραὶ πυρί· εἵματα γάρ τοι
λύγρ' ἔχω· οἶσθα καὶ αὐτός, ἐπεί σε πρῶθ' ἱκέτευσα.
ὣς φάτο, βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
οὐ σύ γ' ἄγεις, Εὔμαιε; τί τοῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
ἦ τινά που δείσας ἐξαίσιον ἠὲ καὶ ἄλλως
αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅ πέρ κ' οἴοιτο καὶ ἄλλος,
ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.
ἀλλά σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἠέλιον καταδύντα.
καὶ δὲ σοὶ ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὦ βασίλεια,

---

557. τῶν: ὧν cod. Marc. et Eust. 558. δὲ καί: δέ κε(ν) al. 559. ὅς: ὡς al. 563. δ' om. cod. Marc. ἀνεδέγμεθ': ἀνεδέγμην pauci. 564. χαλεπῶν: χαλεπὸν al. ὅμιλον: ὄλεθρον pauci. 565 multi om. cf. ο 329. ἵκει: ἥκει, ἧκεν, ἷκεν al. 567. ῥέξαντα: ῥέζοντα al. 568. τό γ': τόδ' al. pauci addunt δμώων οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο (ρ 402). 572 et 573 suspecti. 572. παραί: παρὰ al. τοι: δὴ supra scr. in cod. Harl. 573. ἐπεί σε: * ἐπεί σέ γε? 575. προσηύδα: προσέφη cod. Marc. 577 et 578 pauci om. 578. κακὸς δ': κακός γ' cod. Aug., κακὸς Vind., κακὸν δ' Eust. p. 1823, 33. 581. ὕβριν: γρ. ὕλην (?) schol. H.

οἴην πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος ἠδ' ἐπακοῦσαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος ὀίεται, ὥς περ ἂν εἴη·
οὐ γάρ πού τινες ὧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
ἣ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευεν, ὃ δ' ᾤχετο δῖος ὑφορβὸς
μνηστήρων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι·
ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σύας καὶ κεῖνα φυλάξων,
σὸν καὶ ἐμὸν βίοτον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
αὐτὸν μὲν σὲ πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῷ
μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν,
τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας·
ἠῶθεν δ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἱερήια καλά·
αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.
ὣς φάθ', ὃ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐυξέστου ἐπὶ δίφρου,
πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος
βῆ ῥ' ἴμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἕρκεά τε μέγαρόν τε,
πλεῖον δαιτυμόνων· οἳ δ' ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ
τέρποντ'· ἤδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ.

584. οἴην: οἴῃ cod. Vrat. 586. ὥσπερ: ὅσπερ plerique. 587. πού: πώ plerique. 592. πευθοίαθ' οἱ: πευθοίατο cod. Vind. 595. σάω: σάου cod. Vind. ut Apoll. de pron. p. 59 A. 596. Ἀχαιῶν: Ἀχαιοί al. 600 post 601 collocat cod. Aug. 600. ἠοῦθεν? 602. ἐυξέστου ἐπὶ δίφρου: ἐπὶ θρόνου ἔνθεν (ὅθεν cod. Marc.) ἀνέστη meliores libri. 603. πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος: αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ (cf. ε 95 et ξ 111) cod. Aug., quem versum alii libri versui 603 subiciunt cum nota in margine adscripta, περισσὸς ὁ εἷς ἐκ τῶν β΄. 605. οἳ δ': τοὶ δ' al.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Σ.

Ἦλθε δ᾽ ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
πτωχεύεσκ᾽ Ἰθάκης, μετὰ δ᾽ ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ
ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἲς
οὐδὲ βίη, εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦεν ὁρᾶσθαι.
Ἀρναῖος δ᾽ ὄνομ᾽ ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ
ἐκ γενετῆς· Ἶρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
οὕνεκ᾽ ἀπαγγέλλεσκε κιών, ὅτε πού τις ἀνώγοι·
ὅς ῥ᾽ ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο,
καί μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
εἶκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἕλκῃ.
οὐκ ἀΐεις ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
ἑλκέμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ᾽ αἰσχύνομαι ἔμπης.
ἀλλ᾽ ἄνα, μὴ τάχα νῶιν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται.
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
δαιμόνι᾽, οὔτε τί σε ῥέζω κακὸν οὔτ᾽ ἀγορεύω,
οὔτε τινὰ φθονέω δόμεναι καὶ πόλλ᾽ ἀνελόντα.
οὐδὸς δ᾽ ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται, οὐδέ τί σε χρὴ
ἀλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης
ὥς περ ἐγών, ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
χερσὶ δὲ μή τι λίην προκαλίζεο, μή με χολώσῃς,
μή σε γέρων περ ἐὼν στῆθος καὶ χείλεα φύρσω
αἵματος· ἡσυχίη δ᾽ ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ᾽ εἴη
αὔριον· οὐ μὲν γάρ τί σ᾽ ὑποστρέψεσθαι ὀίω

3. ἀζηχὲς: ἀζυγὲς al. καὶ πιέμεν: καὶ πινέμεν meliores libri, ἠδὲ πιέμεν schol. B Z 201 p. 186 a 37. 4. ἦεν ὁρᾶσθαι: ἦν ὁράασθαι libri. 5. ἔσκε: ἔσχε cod. Marc. θέτο πότνια: θέτο δειλὴ cod. Vind., θέτο οἱ ποτε vel θέτο ποτὲ Etym. M. p. 146, 12. 6. γενετῆς: γρ. γενεῆς schol. H. 7. οὕνεκ᾽ ἀπαγγέλεσκε vel οὕνεκ᾽ ἀπαγγείλεσκε al., οὕνεκεν ἀγγέλλεσκε cod. Ven. πού: κέν schol. Aphthon. in Rhet. Gr. II p. 25, 6. ἀνώγοι: ἀνώγει al. 10. γέρων al.

11. οὐκ ἀΐεις: οὐχ ὁράᾳς (ὁρᾷς cod.) Apoll. Soph. p. 73, 28. ὅτι: ὅτε cod. Marc. ἅπαντες: Ἀχαιοί schol. B Z 201 p. 186 a 45 Etym. M. p. 361, 43. 14. ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν: ἀπαμειβόμενος al.

15. ῥέζω: ῥέξω pauci. οὔτ᾽: οὐδ᾽ cod. Vind. 17. χείσεται: * χήσεται? 18. εἶναι: ἔμμεν? 20. μή τι: μή τε pauci. μή με: μηδὲ al. 23. ὑποστρέψασθαι al.

δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεε Ἶρος ἀλήτης·
ὢ πόποι, ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
γρηὶ καμινοῖ ἶσος· ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην
κόπτων ἀμφοτέρῃσι, χαμαὶ δέ κε πάντας ὀδόντας
γναθμῶν ἐξελάσαιμι συὸς ὣς ληιβοτείρης.
ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἵδε
μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;
ὣς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
οὐδοῦ ἐπὶ ξεστοῦ πανθυμαδὸν ὀκριόωντο.
τοῖιν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο,
ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεε μνηστήρεσσιν·
ὦ φίλοι, οὐ μέν πώ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη,
οἵην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα.
ὁ ξεῖνος καὶ Ἶρος ἐρίζετον ἀλλήλοιιν
χερσὶ μαχέσσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὦκα.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήιξαν γελόωντες,
ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχοὺς κακοείμονας ἠγερέθοντο.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω.
γαστέρες αἵδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί, τὰς ἐπὶ δόρπῳ
κατθέμεθα κνίσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·
ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
τάων ἥν κ' ἐθέλῃσιν ἀναστὰς αὐτὸς ἑλέσθω·
αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν' ἄλλον
πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα.

---

24. *δεύτερον ἐς μέγαρον*: *αὖτις ἔσω μεγάρου* ed. Flor. 26. *ἀγορεύεις* cod. Vind. 27. *καμινοῖ*: *γρ.* *καμινῷ* schol. H. 28. *κόπτων*: *τύπτων* cod. Stuttg. *δέ κε πάντας* schol. H: *δὲ πάντας* cod. Marc., *δ' ἐκ πάντας* cet., *δ' ἅπαντας* Galen. vol. XVIII, 1 p. 424. 31. *μαρναμένω* cod. Vind. 34. *τοῖιν*: *τοῖσι* cod. Marc., *γρ.* *τοῖσι* Eust. 35. *δ' ἄρ'*: *γὰρ* cod. Aug. *μετεφώνεε*: *προσεφώνεε* vel *μετεφώνει* al. 38. *καὶ*: *τε καὶ* plerique. *ἀλλήλοιιν*: *ἀλλήλοισιν* cod. Marc. 39. *μαχέσσασθαι*: *μαχήσασθαι*, *μαχέσασθαι*, *μαχέασθαι*, *μάχεσθαι* al. *ξυνελάσσομεν*: *συνελάσσομεν* cod. Ven. 40. *γελάσαντες* (*γρ.* *γελόωντες*) cod. Aug. 42. *μετέφη*: *μετέφην* cod. Aug. 44. *τὰς*: *ἃς* cod. Vrat., *τὰς δ'* vel *τάς τ'* al. *δόρπῳ*: *δόρπον* pauci. 45. *κνίσης*: *κνίσσης* al., *κνίσ(σ)ῃ* pauci. 46. *νικήσει* al.

ὣς ἔφατ᾽ Ἀντίνοος, τοῖσιν δ᾽ ἐπιάνδανε μῦθος.
τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ φίλοι, οὔ πως ἔστι νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
ἄνδρα γέροντα δύῃ ἀρημένον· ἀλλά με γαστὴρ
ὀτρύνει κακοεργός, ἵνα πληγῇσι δαμείω.
ἀλλ᾽ ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
μή τις ἐπ᾽ Ἴρῳ ἦρα φέρων ἐμὲ χειρὶ βαρείῃ
πλήξῃ ἀτασθάλλων, τούτῳ δέ με ἶφι δαμάσσῃ.
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀπώμνυον ὡς ἐκέλευεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
τοῖσ᾽ αὖτις μετέειφ᾽ ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
ξεῖν᾽, εἴ σ᾽ ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
τοῦτον ἀλέξασθαι, τῶν δ᾽ ἄλλων μή τιν᾽ Ἀχαιῶν
δείδιθ᾽, ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχέσσεται ὅς κέ σε θείνῃ.
ξεινοδόκος μὲν ἐγών, ἐπὶ δ᾽ αἰνεῖτον βασιλῆες,
Ἀντίνοός τε καὶ Εὐρύμαχος, πεπνυμένω ἄμφω.
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπῄνεον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δὲ μηροὺς
καλούς τε μεγάλους τε, φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι
στήθεά τε στιβαροί τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη μέλε᾽ ἤλδανε ποιμένι λαῶν.
μνηστῆρες δ᾽ ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ἦ τάχα Ἶρος Ἄιρος ἐπίσπαστον κακὸν ἕξει,
οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει.

---

50. ἐπιάνδανε: ἐπήνδανε libri. μῦθος: θυμός (γρ. μῦθος) cod. Aug. 51. τοῖς: τῶν cod. Marc., τὸν al. μετέφη: προσέφη ed. Flor. τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς cod. Ven. 55. κρατερὸν al. 56. τις ἐπ᾽: τις? βαρείῃ: παχείῃ al. 57. ἀτασθάλλων: ἀτασθάλων al. δαμάσσῃ: ἐνάσσῃ cod. Vind. 58. ἐπώμνυον meliores libri. 59 pauci om. 60. τοῖς: τοῖς δ᾽ al. μετέειφ᾽: μετέφη al. 62. ἀλέξεσθαι cod. Ven. 63. μαχέσσεται: μαχήσεται (unus μαχήσομαι) libri. θείνῃ: γρ. θείρῃ schol. Vind. 64. ξεινοδόκος: ξεινοδόχος cod. Ven. βασιλῆες: βασιλῆε cod. Ven. fortasse recte. 65. Εὐρύμαχός τε καὶ Ἀντίνοος haud pauci. 67. ῥάκεσιν: ῥάκεσσι al., ῥάκεϊ Eust. p. 1835, 50. μήδεα: μέζεα? 70. μέλε᾽: μέλη schol. B Φ 363. 72. ἄλλον: ἄλλων cod. Vind. 73. τάχα: μάλα schol. HQ σ 79 et schol. B N 824. ἕξει: ἄξει Apoll. Soph. p. 74, 5. γρ. ἄξει schol. H.

ὣς ἄρ' ἔφαν, Ἴρῳ δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός.
ἀλλὰ καὶ ὣς δρηστῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκῃ
δειδιότα· σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
νῦν μὲν μήτ' εἴης, βουγάιε, μήτε γένοιο,
εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις καὶ δείδιας αἰνῶς,
ἄνδρα γέροντα δύῃ ἀρημένον ἥ μιν ἱκάνει.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἴ κέν σ' οὗτος νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
πέμψω σ' ἤπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ,
εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
ὅς κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμῃσι καὶ οὔατα νηλέι χαλκῷ,
μήδεά τ' ἐξερύσας δώῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.
ὣς φάτο, τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα.
ἐς μέσσον δ' ἄναγον· τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον·
δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
ἢ ἐλάσει' ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὖθι πεσόντα,
ἠέ μιν ἦκ' ἐλάσειε τανύσσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
ἦκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίατ' Ἀχαιοί.
δὴ τότ' ἀνασχομένω ὃ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
Ἶρος, ὃ δ' αὐχέν' ἔλασσεν ὑπ' οὔατος, ὀστέα δ' εἴσω
ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθε κατὰ στόμα φοίνιον αἷμα,
καδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας
λακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
χεῖρας ἀνασχόμενοι γέλῳ ἔκθανον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

75. κακῶς: κακὸς al. 76. δρηστῆρες: μνηστῆρες cod. Vrat. ut Dionys. Hal. Ant. Rom. VII, 72. 78. ἐνένιπεν: ἐνίσπεν cod. Vind., ἔνισπεν al. 82. τὸ δὲ: τόδε al. 84. ἤπειρόνδε: Ἠπειρόνδε schol. BQ. — ἐν: ἐνὶ? 87. μήδεα: μέζεα? δώῃ: δώσει cod. Marc. 88. τῷ: τὸν cod. Ven. δ' ἔτι: δέ τι pauci. ἔλλαβε: ἤλυθε (γρ. ἔλλαβε) cod. Aug. 89. μέσσον: μέσον al. ἄναγον: ἄγαγον cod. Vind. fortasse recte. 91. ἐλάσει' cod. Marc.: ἐλάσει, ἐλάσῃ, ἐλάσ(σ)οι, ἐλάσειε cet. λίποι: λίπῃ cod. Ven. 92. τανύσειε(ν) al. 94. ἐπιφρασαίατ' multi. 95. ἀνασχόμενοι al. 97. ἦλθε κατὰ: ἦλθεν ἀνὰ pauci. 98. μακών: χανών editio Aeolica. 99. ποσὶ: ποτὶ al. ἀτὰρ: αὐτὰρ al. 100. ἀνασχόμενοι: ἀνισχόμενοι cod. Ven., ἀνασχόντες Pollux VI, 26. ἀνίσχοντες Phot. Lex. p. 249, 18.

ἕλκε διὲκ προθύροιο λαβὼν ποδός, ὄφρ' ἵκετ' αὐλὴν
αἰθούσης τε θύρας· καί μιν ποτὶ ἑρκίον αὐλῆς
εἷσεν ἀνακλίνας, σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρί,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο σύας τε κύνας τ' ἀπερύκων,
μηδὲ σύ γε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι
λυγρὸς ἐών, μή πού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ.
ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
ἂψ δ' ὅ γ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοὶ δ' ἴσαν εἴσω
ἡδὺ γελώοντες καὶ δεικανόωντο ἔπεσσιν·
Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
ὃς τοῦτον τὸν ἄναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας.
ὣς ἄρ' ἔφαν, χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην παρὰ γαστέρα θῆκεν,
ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δὲ
ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν ἀείρας
καὶ δέπαϊ χρυσέῳ δειδίσκετο, φώνησέν τε·
χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖσ' ἔχεαι πολέεσσιν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀμφίνομ', ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·

ἐν δήμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἤπειρόνδε
εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.

101. ἕλκε: εἷλκε plerique. διὲκ: δι' ἐκ vel διὰ al. 105. σύας τε κύνας τ': κύνας τε σύας τ' cod. Aug. ut Herod. de fig. p. 52, 7. 107. κακὸν: κακῶν pauci. μεῖζον ἐπαύρῃ: μεῖζον ἐπαύρῃς ed. Flor., γρ. ἄλλο πάθῃσθα (cf. Ω 551) schol. H. 108. ὤμοιιν pauci. 110. ἂψ δ' ὅ γ': ἂψ ἄγ' cod. Ven., ἂψ δ' ἄρ al. 111. γελώοντες: γελόωντες, γελώωντες al. δεικανόωντο ἔπεσσιν: (ἐ)δεικανόωντ' ἐπέεσσι libri pauci; addunt ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων (β 324 δ 769 al.). 112. Ζεύς: Ζεῦ pauci. 113. ὅττι: ὅσσα al.
114. ὅς: ὡς (γρ. ὅς) cod. Aug. 115 sq. ἐκ τῶν ἄνωθεν (σ 84) μετηνέχθησαν schol. HVind. 115. δή μιν (γρ. γάρ μιν) cod. Aug.
116. δηλήμον' ἁπάντων cod. Vind. 119 et 120 pauci om.
119. κνίσης: κνίσσης al. 122. ἔς περ: ὥσπερ multi. 123. ἀτὰρ: αὐτὰρ pauci. μὲν νῦν γε: νῦν μέν γε cod. Aug., νῦν μὲν Vind.

τοίου γὰρ καὶ πατρός, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
Νῖσον Δουλιχιῆα ἐΰν τ' ἔμεν ἀφνειόν τε·
τοῦ σ' ἔκ φασι γενέσθαι, ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
τοὔνεκά τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον·
οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο
[πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει].
οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσιν,
καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ.
τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
καὶ γὰρ ἐγώ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,
πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων
πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισιν.
τῷ μή τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη.
ἀλλ' ὅ γε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅττι διδοῖεν.
οἷ' ὁρόω μνηστῆρας ἀτάσθαλα μητιόωντας,
κτήματα κείροντας καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν
ἀνδρὸς ὃν οὐκέτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
δηρὸν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδόν. ἀλλά σε δαίμων
οἴκαδ' ὑπεξαγάγοι, μηδ' ἀντιάσειας ἐκείνῳ,
ὁππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἀναιμωτί γε διακρινέεσθαι ὀίω
μνηστῆρας καὶ κεῖνον, ἐπεί κε μέλαθρον ὑπέλθῃ.
ὣς φάτο, καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον,
ἂψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.

---

126. τοίου γὰρ καί: τοιούτου γὰρ Eust. 127. Νῖσον: Νῆσον pauci. ἔμεν: ἔμμεν' cod. Marc. 130. οὐδέν: οὐδὲν Zenod., v. Ammon. Valck. p. 165 sq. Eust. p. 1841, 22. 131 non nulli libri om. ut Plut. Cons. ad Apoll. c. 6 p. 104 D. cf. P 447. 132. φησί: φασὶ pauci. 133. ὀρώρει al. 134 om. cod. Marc. τελέσωσι: τελέωσι(ν) al., τελέουσι Plut. 140. πίσυνος καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι: * καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι πεποιθώς? 143. * μητιόωντας: μηχανόωντας libri. 146. ἀπέσεσθαι al. 147. ὑπεξάγοι al. 149. διακρινέεσθαι: διακρίνεσθαι cod. Ven., διακρινθήμεναι Plut. de Rom. fort. c. 13 p. 326 C. 150. καὶ κεῖνον: κἀκεῖνον al. ὑπέλθῃ: ὑπέλθοι al., ἐπέλθῃ unus.

αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα φίλον τετιημένος ἦτορ,
νευστάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμός.
ἀλλ' οὐδ' ὣς φύγε κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη
Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ ἶφι δαμῆναι.
ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ,
μνηστήρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα
θυμὸν μνηστήρων ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ υἱέος ἢ πάρος ἦεν.
ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὔ τι πάρος γε,
μνηστήρεσσι φανῆναι ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης·
παιδὶ δέ κεν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἴη,
μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν,
οἵ τ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὄπιθεν φρονέουσιν.
τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἴθι καὶ σῷ παιδὶ ἔπος φάο μηδ' ἐπίκευθε,
χρῶτ' ἀπονιψαμένη καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς·
μηδ' οὕτω δάκρυσσι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
ἔρχευ, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί.
ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα
ἠρῶ ἀθανάτοισι γενειήσαντα ἰδέσθαι.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα, κηδομένη περ,
χρῶτ' ἀπονίψασθαι καὶ ἐπιχρίσασθαι ἀλοιφῇ·

---

153. διὰ: κατὰ plerique, πρὸς cod. Aug. 154. κεφαλῇ: κεφαλὴν al. θυμός: θυμῷ plerique. 160. πετάσειε: θέλξειε al. rectius, ut opinor. 161. γένοιτο: γένηται al. 164. πάρος γε: πάρος περ pauci. 166. τό κε: τό γε cod. Ven. εἴη: ἦεν al., εἶεν cod. Aug. 167 et 168 om. cod. Aug. 167. ὁμιλεῖν: ἐπαινεῖν al. 168. ὄπιθεν: ὄπισθεν al. 170. ναί: καὶ cod. Vind. ἔειπες: ἔειπας al. 171. φάο: φάε cod. Marc. 173. δάκρυσσι: δάκρυσι vel δακρύοισι libri. πρόσωπα: πρόσωπον pauci. 175. μὲν γάρ: γὰρ μὲν cod. Vind. 178. κηδομένη: κηδομένῃ schol. H. 179. ἀπονίψασθαι cod. Vind. et Apoll. Soph. p. 23, 15: ἀπονίπτεσθαι cet. ἐπιχρίσασθαι Apoll. Soph.: ἐπιχρίεσθαι libri.

ἀγλαΐην γὰρ ἐμοί γε θεοί, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
ὤλεσαν, ἐξ οὗ κεῖνος ἔβη κοίλῃσ' ἐνὶ νηυσίν.
ἀλλά μοι Αὐτονόην τε καὶ Ἱπποδάμειαν ἄνωχθι
ἐλθέμεν, ὄφρα κέ μοι παρστήετον ἐν μεγάροισιν·
οἴη δ' οὐκ εἴσειμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.
ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῢς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
κούρῃ Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα
αὐτοῦ ἐνὶ κλιντῆρι· τέως δ' ἄρα δῖα θεάων
ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα θηησαίατ' Ἀχαιοί.
κάλλεϊ μέν οἱ πρῶτα προσώπατα καλὰ κάθηρεν
ἀμβροσίῳ, οἵῳ περ ἐυστέφανος Κυθέρεια
χρίεται, εὖτ' ἂν ἴῃ χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα·
καί μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκε ἰδέσθαι,
λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκεν πριστοῦ ἐλέφαντος.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἔρξασ' ἀπεβήσετο δῖα θεάων,
ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο
φθόγγῳ ἐπερχόμεναι. τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν,
καί ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειὰς φώνησέν τε·
ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψεν.
αἴθε μοι ὣς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἁγνὴ
αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέουσα φίλοιο
παντοίην ἀρετήν, ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν.

---

181. κεῖνος: ἐκεῖνος cod. Ven. ἐνὶ: ἐπὶ Eust. 182. Αὐτονόμην pauci. 183. ὄφρα κέ μοι: ὄφρ' ἂν ἐμοὶ pauci. παρστήετον: παρστείετον? 184. οὐκ εἴσειμι: οὐ κεῖσ' εἶμι al. pauci addunt μίσγεσθαι μνηστῆρσιν· ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη (cf. ξ 27). 186. νέεσθαι: γρ. ἔσεσθαι (ἕπεσθαι?) schol. H. 189. ἀνακλιθεῖσα al. 190. κλιντῆρι· τέως: *κλισμῷ· τῆος? 191. ἵνα θηησαίατ': ἵνα μιν θησαίατ' libri. 192—196 spurii? 192. προσώπατα: πρόσωπα al., πρόσωπά τε unus. 194. ἱμερόεντα: γρ. εἰς ἐρόεντα schol. Vind. 196. πριστοῦ: γρ. λευκοῦ schol. M. 197. ἔρξασ': ῥέξασ' al. ἀπεβήσετο: ἀπεβήσατο al. δῖα θεάων: δῖ' Ἀφροδίτη Zenod. ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη pauci. 200. φώνησέν τε: εἶπέ τε μῦθον cod. Aug. 201. κῶμ' ἐκάλυψεν libri. 202. αἴθε: εἴθε cod. Marc.

ὣς φαμένη κατέβαιν' ὑπερώια σιγαλόεντα,
οὐκ οἴη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.
τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατ', ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν,
πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
ἡ δ' ἄρα Τηλέμαχον προσεφώνεε, ὃν φίλον υἱόν·
Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι οὐδὲ νόημα.
παῖς ἔτ' ἐὼν καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας·
νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσσὶ καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις,
καί κέν τις φαίη γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρός,
ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὁρώμενος, ἀλλότριος φώς,
οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι οὐδὲ νόημα.
οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
ὃς τὸν ξεῖνον ἔασας ἀεικισθήμεναι οὕτως.
πῶς νῦν, εἴ τι ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
ἥμενος ὧδε πάθοι ῥυστακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς;
σοί κ' αἶσχος λώβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
μῆτερ ἐμή, τὸ μὲν οὔ σε νεμεσσῶμαι κεχολῶσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρηα· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
ἀλλά τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
ἐκ γάρ με πλήσσουσι παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος

---

211. ἀμφίπολοι δ' ἄρα οἱ κεδναὶ ἑκάτερθε παρέσταν cod. Ven. 212. ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν: γρ. ἔρως δ' ἄρα θυμὸν ἔθελγεν schol. BM. 213. παραὶ: παρὰ cod. Ven. 214. ἄρα: αὖ al. 215. ἔμπεδοι: ἔμπεδον Eust. 216. παῖς ἔτ': *παιδνὸς? 219. ἐς: εἰς pauci. 221. τόδε: τό γε cod. Harl. 222. οὕτως: οὕτω plerique. 223. πῶς νῦν: πῶς δὴ νῦν al. εἴ τι: εἴ τοι vel εἴ τις al. ἡμετέροισι: ὑμετέροισι al. 225. σοί κ': σοί τ' cod. Aug. πέλοιτο: πέληται cod. Ven., γένοιτο schol. M Ω 22 p. 620 a 15. 226. τὴν δ' αὖ: τὴν αὖ cod. Aug. 227. οὔ σε: οὔ τι cod. Vind. νεμεσσῶμαι: νεμεσῶμαι al. 228—234 laborant, cf. Friedlaender Anal. Hom. p. 476. 229 damnavit Ar. χέρηα: χέρεια plerique. δ' ἔτι: δέ τι al. πάρος—ἦα: γρ. μέγας δέ κε νήπιος εἴην schol. HQ.

οἵδε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ' οὐκ εἰσὶν ἀρωγοί.
οὐ μέν τοι ξείνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη
μνηστήρων ἰότητι, βίῃ δ' ὅ γε φέρτερος ἦεν.
αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
οὕτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,
οἱ δ' ἔντοσθε δόμοιο, λελῦντο δὲ γυῖα ἑκάστου,
ὡς νῦν Ἶρος ἐκεῖνος ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
ἧσται νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικώς,
οὐδ' ὀρθὸς στῆναι δύναται ποσὶν οὐδὲ νέεσθαι
οἴκαδ', ὅπῃ οἱ νόστος, ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Εὐρύμαχος δὲ ἔπεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν·
κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἀν' Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοί,
πλέονές κε μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
ἠῶθεν δαινῦντο, ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν
εἶδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐίσας.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
Εὐρύμαχ', ἦ τοι ἐμὴν ἀρετὴν εἶδός τε δέμας τε
ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργέιοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
μεῖζόν κεν κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτως.
νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.

---

233. ξείνου γε: ξείνου? 235. Ἄπολλον libri. 238. λελῦντο: λέλυντο, λελῦτο, λέλυτο al., λέλυνται cod. Marc. 239. νῦν: οὖν cod. Ven., γρ. γοῦν schol. H. ἐπ': γρ. ἐν schol. H. αὐλείῃσι: αὐλίῃσι al. 240. κεφαλήν al. 241. ὀρθὸς: ὀρθῶς al. στῆναι δύναται: δύναται στῆναι al. 242. οἴκαδ' ὅπῃ: οὐδ' ὅππῃ cod. Marc. γυῖα: γοῦνα cod. Ven. λέλυνται: λέλυντο pauci. 244. δὲ ἔπεσσι: δ' ἐπέεσσι libri. 245. περίφρον al. 246. σε ἴδοιεν: γ' ἐσίδοιεν Strab. VIII p. 369. 247. πλέονές κε: πλείονές κε al. an * μνηστῆρες πλέονές κεν? ὑμετέροισι: ἡμετέροισι al. 248. ἠῶθεν: ἠοῦθεν? δαινῦντο: δαίνυντ', δαίνυτ', δαινύατ', δαινοίατ' libri. 253. τοῖσι δ': τοῖσιν cod. Aug. ἦεν: ἦεν al. ut Aristoph. et Aristarchus. 254. ἀμφιπολεύει al. 255. οὕτω plerique. 256. ἄχομαι: ἔχομαι pauci. ἐπέσσευε(ν): ἐπέχευεν pauci, ἐπέκλωσε unus.

ἦ μὲν δὴ ὅτε τ' ἦε λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν,
δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἑλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα·
ὦ γύναι, οὐ γὰρ ὀίω ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς
ἐκ Τροίης ἐὺ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
καὶ γὰρ Τρῶας φασὶ μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
ἠμὲν ἀκοντιστὰς ἠδὲ ῥυτῆρας διστῶν
ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἵ κε τάχιστα
ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοιίοο πτολέμοιο.
τῷ οὐ οἶδ' εἴ κέν μ' ἀνέῃ θεός, ἦ κε ἁλώω
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
μεμνῆσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν
ὡς νῦν, ἢ ἔτι μᾶλλον ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα ἴδηαι,
γήμασθ' ᾧ κ' ἐθέλησθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιποῦσα.
κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
νὺξ δ' ἔσται ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος ἀντιβολήσει
οὐλομένης ἐμέθεν, τῆς τε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
μνηστήρων οὐχ ἥδε δίκη τὸ πάροιθε τέτυκτο·
οἵ τ' ἀγαθήν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θύγατρα
μνηστεύειν ἐθέλωσι καὶ ἀλλήλοισ' ἐρίσωσιν,
αὐτοὶ τοί γ' ἀπάγουσι βόας καὶ ἴφια μῆλα
κούρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν·
ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν.
ὣς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
οὕνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν

257. μὲν: μὴν? ὅτε τ' ἦε: ὅτε τ' ἤιε, ὅτε τ' ἦε(ν), ὅτ' ἦε al. 259. γὰρ: γάρ τ' al. 263. τάχιστα: μάλιστα cod. Marc. 264. ἔκριναν: κρίνειαν? ὁμοιίοο: ὁμοιίου (ὁμοιοΐο unus) libri, an *ὀλοοίοο? πτολέμοιο: πολέμοιο plerique. 265. οὐ οἶδ': οὐκ οἶδ' libri. εἴ κε(ν): ἤ κεν al. ἀνέῃ: ἀνέσει (unus ἀνέσοι) libri. ἤ κεν: εἴ κεν cod. Ven. ἁλώω: ἀλώω al., γρ. ἀλώην cod. Ven. 268. ἢ ἔτι: ἠέ τι pauci. 269. γενειάσαντα pauci. 270. ᾧ κ': αἴκ' cod. Vind. 271. τὼς cod. Aug. m. sec.: θ' ὥς, δ' ὥς, τόσ' cet., τόσσ' Ar. 275. οὐχ: δ' οὐχ cod. Vind. τὸ πάροιθε: προπάροιθε cod. Marc. 277. ἐθέλουσι(ν) pauci. 278. ἀπάγουσι: ἀνάγουσι? 279. κούρης: κούρῃς al. φίλοισι: φίλῃσι al. δῶρα: ἔργα al. 280 et 282 om. cod. Vind. 282 et 283 Aristophanes videtur damnasse, cf. schol. H. 282. παρέλκετο: παρείλκετο al.

μειλιχίοισι ἔπεσσι, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα.
  τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι,
δέξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν·
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν οὔτε πῃ ἄλλῃ,
πρίν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος.
  ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιάνδανε μῦθος·
δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
Ἀντινόῳ μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον,
ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δύο καὶ δέκα πᾶσαι
χρύσειαι, κληῖσιν ἐυγνάμπτοισ' ἀραρυῖαι.
ὅρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνεικεν,
χρύσεον, ἠλέκτροισι ἐερμένον ἠέλιον ὥς.
ἕρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν,
τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο Πολυκτορίδαο ἄνακτος
ἴσθμιον ἤνεικεν θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα.
ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερώια δῖα γυναικῶν,
τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.
  οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν.
αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἵστασαν ἐν μεγάροισιν,
ὄφρα φαείνοιεν· περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν,
αὖα πάλαι, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ,
καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον

283. μειλιχίοις ἐπέεσσι libri. 285. περίφρον plerique. 289. πρίν γέ σε: πρὶν σέ γε al. 290. ἐπεήνδανε libri. 294. ἐυγνάμπτοις: ἐυγνάπτοις al., ἐυγνάμπτης unus. 296. ἐερμένον: ἐεργμένον pauci (cf. ο 460). 297. δύω: δύο al. θεράποντες: θεράποντε pauci. 298. ἀπελάμπετο: ἀνεδέξατο cod. Marc. 301. ἔνεικεν: ἔδωκεν ed. Flor. 302. δῖα γυναικῶν: σιγαλόεντα cod. Vind. 303. ἄρ' ἅμ': ἄρα vel ἄρ al. 305. τρεψάμενοι: τερψάμενοι pauci. 306. τερπομένοισι: τερψαμένοισι pauci. 307. ἵστασαν: ἔστησαν cod. Marc., ἔστασαν vel ἕστασαν al. 308. περί: ἐπὶ plerique. κάγκανα θῆκαν: κάγκαν' ἔθηκαν cod. Marc. 310. μετέμισγον pauci.

δμῳαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος. αὐτὰρ ὃ τῇσιν
αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
δμῳαὶ Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ᾽, ἵν᾽ αἰδοίη βασίλεια,
τῇ δὲ παρ᾽ ἠλάκατα στροφαλίζετε, τέρπετε δ᾽ αὐτὴν
ἥμεναι ἐν μεγάρῳ, ἢ εἴρια πείκετε χερσίν·
αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.
ἤν περ γάρ κ᾽ ἐθέλωσιν ἐύθρονον Ἠόα μίμνειν,
οὔ τί με νικήσουσι· πολυτλήμων δὲ μάλ᾽ εἰμί.
ὣς ἔφαθ᾽, αἱ δ᾽ ἐγέλασσαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο.
τὸν δ᾽ αἰσχρῶς ἐνένιπε Μελανθὼ καλλιπάρῃος,
τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
παῖδα δὲ ὣς ἀτίταλλε, δίδου δ᾽ ἄρ᾽ ἀθύρματα θυμῷ·
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς ἔχε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης,
ἀλλ᾽ ἥ γ᾽ Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο καὶ φιλέεσκεν.
ἥ ῥ᾽ Ὀδυσῆ᾽ ἐνένιπεν ὀνειδείοισι ἔπεσσιν·
ξεῖνε τάλαν, σύ γέ τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσί,
οὐδ᾽ ἐθέλεις εὕδειν χαλκήιον ἐς δόμον ἐλθὼν
ἠέ που ἐς λέσχην, ἀλλ᾽ ἐνθάδε πόλλ᾽ ἀγορεύεις.
ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην; 333
μή τίς τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
ὅς τίς σ᾽ ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσὶ στιβαρῇσιν
δώματος ἐκπέμψῃσι, φορύξας αἵματι πολλῷ.

θαρσαλέως πολλοῖσι μετ᾽ ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμώνια βάζεις.

312. αὐτὸς vitiosum. 314. ἔρχεσθε: ἔρχεσθαι cod. Vind. δώματ᾽: δῶμα unus cod. βασίλεια: βασιλείη cod. Marc. 316. εἴρια πείκετε: πείκετε εἴρια cod. Marc. 318. ἤν: εἰ cod. Meerm. ἐθέλωσιν: ἐθέλουσιν cod. Aug. ἠόα: ἠῶ libri. 319. νεικήσουσι cod. Vind. 320. ἐγέλασαν al. 321. ἐνένιπε: ἐνένιπτε, ἐνένισπε, ἐνέειπε al. 322. κόμισε pauci. 323. θυμοῦ al. 324. ἔχε: σχέθε al. 325. μισγέσκετο: μιγέσκετο al., ἐμιγέσκετο unus cod. 326. ἐνένιπεν: ἐνένιπτεν, ἐνέ(ν)ειπεν, ἐνένισπεν al. ὀνειδείοισι ἔπεσσιν: ὀνειδ(ε)ίοις ἐπέεσσι libri. 327. ἐσσίν al. 330—332 ἀθετοῦνται schol. Q. 330. θαρσαλέος al. 332. μεταμώλια al. 333. ἦ ῥ᾽ ἀλύεις Lex. Bekk. p. 380, 22. 335. σ᾽ ἀμφί: ἀμφὶ al. κεκοπώς: κεκοφὼς schol. H.

ἀλλ᾽ εἴ που πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐρινύες εἰσίν,
Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη.
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
ἔσθι' ἕκηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἄπιθ᾽ ἄλλῃ,
μή σε νέοι διὰ δῶμα ἐρύσσωσ᾽, οἷ᾽ ἀγορεύεις,
ἢ ποδὸς ἢ καὶ χειρός, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
Ἀντίνο᾽, οὐ μὲν καλὰ βάλες δύστηνον ἀλήτην,
οὐλόμεν᾽, εἰ δή πού τις ἐπουράνιος θεός ἐστιν.
καί τε θεοὶ ξείνοισι ἐοικότες ἀλλοδαποῖσιν,
παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.
ὣς ἄρ᾽ ἔφαν μνηστῆρες, ὃ δ᾽ οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Τηλέμαχος δ᾽ ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξεν
βλημένου, οὐδ᾽ ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροιιν,
ἀλλ᾽ ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
τοῦ δ᾽ ὡς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια
βλημένου ἐν μεγάρῳ, μετ᾽ ἄρα δμῳῇσιν ἔειπεν·
αἴθ᾽ οὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.
τὴν δ᾽ αὖτ᾽ Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
εἰ γὰρ ἐπ᾽ ἀρῇσιν τέλος ἡμετέρῃσι γένοιτο·
οὐκ ἄν τις τούτων γε ἐύθρονον Ἠό᾽ ἵκοιτο.
τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
μαῖ᾽, ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·
Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν.
ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα

475—480 νοθεύονται schol. 475. ἐριννύες al. 478. ἔσθι: ἔσθι᾽ vel ἔσθ᾽ libri. 479. δῶμα cod. Marc.: δώμ᾽ cod. Aug., δώματ᾽ cet. ἐρύσσωσ᾽: ἐρύσωσ᾽ al. 480. ἀποδρύψουσι pauci. 483. καλὰ βάλες: κάλ᾽ ἔβαλες libri. 486. τελέθοντες: τελέθωσι(ν) pauci. 487. ὕβριν τε καὶ εὐνομίην: ὕβρεις τε καὶ εὐνομίας Plat. Soph. p. 216 B et Sext. Empir. p. 394, 15. ἐφορῶντες: ὑφορῶντες cod. Marc. (cf. Plut. mor. p. 777 A), ἐσορῶντες Diod. Sic. 1, 12, ἐφέποντες Himer. Orat. IV, 3 et Synes. de regno c. 15 p. 25 A. 493. μετ᾽ ἄρα: μετά ῥα cod. Aug. 494. βάλοι: βάλῃ cod. Marc., παίοι Vind. κλυτότοξος: ἀργυρότοξος pauci. 496. τέλος: τέκος meliores libri. 497. ἠό᾽: ἠῶ libri. 500. κηρί: νυκτί cod. Vind. 501—504 damnavit Ar. 501. τις: τοι cod. Marc.

ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τε δόσαν τε,
οὗτος δὲ θρήνυι πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευε μετὰ δμῳῇσι γυναιξίν,
ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὃ δ' ἐδείπνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
ἡ δ' ἐπὶ οἷ καλέσασα προσηύδα δῖον ὑφορβόν·
ἔρχεο, δῖ' Εὔμαιε, κιὼν τὸν ξεῖνον ἄνωχθι
ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι ἠδ' ἐρέωμαι
εἴ που Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠὲ πέπυσται
ἢ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικεν.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσειαν Ἀχαιοί·
οἷ' ὅ γε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
τρεῖς γὰρ δή μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἤματ' ἔρυξα
ἐν κλισίῃ· πρῶτον γὰρ ἔμ' ἵκετο νηὸς ἀποδράς·
ἀλλ' οὔ πω κακότητα διήνυσε ἣν ἀγορεύων.
ὡς δ' ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρκεται, ὅς τε θεῶν ἔξ
ἀείδῃ δεδαὼς ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσιν,
τοῦ δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν, ὁππότ' ἀείδῃ·
ὣς ἐμὲ κεῖνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισιν.
φησὶ δ' Ὀδυσσῆος ξεῖνος πατρώιος εἶναι,
Κρήτῃ ναιετάων, ὅθι Μίνωος γένος ἐστίν.
ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πήματα πάσχων,
προπροκυλινδόμενος· στεῦται δ' Ὀδυσῆος ἀκοῦσαι
ἀγχοῦ, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐνὶ πίονι δήμῳ,
ζωοῦ· πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὅνδε δόμονδε.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.

---

506. θαλάμῳ: μεγάρῳ cod. Ven. ἐδείπνεε: ἐδείπνει plerique. δῖος: θεῖος cod. Vind. 507. προσηύδα: προσέφη al. 508. δῖ': δὴ al. 509. προσπτύξομαι: γρ. προσφθέγξομαι schol. MV. 510. εἴ που: ἤ που cod. Vind. 511. γὰρ: δὲ? 514. οἷ' ὅ γε: γρ. ἦ ὅγε schol. H. 515. ἔχων pauci. 516. γὰρ ἔμ': γάρ μ' pauci. 518. προτιδέρκεται cod. Aug. 519. ἀείδῃ: ἀείδει al. ut Anecd. Paris. vol. 3 p. 297, 23. 520. ἀείδῃ: ἀείδει pauci. 523. Κρήτην cod. Ven. 525. προπροκυλινδόμενος: πρόχνυ κυλινδόμενος cod. Meerm. 526. ἀγχοῦ: ἀγχόθι? ἐνὶ cod. Vrat.: ἐν cet.
529. ἀντίον: ἀντίος al.

οὗτοι δ' ἠὲ θύρῃσι καθήμενοι ἑψιαάσθων
ἢ αὐτοῦ κατὰ δώματ', ἐπεί σφισι θυμὸς ἐύφρων.
αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,
σῖτος καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν,
οἳ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄις καὶ πίονας αἶγας,
εἰλαπινάζουσιν πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον,
μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
αἶψά κε σὺν ᾧ παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν.
ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπταρεν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Πηνελόπεια,
αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἔρχεό μοι, τὸν ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.
οὐχ ὁράᾳς ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσι ἔπεσσιν;
τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
αἴ κ' αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
ἕσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
ὣς φάτο, βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν·
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ξεῖνε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια,
μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τί ἑ θυμὸς
ἀμφὶ πόσει κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυίῃ.
εἰ δέ κέ σε γνώῃ νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,

---

530. ἑψιαάσθων al. 531. δῶμα cod. Ven. 532. ἀκήρατα: ἀκήριον schol. H ξ 95. 533. μὲν: μέν τ' plerique. 534. ἡμετέρου al. 539. Ὀδυσεὺς: Ὀδυσεύς τ' al. 540. σὺν ᾧ: * ᾧ σὺν? ἀνδρῶν: ἐλθών (cf. γ 216) pauci. 542. κονάβησε: κονάβισε cod. Ven., καναχῆσε al. γέλασσε: γέλασε al. 545. οὐχ ὁράᾳς: οὐκ ἀίεις? πᾶσιν: οἷσιν Orig. c. Cels. IV p. 226. an * τοῖσιν ἔειπον? 546. γένοιτο: τε πᾶσιν (γρ. οὐδεὶς κῆρας ἀλύξοι) cod. Vind. 547 non nulli om. ἀλύξει: ἀλύξοι vel ἀλύξαι al. 552. ἀγχοῦ: ἀγχόθι? 554. τί: τέ cod. Marc. 555. πόσει: πόσι al. fortasse recte. κήδε' ἅπερ πεπαθοίη cod. Marc. pr. m. πεπαθυίῃ: γρ. πεποθυίῃ schol. M. 556. εἰ: αἰ vel αἲ al. γνώῃ: γνοίη multi.

ἕσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
χρηΐζεις· σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον
γαστέρα βοσκήσεις· δώσει δέ τοι ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Εὔμαι', αἶψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ·
οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὁμὴν δ' ἀνεδέγμεθ' ὀϊζύν.
ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὅμιλον
[τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει].
καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' οὗτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κιόντα
οὔ τι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν,
οὔτε τι Τηλέμαχος τό γ' ἐπήρκεσεν οὔτε τις ἄλλος.
τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
μεῖναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἠέλιον καταδύντα·
καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ,
ἀσσοτέρω καθίσασα παραὶ πυρί· εἵματα γάρ τοι
λύγρ' ἔχω· οἶσθα καὶ αὐτός, ἐπεί σε πρῶθ' ἱκέτευσα.
ὣς φάτο, βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
οὐ σύ γ' ἄγεις, Εὔμαιε; τί τοῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
ἦ τινά που δείσας ἐξαίσιον ἠὲ καὶ ἄλλως
αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅ πέρ κ' οἴοιτο καὶ ἄλλος,
ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.
ἀλλά σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἠέλιον καταδύντα.
καὶ δὲ σοὶ ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὦ βασίλεια,

557. τῶν: ὧν cod. Marc. et Eust. 558. δὲ καὶ: δέ κε(ν) al. 559. ὅς: ὥς al. 563. δ' om. cod. Marc. ἀνεδέγμεθ': ἀνεδέγμην pauci. 564. χαλεπῶν: χαλεπὸν al. ὅμιλον: ὄλεθρον pauci. 565 multi om. cf. ο 329. ἵκει: ἥκει, ἧκεν, ἷκεν al. 567. ῥέξαντα: ῥέζοντα al. 568. τό γ': τόδ' al. pauci addunt δμώων οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο (ρ 402). 572 et 573 suspecti. 572. παραὶ: παρὰ al. τοι: δὴ supra scr. in cod. Harl. 573. ἐπεί σε: * ἐπεὶ σέ γε? 575. προσηύδα: προσέφη cod. Marc. 577 et 578 pauci om. 578. κακὸς δ': κακός γ' cod. Aug., κακὸς Vind., κακὸν δ' Eust. p. 1823, 33. 581. ὕβριν: γρ. ἴλην (?) schol. H.

οἵην πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος ἠδ' ἐπακοῦσαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος ὀΐεται, ὥς περ ἂν εἴη·
οὐ γάρ πού τινες ὧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
ἣ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευεν, ὃ δ' ᾤχετο δῖος ὑφορβὸς
μνηστήρων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι·
ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σύας καὶ κεῖνα φυλάξων,
σὸν καὶ ἐμὸν βίοτον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῷ
μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν,
τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας·
ἠῶθεν δ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἱερήια καλά·
αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.
ὣς φάθ', ὃ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐυξέστου ἐπὶ δίφρου,
πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος
βῆ ῥ' ἴμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἕρκεά τε μέγαρόν τε,
πλεῖον δαιτυμόνων· οἳ δ' ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ
τέρποντ'· ἤδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ.

---

584. οἵην: οἵῃ cod. Vrat. 586. ὥς περ: ὅσπερ plerique. 587. πού: πώ plerique. 592. πευθοίαθ' οἱ: πευθοίατο cod. Vind. 595. σάω: σάου cod. Vind. ut Apoll. de pron. p. 59 A. 596. Ἀχαιῶν: Ἀχαιοί al. 600 post 601 collocat cod. Aug. 600. ἠοῦθεν? 602. ἐυξέστου ἐπὶ δίφρου: ἐπὶ θρόνου ἔνθεν (ὅθεν cod. Marc.) ἀνέστη meliores libri. 603. πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος: αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ (cf. ε 95 et ξ 111) cod. Aug., quem versum alii libri versui 603 subiciunt cum nota in margine adscripta, περισσὸς ὁ εἷς ἐκ τῶν β'. 605. οἳ δ': τοὶ δ' al.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Σ.

Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
πτωχεύεσκ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ
ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἲς
οὐδὲ βίη, εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦεν ὁρᾶσθαι.
Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ
ἐκ γενετῆς· Ἶρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
οὕνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιών, ὅτε πού τις ἀνώγοι·
ὅς ῥ' ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο,
καί μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
εἶκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἕλκῃ.
οὐκ ἀίεις ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
ἑλκέμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπης.
ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶιν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται.
  τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
δαιμόνι', οὔτε τί σε ῥέζω κακὸν οὔτ' ἀγορεύω,
οὔτε τινὰ φθονέω δόμεναι καὶ πόλλ' ἀνελόντα.
οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται, οὐδέ τί σε χρὴ
ἀλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης
ὥς περ ἐγών, ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
χερσὶ δὲ μή τι λίην προκαλίζεο, μή με χολώσῃς,
μή σε γέρων περ ἐὼν στῆθος καὶ χείλεα φύρσω
αἵματος· ἡσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ' εἴη
αὔριον· οὐ μὲν γάρ τί σ' ὑποστρέψεσθαι ὀίω

---

3. ἀζηχὲς: ἀζυγὲς al. καὶ πιέμεν: καὶ πινέμεν meliores libri, ἠδὲ πιέμεν schol. B Z 201 p. 186 a 37. 4. ἦεν ὁρᾶσθαι: ἦν ὁράασθαι libri. 5. ἔσκε: ἔσχε cod. Marc. θέτο πότνια: θέτο δειλὴ cod. Vind., θέτο οἱ ποτε vel θέτο ποτὲ Etym. M. p. 146, 12. 6. γενετῆς: γρ. γενεῆς schol. H. 7. οὕνεκ' ἀπαγγέλλεσκε vel οὕνεκ' ἀπαγγείλεσκε al., οὕνεκεν ἀγγέλλεσκε cod. Ven. πού: κέν schol. Aphthon. in Rhet. Gr. II p. 25, 6. ἀνώγοι: ἀνώγει al. 10. γέρων al.
11. οὐκ ἀίεις: οὐχ ὁράᾳς (ὁρᾷς cod.) Apoll. Soph. p. 73, 28. ὅτι: ὅτε cod. Marc. ἅπαντες: Ἀχαιοί schol. B Z 201 p. 186 a 45 Etym. M. p. 361, 43. 14. ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν: ἀπαμειβόμενος al.
15. ῥέζω: ῥέξω pauci. οὔτ': οὐδ' cod. Vind. 17. χείσεται: * χήσεται? 18. εἶναι: ἔμμεν? 20. μή τι: μή τε pauci. μή με: μηδὲ al. 23. ὑποστρέψασθαι al.

δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεε Ἶρος ἀλήτης·
ὢ πόποι, ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
γρηὶ καμινοῖ ἶσος· ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην
κόπτων ἀμφοτέρῃσι, χαμαὶ δέ κε πάντας ὀδόντας
γναθμῶν ἐξελάσαιμι συὸς ὡς ληιβοτείρης.
ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἵδε
μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;
ὣς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
οὐδοῦ ἐπὶ ξεστοῦ πανθυμαδὸν ὀκριόωντο.
τοῖιν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο,
ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεε μνηστήρεσσιν·
ὦ φίλοι, οὐ μέν πώ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη,
οἵην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα.
ὁ ξεῖνος καὶ Ἶρος ἐρίζετον ἀλλήλοιιν
χερσὶ μαχέσσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὦκα.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήιξαν γελόωντες,
ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχοὺς κακοείμονας ἠγερέθοντο.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω.
γαστέρες αἵδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί, τὰς ἐπὶ δόρπῳ
κατθέμεθα κνίσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·
ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
τάων ἥν κ' ἐθέλῃσιν ἀναστὰς αὐτὸς ἑλέσθω·
αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν' ἄλλον
πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα.

---

24. *δεύτερον ἐς μέγαρον*: *αὖτις ἔσω μεγάρου* ed. Flor. 26. *ἀγορεύεις* cod. Vind. 27. *καμινοῖ*: *γρ. καμινῷ* schol. H. 28. *κόπτων*: *τύπτων* cod. Stuttg. *δέ κε πάντας* schol. H: *δὲ πάντας* cod. Marc., *δ' ἐκ πάντας* cet., *δ' ἅπαντας* Galen. vol. XVIII, 1 p. 424. 31. *μαρναμένω* cod. Vind. 34. *τοῖιν*: *τοῖσι* cod. Marc., *γρ. τοῖσι* Eust. 35. *δ' ἄρ'*: *γὰρ* cod. Aug. *μετεφώνεε*: *προσεφώνεε* vel *μετεφώνει* al. 38. *καὶ*: *τε καὶ* plerique. *ἀλλήλοιιν*: *ἀλλήλοισιν* cod. Marc. 39. *μαχέσσασθαι*: *μαχήσασθαι*, *μαχέσασθαι*, *μαχέασθαι*, *μάχεσθαι* al. *ξυνελάσσομεν*: *συνελάσσομεν* cod. Ven. 40. *γελάσαντες* (*γρ. γελόωντες*) cod. Aug. 42. *μετέφη*: *μετέφην* cod. Aug. 44. *τὰς*: *ἃς* cod. Vrat., *τὰς δ'* vel *τάς τ'* al. *δόρπῳ*: *δόρπον* pauci. 45. *κνίσης*: *κνίσσης* al., *κνίσ(σ)ῃ* pauci. 46. *νικήσει* al.

ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιάνδανε μῦθος.
τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ φίλοι, οὔ πως ἔστι νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
ἄνδρα γέροντα δύῃ ἀρημένον· ἀλλά με γαστὴρ
ὀτρύνει κακοεργός, ἵνα πληγῇσι δαμείω.
ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
μή τις ἐπ' Ἴρῳ ἦρα φέρων ἐμὲ χειρὶ βαρείῃ
πλήξῃ ἀτασθάλλων, τούτῳ δέ με ἶφι δαμάσσῃ.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον ὡς ἐκέλευεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
τοῖσ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
ξεῖν', εἴ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
τοῦτον ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μή τιν' Ἀχαιῶν
δείδιθ', ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχέσσεται ὅς κέ σε θείνῃ.
ξεινοδόκος μὲν ἐγών, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες,
Ἀντίνοός τε καὶ Εὐρύμαχος, πεπνυμένω ἄμφω.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δὲ μηροὺς
καλούς τε μεγάλους τε, φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι
στήθεά τε στιβαροί τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν.
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ἦ τάχα Ἶρος Ἄιρος ἐπίσπαστον κακὸν ἕξει,
οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει.

---

50. ἐπιάνδανε: ἐπήνδανε libri. μῦθος: θυμός (γρ. μῦθος) cod. Aug. 51. τοῖς: τῶν cod. Marc., τὸν al. μετέφη: προσέφη ed. Flor. τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς cod. Ven. 55. κρατερὸν al. 56. τις ἐπ': τις? βαρείῃ: παχείῃ al. 57. ἀτασθάλλων: ἀτασθάλων al. δαμάσσῃ: ἀνύσσῃ cod. Vind. 58. ἐπώμνυον meliores libri. 59 pauci om. 60. τοῖς: τοῖς δ' al. μετέειφ': μετέφη al. 62. ἀλέξεσθαι cod. Ven. 63. μαχέσσεται: μαχήσεται (unus μαχήσομαι) libri. θείνῃ: γρ. θείρῃ schol. Vind. 64. ξεινοδόκος: ξεινοδόχος cod. Ven. βασιλῆες: βασιλῆε cod. Ven. fortasse recte. 65. Εὐρύμαχός τε καὶ Ἀντίνοος haud pauci. 67. ῥάκεσιν: ῥάκεσσι al., ῥάκεϊ Eust. p. 1835, 50. μήδεα: μέζεα? 70. μέλε': μέλη schol. B Φ 363. 72. ἄλλον: ἄλλων cod. Vind. 73. τάχα: μάλα schol. HQ σ 79 et schol. B N 824. ἕξει: ἄξει Apoll. Soph. p. 74, 5. γρ. ἄξει schol. H.

ὣς ἄρ' ἔφαν, Ἴρῳ δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός.
ἀλλὰ καὶ ὣς δρηστῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκῃ
δειδιότα· σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
νῦν μὲν μήτ' εἴης, βουγάιε, μήτε γένοιο,
εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις καὶ δείδιας αἰνῶς,
ἄνδρα γέροντα δύῃ ἀρημένον ἥ μιν ἱκάνει.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἴ κέν σ' οὗτος νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
πέμψω σ' ἤπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ,
εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
ὅς κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμῃσι καὶ οὔατα νηλέι χαλκῷ,
μήδεά τ' ἐξερύσας δώῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.
ὣς φάτο, τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα.
ἐς μέσσον δ' ἄναγον· τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον·
δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
ἢ ἐλάσει' ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὖθι πεσόντα,
ἦέ μιν ἦκ' ἐλάσειε τανύσσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
ἦκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίατ' Ἀχαιοί.
δὴ τότ' ἀνασχομένω ὃ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
Ἶρος, ὃ δ' αὐχέν' ἔλασσεν ὑπ' οὔατος, ὀστέα δ' εἴσω
ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθε κατὰ στόμα φοίνιον αἷμα,
καδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας
λακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
χεῖρας ἀνασχόμενοι γέλῳ ἔκθανον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

---

75. κακῶς: κακὸς al. 76. δρηστῆρες: μνηστῆρες cod. Vrat. ut Dionys. Hal. Ant. Rom. VII, 72. 78. ἐνένιπεν: ἐνένισπεν cod. Vind., ἔνισπεν al. 82. τὸ δὲ: τόδε al. 84. ἠπειρόνδε: Ἤπειρόνδε schol. BQ. ἐν: ἐνὶ? 87. μήδεα: μέζεα? δώῃ: δώσει cod. Marc. 88. τῷ: τὸν cod. Ven. δ' ἔτι: δέ τι pauci. ἔλλαβε: ἤλυθε (γρ. ἔλλαβε) cod. Aug. 89. μέσσον: μέσον al. ἄναγον: ἄγαγον cod. Vind. fortasse recte. 91. ἐλάσει' cod. Marc.: ἐλάσει, ἐλάσῃ, ἐλάσ(σ)οι, ἐλάσεις cet. λίποι: λίπῃ cod. Ven. 92. τανύσειε(ν) al. 94. ἐπιφρασαίατ' multi. 95. ἀνασχόμενοι al. 97. ἦλθε κατὰ: ἦλθεν ἀνὰ pauci. 98. μακών: χανών editio Aeolica. 99. ποσὶ: ποτὶ al. ἀτὰρ: αὐτὰρ al. 100. ἀνασχόμενοι: ἀνισχόμενοι cod. Ven., ἀνασχόντες Pollux VI, 26. ἀνίσχοντες Phot. Lex. p. 249, 16.

ἕλκε διὲκ προθύροιο λαβὼν ποδός, ὄφρ' ἵκετ' αὐλὴν
αἰθούσης τε θύρας· καί μιν ποτὶ ἑρκίον αὐλῆς
εἷσεν ἀνακλίνας, σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρί,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο σύας τε κύνας τ' ἀπερύκων,
μηδὲ σύ γε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι
λυγρὸς ἐών, μή πού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ.
ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
ἂψ δ' ὅ γ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοὶ δ' ἴσαν εἴσω
ἡδὺ γελώοντες καὶ δεικανόωντο ἔπεσσιν·
Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
ὃς τοῦτον τὸν ἄναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας.
ὣς ἄρ' ἔφαν, χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην παρὰ γαστέρα θῆκεν,
ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δὲ
ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν ἀείρας
καὶ δέπαϊ χρυσέῳ δειδίσκετο, φώνησέν τε·
χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖσ' ἔχεαι πολέεσσιν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀμφίνομ', ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·

ἐν δήμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἤπειρόνδε
εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.

101. ἕλκε: εἷλκε plerique. διὲκ: δι' ἐκ vel διὰ al. 105. σύας τε κύνας τ': κύνας τε σύας τ' cod. Aug. ut Herod. de fig. p. 52, 7. 107. κακὸν: κακῶν pauci. μεῖζον ἐπαύρῃ: μεῖζον ἐπαύρῃς ed. Flor., γρ. ἄλλο πάθῃσθα (cf. Ω 551) schol. H. 108. ὤμοισιν pauci. 110. ἂψ δ' ὅ γ': ἂψ ἄγ' cod. Ven., ἂψ δ' ἄρ al. 111. γελώοντες: γελοίωντες, γελόωντες al. δεικανόωντο ἔπεσσιν: (ἐ)δεικανόωντ' ἐπέεσσι libri. pauci addunt ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων (β 324 δ 769 al.). 112. Ζεύς: Ζεῦ pauci. 113. ὅττι: ὅσσα al. 114. ὃς: ὡς (γρ. ὅς) cod. Aug. 115 sq. ἐκ τῶν ἄνωθεν (σ 84) μετηνέχθησαν schol. HVind. 115. δή μιν (γρ. γάρ μιν) cod. Aug. 116. δηλήμον' ἁπάντων cod. Vind. 119 et 120 pauci om. 119. κνίσης: κνίσσης al. 122. ἔς περ: ὥσπερ multi. 123. ἀτὰρ: αὐτὰρ pauci. μὲν νῦν γε: νῦν μέν γε cod. Aug., νῦν μὲν Vind.

τοίου γὰρ καὶ πατρός, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
Νῖσον Δουλιχιῆα ἐύν τ' ἔμεν ἀφνειόν τε·
τοῦ σ' ἔκ φασι γενέσθαι, ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
τοὔνεκά τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον·
οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο
[πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει].
οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσιν,
καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ.
τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγησι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
καὶ γὰρ ἐγώ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,
πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων
πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισιν.
τῷ μή τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη.
ἀλλ' ὅ γε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅττι διδοῖεν.
οἷ' ὁρόω μνηστῆρας ἀτάσθαλα μητιόωντας,
κτήματα κείροντας καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν
ἀνδρὸς ὃν οὐκέτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
δηρὸν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδόν. ἀλλά σε δαίμων
οἴκαδ' ὑπεξαγάγοι, μηδ' ἀντιάσειας ἐκείνῳ,
ὁππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἀναιμωτί γε διακρινέεσθαι ὀίω
μνηστῆρας καὶ κεῖνον, ἐπεί κε μέλαθρον ὑπέλθῃ.
ὣς φάτο, καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον,
ἂψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.

126. τοίου γὰρ καί: τοιοῦτου γὰρ Eust. 127. Νῖσον: Νῆσον pauci. ἔμεν: ἔμμεν' cod. Marc. 130. οὐδέν: οὐθὲν Zenod., v. Ammon. Valck. p. 185 sq. Eust. p. 1841, 22. 131 non nulli libri om. ut Plut. Cons. ad Apoll. c. 6 p. 104 D. cf. P 447. 132. φησί: φασί pauci. 133. ὀρώρει al. 134 om. cod. Marc. τελέσωσι: τελέωσι(ν) al., τελέουσι Plut. 140. πίσυνος καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι: * καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι πεποιθώς? 143. * μητιόωντας: μηχανόωντας libri. 146. ἀπέσεσθαι al. 147. ὑπεξάγοι al. 149. διακρινέεσθαι: διακρίνεσθαι cod. Ven., διακρινθήμεναι Plut. de Rom. fort. c. 13 p. 326 C. 150. καὶ κεῖνον: κἀκεῖνον al. ὑπέλθῃ: ὑπέλθοι al., ἐπέλθῃ unus.

αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα φίλον τετιημένος ἦτορ,
νευστάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμός.
ἀλλ' οὐδ' ὣς φύγε κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη
Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ ἶφι δαμῆναι.
ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ,
μνηστήρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα
θυμὸν μνηστήρων ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ υἱέος ἢ πάρος ἦεν.
ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὔ τι πάρος γε,
μνηστήρεσσι φανῆναι ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης·
παιδὶ δέ κεν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἴη,
μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν,
οἵ τ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὄπιθεν φρονέουσιν.
τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἴθι καὶ σῷ παιδὶ ἔπος φάο μηδ' ἐπίκευθε,
χρῶτ' ἀπονιψαμένη καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς·
μηδ' οὕτω δάκρυσσι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
ἔρχευ, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί.
ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα
ἠρῶ ἀθανάτοισι γενειήσαντα ἰδέσθαι.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα, κηδομένη περ,
χρῶτ' ἀπονίψασθαι καὶ ἐπιχρίσασθαι ἀλοιφῇ·

---

153. διά: κατὰ plerique, πρὸς cod. Aug. 154. κεφαλῇ: κεφαλήν al. θυμός: θυμῷ plerique. 160. πετάσειε: θέλξειε al. rectius, ut opinor. 161. γένοιτο: γένηται al. 164. πάρος γε: πάρος περ pauci. 166. τό κε: τό γε cod. Ven. εἴη: ἦεν al., εἶεν cod. Aug. 167 et 168 om. cod. Aug. 167. ὁμιλεῖν: ἐπαινεῖν al. 168. ὄπιθεν: ὄπισθεν al. 170. ναὶ: καὶ cod. Vind. ἔειπες: ἔειπας al. 171. φάο: φάε cod. Marc. 173. δάκρυσσι: δάκρυσι vel δακρύοισι libri. πρόσωπα: πρόσωπον pauci. 175. μὲν γάρ: γὰρ μέν cod. Vind. 178. κηδομένη: κηδομένῃ schol. H. 179. ἀπονίψασθαι cod. Vind. et Apoll. Soph. p. 23, 15: ἀπονίπτεσθαι cet. ἐπιχρείσασθαι Apoll. Soph.: ἐπιχρίσασθαι libri.

ἀγλαΐην γὰρ ἐμοί γε θεοί, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
ὤλεσαν, ἐξ οὗ κεῖνος ἔβη κοίλῃσ' ἐνὶ νηυσίν.
ἀλλά μοι Αὐτονόην τε καὶ Ἱπποδάμειαν ἄνωχθι
ἐλθέμεν, ὄφρα κέ μοι παρστήετον ἐν μεγάροισιν·
οἴη δ' οὐκ εἴσειμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.
ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῢς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
κούρῃ Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα
αὐτοῦ ἐνὶ κλιντῆρι· τέως δ' ἄρα δῖα θεάων
ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα θηησαίατ' Ἀχαιοί.
κάλλεϊ μέν οἱ πρῶτα προσώπατα καλὰ κάθηρεν
ἀμβροσίῳ, οἵῳ περ ἐυστέφανος Κυθέρεια
χρίεται, εὖτ' ἂν ἴῃ χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα·
καί μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκε ἰδέσθαι,
λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκεν πριστοῦ ἐλέφαντος.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἔρξασ' ἀπεβήσετο δῖα θεάων,
ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο
φθόγγῳ ἐπερχόμεναι. τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν,
καί ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειὰς φώνησέν τε·
ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψεν.
αἴθε μοι ὣς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἁγνὴ
αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέουσα φίλοιο
παντοίην ἀρετήν, ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν.

---

181. *κεῖνος*: *ἐκεῖνος* cod. Ven. *ἐνὶ*: *ἐπὶ* Eust. 182. *Αὐτονόμην* pauci. 183. *ὄφρα κέ μοι*: *ὄφρ' ἂν ἐμοὶ* pauci. *παρστήετον*: *παρστείετον*? 184. *οὐκ εἴσειμι*: *οὐ κεῖσ' εἶμι* al. pauci addunt *μίσγεσθαι μνηστῆρσιν· ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη* (cf. ξ 27). 186. *νέεσθαι*: *γρ. ἔσεσθαι* (*ἕπεσθαι*?) schol. H. 189. *ἀνακλιθεῖσα* al. 190. *κλιντῆρι· τέως*: **κλισμῷ· τῆος*? 191. *ἵνα θηησαίατ'*: *ἵνα μιν θησαίατ'* libri. 192—196 spurii? 192. *προσώπατα*: *πρόσωπα* al., *πρόσωπά τε* unus. 194. *ἱμερόεντα*: *γρ. εἰς ἐρόεντα* schol. Vind. 196. *πριστοῦ*: *γρ. λευκοῦ* schol. M. 197. *ἔρξασ'*: *ἕρξασ'* al. *ἀπεβήσετο*: *ἀπεβήσατο* al. *δῖα θεάων*: *δῖ' Ἀφροδίτη* Zenod. *ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη* pauci. 200. *φώνησέν τε*: *εἶπέ τε μῦθον* cod. Aug. 201. *κῶμ' ἐκάλυψεν* libri. 202. *αἴθε*: *εἴθε* cod. Marc.

ὣς φαμένη κατέβαιν' ὑπερώια σιγαλόεντα,
οὐκ οἴη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
ἣ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.
τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατ', ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν,
πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
ἣ δ' ἄρα Τηλέμαχον προσεφώνεε, ὃν φίλον υἱόν·
Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι οὐδὲ νόημα.
παῖς ἔτ' ἐὼν καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας·
νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσσὶ καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις,
καί κέν τις φαίη γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρός,
ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὁρώμενος, ἀλλότριος φώς,
οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι οὐδὲ νόημα.
οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
ὃς τὸν ξεῖνον ἔασας ἀεικισθήμεναι οὕτως.
πῶς νῦν, εἴ τι ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
ἥμενος ὧδε πάθοι ῥυστακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς;
σοί κ' αἶσχος λώβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
μῆτερ ἐμή, τὸ μὲν οὔ σε νεμεσσῶμαι κεχολῶσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρηα· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
ἀλλά τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
ἐκ γάρ με πλήσσουσι παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος

---

211. ἀμφίπολοι δ' ἄρα οἱ κεδναὶ ἑκάτερθε παρέσταν cod. Ven. 212. ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν: γρ. ἔρως δ' ἄρα θυμὸν ἔθελγεν schol. BM. 213. παραί: παρὰ cod. Ven. 214. ἄρα: αὖ al. 215. ἔμπεδοι: ἔμπεδον Eust. 216. παῖς ἔτ': *παιδνὸς? 219. ἐς: εἰς pauci. 221. τόδε: τό γε cod. Harl. 222. οὕτως: οὕτω plerique. 223. πῶς νῦν: πῶς δὴ νῦν al. εἴ τι: εἴ τοι vel εἴ τις al. ἡμετέροισι: ὑμετέροισι al. 225. σοί κ': σοί τ' cod. Aug. πέλοιτο: πέληται cod. Ven., γένοιτο schol. M Ω 22 p. 620 v. 15. 226. τὴν δ' αὖ: τὴν αὖ cod. Aug. 227. οὔ σε: οὔ τι cod. Vind. νεμεσσῶμαι: νεμεσῶμαι al. 228—234 laborant, cf. Friedlaender Anal. Hom. p. 476. 229 damnavit Ar. χέρηα: χέρεια plerique. δ' ἔτι: δέ τι al. πάρος—ἦα: γρ. μέγας δέ κε νήπιος εἴην schol. HQ.

οἵδε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ' οὐκ εἰσὶν ἀρωγοί.
οὐ μέν τοι ξείνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη
μνηστήρων ἰότητι, βίῃ δ' ὅ γε φέρτερος ἦεν.
αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
οὕτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,
οἱ δ' ἔντοσθε δόμοιο, λελῦντο δὲ γυῖα ἑκάστου,
ὡς νῦν Ἶρος ἐκεῖνος ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
ἧσται νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικώς,
οὐδ' ὀρθὸς στῆναι δύναται ποσὶν οὐδὲ νέεσθαι
οἴκαδ', ὅπῃ οἱ νόστος, ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Εὐρύμαχος δὲ ἔπεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν·
κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἀν' Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοί,
πλέονές κε μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
ἠῶθεν δαινῦντο, ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν
εἶδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
Εὐρύμαχ', ἦ τοι ἐμὴν ἀρετὴν εἶδός τε δέμας τε
ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργέιοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
μεῖζόν κεν κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτως.
νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.

---

233. ξείνου γε: ξείνου? 235. Ἄπολλον libri. 238. λελῦντο: λέλυντο, λελῦτο, λέλυτο al., λέλυνται cod. Marc. 239. νῦν: οὖν cod. Ven., γρ. γοῦν schol. H. ἐπ': γρ. ἐν schol. H. αὐλείῃσι: αὐλῇσι al. 240. κεφαλήν al. 241. ὀρθὸς: ὀρθῶς al. στῆναι δύναται: δύναται στῆναι al. 242. οἴκαδ' ὅπῃ: οὐδ' ὅππῃ cod. Marc. γυῖα: γοῦνα cod. Ven. λέλυνται: λέλυντο pauci. 244. δὲ ἔπεσσι: δ' ἐπέεσσι libri. 245. περίφρον al. 246. σε ἴδοιεν: γ' ἐσίδοιεν Strab. VIII p. 369. 247. πλέονές κε: πλείονές κε al. an * μνηστῆρες πλέονές κεν? ὑμετέροισι: ἡμετέροισι al. 248. ἠῶθεν: ἠοῦθεν? δαινῦντο: δαίνυντ', δαίνυτ', δαινύατ', δαινοίατ' libri. 253. τοῖσι δ': τοῖσιν cod. Aug. ἦεν: ἦεν al. ut Aristoph. et Aristarchus. 254. ἀμφιπολεύει al. 255. οὕτω plerique. 256. ἄχομαι: ἔχομαι pauci. ἐπέσσευε(ν): ἐπέχευεν pauci, ἐπένλωσε unus.

ἦ μὲν δὴ ὅτε τ' ᾖε λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν,
δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἑλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα·
ὦ γύναι, οὐ γὰρ ὀίω ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς
ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
καὶ γὰρ Τρῶας φασὶ μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
ἠμὲν ἀκοντιστὰς ἠδὲ ῥυτῆρας ὀιστῶν
ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἵ κε τάχιστα
ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοιίοο πτολέμοιο.
τῷ οὐ οἶδ' εἴ κέν μ' ἀνέῃ θεός, ἦ κε ἁλώω
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
μεμνῆσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν
ὡς νῦν, ἢ ἔτι μᾶλλον ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα ἴδηαι,
γήμασθ' ᾧ κ' ἐθέλησθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιποῦσα.
κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
νὺξ δ' ἔσται ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος ἀντιβολήσει
οὐλομένης ἐμέθεν, τῆς τε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
μνηστήρων οὐχ ἥδε δίκη τὸ πάροιθε τέτυκτο·
οἵ τ' ἀγαθήν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θύγατρα
μνηστεύειν ἐθέλωσι καὶ ἀλλήλοισ' ἐρίσωσιν,
αὐτοὶ τοί γ' ἀπάγουσι βόας καὶ ἴφια μῆλα
κούρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν·
ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν.
ὣς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
οὕνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν

---

257. μὲν: μὴν? ὅτε τ' ᾖε: ὅτε τ' ᾔει, ὅτε τ' ᾖε(ν), ὅτ' ᾖε al. 259. γὰρ: γάρ τ' al. 263. τάχιστα: μάλιστα cod. Marc. 264. ἔκριναν: κρίνειαν? ὁμοιίοο: ὁμοιίου (ὁμοιοῖο unus) libri, an *ὀλοιίοο? πτολέμοιο: πολέμοιο plerique. 265. οὐ οἶδ': οὐκ οἶδ' libri. εἴ κε(ν): ἤ κεν al. ἀνέῃ: ἀνέσει (unus ἀνέσοι) libri. ἦ κεν: εἴ κεν cod. Ven. ἁλώω: ἀλόω al., γρ. ἁλώην cod. Ven. 268. ἢ ἔτι: ἠέ τι pauci. 269. γενειάσαντα pauci. 270. ᾧ κ': αἴκ' cod. Vind. 271. τὼς cod. Aug. m. sec.: θ' ὣς, δ' ὣς, τόσ' cet., τόσσ' Ar. 275. οὐχ: δ' οὐχ cod. Vind. τὸ πάροιθε: προπάροιθε cod. Marc. 277. ἐθέλουσι(ν) pauci. 278. ἀπάγουσι: ἀνάγουσι? 279. κούρης: κούρῃς al. φίλοισι: φίλῃσι al. δῶρα: ἔργα al. 280 et 282 om. cod. Vind. 282 et 283 Aristophanes videtur damnasse, cf. schol. H. 282. παρέλκετο: παρείλκετο al.

μειλιχίοισι ἔπεσσι, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα.
τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι,
δέξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν·
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν οὔτε πῃ ἄλλῃ,
πρίν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος.
ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιάνδανε μῦθος·
δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
Ἀντινόῳ μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον,
ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δύο καὶ δέκα πᾶσαι
χρύσειαι, κληῖσιν ἐυγνάμπτοισ' ἀραρυῖαι.
ὅρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνεικεν,
χρύσεον, ἠλέκτροισι ἐερμένον ἠέλιον ὥς.
ἕρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν,
τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο Πολυκτορίδαο ἄνακτος
ἴσθμιον ἤνεικεν θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα.
ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερώια δῖα γυναικῶν,
τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.
οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν.
αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἵστασαν ἐν μεγάροισιν,
ὄφρα φαείνοιεν· περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν,
αὖα πάλαι, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ,
καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον

---

283. *μειλιχίοις ἐπέεσσι* libri. 285. *περίφρον* plerique. 289. *πρίν γέ σε*: *πρίν σέ γε* al. 290. *ἐπιήνδανε* libri. 294. *ἐυγνάμπτοις*: *ἐυγνάπτοις* al., *ἐυγνάμπτης* unus. 296. *ἐερμένον*: *ἐεργμένον* pauci (cf. ο 460). 297. *δύω*: *δύο* al. *θεράποντες*: *θεράποντε* pauci. 298. *ἀπελάμπετο*: *ἀνεδέξατο* cod. Marc. 301. *ἔνεικεν*: *ἔδωκεν* ed. Flor. 302. *δῖα γυναικῶν*: *σιγαλόεντα* cod. Vind. 303. *ἄρ' ἅμ'*: *ἄρα* vel *ἄρ* al. 305. *τρεψάμενοι*: *τερψάμενοι* pauci. 306. *τερπομένοισι*: *τερψαμένοισι* pauci. 307. *ἵστασαν*: *ἔστησαν* cod. Marc., *ἔστασαν* vel *ἕστασαν* al. 308. *περί*: *ἐπὶ* plerique. *κάγκανα θῆκαν*: *κάγκαν' ἔθηκαν* cod. Marc. 310. *μετέσμιγον* pauci.

δμφαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος. αὐτὰρ ὁ τῇσιν
αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
δμφαὶ Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ᾽, ἵν᾽ αἰδοίη βασίλεια,
τῇ δὲ παρ᾽ ἠλάκατα στροφαλίζετε, τέρπετε δ᾽ αὐτὴν
ἥμεναι ἐν μεγάρῳ, ἢ εἴρια πείκετε χερσίν·
αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.
ἤν περ γάρ κ᾽ ἐθέλωσιν ἐΰθρονον Ἠόα μίμνειν,
οὔ τί με νικήσουσι· πολυτλήμων δὲ μάλ᾽ εἰμί.
ὣς ἔφαθ᾽, αἱ δ᾽ ἐγέλασσαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο.
τὸν δ᾽ αἰσχρῶς ἐνένιπε Μελανθὼ καλλιπάρῃος,
τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
παῖδα δὲ ὣς ἀτίταλλε, δίδου δ᾽ ἄρ᾽ ἀθύρματα θυμῷ·
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς ἔχε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης,
ἀλλ᾽ ἥ γ᾽ Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο καὶ φιλέεσκεν.
ἥ ῥ᾽ Ὀδυσῆ᾽ ἐνένιπεν ὀνειδείοισι ἔπεσσιν·
ξεῖνε τάλαν, σύ γέ τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσί,
οὐδ᾽ ἐθέλεις εὕδειν χαλκήιον ἐς δόμον ἐλθὼν
ἠέ που ἐς λέσχην, ἀλλ᾽ ἐνθάδε πόλλ᾽ ἀγορεύεις.
ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;
μή τίς τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
ὅς τίς σ᾽ ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσὶ στιβαρῇσιν
δώματος ἐκπέμψῃσι, φορύξας αἵματι πολλῷ.

θαρσαλέως πολλοῖσι μετ᾽ ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμώνια βάζεις.

312. αὐτὸς vitiosum. 314. ἔρχεσθε: ἔρχεσθαι cod. Vind. δώματ᾽: δῶμα unus cod. βασίλεια: βασιλείη cod. Marc. 316. εἴρια πείκετε: πείκετε εἴρια cod. Marc. 318. ἦν: εἰ cod. Meerm. ἐθέλωσιν: ἐθέλουσιν cod. Aug. ἠόα: ἠῶ libri. 319. νικήσουσι cod. Vind. 320. ἐγέλασαν al. 321. ἐνένιπε: ἀνένιπτε, ἐνένισπε, ἐνέειπε al. 322. κόμισε pauci. 323. θυμοῦ al. 324. ἔχε: σχέθε al. 325. μισγέσκετο: μιγέσκετο al., ἐμιγέσκετο unus cod. 326. ἐνένιπεν: ἐνένιπτεν, ἐνέ(ν)ειπεν, ἐνένισπεν al. ὀνειδείοισι ἔπεσσιν: ὀνειδ(ε)ίοις ἐπέεσσι libri. 327. ἐσσίν al. 330—332 ἀθετοῦνται schol. Q. 330. θαρσαλέος al. 332. μεταμώλια al. 333. ἦ ῥ᾽ ἀλύεις Lex. Bekk. p. 380, 22. 335. σ᾽ ἀμφί: ἀμφὶ al. κεκοπώς: κεκοφὼς schol. H.

τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, οἷ' ἀγορεύεις,
κεῖσ' ἐλθών, ἵνα σ' αὖθι διὰ μελεϊστὶ τάμῃσιν.
ὣς εἰπὼν ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας.
βὰν δ' ἴμεναι διὰ δῶμα, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης
ταρβοσύνῃ· φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ὃ παρ λαμπτῆρσι φαείνων αἰθομένοισιν
ἑστήκειν ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
ὥρμαινεν φρεσὶ ᾗσιν, ἅ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.
μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἴα Ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάις ἦρχ' ἀγορεύειν,
κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλον δ' ἑτάροισιν ἔτευχεν·
κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
οὐκ ἀθεεὶ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσήιον ἐς δόμον ἵκει·
ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ
κακ κεφαλῆς, ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι τρίχες οὐδ' ἠβαιαί.
ἦ ῥ', ἅμα τε προσέειπεν Ὀδυσσῆα πτολίπορθον·
ξεῖν', ἦ ἄρ κ' ἐθέλοις θητευέμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην,
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται,
αἱμασιάς τε λέγων καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
ἔνθα κ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι,
εἵματα δ' ἀμφιέσαιμι ποσίν θ' ὑποδήματα δοίην.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις

---

339. αὖθι: αὖτις, αὖτι, αὖτε al. 341. ἴμεναι: ἴέναι pauci. διὰ: κατὰ cod. Ven. 343. πὰρ: παρὰ al. αἰθομένοισιν: αἰθομένῃσιν al. 344. ἑστήκειν: ἑστήκει vel ἑστήκει(ν) al. ἐς πάντας: ἅπαντας pauci. 345. ἀτέλεστα: ἀτέλευτα pauci. γένοντο: γένοιντο cod. Harl. 348. Λαερτιάδην Ὀδυσῆα al. 349. ἀντίον ηὔδα (γρ. ἦρχ' ἀγορεύειν) cod. Vind. 350. γέλον: γέλων (unus γέλω) libri. ἑτάροισιν: ἄρα τοῖσιν al. ἔτευχε: ἔτευξε meliores libri. 352. ὄφρ': ὡς? κελεύει: γρ. ἀνώγει schol. H. 353. ἵκει: ἥκει al. 355. ἔπι (γρ. ἐνὶ) cod. Aug. 356. πτολίπορθον: μεγάθυμον cod. Aug. 357. ἐθέλεις al. 358. τοι: τι cod. Vrat. 361. εἵματα δ': εἵματά τ' al. ποσίν θ': ποσὶν δ' al. 362. κάκ' ἔμμαθες: κάκ' ἔμαθες multi, an * μάθες κακά?

ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσειν κατὰ δῆμον
βούλεαι, ὄφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ' ἄναλτον.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶιν ἔρις ἔργοιο γένοιτο
ὥρῃ εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργου
νήστιες ἄχρι μάλα κνέφαος, ποίη δὲ παρείη,
εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἵ περ ἄριστοι,
αἴθωνες μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίης,
ἥλικες ἰσοφόροι, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
τετράγυον δ' εἴη, εἴκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ·
τῷ κε ἴδοις εἰ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμην.
εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὁρμήσειε Κρονίων
σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη καὶ δύο δοῦρε
καὶ κυνέη πάγχαλκος, ἐπὶ κροτάφοισ' ἀραρυῖα,
τῷ κε ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα,
οὐδ' ἄν μοι τὴν γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγορεύοις.
ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καί τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
καί πού τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἠδὲ κραταιός,
οὕνεκα παρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς.
εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
αἶψά κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα,
φεύγοντι στείνοιτο διὲκ προθύροιο θύραζε.
ὣς ἔφατ', Εὐρύμαχος δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

---

363. πτώσσων al. 364. ἔχῃς — σὴν: ἔχῃ — ἣν cod. Marc. 367. ὥρῃ: ὥρῃ ἐν libri. 368. ἐγὼν: ἐγὼ cod. Marc. 369. καὶ δὲ σὺ: καὶ σὺ δὲ cod. Aug. ἔχοις: ἔχεις pauci. πειρησαίμεθα: πειρησοίμεθα al. 371. καὶ: κε Eust. p. 1851, 39. εἶεν: ἦεν pauci. οἵ περ: ὅσσοι cod. Marc., γρ. ὥσπερ schol. H. 373. ἥλικες ἰσοφόροι? 374. βῶλος: χῶρος al. 375. κε: κέ μ' vel κ' ἐμ' libri. ἴδοις: ἴδῃς pauci. διηνεκέα: διηνεκέως Apoll. Soph. p. 170, 32. 379. κε: κέ μ' (unus κεν) libri. μιγέντα: φανέντα cod. Aug. 380. ἀγορεύεις al. 383. παυροτέροισι καὶ οὐτιδανοῖσιν (γρ. καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν) cod. Aug. 386. διὲκ: καὶ ἐκ cod. Marc. προθύροιο: μεγάροιο al. ut Rhianus. 388. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα: χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ cod. Ven.

ἆ δειλ', ἦ τάχα τοι τελέω κακόν, οἷ' ἀγορεύεις
θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμώνια βάζεις.
ὣς ἄρα φωνήσας σφέλας ἔλλαβεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀμφινόμου πρὸς γοῦνα καθέζετο Δουλιχιῆος,
Εὐρύμαχον δείσας· ὃ δὲ οἰνοχόον βάλε χεῖρα
δεξιτερήν· πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα,
αὐτὰρ ὅ γ' οἰμώξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσιν.
μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,
ὧδε δέ τις εἴπεσκε ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
αἴθ' ὤφελ' ὁ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι
πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' οὔ τι τόσον κέλαδον μετέθηκεν.
νῦν δὲ περὶ πτωχῶν ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι δαιτὸς
ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
δαιμόνιοι, μαίνεσθε καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
βρωτὺν οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὔμμ' ὀροθύνει.
ἀλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες,
ὁππότε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' οὔ τιν' ἐγώ γε.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
ἀντιβίοισι ἔπεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι·

ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην; 393
Νίσου φαίδιμος υἱὸς Ἀρητιάδαο ἄνακτος· 413

389. ἆ: ὦ pauci. 390. θαρσαλέος cod. Harl. 392. μεταμώλια al. 393 haud pauci om. 394. ἔλλαβεν: εἵλετο ed. Flor. 396. δὲ: δ' ἄρ' libri. 401. ὤφελ': ὤφελλ' libri. 402. πρὶν: πρίν γ' cod. Vind. τόσον: πολὺν cod. Meerm. μετέθηκε: μεθέηκε(ν) al. 403 sq. spurii? 403. πτωχῶν: πτωχοῦ al. 404. ἐσθλῆς ἔσσεται: * ἔσσεται ἐσθλῆς? 405. μετέφη pauci. 407. βρωτὺν: βρωτὴν pauci. θεῶν: θεός cod. Ven. et Eust. ὔμμ': ὕμμ' al. 408. ἰόντες: ἐόντες cod. Vind. 409 spurius? ὁππότε: εἴ ποτε al. 410. ἐν: ἐνὶ? 411. θαρσαλέος cod. Harl. 413 plerique om., cf. π 395. Νίσου: Νήσου cod. Vind. 415. ἀντιβίοισι ἔπεσσι: ἀντιβίοις ἐπέεσσι libri. χαλεπαίνοι: προσέειπεν (γρ. χαλεπαίνοι) cod. Marc.

μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε μήτε τιν' ἄλλον
δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
ἀλλ' ἄγε, οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκαδ' ἰόντες·
τὸν ξεῖνον δ' εἰῶμεν ἐνὶ μεγάροισ' Ὀδυσῆος
Τηλεμάχῳ μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.
ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσι ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μούλιος ἥρως,
κῆρυξ Δουλιχιεύς· θεράπων δ' ἔεν Ἀμφινόμοιο·
νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἳ δὲ θεοῖσιν
σπείσαντες μακάρεσσι πίον μελιηδέα οἶνον.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
βάν ῥ' ἴμεναι κείοντες ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ.

Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήια κατθέμεν εἴσω
πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖσι ἔπεσσιν
παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
ἐκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσι ἐοίκει
οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ κατῄκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀυτμή.
πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,

---

416 sq. spurii? cf. υ 324 sq. 416. στυφελίξετε cod. Vind. 418. ἀλλ' ἄγε: ἀλλ' ἄγετ' vel ἀλλά γε libri. 420. δ' εἰῶμεν: δὲ ἐῶμεν vel δ' ἐῶμεν al., an δ' ἰόωμεν? μεγάροις Ὀδυσῆος: μεγάροισιν ἔμπλεον Rhianus. 422. ἑαδότα: ἑαδότα plerique. 423. Μούλιος: * Μώλιος? 424. ἔεν: ἦν libri. 425. νώμησαν al. 426. σπείσαντες; λείψαντες al. 428. βάν ῥ': βὰν δ' al. ἴμεναι: ἰέναι cod. Vind. ἑὰ πρὸς δώμαθ': ἑὸν πρὸς δῶμα?

1. ὑπελείπετο: ὑπολίπετο cod. Ven. 5. μαλακοῖς (unus μαλακοῖσιν) ἐπέεσσι libri. 6. ποθέοντα cod. Ven. 7. ἔοικε libri. 8. οἷά ποτε: οἷς τὸ πάρος Demetr. de eloc. c. 107, οἷα πάρος Max. Plan. in Rhet. Gr. V p. 432. 9. ὅσον cod. Aug. 10. δ' ἔτι: δέ τι al. ἐνὶ: ἐπὶ Demetr. de eloc. et Max. Plan.

μή πως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
ἀλλήλους τρώσητε καταισχύνητέ τε δαῖτα
καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί,
ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρυκλέειαν·
μαῖ', ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρὸς
καλά, τά μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει
πατρὸς ἀποιχομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα.
νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' οὐ πυρὸς ἵξετ' ἀϋτμή.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρυκλέεια·
αἲ γὰρ δή ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο
οἴκου κήδεσθαι καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένη φάος οἴσει;
δμῳὰς δ' οὐκ εἴας προβλωσκέμεν, αἵ κεν ἔφαινον.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ξεῖνος ὅδ'· οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι ὅς κεν ἐμῆς γε
χοίνικος ἅπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθώς.
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
κλήισεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.
τὼ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱὸς
ἐσφόρεον κόρυθάς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας
ἔγχεά τ' ὀξυόεντα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει.
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε ὃν πατέρ' αἶψα·
ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.
ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων καλαί τε μεσόδμαι
εἰλάτιναί τε δοκοὶ καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες
φαίνοντ' ὀφθαλμοῖσ' ὡς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο.

---

12. τε: δὲ al. 15. καλεσάμενος pauci. Εὐρύκλειαν libri. 17. καταθείομεν pauci, κατακείομαι unus. 18 pauci om. 19 sq. spurii? 19. δ' ἔτι: δέ τι al. 20. ἵξετ': ἵκετ' cod. Marc., γρ. ἵκετ' schol. H. 21. Εὐρύκλεια libri. 23. κτήματα: ἔμπεδα Porph. ad Marc. c. 5. cf. β 227. 24. ἀλλ' ἄγε τίς τοι: γρ. ἀλλὰ τίς δή σοι schol. H, ubi corrigas ἀλλὰ τίς ἄν σοι coll. Eust. p. 1853, 52. 30. κλήισεν: κλήισσεν al. θαλάμων (γρ. μεγάρων) cod. Aug. 34. φάος: γρ. φόως schol. H. 38. ὑψόσ': ὕψος al.

ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
σίγα καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε μηδ' ἐρέεινε·
αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ,
ὄφρα κ' ἔτι δμῳὰς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω·
ἡ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶ ἕκαστα.
ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
κείων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὑπὸ λαμπομενάων,
ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
ἔνθ' ἄρα καὶ τότ' ἔλεκτο καὶ Ἠόα δῖαν ἔμιμνεν.
αὐτὰρ ὃ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη ἠὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ.
τῇ παρὰ μὲν κλισίην πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἐφῖζεν,
δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἥν ποτε τέκτων
ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρῆνυν ποσὶν ἧκεν
προσφυέ' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.
ἦλθον δὲ δμῳαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο.
αἳ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ᾕρεον ἠδὲ τραπέζας
καὶ δέπα, ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον·
πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλον, ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
νήησαν ξύλα πολλά, φόως ἔμεν ἠδὲ θέρεσθαι.
ἡ δ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπε Μελανθὼ δεύτερον αὖτις·

---

40. θεὸς: θεῶν Stob. Flor. 33, 17. ἔνδον οἳ: ἔνδον τοὶ meliores libri, an * ἔνθα τοί? 43. αὕτη: γρ. αὐτή Eust. θεῶν: θεοῦ Eust. 44. αὐτοῦ: αὐτός cod. Marc. 45. κ' ἔτι: κέ τοι cod. Marc., κέ τι vel δ' ἔτι al. 46. ἀμφὶ: ἀμφὶς libri. 49. ἱκάνοι: ἱκάνει al. 50. ἠώ vel ἠῶ libri. 51. μεγάροις al., προδόμῳ (γρ. μεγάροις) cod. Aug. 53 sq. cf. ρ 36 sq. 54. ἰκέλη: ἰκέλη al. ἠὲ: ἠδὲ al. χρυσέῃ: χρυσῇ plerique. 58. ὅθ': ὅδ' al. 60 hoc loco incommodus rectius ante 55 cum Bothio collocabitur. δὲ δμῳαί: δ' ἀμφίπολοι? cf. σ 198. 62. δέπα: δέπα' pauci. 63. λαμπτήρων: λαμπτῆρος cod. Marc. ἐπ': ἀπ' cod. Marc. 64. φόως ἔμεν: φάος (vel φόως) τ' ἔμεν Etym. M. p. 565, 39 Etym. Gud. p. 16, 3. 65. Ὀδυσῆ': Ὀδυσῆι al. ἐνένιπε: ἐνένιπτε, ἐνένισπε, ἐνένειπε al.

ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα
δινεύων κατὰ οἶκον, ὀπιπεύσεις δὲ γυναῖκας;
ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
ἢ τάχα καὶ δαλῷ βεβλημένος εἶσθα θύραζε.
τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
δαιμονίη, τί μοι ὧδ' ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ;
ἦ ὅτι δὴ ῥυπόω, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷμαι,
πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασιν.
καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
ὄλβιος ἀφνειὸν καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ,
τοίῳ ὁποῖος ἔοι καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι·
ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ
οἷσί τ' ἐὺ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἤθελε γάρ που.
τῷ νῦν μή ποτε καὶ σύ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσῃς
ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετὰ δμῳῇσι κέκασσαι·
μή πώς τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνῃ,
ἢ Ὀδυσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
εἰ δ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλωλε καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν,
ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἕκητι,
Τηλέμαχος· τὸν δ' οὔ τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
λήθει ἀτασθάλλουσ', ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν.
ὣς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια,
ἀμφίπολον δ' ἐνένιπε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδεές, οὔ τί με λήθεις
ἕρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις·

---

66. νύκτα: νυκτὸς cod. Vind. 67. ὀπιπεύσεις: ὀπιπτεύσεις vel ὀπιπεύεις (sic Apoll. Soph. p. 121, 30) al. 69. εἶσθα: ἦσθα al. 72. ὅτι δὴ ῥυπόω: ὅττ' (vel ὅτε) οὐ λιπόω al. κακὰ: κατὰ cod. Meerm. 73. ἐπείγει: γρ. ἱκάνει schol. M. 76. ὄλβιος: ὄλβιον cod. Vind. πολλάκι: πολλάκις pauci. 77 pauci om. recte, ut opinor. ἔλθοι: ἔλθῃ al. 78. δμῶες: δμωαὶ cod. Vind. μυρίοι: μυρίαι al. 81. τῷ: τοῦτο pauci. πᾶσαν: πάμπαν pauci. 82. ἀγλαΐην τῇ (τὴν al.): ἀγλαΐας τῆς Apoll. Soph. p. 4, 8. 83. μή πως: ἤν πως al., γρ. ἤν πως schol. HM. χαλεπήνῃ: χαλεπαίνῃ cod. Stuttg. 84. ἔλθῃ: ἔλθοι multi. 86. γε: δὲ pauci. 90. ἐνένιπεν: ἠνένιπτεν vel ἐνένισπεν al. 91. ἀδεές: ἀδδεές al. λήθεις: λήσεις cod. Vind. 92. ἔρδουσα al.

πάντα γὰρ εὖ ἤδησθ᾽, ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς·
ὡς τὸν ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
ἀμφὶ πόσει εἴρεσθαι, ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι.
ἦ ῥα, καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ᾽ αὐτοῦ,
ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος ἠδ᾽ ἐπακούσῃ
ὁ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.
ὣς ἔφαθ᾽, ἡ δὲ μάλ᾽ ὀτραλέως κατέθηκε φέρουσα
δίφρον ἐύξεστον καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·
ἔνθα καθέζετ᾽ ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
τίς πόθεν ἔσσ᾽ ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι, οὐκ ἄν τίς σε βροτῶν ἐπ᾽ ἀπείρονα γαῖαν
νεικέοι· ἦ γάρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει,
ὥς τέ τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεουδὴς
ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι ἀνάσσων
εὐδικίας ἀνέχῃσι, φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
πυροὺς καὶ κριθάς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ,
τίκτῃ δ᾽ ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχῃ ἰχθῦς
ἐξ εὐηγρεσίης, ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ᾽ αὐτοῦ.
τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα σῷ ἐνὶ οἴκῳ,
μηδ᾽ ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων
μνησαμένῳ· μάλα δ᾽ εἰμὶ πολύστονος· οὐδέ τί με χρὴ
οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γοόωντά τε μυρόμενόν τε

93. εἴδησθ᾽ cod. Aug., οἴδησθ᾽ Vrat. 95. πόσει: πόσι? 98. ἐπακούσει cod. Marc. 100. ἐπέθηκε cod. Vind. 101. αὐτῷ: αὐτοῦ al. 104. σε: τι cod. Vind. αὐτή: ἄντην? 105. ἔσσ᾽: εἰς libri. 109. τευ ἢ verba vix sana. 110 om. Plat. Reip. II p. 363 B Plut. ad princ. inerud. c. 3 p. 780 F Themist. XV p. 189 A. 113. τίκτῃ (sic Plut.): τίκτει plerique libri. ἔμπεδα: ἄσπετα Rhianus. μῆλα: πάντα pauci ut Themist. παρέχῃ: παρέχει al. 114. εὐηγρεσίης: εὐηγεσίης, εὐεργεσίης, εὐεργασίης libri, γρ. εὐηγερσίης schol. ὑπ᾽ αὐτοῦ: ὑπ᾽ αὐτῷ pauci, ὑπ᾽ αὐτοῖς unus, ἐν αὐτῷ (γρ. ὑπ᾽ αὐτοῦ) cod. Marc. 115. τῷ: ὡς Eust. p. 1857, 32. 116. μηδ᾽ ἐμόν: μηδέ μοι Ar. 117 pauci om. 119. γοόωντά τε: γοόωντά με al.

ἧσθαι, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί·
μή τίς μοι δμῳῶν νεμεσήσεται ἠὲ σύ γ' αὐτή,
φῇ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα με φρένας οἴνῳ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
ξεῖν', ἦ τοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν εἶδός τε δέμας τε
ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργέιοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
μεῖζόν κεν κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτως.
νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
τῷ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι οὔθ' ἱκετάων
οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν·
ἀλλ' Ὀδυσῆα ποθεῦσα φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
οἱ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω.
φᾶρος μέν μοι πρῶτον ἐνέπνευσεν φρεσὶ δαίμων,
στησαμένῃ μέγαν ἱστόν, ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέειπον·
κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὅ κε φᾶρος
ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωι ταφήιον, εἰς ὅτε κέν μιν
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·

ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
οἵ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
οἵ μ' ἀεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.

121. δμῳῶν: Δαναῶν al. ἠὲ σύ γ': ἠὲ σὺ al., ἢ σύ περ cod. Marc. 122 om. cod. Aug. pr. m. ac videtur spurius. φρένας: φρένα? καί με φησὶ δάκρυ πλώειν βεβαρημένον οἴνῳ Aristot. Probl. 30, 1 p. 953 b 12. 126. ἦεν: ἦν al. cf. σ 253. 127. οἶκον (γρ. βίον) cod. Vind. 128. οὕτω libri. 129. ἐπέσσευεν: ἐπέκλωσεν al., ἐπέχευε unus. 130—133 ἀθετῆνται· ἐν δὲ τοῖς πλείστοις οὐδὲ ἐφέροντο schol. H. 134. τῷ: τῶ τ' cod. Vind. 135 spurius?
136. Ὀδυσῆα ποθεῦσα: Ὀδυσ(σ)ῆα ποθέουσα al., Ὀδυσῆα ποθοῦσα unus, Ὀδυσῆ ποθέουσα Ar. cf. schol. h. l. et schol. V Δ 384. φίλον: πόσιν (γρ. φίλον) cod. Vind. 138. μοι: τοι al. φρεσί: μέγα (γρ. φρεσὶ) cod. Marc. 139. ὑφαίνειν (sic Ar.): ὕφαινον plerique. 140. αὐτοῖς μετέειπον: * αὐτοῖσιν ἔειπον? 143. μεταμώλια al. 144. εἰς ὅτε: ὁππότε cod. Ven. 145. τανηλεγέος vel τανηλεγέως pauci.

μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιιάδων νεμεσήσῃ,
αἴ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας.
ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστόν,
νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπεὶ δαΐδας παραθείμην.
ὣς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἔπειθον Ἀχαιούς·
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθε ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πολλὰ τελέσθη,
καὶ τότε δή με διὰ δμῳάς, κύνας οὐκ ἀλεγούσας,
εἶλον ἐπελθόντες καὶ ὁμόκλησαν ἐπέεσσιν.
ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης·
νῦν δ' οὔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον οὔτε τιν' ἄλλην
μῆτιν ἔθ' εὑρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες
γήμασθ', ἀσχαλάᾳ δὲ πάις βίοτον κατεδόντων,
γινώσκων· ἤδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μάλιστα
οἴκου κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἰπὲ τεὸν γένος, ὁππόθεν ἐσσί·
οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου οὐδ' ἀπὸ πέτρης.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
οὐκέτ' ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα;
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· ἦ μέν μ' ἀχέεσσί γε δώσεις,
πλείοσιν ἢ ἔχομαι· ἣ γὰρ δίκη, ὁππότε πάτρης
ἧς ἀπέῃσιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον ὅσσον ἐγὼ νῦν,
πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.

146. νεμεσήσει cod. Vind. 147. κῆται cod. Ven.: κεῖται cet. κτεατίσσας: κτεατίσας al. 150. ἀλλύεσκον: ἀλύεσκον al. ἐπεὶ: ἐπὴν omnes fere libri. 152. τέταρτον al. 153 om. cod. Aug. πολλὰ τελέσθη: πόλλ' ἐτελέσθη libri. 155. ὁμοκλήσαντ' al. 156. ἐξετέλεσα al. 157. ἐκφυγέειν: ἐκφυγέμεν? 158. ἔθ' εὑρίσκω: ἐφευρίσκω (sic schol. δ 1 p. 169, 23), εὑρίσκω, ἀνευρίσκω al. an * εὑρίσκω μῆτιν? 160. γινώσκων: γιγνώσκων al. μάλιστα: μέγας τε al. 161. κῦδος: ὄλβον plerique, κῆδος cod. Aug., γρ. κῦδος schol. H. ὀπάζει: ὀπάζοι vel ὀπάζῃ al. 162. εἰπὲ: ἔειπε cod. Aug. 163. παλαιφάτου: γρ. παλαιφάγου schol. 165 om. cod. Vind. 166. ἀπολήξεις al., ἀπολήξει Apoll. Soph. p. 55, 18. 167 μέν: μὴν? μ' ἀχέεσσί γε: * ἀχέεσσί με? δώσεις: δοίης cod Vind. 168. ἤ: ἤ γ' cod. Marc. 170 om. cod. Aug. pr. m.

ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
Κρήτη τις γαῖ' ἔστι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
καλὴ καὶ πίειρα, περίρρυτος· ἐν δ' ἄνθρωποι
πολλοί, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόληες.
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοί,
ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες
Δωριέες τε τριχάικες δῖοί τε Πελασγοί.
τῇσι δ' ἐνὶ Κνωσὸς μεγάλη πόλις, ἔνθα τε Μίνως
ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής,
πατρὸς ἐμοῖο πατήρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος.
Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι Ἴλιον εἴσω
ᾤχεθ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν, ἐγὼ δ' ὄνομα κλυτὸς Αἴθων,
ὁπλότερος γενεῇ· ὃ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων.
ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼ ἰδόμην καὶ ξείνι' ἔδωκα.
καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγε ἲς ἀνέμοιο,
ἱέμενον Τροίηνδε παραπλάγξασα Μαλειῶν·
στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυίης,
ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι, μόγις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μετάλλα ἄστυδ' ἀνελθών·
ξεῖνον γάρ οἱ ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν αἰδοῖόν τε.
τῷ δ' ἤδη δεκάτη ἢ ἑνδεκάτη πέλεν ἠὼς
οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κορωνίσι Ἴλιον εἴσω.
τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·

171. ἐρέω — μεταλλᾷς: τὸν μῦθον ἐνισπήσω· σὺ δ' ἄκουσον cod. Ven. 172. μέσῳ: μέσῃ Aristid. vol. 1 p. 385. 174. καὶ: ἐν δ'? an τε καί? ἐννήκοντα: ἐνενήκοντα multi. 176. δ' Ἐτεόκρητες: δέ τε καὶ Κρῆτες pauci. 178. τῇσι: τοῖσι haud pauci ut Stob. Flor. 44, 41. Κνωσὸς: Κνωσσὸς plerique. ἔνθα τε: ἔνθα γε Stob., ἐνθάδε Strab. X p. 476. 179. ἐννέωρος: ἐννέορος pauci. ὀαριστής: ὀαριστύς al., ὀαριστεύς cod. Ven. 180. ἐμοῖο: ἐμεῖο al. 182. κορωνίσιν: κορονῇσιν al. 183. ἐγὼ: ἐμοὶ libri. κλυτὸς (sic Herod. schol. A Χ 51): κλυτὸν al. 184. ὁπλότερος: ὁπλοτέρῳ cod. Gonz. γενεῇ: γενεήν pauci. ἅμα: ἄρα plerique (cf. Β 707). 185. ἐγὼ: ἐγὼν libri. 186. Κρήτηνδε: Κρήτην γε cod. Vind. 187. ἱέμενον: ἱέμενον al. 188. Ἀμνισῷ: Ἀμνησῷ (sic schol. A Δ 535) vel Ἀμνισσῷ al. 189. μόγις: μόλις plerique. 191. οἱ: μιν al. 192. πέλεν: ἦν al. 193. σὺν — κορωνίσιν: ἐν — κορονῇσιν pauci.

καί οἱ τοῖσ' ἄλλοισ' ἑτάροισ', οἵ ἅμ' αὐτῷ ἕποντο,
δημόθεν ἄλφιτα δῶκα καὶ αἴθοπα οἶνον ἀγείρας
καὶ βοῦς ἱρεύσασθαι, ἵνα πλησαίατο θυμόν.
ἔνθα δυώδεκα μὲν μένον ἤματα δῖοι Ἀχαιοί·
εἴλει γὰρ βορέης ἄνεμος μέγας οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
εἴα ἵστασθαι, χαλεπὸς δέ τις ὦρορε δαίμων·
τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε, τοὶ δ' ἀνάγοντο.
ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρώς.
ὡς δὲ χιὼν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
ἥν τ' εὖρος κατέτηξεν, ἐπὴν ζέφυρος καταχεύῃ·
τηκομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·
ὣς τῆς τήκετο καλὰ παρήια δάκρυ χεούσης,
κλαιούσης ἑὸν ἄνδρα παρήμενον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
θυμῷ μὲν γοόωσαν ἑὴν ἐλέαιρε γυναῖκα,
ὀφθαλμοὶ δ' ὡς εἰ κέρα ἕστασαν ἠὲ σίδηρος
ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὅ γε δάκρυα κεῦθεν.
ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
νῦν μὲν δή σεῦ, ξεῖνε, ὀίω πειρήσεσθαι,
εἰ ἐτεὸν δὴ κεῖθι σὺν ἀντιθέοισ' ἑτάροισιν
ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὡς ἀγορεύεις,
εἰπέ μοι ὁπποῖ' ἄσσα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο,
αὐτός θ' οἷος ἔην, καὶ ἑταίρους οἵ οἱ ἕποντο.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι, ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα
εἰπέμεν· ἤδη γάρ οἱ ἐεικοστὸν ἔτος ἐστὶν

---

196. τοῖς: τοῖς τ' al. 197. ἀγείρας: ἀείρας meliores libri. 198. ἱερεύσασθαι multi. 200. εἴλει: εἴλει schol. B Z 359. γαίῃ: γαίης al. 202. τρεισκαιδεκάτῃ cod. Marc. 204 pauci om. 205. ὄρεσσιν: ὄρεσφι(ν) pauci. 206. καταχεύῃ: καταχεύοι Eust. 209. ἑὸν: τεὸν cod. Marc., δ' ἑὸν pauci. 211. ἕστασαν: ἔστασαν al. 212. δ' ὅ γε: δέ γε Plut. de virt. mor. c. 4 p. 442 D. 213. τάρφθη: τάρπη cod. Gonz., an τέρφθη? 214. μιν: ἑ? 215. σεῦ: σε pauci. ξεῖνε: ξεῖνέ γ' libri. πειρήσεσθαι: πειρηθῆναι pauci. 216. κεῖθι: κεῖνον cod. Marc. 218. ἄσσα suspectum. 219. αὐτός: αὐτόν? ἔην: ἔεν? οἵ οἱ: οἷοι al. 222. γάρ οἱ: γάρ μοι al.

ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης·
αὐτάρ τοι ἐρέω ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.
χλαῖναν πορφυρέην οὔλην ἔχε δῖος Ὀδυσσεὺς
διπλῆν· αὐτάρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἐλλόν,
ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
ὡς οἳ χρύσεοι ἐόντες ὃ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων,
αὐτὰρ ὃ ἐκφυγέειν μεμαὼς ἤσπαιρε πόδεσσιν.
τὸν δὲ χιτῶν' ἐνόησα περὶ χροῒ σιγαλόεντα,
οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν κάτα ἰσχαλέοιο.
τὼς μὲν ἔην μαλακὸς, λαμπρὸς δ' ἔεν ἠέλιος ὥς·
ἦ μὲν πολλαί γ' αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναῖκες.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
οὐ οἶδ' εἰ τάδε ἕστο περὶ χροῒ οἴκοθ' Ὀδυσσεύς,
ἤ τις ἑταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι
ἤ τίς που καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεὺς
ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.
καί οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ καὶ δίπλακα δῶκα
καλὴν πορφυρέην καὶ τερμιόεντα χιτῶνα,
αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον ἐυσσέλμου ἐπὶ νηός.
καὶ μέν οἱ κῆρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ
εἵπετο· καὶ τόν τοι μυθήσομαι, οἷος ἔην περ.
γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, οὐλοκάρηνος,
Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τῖεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων

---

223. ἐξ οὗ: μέσφ' ὅτε al., γρ. ἐξ οὗ ἐκεῖθεν cod. Marc. ἐπελήλυθε cod. Stuttg. 224. αὐτάρ τοι: αὐτὰρ ἐγὼν vel ἀλλὰ καὶ ὥς al. ἰνδάλλεται ἦτορ: φρεσὶν εἴδεται εἶναι cod. Vind., an ἰνδάλλεται εἶναι? 226. οἱ: τοι al. αὐτάρ τοι περόνη χρυσοῖο τέτυκτο φαεινοῦ cod. Vind. 229. λάων: λαβών schol. BV N 443. 230. ἐόντες: ὄντες libri paene omnes. 231. ἐκφυγέμεν? 234. ἔην: ἔεν? ἔεν: ἦν libri. 235. μὲν: μὴν? 237. οὐ οἶδ': οὐκ οἶδ' libri. τάδε ἕστο: τάδ' ἔεστο al. 241. καί οἱ: καὶ τότ' cod. Vind. 243. ἀπέπεμπον: ἀπόπεμπον pauci. ἐυσσέλμου: ἐυσέλμου al. 244. μέν: μήν? 245. ἔην: ἔεν? 246. ἐν ὤμοισι(ν): ἔην ὤμοισι Eust. ut Galen. vol. VIII p. 774 Apthon. Rhet. I p. 104, 1 Herod. de fig. p. 64, 21 aliique rhetores, ἔην ὤμοις Theo. Rhet. I p. 239, ἐν ὤμοισιν Max. Tyr. XVII, 3. μελανόχροος: μελάγχροος Galen. Aphthon. Herod. 247. ἄλλων: ἄλλον cod. Aug.

ὧν ἑτάρων Ὀδυσεύς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδει.
  ὣς φάτο, τῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
σήματ' ἀναγνούσῃ τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
νῦν μὲν δή μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἐλεεινός,
ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι φίλος τ' ἔσῃ αἰδοῖός τε·
αὐτὴ γὰρ τάδε εἵματ' ἐγὼ πόρον οἷ' ἀγορεύεις,
πτύξασ' ἐκ θαλάμου, περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινὴν
κείνῳ ἄγαλμ' ἔμεναι· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
οἴκαδε νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
ᾤχετ' ἐποψόμενος Κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
  τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμὸν
τῆκε, πόσιν γοόωσα. νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδέν·
καὶ γάρ τίς τ' ἀλλοῖον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα
κουρίδιον, τῷ τέκνα τέκῃ φιλότητι μιγεῖσα,
ἢ Ὀδυσῆ', ὅν φασι θεοῖσ' ἐναλίγκιον εἶναι.
ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω
ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα
ἀγχοῦ, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
ζωοῦ· αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
αἰτίζων ἀνὰ δῆμον. ἀτὰρ ἐρίηρας ἑταίρους
ὤλεσε καὶ νῆα γλαφυρὴν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Θρινακίης ἀπὸ νήσου ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ

248. οἱ: τοι pauci. ᾔδει: ᾔδη multi. 251 sq. non nulli om. 250. σήματ': εἵματ' Apoll. Soph. p. 35, 30. 251. τάρφθη: τάρπη pauci fortasse recte, an τέρφθη? 253. πάρος: καὶ ἄλλως cod. Marc. 255. αὐτή: γρ. αὐτίκα schol. H. 256. θαλάμου: θαλάμοιο al. τ' pauci om. 257. ἔμεναι: ἔμμεναι al., εἶναι cod. Vind. τὸν δ': τὸν cod. Vind. 260. ὀνομαστόν al. 263. μηδέ τι: μηδ' ἔτι al. θυμὸν: θυμῷ cod. Aug. 268. ἐμεῖο: ἐμοῖο al. μῦθον: μύθῳ vel μύθων pauci. 271. ἀγχοῦ: ἀγχόθι? ἐν: ἐνὶ? 272. αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ: πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὅνδε δόμονδε al. 275—277 non nulli om.

Ζεύς τε καὶ Ἠέλιος· τοῦ γὰρ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
οἳ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νεὸς ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν,
οἵ δή μιν πέρι κῆρι θεὸν ὣς τιμήσαντο
καί οἱ πολλὰ δόσαν πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
οἴκαδ' ἀπήμαντον. καί κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς
ἔπλετο· ἀλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἴσατο θυμῷ,
χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
ὣς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων
οἶδ' Ὀδυσεύς, οὐδ' ἄν τις ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος.
ὥς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φείδων·
ὤμνυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτόν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
νῆα κατειρύσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
οἳ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
καί μοι κτήματ' ἔδειξεν ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς·
καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι,
ὅσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
ὅππως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
ἤδη δὴν ἀπεών, ἢ ἀμφαδὸν ἦε κρυφηδόν.
ὣς ὁ μὲν οὕτως ἐστὶ σόος καὶ ἐλεύσεται ἤδη
ἄγχι μάλ', οὐδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
δηρὸν ἀπεσσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὅρκια δώσω.
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἣν ἀφικάνω·

---

278. ἔμβαλε al. 280. τιμήσονται pauci. 283. * ἔπλετο: ἤην, εἴην, εἴη, ἤειν libri. τό γε: τόδε cod. Marc. κέρδιον εἴσατο θυμῷ: * εἴσατο κέρδιον εἶναι? cf. β 320. 286. ἐρίσσειε(ν): ἐρίσειε(ν) al. 288. ἀποσπένδων: γρ. ἐπισπένδων schol. H, cf. ξ 331. 290—292 codex Aug., quidam 291 et 292 om. 295. ὅσσα: τόσσα pauci. μεγάροις: μεγάρῳ? 297. ἐπακούσῃ: ὑπακούσῃ vel ἐπακούσαι al., cf. ξ 328. 299. ἠὲ: ἢ καὶ pauci. 300. οὕτως: οὗτος al. 301. οὐδ' ἔτι: οὐδέ τι multi. 304. ἱστίη: γρ. ἑστίη cod. Aug.

ἦ μέν τοι τάδε πάντα τελείεται ὡς ἀγορεύω.
τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἱσταμένοιο.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
ἀλλά μοι ὧδ' ἀνὰ θυμὸν ὀΐεται ὡς ἔσεταί περ·
οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
τεύξῃ, ἐπεὶ οὐ τοῖοι σημάντορές εἰσ' ἐνὶ οἴκῳ
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, εἴ ποτ' ἔην γε,
ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.
ἀλλά μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνήν,
δέμνια καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
ὥς χ' ἐὺ θαλπιόων χρυσόθρονον Ἠό' ἵκηται.
ἠῶθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαι τε χρῖσαί τε,
ὥς κ' ἔνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδηται
ἥμενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον ὅς κεν ἐκείνων
τοῦτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος· οὐδέ τι ἔργον
ἐνθάδ' ἔτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
πῶς γὰρ ἐμεῦ σύ, ξεῖνε, δαήσεαι εἴ τι γυναικῶν
ἀλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
εἴ κεν ἀυσταλέος, κακὰ εἱμένος ἐν μεγάροισιν
δαινύῃ; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
ὃς μὲν ἀπηνὴς αὐτὸς ἔῃ καὶ ἀπηνέα εἰδῇ,
τῷδε καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω

305. μέν: μήν? τοι: μοι cod. Marc., τῇ Harl., δὴ Aug. 312—316 spurii? 312 corruptus. 314. τεύξῃ: τεύξεαι al. οὐ τοῖοι: οὗτοι vel οὔτι al. εἰσ' ἐνὶ: εἴσιν ἐν Eust. 315. εἴ: ἤ? ἔην: ἔεν? 316. αἰδοίους: αἰδοίους τ' pauci. 317. μιν: μοι cod. Ven. 319—334 suspecti. 319. ὥς χ' ἐΰ: ὥς κεν cod. Marc. ἠό': ἠῶ libri. 320. ἠῶθεν: ἠῶθι al., an ἠοόθεν? 321. Τηλεμάχοιο al. 323. ἀνιάζῃ: ἀνιάζει al. τι: κεν pauci, γρ. τοι Eust. 324. ἐνθάδ' ἔτι: ἐνθάδε τι cod. Marc. πρήξει: πρήξῃ al. 325. σὺ al. om. 326. ἐπίφρονα: ἐχέφρονα cod. Ven. et Eust., γρ. ἐχέφρονα schol. HM. μῆτιν: βουλὴν al. 327. εἴ: αἴ al. 328. τελέθουσιν: τελέουσιν cod. Vind. 330. τῷδε: τῷ δὲ al. πάντες: πάντα cod. Vind.

ζωῷ, ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες·
ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
τοῦ μέν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσιν
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, πολλοί τέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
ἦ τοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
ἤχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο,
κείω δ' ὡς τὸ πάρος περ ἀΰπνους νύκτας ἴαυον·
πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ
ἄεσα καί τ' ἀνέμεινα ἐΰθρονον Ἠόα δῖαν.
οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ
γίνεται· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἅψεται ἡμετέροιο
τάων αἵ τοι δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν
[εἰ μή τις γρηῢς ἔστι παλαιή, κεδνὰ ἰδυῖα,
ἥ τις δὴ τέτληκε τόσα φρεσὶν ὅσσα τ' ἐγώ περ·
τῇ δ' οὐκ ἂν φθονέοιμι ποδῶν ἅψασθαι ἐμεῖο].
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
ξεῖνε φίλ'· οὐ γάρ πώ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε
ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις·
ἔστι δέ μοι γρηῢς πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα,
ἣ κεῖνον δύστηνον ἐῢ τρέφεν ἠδ' ἀτίταλλεν,
δεξαμένη χείρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
ἥ σε πόδας νίψει, ὀλιγηπελέουσά περ ἔμπης.

---

331. τεθνεῶτι: τεθνειῶτι al., τεθνηῶτι cod. Aug. an * ζωῷ, τεθνειῶτι δ'? ἅπαντες: πάντες al. 338. ἤχθεθ': ἔχθεθ'? 340. πάρος περ: πάροιθεν pauci. ἴαυον: ἰαύων cod. Aug. 341. κοίτῃ: κοίτει cod. Vind., οἴκῳ al. 342. ἠόα: ἠῶ libri. 343. οὐδέ τι: οὐ μὲν Etym. M. p. 436, 31. ἐπιήρανα: ἐπίηρ' ἀνὰ multi libri ut Ar. teste Apoll. Soph. p. 73, 12. θυμῷ: θυμὸν al. 344. γίνεται: γίγνεται pauci. 346—348 ἀθετοῦνται schol. MV. 346. κεδνὰ ἰδυῖα: κέδν' εἰδυῖα libri. 347. δὴ τέτληκε τόσ(σ)α: τέτληκε(ν) τόσσα al. 348. τῇ δ' οὐκ ἂν: τήνδε δ' ἂν οὐ (sic Apoll. de pron. p. 73 A) vel τῇδε δ' ἂν οὐ al. ἅψασθαι: ἅψεσθαι pauci. ἐμεῖο: ἐμοῖο al.
349. αὖτε προσέειπε: ἠμείβετ' ἔπειτα pauci. 351. φιλίων: φιλίων τ' al. 353. δέ μοι γρηῢς: γάρ μοι γρηῢς pauci. 355. χείρεσσ' χείρεσσιν pauci. ὅτε μιν: ὅτε cod. Vind.

ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστᾶσα, περίφρων Εὐρυκλέεια,
νίψον σοῖο ἄνακτος ὁμήλικα· καί που Ὀδυσσεὺς
ἤδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας τοιόσδε τε χεῖρας·
αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν.
ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμά, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
ὤ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἦ σε περὶ Ζεὺς
ἀνθρώπων ἤχθηρε θεουδέα θυμὸν ἔχοντα,
οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῳ
πίονα μηρί' ἔκη' οὐδ' ἐξαίτους ἑκατόμβας
ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδους ἀρώμενος ἧος ἵκοιο
γῆράς τε λιπαρὸν θρέψαιό τε φαίδιμον υἱόν·
νῦν δέ τοι οἴῳ πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
οὕτω που καὶ κείνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες
ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δώμαθ' ἵκοιτο,
ὡς σέθεν αἱ κύνες αἵδε καθεψιόωνται ἅπασαι,
τάων νῦν λώβην τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀλεείνων
οὐκ ἐάᾳς νίζειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἄνωγεν
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
τῷ σε πόδας νίψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης
καὶ σέθεν εἵνεκ', ἐπεί μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμὸς
κήδεσιν. ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅττι κε εἴπω·
πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἵκοντο,
ἀλλ' οὔ πώ τινα φημὶ ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι
ὡς σὺ δέμας φωνήν τε πόδας τ' Ὀδυσῆι ἔοικας.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γρηῦ, οὕτω φασὶν ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν

---

357 pauci om. περίφρων: περίφρον cod. Vind. Εὐρυκλέεια: Εὐρύκλεια libri. 358. σοῖο: σεῖο al., δ' οἷο cod. Marc. 361. κατέσχετο: κατέσχεθε schol. V. χερσὶ: καλὰ pauci. 363. ἀμήχανον cod. Vind. 364. ἤχθηρε: ἤχθαιρε al., ἤχθειρε cod. Aug. 367. τῷ: τῷδ' al. ἐδίδους: ἐδίδου, ἐδίδοις, ἐδίδως al. ἧος: εἵως vel ἕως (ὡς ἂν cod. Aug.) libri. ἵκοιο: ἵκοιτο al. 369. οἴῳ: ὧδε σε pauci. ἀφείλετο: ἀπώλετο Epim Hom. p. 409, 28. 370. καὶ κείνῳ: κἀκείνῳ meliores libri, καὶ ἐκείνῳ Eust. 371. κατὰ (γρ. κλυτὰ) cod. Aug. 372. καθεψιόωντο al. 374. νίζειν: νίψειν cod. Marc. ἄνωγεν: ἀνώγει al. 377. ὀρώρεται forma suspecta. 378. ἀλλ' ἄγε: ἀλλά γε pauci. 379. ἵκονται cod. Marc.

ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοιιν
ἔμμεναι, ὡς σύ περ αὐτὴ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις.
ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα,
τοῦ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πουλὺ
ψυχρόν, ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἷζεν ἀπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα·
αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὀίσατο, μή ἑ λαβοῦσα
οὐλὴν ἀμφράσσαιτο καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
νίζε δ' ἄρ' ἆσσον ἰοῦσα ἄναχθ' ἑόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
οὐλήν τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα μετ' Αὐτόλυκόν τε καὶ υἷας,
μητρὸς ἑῆς πατέρ' ἐσθλόν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο
κλεπτοσύνῃ θ' ὅρκῳ τε· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· ὁ δέ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.
Αὐτόλυκος δ' ἐλθὼν Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον
παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς·
τόν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοισ' ἐπὶ γούνασι θῆκεν
παυομένῳ δόρποιο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὕρεο ὅττι κε θεῖο
παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοί ἐστιν.
τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρ τε, τίθεσθ' ὄνομ' ὅττι κε εἴπω·
πολλοῖσιν γὰρ ἐγώ γε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω,
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν·
τῷ δ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον. αὐτὰρ ἐγώ γε,

---

384. εἰκέλω: ἰκέλ(λ)ω al. ἀλλήλοιιν: ἀλλήλοισιν cod. Vind. 387. τοῦ: τῷ plerique. ἐνεχεύατο: ἐξεχεύατο cod. Harl., ἀνεχεύατο Aug., ἐχεύατο pauci, ἐπεχεύατο Pollux X, 77. πουλὺ: πολλὸν al. 389. ἷζεν: ἷζαν' cod. Marc., ἕζεν al. ἀπ': ἐπ' plerique.. ποτὶ: περὶ cod. Aug. 390. ὀίσσατο al. 391. ἀμφράσσαιτο vel ἀναφράσαιτο al. 394. Παρνησόνδ': Παρνησσόνδ' cod. Marc., Παρνησσὸν al. 396. θ' ὅρκῳ τε· γρ. νε νόῳ τε cod. Vind. 397. μηρία καῖεν: μηρία κῆεν cod. Marc., μηρί' ἔκηεν al. 399. ἐλθὼν Ἰθάκης: Ἰθάκης ἐλθὼν pauci. 400. κιχήσατο: θεήσατο vel θοήσατο pauci. 401. Εὐρύκλεια libri, γρ. Ἀντίκλεια schol. H. θῆκε: θεῖσα cod. Aug. 403. θεῖο: θείης, θείω, θεῖαι al. 404. πολυάρρητος al. 406. θύγατέρ τε al. 407. ἐγώ γε: ἐγὼ vel ἐγὼ δὴ (sic schol. α 75) al. 408. πουλυβότειραν: βωτιάνειραν al.

ὁππότ' ἂν ἡβήσας μητρώιον ἐς μέγα δῶμα
ἔλθῃ Παρνησόνδ', ὅθι πού μοι κτήματ' ἔασιν,
τῶν οἱ ἐγὼ δώσω καί μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.
τῶν ἕνεκ' ἦλθ' Ὀδυσεύς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.
τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
χερσίν τ' ἠσπάζοντο ἔπεσσί τε μειλιχίοισιν·
μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς περιφῦσ' Ὀδυσῆι
κύσσ' ἄρα μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά.
Αὐτόλυκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισιν
δεῖπνον ἐφοπλίσσαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν,
αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενα πενταέτηρον·
τὸν δέρον ἀμφί θ' ἕπον καί μιν διέχευαν ἅπαντα,
μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως, δάσσαντό τε μοίρας.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
βάν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην, ἠμὲν κύνες ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἤιεν· αἰπὺ δ' ὄρος προσέβαν καταειμένον ὕλῃ
Παρνησοῦ, τάχα δ' ἵκανον πτύχας ἠνεμοέσσας.
ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο,
οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἵκανον ἐπακτῆρες· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν
ἴχνι' ἐρευνῶντες κύνες ἤισαν, αὐτὰρ ὄπισθεν
υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἤιεν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.

411. Παρνησσόνδε cod. Marc. et Eust. 413. πόροι: πόρῃ al. 417. κύσσ': κῦσ' al. 419. ἐφοπλίσσαι: ἐφοπλίσαι al. ὀτρύνοντος: ὀτρύναντος cod. Ven. 420. πίονα (γρ. ἄρσενα) cod. Aug. 421. ἀμφί θ': ἀμφὶ δ' cod. Marc. 423. δάσσαντό τε μοίρας cod. Aug. et ed. Flor.: ἐρύσαντό τε μοίρας vel ἐρύσαντό τε πάντα al., δάσσαντό τε πάντα cod. Ven. 431. προσέβαν: ἐπέβαν al. κατακείμενον (γρ. καταειμένον) cod. Aug. ὕλῃ: ὕλην al. 432. Παρνησσοῦ multi. 433. ἀρούρας: ἀρούραις cod. Vrat. 434. ἀκαλαρρείταο: ἀκαλαρρείταο? 435. βῆσσαν: βῆσαν cod. Aug. 436. ἴχνι': ἴχνη libri haud pauci ut schol. Soph. Ai. 7.

ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
τὴν μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
οὔτε μιν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνὴ
ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἤλιθα πολλή.
τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἦλθε ποδοῖιν,
ὡς ἐπάγοντες ἐπῇσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο,
φρίξας εὖ λοφιήν, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς,
στῆ ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρώτιστος Ὀδυσσεὺς
ἔσσυτ' ἀνασχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
γουνὸς ὕπερ, πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι
λικριφὶς ἀΐξας, οὐδ' ὀστέον ἵκετο φωτός.
τὸν δ' Ὀδυσεὺς οὔτησε τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
ἄντικρυς δὲ διῆλθε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή·
καδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο,
ὠτειλὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
δῆσαν ἐπισταμένως, ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν
ἔσχεθον, αἶψα δ' ἵκοντο φίλου πρὸς δώματα πατρός.
τὸν μὲν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
εὖ ἰησάμενοι ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες
καρπαλίμως χαίροντα φίλην χαίροντες ἔπεμπον
εἰς Ἰθάκην. τῷ μέν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
χαῖρον νοστήσαντι καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
οὐλὴν ὅττι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν
ὥς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι,

---

440. διάει: διάη pauci libri et schol. V. 443. ἐνέην: ἔνεεν? 444. τὸν δ': τῶν δ' al. ἦλθε ποδοῖιν: ἤλυθε ποσσὶν cod. Ven. 445. ὡς: ὧς al., οὓς vel ἃς pauci. 446. εὖ λοφιήν: εὐλοφίην pauci, ἐς λοφιὴν unus cod., εὖ λοφιὴν Apoll. de pron. p. 97 B. an * μὲν λοφιήν? πῦρ δ': πῦρ cod. Aug. 447. στῆ ῥ': στῆ δ' al. 453. ἄντικρυς: ἀντικρὺ libri. 454. ἔπεσ' ἐν: ἔπεσεν al. 455. ἀμφεπένοντο al. 458. φίλου: φίλα cod. Vind. cf. Hymn. Cer. 107. 180. 461. φίλην: φίλως plerique, φίλον (γρ. φίλως) cod. Aug. χαίροντες: ἐς πατρίδ' pauci. 463. ἐξερέεινον: ἐξερέοντο? ἅπαντα (γρ. ἕκαστα) cod. Vind. 464. ἄρα σφίσιν: ἄρα σφιν al., ἄρα τοῖσιν cod. Vind. 465. ὥς μιν: ὅς μιν cod. Aug.

Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
τὴν γρηῦς χείρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα
γνῶ ῥ' ἐπιμασσαμένη, πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι·
ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη, καναχῆσε δὲ χαλκός,
ἂψ δ' ἑτέρωσε κλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ.
τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλεν φρένα, τὼ δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
ἁψαμένη δὲ γενείου Ὀδυσσῆα προσέειπεν·
ἦ μάλ' Ὀδυσσεύς ἐσσί, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἐγώ γε
πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάασθαι.
ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα.
ἣ δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύνατ' ἀντίη οὔτε νοῆσαι·
τῇ γὰρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
χείρ' ἐπιμασσάμενος φάρυγος λάβε δεξιτερῆφιν,
τῇ δ' ἑτέρῃ ἕθεν ἆσσον ἐρύσσατο φώνησέν τε·
μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ
τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας
ἦλθον ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
σίγα, μή τίς τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἴ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
οὐδὲ τροφοῦ οὔσης σεῦ ἀφέξομαι, ὁππότ' ἂν ἄλλας
δμῳὰς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείνωμι γυναῖκας.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια:

---

466. Παρνησσόνδ' al. 467. καταπρηνέσσ(σ)ι al. 468. ῥ' om. Eust. 469 om. Plut. de vita et poesi Hom. c. 217. 471. τὴν: τῇ schol. Pind. Nem. 1, 85. ἅμα: ἄρα pauci. 474. μάλ': σύ γ' al. οὐδέ σ': οὔ σέ τ' cod. Ven. 475. πάντα vitiosum. 477. πεφραδέμεν? 478. οὐδ' αὖτ' ἀθρῆσαι Apoll. Soph. p. 13,3. ἀντίη: ἀντίον al. οὔτε: οὐδὲ cod. Aug. ut Apoll. Soph. 479. τῇ γάρ: τῇδ' ἄρ al. 481. ἐρύσσατο: ἐρύσατο al. 482. ἔτραφες cod. Vind. 484. ἤλυθον εἰκοστῷ libri. ἐς: εἰς al. 486. μή τίς τ': μή τις al., μή τίς γ' cod. Vind. 487. τὸ δὲ καὶ: καί κεν, καὶ μὴν, καί μιν al. 488. δαμάσῃ: δαμάσει Eust. 489. οὔσης forma novicia. 490. ἐν: ἐνὶ al. κτείνωμι: κτείναιμι plerique. 491. Εὐρύκλεια libri.

τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
οἶσθα μὲν οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον οὐδ' ἐπιεικτόν,
ἕξω δ' ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος ἠὲ σίδηρος.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
εἴ χ' ὑπό σοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι καὶ αἳ νηλίτιδές εἰσιν.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
μαῖα, τίη δὲ σὺ τὰς μυθήσεαι; οὐδέ τί σε χρή.
εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἴσομ' ἑκάστην·
ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.
ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῢς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερ' ἔκχυτο πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,
αὖτις ἄρ' ἀσσοτέρω πυρὸς ἕλκετο δίφρον Ὀδυσσεὺς
θερσόμενος, οὐλὴν δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψεν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
ξεῖνε, τὸ μέν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἔσσεται ἡδέος ὥρη,
ὅν τινά γ' ὕπνος ἕλῃ γλυκερὸς καὶ κηδόμενόν περ.
αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
ἤματα μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη γοόωσα,
ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὁρόωσα καὶ ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ·
αὐτὰρ ἐπὴν νὺξ ἔλθῃ ἕλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας,
κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἁδινὸν κῆρ
ὀξεῖαι μελεδῶνες ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω κούρη χλωρηῒς Ἀηδὼν
καλὸν ἀείδῃσιν ἔαρος νέον ἱσταμένοιο,

---

493. οὐδ': οὐκ al. 494. ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος: ἠύτε περ κρατερὴ δρῦς Plut. de garrul. c. 8 p. 506 A. 496. εἴ χ': αἴ χ' pauci. σοί: σοῦ pauci. δαμάσῃ: δαμάσει Eust. 498. νηλίτιδες: νηλείτιδες, νηλιτεῖς, νηλητεῖς al. 500 om. cod. Aug. pr. m. 504. γὰρ: δὲ pauci. 509. αὐτή: ἄντην? 510. ἔσσεται ἡδέος: ἡδέος ἔσσεται ed. Flor. 511. ἕλῃ: ἕλοι al. 515. ἐπὴν: ἐπεὶ al. ἔλθῃ: ἦλθεν cod. Marc., ἔλθοι al. 516. ἐνὶ: ἐν pauci. μοι: οἱ cod. Marc. pr. m. 517. μελεδῶνες: μελεδῶναι multi. ἐρέθουσιν: ἐρέθωσι(ν) pauci. 518. Πανδάρεω (cf. schol. υ 66): Πανδαρέου libri, Πανδαρέως Anecd. Oxon. vol. 4 p. 313, 13. Πανδαρέη Demetr. de eloc. c. 133.

δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν,
ἥ τε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν,
παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὅν ποτε χαλκῷ
κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος,
ὣς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἠὲ μένω παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,
κτῆσιν ἐμήν, δμῳάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν,
ἦ ἤδη ἅμ' ἕπωμαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος
μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
παῖς δ' ἐμὸς ἧος ἔην ἔτι νήπιος ἠδὲ χαλίφρων,
γήμασθ' οὔ μ' εἴα πόσιος κατὰ δῶμα λιποῦσαν·
νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνει,
καὶ δή μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
κτήσιος ἀσχαλόων, τήν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
ἀλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι καὶ ἄκουσον.
χῆνές μοι κατὰ οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
ἐξ ὕδατος, καί τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα·
ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
πᾶσι κατ' αὐχέν' ἔαξε καὶ ἔκτανεν· οἱ δὲ κέχυντο
ἀθρόοι ἐν μεγάροισ', ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη.
αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον ἔν περ ὀνείρῳ,
ἀμφὶ δ' ἔμ' ἠγερέθοντο ἐυπλοκαμῖδες Ἀχαιαί,
οἴκτρ' ὀλοφυρομένην ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.

---

520. δενδρέων: δένδρων vel δενδρέω al. 521. θαμὰ τρωπῶσα: πολὺ τρωχῶσα schol. Ar. Vesp. 555. πολυηχέα φωνήν: πολυδευκέα φωνήν nescio quis ap. Aelian. N. A. 5, 38 et Hesych., μελίγηρυν ἀοιδήν Iohannes Eugen. in Boiss. Anecd. nov. p. 343 et post Eust. Opusc. p. 372, 52. 523. ἀφραδίας: ἀφραδίης cod. Marc. Ζήθοιο: γρ. Ζήταο Eust. p. 1874 extr. cf. Hellad. in Phot. Bibl. p. 531 a 20.

524. ὀρώρεται: cf. τ 377. 525. παρὰ: πὰρ al. 527. φῆμιν: φήμην al. cf. π 75. 529. ἕδνα: ἕδνα vel δῶρα al. 530. ἧος: ἕως μὲν libri. ἔην: ἔεν? ἠδὲ: ἠὲ al. χαλίφρων: χαλαίφρων?

531. οὔ μ': οὐκ cod. Vind. 532 ἵκηται (γρ. ἱκάνει) cod. Marc.

533. ἐλθέμεν: ἐλθεῖν Eust. 534. ἀσχαλόων: ἀσχάλλων al. 536. πυρὸν: σῖτον pauci. 539. αὐχέν' ἔαξε: αὐχένας (vel αὐχένος) ἦξε libri, αὐχέν' ἔηξε Herod. π. μον. λέξ. p. 15, 18. 540. μεγάροις: μεγάρῳ al. αἰθέρα: γρ. ἠέρα Eust. δῖαν: δῖον al. ut Niceph. in Synes. p. 407 C. 542. Ἀχαιαί: Ἀχαιοί pauci.

ἂψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ προέχοντι μελάθρῳ,
φωνῇ δὲ βροτέῃ κατερήτυε φώνησέν τε·
θάρσει, Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·
οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
χῆνες μὲν μνηστῆρες, ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὴς ὕπνος ἀνῆκεν·
παπτήνασα δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα
πυρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον, ἧχι πάρος περ.
  τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι, οὔ πως ἔστιν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον
ἄλλῃ ἀποκλίναντ', ἐπειή ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεὺς
πέφραδ' ὅπως τελέει· μνηστῆρσι δὲ φαίνετ' ὄλεθρος
πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.
  τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
ξεῖν', ἦ τοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι ἀκριτόμυθοι
γίνοντ', οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισιν.
δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων·
αἳ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἳ δ' ἐλέφαντι·
τῶν οἳ μέν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,
οἵ ῥ' ἐλεφαίρονται, ἔπε' ἀκράαντα φέροντες·
οἳ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
οἵ ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται.
ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὀίομαι αἰνὸν ὄνειρον
ἐλθέμεν· ἦ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
ἥδε δὴ ἠὼς εἶσι δυσώνυμος, ἥ μ' Ὀδυσῆος

---

544. προύχοντι libri. 546. θάρσει: θάρσεε? 547. ὅ τοι: ὅτι al., ὅτι τοι cod. Vind. ἐστί (γρ. ἔσται) cod. Marc. 551. ἐμὲ: ἐμοὶ pauci. 552. μεγάροις ἐνόησα multi. 553. παρὰ πύελον: πύελον πάρα? 557. τελέει: τελέθει cod. Marc., τελέσει al. 558. ἀλύξοι pauci. non nulli addunt μνηστήρων οἳ δῶμα κατ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος ἀνέρας (ἀνέρες al.) ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται (cf. υ 369 sq.). 561. οὐδέ τι: οὐδ' ἔτι pauci. 562. ἀμενηνῶν: ψευστάων Phot. Lex. p. 611, 18 Etym. M. p. 772, 26. 565. οἵ ῥ': οἵ τ' meliores libri, οἵ γ' vel οἵδ' al., οἱ δ' Niceph. in Synes. p. 408 C. 567. βροτῶν: βροτοῖς cod. Ven. 569. ἦ: εἰ pauci. 570. τοι: τι cod. Marc.

οἴκου ἀποσχήσει· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
τοὺς πελέκεας τοὺς κεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν
ἵστασχ' ἑξείης, δρυόχους ὥς, δώδεκα πάντας·
στὰς δ' ὅ γε πολλὸν ἄνευθε διαρρίπτασκεν ὀιστόν.
νῦν δὲ μνηστήρεσσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω·
ὃς δέ κε ῥηίτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσιν
καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δύο καὶ δέκα πάντων,
τῷ κεν ἅμα σποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
κουρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο·
τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι ὀίομαι ἔν περ ὀνείρῳ.
  τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοισ' ἔνι τοῦτον ἄεθλον·
πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς
πρὶν τούτους τόδε τόξον ἐΰξοον ἀμφαφόωντας
νευρήν τ' ἐντανύσαι διοϊστεῦσαί τε σιδήρου.
  τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
εἴ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισιν
τερπέμεν, οὔ κέ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη.
ἀλλ' οὐ γάρ πως ἔστιν ἀΰπνους ἔμμεναι αἰὲν
ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν
ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼν ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα
λέξομαι εἰς εὐνήν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
ᾤχετ' ἐποψόμενος Κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.

573. πελέκεας pauci. 575. διαρίπτασκεν al. 576. ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω: ἐφήσω τοῦτον ἄεθλον Wernicke in Tryphiod. p. 174. 577. ἐντανύσει al. 578. διοϊστεύσει al. 579. τῷ κεν: τούτῳ Eust. ἅμα σποίμην: ἅμ' ἑ(σ)ποίμην libri. νοσφισσαμένη: νοσφισαμένη multi. 581. ποτὲ μεμνήσεσθαι: τότε μνήσεσθαι cod. Ven. 584. τοῦτον ἄεθλον: τοῦτο νόημα pauci. 586. τόδε: τό γε cod. Ven., γρ. ποτὲ schol. H. ἀμφαφόωντας: ἀμφαφάασθαι pauci. 587. νευρήν τ': νευρὴν al. 589. κ' ἐθέλοις: κ' ἐθέλεις vel κε θέλεις al. μοι: με cod. Vind. 590. τερπέμεν: τέρπειν libri. οὔ κέ μοι: οὐκ ἐμοὶ pauci, οὔ μοι Eust. 591—593 spurii? 591. αἰὲν: αἰεὶ pauci. 597. ὀνομαστόν al.

ἔνθα κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
ἢ χαμάδις στορέσας ἢ τοι κατὰ δέμνια θέντων.
ὣς εἰποῦσ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Υ.

Αὐτὰρ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
καμ μὲν ἀδέψητον βοέην στόρεσ', αὐτὰρ ὕπερθεν
κώεα πόλλ' οἴων, τοὺς ἱρεύεσκον Ἀχαιοί·
Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
ἔνθ' Ὀδυσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ
κεῖτ' ἐγρηγορέων· ταὶ δ' ἐκ μεγάροιο γυναῖκες
ἤισαν, αἳ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
ἀλλήλῃσι γέλον τε καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν·
πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἠὲ μεταΐξας θάνατον τεύξειε ἑκάστῃ,
ἦ ἔτ' ἐῷ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
ὕστατα καὶ πύματα· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
ὡς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα
ἄνδρ' ἀγνοιήσασ' ὑλάει μέμονέν τε μάχεσθαι,
ὥς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένου κακὰ ἔργα.
στῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·

---

598. ἔνθα κε: ἔνθ' αὖ cod. Marc. λέξεο: λέξαιο al., λέξαι cod. Stuttg.
599. χαμάδι Eust., χερμάδι (γρ. χαμάδις) cod. Ven.
3. τοὺς: οὓς Eust. ἱρεύεσκον: ἱερεύεσκον plerique. 6. ἐγρηγορέων Galen. vol. V p. 304: ἐγρηγορόων libri. 7. ἐμισγέσκοντο: ἐμιγέσκοντο al. πάρος περ: πάροιθεν Galen. et Epim. Hom. p. 377, 1. 8. γέλον τε: γέλω τε, γέλων τε, γέλωτα libri. τε καὶ εὐφροσύνην: καὶ ἐυφροσύνην? 10. μερμήριξε meliores libri. 12. ἐῷ: ἐῷ al. 14. ἀμαλῇσι: γρ. ἀπαλῇσι cod. Gonz., ἀπαλοῖσι Galen. V p. 304. 16. ὥς ῥα: ὣς ἄρα plerique. ἀγαιομένου: γρ. ἀτωμένου Eust. ut Etym. M. p. 162, 16. ἀγαζομένου Galen. V p. 305.

τέτλαθι δή, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης
ἤματι τῷ ὅτε μοι μένος ἄσχετος ἤσθιε Κύκλωψ
ἰφθίμους ἑτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις
ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο διόμενον θανέεσθαι.
ὣς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·
τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἑλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.
ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἰθομένοιο,
ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
αἰόλλῃ, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι,
ὣς ἄρ' ὅ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο, μερμηρίζων
ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει
μοῦνος ἐὼν πολέσι. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη
οὐρανόθεν καταβᾶσα· δέμας δ' ἐέικτο γυναικί·
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
τίπτ' αὖτ' ἐγρήσσεις, πάντων περὶ κάμμορε φωτῶν;
οἶκος μέν τοι ὅδ' ἐστί, γυνὴ δέ τοι ἥδ' ἐνὶ οἴκῳ
καὶ πάϊς, οἷόν πού τις ἐέλδεται ἔμμεναι υἷα.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεά, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλά τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω
μοῦνος ἐών· οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασιν.
πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω·
εἴ περ γὰρ κτείναιμι Διός τε σέθεν τε ἕκητι,
πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τά σε φράζεσθαι ἄνωγα.

18. δὴ al. om. 19. μοι: τοι al. 22. ἔφατ' ἐν: φάτ' ἐνὶ Galen. V p. 299. 23. δὲ μάλ': δ' αὖτ' Plut. de garrul. 8 p. 506 B et Plut. de vita et p. Hom. c. 129, δ' ἄρ' schol. AV K 290. πείσῃ: πείσει vel πεισοῖ al. τετληυῖα: τετληκυῖα Plut. de vita et poesi Hom. c. 129. 24. ἀτὰρ αὐτὸς: αὐτὸς δὲ? ἑλίσσετο: ἐλίσσετο al. 26. κνίσσης al. 27. αἰόλλῃ: αἰόλλει Eust. ut schol. Pind. Pyth. 4, 412. 28. ἐλίσσετο al. 29. ἐφήσει: ἐφήσῃ pauci. 31. ἐέικτο: ἤικτο libri. 33. ἐγρήσσεις: ἐγρήσεις al. βροτῶν (γρ. φώτων) cod. Vind. 34. ἥδ': ὧδ' al. 37. ἔειπες: ἔειπας pauci. 38. τί: τέ? 39. ὅππως: ὅπως cod. Aug. 40. ἔασι: ἔασσι pauci. 41—43 spurii? 41. δ' ἔτι: δέ τι al. 42. Διός τε σέθεν τε: * σέθεν Ζηνός τε? τε ἕκητι: τ' ἀέκητι al. 43. πῇ κεν: ποῦ ἂν Eust. τά σε: τόδε σε cod. Marc., τὸ δὲ pauci.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
σχέτλιε, καὶ μέν τίς τε χερείονι πείθεθ' ἑταίρῳ,
ὅς περ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδεν·
αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, διαμπερὲς ἥ σε φυλάσσω
ἐν πάντεσσι πόνοις. ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν·
εἴ περ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
νῶι περισταῖεν, κτεῖναι μεμαῶτες Ἄρηι,
καί κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα.
ἀλλ' ἑλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
πάννυχον ἐγρήσσοντα, κακῶν δ' ὑποδύσεαι ἤδη.
ὣς φάτο, καί ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευεν,
αὐτὴ δ' ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἀφίκετο δῖα θεάων.
εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
λυσιμελής, ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κεδνὰ ἰδυῖα·
κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ὃν κατὰ θυμόν,
Ἀρτέμιδι πρώτιστον ἐπεύξατο δῖα γυναικῶν·
Ἄρτεμι, πότνα θεά, θύγατερ Διός, αἴθε μοι ἤδη
ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦσ' ἐκ θυμὸν ἕλοιο
αὐτίκα νῦν, ἢ ἔπειτα μ' ἀναρπάξασα θύελλα
οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἠερόεντα κέλευθα,
ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.
ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω κούρας ἀνέλοντο θύελλαι·
τῇσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοί, αἱ δὲ λίποντο
ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δῖ' Ἀφροδίτη
τυρῷ καὶ μέλιτι γλυκερῷ καὶ ἡδέι οἴνῳ·
Ἥρη δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν
εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἁγνή,
ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδαεν κλυτὰ ἐργάζεσθαι.

---

45. μέν: μήν? χερείονι: χερείων pauci. 46 pauci om. θνητός τ': θνητός multi. 48. πόνοις: πόνοισιν al. fortasse rectius. 53. ἐγρήσσοντα: ἐγρήσοντα al. ὑποδύσεαι: ἀποδύσεαι pauci. 55. ἄψ: αὖτ' al. 57. κέδν' εἰδυῖα libri. 58. κλαῖε δ' ἄρ': κλαῖεν δ' pauci. 60. πρώτιστον: πρώτιστα? γυναικῶν: θεάων al. 65. ἐν προχοῇς δὲ βάλοι: ἐν δὲ βάλοι προχοῇσ'? 66. Πανδαρέου libri, cf. τ 518. ἀνέλοντο: ἀνέλονται pauci. 67. τοῖσι (γρ. τῇσι) cod. Harl. 68. κόμισε cod. Aug.

εὖτ᾽ Ἀφροδίτη δῖα προσέστιχε μακρὸν Ὄλυμπον,
κούρῃς αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
ἐς Δία τερπικέραυνον· ὃ γάρ τ᾽ εὖ οἶδεν ἅπαντα,
μοῖράν τ᾽ ἀμμορίην τε καταθνητῶν ἀνθρώπων·
τόφρα δὲ τὰς κούρας ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο
καί ῥ᾽ ἔδοσαν στυγερῇσιν ἐρινύσιν ἀμφιπολεύειν·
ὣς ἔμ᾽ ἀιστώσειαν Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες,
ἠέ μ᾽ ἐυπλόκαμος βάλοι Ἄρτεμις, ὄφρ᾽ Ὀδυσῆα
ὀσσομένη καὶ γαῖαν ὑπὸ στυγερὴν ἀφικοίμην,
μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς ἐυφραίνοιμι νόημα.
ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακόν, ὁππότε κέν τις
ἤματα μὲν κλαίῃ, πυκινῶς ἀκαχημένος ἦτορ,
νύκτας δ᾽ ὕπνος ἔχῃσιν· ὃ γάρ τ᾽ ἐπέλησεν ἁπάντων,
ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἂρ βλέφαρ᾽ ἀμφικαλύψῃ·
αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ᾽ ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθε εἴκελος αὐτῷ,
τοῖος ἐὼν οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
χαῖρ᾽, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ᾽ ὕπαρ ἤδη.
ὣς ἔφατ᾽, αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἠώς.
τῆς δ᾽ ἄρα κλαιούσης ὄπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
μερμήριζε δ᾽ ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
ἤδη γιγνώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῆφιν.
χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κώεα, τοῖσιν ἐνεῦδεν,
ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου, ἐκ δὲ βοείην
θῆκε θύραζε φέρων, Διὶ δ᾽ εὔξατο χεῖρας ἀνασχών·
Ζεῦ πάτερ, εἴ μ᾽ ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρὴν
ἤγετ᾽ ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεί μ᾽ ἐκακώσατε λίην,
φήμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων

74. αἰτήσουσα: αἰτήσασα cod. Vind. θαλεροῖο: γλυκεροῖο ed. Flor. 77. ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο: ἀνηρείψαντο θύελλαι pauci. 78. ἐριννύσι(ν) al. 79. ἔχουσαι cod. Ven. 80. ἠέ μ᾽: ἢ ἔμ᾽ al. 82. μηδέ τι: μηδ᾽ ἔτι al. 83. ἔχει: ἔχειν al. codex Aug. in margine addit ἤτοι μέν τε βροτῶν ἄλλος ᾧ πένθος ἱκάνει. 84. ἤματα: γρ. ἤματι cod. Aug. 85. ἔχησιν: ἕλησιν al. ἁπάντων: ἅπαντας pauci. 86. ἀμφικαλύψει al. 89—90 spurii? 88. αὖ al. om. εἴκελος: ἴκελος al. 89. ἦεν: ᾖεν vel ἤιεν al., an * ἤϊε? 93. μερμήριξε multi. 94. παριστάμεναι Eust. 96. θρόνον al. 100. φήμην: φῆμιν al. ἐγειρομένων: ἀγειραμένων cod. Marc., ἀγειρομένων pauci.

ἔνδοθεν, ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς,
αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου
[ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς].
φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρὶς
πλησίον, ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἵατο ποιμένι λαῶν,
τῇσιν δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες
ἄλφιτα τεύχουσαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι εὗδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσσαν,
ἡ δὲ μί' οὔ πω παύετ', ἀφαυροτάτη δὲ τέτυκτο·
ἥ ῥα μύλην στήσασα ἔπος φάτο, σῆμα ἄνακτι·
Ζεῦ πάτερ, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
ἦ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τεῳ τόδε φαίνεις.
κρῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος, ὅττι κε εἴπω·
μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤματι τῷδε
ἐν μεγάροισ' Ὀδυσῆος ἑλοίατο δαῖτ' ἐρατεινήν,
οἳ δή μοι καμάτῳ θυμαλγέι γούνατ' ἔλυσαν
ἄλφιτα τευχούσῃ· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.
ὣς ἄρ' ἔφη; χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεὺς
Ζηνός τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτας.
αἱ δ' ἄλλαι δμῳαὶ κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
ἐγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.
Τηλέμαχος δ' εὐνῆθεν ἀνίστατο, ἰσόθεος φώς,
εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ·
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ·

---

101. φανήτω: φανῆναι al. 103. ἐμβρόντησεν cod. Aug. 104 spurius? 105. φῆμιν al. 106. εἵατο: εἴατο multi. 107. τῇσιν: τῇσι δὲ cod. Ven., τοῖσι(ν) al. 108. ἀλείατα: ἀλείφατα meliores libri, ἀλίφατα al. 109. πυρὸν: σῖτον cod. Harl. supra scr. 110. μί': μὲν pauci. ἀφαυροτάτη: ἀφαυροτέρη pauci. 113. ἀπ': ἐπ' cod. Vind. 115. κρῆνον: κρήηνον al. καὶ om. cod. Vind.

118 sq. spurii? 121. Ζηνός τε: Ζηνὸς δὲ cod. Marc. τίσα[ε]σθαι cod. Ven.: τίσασθαι cet. ἀλείτας: ἀλίτας cod. Vind. 123. ἐγρόμεναι: ἀγρόμεναι plerique. ἀνέκαιον: ἐνέκαιον pauci. 125 om. cod. Vind. 126. ὑπὸ: ὑπαὶ pauci. πέδιλα: πέδιλλα cod. Vind.

στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, πρὸς δ' Εὐρυκλέειαν ἔειπεν·
μαῖα φίλη, τὸν ξεῖνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ
εὐνῇ καὶ σίτῳ, ἢ αὔτως κεῖται ἀκηδής;
τοιαύτη γὰρ ἐμὴ μήτηρ πινυτή περ ἐοῦσα·
ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
χείρονα, τὸν δέ τ' ἀρείον' ἀτιμάσασ' ἀποπέμπει.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόῳο.
οἶνον μὲν γὰρ ἔπινε καθήμενος, ὄφρ' ἔθελ' αὐτός,
σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἴρετο γάρ μιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο,
ἣ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμῳῇσιν,
αὐτὰρ ὅ γ', ὥς τις πάμπαν ὀϊζυρὸς καὶ ἄποτμος,
οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,
ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἰῶν
ἔδραθ' ἐνὶ προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς.
ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
ἔγχος ἔχων, ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
ἡ δ' αὖτε δμῳῇσιν ἐκέκλετο δῖα γυναικῶν,
Εὐρυκλέει' Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
ἀγρεῖθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,
ῥάσσατέ τ', ἔν τε θρόνοισ' ἐνποιήτοισι τάπητας
βάλλετε πορφυρέους· αἱ δὲ σπόγγοισι τραπέζας

---

128. Εὐρύκλειαν libri. 129. τὸν ξεῖνον: πῶς ξεῖνον vel πῶς τὸν ξεῖνον plerique. 130. αὔτως: αὕτως plerique, αὐτὸς pauci. 131. ἐμή: ἐμοὶ al. 132. ἐκπλήγδην al. 133. δέ τ' ἀρείον': δ' ἔτ' ἀρείον' cod. Ven., δ' ἕτερον schol. Pind. Ol. 8, 30. ἀτιμάσασ': ἀτιμήσασ' libri. 134. περίφρων: φίλη τροφὸς cod. Gonz. Εὐρύκλεια libri, γρ. Πηνελόπεια schol. H. 135. μιν: μοι cod. Ven. αἰτιόῳο: αἰτιάοιο cod. Ven. fortasse recte. 136. οἶνον: οἴνου Eust. p. 1886, 19. ἔπινε cod. Harl. supra scr. et Eust. p. 1886, 52: πῖνε cet. 139. ἣ: τῷ cod. Ven. ἄνωγεν: ἔειπεν? 140. ὥς: ὅς al. 141. ἔθελ' ἐν: ἔθελε(ν) al. 143. ἔδραθ' ἐνὶ: ἔδραθεν ἐν al. προδόμῳ: μεγάρῳ cod. Aug. 145. κύνες πόδας ἀργοί: κύνες ἀργοὶ cod. Marc., an δύω κύνες ἀργοί? cf. β 11 et ρ 62. 148. Εὐρύκλει' libri. 149. ἀγρεῖθ': ἀγρέεθ'? ποιπνύσασαι: ποιπνύουσαι al. ut Apoll. Soph. p. 6, 23, ποιπνύσουσαι ed. Flor.

πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ κρητῆρας
καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ δὲ μεθ' ὕδωρ
ἔρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἴσετε θᾶσσον ἰοῦσαι.
οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο,
ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή.
ὣς ἔφαθ', αἳ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
αἳ μὲν ἐείκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον,
αἳ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἐπισταμένως πονέοντο.
ἐς δ' ἦλθον δρηστῆρες Ἀχαιῶν. οἳ μὲν ἔπειτα
εὖ καὶ ἐπισταμένως κέασαν ξύλα, ταὶ δὲ γυναῖκες
ἦλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δέ σφισιν ἦλθε συβώτης
τρεῖς σιάλους κατάγων οἳ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι.
καὶ τοὺς μέν ῥ' εἴασε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,
αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μειλιχίοισιν·
ξεῖν', ἦ ἄρ τί σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν
ἦέ σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ' ὡς τὸ πάρος περ;
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
αἲ γὰρ δή, Εὔμαιε, θεοὶ τισαίατο λώβην,
ἣν οἵδ' ὑβρίζοντες ἀεικέα μηχανόωνται
οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
αἶγας ἄγων αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν,
δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίοισιν·
ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κατὰ δῶμα
ἀνέρας αἰτίζων, ἀτὰρ οὐκ ἔξεισθα θύραζε;

---

152 pauci om. κρητῆρας: κρατῆρας Apoll. Soph. p. 30, 5. 153. δέπα: δέπαι' cod. Vind., δέπα' al. 154. κρήνηνδε: κρήνην τε al. 155. δὴν: δὴ al. 159. δώματ': δῶμα al. 160. ἐς: ἐκ al. δρηστῆρες: μνηστῆρες al. Ἀχαιῶν: ἀγήνορες plerique. 161. ταί: αἱ al. 162. σφιν al. 163. μετὰ: ἐν al. 167. ἠέ σ': ἦ ἔτ' pauci. 170. ἀεικέα: ἀτάσθαλα pauci, γρ. ἀτάσθαλα schol. H. 173. σφίσι μετήλυθε (γρ. δέ σφ' ἦλθε) cod. Marc. 176. τὰς: τοὺς multi. κατέδησεν: κατέδησαν al.

πάντως οὐκέτι νῶι διακρινέεσθαι ὀίω
πρὶν χειρῶν γεύσασθαι, ἐπεὶ σύ περ οὐ κατὰ κόσμον
αἰτίζεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλοθι δαῖτες Ἀχαιῶν.
ὣς φάτο, τὸν δ' οὔ τι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
βοῦν στεῖραν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας.
πορθμῆες δ' ἄρα τούς γε διήγαγον, οἵ τε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅ τις σφέας εἰσαφίκηται.
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτην ἄγχι παραστάς·
τίς δὴ ὅδε ξεῖνος νέον εἰλήλουθε, συβῶτα,
ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὔχεται εἶναι
ἀνδρῶν; ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα;
δύσμορος, ἦ τε ἔοικε δέμας βασιλῆι ἄνακτι·
ἀλλὰ θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
ὁππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσωνται ὀιζύν.
ἦ, καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παραστάς,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖσ' ἔχεαι πολέεσσιν.
Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτός,
μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλέοισιν.
ἴδιον ὡς ἐνόησα, δεδάκρυνται δέ μοι ὄσσε
μνησαμένῳ Ὀδυσῆος, ἐπεὶ καὶ κεῖνον ὀίω

180. διακρινέεσθαι: διακρίνασθαι vel διακρίνεσθαι al. 182. αἰτίζεις: αἰτίζοις al. ἄλλοθι: ἄλλαι al. 186. αἶγας: οἶας cod. Aug., γρ. οἶας schol. M. 187. τούς γε: τούς τε cod. Vind. γρ. πορθμῆες γὰρ τούς (αὐτούς cod.) γε schol. H. 188. ὅ τις: ὅτε, ὅτι, ὅστις, ὅτε τις al. 189. εὖ: αὖ cod. Vind., οὖν al. κατέδησεν: κατέδησαν cod. Vind. 191. ὅδε: ὁ pauci. συβῶτα: συβώτης al.
193. πατρὶς: πατρὸς cod. Ven. 194. ἦ τε: ἦ ῥα? 196. καί: κεν al. ἐπικλώσωνται: ἐπικλώσονται al. 199. ἔς περ: ὥσπερ plerique. ὀπίσσω: ὀπίσω pauci. 200. πολέεσσι: πολλοῖσι(ν) al. 202. γείνεαι: γίνεαι pauci. αὐτός: αὐτοῖς al. 204. δεδάκρυνται: δεδάκρυντο cod. Aug. ut Apoll. Soph. p. 89, 33. δέ μοι ὄσσε: γρ. δὲ παρειαί cod. Gonz. 205. καὶ κεῖνον: κἀκεῖνον al.

τοιάδε λαίφε' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλαλῆσθαι,
εἴ που ἔτι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
εἰ δ' ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισιν,
ὤ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν
εἷσ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ.
νῦν δ' αἱ μὲν γίνονται ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
ἀνδρί γ' ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·
τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγινέμεναι σφίσιν αὐτοῖς
ἔδμεναι· οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροισ' ἀλέγουσιν,
οὐδ' ὄπιδα τρομέουσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη
κτήματα δάσσασθαι δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος.
αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
πόλλ' ἐπιδινεῖται· μάλα μὲν κακὸν υἷος ἐόντος
ἄλλων δῆμον ἱκέσθαι ἰόντ' αὐτῇσι βόεσσιν,
ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· τὸ δὲ ῥίγιον, αὖθι μένοντα
βουσὶν ἐπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.
καί κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
ἐξικόμην φεύγων, ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται·
ἀλλ' ἔτι τὸν δύστηνον ὀίομαι, εἴ ποθεν ἐλθὼν
ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θείη.
  τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
γινώσκω δὲ καὶ αὐτὸς ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἵκει,
τοὔνεκά τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
ἦ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἴκαδ' Ὀδυσσεύς·

---

209. ἐπὶ: γρ. ἐνὶ schol. HV. 211. γίνονται: γείνονται pauci. ἄλλως: ἄλλῳ al. 212. ἀνδρί γ': ἀνδρὶ δ' cod. Aug., ἀνδρὶ Vind. ὑποσταχύοιτο: ὑποσταχύωιτο Eust. 215. τρομέουσι: φρονέουσι cod. Vind. 216. δάσασθαι al. 219. ἄλλων: ἄλλον pauci. αὐτῇσι: αὐτοῖσι al. 220. μένοντα: μενόντων cod. Vind. 222. ὑπερμενέων: διοτρεφέων vel διοτρεφέων pauci. 228 spurius? γινώσκω: γιγνώσκω pauci. ὅ τοι: ὅτι al. ἵκει: ἵκῃ, ἵκοι, ἱκάνει al. 230. νῦν Ζεὺς πρῶτα: δὴ νῦν πρῶτα cod. Vind., νῦν πρῶτα Ζεὺς al. ξενίη τε τράπεζα: ὕπατος καὶ ἄριστος (cf. τ 303) al. 232. σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἴκαδ': σέο οἴκοι ἐόντος ἐλεύσεται ἐνθάδ'? οἴκαδ': δῖος cod. Gonz.

σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
κτεινομένους μνηστῆρας, οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσιν.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
γνοίης χ' οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται.
ὣς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσιν
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
ἤρτυον· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν ἀριστερὸς ἤλυθεν ὄρνις,
αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.
τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ὦ φίλοι, οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἥδε γε βουλή,
Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.
ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπιάνδανε μῦθος.
ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο
χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
οἳ δ' ἱέρευον ὄις μεγάλους καὶ πίονας αἶγας,
ἵρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην·
σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων, ἐν δέ τε οἶνον
κρητῆρσιν κερόωντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης.
σῖτον δέ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος ὄρχαμος ἀνδρῶν
καλοῖσ' ἐν κανέοισιν, ἐοινοχόει δὲ Μελανθεύς.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
ἐντὸς ἐυσταθέος μεγάρου, παρὰ λάινον οὐδόν,
δίφρον ἀεικέλιον καταθεὶς ὀλίγην τε τράπεζαν·

---

233. ἐπόψεαι: ἐσόψεαι al. 237. χ' al. om. ἕπονται: ἕσονται cod. Aug. 238 sq. spurii? cf. φ 203 sq. 238. αὔτως: οὕτως al. 245. γε: τε cod. Marc. 247 cod. Vind. om. ἐπιάνδανε: ἐπιήνδανε libri. 248. δώματ': δῶμα cod. Vrat. 249. κατέθεντο: κατέθηκαν cod. Marc. 250. μεγάλας ed. Flor. 251. ἵρευον: ἱέρευον libri. 252. ἐνώμων: ἐνώμαον? δέ τε: δέ σοι (γρ. δέ τε) cod. Harl., δ' ἄρα haud pauci. 253. κρητῆρσι(ν): κρατῆρσι Eust. κερόωντο: κεράσαντο al. 254. δέ σφ' ἐπένειμε: δέ σφισιν ἔνειμε cod. Ven. 255. ἐοινοχόει: ἐῳνοχόει libri. 257. καθίδρυε: κατίδρυσε cod. Aug. 259. καταθεὶς (sic Aristot. Poet. c. 22 p. 1458 b 29 Ath. V p. 192 F Lex. Vind. p. 47, 13): παραθεὶς meliores libri.

παρ δ' ἐτίθει σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων·
κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
πάντων μνηστήρων, ἐπεὶ οὔ τοι δήμιός ἐστιν
οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος, ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κεῖνος.
ὑμεῖς δέ, μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
καὶ χειρῶν, ἵνα μή τις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός·
καὶ χαλεπόν περ ἐόντα δεχώμεθα μῦθον, Ἀχαιοί,
Τηλεμάχου· μάλα δ' ἧμιν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε Κρονίων· τῷ κέ μιν ἤδη
παύσαμεν ἐν μεγάροισι, λιγύν περ ἐόντ' ἀγορητήν.
ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
ἄλσος ὕπο σκιερὸν ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα·
παρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν θέσαν οἳ πονέοντο
ἴσην, ὡς αὐτοί περ ἐλάγχανον· ὣς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἴα Ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.
ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ ἀθεμίστια εἰδώς,
Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἐνὶ οἰκία ναῖεν·

260. ἐν δ': καί? ἔχευεν: ἔχευον cod. Ven. 264. οὔ τοι: οὔ τι al., οὔτι μοι cod. Vind. 267. χειρῶν: χεῖρας al. 269. ἐν: ἐνί? 272. ἀπειλήσας: * ἀπηλεγέως? 275. μύθων: μύθῳ pauci. 276—283 hoc loco incommodi. 276. θεῶν: θεῷ pauci. 280. δασάμενοι al. 281. Ὀδυσσῆϊ: Ὀδυσσῆα pauci. οἳ πονέοντο: οἳ ῥ' ἐπένοντο al. 282. περ: τε pauci. 286. Λαερτιάδην Ὀδυσῆα: cf. σ 348. 287. ἦν δέ τις ἐν: * ἔσκε δ' ἐνί? ἀθεμίστια: ἀθέμιστα pauci. 288. δ' ἐνί: ἐνί cod. Ven. ναῖεν: ναίεν al.

ὃς δή τοι κτεάτεσσι πεποιθὼς πατρὸς
μνάσκετ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμ
ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μ
κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρ
μοῖραν μὲν δὴ ξεῖνος ἔχει πάλαι, ὡς ἐ
ἴσην· οὐ γὰρ καλὸν ἀτεμβέμεν οὐδὲ δι
ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώματ'
ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον, ὄφρα
ἠὲ λοετροχόῳ δώῃ γέρας ἠέ τῳ ἄλλῳ
δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
ὣς εἰπὼν ἔρριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,
κείμενον ἐκ κανέοιο λαβών· ὃ δ' ἀλεύατ' Ὀδυσσεὺς
ἦκα παρακλίνας κεφαλήν, μείδησε δὲ θυμῷ
σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὃ δ' εὔδμητον βάλε τοῖχον.
Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ·
Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ·
οὐκ ἔβαλες τὸν ξεῖνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός.
ἦ γάρ κέν σε μέσον βάλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
καί κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο
ἐνθάδε. τῷ μή τίς μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
φαινέτω· ἤδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρηα· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τέτλαμεν εἰσορόωντες,
μήλων σφαζομένων οἴνοιό τε πινομένοιο
καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες·
εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ,

---

289. πατρὸς ἑοῖο: θεσπεσίοισι al., γρ. θεσπεσίοισι schol. H. 293. ὡς ἐπέοικεν: ὥς τε ἔοικεν? 294. γὰρ: μὲν Epim. Hom. p. 57, 32. ἀτεμβέμεν cod. Ven.: ἀτέμβειν cet. 295. ξείνους: ξεῖνον cod. Vind. 296. ἀλλ' ἄγε: ἀλλά τε al. καὶ ἐγὼ: κἀγὼ cod. Aug. 298, quem om. Eust., suspectus. 299. ἔρριψε: ἔριψε cod. Ven. 300. ἀλεύατ': ἀλεύατ' cod. Ven. 302. σαρδάνιον: σαρδόνιον vel σαρδώνιον al. μάλα: δ' ἄρα al., γρ. μέγα Eust. p. 1892, 12. [redacted] μάλα: ἄρα cod. Ven. 307. ἀμφεπονεῖτο cod. Vind. 308. ἀεικείας: ἀεικίας al. ut Apoll. Soph. p. 11, 6. 310. χέρηα cod. Marc.: χέρεια cet. δ' ἔτι: δέ τι multi, δέ τοι cod. Aug. 313. γὰρ: δὲ cod. Vrat. ἐρυκακέειν: ἐρυκακέμεν? 315. εἰ δ' ἤδη: εἰ δή με (γρ. μὴ) cod. Aug., εἰ δὴ μὴ vel εἰ ἤδη al. χαλκῷ: θυμῷ cod. Aug.

καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη
τεθνάμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
ξείνους τε στυφελιζομένους δμῳάς τε γυναῖκας
ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·
ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
ἀντιβίοισι ἔπεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι·
μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε μήτε τιν' ἄλλον
δμώων οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
ἤπιον, εἴ σφωιν κραδίῃ ἅδοι ἀμφοτέροιιν.
ὄφρα μὲν ὑμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐόλπει
νοστήσειν Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε,
τόφρ' οὔ τις νέμεσις μενέμεν τ' ἔεν ἰσχέμεναί τε
μνηστῆρας κατὰ δώματ', ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
εἰ νόστησ' Ὀδυσεὺς καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα·
νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον ὅ τ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
ἀλλ' ἄγε, σῇ τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον,
γήμασθ' ὅς τις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν,
ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώια πάντα νέμηαι,
ἔσθων καὶ πίνων, ἣ δ' ἄλλου δῶμα κομίζῃ.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
ὅς που τῆλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθιται ἢ ἀλάληται,
οὔ τι διατρίβω μητρὸς γάμον, ἀλλὰ κελεύω
γήμασθ' ᾧ κ' ἐθέλῃ, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι.

316. εἴη: ἦεν al. 317. τάδε γ': τάδε τ' vel τάδ' al. 323. ἀντιβίοις ἐπέεσσι libri. χαλεπαίνοι: χαλεπήνοι pauci. 327. εἴ σφωιν: εἴ σφιν (γρ. ὅς σφῶιν) cod. Marc. κραδίῃ: κραδίην al. ἅδοι: ἅδει al. ἀμφοτέροιιν: ἀμφοτέροισιν al. 328. ὑμῖν: ὔμμιν, ἡμῖν, ὑμῶν pauci. ἐόλπει cod. Ven.: ἐώλπει cet. 329. νοστῆσαι al. 330. ἔεν: ἦν libri. 331. ἦεν: εἶεν al. 333. δ' om. cod. Marc. ὅ τ': ὅτι cod. Marc., ὅ Aug. pr. m. 334. σῇ: σὺ cod. Vind. 335 pauci om. 337. δῶμα κομίζῃ: δῶμα κομίζει al., δῶμαθ' ἵκηται Eust. 339. ἐμοῖο: ἑοῖο cod. Marc., ἐμεῖο al. ut Anna Comn. vol. 1 p. 219, 12. 340 om. Greg. Cor. Rhet. VII p. 1281. ὅς που: ὅπου pauci. 342. ᾧ κ' ἐθέλῃ: ᾧ κε θέλοι cod. Ven., ᾧ κ' ἐθέλοι Stuttg., ᾧ ἂν ἐθέλει Eust. ποτί: προτί cod. Aug.

αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.
ὣς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
ἄσβεστον γέλον ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
οἳ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελώων ἀλλοτρίοισιν,
αἱμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον· ὄσσε δ' ἄρα σφέων
δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὠΐετο θυμός.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
ἆ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
εἰλύαται κεφαλαί τε πρόσωπά τε νέρθε τε γοῦνα.
οἰμωγὴ δὲ δέδηε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί,
αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι καλαί τε μεσόδμαι·
εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλή,
ἱεμένων ἔρεβόσδε ὑπὸ ζόφον· ἠέλιος δὲ
οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάις, ἦρχ' ἀγορεύειν·
ἀφραίνει ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς.
ἀλλά μιν αἶψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε
εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι, ἐπεὶ τάδε νυκτὶ ἐΐσκει.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
Εὐρύμαχ', οὔ τί σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν·
εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὔατα καὶ πόδες ἄμφω
καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος, οὐδὲν ἀεικής.
τοῖσ' ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὔμμιν
ἐρχόμενον, τό κεν οὔ τις ὑπεκφύγοι οὐδ' ἀλέαιτο

346. γέλον: γέλω, γέλων, γέλωτ' al. παρέπληξε cod. Marc., παρέπλαξε Vind. 347. γελώων: γελόων vel γελοίων al., an *γελοίιον? 348. κρέα: κρέατ' al. 349. πίπλαντο pauci. 351. ἆ δειλοί: ὦ δειλοί cod. Vind., δαιμόνιοι Plat. Ion. p. 539 A. 352. γοῦνα: γυῖα Plat. 354 om. Plat. ἐρράδαται: ἐρρέδαται pauci. 355. εἰδώλων δὲ: εἰδώλων τε Plat. πλέον: πλέων al. 356. ἱεμένων: ἱεμένων al., ἐρχομένων Plut. de vita et poesi Hom. c. 108. 357. ἐπιδέδρομεν: ἐπιδέδρεμεν cod. Aug., an * ἐπιτέτροφεν? 358. δ' ἄρα: δέ τε cod. Aug. γέλασσαν: γέλασαν al. 362. ἀγορὴν ἔρχεσθαι: ἀγορὴν δ' ἔρχεσθε pauci. ἐΐσκει: ἐφίκει (γρ. ἐΐσκει) cod. Marc. 367. ὔμμιν: ὑμῖν cod. Aug., ὔμμιν al. 368. τό κεν: τὸ μὲν al. ὑπεκφύγοι: ὑπεκπροφύγοι cod. Vind., ὑπεκφύγῃ Eust. ἀλέαιτο: ἀλέατο cod. Ven., ἀλέοιτο Aug., ἀλέοιτε al.

μνηστήρων, οἳ δῶμα κάτ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος
ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάασθε.
ὣς εἰπὼν ἐξῆλθε δόμων εὖ ναιεταόντων,
ἵκετο δ' ἐς Πείραιον, ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες
Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελόωντες,
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
Τηλέμαχ', οὔ τις σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος·
οἷον μέν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
σίτου καὶ οἴνου κεχρημένον, οὐδέ τι ἔργων
ἔμπαιον οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης.
ἄλλος δ' αὖτέ τις οὗτος ἀνέστη μαντεύσασθαι.
ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
τοὺς ξείνους ἐν νηὶ πολυκληῖδι βαλόντες
ἐς Σικελοὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.
ὣς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρκετο, δέγμενος αἰεὶ
ὁππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει.
ἡ δὲ κατ' ἄντηστιν θεμένη περικαλλέα δίφρον,
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
ἀνδρῶν ἐν μεγάροισι ἑκάστου μῦθον ἄκουεν.
δεῖπνον μὲν γάρ τοί γε γελώοντες τετύκοντο
ἡδύ τε καὶ μενοεικές, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἱέρευσαν·

---

369. *μνηστήρων — Ὀδυσῆος*: *γρ. ἀνδρῶν οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο* schol. H. 372. *Πείραιον*: *Πείρεω* cod. Vind. *ὅ*: *καί* pauci. 374. *ἐρέθιζον*: *γρ. θαύμαζον* schol. H. *ξείνοις*: *ξείνω* pauci. *ξείνοις γελόωντες*: * *ξείνοισι γελῶντες*? 376. *κακοξεινώτερος*: *κακοξεινέστερος*? 377. *ἔχεις*: *ἔχοις* cod. Vind., *γρ. ἄγεις* Eust. 378. *ἔργων*: *ἔργον* al. 379. *ἔμπαιον*: *ἔμπεον* cod. Marc. et schol. B, *ἔμπεδος* pauci. *βίης*: *βίη* cod. Vind. *αὔτως*: *αὕτως* al. 380. *μαντεύεσθαι* al. 381. *εἴ μοι*: *εἰ δή* cod. Aug., *ἤδη* al. *πίθοιο*: *πείθοιο* al. 382 proscribit Bergk *Griech. Literaturgesch.* I p. 549. *ἐν*: *ἐνὶ* cod. Vind. 383. *ἐς*: *εἰς* al. *πέμψωμεν*: *πέμπωμεν* vel *πέμπομεν* al. *κέ*: *καί* cod. Ven. Eust. *τοι*: *τις*?
385. *προσεδέρκετο*: *ποτιδέρκετο* cod. Aug. 386. *δὴ* multi om. *μνηστῆρσιν*: *μνηστήρεσσιν* cod. Vrat. *ἐφήσει*: *ἐφίει* cod. Marc., *ἐφήσοι* Vind., *ἐφείη* al. 387—394 spurii? 387. *κατ' ἀντίστην θεμένη* vel *κατ' ἄντης τιθεμένη* pauci. 389. *ἄκουε*: *ἄκουσε* (supra scr. *εν*) cod. Marc. 390. *γελώοντες*: *γελόωντες* vel *γελώωντες* al., *γελοίωντες* Eust. 391. *ἡδύ τε*: *ἡδύ τι* cod. Ven.

δόρπου δ' οὐκ ἄν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο
οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
θησέμεναι· πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανόωντο.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον
ἐν μεγάροισ' Ὀδυσῆος, ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσετο οἷο δόμοιο,
εἵλετο δὲ κληῗδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
καλὴν χαλκείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν.
βῆ δ' ἴμεναι θάλαμόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἔσχατον· ἔνθα τέ οἱ κειμήλια κεῖτο ἄνακτος,
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
ἔνθα δὲ τόξον ἔκειτο παλίντονον ἠδὲ φαρέτρη
ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες ὀιστοί,
δῶρα τά οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας
Ἴφιτος Εὐρυτίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
τὰ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήατο ἀλλήλοιιν
οἴκῳ ἐν Ὀρτιλόχοιο δαΐφρονος. ἦ τοι Ὀδυσσεὺς
ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφειλεν·
μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
νηυσὶ πολυκλήισι τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
τῶν ἕνεκ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεὺς
παιδνὸς ἐών· πρὸ γὰρ ἧκε πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες.

---

3. μνηστήρεσσι: μνηστήρεσι pauci. θέμεν: θέμεναι pauci. 5. προσεβήσετο: κατεβήσετο cod. Aug., προσεβήσατο al. ut Anecd. Oxon. vol. 4 p. 383, 5. 6. εὐκαμπέα: ἐπικαμπέα cod. Aug. pr. m. χειρὶ παχείῃ: γρ. χερσὶ φίλῃσιν Etym. Flor. in Milleri Mélanges de litt. Gr. p. 308 sq. 7. χαλκείην: χρυσείην al. 9. ἔνθα τέ: ἔνθα δέ libri. 11. ἔκειτο: κεῖτο plerique. 13. δῶρα: καλὰ Strab. VIII p. 367. 15. ἐν: ἐνὶ? * ξυμβλήατο: ξυμβλήτην libri. ἀλλήλοιιν: ἀλλήλοισιν al. 16. Ὀρτιλόχοιο: Ὀρτυλόχοιο cod. Ven., Ὀρσιλόχοιο al. 17. πᾶς δῆμος: δῆμος πᾶς pauci. ὄφειλε Eust.: ὤφελλε libri·

Ἴφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἵ οἱ ὄλοντο
δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί.
αἵ δή οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γένοντο,
ἐπεὶ δὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον,
φῶθ' Ἡρακλέα, μεγάλων ἐπιίστορα ἔργων,
ὅς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανε ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ' οὐδὲ τράπεζαν
τὴν ἥν οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν,
ἵππους δ' αὐτὸς ἔχεν κρατερώνυχας ἐν μεγάροισιν.
τὰς ἐρέων Ὀδυσῆι συνήντετο, δῶκε δὲ τόξον,
τὸ πρὶν μέν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὔρυτος, αὐτὰρ ὃ παιδὶ
κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
τῷ δ' Ὀδυσεὺς ξίφος ὀξὺ καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος· οὐδὲ τραπέζῃ
γνώτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνεν
Ἴφιτον Εὐρυτίδην ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
ὅς οἱ τόξον ἔδωκε. τὸ δ' οὔ ποτε δῖος Ὀδυσσεὺς
ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
ᾑρεῖτ', ἀλλ' αὐτοῦ μνῆμα ξείνοιο φίλοιο
κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι, φόρει δέ μιν ἧς ἐπὶ γαίης.
ἡ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο δῖα γυναικῶν
οὐδόν τε δρύινον προσεβήσετο, τόν ποτε τέκτων
ξέσσεν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,
ἐν δὲ σταθμοὺς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς,
αὐτίκ' ἄρ' ἥ γ' ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης,
ἐν δὲ κληῖδ' ἧκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας

---

24. δή οἱ: δέ οἱ cod. Ven., δή τοι Aug. 25. κρατερόθυμον al. 26. Ἡρακλῆα libri. 28. ᾐδέσατ': αἰδέσατ' vel αἰδέσατο al. 29 spurius? ἥν οἱ: δή οἱ pauci. 31. συνήντετο: συνῆντα (sic) Anecd. Oxon. vol. 2 p. 367, 6. 32. τὸ: ὃ Eust. μέν ῥ': μὲν plerique, μέν γ' cod. Vind. 35. προσκηδέος: εὐκηδέος cod. Aug., περικηδέος pauci. τραπέζῃ: τραπέζης cod. Aug. 36. ἀλλήλων: ἀλλήλω vel ἀλλήλους al. 40. αὐτοῦ: αὐτῷ al. teste Clarkio. 41. κέσκετ': θέσκετ' pauci. μιν: ἑ? 42. δὴ meliores libri om. θάλαμον τὸν: θάλαμον ὃν cod. Aug. post ras., an * θάλαμόνδε? 43. προσεβήσετο: προσεβήσατο al. ut schol. Pind. Pyth. 4, 469. 44. ξέσσεν: ξέσεν al. 46. κορώνης: κορώνῃ Eust. p. 1900, 47. 47. ὀχῆας: ὀχῆα schol. Arat. 192.

ἄντα τιτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν ἠύτε ταῦρος
βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα.
ἡ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ, ἔνθα τε χηλοὶ
ἕστασαν, ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἵματ' ἔκειτο.
ἔνθεν ὀρεξαμένη ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον
αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ περίκειτο φαεινός.
ἑζομένη δὲ κατ' αὖθι, φίλοισ' ἐπὶ γούνασι θεῖσα,
κλαῖε μάλα λιγέως, ἐκ δ' ᾕρεε τόξα ἄνακτος.
ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
βῆ ῥ' ἴμεναι μέγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγαυοὺς
τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες ὀιστοί.
τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος
κεῖτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα.
αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα καὶ φάτο μῦθον·
κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, οἳ τόδε δῶμα
ἐχράετ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ
ἀνδρὸς ἀποιχομένοιο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν' ἄλλην
μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε,
ἀλλ' ἐμὲ ἱέμενοι γῆμαι θέσθαι τε γυναῖκα.
ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον.

ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη. 66

---

48. ἄντα: ἄντι cod. Vind. 48 sq. τὰ δ' ἀνέβραχεν ἠύτε ταῦρος βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα: *τὰ δ' ἀνέβραχε καλὰ θύρετρα? 49. τόσ': τὼς al. 51. ἔνθα τε: ἔνθα δὲ libri. 52. ἕστασαν: ἔστασαν al. θυώδεα: δυώδεκα cod. Aug. pr. m. εἵματ' ἔκειτο: εἵματα κεῖτο al. 53. ἔνθεν ὀρεξαμένη: ἔνθ' ἀνορεξαμένη cod. Vind. τόξον: τόξα pauci. 56. ᾕρεε: ᾕρει vel ᾕρειτο pauci. τόξα: τόξον libri. 57. τάρφθη: τάρπη cod. Aug. pr. m., an τέρφθη? 58. ἴμεναι: ἴμεν ἐς meliores libri. 59. χειρὶ: χερσὶ cod. Vind. 61. τῇ δ' ἄρ' ἅμ': τῇ δ' ἄρα cod. Aug., τῇ ῥ' ἅμα Vind., τῇ ῥ' ἅμ' meliores libri. 66 boni libri om., cf. σ 211. 69. πιέμεν cod. Ven. 71. ἐδύνασθε: γε δύνασθε pauci. 72 spurius? ἱέμενοι: ἰέμενοι al. 73. φαίνεται ἐσθλόν cod. Harl. ex em.

θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θείοιο·
ὃς δέ κε ῥηΐτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσιν
καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δύο καὶ δέκα πάντων,
τῷ κεν ἅμα σποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
κουρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο,
τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι ὀίομαι ἔν περ ὀνείρῳ.
ὣς φάτο, καί ῥ' Εὔμαιον ἀνώγει δῖον ὑφορβὸν
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον.
δακρύσας δ' Εὔμαιος ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν·
κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἴδε τόξα ἄνακτος.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
νήπιοι ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες,
ἆ δειλώ, τί νυ δάκρυ κατείβετον ἠδὲ γυναικὶ
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνετον; ᾗ τε καὶ ἄλλως
κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμός, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτην.
ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἠὲ θύραζε
κλαίετον ἐξελθόντε, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε,
μνηστήρεσσιν ἄεθλον ἀάατον· οὐ γὰρ ὀίω
ῥηιδίως τόδε τόξον ἐΰξοον ἐντανύεσθαι.
οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοισίδε πᾶσιν
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα,
καὶ γὰρ μνήμων εἰμί, πάϊς δ' ἔτι νήπιος ἦα.
ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐόλπει
νευρὴν ἐντανύσειν διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
ἦ τοι ὀιστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν

75. *ἐντανύσει* cod. Ven. 77. *ἅμα σποίμην*: *ἅμ' ἑσποίμην* (unus *ἑποίμην*) libri. *νοσφισσαμένη*: *νοσφισαμένη* multi. 79. *μεμνήσεσθαι*: *μεμνῆσθαι* al., *μεμνήσασθαι* unus. 80. *ἀνώγει*: *ἄνωγε* cod. Ven. 81. *μνηστήρεσσι θέμεναι* pauci. 83. *ἄλλοθ'*: *ἄλλος* meliores libri. *τόξα*: *τόξον* libri. 84. *ἐνένιπεν*: *ἐνένιπτεν* al. 85 spurius? *ἐφημέρια*: *ἐφημέριοι* Apoll. Soph. p. 4, 3. 86 om. cod. Stuttg. *δειλώ*: *δειλοί* Eust. ut schol. A *P* 201. *δάκρυ κατείβετον*: *δάκρυα κατείβεται* schol. A *P* 201. 89. *ἀλλ' ἀκέων*: *γρ. ἀλλὰ καὶ ὣς* Eust. p. 1902, 47. 90. *ἐξελθόντε*: *ἐξελθόντες* al. *λιπόντε*: *λιπόντες* al. 91. *ἀάατον*: *ἄατον* pauci. 93. *μέτα*: *μάλα*? *ἐν*: *ἐνὶ*? *τοισίδε*: *τοῖσι δὲ*, *τοῖσδεσι*, *τοίσδεσι*, *τοῖσδε* libri. 95. *δ' ἔτι*: *δέ τι* pauci. 96. *ἐόλπει*: *ἐώλπει* libri. 97. *ἐντανύσειν*: *ἐντανύειν* al. ut schol. A X 67, *ἐντανύσαι* pauci, *γρ. ἐκτανύσειν* cod. Marc. 98—100 spurii? 98. *γε*: *τε* Plut. de vita et poesi Hom. c. 65. *γεύσεσθαι*: *γεύσασθαι* multi.

ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν τότ' ἀτίμα
ἥμενος ἐν μεγάροισ', ἐπὶ δ' ὤρνυε πάντας ἑταίρους.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
ὢ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων·
μήτηρ μέν μοι φησὶ φίλη, πινυτή περ ἐοῦσα,
ἄλλῳ ἅμ' ἕψεσθαι νοσφισσαμένη τόδε δῶμα·
αὐτὰρ ἐγὼ γελόω καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ.
ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον,
οἵη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιίδα γαῖαν,
οὔτε Πύλου ἱερῆς οὔτ' Ἄργεος οὔτε Μυκήνης·
καὶ δ' αὐτοὶ τό γε ἴστε· τί με χρὴ μητέρος αἴνου;
ἀλλ' ἄγε μὴ μύνῃσι παρέλκετε μηδ' ἔτι τόξου
δηρὸν ἀποτρωπᾶσθε τανυστύος, ὄφρα ἴδωμεν.
καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·
εἰ δέ κεν ἐντανύσω διοϊστεύσω τε σιδήρου,
οὔ κέ μοι ἀχνυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ
λείποι ἅμ' ἄλλῳ ἰοῦσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην
οἷός τ' ἤδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι.
ἦ, καὶ ἀπ' ὤμοιιν χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν
ὀρθὸς ἀναΐξας, ἀπὸ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμων.
πρῶτον μὲν πελέκεας στῆσεν, διὰ τάφρον ὀρύξας
πᾶσι μίαν μακρήν, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,
ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε· τάφος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας,
ὡς ἐυκόσμως στῆσε· πάρος δ' οὔ πώ ποτ' ὀπώπει.
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρήτιζεν.

οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης οὔτ' ἠπείροιο μελαίνης· 109

---

99. ὃν τότ': ὅν ποτ' al. ἀτίμα: *ἄτιζεν? 100. μεγάροις: μεγάρῳ ed. Flor. ὤρνυε: ὄρνυε al. 101. μετέειφ': μετέφη cod. Vind. 104. νοσφισσαμένη multi. 105. ἐγὼ γελόω: ἐγω ἔσθω cod. Marc., ἔγωγ' ἔσθω pauci. 109 meliores libri om. 110. τό γε cod. Vind.: τόδε γ' (sic Apoll. Soph. p. 14, 13) vel τόδε cet. 111. μὴ μύνῃσι: μή μ' ὤρησι pauci. μηδ' ἔτι: μή τέ τι cod. Marc., μηδέ τι, μὴ δέ τι, μήτ' ἔτι al. 112. ἴδωμαι pauci. 113. τόξου: τόξοο? πειρησαίμην; πειρήσομαι al. 114 pauci om. 115. οὔ κέ μοι: οὐκ ἔμ' cod. Marc., οὐκ ἐμοὶ al. ἀχνυμένῳ: ἀχνυμένη al. 119. ὤμων: ὤμω al. 122. ἰδόντας: Ἀχαιούς schol. BL *I* 193 Epim. Hom. p. 397, 5 aliique gramm., cf. γ 372. 123 suspectus. ἐυκόσμως: εὔκοσμος al. ὀπώπει: ὀπώπῃ cod. Aug. 124. τόξου: τόξοο? πειρήτιζε: πειρητίζων cod. Vind.

τρὶς μέν μιν πελέμιξε ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
τρὶς δὲ μεθῆκε βίης, ἐπιελπόμενος τό γε θυμῷ,
νευρὴν ἐντανύσειν διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
καί νύ κε δή ῥ' ἐτάνυσσε βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἀνένευε καὶ ἔσχεθε ἱέμενόν περ.
τοῖς δ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
ὢ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσομαι καὶ ἄκικυς,
ἠὲ νεώτερός εἰμι καὶ οὔ πω χερσὶ πέποιθα
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
ἀλλ' ἄγεθ', οἵ περ ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροί ἐστε,
τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
ὣς εἰπὼν τόξον μὲν ἀπὸ ἕο θῆκε χαμᾶζε,
κλίνας κολλητῇσιν ἐυξέστῃς σανίδεσσιν,
αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ,
ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός·
ὄρνυσθ' ἑξείης ἐπιδέξια πάντες ἑταῖροι,
ἀρξάμενοι τοῦ χώρου ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύει.
ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιάνδανε μῦθος.
Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο Οἴνοπος υἱός,
ὅ σφι θυοσκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν
ἷζε μυχοίτατος αἰέν· ἀτασθαλίαι δέ οἱ οἴῳ
ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν·

---

125. μέν μιν: μὲν δὴ pauci. πελέμιξεν: πελέμιζεν al. ἐρύσσεσθαι: ἐρύσεσθαι vel ἐρύσασθαι al. 126. βίης: βίῃ Eust. τό γε: τόδε al. 127. ἐντανύσειν: ἐντανύειν vel ἐκτανύειν al. διοϊστεύσειν: διοϊστεύειν cod. Stuttg. 128. δή ῥ' ἐτάνυσσε: δὴ ἐτάνυσε, δὴν ἐτάνυσσε, δὴ τανύσειε (sic schol. B 215) al. 129. ἀνένευε: ἀνένευσε cod. Aug. ἱέμενον: ἱέμενον al., ἱέμενος unus. 130. τοῖς δ': τοῖσι δ' al. αὖτις: αὖ pauci. μετέειφ': μετέφη cod. Vind. 131. ἄκικυς: ἄναλκις cod. Marc. 132 sq. spurii? 133. ἀπαμύνεσθαι al., ἐπαμύνασθαι pauci. 134. ἐμεῖο: ἐμοῖο cod. Aug. προφερέστεροι: πολὺ φέρτεροι al. 135. τόξου: τόξον cod. Harl. πειρήσασθε: πειρήσεσθε meliores libri, πειρήσεσθαι pauci. ἐκτελέωμεν: ἐκτελέσωμεν al. 136. ἀπὸ ἕο θῆκε: γρ. ἕο ἀπέθηκε cod. Marc.

137. ἐυξέστῃσι σανίσσιν? 138. προσέκλινε: προσέθηκε cod. Vrat. 139. δ' om. cod. Aug. pr. m. 142. ὅθεν τ' ἐπιοινοχεύει al. 143. ἐπιήνδανε libri. 144. δὲ: καὶ cod. Vrat. Οἴνοπος: Ἤνοπος al. 145. ὅ σφι: ὅς σφι pauci. 146. μυχώτατος cod. Aug. pr. m., μυχαίτατος al. αἰέν (αἰεί multi) — οἴῳ: * οἷος — αἰεὶ?

ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ.
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρήτιζεν,
οὐδέ μιν ἐντάνυσεν· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων
ἀτρίπτους ἁπαλάς· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.
πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
τεθνάμεν ἢ ζώοντας ἁμαρτέμεν, οὗ θ' ἕνεκ' αἰεὶ
ἐνθάδ' ὁμιλέομεν, ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα.
νῦν μέν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ μενοινᾷ
γῆμαι Πηνελόπειαν Ὀδυσσῆος παράκοιτιν·
αὐτὰρ ἐπὴν τόξου πειρήσεται ἠδὲ ἴδηται,
ἄλλην δή τιν' ἔπειτα Ἀχαιιάδων εὐπέπλων
μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δέ κ' ἔπειτα
γήμαιθ' ὅς κεν πλεῖστα πόρῃ καὶ μόρσιμος ἔλθῃ.
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν καὶ ἀπὸ ἕο τόξον ἔθηκεν,
κλίνας κολλητῇσιν ἐυξέστης σανίδεσσιν,
αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ,
ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Λειῶδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε; νεμεσσῶμαι δέ τ' ἀκούων,
εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ τανύσσαι.
οὐ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ
οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι καὶ ὀιστῶν·

---

149. τόξου: τόξοο? 150. ἐντάνυσε(ν): ἐτάνυσ(σ)ε al., ἐκτάνυσε unus, γρ. ἀντάνυσεν cod. Gonz. 152. οὐ — τανύω: οὐ δύναμαι τανύσαι Ath. X p. 437 E. μὲν: γὰρ cod. Vrat., an μιν? 155. ἁμαρτέμεν: ἁμαρτεῖν libri. οὗ θ': οὗ Eust. 156. προτιδέγμενοι al. 157—162 spurii? 157. ἔλπετο cod. Ven. 161. ἐέδνοισιν: ἐέδνοισι(ν) vel ἔδνοισιν pauci. ἡ δέ κ': ἡ δ' ἂν cod. Aug. 162. ὅς κε(ν): ὅστις al. πόρῃ: πόροι plerique. ἔλθῃ: ἔλθοι plerique, εἴη al. 164. ἐυξέστῃσι σανίσσιν? 165 om. cod. Aug. προσέκλινε: προσέθηκε al. 167. ἐνένιπεν: ἐνένισπεν cod. Vrat., ἐνένιπτεν Vind. 170. κεκαδήσοι cod. Vind. 171. τανῦσαι cod. Ven. 172. σέ γε: σέ τε Vind. 173. ἔμεναι: ἔμμεναι al. ὀιστῶν: ὀισσοῦ al.

ἀλλ' ἄλλοι τανύουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί.
ὣς φάτο, καί ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον αἰπόλον αἰγῶν·
ἄγρει δή, πῦρ κῆον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
πὰρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος,
ὄφρα νέοι θάλποντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ,
τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
ὣς φάθ', ὃ δ' αἶψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον πῦρ,
πὰρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος.
τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ', οὐδὲ δύναντο
ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν.
Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
τὼ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω
βουκόλος ἠδὲ συφορβὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμου ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
φθεγξάμενός σφε ἔπεσσι προσηύδα μειλιχίοισιν·
βουκόλε καὶ σύ, συφορβέ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
ἦ αὔτως κεύθω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.
ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆι ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι
ὧδε μάλ' ἐξαπίνης καί τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκοι;
ἦ κε μνηστήρεσσιν ἀμύνοιτ' ἦ Ὀδυσῆι;
εἴπαθ' ὅπως ὑμέας κραδίη θυμός τε κελεύει.

---

174. τανύσσουσι pauci. 175. ἐκέλευε cod. Stuttg. 176. ἄγρει: ἄγρευ? δὴ πῦρ: πῦρ δὴ ed. Flor. κῆον: κεῖον (unus κείων) libri. 180. πειρώμεθα al., πειρηθῶμεν Eust. 181. φάθ' ὃ δ' αἶψ': φάτο αἶψα δ' meliores libri, ἔφατ' αἶψα δ' cod. Vrat. ἀνέκαιε: ἔκαιε pauci. 182. θῆκε(ν): τε μέγαν pauci. αὐτοῦ: αὐτῆς cod. Vind. 185. ἐκτανύσαι cod. Vind. βίῃ cod. Vind. 186. δ' ἔτ': δέ τ' plerique. 188. βῆσαν: ἔβησαν Etym. M. p. 623, 22. ὁμαρτήσαντες: ἁμαρτήσαντες (sic Apoll. Soph. p. 30, 6), ὁμαρτήσαντε, ὁμαρτήσαντ' al. 190. μετὰ τοὺς: μετ' αὐτοὺς al. ἤλυθε: ἦλθε(ν) pauci. 191. ἐκτὸς: ἔκτοσθε cod. Ven. ἔσαν: ἴσαν pauci. 192. σφε: σφιν, μιν, σφ' libri. ἔπεσσι: ἐπέεσσι al. 194. αὔτως cod. Vind., αὕτως Ven.: αὐτὸς cet. 195. εἶτ': ἦτ' al. 196. ἐνείκοι cod. Ven.: ἐνέγκοι Eust., ἐνείκαι, ἐνεῖκαι, ἐνείκῃ, ἔνεικεν cet. 198. εἴπαθ': εἴπεθ' vel εἴποθ' pauci. κελεύει: κελεύοι cod. Vind.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
Ζεῦ πάτερ, αἲ γὰρ τοῦτο τελευτήσειας ἐέλδωρ,
ὡς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνήρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων·
γνοίης χ' οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται.
ὣς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσιν
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τῶν γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
ἐξαῦτίς σφε ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ἔνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγώ, κακὰ πολλὰ μογήσας,
ἤλθον ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
γινώσκω δ' ὡς σφῶιν ἐελδομένοισιν ἱκάνω
οἴοισι δμώων· τῶν δ' ἄλλων οὔ τευ ἄκουσα
εὐξαμένου ἐμὲ αὖτις ὑπότροπον οἴκαδ' ἱκέσθαι.
σφῶιν δ', ὡς ἔσεταί περ, ἀληθείην καταλέξω.
εἴ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
ἄξομαι ἀμφοτέροισ' ἀλόχους καὶ κτήματ' ὀπάσσω
οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καί μοι ἔπειτα
Τηλεμάχου ἑτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσεσθον·
εἰ δ' ἄγε δή, καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,
ὄφρα μ' ἐὺ γνῶτον πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,
οὐλὴν τήν ποτέ με σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
ὣς εἰπὼν ῥάκεα μεγάλης ἀποέργαθεν οὐλῆς.
τὼ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην εὖ τ' ἐφράσσαντο ἕκαστα,

---

200. γὰρ: γὰρ δὴ cod. Vind. 201. κεῖνος: ἐκεῖνος pauci. 202. χ' pauci om. ἕπονται: ἔσονται al. 203. αὔτως: αὔτως multi. ἐπεύχετο: ἐπηύξατο cod. Ven. 205. δὴ τῶν γε: δὴ τόν γε al., τούτων γε pauci. 206. σφε ἔπεσσιν: σφ' ἐπέεσσιν vel μιν ἔπεσσι(ν) libri. 208 suspectus. ἤλθον cod. Marc.: ἤλυθον cet. ἐεικοστῷ cod. Harl. ex em.: εἰκοστῷ cet. ἐς: εἰς cod. Ven. 209. γιγνώσκω al. 210—216 spurii? 211. εὐξαμένου: εὐξάμενον cod. Marc. ὑπότροπον: γρ. ἀπότροπον schol. H. οἴκαδ' ἱκέσθαι: * ἀπονέεσθαι? 212. ἔσεται: ἔσσεται al. 213. εἴ χ': αἴθ' cod. Vrat., αἴ χ' al. δαμάσῃ: δαμάσσῃ, δαμάσει, δαμάσοι al. 215. ἐμοῖο al. 216. Τηλεμάχου: Τηλεμάχῳ schol. V T 297. ἔσεσθον: ἔσεσθαι cod. Vind., ἔσεσθε Eust. 217. δείξω: λέξω pauci. 219 et 220 om. cod. Aug. et Ven. 219. τήν: ἥν Eust. με: μοι cod. Ven.

220. Παρνησόνδ': Παρνησσόνδ' multi. σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο: γρ. μετ' Αὐτόλυκόν τε καὶ υἷας schol. M, atque ita cod. Ven. et Eust.

222. τὼ: τὴν pauci. ἕκαστα: ἄνακτα cod. Ven., γρ. ἄνακτα schol. M.

ἀλλ' ἄλλοι τανύουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί.
ὣς φάτο, καί ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον αἰπόλον αἰγῶν·
ἄγρει δή, πῦρ κῆον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
παρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος,
ὄφρα νέοι θάλποντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ,
τόξον πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
ὣς φάθ', ὃ δ' αἶψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον πῦρ,
παρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος.
τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ', οὐδὲ δύναντο
ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν.
Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
τὼ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω
βουκόλος ἠδὲ συφορβὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμου ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
φθεγξάμενός σφε ἔπεσσι προσηύδα μειλιχίοισιν·
βουκόλε καὶ σύ, συφορβέ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
ἦ αὔτως κεύθω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.
ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆι ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι
ὧδε μάλ' ἐξαπίνης καί τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκοι;
ἦ κε μνηστήρεσσιν ἀμύνοιτ' ἦ Ὀδυσῆι;
εἴπαθ' ὅπως ὑμέας κραδίη θυμός τε κελεύει.

---

174. τανύσσουσι pauci. 175. ἐκέλευε cod. Stuttg. 176. ἄγρει: ἄγρεε? δὴ πῦρ: πῦρ δὴ ed. Flor. κῆον: κεῖον (unus κείων) libri. 180. πειρώμεθα al., πειρηθῶμεν Eust. 181. φάθ' ὃ δ' αἶψ': φάτο αἶψα δ' meliores libri, ἔφατ' αἶψα δ' cod. Vrat. ἀνέκαιε: ἔκαιε pauci. 182. θῆκε(ν): τε μέγαν pauci. αὐτοῦ: αὐτῆς cod. Vind. 185. ἐκτανύσαι cod. Vind. βίη cod. Vind. 186. δ' ἔτ': δέ τ' plerique. 188. βῆσαν: ἔβησαν Etym. M. p. 623, 22. ὁμαρτήσαντες: ἀμαρτήσαντες (sic Apoll. Soph. p. 30, 6), ὁμαρτήσαντε, ὁμαρτήσαντ' al. 190. μετὰ τοὺς: μετ' αὐτοὺς al. ἤλυθε: ἦλθε(ν) pauci. 191. ἐκτὸς: ἔκτοσθε cod. Ven. ἔσαν: ἴσαν pauci. 192. σφε: σφιν, μιν, σφ' libri. ἔπεσσι: ἐπέεσσι al. 194. αὔτως cod. Vind., αὔτως Ven.: αὐτὸς cet. 195. εἶτ': ἦτ' al. 196. ἐνείκοι cod. Ven.: ἐνέγκοι Eust., ἐνείκαι, ἐνεῖκαι, ἐνείκῃ, ἔνεικεν cet. 198. εἴπαθ': εἴπεθ' vel εἴποθ' pauci. κελεύει: κελεύοι cod. Vind.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
Ζεῦ πάτερ, αἲ γὰρ τοῦτο τελευτήσειας ἐέλδωρ,
ὡς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνήρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων·
γνοίης χ' οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται.
ὣς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσιν
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τῶν γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
ἐξαῦτίς σφε ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ἔνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγώ, κακὰ πολλὰ μογήσας,
ἤλθον ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
γινώσκω δ' ὡς σφῶιν ἐελδομένοισιν ἱκάνω
οἴοισι δμώων· τῶν δ' ἄλλων οὔ τευ ἄκουσα
εὐξαμένου ἐμὲ αὖτις ὑπότροπον οἴκαδ' ἱκέσθαι.
σφῶιν δ', ὡς ἔσεταί περ, ἀληθείην καταλέξω.
εἴ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
ἄξομαι ἀμφοτέροισ' ἀλόχους καὶ κτήματ' ὀπάσσω
οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καί μοι ἔπειτα
Τηλεμάχου ἑτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσεσθον·
εἰ δ' ἄγε δή, καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,
ὄφρα μ' ἐὺ γνῶτον πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,
οὐλὴν τήν ποτέ με σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
ὣς εἰπὼν ῥάκεα μεγάλης ἀποέργαθεν οὐλῆς.
τὼ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην εὖ τ' ἐφράσσαντο ἕκαστα,

---

200. γάρ: γὰρ δὴ cod. Vind. 201. κεῖνος: ἐκεῖνος pauci. 202. χ' pauci om. ἕπονται: ἕσονται al. 203. αὔτως: αὔτως multi. ἐπεύχετο: ἐπηύξατο cod. Ven. 205. δὴ τῶν γε: δὴ τόν γε al., τούτων γε pauci. 206. σφε ἔπεσσιν: σφ' ἐπέεσσιν vel μιν ἔπεσσι(ν) libri. 208 suspectus. ἤλθον cod. Marc.: ἤλυθον cet. ἐεικοστῷ cod. Harl. ex em.: εἰκοστῷ cet. ἐς: εἰς cod. Ven. 209. γιγνώσκω al. 210—216 spurii? 211. εὐξαμένου: εὐξάμενον cod. Marc. ὑπότροπον: γρ. ἀπότροπον schol. H. οἴκαδ' ἱκέσθαι: * ἀπονέεσθαι? 212. ἔσεται: ἔσσεται al. 213. εἴ χ': αἴθ' cod. Vrat., αἴ χ' al. δαμάσῃ: δαμάσσῃ, δαμάσει, δαμάσοι al. 215. ἐμοῖο al. 216. Τηλεμάχου: Τηλεμάχῳ schol. V Τ 297. ἔσεσθον: ἔσεσθαι cod. Vind., ἔσεσθε Eust. 217. δείξω: λέξω pauci. 219 et 220 om. cod. Aug. et Ven. 219. τήν: ἥν Eust. με: μοι cod. Ven. 220. Παρνησόνδ': Παρνησσόνδ' multi. σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο: γρ. μετ' Αὐτόλυκόν τε καὶ υἷας schol. M, atque ita cod. Ven. et Eust. 222. τὼ: τὴν pauci. ἕκαστα: ἄνακτα cod. Ven., γρ. ἄνακτα schol. M.

κλαῖον ἄρ' ἀμφ' Ὀδυσῆι δαΐφρονι χεῖρε βαλόντε,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλήν τε καὶ ὤμους.
ὣς δ' αὔτως Ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσεν.
καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε φώνησέν τε·
παύεσθον κλαυθμοῖο γόοιό τε, μή τις ἴδηται
ἐξελθὼν μεγάροιο, ἀτὰρ εἴπῃσι καὶ εἴσω.
ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες,
πρῶτος ἐγώ, μετὰ δ' ὔμμες· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω.
ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην·
ἀλλὰ σύ, δῖ' Εὔμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον
ἐν χείρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι, εἰπεῖν τε γυναιξὶν
κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας,
ἢν δέ τις ἢ στοναχῆς ἠὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.
σοὶ δέ, Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
κληῖσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἰῆλαι.
ὣς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν ἔνθεν περ ἀνέστη·
ἐς δ' ἄρα καὶ τὼ δμῶε ἴτην θείου Ὀδυσῆος.
Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλα πυρός· ἀλλά μιν οὐδ' ὣς
ἐντανύσαι δύνατο, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

---

223. Ὀδυσῆα δαΐφρονα Eust. βαλόντε: βαλόντες al. 224 et 225 om. cod. Ven. 224. τε καὶ ὤμους: τε χέρας τε cod. Ven. Vind., γρ. χεῖράς τε schol. M. 225. αὔτως: αὕτως al. 228. παύεσθον cod. Marc. 231. πρῶτος: πρῶτον al. ἐγώ: ἐγὼν al. ὔμμες: ὕμμες al. 232. Ἀχαιοί (γρ. ἀγαυοί) cod. Vind. 233. οὐκ ἐάσουσιν ἐμοί: οὔ μοι ἐάσουσιν? δόμεναι: δοῦναι Eust. ἠδέ: οὐδὲ cod. Vind. 234. δῖ': δὴ al. δώματα: δῶμα τὸ pauci. 235. θέμεναι: γρ. δόμεναι schol. Vind. εἰπεῖν τε: εἰπεῖν δὲ al. 236. κληίσσαι al. 237. κτύπον (supra scr. ου) cod. Harl. 239. ἔμεναι: ἔμμεναι al., εἶναι Eust. παρά: περὶ pauci. 241. κληίσσαι al. 244 om. cod. Aug. pr. m. δμῶε ἴτην: δμῶ' ἐσίτην al. 248. ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν: πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν plerique libri.

ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος περί τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων·
οὔ τι γάμου τοσσοῦτον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ·
εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιΐδες, αἱ μὲν ἐν αὐτῇ
ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, αἱ δ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν·
ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
ἀντιθέου Ὀδυσῆος, ὅ τ' οὐ δυνάμεσθα τανύσσαι
τόξον· ἐλεγχείη δὲ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
Εὐρύμαχ', οὐχ οὕτως ἔσται· νοέεις δὲ καὶ αὐτός.
νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο
ἁγνή· τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ'; ἀλλὰ ἕκηλοι
κάτθετ'· ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἴ κ' εἰῶμεν ἅπαντας
ἑστάμεν· οὐ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι ὀΐω,
ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
ἀλλ' ἄγε, οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
ὄφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα·
ἠῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον αἰπόλον αἰγῶν
αἶγας ἄγειν, αἳ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,
ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ
τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιάνδανε μῦθος.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπεῖσάν τε πίον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
τοῖσι δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης·

ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·

---

251. αἱ μὲν: ἡμὲν Eust. 252. αἱ δ': ἠδ' al. πολίεσσιν: πολίεσσιν al. 253 om. cod. Ven. τοσσόνδε: τόσσον γε cod. Vrat. 254. τανύσαι al. 258. γὰρ: γὰρ δὴ cod. Ven. 259. τιταίνοιτ': τιταίνετε cod. Aug. 260. γε: τε al. εἴ κ' εἰῶμεν: εἴπερ ἐῶμεν cod. Vind. et Eust., an εἴ κ' ἐόωμεν? ἅπαντας: ἅπαντες cod. Ven. 261. ἑστάμεν al. 262. μέγαρα cod. Vind. 263. ἄγε: ἄγετ' libri. 265. ἠοῦθεν? 268. πειρώμεθα al. 269. ἐπιήνδανε libri. 270. ἔχευεν pauci. 271. ἐπεστέψαντο: ἐπεστήσαντο pauci. 274. τοῖσι: τοῖς δὲ plerique. μετέφη: προσέφη cod. Aug., γρ. προσέφη schol. H. 276 om. libri.

11*

Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν,
νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·
ἠῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.
ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν
χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, εἴ μοι ἔτ' ἔστιν
ἴς οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
ἦ ἤδη μοι ὄλεσσεν ἄλη τ' ἀκομιστίη τε.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν,
δείσαντες μὴ τόξον ἐΰξοον ἐντανύσειεν.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
ἆ δειλὲ ξείνων, ἔνι τοι φρένες οὐδ' ἠβαιαί·
οὐκ ἀγαπᾷς ὃ ἕκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν
δαίνυσαι, οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι, αὐτὰρ ἀκούεις
μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος
ἡμετέρων μύθων ξεῖνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.
οἶνός σε τρώει μελιηδής, ὅς τε καὶ ἄλλους
βλάπτει, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ μηδ' αἴσιμα πίνῃ.
οἶνος καὶ κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα
ἄασ' ἐνὶ μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,
ἐς Λαπίθας ἐλθόνθ'· ὃ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασε οἴνῳ,
μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμον κατὰ Πειριθόοιο.
ἥρωας δ' ἄχος εἷλε, διὲκ προθύρου δὲ θύραζε
ἕλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' οὔατα νηλέι χαλκῷ
ῥῖνάς τ' ἀμήσαντες· ὃ δὲ φρεσὶν ᾗσιν ἀασθεὶς
ᾔιε ἣν ἀάτην ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ.

---

277. θεοειδέα: βασιλῆα cod. Flor., cf. ω 179. 280. ἠῶθεν: ἠοόθεν? δώσει: δώσοι cod. Vind. 281. ἄγ' ἐμοί: ἄγε μοι al. 282. εἴ μοι: ἤ μοι al. 283 sq. οἵη — ἢ pauci om. 283. γναπτοῖσι pauci. 284 spurius? ὄλεσσεν: ὤλεσσαν cod. Vind. 286 spurius? 287. ἐνένιπεν: ἐνένειπεν vel ἐνένισπεν pauci. 288. οὐδὲ βιαί (γρ. οὐδ' ἠβαιαί) cod. Harl. 289. ὃ: ὅθ' al. 293. τρώει: γρ. τρώγει cod. Gonz. 294. ἕλῃ: ἕλοι cod. Ven. πίνῃ: πίνοι al. 296. ἄασ': ἄασεν al., ὤλεσ' Ath. XIV p. 613 A. ἐνί: ἐν Eust. μεγάρῳ: μεγάροις cod. Aug., μεγάροισι Ven. 298. δόμον: γρ. γάμον Eust. δόμον κατά: δόμοις ἐνὶ Ath. 300. ἕλκον: εἷλκον al. ἀπ': ἐπ' cod. Ven. 302 pauci om. ἀάτην: ἄτην libri. ὀχέων: ἀχέων al. ut Hesiod. Scut. 93. ἀεσίφρονι: ἀασίφρονι? cf. Hesych. et Apoll. Soph. p. 2, 7.

ἐξ οὗ κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,
οἷ δ᾽ αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὕρετο οἰνοβαρείων.
ὣς καὶ σοὶ μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἴ κε τὸ τόξον
ἐντανύσῃς· οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις
ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δέ σε νηὶ μελαίνῃ
εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
πέμψομεν· ἔνθεν δ᾽ οὔ τι σαώσεαι. ἀλλὰ ἕκηλος
πῖνέ τε, μηδ᾽ ἐρίδαινε μετ᾽ ἀνδράσι κουροτέροισιν.
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Ἀντίνο᾽, οὐ μὲν καλὸν ἀτεμβέμεν οὐδὲ δίκαιον
ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ᾽ ἵκηται.
ἔλπεαι, αἴ χ᾽ ὁ ξεῖνος Ὀδυσσῆος μέγα τόξον
ἐντανύσῃ χερσίν τε βίηφί τε ἦφι πιθήσας,
οἴκαδέ μ᾽ ἄξεσθαι καὶ ἑὴν θήσεσθαι ἄκοιτιν;
οὐδ᾽ αὐτός που τοῦτό γ᾽ ἐνὶ στήθεσσι ἔολπεν·
μηδέ τις ὑμείων τοῦ γ᾽ εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
ἐνθάδε δαινύσθω, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν.
τὴν δ᾽ αὖτ᾽ Εὐρύμαχος Πολύβου πάις ἀντίον ηὔδα·
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
οὔ τί σε τόνδ᾽ ἄξεσθαι ὀιόμεθ᾽, οὐδὲ ἔοικεν·
ἀλλ᾽ αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν,
μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν·
ἦ πολὺ χείρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν
μνῶνται, οὐδέ τι τόξον ἐύξοον ἐντανύουσιν·
ἀλλ᾽ ἄλλος τις πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλημένος ἐλθὼν
ῥηιδίως ἐτάνυσσε βιόν, διὰ δ᾽ ἧκε σιδήρου.
ὣς ἐρέουσ᾽, ἡμῖν δ᾽ ἂν ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.

---

303 sq. spurii? 304. οἱ δ᾽: οἱ τ᾽ multi. πρώτῳ: πρῶτον cod. Vind. 305. πιφάσκομαι al. 306. ἐπητύος: ἀδητύος pauci, ἐπητέως (an ἐπητέος?) Ar. teste Apoll. Soph. p. 72, 2. ἀντιβολήσεις: ἀντεβόλησας Apoll. Soph. p. 72, 1. 308 non nulli om. 310. τε: γε? ἐρίδαινε: ἐρέαινε cod. Vrat., γρ. ἐρέεινε schol. Vind. 312. ἀτέμβειν libri. 315. τε ἦφι: τε ἶφι pauci. πιθήσας: πεποιθώς al. 319. οὐδὲ μὲν: οὔ πως? cf. ε 212. 320. Εὐρύμαχος: Ἀντίμαχος cod. Aug. 321. περίφρον al. 322. ἄξεσθαι: ἄξασθαι al. οὐδὲ: οὐ γὰρ cod. Vind. 326 om. cod. Stuttg. οὐδέ τι Eust.: ὅτ᾽ οὐδέ τι vel ὃ οὐδέ τι libri. ἐντανύουσιν: ἐντανύσουσιν pauci. 328. ἐτάνυσε al. 329. δ᾽ ἄν: δὲ al.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Εὐρύμαχ', οὔ πως ἔστιν ἐυκλεέας κατὰ δῆμον
ἔμμεναι οἳ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;
οὗτος δὲ ξεῖνος μάλα μὲν μέγας ἠδ' ἐυπηγής,
πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὔχεται ἔμμεναι υἱός.
ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἐύξοον, ὄφρα ἴδωμεν.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἴ κέ μιν ἐντανύσῃ, δώῃ δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
ἕσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά,
δώσω δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
καὶ ξίφος ἄμφηκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα,
πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὔ τις ἐμεῖο
κρείσσων, ᾧ κ' ἐθέλω, δόμεναί τε καὶ ἀρνήσασθαι,
οὔθ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
οὔθ' ὅσσοι νήσοισι πρὸς Ἤλιδος ἱπποβότοιο·
τῶν οὔ τίς μ' ἀέκοντα βιήσεται, αἴ κ' ἐθέλωμι
καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.
ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τέ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκόνδε βεβήκει·
παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν

---

331. ἐυκλεέας: ἐυκλεῖας, ἐυκλείας, ἐυκλῆας libri. 333. ταῦτα: πάντα al. 334. οὗτος: αὐτὸς al. δὲ: δὴ cod. Vrat., μὲν pauci. 335 spurius? cf. Ξ 114. πατρὸς: ἀνδρὸς multi. 336. οἱ: τοι pauci. 337. γὰρ: τ' ἄρ cod. Marc. καὶ: οἱ pauci. 338. εἴ κε(ν): αἴ κε vel εἰ καί al. ἐντανύσῃ: ἐντανύσει cod. Aug. 339. καλὰ: πάντα al. 342. κελεύοι meliores libri. 344. ἐμοῖο pauci. 347. νήσοισι: ναίουσι al., γρ. ναίουσι schol. H. 348. ἐθέλοιμι al., ἐθέλωμαι pauci. 350. τέ' αὐτῆς: τὰ σαυτῆς vel τὰ σ' αὐτῆς libri. 351. γυναιξὶν (γρ. κέλευε) cod. Marc. 352. τόξον: μῦθος al. cf. α 358. 353. τοῦ: τῶ pauci. non nulli addunt ὣς φάτο ῥίγησεν δὲ περίφρων Πηνελόπεια.

κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
αὐτὰρ ὃ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὑφορβός·
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
πῇ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδονται
οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, οὓς ἔτρεφες, εἴ κεν Ἀπόλλων
ἡμῖν ἱλήκῃσι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
ὣς φάσαν, αὐτὰρ ὃ θῆκε φέρων αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ,
δείσας, οὕνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν.
Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγέγωνεν·
ἄττα, πρόσω φέρε τόξα· τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσεις·
μή σε καὶ ὁπλότερός περ ἐὼν ἀγρόνδε δίωμαι,
βάλλων χερμαδίοισι· βίηφι δὲ φέρτερός εἰμι.
αἲ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δώματ' ἔασιν,
μνηστήρων χερσίν τε βίηφί τε φέρτερος εἴην·
τῷ κε τάχα στυγερῶς τιν' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
ἡμετέρου ἐξ οἴκου, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν
μνηστῆρες, καὶ δὴ μέθιεν χαλεποῖο χόλοιο
Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆι δαΐφρονι θῆκε παραστάς.
ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
Τηλέμαχος κέλεταί σε, περίφρων Εὐρύκλεια,
κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας,
ἢν δέ τις ἢ στοναχῆς ἠὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.

363. αἶ: ἂν al. κατέδονται: κατέδουσιν al. 365. ἡμῖν: ἡμῖν θ' vel ἡμῖν θ' al. 366. αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ multi. 368. ἐγεγώνει libri. 371. βίηφι δὲ: βίῃ δὲ, βίῃ δέ τε, βίῃ δέ τι pauci. 373. χερσίν τε: χείρεσσι al. βίηφί τε: βίηφι δὲ cod. Marc. εἴην: ἦα cod. Vind. — 374. ἐγὼ πέμψαιμι: ἐγὼν ἀπέπεμψα Eust. cf. ψ 23.
376. γέλασαν al. 380. καλεσάμενος al. Εὐρύκλειαν libri. 381 non nulli om. περίφρων: περίφρον al. Εὐρύκλεια libri. 382. κληΐσσαι al. 385. προβλώσκειν: παρβλώσκειν cod. Ven. ἔμεναι: ἔμμεναι pauci. παρὰ: περὶ cod. Ven. ἔργῳ: ἔργων cod. Meerm., ἔργον al.

ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
κλήισεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.
σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἆλτο θύραζε,
κλήισεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς.
κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσης
βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ᾔιεν αὐτός·
ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν ἔνθεν περ ἀνέστη,
εἰσορόων Ὀδυσῆα. ὁ δ' ἤδη τόξον ἐνώμα
πάντῃ ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν ἀποιχομένοιο ἄνακτος.
ὧδε δέ τις εἴπεσκε ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ἦ τις θηητὴρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων·
ἤ ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κεῖται,
ἦ ὅ γ' ἐφορμᾶται ποιησέμεν, ὡς ἐνὶ χερσὶν
νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.
ἄλλος δ' αὖ εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
αἲ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν
ὡς οὗτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.
ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ἴδε πάντῃ,
ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς
ῥηιδίως ἐτάνυσσε νέῳ περὶ κόλλοπι χορδήν,
ἅψας ἀμφοτέρωθεν ἐυστρεφὲς ἔντερον οἰός,
ὣς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς.
δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς·
ἡ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν.

---

386 pauci om. ὣς — μῦθος: γρ. ὣς ἔφαθ' ἡ δὲ μάλ' ὀτραλέως τὸν μῦθον ἄκουσεν schol. M., atque ita libri non nulli. 387. κλήισσε(ν) vel κλήισ(σ)αι al. 389 om. cod. Vind. κλήισεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων (φ 387) cod. Aug. 390. αἰθούσῃ: αἰθούσης Apoll. Soph. p. 15, 1. 391. βύβλινον: βίβλινον al. ἐς: ἐκ al.

394. ἀναστρέφων vel ἀναστροφῶν al. 395. κέρα ἶπες: γρ. κεραῖπες vel κεραΐδες Eust. 397. θηητὴρ: θηρητὴρ al. ἐπίκλοπος: ἐπίκλοπος (γρ. ἐπίκλοπος) cod. Harl., an ἐπίσκοπος? 400. νωμᾷ: νωμᾶτ' pauci. ἀλήτης: ἀλητήρ pauci. 401. αὖ: αὖτ' libri.

402. τοσοῦτον al. 406. ὡς ὅτ': ὡς δ' ὅτ' al. 407. ἐτάνυσσε: ἐτάνυσε al. περὶ: ἐπὶ meliores libri. 408. ἐυστροφὲς cod. Stuttg.

410. πειρήσατο: πειρήσετο al. 411. ἄεισε: ἄυσε cod. Vind. εἰκέλη: εἰκέλι' (γρ. ἰκέλη) cod. Ven., ἰκέλη Eust. αὐδήν: ἀυτὴν Eust.

μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χρὼς
ἐτράπετο· Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἔκτυπε σήματα φαίνων·
γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ὅττι ῥα οἱ τέρας ἧκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω.
εἵλετο δ' ὠκὺν ὀιστόν, ὅ οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
κείατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
τόν ῥ' ἐπὶ πήχει ἑλὼν ἕλκεν νευρὴν γλυφίδας τε,
αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, ἧκε δ' ὀιστὸν
ἄντα τιτυσκόμενος, πελέκεων δ' οὐχ ἤμβροτε πάντων
πρώτης στειλειῆς, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε
ἰὸς χαλκοβαρής· ὃ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν·
Τηλέμαχ', οὔ σ' ὁ ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
ἥμενος, οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἤμβροτον οὐδέ τι τόξον
δὴν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν,
οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνονται.
νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι
ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἑψιάασθαι
μολπῇ καὶ φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
ἦ, καὶ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν· ὃ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺ
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχεϊ, ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
παρ θρόνον ἑστήκει κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.

---

412. * μνηστήρεσσι δ' ἄχος? 413. μέγ' ἀνέκτυπε pauci. 415. ἀγκυλομήτεω forma suspecta. 416. ὃ οἱ: ὅς οἱ libri. 418. πειρήσασθαι al. 419. εἷλκε(ν) plerique. 422. διὰ δ' ἀμπερὲς: διαμπερὲς al. 425. ἤμβροτον: ἤμβροτεν al. τόξον: τόξου al. 427 spurius? 429. ἑψιάασθαι: ἑψιάασθαι al. 430. γάρ τ': γὰρ cod. Aug. et Eust. 434. θρόνον: θρόνῳ ed. Flor. ἑστήκει: εἱστήκει multi.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Χ.

Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ἆλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν ἔχων βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
ἰῶν ἐμπλείην, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀιστοὺς
αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται·
νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔ πώ τις βάλεν ἀνήρ,
εἴσομαι αἴ κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.
ἦ, καὶ ἐπ' Ἀντινόῳ ἰθύνετο πικρὸν ὀιστόν.
ἦ τοι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλεν,
χρύσεον ἄμφωτον, καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
ὄφρα πίοι οἴνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
μέμβλετο· τίς κ' οἴοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσιν
μοῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερὸς εἴη,
οἷ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν;
τὸν δ' Ὀδυσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῷ,
ἄντικρυς δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς
βλημένου, αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν
αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῶς δ' ἀπὸ εἷο τράπεζαν
ὦσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε·
σῖτός τε κρέα τ' ὀπτὰ φορύνετο. τοὶ δ' ὁμάδησαν
μνηστῆρες κατὰ δώμαθ', ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα,
ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν ὀρινθέντες κατὰ δῶμα,
πάντοσε παπταίνοντες ἐυδμήτους ποτὶ τοίχους·
οὐδέ πῃ ἀσπὶς ἔην οὐδ' ἄλκιμον ἔγχος ἑλέσθαι.

---

3. ἐμπλείην: εὐπλείην al. 5. δή: γὰρ Ammon. Valck. p. 4. ἀάατος: ἄατος al. 7. τύχωμι cod. Marc.: τύχοιμι cet. ut schol. B Μ 103. πόρῃ: πόροι al. 8. ἰθύνετο: ἴθυνε al. ut schol. A Δ 94. 11. πίοι: πίνοι cod. Vind. φόνος: πόνος cod. Vind. 14. μέλαιναν: γρ. φυτεῦσαι schol. Vind. 16 om. Plut. de vita et p. Hom. c. 82. ἄντικρυς: ἀντικρὺ libri. ἤλυθ': ἦλθεν? 18. βλημένου: γρ. βλημένῳ Eust. p. 1917, 28. 19. εἷο: οἷο al. 22. δώμαθ': δῶμα al. πεσόντα: πνέοντα cod. Vind. 23 om. cod. Ven. 24. ποτὶ: κατὰ cod. Marc., ἐπὶ pauci. 25. πῃ: πω plerique, που pauci. ἔην: ἔεν?

νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκέτ' ἀέθλων
ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σόος αἰπὺς ὄλεθρος.
καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες ὃς μέγ' ἄριστος
κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
[ἴσκε ἕκαστος ἀνήρ, ἐπεὶ ἦ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
ὡς δή σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο].
τοὺς δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ κύνες, οὔ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἴκαδ' ἱκέσθαι
δήμου ἀπὸ Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
δμῳῇσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως,
αὐτοῦ τε ζώοντος ὑπεμνάασθε γυναῖκα,
οὔτε θεοὺς δείσαντες οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι·
νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
ὣς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν·
Εὐρύμαχος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλουθας,
ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπες, ὅσα ῥέζεσκον Ἀχαιοί,
πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγροῦ.
ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα,
οὔ τι γάμου τόσσον κεχρημένος οὐδὲ χατίζων,
ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων,

πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον· 43

27. οὐκέτ': οὐδέτ' al. 28. ἀντιάσεις: ἀντιάσειας al. σόος: σῶς libri. 29. δὴ νῦν: νῦν δὴ cod. Marc. 30. εἰν: ἐν al. 31—33 ἀθετοῦνται teste Eust., cf. schol. Vind. 35. οἴκαδ' ἱκέσθαι: οἴκαδε νεῖσθαι al., an * ἀπονέεσθαι? 36. μοι: μου cod. Aug. κατεκείρετε: κατακείρετε pauci, κατακείρατε unus. 37 post 38 plerique libri collocant. δὲ: τε pauci. βιαίως: ἀνάγκῃ schol. BL. I 336. 38. ὑπεμνάασθε: ὑπευνάζεσθε cod. Vind. 40. ἔσεσθαι: ἔπεσθαι cod. Vrat., ἔθεσθε haud pauci. 41. ὑμῖν: ὔμμιν al. 42. εἷλε: ᾕρει cod. Ven. 43 plerique libri om., cf. Ξ 507. codex Aug. addit ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. 49. οὗτος: αὐτὸς Apoll. Soph. p. 73, 10 schol. Ar. Vesp. 1348. ἔργα: πάντα pauci. 50. οὔτι: οὔτε cod. Vind. γάμου: γάμων al. οὐδὲ: οὔτε vel οὔτι al.

ὄφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐυκτιμένης βασιλεύοι
αὐτός, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχήσας.
νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται, σὺ δὲ φείδεο λαῶν
σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὄπισθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον,
ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν,
τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἐεικοσάβοιον ἕκαστος,
χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰς ὅ κε σὸν κῆρ
ἰανθῇ· πρὶν δ' οὔ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Εὐρύμαχ', οὐδ' εἴ μοι πατρώια πάντ' ἀποδοῖτε,
ὅσσα τε νῦν ὔμμ' ἐστὶ καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε,
οὐδέ κεν ὣς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο
πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτῖσαι.
νῦν ὑμῖν παράκειται ἐναντίον ἠὲ μάχεσθαι
ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ·
ἀλλά τιν' οὐ φεύξεσθαι ὀίομαι αἰπὺν ὄλεθρον.
ὣς φάτο, τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος μετεφώνεε δεύτερον αὖτις·
ὦ φίλοι, οὐ γὰρ σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους,
ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐύξοον ἠδὲ φαρέτρην,
οὐδοῦ ἀπὸ ξεστοῦ τοξάσσεται, εἰς ὅ κε πάντας
ἄμμε κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
φάσγανά τε σπάσσασθε καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
ἰῶν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν
ἀθρόοι, εἴ κέ μιν οὐδοῦ ἀπώσομεν ἠδὲ θυράων,
ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστυ· βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο·
τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.

52. βασιλεύῃ cod. Vind. 56. ἐδήδοται: ἐδήδαται (sic Ar.) vel ἐδήδεται Herodianus teste Etym. M. p. 316, 25. 57. ἀμφὶς ἄγοντες: ἀλφέσκοντ' Etym. M. p. 758, 47. ἐεικοσάβοιον: ἐεικοσάβοια? 58. ἀποδώσομεν: ἀποτίσομεν cod. Ven. 62. τε: οἱ al. ὔμμ': ἔμμ' al. 63. λήξαιμι: *παύσαιμι? 64. πᾶσαν: πάντας pauci. 65. ὑμῖν: ὔμμιν al. 66. ἀλύξαι pauci. 67. οὐ: οὐ γὰρ al. 68 et 69 om. cod. Aug. pr. m. 68. αὐτοῦ: αὐτῶν al. ητορ: γρ. κῆρ schol. H. 69. μετεφώνεε: προσεφώνεε plerique. 70. οὐ γὰρ: οὔτ' ἄρ pauci. 71. ἔλαβε al. 72. ἀπὸ: ἐπὶ al. τοξάσσεται: τοξάσεται al. 73. κατακτείνει pauci. 74. σπάσασθε al. 77. ἔλθωμεν δ': ἔλθωμεν pauci. γένοιτο: γένηται al.

ὣς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ
χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον, ἆλτο δ' ἐπ' αὐτῷ
σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ἁμαρτῇ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἰὸν ἀποπροΐει, βάλε δὲ στῆθος παρὰ μαζόν,
ἐν δέ οἱ ἥπατι πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
φάσγανον ἧκε χαμᾶζε, περιρρηδὴς δὲ τραπέζῃ
κάππεσεν ἰδνωθείς, ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε
καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ
θυμῷ ἀνιάζων, ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισιν
λακτίζων ἐτίνασσε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλύς.
Ἀμφίνομος δ' Ὀδυσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο
ἀντίος ἀΐξας, εἴρυτο δὲ φάσγανον ὀξύ,
εἴ πως οἱ εἴξειε θυράων. ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ
Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
δούπησεν δὲ πεσών, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος
αὐτοῦ ἐν Ἀμφινόμῳ· περὶ γὰρ δίε μή τις Ἀχαιῶν
ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον ἢ ἐλάσειεν
φασγάνῳ ἀΐξας ἠὲ προπρηνέα τύψας.
βῆ δὲ θέειν, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν,
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ πάτερ, ἤδη τοι σάκος οἴσω καὶ δύο δοῦρε
καὶ κυνέην πάγχαλκον, ἐπὶ κροτάφοισ' ἀραρυῖαν
αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰών, δώσω δὲ συβώτῃ

---

79. εἰρύσατο al. 80. ἀμφοτέρωθεν: ἑπταβόειον pauci. αὐτῷ: αὐτὸν pauci. 81. ἁμαρτῇ: ὁμαρτῇ, ὁμάρτει, ἁμαρτεῖ al. 82. ἀποπροΐει: ἀποπροΐεις al. βάλε δὲ: βάλλε vel βάλε al. 83. θοὸν βέλος: βέλος θοὸν cod. Aug. 84. περιρρηδὴς: περιρρηδεὶς cod. Ven. τραπέζῃ: τραπέζης Galen. vol. XVIII 1 p. 420. 85. ἰδνωθείς: δινηθεὶς vel δινωθείς plerique libri, γρ. ἰδνωθείς schol. M. εἴδατα: εἵματα pauci. 88. ἐτίνασσε: ἐτίναξε al. δ' ἔχυτ': κέχυτ' vel δὲ κέχυτ' al. κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' cod. Marc. 90. ἀντίον al. 93. στήθεσσιν cod. Vind. 97. ἢ: ἤχ' al. 98. προπρηνέα cod. Aug. ex corr. ut schol. BM Ω 11, προπρηνέι (supra scr. α) cod. Harl.: προπρηνές cet. τύψας: τύψῃ al. ut schol. Ω 11, γρ. ἢ τύψειε schol. Harl. 99. θέειν: θέων al. 100. ἀγχοῦ: ἀγχόθι? 101. δοῦρε: δοῦρα cod. Vind. 102. πάγχαλκον: ἐύχαλκον cod. Marc., εὔχαλκον al. 103. αὐτὸς δ' cod. Vind.

καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
οἶσε θέων, ἧός μοι ἀμύνεσθαι πάρ' ὀιστοί,
μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων μοῦνον ἐόντα.
ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί,
βῆ δ' ἴμεναι θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο.
ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δούρατα δ' ὀκτὼ
καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν,
αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χροῒ δύσετο χαλκόν·
ὣς δ' αὔτως τὼ δμῶε δυέσθην τεύχεα καλά,
ἔσταν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλόμητιν.
αὐτὰρ ὅ γ', ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοί,
τόφρα μνηστήρων ἕνα γ' αἰεὶ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ ὀιστεύοντα ἄνακτα,
τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν ἐυσταθέος μεγάροιο
ἔκλιν' ἑστάμεναι, πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.
ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκεν ἐυδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ,
ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν ἐυσταθέος μεγάροιο
ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι.
τὴν Ὀδυσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβὸν
ἑσταότ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἴη γίνετ' ἐφορμή.

106. ἧος: εἵως libri. ἀμύνεσθαι: ἀμύνασθαι al. 109. ἴμεναι: ἰέναι cod. Ang. θάλαμόνδ': θάλαμον pauci. 110. ἔξελε: εἵλετο al., εἷλον Galen. vol. VIII p. 716. 113. δύσσετο pauci. 114. ὣς δ' αὔτως: ὧς δ' αὔτως vel ὡσαύτως al. 115. ποικιλομήτην plerique. 116. ὅ γ': ὃ cod. Vind. ἀμύνεσθαι: ἀμύνασθαι al. 117. τόφρα: τόφρ' ὅ γε schol. α 262. 118. τοὶ δ': οἱ δ' Eust. 119. ὀιστεύσαντα pauci. 120. πρὸς: παρὰ cod. Marc. 125. εἵλετο δ': ἐκ δ' ἕλετ' al. 126. ὀρσοθύρη: ὀρθοθύρη Crates teste Etym. M. p. 634, 8. 128. εὖ ἀραρυῖαι: ἐντὸς ἔισαι al. 129. τὴν: τὴν δ' al. φράζεσθαι: φράσσασθαι cod. Ven. 130. ἑσταότ': ἑστεῶτ' cod. Harl. pr. m., ἑσταῶτ' al., ἑστεότ' Epim. Hom. p. 253, 1 sive Herod. Lentz. vol. 2 p. 297, 9. δ' οἴη: δή οἱ cod. Marc. γίνετ': γένετ'

τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπε, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίη
καὶ εἴποι λαοῖσι, βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο;
τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν·
οὔ πως ἔστ', Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
αὐλῆς καλὰ θύρετρα καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης·
καί χ' εἷς πάντας ἐρύκοι ἀνήρ, ὅς τ' ἄλκιμος εἴη.
ἀλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι
ἐκ θαλάμου· ἔνδον γάρ, ὀίομαι, οὐδέ πῃ ἄλλῃ
τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.
ὣς εἰπὼν ἀνέβαινε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν
ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο.
ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα
καὶ τόσσας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
βῆ δ' ἴμεναι, μάλα δ' ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκεν.
καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὡς περιβαλλομένους ἴδε τεύχεα χερσί τε δοῦρα
μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον.
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
νῶιν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν ἠὲ Μελανθεύς.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον, οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος· ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν
κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
ἀλλ' ἴθι, δῖ' Εὔμαιε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο

pauci; γίγνετ' unus. 131. Ἀγέλαος: Ἀγέλεως al. ἔειπεν: μετέειπεν libri. πιφαύσκων: πιφάσκων al. 132. φίλοι: πόποι pauci. ὀρσοθύρην: ὀρθοθύρην cod. Ven., cf. χ 126. ἀναβαίη: ἐπιβαίη pauci. 133. εἴποι: εἴπῃ pauci. γένοιτο: γένηται cod. Ven. 134. τοξάσαιτο pauci. 136. διοτρεφὲς cod. Vind. 138. χ' εἷς: κ' εἷς pauci. ὅς τ': ὅς κ' cod. Ven. 144 sq. Ἀρίσταρχος ἀθετήσας κεχίακεν Eust. p. 1921, 55. 144. ἔνθεν δώδεκα: ἔνθα δυώδεκα al. ἔξελε: εἵλετο cod. Aug. 146. ἴμεναι: ἰέναι cod. Aug. pr. m. 148. χερσί τε: χερσὶ δὲ plerique. 152. νῶιν: ἧμιν Eust. 154. γ' al. om. 155. θύρας πυκινὰς ἀραρυίας Apoll. Soph. p. 6, 26. 156. ἀγκλίνας: ἐγκλίνας ed. Flor. ἀμείνων: ἀμύνων cod. Ven. 157. δῖ': δὴ haud pauci.

καὶ φράσαι εἴ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν ἣ τάδε ῥέζει,
ἢ υἱὸς Δολίοιο Μελανθεύς, τόν περ ὀίω.
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
βῆ δ' αὖτις θάλαμόνδε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
οἴσων τεύχεα καλά. νόησε δὲ δῖος ὑφορβός,
αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
κεῖνος δὴ αὖτ' ἀίδηλος ἀνήρ, ὃν ὀιόμεθ' αὐτοί,
ἔρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπες,
ἤ μιν ἀποκτείνω, αἴ κεν κρείσσων γε γένωμαι,
ἦέ σοὶ ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
πολλάς, ὅσσας οὗτος ἐμήσατο σῷ ἐνὶ οἴκῳ.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἦ τοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγανοὺς
σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας.
σφῶι δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὄπισθεν,
σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι πελάσαι τε δοκοῖσιν,
ὥς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν χαλέπ' ἄλγεα πάσχῃ.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
βὰν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα.
ἦ τοι ὃ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε' ἐρεύνα,
τὼ δ' ἔσταν ἑκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε.
εὖθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
τῇ ἑτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εὐρὺ γέρον, πεπαλαγμένον ἄζῃ,

---

158. εἴ τις: ἤ τις al. 159. τόν περ: ὅν περ al. 162. τεύχεα: ἔντεα cod. Aug. 163. προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα: ἔπεα πτερόεντα προσηύδα pauci. 165. κεῖνος: οὗτος Apoll. Soph. p. 17, 1. δὴ: δ' libri. 166. ἐνίσπες: ἔνισπες vel ἔνισπε al. 167. ἤ μιν: εἴ μιν cod. Ven. γε: τε meliores libri. 168. ὑπερβασίης ἀποτίσῃ (supra scr. οι) cod. Marc. 169. οὗτος: * αὐτὸς? σῷ: ὧ cod. Aug. 173. ἀποστρέψαντες al. 174. βαλέειν: βαλέμεν? ὄπισθε(ν): γρ. ἱμάντι schol. Vind. 175. αὐτοῦ: αὐτόο? πειρήναντε: πειρήναντες al., πειρήσαντες cod. Vrat. 177. πάσχει al. 179. βὰν δ': βῆ δ' plerique. λαθέτην: λαβέτην ed. Flor. 181. ἑκάτερθε: ἑκάτερθεν al. μένοντε: μένοντες pauci. 182. εὖθ': ἔνθ' al. 183 om. cod. Marc. pr. m. τῇ: τῇ δ' pauci. 184. εὐρὺ γέρον: εὐρύτερον al.

Λαέρτεω ἥρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκεν·
δὴ τότε γ' ἤδη κεῖτο, ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων·
τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξανθ' ἑλέτην ἔρυσάν τέ μιν εἴσω
κουρίξ, ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ,
σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγέι δεσμῷ
εὖ μάλ' ἀποστρέψαντε διαμπερές, ὡς ἐκέλευσεν
υἱὸς Λαέρταο, πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἔρυσαν πέλασάν τε δοκοῖσιν.
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις,
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ καταλέγμενος, ὥς σε ἔοικεν·
οὐδὲ σέ γ' ἠριγένεια παρ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
λήσει ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἡνίκ' ἀγινεῖς
αἶγας μνηστήρεσσι δόμον κάτα δαῖτα πένεσθαι.
ὣς ὃ μὲν αὖθι λέλειπτο ταθεὶς ὀλοῷ ἐνὶ δεσμῷ·
τὼ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην ἐπιθέντε φαεινήν,
βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλόμητιν.
ἔνθα μένος πνείοντες ἐφέστασαν, οἳ μὲν ἐπ' οὐδοῦ
τέσσαρες, οἳ δ' ἔντοσθε δόμων πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.
τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησε ἰδὼν καὶ μῦθον ἔειπεν·
Μέντορ, ἄμυνον ἀρήν, μνῆσαι δ' ἑτάροιο φίλοιο,
ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικίη δέ μοι ἐσσί.
ὣς φάτ', ὀιόμενος λαοσσόον ἔμμεν Ἀθήνην.

---

185. *γέροντος* (*γρ. ἥρωος*) cod. Vind. 185. *δὲ χαμαὶ*: *χαμάδις* cod. Marc. *ἀχνύμενον*: *ἀχνύμενοι* pauci. 190 post 191 collocat cod. Vind. *ἀποστρέψαντε*: *ἀποστρέψαντες* pauci. 191 non nulli om. 192. *αὐτοῦ*: *αὐτόσ?* *πειρήναντε*: *πειρήσαντε* cod. Ven., *πειρήναντες* Eust. 193. *τε*: *δὲ* cod. Vind. 194. *ἐπικερτομέων* cod. Marc. 196. *ὥς σε ἔοικεν*: *ὡς ἐπέοικεν* al. ut Plut. de vita et p. Hom. c. 70. 197. *σέ γ'*: *σέ τ', σε, σ'* al. *παρ'*: *ἀπ'* schol. V T 1. 198. *ἐπερχομένη*: *ἀνερχομένη* cod. Marc. Aug. 200 post 201 collocat cod. Ven. *ἐνὶ*: *ὑπὸ* meliores libri. 201. *ἐπιθέντες* cod. Ven. 202. *ποικιλόμητιν* cod. Vind.: *ποικιλομήτην* cet. 203. *οὐδοῦ*: *οὐδὸν* al. 204. *δόμων*: *δόμου* cod. Ven. 209 *ὅς σ'*: *ὅσσ'* vel *ὅς* al. 210. *φάτ' ὀιόμενος*: *ἔφατ' οἰόμενος* al. ut videtur. *ἔμμεν*: *ἔμμεν'* al., *ἔμμεναι* unus, *εἶναι* Eust.

μνηστῆρες δ' ἑτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
πρῶτος τήν γ' ἐνένιπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·
Μέντορ, μή σε ἔπεσσι παραιπεπίθῃσιν Ὀδυσσεὺς
μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ.
ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ὀίω·
ὁππότε κεν τούτους κτέωμεν, πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱόν,
ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι, οἷα μενοινᾷς
ἐρδέμεν ἐν μεγάροις· σῷ δ' αὐτοῦ κράατι τίσεις.
αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,
κτήμαθ' ὁπόσσα τοι ἔστι, τά τ' ἔνδοθι καὶ τὰ θύρηφιν,
τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμίξομεν· οὐδέ τοι υἷας
ζώεμεν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν, οὐδὲ θύγατρας
οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ἄστυ πολεύειν.
ὣς φάτ', Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
νείκεσσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
οὐκέτι σοί γ', Ὀδυσεῦ, μένος ἔμπεδον οὐδέ τις ἀλκή,
οἵη ὅτ' ἀμφ' Ἑλένῃ λευκωλένῳ εὐπατερείῃ
ἐννάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμὲς αἰεί,
πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
σῇ δ' ἤλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.
πῶς δὴ νῦν, ὅτε σόν τε δόμον καὶ κτήμαθ' ἱκάνεις,
ἄντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο καὶ ἴδε ἔργον,
ὄφρ' εἰδῇς οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσιν
Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν.
ἦ ῥα, καὶ οὔ πω πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,

---

211. ἐν μεγάροισι: ἐκ μεγάροιο cod. Vind. 212. ἐνένισπε cod. Vind. 213. σε ἔπεσσι: σ' ἐπέεσσι libri. 215. τελέεσθαι: τελέσεσθαι cod. Marc., τετελέσθαι al. 216. κτέωμεν: κτέομεν al., κτενέομεν (γρ. κτέωμεν) cod. Aug. 218. ἐρδέμεν: ἔρδειν vel ἔρδεν libri. μεγάροις: μεγάρῳ? κρατὶ (γρ. κράατι) cod. Aug. 219. γε: δὲ cod. Marc., τε pauci. 221. τοῖσιν: τοῖσι δ' al. οὐδέ τοι: οὐδέ οἱ cod. Marc., οὐδέ τι al. 222. ζώειν libri. 223. Ἰθάκην cod. Ven. 226. σοί γ': σοὶ cod. Vind. 228. εἰνάετες libri. 230. ἤλω: εἷλω cod. Vind. Πριάμου πόλις εὐρυάγυια: πόλις Πριάμοιο ἄνακτος schol. A Β 278 et schol. β 319. 231. σόν τε: σόν γε al., σόνδε pauci. σόν τε δόμον: σὸν δῆμον al. teste Clarkio. 234. ὄφρ' εἰδῇς: ὄφρα ἴδῃς pauci fortasse recte, an ὡς εἰδῇς? τοι: τε. cod. Marc. 235. εὐεργεσίης ἀποτίνει cod. Vind.

ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν
ἠμὲν Ὀδυσσῆος ἠδ' υἱοῦ κυδαλίμοιο.
αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
ἕζετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι εἰκέλη ἄντην.
μνηστῆρας δ' ὄτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος
Εὐρύνομός τε καὶ Ἀμφιμέδων Δημοπτόλεμός τε
Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης Πόλυβός τε δαΐφρων·
οἳ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
ὅσσοι ἔτ' ἔζωον περί τε ψυχέων ἐμάχοντο·
τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπε, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
ὦ φίλοι, ἤδη σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
καὶ δή οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενέ' εὔγματα εἰπών,
οἳ δ' οἶοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσιν.
τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δούρατα μακρά,
ἀλλ' ἄγεθ', οἱ ἓξ πρῶτον ἀκοντίσατ', αἴ κέ ποθι Ζεὺς
δώῃ Ὀδυσσῆα βλῆσθαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπὴν οὗτός γε πέσῃσιν.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὡς ἐκέλευεν,
ἱέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δούρατ' ἀλεύαντο μνηστήρων,
τοῖσ' ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
ὦ φίλοι, ἤδη μέν κεν ἐγὼ εἴποιμι καὶ ἄμμιν

τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο 257
βεβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.

237. ἔτ' ἄρα: ἔτι ῥα cod. Marc. 238. ἠδ': τ' ἠδ' cod. Vind. 239. αὐτὴ δ' — μέλαθρον: αὐτοὶ δ' αἰθαλόεντας ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο schol. Theocr. 13, 13. ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον: ὑπὲρ μεγάροιο μέλαθρα Etym. M. p. 565, 26. ὑπὲρ μεγάλοιο μελάθρου Etym. Gud. p. 15, 56. 240. εἰκέλη: ἰκέλη vel ἰκέλη pauci. 241. ὤτρυνε al. 242. Ἀμφιμέδων: Αὐτομέδων Vind. 245. ἔτ': τ' pauci. 247. Ἀγέλαος: Ἀγέλεως al. ἔειπε: μετέειπεν libri. πιφαύσκων: πιφάσκων al. 249. κενέ': κενὰ libri. 250. λείποντο pauci. 251. ἀφίετε: ἐφίετε plerique. 254. ἐπὴν: ἐπεί γ' pauci. 255. ἐκέλευεν: ἐκέλευσεν al. 256. ἱέμενοι: ἱέμενοι pauci. πάντα: πολλὰ ed. Flor. 257—259 ἀθέτουν τινες teste Eust. p. 1926, 18. cf. χ 274—276. 258. βεβλήκει libri. 261. τοῖς: τοῖς δ' al. 262. ἐγώ: ἐγὼν al. ἄμμιν: ἄμμι al.

μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκοντίσαι, οἳ μεμάασιν
ἡμέας ἐξεναρίξαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα
ἄντα τιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,
Εὐρυάδην δ᾽ ἄρα Τηλέμαχος, Ἔλατον δὲ συβώτης,
Πείσανδρον δ᾽ ἄρ᾽ ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.
οἱ μὲν ἔπειθ᾽ ἅμα πάντες ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας,
μνηστῆρες δ᾽ ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε·
τοὶ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπήιξαν, νεκύων δ᾽ ἐξ ἔγχε᾽ ἕλοντο.
αὖτις δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα
ἱέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐυσταθέος μεγάροιο
βεβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
ἄλλου δ᾽ ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Ἀμφιμέδων δ᾽ ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ᾽ ἐπὶ καρπῷ
λίγδην, ἄκρον δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.
Κτήσιππος δ᾽ Εὔμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχεϊ μακρῷ
ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ᾽ ὑπέρπτατο, πῖπτε δ᾽ ἔραζε.
τοὶ δ᾽ αὖτ᾽ ἀμφ᾽ Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλόμητιν
μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα.
ἔνθ᾽ αὖτ᾽ Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,
Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης·
Κτήσιππον δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
βεβλήκει πρὸς στῆθος, ἐπευχόμενος δὲ προσηύδα·
ὦ Πολυθερσεΐδη φιλοκέρτομε, μή ποτε πάμπαν

---

263. μεμάασσιν cod. Vind. 264 et 265 om. cod. Aug. pr. m. 264. ἡμέας: ἡμᾶς schol. V N 628. 265. ὀξέα δοῦρα: ὡς ἐκέλευεν al., ὀξέι χαλκῷ pauci. 267. Εὐρυάδην: Εὐρύαλον pauci. 268. ἔπειτα (γρ. ἔπεφνε) cod. Aug. 270. ἀνεχώρησαν: ἂρ ἐχώρησαν plerique. θαλάμοιο (γρ. μεγάροιο) cod. Aug. μυχόνδε: μυχὸν ἔνδον al. 271. τοί: τοῖς ed. Flor. δ᾽ ἄρ᾽: δ᾽ ἔτ᾽ vel δ᾽ pauci. 272. αὖθις pauci. 273. ἱέμενοι: ἰέμενοι al. πολλά: πάντα cod. Vind. 275. βεβλήκει plerique. 277. δ᾽ om. cod. Marc. 279. ἄκρον: ἄκρην al. 281. ποικιλομήτην plerique. 282. ἐς: δ᾽ ἐς cod. Vind. 283. Εὐρυδάμαντα: Εὐρυμέδοντα al. 287. Πολυθερσεΐδη: φίλε Θερσείδη cod. Aug., Πολυθερσίδη multi, Φιλοθερσίτη Choerob. in Theod. p. 148, 6. φιλοκέρτομε: πολυκέρτομε cod. Marc. Vind., γρ. φιλοκέρτομε schol. M.

εἴκων ἀφραδίῃς μέγα εἰπέμεν, ἀλλὰ θεοῖσιν
μῦθον ἐπιτρέψαι, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήιον, ὅν ποτ' ἔδωκας
ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι δόμον κάτ' ἀλητεύοντι.
ἦ ῥα βοῶν ἕλικων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
οὖτα Δαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ·
Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Λειώκριτον οὖτα
δουρὶ μέσον κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
ἤριπε δὲ πρηνής, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
δὴ τότ' Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχεν
ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηθεν.
οἳ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον βόες ὣς ἀγελαῖαι·
τὰς μέν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν
ὥρῃ εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.
οἳ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θόρωσιν·
ταὶ μέν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἵενται,
οἳ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκὴ
γίνεται οὐδὲ φυγή· χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρῃ·
ὣς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσσυμένοι κατὰ δῶμα
τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων,
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ, σὺ δέ μ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον·
οὐ γάρ πώ τινα φημὶ γυναικῶν ἐν μεγάροισιν

---

288. ἀφραδίῃς: ἀφραδίῃ? εἰπέμεν cod. Ven.: εἰπεῖν cet. θεοῖσι: θεοῖς περ cod. Marc. Vind. 290. τοι: σοι schol. BL Θ 106. 294. Λειώκριτον: Ληόκριτον vel Λαόκριτον? 295. διαπρὸ δὲ: διὰ δὲ πρὸ cod. Marc. 297. φθισίμβροτον: φθισίβροτον cod. Aug. pr. m., φθισίμβροτον cod. Marc., φθισόμβροτον al. 298. ἐξ ὀροφῆς: ἐκ σκοροφῆς al. φρένες: φρένας cod. Vind., φρένας (γρ. φρένες) Eust. ἐπτοίηθεν: ἐπτοίησεν al. 299. δ' ἐφέβοντο: δ' ἐφέροντο vel δὲ φέροντο al. 301. ὥρῃ: ὥρῃ ἐν libri. εἰαρινῇ: ἠρινῇ cod. Vind. 303. θόρωσι: θορόντες pauci. 304. ἵενται: ἴενται multi. 306. γίνεται: γίγνεται cod. Vind. οὐδὲ: οὔτε al. ἄγρῃ: ἄγρης cod. Vind. 307. τοὶ: γρ. τοὺς schol. H. 309. ἅπαν: ἅμα cod. Vind. 310. γούνων: γοῦνα al.

εἰπέμεν οὐδέ τι ῥέξαι ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
παύεσκον μνηστῆρας, ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλά μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἄπο χεῖρας ἔχεσθαι·
τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος οὐδὲν ἐοργὼς
κείσομαι, ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ᾽ εὐεργέων.
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόος εὔχεαι εἶναι,
πολλάκι που μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισιν
τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
σοὶ δ᾽ ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι καὶ τέκνα τεκέσθαι·
τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοισθα.
ὣς ἄρα φωνήσας ξίφος εἵλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον, ὅ ῥ᾽ Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμᾶζε
κτεινόμενος· τῷ τόν γε κατ᾽ αὐχένα μέσσον ἔλασσεν·
φθεγγομένου δ᾽ ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
Τερπιάδης δ᾽ ἔτ᾽ ἀοιδὸς ἀλύσκανε κῆρα μέλαιναν,
Φήμιος, ὅς ῥ᾽ ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ·
ἔστη δ᾽ ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
ἄγχι παρ᾽ ὀρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
ἢ ἐκδὺς μεγάροιο Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν
ἑρκείου ἵζοιτο τετυγμένον, ἔνθ᾽ ἄρα πολλὰ
Λαέρτης Ὀδυσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρί᾽ ἔκηαν,
ἦ γούνων λίσσοιτο προσαΐξας Ὀδυσῆα.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
γούνων ἅψασθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.

---

314. εἰπέμεν: εἰπεῖν libri. οὐδέ: οὔτε al. 317. pauci om. ἐπέσπον: ἐπέσπων cod. Vind. 318. οὐδὲν: οὔ τι? ἐοργὼς: ἐοργὸς pauci. 319. μετόπισθεν al. 322. που: μου meliores libri ut schol. I. Δ 462. μέλλεις: μέλλοις cod. Vrat. 323. ἐμοί: ἐμοῦ al. 324. σοὶ δ᾽: τοίδ᾽ cod. Ven. 325. δυσηλεγέα: τανηλεγέα? προφύγοισθα: προφύγησθα al. 326. εἵλετο: εἵλκετο cod. Stuttg. 329 om. cod. Vind., cf. K 457. τοῦ γε: τοῦδε al. 330. δ᾽ ἔτ᾽: δέ τ᾽ plerique. ἀλύσκανε: ἀλύσκαζε al., ἀλύσκασε cod. Oxon. teste Barnesio. 331. μετὰ: παρὰ α 154. μνηστῆρσιν: μνηστῆρας cod. Vind. 333. ὀρσοθύρην: ὀρθοθύρην (cf. χ 126) cod. Ven., ὀρσοθύρης pauci. μερμήριζεν: μερμήριξεν al. 334. ποτὶ: παρὰ pauci. 335. ἵζοιτο: ἕζοιτο meliores libri. 336. ἔκηαν: ἔκειαν vel ἔκηεν al.

ἤτοι ὃ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε
μεσσηγὺς κρητῆρος ἰδὲ θρόνου ἀργυροήλου.
αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσαΐξας λάβε γούνων,
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ, σὺ δέ μ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον·
αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν ἀοιδὸν
πέφνῃς, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω.
αὐτοδίδακτος δ' εἰμί, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας
παντοίας ἐνέφυσε· ἔοικα δέ τοι παραείδειν
ὥς τε θεῷ· τῷ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι.
καί κεν Τηλέμαχος τά γε εἴποι, σὸς φίλος υἱός,
ὡς ἐγὼ οὔ τι ἑκὼν ἐς σὸν δόμον οὐδὲ χατίζων
πωλεύμην μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαῖτας,
ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκῃ.
ὣς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο,
αἶψα δ' ἑὸν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
ἴσχεο μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔταε χαλκῷ·
καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅς τέ μευ αἰεὶ
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἐόντος,
εἰ δὴ μή μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος ἠὲ συβώτης,
ἠὲ σοὶ ἀντεβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα.
ὣς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
πεπτηὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
ἕστο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
αἶψα δ' ὑπὸ θρόνου ὦρτο, βοὸς δ' ἀπέδυνε βοείην,
Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαΐξας λάβε γούνων,

341 spurius? ἰδὲ: ἠδὲ al., ἠὲ unus. 342. αὖτ': αὖ cod. Vind. 345. τοι: σοὶ supra scr. in cod. Ven. μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται: μετόπισθεν ἄχος ἔσσετ' cod. Vind. 346. ὅς τε: ὅστις cod. Ven. 347. θεὸς — οἴμας: θεοὶ δέ μοι ὤπασαν ὀμφήν Max. Tyr. XVI, 5 et XXXVIII, 1. θεὸς δέ μοι ἔμβαλεν οἴμους Iustinus Mart. de monarch. c. 6. 349. δειροτομήσειν pauci. 350. τά γε: τάδε γ' libri. εἴποι: εἴπῃ Eust. p. 1929, 30. 351. ἑκὼν: ἐγὼν cod. Vind. ἐς σὸν: γρ. ἐς ἑὸν cod. Marc. 352. μετὰ: κατὰ al. ut videtur. δαῖτας: δαῖτα al. 353. κρείσσονες: κρέσσονες cod. Vind. Eust. p. 1930, 41. 356. μηδέ τι: μὴ δ' ἔτι vel μὴ δ' ἐπὶ al. 360. σὺ ἀντεβόλησας cod. Vind. 362. θρόνον: θρόνου cod. Aug. 363. ἕστο: ἔστο pauci. 364. ὑπὸ θρόνου: ἀπὸ θρόνου al., ἐπὸ θρόνον unus. βοὸς: γρ. θοῶς schol. H. 365. προσαΐξας: ἐπαΐξας al.

καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ φίλ᾽, ἐγὼ μὲν ὅδ᾽ εἰμί, σὺ δ᾽ ἴσχεο· εἰπὲ δὲ πατρὶ
μή με περισθενέων δηλήσεται ὀξέι χαλκῷ,
ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος, οἵ οἱ ἔκειρον
κτήματ᾽ ἐνὶ μεγάρῳ, σὲ δὲ νήπιοι οὐδὲν ἔτιον.
τὸν δ᾽ ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
θάρσει, ἐπεὶ δή σ᾽ οὗτος ἐρύσατο καὶ ἐσάωσεν,
ὄφρα γνῷς κατὰ θυμόν, ἀτὰρ εἴπῃσθα καὶ ἄλλῳ,
ὡς κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ᾽ ἀμείνων.
ἀλλ᾽ ἐξελθόντες μεγάρων ἕζεσθε θύραζε
ἐκ φόνου εἰς αὐλήν, σύ τε καὶ πολύφημος ἀοιδός,
ὄφρ᾽ ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι ὅττεό με χρή.
ὣς φάτο, τὼ δ᾽ ἔξω βήτην μεγάροιο κιόντε,
ἑζέσθην δ᾽ ἄρα τώ γε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν,
πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένω αἰεί.
πάπτηνεν δ᾽ Ὀδυσεὺς καθ᾽ ἑὸν δόμον, εἴ τις ἔτ᾽ ἀνδρῶν
ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
τοὺς δὲ ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίῃσιν
πεπτεῶτας πολλούς, ὥς τ᾽ ἰχθύας, οὕς θ᾽ ἁλιῆες
κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης
δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ· οἱ δέ τε πάντες
κύμαθ᾽ ἁλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται·
τῶν μέν τ᾽ ἠέλιος φαέθων ἐξείλετο θυμόν·
ὣς τότ᾽ ἄρα μνηστῆρες ἐπ᾽ ἀλλήλοισι κέχυντο.
δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Τηλέμαχ᾽, εἰ δ᾽ ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρυκλέειαν,

---

367. σὺ: σοὶ al. 369. οἵ οἱ: γρ. ὅσοι cod. Marc. ἔκειρον: ἔκειραν al. 370. κτήματ᾽ ἐνὶ: κτήματα ἐν cod. Vind. μεγάρῳ: μεγάροις al. ἔτιον: ἔτισαν cod. Vrat. 372. καὶ ἐσάωσεν: ἠδὲ σάωσεν? 373. σταθμὸν (γρ. θυμὸν) cod. Aug. ἄλλῳ: ἄλλοις al.
374. κακοεργείης al. κακοεργίης εὐεργεσίη: εὐεργεσίη κακοεργίης Themist. Orat. VII p. 95 C. 375. ἕζεσθε θύραζε: εὖ ναιετοώντων Ath. V p. 189 F. 377. ὄφρ᾽ ἂν: ὄφρα κ᾽ al. 378. κιόντε: κιόντες al. 379. ποτὶ: παρὰ al. 380. ποτιδέγμενοι al. 381. καθ᾽ ἑὸν: βαθὺν al. εἴ: μή (supra scr. εἰ) cod. Marc. 383. αἵματι: αἵμασι al. 384. πεπτεῶτας: πεπτηῶτας, πεπτηότας, πεπτεότας, πεπτειῶτας al. ὥς τ᾽: ὡς pauci. ἰχθύας: ἰχθῦς cod. Vind.
385. κοῖλον: * λευρὸν? 389. κέχυντο: κέχυνται pauci. 391. δ᾽ pauci om. Εὐρυκλέειαν: Εὐρύκλειαν libri.

ὄφρα ἔπος εἴπωμι τό μοι καταθύμιόν ἐστιν.
ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί,
κινήσας δὲ θύρην προσέφη τροφὸν Εὐρυκλέειαν·
δεῦρο δὴ ὄρσο, γρηῦ παλαιγενές, ἥ τε γυναικῶν
δμῳάων σκοπὸς ἐσσὶ κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων·
ἔρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμός, ὄφρα τι εἴπῃ.
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
ὤιξεν δὲ θύρας μεγάρων ἐὺ ναιετaόντων,
βῆ δ' ἴμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν,
αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥς τε λέοντα,
ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο·
πᾶν δ' ἄρα οἱ στῆθός τε παρήιά τ' ἀμφοτέρωθεν
αἱματόεντα πέλει, δεινὸς δ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι·
ὣς Ὀδυσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
ἡ δ' ὡς οὖν νέκυάς τε καὶ ἄσπετον εἴσιδεν αἷμα,
ἴθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἴσιδε ἔργον·
ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθε ἱεμένην περ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἐν θυμῷ, γρηῦ, χαῖρε καὶ ἴσχεο μηδ' ὀλόλυζε·
οὐχ ὁσίη κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.
τούσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν καὶ σχέτλια ἔργα·
οὔ τινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅ τις σφέας εἰσαφίκοιτο·
τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροις κατάλεξον,
αἵ τέ μ' ἀτιμάζουσι καὶ αἳ νηλίτιδές εἰσιν.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρυκλέεια·

---

392. *εἴπωμι*: *εἴποιμι* libri. 394. *Εὐρύκλειαν* libri. 395. *δὴ*: *δὲ* schol. BL Ξ 136. *ὄρσο*: *ὄρσεο* Anecd. Oxon. vol. 4 p. 337, 31. 397. *τι*: *τοι* cod. Vind. *εἴπῃ*: *εἴποι* cod. Marc. pr. m. 401. *εὗρεν*: *εὗρε δ'* al. *μετὰ*: *κατὰ* pauci. *νέκυσσιν*: *νεκύεσσιν* al. 407. *εἴσιδεν*: *εὔιδεν*? 408. *ἴθυσέν ῥ'*: *ἴθυσεν δ'* vel *ἴθυσεν* al. *εἴσιδεν*: *εὔιδε*? 409. *ἱεμένην*: *ἱεμένην* al. 412. *κταμένοισιν*: *φθιμένοισιν* Stob. Flor. 125, 2 et Plin. Epist. IX, 1, 3. 413. *τούσδε δὲ*: *τοὺς δ' ἡ* pauci. 415. *ὅ τις*: *ὅστις* vel *ὅτι* al. *εἰσαφίκοιτο*: *ἀφίκηται* cod. Vind., *εἰσαφίκηται* Eust. 417. *μεγάρῳ*? 418. *νηλίτιδες*: *νηλητεῖς* vel *νηλιτεῖς* plerique. 419. *Εὐρύκλεια* libri.

τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω.
πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες
δμῳαί, τὰς μέν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
εἴριά τε ξαίνειν καὶ δουλοσύνην ἀνέχεσθαι·
τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
οὔτ' ἐμὲ τίουσαι οὔτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν.
Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἑ μήτηρ
σημαίνειν εἴασκεν ἐπὶ δμῳῇσι γυναιξίν.
ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερώια σιγαλόεντα
εἴπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσεν.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
μή πω τήνδ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπὲ γυναιξὶν
ἐλθέμεν, αἵ περ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο.
ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
αὐτὰρ ὃ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
ἐς ἓ καλεσσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἄρχετε νῦν νέκυας φορέειν καὶ ἄνωχθε γυναῖκας·
αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσησθε,
δμῳὰς ἐξαγαγόντες ἐυσταθέος μεγάροιο,
μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς,
θεινέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰς ὅ κε πασέων
ψυχὰς ἐξαφέλησθε καὶ ἐκλελάθωντ' Ἀφροδίτης,
τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον μίσγοντό τε λάθρῃ.
ὣς ἔφαθ', αἳ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,

---

422 sq. spurii? 423. δουλοσύνης multi. 425. τίουσαι: τιμῶσαι pauci. 426. ἀέξατο cod. Ven. 427. ἐπὶ suspectum. 429. ἐπῶρσε: ἔχευε(ν) meliores libri, γρ. ἐπῶρσεν schol. M. 431. τήνδ' ἐπέγειρε: τήν γ' ἐπέγειρε cod. Ven., τήνδε γ' ἔγειρε pauci. 435. αὐτὰρ ὃ: αὐτὰρ al. 436. ἐς: εἰς libri. 440. ἐπὴν δὴ: ἐπειδὴ cod. Aug., ἐπὴν Vind. κατακοσμήσησθε: κατακοσμήσεσθε, κατακοσμήσητε, διακοσμήσεσθε, ἐπικοσμήσεσθε al. 443. πασέων: πασῶν pauci. 444. ψυχὰς: ψυχάς τ' cod. Marc. ἐξαφέλησθε: ἐξαφέλοισθε al. ἐκλελάθωντ': ἐκλελάθοιντ' (unus λελάθοντ') libri, ἐκλελάθοντ' schol. BD Ε 422 p. 162 a 40 Etym. M. p. 546, 28. 445. τὴν: ἣν al. μίσγοντό τε: μίσγοντο δὲ al.

αἶν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
πρῶτα μὲν οὖν νέκυας φόρεον κατατεθνειῶτας,
κὰδ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ τίθεσαν ἐυερκέος αὐλῆς,
ἀλλήλοισιν ἐρείδουσαι· σήμαινε δ' Ὀδυσσεὺς
αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκῃ.
αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.
αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο
ξῦον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμωαί, τίθεσαν δὲ θύραζε.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
δμωὰς ἐξαγαγόντες ἐυσταθέος μεγάροιο,
μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς,
εἴλεον ἐν στείνει, ὅθεν οὔ πως ἦεν ἀλύξαι.
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην
τάων, αἳ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδεα χεῦαν
μητέρι θ' ἡμετέρῃ παρά τε μνηστῆρσιν ἴαυον.
ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ πεῖσμα νεὸς κυανοπρῴροιο
κίονος ἐξάψας μεγάλης περίβαλλε θόλοιο,
ὑψόσ' ἐπεντανύσας, μή τις ποσὶν οὖδας ἵκοιτο.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι ἠὲ πέλειαι
ἕρκει ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἑστήκῃ ἐνὶ θάμνῳ,
αὖλιν ἐσιέμεναι, στυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτος,
ὣς αἵ γ' ἑξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πασέων

447. *αἶν'*: *οἶκτρ'* cod. Ven. fortasse recte, *αἵ γ'* al. 448. *κατὰ τεθνηῶτας* cod. Aug., *κατατεθνηκότας* Ven. 450. *ἀλλήλῃσιν* libri paene omnes. 451. *ἐπισπέρχων*: *ἐπιστείχων* multi, *γρ. ἐπισπέρχων* schol. MQ. *ταὶ δ'*: *αἱ δ'* al. *καὶ*: *ἐν* cod. Vind. 456. *ἐφόρεον*: *ἐκφόρεον* vel *ἔφερον* al., an *ἐφόρευν*? *τίθεσαν δὲ*: *τίθεσάν τε* cod. Aug. 458. *δμωὰς*: *δμωὰς δ'* meliores libri. 460 om. cod. Marc. *εἴλεον*: *εἶλεον* al. 462. *μὴ μὲν δὴ*: *μηδὲν δὴ* cod. Ven., *μὴ μὲν ἐν* al. *μὲν*: *μὴν*? *ἑλοίμην*: *ἕλοιμεν* cod. Vind., *ἕλησθε* pauci.
463. *κάκ'* (*γρ. κατ'*) cod. Vind. 465. *νεὼς* al. 467. *ἐπεντανύσας*: *ἐπανταννύσας* cod. Ven. *ἵκοιτο*: *ἵκηται* plerique. 469. *τό θ'*: *τὸ δ'* al., *ὅ θ'* Apoll. Soph. p. 76, 26. *ἑστήκῃ* cod. Harl. pr. m.: *ἑστήκει* cet. 471. *πασέων*: *πασων* cod. Aug. ex corr., *πασάων* Vind., *πάσαις* cet.

δειρῇσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν.
ἤσπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ οὔ τι μάλα δήν.
ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·
τοῦ δ᾽ ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε καὶ οὔατα νηλέι χαλκῷ
τάμνον, μήδεά τ᾽ ἐξέρυσαν, κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
χεῖράς δ᾽ ἠδὲ πόδας κόπτον κεκοτηότι θυμῷ.
οἱ μὲν ἔπειτ᾽ ἀπονιψάμενοι χεῖράς τε πόδας τε
εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον, τετέλεστο δὲ ἔργον·
αὐτὰρ ὅ γε προσέειπε φίλην τροφὸν Εὐρυκλέειαν·
οἶσε θέειον, γρηῦ, κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,
ὄφρα θεειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
ἐλθέμεν ἐνθάδ᾽ ἄνωχθι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
πάσας δ᾽ ὄτρυνον δμῳὰς κατὰ δῶμα νέεσθαι.
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρυκλέεια·
ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμόν, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ᾽ ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ᾽ ἐνείκω,
μηδ᾽ οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους
ἕσταθ᾽ ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
πῦρ νῦν μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε φίλη τροφὸς Εὐρυκλέεια,
ἤνεικεν δ᾽ ἄρα πῦρ καὶ θήιον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
εὖ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.
γρηῢς δ᾽ αὖτ᾽ ἀπέβη διὰ δώματα κάλ᾽ Ὀδυσῆος
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·
αἱ δ᾽ ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
αἱ μὲν ἄρ᾽ ἀμφεχέοντο καὶ ἠσπάζοντ᾽ Ὀδυσῆα,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους

---

473 om. cod. Marc. 476. μήδεα: μέζεα? 477. χεῖρας δ᾽: χεῖράς τ᾽ libri. 479. δὲ: γὰρ cod. Vind. 480. Εὐρύκλειαν libri. 483. ἐλθεῖν libri. 484. ὄτρυνε cod. Vind. 485. Εὐρύκλεια libri. 486. ταῦτά γε: ταῦτά τε cod. Vind. ἔειπες: ἔειπας cod. Marc. 487. τοι: δὴ cod. Ven. 491. πρώτιστον: πρώτιστα? 492. φίλη τροφὸς: περίφρων multi. Εὐρυκλέεια: Εὐρύκλεια libri. 493. ἤνεικεν: ἤνεγκεν al. 494. διεθείωσεν: ἐθείωσεν? 495. ἀπέβη: ἀνέβη al. 497 spurius? cf. δ 300 η 339. δάος: δᾶδας cod. Marc. 98. ἀμφεχέοντο: ἐφεπίνοντο cod. Vind.

χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἵμερος ᾕρει
κλαυθμοῦ καὶ στοναχῆς, γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ψ.

Γρηῢς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσετο καγχαλόωσα,
δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα·
γούνατα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδηαι
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι τὰ ἔλδεαι ἤματα πάντα.
ἦλθ' Ὀδυσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται ὀψέ περ ἐλθών.
μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγήνορας, οἵ θ' ἑὸν οἶκον
κήδεσκον καὶ κτήματ' ἔδον βιόωντό τε παῖδα.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν, οἵ τε δύνανται
ἄφρονα ποιῆσαι καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα,
καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν·
οἵ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦσθα.
τίπτε με λωβεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν
ταῦτα παρὲξ ἐρέουσα καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
ἡδέος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
ᾤχετ' ἐποψόμενος Κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι καὶ ἄψ ἔρχευ μέγαρόνδε.
εἰ γάρ τίς μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἵ μοι ἔασιν,
ταῦτ' ἐλθοῦσ' ἤγγειλε καὶ ἐξ ὕπνου ἀνέγειρεν,

---

501. καί: τε καὶ pauci. γίνωσκε: γίγνωσκε pauci. δ' ἄρα: δέ al.

1. ἀνεβήσετο: ἀνεβήσατο haud pauci, ἀναβήσετο vel ἀναβήσατο al. 6. τεοῖσι τὰ: τεοῖσι τά τ' libri, τεοῖσιν ἅ Eust. p. 1936, 23. ἔλδεαι: ἐέλδεαι cod. Vind. 7. ἦλθ': ἦλθε δ' pauci. 8. οἵ θ' ἑόν: οἵ τεὸν cod. Vind., οἵ τέ οἱ Eust., an * οἵ ἕο? 13. χαλιφρονέοντα: * χαλαίφρον' ἐόντα? 14. οἵ σέ περ ἔβλαψαν: οἵ σε παρέβλαψαν cod. Vind., ὅς σε παρέβλαψεν Eust. αἰσίμη: αἰσίμα al., αἴσιμος cod. Gonz. 20. ἔρχεο al. 21—24 spurii? 21 post 22 collocat cod. Vind. τίς μ': τίς μοι cod. Harl. Ven., τίς με Eust. αἵ μοι: αἵ τοι pauci. ἔασι: ἔασσι cod. Vind. 22. ἀνέγειρε: μ' ἀνέγειρε(ν) al.

τῷ κε τάχα στυγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
αὖτις ἔσω μέγαρον· σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρυκλέεια·
οὔ τί σε λωβεύω, τέκνον φίλον, ἀλλ' ἔτυμόν τοι
ἦλθ' Ὀδυσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύω,
ὁ ξεῖνος, τὸν πάντες ἀτίμασαν ἐν μεγάροισιν.
Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ἤδεεν ἔνδον ἐόντα,
ἀλλὰ σαοφροσύνῃσι νοήματα πατρὸς ἔκευθεν,
ὄφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίην ὑπερηνορεόντων.
ὣς ἔφαθ', ἡ δ' ἐχάρη καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
γρηὶ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἧκεν·
καί μιν φωνήσασα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
εἰ δ' ἄγε δή μοι, μαῖα φίλη, νημερτὲς ἐνίσπες,
εἰ ἐτεὸν δὴ οἶκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύεις,
ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκεν
μοῦνος ἐών, οἳ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρυκλέεια·
οὐ ἴδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἶον ἄκουσα
κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων
ἥμεθ' ἀτυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι,
πρίν γ' ὅτε δή με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσεν
Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν
ἑσταόθ'· οἳ δέ μιν ἀμφί, κραταίπεδον οὖδας ἔχοντες,
κείατ' ἐπ' ἀλλήλοισι· ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης.
νῦν δ' οἳ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
ἀθρόοι, αὐτὰρ ὃ δῶμα θεειοῦται περικαλλές,

αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥς τε λέοντα. 48

24. μέγαρον: μεγάρων multi. 25. Εὐρύκλεια libri. 26. τέκνον φίλον: φίλον τέκνον al. 28. * ἀτίμασαν: ἀτίμων vel ἀτίμεον libri. 29. πάλαι ἤδεεν: ἤδει πάλαι? 31. βίην: βίας Eust. 34. φωνήσασα: φωνήσασ' libri. 35. δή μοι: μοι δὴ cod. Aug. ἐνίσπες: ἔνισπε al. 37. ὅππως: ὅπως pauci. δὴ: τε cod. Aug. 39. Εὐρύκλεια libri. 40. οὐ ἴδον: οὐκ ἴδον libri. ἄκουσα: ἄκουον al. 43. ἀπὸ: ἀπ' ἐκ cod. Marc. 45. νέκυσιν al. 46. ἑσταόθ': ἑστεῶθ' vel ἑσταῶθ' al. 48 plerique om., cf. χ 402. 49. νῦν δ': νῦν al. 50 non nulli om.

πῦρ μέγα κηάμενος· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα σφῶιν ἐυφροσύνης ἐπιβῆτον
ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται·
ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, εὗρε δὲ καὶ σὲ
καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵ πέρ μιν ἔρεζον
μνηστῆρας, τοὺς πάντας ἐτίσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
μαῖα φίλη, μή πω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλόωσα.
οἶσθα γὰρ ὥς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε καὶ υἱέι, τὸν τεκόμεσθα·
ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγορεύεις,
ἀλλά τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγαυούς,
ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
οὔ τινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅ τις σφέας εἰσαφίκοιτο·
τῷ δι' ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιίδος, ὤλετο δ' αὐτός.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρυκλέεια·
τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
ἣ πόσιν ἔνδον ἐόντα παρ' ἐσχάρῃ οὔ ποτ' ἔφησθα
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι εἴπω,
οὐλὴν τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι.
τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην, ἔθελον δὲ σοὶ αὐτῇ
εἰπέμεν· ἀλλά με κεῖνος ἑλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν
οὐκ ἔα εἰπεῖν πολυϊδρείῃσι νόοιο.
ἀλλ' ἕπευ· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς,

---

51. κηάμενος: κειάμενος omnes paene libri. κειάμενοι Epim. Hom. p. 219, 7 Anecd. Paris. vol. 3 p. 312, 34. 52. σφῶιν: σφῶι? ἐυφροσύνης al. 53. ἀμφοτέρω: ἀμφοτέρων al. πέποσθε: πέπασθε cod. Gonz., cf. κ 465. 57. ᾧ: σῷ cod. Vind. 64. ἀγασάμενος al. 66. ὅ τις: ὅστις, ὅτι, ὅτε al. εἰσαφίκοιτο: εἰσαφίκηται multi. 69. Εὐρύκλεια libri. 72. δέ τοι: δέ οἱ cod. Marc., δέ σοι Aug. 75. τήν: τήνδ' cod. Vind. αὐτῇ: αὐτῆ Eust. 76. με κεῖνος: γ' ἐκεῖνος cod. Vrat. 77. ἔα εἰπεῖν: ἔα εἰπέμεναι plerique. πολυκερδίῃσι meliores libri.

αἴ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναί μ' οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
μαῖα φίλη, χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων
δήνεα εἴρυσθαι, μάλα περ πολύιδριν ἐοῦσαν·
ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμόν, ὄφρα ἴδωμαι
ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας ἠδ' ὃς ἔπεφνεν.
ὣς φαμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
ὥρμαιν', ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεείνοι,
ἦ παρστᾶσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
ἡ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν,
ἕζετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίον, ἐν πυρὸς αὐγῇ,
τοίχου τοῦ ἑτέρου· ὁ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν
ἧστο κάτω ὁρόων, ποτιδέγμενος εἴ τί μιν εἴποι
ἰφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
ἡ δ' ἄνεω δὴν ἧστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανεν·
ὄψει δ' ἄλλοτε μέν μιν ἐνωπαδίως ἐέισκεν,
ἄλλοτε δ' ἀγνώσσασκε κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Τηλέμαχος δ' ἐνένιπε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
τίφθ' οὕτω πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
ἑζομένη μύθοισιν ἀνείρεαι οὐδὲ μεταλλᾷς;
οὐ μέν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν·
σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

83. ἴδωμαι: ἴδωμεν cod. Aug. Ven. 84. τεθνειότας cod. Gonz.: τεθνηότας, τεθνειῶτας, τεθνηῶτας cet. 87. παρστᾶσα: παραστᾶσα al. 88 pauci om. ὑπέρβη: ὑπέρβαλε Cocondrius in Rhet. Gr. VIII p. 792, 18. 89. ἐναντίον: ἐναντίη al. 91. ποτιδέγμενος: προτιδέγμενος al. μιν: γε? εἴποι: εἴπῃ cod. Vrat. 93. δὴν: νῦν cod. Vind. 94. ὄψει δ': ὄψει cod. Marc., an ὄψι δ'? ἐνωπαδίως: ἐνωπιδίως multi. 94. ἐέισκεν: ἐσίδεσκεν libri, γρ. ἤισκεν schol. HQ. 95. ἀγνώσσασκε: ἀγνώσασκε vel ἀγνώσ(σ)εσκε al. 96. ἐνένιπεν: ἔνισπεν cod. Vind., ἐνένιπτεν ed. Flor. 97. * δύσμητερ: δύσμητερ libri. 98. αὐτὸν: αὐτῷ cod. Marc. 99. οὐδὲ: ἠδὲ cod. Vind. 100–102 spurii? cf. ψ 165–170. 100. μέν: μήν? 101. ἀφεσταίη: ἀποσταίη al. κακὰ πολλὰ: πολλὰ κακὰ cod. Ven.

τέκνον ἐμόν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν,
οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος οὐδ' ἐρέεσθαι
οὐδ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον. εἰ δ' ἐτεὸν δὴ
ἔστ' Ὀδυσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται, ἦ μάλα νῶι
γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λώιον· ἔστι γὰρ ἡμῖν
σήμαθ', ἃ δὴ καὶ νῶι κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τηλέμαχ', ἦ τοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
πειράζειν ἐμέθεν· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον.
νῦν δ' ὅττι ῥυπόω, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷμαι,
τοὔνεκ' ἀτιμάζει με καὶ οὔ πω φησὶ τὸν εἶναι.
ἡμεῖς δὲ φραζώμεσθ' ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
καὶ γάρ τίς θ' ἕνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,
ᾧ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω,
φεύγει πηούς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν·
ἡμεῖς δ' ἕρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι
κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην
μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κέ τίς τοι
ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
τοιγὰρ ἐγὼ ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.

ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τί φημι 127
ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστιν.

---

106. δύναμαι ἔπος: ἔπος δύναμαι al. 108. νῶι: νῶιν cod. Marc. Vind. 109. ἀλλήλω cod. Aug. Vind. 110. καὶ vitiosum. κεκρυμμένα: κεκριμένα Eust. 115. ὅττι ῥυπόω: ὅτι ῥυπόω cod. Aug. pr. m., an * ὅτι δὴ ῥυπόω? cf. τ 72. 117. ὄχ' ἄριστα γένηται: ἔσται τάδε ἔργα (cf. ρ 274) pauci. 118. τις ἕνα Eust. δήμῳ: οἴκῳ pauci. 119. ἔωσιν ἀοσσητῆρες: ἀοσσητῆρες ἔωσιν pauci. ἔωσιν: ἔασιν al. 121. πόληος: πόλιος al. 122. εἰν: ἐν al. τὰ δέ σε: τῶ σε meliores libri, τῶ δέ σε cod. Aug., τά σε pauci. 124. λεῦσε al. 125. φάσ': φᾶσθ' cod. Harl., φάσθ' Ven. 127 et 128 plerique om., cf. N 785 sq. 127. δὲ μεμαῶτες cod. Ven. 130. τοιγὰρ: σοὶ γὰρ pauci. ἐγώ: ἐγὼν libri. εἶναι: ἔμμεν?

πρῶτα μὲν ἂρ λοέσσασθε καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
δμῳὰς δ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἵμαθ' ἑλέσθαι·
αὐτὰρ δῖος ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο,
ὥς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι ἐκτὸς ἀκούων,
ἢ ἀν' ὁδὸν στείχων ἢ οἳ περιναιετάουσιν·
μὴ πρόσθεν κλέος εὐρὺ φόνου κατὰ ἄστυ γένηται
ἀνδρῶν μνηστήρων, πρίν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἔνθα δ' ἔπειτα
φρασσόμεθ' ὅττι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
πρῶτα μὲν οὖν λοέσαντο καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας,
ὅπλισθεν δὲ γυναῖκες· ὁ δ' εἵλετο δῖος ἀοιδὸς
φόρμιγγα γλαφυρήν, ἐν δέ σφισιν ἵμερον ὦρσεν
μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστεναχίζετο ποσσὶν
ἀνδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυναικῶν.
ὧδε δέ τις εἴπεσκε δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων·
ἦ μάλα δή τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν·
σχετλίη, οὐδ' ἔτλη πόσιος οὗ κουριδίοιο
εἴρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερές, ἧος ἵκοιτο.
ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, τὰ δ' οὐ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
Εὐρυνόμη ταμίη λόεσεν καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα·
αὐτὰρ κακ κεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη,

131. πρῶτα: πρῶτον al. λοέσσασθε: λούσασθε libri. 132. δ' ἐν: ἐν, τ' ἐν, τ' ἐνὶ pauci. 133. αὐτὰρ: αὐτὰρ ὁ cod. Marc. δῖος: θεῖος libri. 134. ἡμῖν: ὑμῖν al. φιλοπαίγμονος: πολυπαίγμονος al. ut schol. Ar. Thesm. 947, πολυπαίγμονος cod. Harl. 135. φαίη: φαίῃ? 137. πρόσθε plerique. 138. πρίν γ': πρὶν Eust. 140. φρασσόμεθ': φραζόμεθ' cod. Aug. ἐγγυαλίξῃ: ἐγγυαλίζῃ cod. Marc., ἐγγυαλίξει Aug. 142. οὖν: ἂρ al. λοέσαντο: λούσαντο libri. 143. ὅπλισθεν: ὥπλισθεν pauci. δῖος: θεῖος libri. 144. σφισιν: σφιν al. 146. περιστοναχίζετο al. 147. ἀνδρῶν: κούρων Apoll. Soph. p. 103, 12. 148. ἀκούων: ἀπάντων cod. Aug. 151. ἧος: ἕως vel ὄφρ' ἂν libri. ἵκοιτο: ἵκηται cod. Ven. 152. οὐκ ἴσαν libri. 154. λόεσεν: λοῦσε(ν) libri. 156. χεῦεν πολὺ κάλλος: κάλλος πολὺ χεῦεν pauci.

ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος· 163
ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη,
ἀντίον ἧς ἀλόχου, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
οὐ μέν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἄγε μοι, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
λέξομαι· ἦ γὰρ τῇ γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
δαιμόνι', οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι οὔτ' ἀθερίζω
οὔτε λίην ἄγαμαι, μάλα δ' εὖ οἶδ' οἷος ἔησθα
ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρυκλεία,
ἐκτὸς ἐυσταθέος θαλάμου, τόν ῥ' αὐτὸς ἐποίει·
ἔνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ' εὐνήν,
κώεα καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.

μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· κὰδ δὲ κάρητος 157
οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει·
ὣς μὲν τῷ περίχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.

157—162 spurii? cf. ζ 230—235. 158. κόμας: χαίτας pauci. 161. τελείει: τελείῃ vel τελέῃ al. 162. μέν: ἤ μὲν cod. Vind., ἄρα Macrob. Sat. V, 4, 12 (cf. ζ 235). κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις: κεφαλήν τε καὶ ὤμους cod. Marc., κεφαλήν τε καὶ ὤμ(ους...) Macrob., κεφαλῇ τε καὶ ὤμῳ Etym. M. p. 606, 38. 163 om. cod. Marc. ἐκ δ': ἐκ ῥ' al. 165. ἀντίον: *ἀντία? 166. σοί γε: σοί τε cod. Ven. 168. μέν: μήν? ἄλλη γ': ἄλλη ed. Flor. 169. ἀφεσταίη: ἀποσταίη haud pauci. 170. ἐεικοστῷ: εἰκοστῷ vel ἐν εἰκοστῷ pauci. 172. σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός: σιδήρεον ἐν φρεσὶν ἦτορ meliores libri. 174. οὔτ' ἄρ: οὐ γάρ al. ut schol. B K 68 p. 278 b 44. τι: τοι cod. Vind. οὔτ' ἀθερίζω: οὐδ' ἀθερίζω al. ut schol. K 68. 175. οὔτε: οὐδὲ al. οἷος: γρ. ὅστις cod. Gonz. ἔησθα: ἔεσθα? 177. Εὐρύκλεια libri. 178. ἐκτός: ἐντὸς ed. Flor. θαλάμου: μεγάρου cod. Vind. 179. ἔνθα οἱ: ἀλλ' ἄγετ' schol. T η 347. ἐκθεῖσαι: ἐκθέσθαι al. 180. κώεα: δέρματα Ammon. Valck. p. 68 p. 146 (schol. T η 347 Etym. Gud. p. 367, 39).

ὣς ἄρ' ἔφη πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ὀχθήσας ἄλοχον προσεφώνεε κεδνὰ ἰδυῖαν·
ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
ῥηιδίως ἐθέλων θείη ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ·
ἀνδρῶν δ' οὔ κέν τις ζωὸς βροτός, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
ῥεῖα μετοχλήσειεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
ἐν λέχει ἀσκητῷ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον οὐδέ τις ἄλλος.
θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης ἕρκεος ἐντός,
ἀκμηνὸς θαλέθων· πάχετος δ' ἔεν ἠΰτε κίων.
τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρα τέλεσσα,
πυκνῇσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα,
κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἀραρυίας.
καὶ τότ' ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης,
κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμὼν ἀμφέξεσα χαλκῷ
εὖ καὶ ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνα,
ἑρμῖν' ἀσκήσας, τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.
ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρα τέλεσσα,
δαιδάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἠδ' ἐλέφαντι·
ἐν δ' ἐτάνυσσ' ἱμάντα βοὸς φοίνικι φαεινόν.
οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· οὐδέ τι οἶδα,
εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἦέ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε, ταμὼν ὕπο πυθμέν' ἐλαίης.

---

182. ὀχθήσας: ὀχλήσας cod. Ven. κεδνὰ ἰδυῖαν: κέδν' εἰδυῖαν libri fere omnes. 186. ἄλλῳ ἐνὶ χώρῳ cod. Vind. 187. οὔ κεν: οὐκ ἂν multi. μάλ' ἡβῶν: γυναικῶν al. 188. μετοχλήσειεν: μετοχλίσ(σ)ειεν plerique, γρ. μεταχρήσειεν cod. Gen. τέτυκτο (supra scr. αι) cod. Marc. 190. ἔφυ: ἔφυν Apoll. Soph. p. 19, 5. τανύφυλλος: τανυφύλλου cod. Vind. 191. ἀκμηνὸς: * δὶς μηνὸς? ἔεν: ἦν libri. 192. δέμον: δ' ἐμὸν cod. Marc., ἐμὸν al. ὄφρα τέλεσσα: ὄφρ' ἐτέλεσσα libri. 193. πυκνῇσι(ν): πυκινῇσι pauci. λιθάδεσσι: λιθάκεσσι al. 195. τανυφύλλου (supra scr. ον) cod. Marc. 196. δ' ἐκ: δὲ Apoll. Soph. p. 30, 12. 199. ἔξεον: ἔξεα pauci, ἔντυνον (γρ. ἔξεσον) cod. Marc. ὄφρα τέλεσσα: ὄφρ' ἐτέλεσσα libri. 201. ἐν cod. Vind. Eust.: ἐκ cet. δ' ἐτάνυσσ': δὲ τάνυσ' vel δ' ἐτάνυσσα pauci. φοίνικι φαεινόν: ἶφι κταμένοιο (cf. Γ 375 μ 423) meliores libri, γρ. φοίνικι φαεινῷ schol. H. 202. πιφαύσκομαι: πιφάσκομαι pauci. τι: τοι cod. Vind. 203. εἴ μοι: ἤ μοι al. 204. ὕπο: ἀπὸ al.

ὣς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
σήματ' ἀναγνούσης τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς·
δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆι, κάρη δ' ἔκυσ' ἠδὲ προσηύδα·
μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζευ, ἐπεὶ τά περ ἄλλα μάλιστα
ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὤπαζον ὀιζύν,
οἳ νῶιν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
ἥβης ταρπῆναι καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χώεο μηδὲ νεμέσσα,
οὕνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὧδ' ἀγάπησα.
αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
ἐρρίγει μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτο ἔπεσσιν
ἐλθών· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν.
[οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
εἰ ᾔδει ὅ μιν αὖτις ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
ἀξέμεναι οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδ' ἔμελλον.
τὴν δ' ἦ τοι ῥέξαι θεὸς ὤρορεν ἔργον ἀεικές·
τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἑῷ ἐγκάτθετο θυμῷ
λυγρήν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.]
νῦν δ', ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀριφραδέα κατέλεξας
εὐνῆς ἡμετέρης, τὴν οὐ βροτὸς ἄλλος ὀπώπει,
ἀλλ' οἶοι σύ τ' ἐγώ τε καὶ ἀμφίπολος μία μούνη,
Ἀκτορίς, ἥν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
ἣ νῶιν εἴρυτο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο,
πείθεις δή μευ θυμὸν ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα.

---

205. κήρυκι cod. Vind. 206. ἀναγνούσης: ἀναγνούσῃ plerique. cum Eust. 207. δράμεν: κίεν meliores libri. 208. προσηύδα: πρόσειπε al. 210. ὤπαζον pauci. 211. μένοντε: μένοντας al. et schol. B Θ 1 p. 216 a 49. 212. ἥβης: ἥβῃ cod. Ven. ταρπῆναι: ταρφθῆναι schol. B Θ 1. 216. ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν libri. 217. βουλεύονται (supra scr. ουσιν) cod. Marc. 218—224 ἀθετοῦνται schol. V. 219. παρ' ἀλλοδαπῷ: ἐπ' ἀλλοδαπῶν cod. Ven. ἐμίγη: μίγη cod. Aug. 220. ᾔδει: ᾔδη omnes fere libri. an ᾔδειν? 221. πατρίδ' ἔμελλον: πατρίδα γαῖαν al. 222. δ' ἦ: δὴ al. 223. ἄτην libri. 225. ἀριφραδέως ed. Flor. 226. τὴν: ἣν al. ὀπώπει: ὀπώπειν? 227. τε pauci om. 228. ἔδωκε: δῶκε libri. κιούσῃ: κιόντι cod. Marc. pr. m. 229 pauci om. 230. δή μευ: δή μοι cod. Vind.

ὣς φάτο, τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμήρεα, κεδνὰ ἰδυῖαν.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπάσιος γῆ νηχομένοισι φανείῃ,
ὧν τε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
ῥαίσῃ, ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῷ·
παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἤπειρόνδε
νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροῒ τέτροφεν ἅλμη,
ἀσπάσιοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες·
ὣς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔην πόσις εἰσοροώσῃ,
δειρῆς δ' οὔ πω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκώ.
καί νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν, Ἠόα δ' αὖτε
ῥύσατ' ἐπ' Ὠκεανῷ χρυσόθρονον, οὐδ' ἔα ἵππους
ζεύγνυσθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας,
Λάμπον καὶ Φαέθονθ', οἵ τ' Ἠόα πῶλοι ἄγουσιν.
καὶ τότε ἣν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
ἤλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὄπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται,
πολλὸς καὶ χαλεπός, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι.
ὣς γάρ μοι ψυχὴ μαντεύσατο Τειρεσίαο
ἤματι τῷ ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἄιδος εἴσω,
νόστον ἑταίροισιν διζήμενος ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἤδη
ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε.

---

231. ἔτι: ἄρα al. 232. θυμήρεα κεδνὰ ἰδυῖαν: θυμαρέα αἰδ' εἰδυῖαν omnes fere libri. 233. ἀσπάσιος: ἀσπασίως haud pauci. φανείη: φανήῃ cod. Ven. et Epim. Hom. p. 57, 24 p. 400, 18. 235. ῥαίσει al. 237. νηχόμενοι: ἐρχόμενοι cod. Vind. δέδρομεν (vel τέτροφεν) pauci. 239. ἔην: ἔαν? 240. ἀφίετο: ἀφεῖτο al., ἀφείλετο pauci. πήχεε: πήχεα cod. Ven. 241 om. cod. Marc. pr. m., 241 et 242 om. Ven. 241. ὀδυρομένοισι — Ἠώς: ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο pauci. 243. δολιχὴν: δολιχῇ cod. Vind. σχέθεν: θῆκεν (supra scr. σχέθεν) cod. Marc. ἠόα: ἠῶ libri. 245. ζεύγνυσθ': ζεύξασθ' cod. Marc. 246. Φαέθονθ': Φαέθοντά θ' pauci. ἠόα: ηῶ (unus ἠὼ) libri. ἄγουσι: ἔασιν pauci. 247. τότε: τότ' ἄρ' sive τότ' ἄρ libri. 249. ἔτ' ὄπισθεν: ἔτι κεῖθεν cod. Vind. ἔσται: ἐστί(ν) al. 251. μαντεύσατο: μυθήσατο multi. 254. καὶ: κεν cod. Vind. 255. ταρπώμεθα: τερπώμεθα pauci. κοιμηθέντε: κοιμηθέντες al.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
εὐνὴ μὲν δή σοί γε τότ' ἔσσεται ὁππότε θυμῷ
σῷ ἐθέλῃς, ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἱκέσθαι
οἶκον ἐυκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν·
ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
εἴπ' ἄγε μοι τὸν ἄεθλον, ἐπεὶ καὶ ὄπισθεν, ὀίω,
πεύσομαι, αὐτίκα δ' ἐστὶ δαήμεναι οὔ τι χέρειον.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρύνουσα κελεύεις
εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω.
οὐ μέν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
χαίρω, ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἄνωγεν
ἐλθέμεν, ἐν χείρεσσιν ἔχοντ' ἐυῆρες ἐρετμόν,
εἰς ὅ κε τοὺς ἀφίκωμαι οἳ οὐ ἴσασι θάλασσαν
ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·
οὐδ' ἄρα τοὶ ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,
οὐδ' ἐυήρε' ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδές, οὐδέ σε κεύσω·
ὁππότε κεν δή μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πήξαντ' ἐκέλευεν ἐρετμόν,
ἔρξανθ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
ἀρνειὸν ταῦρόν τε συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
πᾶσι μάλ' ἑξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνῃ

258. ἐθέλῃς: ἐθέλεις vel ἐθέλοις al. 264. τί τ' ἄρ': τί γὰρ cod. Aug. fortasse recte. αὖ: νῦν al. ὀτρύνουσα: ὀτρυνέουσα al. 266. μέν: μήν? θυμὸς: θυμῷ al. κεχαρήσεται: κεχαρήσεαι al. γὰρ: καὶ pauci. 268. ἐλθέμεν: ἐλθεῖν libri. ἔχοντ': ἔχων al. 269. οὐκ ἴσασι libri. 270. ἀνέρες: ἀνέρας al. 271. τοὶ: τοί γ' libri. ἴσασι: ἴσσασι cod. Ven. 274. συμβλήμενος al. 275. φήῃ: φείῃ? 276. μ' ἐν: δὴ meliores libri, τῇ cod. Vrat., cf. λ 129. ἐκέλευεν: ἐκέλευσεν plerique. 277. ἔρξανθ': ἔρξαντ' vel ῥέξανθ' al. 279. ἔρδειν: ἔρδεν al. 281. δέ μοι: δέ οἱ cod. Ven. ἐξ ἁλὸς: γρ. ἔξαλος cod. Vind. Eust. p. 1948, 20. 282. ἀβληχρὸς: ἀμβληχρὸς pauci. μάλα: cf. λ 135. πέφνῃ: πέφνει pauci.

γήρᾳ ὑπὸ λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
ὄλβιοι ἔσσονται· τὰ δέ μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
εἰ μὲν δὴ γῆράς γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι.
 ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνὴν
ἐσθῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὑπὸ λαμπομενάων.
αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
γρηῢς μὲν κείουσα πάλιν οἶκόνδε βεβήκει,
τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
ἐρχομένοισι λέχοσδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα πάλιν κίεν. οἱ μὲν ἔπειτα
ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο·
αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας,
αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
 τὼ δ' ἐπεὶ οὖν φιλότητος ἐταρπήτην ἐρατεινῆς,
τερπέσθην μύθοισι, πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντε,
ἡ μὲν ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο δῖα γυναικῶν,
ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' ἀΐδηλον ὅμιλον,
οἳ ἕθεν εἵνεκα πολλά, βόας καὶ ἴφια μῆλα,
ἔσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσσετο οἶνος·
αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσεὺς ὅσα κήδε' ἔθηκεν
ἀνθρώποισ' ὅσα τ' αὐτὸς ὀιζύσας ἐμόγησεν,
πάντ' ἔλεγ'· ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος
πῖπτεν ἐπὶ βλεφάροισι πάρος καταλέξαι ἅπαντα.
 ἤρξατο δ' ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ', αὐτὰρ ἔπειτα

283. ὑπὸ: ὕπαι pauci. 286. γῆράς γε: γῆρας δὴ pauci. 287. τοι: τις supra scr. cod. Marc. 289. τε ἰδὲ: τε ἠδὲ al., τ' ἠδὲ cod. Ven. ἔντυον: ἔντυνον al. 292. κείουσα: κίουσα al. 294. δάος: δαΐδας cod. Marc., φάος Ven. 296. τοῦτο τέλος τῆς Ὀδυσσείας φησὶν Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης schol. 298. παῦσαν ἄρ': παῦσαν cod. Ven., παύσαντ' Vind. 301. ἐνέποντε: ἐνέποντες plerique. 303. κίνδυνον (γρ. ὅμιλον) cod. Marc. 305. πολλὸς: πολλῶν cod. Vind. 307. ἀνθρώποις: ἀνθρώποισιν al. 308 sq. * spurii? 308. ἄρ' ἐτέρπετ': ἄρα τέρπετ' al. 310—343 ἠθέτησεν Ἀρίσταρχος τοὺς τρεῖς καὶ τριάκοντα (320 omnino ignoravit) schol. QV. cf. schol. V Ο 64.

ἠλθ' ἐς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πίειραν ἄρουραν·
ἠδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετίσατο ποινὴν
ἰφθίμων ἑτάρων, οὓς ἤσθιεν οὐδ' ἐλέαιρεν·
ἠδ' ὡς Αἴολον ἵκεθ', ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο
καὶ πέμπ', οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι
ἔσκετο, ἀλλά μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν βαρέα στενάχοντα·
ἠδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανεν,
οἳ νῆάς τ' ὄλεσαν καὶ ἐυκνήμιδας ἑταίρους.
καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε,
ἠδ' ὡς εἰς Ἀΐδεω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα,
ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο,
νηὶ πολυκλήιδι, καὶ εἴσιδε πάντας ἑταίρους
μητέρα θ', ἥ μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα·
ἠδ' ὡς Σειρήνων ἁλιάων φθόγγον ἄκουσεν,
ὥς θ' ἵκετο Πλαγκτὰς πέτρας δεινήν τε Χάρυβδιν
Σκύλλην θ', ἣν οὔ πώ ποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·
ἠδ' ὡς Ἠελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι·
ἠδ' ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι
πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν·
ὥς θ' ἵκετ' Ὠγυγίην νῆσον νύμφην τε Καλυψώ,
ἥ δή μιν κατέρυκε λιλαιομένη πόσιν εἶναι
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν ἠδὲ ἔφασκεν
θησέμεν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα·
ἀλλὰ τοῦ οὔ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·

πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἶος ὑπέκφυγε νηὶ μελαίνῃ.

---

311. ἠλθ' ἐς: ἤλθε(ν) al. 312. ἔρξε: ῥέξε vel ἔρεξε al. 316. *ἔσκετο: ἤην (pauci εἴην, εἴη, εἶεν) libri. αὖτις: αὖθις cod. Marc. 317. βαρέα: μεγάλα al., μεγάλως unus. 318. ἀφίκανεν: ἀφίκοντο haud pauci. 320 plerique om. 322. Ἀΐδεω: Ἀΐδαο cod. Vind. εὐρώεντα: γρ. ἠερόεντα schol. Vind. 324. εἴσιδε: εἶδε δὲ cod. Vind., an οὗ ἴδε? 326. ἁλιάων: ἀδινάων libri. 327. Πλάγκτας τε πέτρας cod. Marc. 331. ἔφθιθεν cod. Marc. 335. σπέσσι: σπέεσ(σ)ι libri. γλαφυροῖσι: γλαφυρῇσι pauci. ἠδὲ ἔφασκεν: ἠδὲ ἑ φάσκεν? 336. θησέμεν: θήσειν libri. ἀγήραον: ἀγήρων cod. Vind. 337. ἀλλὰ τοῦ: ἀλλ' αὐτοῦ (γρ. ἀλλ' ἐμὸν) cod. Marc., an ἀλλά οἱ?

ἠδ' ὡς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο πολλὰ μογήσας,
οἳ δή μιν περὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσαντο
καὶ πέμψαν σὺν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά τε δόντες.
τοῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπε ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
λυσιμελὴς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ.
ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὁππότε δή ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
εὐνῆς ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι ἠδὲ καὶ ὕπνου,
αὐτίκ' ἀπ' Ὠκεανοῦ χρυσόθρονον ἠριγένειαν
ὦρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέροι· ὦρτο δ' Ὀδυσσεὺς
εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
ὦ γύναι, ἤδη μὲν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων
ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
ἱέμενον πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης·
νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἱκόμεθ' εὐνήν,
κτήματα μὲν τά μοι ἔστι, κομιζέμεν ἐν μεγάροισιν,
μῆλα δ' ἅ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,
πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληίσσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
δώσουσ', εἰς ὅ κε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους.
ἀλλ' ἤ τοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἀγρὸν ἔπειμι,
ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλόν, ὅ μοι πυκινῶς ἀκάχηται·
σοὶ δέ, γύναι, τόδ' ἐπιτέλλω πινυτῇ περ ἐούσῃ·
αὐτίκα γὰρ φάτις εἶσιν ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἧσθαι, μηδέ τινα προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε.
ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλά,

342. τοῦτ': τοῦτο δ' al. δεύτατον: δεύτατα? εἶπεν ἔπος: εἶπε μέλος cod. Marc. 346. τερπήμεναι cod. Vind. 348. φέρῃ al. 351. ἀμφότεροι cod. Aug. Eust. 353. ἰέμενον al. 354. ἀμφότεροι plerique. 355. τά: ἅ pauci. 356. κατέκειρον cod. Aug. 357. ληίσομαι Eust. 358. ἐπαύλους: ἐναύλους al., γρ. μεσαύλους Eust. 359. ἔπειμι: ἄπειμι multi. 361. τόδ': τάδ' al. ἐπιτέλλω: ἐπιστέλλω ed. Flor. 364 et 365 spurii? 366. ὤμοισιν: ὤμοιιν cod. Vrat. ἐδύσετο: ἐδύσατο plerique.

ὦρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
πάντας δ' ἔντε' ἄνωγεν ἀρήϊα χερσὶν ἑλέσθαι.
οἱ δέ οἱ οὐκ ἀπίθησαν, ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ,
ὤϊξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἤϊσαν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
ἤδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα, τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
νυκτὶ κατακρύψασα θοῶς ἐξῆγε πόληος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ω.

Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσὶν
καλὴν χρυσείην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
τῇ ῥ' ἄγε κινήσας, ταὶ δὲ τρίζουσαι ἕποντο.
ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεί κέ τις ἀποπέσῃσιν
ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλῃσιν ἔχονται,
ὣς αἱ τετριγυῖαι ἅμ' ἤισαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώεντα κέλευθα.
πὰρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην,
ἠδὲ παρ' ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων
ἤισαν· αἶψα δ' ἵκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
ἔνθα τε ναίουσι ψυχαί, εἴδωλα καμόντων.
εὗρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
καὶ Πατροκλέεος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο

---

370. ἤϊσαν: ἤεσαν libri. 371. ἦεν: ἦι'?
1. Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ τὴν νέκυιαν schol. MV. 2. μνηστήρων: ἡρώων Diod. Sic. 1, 96. 3. τῇ τ': τῇ δ' cod. Vind. 4. ἐθέλῃ [illegible] libri. cod. Harl. et Ven. addunt τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργειφόντης (ε 49). 5. τῇ ῥ' ἄγε: τῇ ῥά γε al., γρ. τῇ ῥ' ὅ γε cod. Marc. κινήσας: κίνησεν cod. Vind. ταί: αἱ al. τρίζουσαι: τρύζουσαι cod. Ven. 7. τρύζουσαι cod. Aug. 8. ἀνά: ἅμα al. ἀλλήλοισιν al. ἕπονται (supra scr. ἔχονται) cod. Marc.
9. κεκριγυῖαι Etym. M. p. 538, 57. ἤισαν: ᾔεσαν Plat. Reip. III p. 387 A. 10. εὐρώεντα: * ἠερόεντα? 11. Ὠκεανοῦ τε: Ὠκεανοῖο schol. Alcm. in Papyr. Gr. ed. Paris. a. 1866 p. 420 A. πέτρην: πέτραν cod. Marc. 14. καμόντων: γρ. θανόντων schol. Vind. 16. Πατροκλῆος libri.

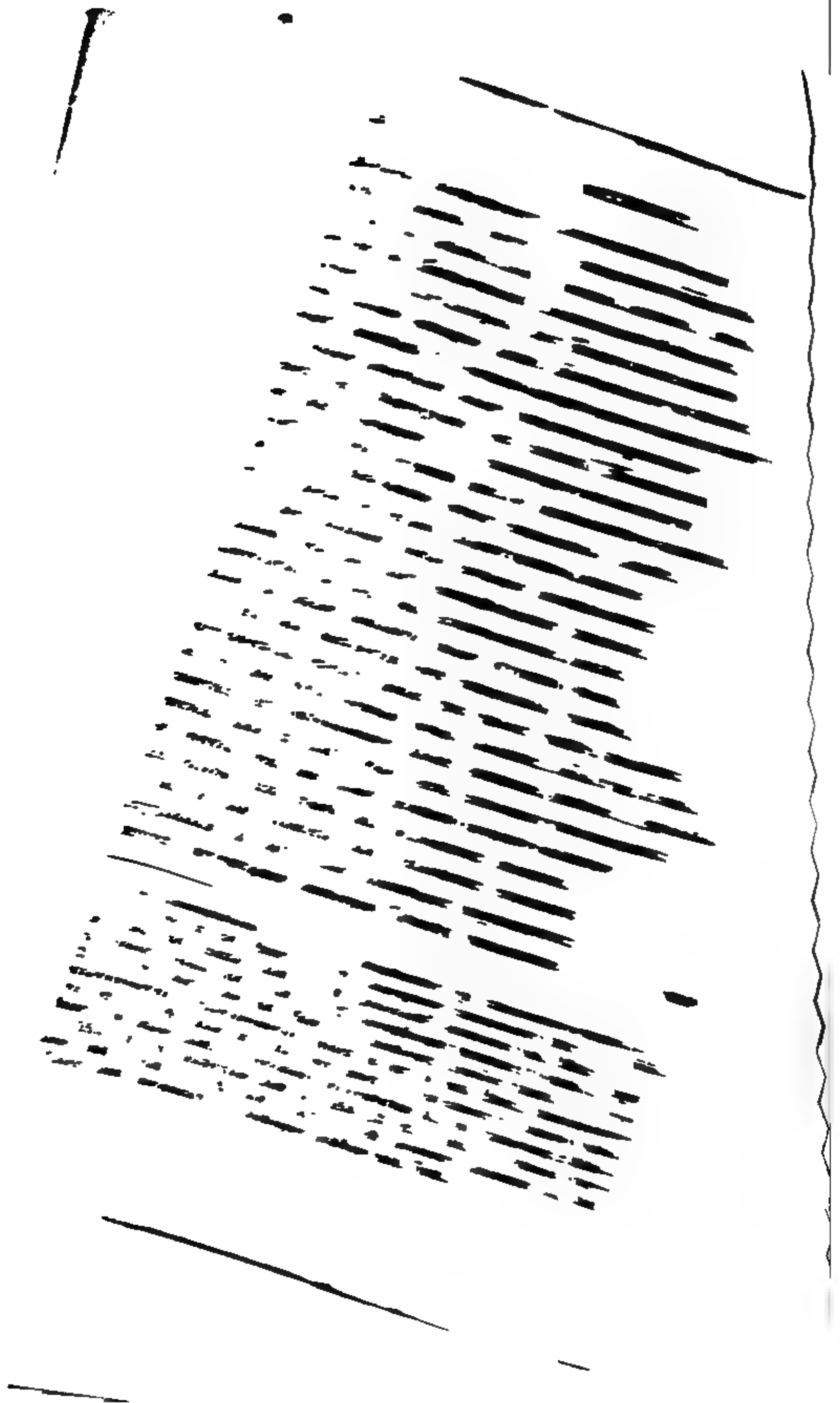
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
ὣς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὁμίλεον· ἀγχίμολον δὲ
ἤλυθ' ἔπι ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσοι ἅμ' αὐτῷ
οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλεΐωνος·
Ἀτρεΐδη, περὶ μέν σε φάμεν Διὶ τερπικεραύνῳ
ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἤματα πάντα,
οὕνεκα πολλοῖσίν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσες
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.
ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶι παραστήσεσθαι ἔμελλεν
μοῖρ' ὀλοή, τὴν οὔ τις ἀλεύεται ὅς κε γένηται.
ὡς ὄφελες τιμῆς ἀπονήμενος, ἧς περ ἄνασσες,
δήμῳ ἔνι Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
ἠδέ κε καὶ σῷ παιδὶ μέγα κλέος ἦρα' ὀπίσσω·
νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·
ὄλβιε Πηλέος υἱέ, θεοῖσ' ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ὃς θάνες ἐν Τροίῃ ἑκὰς Ἄργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἷες ἄριστοι,
μαρνάμενοι περὶ σεῖο· σὺ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
κεῖσο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἱπποσυνάων.
ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἦμαρ ἐμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
παυσάμεθα πτολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
αὐτὰρ ἐπεί σ' ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χρόα καλὸν
ὕδατί τε λιαρῷ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς

---

17. ἔην: ἔεν? 20. ἤλυθ': ἦλθον? 21. ἄλλαι: ἄλλοι cod. Ven. ὅσσοι: ὅσσαι plerique. 22. ἐπέσπον: ἐπίσπον cod. Aug. 28. πρῶι: πρῶτα al. 29. τὴν: ἣν cod. Stutg. Eust. ἀλεύεται: ἀλεύαται al. ὅς κεν ἴδηται (γρ. ὅς κε γένηται) schol. MQ. 30. ης: ἣ al. περ: τε? 33. ἦρα: ἦρω vel ἦρατ' al. 34. ἄρα σ': ἄρ σ' pauci. 36. Πηλῆος al. 39. σεῖο: σοῖο al. δ' ἐν: δὲ plerique. 40. μεγαλωστί: μεγαλοστί pauci. 41. οὐδέ κε: οὐκέτι cod. Harl., οὐδέ τι al. 42. πολέμου al. 45. ἀμφὶς: ἀμφὶ al.

δάκρυα θερμὰ χέον, κείροντό τε χαίτας.
μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃς ἁλίῃσιν
ἀγγελίης ἀίουσα· βοὴ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
θεσπεσίη, ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιούς·
καί νύ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε παλαιά τε πολλά τε εἰδώς,
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἥδε σὺν ἀθανάτῃς ἁλίῃσιν
ἔρχεται, οὗ παιδὸς τεθνηότος ἀντιόωσα.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο φόβου μεγάθυμοι Ἀχαιοί·
ἀμφὶ δέ σ' ἔστησαν κοῦραι ἁλίοιο γέροντος
οἴκτρ' ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν.
μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ
θρήνεον· ἔνθα κεν οὔ τιν' ἀδάκρυτόν γε νόησας
Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε μοῦσα λίγεια.
ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μέν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ
κλαίομεν ἀθάνατοί τε θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι·
ὀκτωκαιδεκάτῃ δὲ δόμεν πυρί, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πίονα καὶ ἕλικας βοῦς.
καίεο δ' ἐν ἐσθῆτι θεῶν καὶ ἀλείφατι πολλῷ
καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ' ἥρωες Ἀχαιοὶ
τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν περὶ καιομένοιο,
πεζοί θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
αὐτὰρ ἐπεὶ δή σε φλὸξ ἤνυσεν Ἡφαίστοιο,
ἠῶθεν δή τοι λέγομεν λεύκ' ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
οἴνῳ ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ

46. κείροντο: κείραντο plerique. 48. ἀγγελίης: ἀγγελίας cod. Ven. 49. ὑπὸ: ἐπὶ al. ἔλλαβε: ἤλυθε al. 53. ὅ: ὅς pauci. 55. σὺν: μετ' pauci. 56. ἔρχεται οὗ: ἔρχεθ' ἑοῦ? τεθνηότος: τεθνειῶτος cod. Marc., τεθνηῶτος al. 58. σ' ἔστησαν: σε στῆσαν pauci. 61. γ' ἐνόησας: γ' ἐνόησα cod. Harl. ex em. et Ven., γ' ἐνόησεν Vrat. 62. ὑπώρορε: ἐπώρορε plerique. 63. ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα: ἑπτακαίδεκα al. 65. δέ σ' ἀμφὶς: δ' ἐπ' αὐτῷ meliores libri. 67. καίεο: καίετ' cod. Vind. ἐν: ἔν τ' libri. 70. ὀρυμαγδὸς: ὀρυγμαδὸς al. 72. ἠῶθεν?

τὼ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς κίον, ὡς ἐσιδέσθην.
ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
παῖδα φίλον Μελανῆος, ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
ξεῖνος γάρ οἱ ἔην Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων.
τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·
Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε
πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
ἦ ὔμμ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρά;
ἦ που ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
βοῦς περιταμνομένους ἠδ' οἰῶν πώεα καλά,
ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενοι ἠδὲ γυναικῶν;
εἰπέ μοι εἰρομένῳ· ξεῖνος δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
ὀτρυνέων Ὀδυσῆα σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕπεσθαι ἐυσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
μηνὶ δ' ἄρ' οὔλῳ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον,
σπουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσσῆα πτολίπορθον.
  τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος·
μέμνημαι τάδε πάντα, διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις·
σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
μνώμεθ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
ἡ δ' οὔτ' ἠρνεῖτο στυγερὸν γάμον οὔτε τελεύτα,

Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, 121

---

101. ἐσιδέσθην: ἰδέσθην? 103. Μελανῆος: Μελανθῆος al. 104. ἔην: ἔεν? 106. Ἀμφιμέδων cod. Vind., Ἀμφιμέδον pauci. 107. ἄλλως: ἄλλος al. 108. κρινόμενος cod. Ven. 109. ἦ ὔμμ': ἦ ὔμμ' vel ἦέ που al. 110 om. cod. Stuttg. 112. περιτεμνομένους pauci et Plut. de vita et p. Hom. c. 12. ἠδ' οἰῶν πώεα καλά: καὶ ὄις καὶ πίονας αἶγας pauci. 113 om. cod. Vind. πτόλεως (supra scr. ιο) cod. Marc. 115. κατήλυθον: κατήλθομεν cod. Marc. ὑμέτερον: ἡμέτερον al. 117 om. cod. Vind. ἐυσσέλμων: ἐυσέλμων al. 118. ἄρ': ἐν Ar. schol. A K 48. πάντα: ἔπειτα? 121 haud pauci om. 122 sq. διοτρεφὲς — μάλα πάντα non nulli om. διοτρεφὴς cod. Aug. 123. καταλέξω: ἀγορεύσω cod. Aug. Ven., γρ. ἀγορεύσω schol. H. 124. τέλος: μόρον al.

χρύσεον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
φάσκ' ἔμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
ἐν τῷ τοι κεῖται λεύκ' ὀστέα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
μίγδα δὲ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος,
χωρὶς δ' Ἀντιλόχοιο, τὸν ἔξοχα τῖες ἁπάντων
τῶν ἄλλων ἑτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
χεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητάων
ἀκτῇ ἐπὶ προεχούσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ,
ὥς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη
τοῖσ' οἳ νῦν γεγάασι καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.
μήτηρ δ' αἰτήσασα θεοὺς περικαλλέ' ἄεθλα
θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
ἤδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας
ἡρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένου βασιλῆος
ζώννυνταί τε νέοι καὶ ἐπεντύνωνται ἄεθλα·
ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν θηήσαο θυμῷ,
οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα,
ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
ὣς σὺ μὲν οὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλά τοι αἰεὶ
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσεται ἐσθλόν, Ἀχιλλεῦ.
αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα;
ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον
Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος ἀργεϊφόντης
ψυχὰς μνηστήρων κατάγων Ὀδυσῆι δαμέντων.

---

74. Διωνύσ(σ)οιο al. 75. περικλυτοῦ: γρ. περικλυτὸν schol. H. 79. γε: τε cod. Marc. 82. προεχούσῃ: προυχούσῃ libri. 83. εἴη: εἴης cod. Stuttg. Eust. 84. μετόπισθ' ἔσσονται cod. Marc. 85. θεοὺς: θεοῖς cod. Vind. 87. ἀντεβόλησα plerique ut schol. B Ψ 29. 88. ποτ': πού cod. Marc. βασιλῆος: Ἀχιλῆος pauci. 89. ἐπεντύνωνται: ἐπεντανύονται (supra αι scr. ο) cod. Marc., ἐπεντύνονται cet. 90. ἀλλά κε: ἀλλ' ἄγε pauci. κε κεῖνα: κ' ἐκεῖνα cod. Marc., γε κεῖνα Eust. θηήσαο: ἐτεθήπ(π)εα al., γρ. ἐτεθήπεας Eust. p. 1953, 39. γρ. ἐτεθήπεο Eust. p. 1954, 26. cf. ζ 166. θυμῷ: θυμόν cod. Vind. 95. τόδ': τὸ? 96. μήσατο: ἐμήσατο al. an * Ζεύς μοι ἐμήσατο? ὄλεθρον: ἄεθλον cod. Vind.

τὼ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς κίον, ὡς ἐσιδέσθην.
ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
παῖδα φίλον Μελανῆος, ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
ξεῖνος γάρ οἱ ἔην Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων.
τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·
Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε
πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
ἢ ὔμμ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρά;
ἦ που ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
βοῦς περιταμνομένους ἠδ' οἰῶν πώεα καλά,
ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενοι ἠδὲ γυναικῶν;
εἰπέ μοι εἰρομένῳ· ξεῖνος δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
ὀτρυνέων Ὀδυσῆα σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕπεσθαι ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
μηνὶ δ' ἄρ' οὔλῳ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον,
σπουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσσῆα πτολίπορθον.
τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος·
μέμνημαι τάδε πάντα, διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις·
σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
μνώμεθ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
ἡ δ' οὔτ' ἠρνεῖτο στυγερὸν γάμον οὔτε τελεύτα,

Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, 121

101. ἐσιδέσθην: ἰδέσθην? 103. Μελανῆος: Μελανθῆος al. 104. ἔην: ἔεν? 106. Ἀμφιμέδων cod. Vind., Ἀμφιμέδον pauci. 107. ἄλλως: ἄλλος al. 108. κρινάμενος cod. Ven. 109. ἢ ὔμμ': ἦ ὔμμ' vel ἦέ που al. 110 om. cod. Stuttg. 112. περιτεμνομένους pauci et Plut. de vita et p. Hom. c. 72. ἠδ' οἰῶν πώεα καλά: καὶ ὄις καὶ πίονας αἶγας pauci. 113 om. cod. Vind. πτόλεως (supra scr. ιο) cod. Marc. 115. κατήλυθον: κατήλθομεν cod. Marc. ὑμέτερον: ἡμέτερον al. 117 om. cod. Vind. ἐϋσσέλμων: ἐϋσέλμων al. 118. ἄρ': ἐν Ar. schol. A K 48. πάντα: ἔπειτα? 121 haud pauci om. 122 sq. διοτρεφὲς — μάλα πάντα non nulli om. διοτρεφὲς cod. Aug. 123. καταλέξω: ἀγορεύσω cod. Aug. Ven., γρ. ἀγορεύσω schol. H. 124. τέλος: μόρον al.

ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξεν·
στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινεν,
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν·
κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὅ κε φᾶρος
ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωι ταφήιον, εἰς ὅτε κέν μιν
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο,
μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιιάδων νεμεσήσῃ,
αἴ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας.
ὣς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστόν,
νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπεὶ δαΐδας παραθεῖτο.
ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς·
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθε ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδει,
καὶ τήν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
εὖθ' ἡ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἱστόν,
πλύνασ', ἠελίῳ ἐναλίγκιον ἠὲ σελήνῃ,
καὶ τότε δή ῥ' Ὀδυσῆα κακός ποθεν ἤγαγε δαίμων
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης.
ἔνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος ἰὼν σὺν νηὶ μελαίνῃ·
τὼ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε

μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη, 143

---

127 spurius? 128. ἐνὶ: ἐπὶ cod. Marc. μερμήριξε: μερμήριζε(ν) haud pauci. 130. μετέειπε: προσέειπε(ν) pauci. 133. ἐκτελέσω: ἐντελέω cod. Vind. μεταμώνια: μεταμώλια al. 134. εἰς ὅτε κέν: εἰσόκε κεν vel εἰσόκε τε pauci. 137. κεῖται libri. κτεατίσας pauci. 139. καί: κεν al. 140. ἀλλύεσκεν: ἀλύεσκεν al. 140. ἐπεί: ἐπὴν al. 142. τέτρατον: τέταρτον al. 143 plerique om. πάντ' (supra scr. πολλὰ) ἐτελέσθη cod. Aug. 144. ᾔδει: ᾔδη libri. 145. τήν γ': τὴν δ' cod. Aug. 147. εὖθ': ἔνθ' pauci. 148. ἠὲ: ἠδὲ al. 149. κακός: κακῶς cod. Vind. 150. ἐσχατιῇ al. 153. δὲ: καὶ cod. Vrat. ἀρτύναντε: ὀτρύναντε cod. Vind., ἀρτύναντες pauci. ἐκφυγὼν μνηστῆρας θάνατον κακὸν ἀρτύναντας Eust. p.1955,9.

ἵκοντο προτὶ ἄστυ περικλυτόν, ἤ τοι Ὀδυσσεὺς
ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
τὸν δὲ συβώτης ἦγε κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα,
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,
[σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο·]
οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γνῶναι τὸν ἐόντα
ἐξαπίνης προφανέντ', οὐδ' οἳ προγενέστεροι ἦσαν,
ἀλλ' ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίσσομεν ἠδὲ βολῇσιν.
αὐτὰρ ὁ τῆος ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν
βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος τετληότι θυμῷ·
ἀλλ' ὅτε δή μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο,
σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' ἀείρας
ἐς θάλαμον κατέθηκε καὶ ἐκλήισεν ὀχῆας,
αὐτὰρ ὁ ἣν ἄλοχον πολυκερδείῃσιν ἄνωγεν
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον,
ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο
νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν.
ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἵκανεν Ὀδυσσῆος μέγα τόξον,
ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσιν
τόξον μὴ δόμεναι, μηδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι·
Τηλέμαχος δέ μιν οἶος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν.
αὐτὰρ ὁ δέξατο χειρὶ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ῥηιδίως δ' ἐτάνυσσε βιόν, διὰ δ' ἧκε σιδήρου,
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀιστοὺς
δεινὸν παπταίνων, βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισ' ἐφίει βέλεα στονόεντα,
ἄντα τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.

---

154. περικλυτόν: [illegible] cod. Marc. 157. ἠδέ: ἠὲ cod. Vrat. 158 spurius? cf. ρ 203. 159. τόν: τοῖον al. 160. προφανέντα al. ἦσαν: εἶσιν cod. Vind. 161. ἀλλ' ἔπεσίν τε: ἀλλὰ ἔπεσσι? ἐνίσσομεν: γρ. ἐνίπτομεν cod. Marc. 162. τῆος: τέως μὲν libri. 163. νισσόμενος cod. Marc. Vind. 166. ἐκλήισσεν al. 167. πολυκερδίῃσιν al. ἄνωγεν (supra scr. ει) cod. Marc. 174. ἀγορεύει pauci. 175. ἐκέλευεν al. 177. ἐτάνυσε al. σίδηρον cod. Vind. 180. ἐφίει: ἀφίει cod. Gonz. Meerm. βέλεα: βέλεμνα cod. Marc. et schol. V. an στονόεντα βέλεμνα? 181. ἀγχηστῖνοι al.

γνωτὸν δ' ἦν ὅ ῥά τίς σφι θεῶν ἐπιτάρροθος ἦεν·
αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ
κτεῖνον ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
ὣς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ', ὧν ἔτι καὶ νῦν
σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροισ' Ὀδυσῆος·
οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δῶμα ἑκάστου,
οἵ κ' ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων
κατθέμενοι γοάοιεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο·
ὄλβιε Λαέρταο πάις, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἦ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτήσω ἄκοιτιν.
ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
κούρῃ Ἰκαρίου· ὡς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος,
ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται
ἧς ἀρετῆς, τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν
ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ,
οὐχ ὡς Τυνδάρεω κούρη κακὰ μήσατο ἔργα,
κουρίδιον κτείνασα πόσιν, στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ
ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους, χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὄπασσεν
θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἑσταότ' εἰν Ἀΐδαο δόμοισ', ὑπὸ κεύθεσι γαίης·
οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς
Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ μόγησεν.

---

182. γνωτὸν: γνωστὸν al. ἦν ὅ ῥά: ἦεν ὅ? ὅ ῥά τις σφι: ὅτι ῥά σφι pauci. 183. αὐτίκα: αὐτοὶ cod. Vind. δώματ': δῶμα pauci. σφῷ: σφῶν al. 185. θῦεν: θυῖεν cod. Marc. Aug., θεῖεν Vind. 188. ἴσσασι pauci. δῶμα: δώμαθ' libri. 190. ὃ: τὸ cod. Ven. 192. πάις cod. Ven.: πάι cet. 193. σῇ (γρ. σὺν) cod. Vind. ἐκτήσω: ἐκτήσο cod. Aug. 194. ἀμύμονι: ἐχέφρονι al. 196. οἱ: οὐ cod. Vind. 198. ἐχέφρονι: ἀμύμονι al. an ἐχέφρονα Πηνελόπειαν? 199. Τυνδάρεω: Τυνδαρέου libri. 201. ἀνθρώπους: ἀνθρώποις al. δέ τε: δ' ἐνὶ meliores libri. φῆμιν: φήμην al. ὄπασσε: ὀπίσσει plerique. 202. ἥ κ': εἴ κ' pauci. 204. ἑσταότ': ἑστεῶτ' al. δόμοις: πύλαις (supra scr. δόμοις) cod. Marc. 207. κτεάτισσεν: ἔκτισσεν? πολλὰ μόγησεν: πόλλ' ἐμόγησεν libri.

ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντῃ,
ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἵζανον ἠδὲ ἴαυον
δμῶες ἀναγκαῖοι, τοί οἱ φίλα ἐργάζοντο.
ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρηῦς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
ἐνδυκέως κομέεσκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόληος.
ἔνθ' Ὀδυσεὺς δμώεσσι καὶ υἱέι μῦθον ἔειπεν·
ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' ἐυκτίμενον δόμον εἴσω,
δεῖπνον δ' αἶψα συῶν ἱερεύσατε ὅς τις ἄριστος·
αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο,
αἴ κέ μ' ἐπιγνώῃ καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,
ἦέ κεν ἀγνοιῇσι πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.
ὣς εἰπὼν δμώεσσιν ἀρήια τεύχε' ἔδωκεν.
οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἆσσον ἴεν πολυκάρπου ἀλωῆς πειρητίζων.
οὐδ' εὗρεν Δολίον, μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων,
οὐδέ τινα δμώων οὐδ' υἱῶν· ἀλλ' ἄρα τοί γε
αἱμασιὰς λέξοντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος
ᾤχοντ', αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευεν.
τὸν δ' οἶον πατέρ' εὗρεν ἐυκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
λιστρεύοντα φυτόν· ῥυπόωντα δὲ ἕστο χιτῶνα
ῥαπτὸν ἀεικέλιον, περὶ δὲ κνήμῃσι βοείας
κνημῖδας ῥαπτὰς δέδετο, γραπτῦς ἀλεείνων,
χειρῖδάς τ' ἐπὶ χερσὶ βάτων ἕνεκ'· αὐτὰρ ὕπερθεν
αἰγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέξων.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
γήραϊ τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,

---

208. ἔην: ἔεν? κλίσιον: κλισίη schol. A Z 309. 210. ἐργάζοντο: εἰργάζοντο al., ἔσκε θυμῷ cod. Vind. 211. γέροντα: γέροντος cod. Vind. 212. ἐπ' ἀγροῦ: ἐπεὶ ἄγε cod. Ven. πόληος: πόλιος al. 214. δόμον εἴσω: πτολίεθρον pauci. 215. αἶψα: ἔνεστα cod. Gonz. 217 om. cod. Marc. pr. m., alii post 218 collocant. μ' ἐπιγνώῃ: μ' ἐπιγνοίη, μ' ἔτι γνοίη, μέ τι γνοίη libri.
218. ἀγνοιῇσι: ἀγνοιήσει cod. Ven. Aug. ἀμφὶς: ἐνθάδ' Apoll. Soph. p. 8, 20. 223. υἱῶν: υἱέων meliores libri. 224. λέξοντες: λέξαντες cod. Aug. ut Phot. Lex. p. 347, 16 (Suid. v. ὀρχάνη), λέγοντες Apoll. Soph. p. 17, 32. 227. ῥυπόωντα: ῥυπόεντα cod. Stuttg. δὲ: τε cod. Gonz. 229. ῥαπτὰς: γραπτὰς Apoll. Soph. p. 55, 22.
230. τ': δ' cod. Aug. Gonz. 231. αἰγείην: ἀργείην pauci. κεφαλῇ: κεφαλὴν Apoll. Soph. p. 18, 19.

στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχνην κατὰ δάκρυον εἶβεν.
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
κύσσαι καὶ περιφῦναι ἑὸν πατέρ', ἠδὲ ἕκαστα
εἰπέμεν, ὡς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
πρῶτον κερτομίοισι ἔπεσσιν πειρηθῆναι.
τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτοῦ δῖος Ὀδυσσεύς.
ἦ τοι ὁ μὲν κατέχων κεφαλὴν φυτὸν ἀμφελάχαινε·
τὸν δὲ παριστάμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
ὄρχατον, ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν,
οὐ φυτόν, οὐ συκέη, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἐλαίη,
οὐκ ὄγχνη, οὐ πρασιή τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ·
αὐτόν σ' οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας
λυγρὸν ἔχει σ' αὐχμεῖς τε κακῶς καὶ ἀεικέα ἕσσαι.
οὐ μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἕνεκ' οὔ σε κομίζει,
οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσοράασθαι
εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
τοιούτῳ δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λοέσσαιτο φάγοι τε,
εὑδέμεναι μαλακῶς· ἣ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
τεῦ δμὼς ἔσσ' ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις;
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκην τήνδ' ἱκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι,

234. ὄγχνην: ὄχνην al. 236. κύσσαι: κῦσ(σ)αι al. 237. εἰπεῖν libri. 238 om. cod. Aug. pr. m. ac videtur ex δ 119 male arcessitus. 240. κερτομίοισι: κερτομίοις libri. ἔπεσσιν: ἐπέεσσι(ν) libri, an ἔπεσσί γε? 242. κατέχων: κύσσε (vel κάτ') ἔχων al. genuina scriptura latet. κεφαλῆν (supra scr. ῃ) cod. Marc. 243. περιστάμενος cod. Ven. 244. ἀδαημονίη: γρ. ἀδαημοσύνη schol. H, atque ita Apoll. Soph. p. 8, 25. 246. συκέη: συκῆ libri. 247. ὄγχνη: ὄχνη al., an ὄγχν'? 249. οὐ κομιδὴ ἀγαθὴ pauci. 250. ἔχει σ' cod. Gonz.: ἔχεις cet. 251. ὀργυίης cod. Vind. 254. ἔοικας: ἔοικες cod. Ven., an ἔοικεν? λοέσσαιτο: λούσαιτο libri. 256. ἀλλ' ἄγε: ἀλλά γε cod. Vind. 257. ἔσσ': εἰς vel εἷς libri. 260. νῦν δή: νῦν δὲ cod. Aug., δὴ νῦν Ven. ἰόντι: ἰόντε al.

οὔ τι μάλ' ἀρτίφρων, ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἕκαστα
εἰπέμεν ἠδ' ἐπακοῦσαι ἐμὸν ἔπος, ὡς ἐρέεινον
ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, εἴ που ζώει τε καὶ ἔστιν
ἦ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν.
ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον·
ἄνδρα ποτ' ἐξείνισσα φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ
ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα, καὶ οὔ πώ τις βροτὸς ἄλλος
ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα·
εὔχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκεν
Λαέρτην Ἀρκεισιάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτῷ.
τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων ἐὺ ἐξείνισσα,
ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
καί οἱ δῶρα πόρον ξεινήια, οἷα ἔοικε.
χρυσοῦ μέν οἱ ἔδωκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
δῶκα δέ οἱ κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα,
δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας,
χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ κατὰ δάκρυον εἴβων·
ξεῖν', ἦ τοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις ἣν ἐρεείνεις,
ὑβρισταὶ δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσιν·
δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο, μυρί' ὀπάζων·
εἰ γάρ μιν ζωόν γε κίχες Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψεν
καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἡ γὰρ θέμις, ὅς τις ὑπάρξῃ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

---

261. [illegible] Stutg. 262. εἰπέμεν: εἰπεῖν plerique. ἠδ': οὐδ' cod. Ven. 263. εἰ: ἢ al. τε: γε ed. Flor. 266. ποτὲ ξείνισσα pauci. ἐνὶ: ἐν al. 268. δῶμα: γρ. δόμον (an "δῆμον"?) cod. Marc. 270. αὐτῷ: ἐσθλὸν cod. Marc., αὐτοῦ ed. Flor. 273. ἔοικεν libri. 274. ἔδωκ': δῶκ' libri. 275. δῶκα: δῶκε pauci. 276 non nulli om. τάπητας: χιτῶνας al. 277 non nulli om. 278. ἀμύμονα: ἀμύμονας multi. ἔργα ἰδυίας: ἔργ' εἰδυίας omnes fere libri. 279. εἰδαλίμας: ἰδαλίμας cod. Vind., (ε)ἰδαλίμους pauci.
280. δάκρυον εἴβων: δάκρυα λείβων cod. Marc. 284. εἰ γάρ: σὺ γὰρ al. γε κίχες: γε (unus τε) κίχεις (vel κιχεὶς) libri. 285. σ' εὖ: γρ. σ' ἐν cod. Gonz. 286. ὑπάρξει multi. 287. ἀλλ' ἄγε: ἀλλά γε cod. Vind. κατάλεξον: ἀγόρευσον al.

πόστον δὴ ἔτος ἐστὶν ὅτε ξείνισσας ἐκεῖνον
σὸν ξεῖνον δύστηνον, ἐμὸν παῖδ', εἴ ποτ' ἔην γε,
δύσμορον; ὅν μοι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἠέ που ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσου
θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἕλωρ γένετ'· οὐδέ ἑ μήτηρ
κλαῦσε περιστείλασα πατήρ θ', οἵ μιν τεκόμεσθα·
οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος, ἐχέφρων Πηνελόπεια,
κώκυσ' ἐν λεχέεσσιν ἑὸν πόσιν, ὡς ἐπεοίκει,
ὀφθαλμοὺς καθελοῦσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ εἰδῶ·
τίς πόθεν ἔσσ' ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
ποῦ δὲ νηῦς ἕστηκε θοή, ἥ σ' ἤγαγε δεῦρο
ἀντιθέους θ' ἑτάρους; ἦ ἔμπορος εἰλήλουθας
νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
τοιγὰρ ἐγώ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
εἰμὶ μὲν ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,
υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος·
αὐτὰρ ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλά με δαίμων
πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος.
αὐτὰρ Ὀδυσσῆι τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστὶν
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,
δύσμορος· ἦ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι,
δεξιοί, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκεῖνον,
χαῖρε δὲ κεῖνος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νῶιν ἐόλπει
μίξεσθαι ξενίῃ ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.

288. πόστον: πόσ(σ)ον pauci. ὅτ' ἐξείνισ(σ)ας al. 289. εἴ ποτ': ἤ ποτ'? ἔην: ἔον? 290. μοι cod. Marc.: που cet. 294. ἐχέφρων: γρ. περίφρων cod. Harl. 295. λεχέεσσιν ἑόν: λεχέεσσι φίλον al. ὡς ἐπεοίκει: ὡς ἐπεῴκει vel ὡς ἐπέοικεν libri, an ὥς τε ἐοίκει? 298. ἔσσ': εἰς libri. 299. ποῦ δέ: ποῦ δὴ al., ποῦ δαὶ pauci ut Ar. (schol. K 408), ποῦ δέ ἡ unus cod., an ποῦ τοι? 300. θ' pauci om. 303. πάντα: ταῦτα pauci. 304. μέν: γὰρ al. 309. τόδε: τό γε cod. Ven. 310. ἐξ οὗ: μέσφ' ὅτε pauci. 312. οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν (ἐγὼ pauci): * οἷσιν ἐγὼ χαίρων? 313. δ' ἔτι: δέ τι al. νῶιν: ἥμιν Eust. ἐόλπει: ἐώλπει libri. an * ἔτι ἔλπετο νῶιν? 314. διδώσειν: διδῶσιν, δίδωσιν, δὲ δώσειν, διδοῦναι singuli libri.

ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
χεύατο κὰκ κεφαλῆς πολιῆς, ἀδινὰ στεναχίζων.
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμός, ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἤδη
δριμὺ μένος προσέτυψε φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
κύσσε δέ μιν περιφὺς ἐπιάλμενος, ἠδὲ προσηύδα·
κεῖνος μέν τοι ὅδ' αὐτὸς ἐγώ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλᾷς,
ἦλθον ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
ἐκ γάρ τοι ἐρέω· μάλα δὲ χρὴ σπευδέμεν ἔμπης·
μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν,
λώβην τινύμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεύς γε ἐμὸς πάϊς ἐνθάδ' ἱκάνεις,
σῆμά τί μοι νῦν εἰπὲ ἀριφραδές, ὄφρα πεποίθω.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
οὐλὴν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσιν,
τὴν ἐν Παρνησῷ μ' ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι
οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
ἐς πατέρ' Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ' ἀνελοίμην
δῶρα, τὰ δεῦρο μολών μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν.
εἰ δ' ἄγε τοι καὶ δένδρε' ἐϋκτιμένην κατ' ἀλωὴν
εἴπω, ἅ μοί ποτ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ᾔτεόν σε ἕκαστα
παιδνὸς ἐών, κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν
ἱκνεύμεσθα, σὺ δ' ὠνόμασας εἶπές τε ἕκαστα.
ὄγχνας μοι δῶκας τρεῖς καὶ δέκα, καὶ δέκα μηλέας,
συκέας τεσσαράκοντ'· ὄρχους δέ μοι ὧδ' ὀνόμηνας
δώσειν πεντήκοντα, διατρύγιος δὲ ἕκαστος

---

317. ἀδινὰ: ἁδινὸν al. 318. ῥῖνας: ῥῖνα al. 319. προύτυψε libri. 320. κύσσε: κύσσεν al. 321. τοι: δή Apoll. de pron. p. 73 A de synt. p. 194, 13. cf. φ 207. 322. ἤλυθον εἰκοστῷ libri. 323. ἴσχευ pauci. 326. τεινύμενος al. 327. Λαέρτης: Λαερτιάδης al. 328. ἐνθάδ' ἱκάνεις: εἰλήλουθας cod. Ven. 329. μοι νῦν: νῦν μοι cod. Aug. 332. Παρνησσῷ pauci. 334. ἀνελοίμην cod. Vind.: ἂν ἑλοίμην cet. 336. τοι: δή cod. Vind. δένδρε': δένδρα pauci. 339. εἶπές τε: καὶ ἔειπες vel καὶ ἔειπας libri. 340. ὄγχνας: ὄχνας al. τρεισκαίδεκα: τρισκαίδεκα plerique ut Ath. I p. 25 B. 341. συκέας: συκᾶς vel συκῆς al.

ἔπλετο· ἔνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
ὁππότε δὴ Διὸς ὧραι ἐπιβρίσειαν ὕπερθεν.
ὣς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
σήματ' ἀναγνόντος τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε· τὸν δὲ ποτὶ οἷ
εἷλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ἄρ' ἔτ' ἐστὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,
εἰ ἐτεὸν μνηστῆρες ἀτάσθαλον ὕβριν ἔτισαν.
νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μὴ τάχα πάντες
ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δὲ
πάντῃ ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσιν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
ἀλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὃς ὀρχάτου ἐγγύθι κεῖται·
ἔνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
προὔπεμψ', ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.
ὣς ἄρα φωνήσαντε βάτην πρὸς δώματα καλά.
οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο δόμους ἐὺ ναιετάοντας,
εὗρον Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
ταμνομένους κρέα πολλὰ κερῶντάς τ' αἴθοπα οἶνον.
τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
ἀμφίπολος Σικελὴ λόεσεν καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,

---

343. * ἔπλετο: ἔην vel εἴην libri. ἀνά: ἐνὶ pauci. ἔασιν: ἔασσιν, ἔστασαν, ἵστασαν pauci. 344. ἐπιβρίσειαν: γρ. ἐπικρίσειαν cod. Marc. ὕπερθεν: ἄλλαι pauci. 346. ἀναγνόντος: ἐπιγνόντος cod. Harl. supra scr., ἀναγνόντι Eust. p. 1959,22. ἀναγνόντος p. 1963, 2. 347. ποτὶ: προτὶ plerique. 349. ἄμπνυτο: ἔμπνυτο cod. Ven. ἀγέρθη: ἐγέρθη cod. Ven. 351. ἦ ἄρ' ἔτ': ἦ ῥα ἔτ' (unus ἦ ῥ' ἔτι) libri, γρ. ἦ μάλ' ἄρ cod. Marc. 352. ἀτάσθαλον: ἀτάσθαλοι al. ἔτισαν: ἔχουσι cod. Vind. 353. τάχα: ἅμα al. 354 pauci om. 355. ἐποτρύνωσι: ἐποτρύνουσι cod. Vind. πολίεσσι: πολέεσσι(ν) al. 357. θάρσει: θάρσεε? φρεσὶ σῇσι: φρεσὶν ᾗσι cod. Vind. 358. ὅς: ὧν meliores libri, γρ. ὅς schol. H. 360. ἐφοπλίσωσι al. 364. πολλὰ: καλὰ pauci. 366. λοῦσεν libri. 368. μέλε': μέλη schol. B Φ 363. ἤλδανε: ἤνδανε pauci.

μείζονα δ' ἠὲ πάρος καὶ πάσσονα θῆκε ἰδέσθαι.
ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱός,
ὡς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖσ' ἐναλίγκιον ἄντην·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετάων
εἶδός τε μέγεθός τε ἀμείνονα θῆκε ἰδέσθαι.
τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
οἷος Νήρικον εἷλον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
ἀκτὴν ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσι ἀνάσσων,
τοῖος ἐών τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν,
τεύχε' ἔχων ὤμοισιν, ἐφεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
ἄνδρας μνηστῆρας· τῷ κε σφέων γούνατ' ἔλυσα
πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθης.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
ἔνθ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρεον, ἀγχίμολον δὲ
ἦλθε γέρων Δολίος, σὺν δ' υἱεῖς τοῖο γέροντος,
ἐξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολοῦσα κάλεσσεν
μήτηρ γρηῦς Σικελή, ἥ σφεας τρέφε καί ῥα γέροντα
ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρψεν.
οἱ δ' ὡς οὖν Ὀδυσῆα ἴδον φράσσαντό τε θυμῷ,
ἔσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
μειλιχίοισι ἔπεσσι καθαπτόμενος προσέειπεν·
ὦ γέρον, ἷζ' ἐπὶ δεῖπνον, ἀπεκλελάθεσθε δὲ θάμβευς·
δηρὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες
μίμνομεν ἐν μεγάροισ', ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεί.

369. μείζονα δ': μείζονα vel μείζονά τ' al. 370. ἐκ δ': ἐξ δ' plerique. 371. ἄντην: γρ. ὄντα cod. Marc. 374. ἀμείνονα: ἀμύμονα cod. Vind. 376. Ἄπολλον libri. 377. οἷος: ὡς ὅτε schol. α 186. Νήρικον: Νήριτον Lupercus teste Steph. Byz. p. 474, 1. cf. Strab. I p. 59 X p. 452 Plin. HN 4, 2. 378. ἀκτὴν: ἀκτήν τ'? 380. ἀμύνειν cod. Vind. 382. ἰάνθης: ἐγήθεις plerique. 387. ἦλθε: ἦλθ' ὁ plerique. υἱεῖς: υἱοὶ cod. Gonz., υἱὲς Vind., an υἷες? 388. προμολοῦσ' ἐκάλεσσε al. 390. ἔμαρπτεν Eust. 391. φράσαντό τε al. 393. μειλιχίοις ἐπέεσσι libri. 394. θάμβους cod. Gonz. 396. προτιδέγμενοι cod. Ven.

ὣς ἄρ' ἔφη, Δολίος δ' ἰθὺς κίε χεῖρε πετάσσας
ἀμφοτέρας, Ὀδυσεῦς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν
οὐδ' ἔτ' ὀιομένοισι, θεοὶ δέ σε ἤγαγον αὐτοί,
οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ εἰδῶ,
ἢ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
νοστήσαντά σε δεῦρ', ἢ ἄγγελον ὀτρύνωμεν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γέρον, ἤδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;
ὣς φάθ', ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐυξέστου ἐπὶ δίφρου.
ὣς δ' αὔτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
δεικανόωντο ἔπεσσι καὶ ἐν χείρεσσι φύοντο,
ἑξείης δ' ἕζοντο παραὶ Δολίον, πατέρα σφόν.
ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο·
ὄσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντῃ,
μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα.
οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς ἀίοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
μυχμῷ τε στοναχῇ τε δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος,
ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον θάπτον τε ἕκαστοι,
τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἶκόνδε ἕκαστον
πέμπον ἄγειν ἁλιεῦσι θοῇς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·
αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.

---

398. ἀμφοτέρας Ὀδυσεῦς δέ: * ἄμφω Ὀδυσσῆος δέ? Ὀδυσ(σ)εὺς al. καρπῷ: καρποῦ Etym. Gud. p. 300, 58. 401. οὐδ' ἔτ': οὐδέ τ' al. θεοὶ — αὐτοί: θεὸς δέ σε ἤγαγεν αὐτός Eust. δέ σε ἤγαγον: δὲ σ' ἤγαγον, δ' ἐσήγαγον, δέ σ' ἀνήγαγον al. 402. μέγα: μάλα al. τοι: τε schol. B 6 Etym. Gud. p. 440, 9. 404. ἢ: εἰ pauci. 407. πένεσθαι: λέγεσθαι pauci. 408. αὖθι κάθιζεν (γρ. αὖτις ἄρ' ἕζετ') cod. Ven. ἐυξέστου ἐπὶ δίφρου: ἐπὶ δίφρου ἐυξέστου pauci. 409 non nulli om. αὔτως: αὕτως al. 410. δεικανόωντ' ἐπέεσσι libri. 411. παραὶ: παρὰ cod. Ven. σφόν: σφῶν plerique. 415. ἐφοίτων: * ἐφοίτεον? 416. μυχμῷ: μυχμῶν (γρ. μύχμῃ) cod. Gonz., γρ. μυγμῷ cod. Marc. 417. οἴκων: οἶκον cod. Vind. ut schol. A M 286. οἴκων φόρεον: φόρεον οἴκου cod. Vind., an οἰκόνδε φόρευν? θάπτον τε: καὶ θάπτον (unus καὶ θάπτειν) libri. ἕκαστοι: ἕκαστος vel ἕκαστον al. 418. ἕκαστον: ἕκαστος plerique.

αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τε γένοντο,
τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνά θ' ἵστατο καὶ μετέειπεν·
παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος Ὀδυσσεύς·
τοῦ ὅ γε δάκρυ χέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅ γε μήσατ' Ἀχαιούς·
τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαούς,
τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.
ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ὦκ' ἀφικέσθαι
ἢ καὶ ἐς Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί,
ἴομεν· ἢ καὶ ἔπειτα κατηφέες ἐσσόμεθ' αἰεί·
λώβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας
τισόμεθ'. οὐκ ἂν ἐμοί γε μετὰ φρεσὶ ἡδὺ γένοιτο
ζωέμεν, ἀλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετείην.
ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι.
ὣς φάτο δάκρυ χέων, οἶκτος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιούς.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων καὶ δῖος ἀοιδὸς
ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεί σφεας ὕπνος ἀνῆκεν,
ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἕλεν ἄνδρα ἕκαστον.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μήσατο ἔργα·
αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος
ἐγγύθεν ἑστήκει καὶ Μέντορι πάντα ἐοίκει.

---

422. ἔκειτο: γρ. ἔσκετο cod. Marc. 425. ὅ γε: ὅδε cod. Vind. 426. ὅ γε μήσατ': ὅ γ' ἐμήσατ' cod. Harl. Ven., ὅδε μήσατ' vel ὅδ' ἐμήσατ' cet. Ἀχαιούς: Ἀχαιοῖς pauci. 427. σὺν: ἐν Eust. 429. ὄχ' ἀρίστους: ἐνὶ δήμῳ pauci. 430. ἐς: εἰς cod. Vrat. ὦκ' ἀφικέσθαι: ὦκα ἱκέσθαι libri. 431. ἢ καὶ ἐς: ἢ εἰς supra v. 275. 434. παίδων τε: παίδων γε cod. Marc. φονῆας: φονῆας cod. Vind. 436. φθιμένοισι: γρ. προτέροισι schol. M. 437. φθέωσι: φθείωσι cod. Ven., φθαίωσι Meerm. 439. δῖος cod. Marc.: θεῖος cet. 441. ἕλεν ἄνδρα ἕκαστον: ἕλε πάντας Ἀχαιούς cod. Vrat. 445. ἐγὼν: ἐγὼ cod. Ven. pr. m. ut Epim. Hom. p. 53, 6. εἶδον: ἴδον al., γρ. ἰδόμην cod. Vind. Ὀδυσῆος: Ὀδυσσῆος vel Ὀδυσῆι al. 446. ἑστήκει: εἱστήκει plerique. ἐοίκει: ἐῴκει libri.

ἀθάνατος δὲ θεὸς τότε μὲν προπάροιθ' Ὀδυσῆος
φαίνετο θαρσύνων, τότε δὲ μνηστῆρας ὀρίνων
θῦνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
ὣς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ᾕρει.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἁλιθέρσης
Μαστορίδης· ὃ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
ὅ σφιν ἐϋ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅττι κε εἴπω·
ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γένοντο·
οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
ὑμετέρους παῖδας καταπαυέμεν ἀφροσυνάων,
οἳ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν,
κτήματα κείροντες καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος· τὸν δ' οὐκέτι φάντο νέεσθαι.
καὶ νῦν ὧδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι ὡς ἀγορεύω·
μὴ ἴομεν, μή πού τις ἐπίσπαστον κακὸν εὕρῃ.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρ' ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ
ἡμίσεων πλείους· τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μίμνον.
οὐ γάρ σφιν ἅδε μῦθος ἐνὶ φρεσίν, ἀλλ' Εὐπείθει
πείθοντ'· αἶψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκόν,
ἀθρόοι ἠγερέθοντο πρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο.
τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἡγήσατο νηπιέῃσιν·
φῆ δ' ὅ γε τίσεσθαι παιδὸς φόνον, οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἂψ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτόθι πότμον ἐφέψειν.
αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα·
ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,

---

447. τότε: ποτὲ al. 448. θρασύνων cod. Ven. τότε: ποτὲ al. δὲ: δὴ cod. Vrat. 449. ἀγχηστῖνοι plerique. 450. ᾕρει: εἷλε(ν) al., γρ. εἷλε schol. M. 451. Ἀλιθέρσης al. 452. πρόσσω: τὰ πρόσω cod. Ven. 453. ὅ: ὅς al. 455. ἡμετέρῃ al. 457. καταπαυσέμεν cod. Ven. 458. ἔρεξαν: ἔρεζον al. ἀτασθαλίῃσιν ἑῇσιν cod. Vrat. 459. κείραντες cod. Ven. 462. ἕξει (γρ. εὕρῃ) cod. Ven. 463. ἄρα ἤϊξαν pauci. 464. μίμνον: μεῖναν plerique. 465. ἅδε: ἥδε al. θυμὸς (supra scr. μῦθος) cod. Marc. 467. ἐπεὶ: ἐπεί ῥ' libri. 468. πρὸ: πρὸς pauci. 470. τίσεσθαι: τίσασθαι cod. Vind. οὐδ' ἄρ': οὐ γὰρ al. 471. αὐτόθι: αὐτοῦ libri. ἐφέψειν: ἐφέξειν pauci.

εἰπέ μοι εἰρομένῃ, τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεύθει;
ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
τεύξεις, ἦ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθα;
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
τέκνον ἐμόν, τί με ταῦτα διείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς;
οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή,
ὡς ἦ τοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
ἕρξον ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω τέ τοι ὡς ἐπέοικεν.
ἐπεὶ δὴ μνηστῆρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσσεύς,
ὅρκια πιστὰ ταμόντες ὁ μὲν βασιλευέτω αἰεί,
ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε φόνοιο
ἔκλησιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων
ὡς τὸ πάρος, πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔστω.
ὣς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖσ' ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
ἐξελθών τις ἴδοι μὴ δὴ σχεδὸν ὦσι κιόντες.
ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' υἱὸς Δολίου κίεν, ὡς ἐκέλευεν·
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, τοὺς δὲ σχεδὸν εἴσιδε πάντας·
αἶψα δ' Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
οἵδε δὴ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὁπλιζώμεθα θᾶσσον.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ὤρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσι δύοντο,
τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ', ἓξ δ' υἱέες οἱ Δολίοιο·
ἐν δ' ἄρα Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,
καὶ πολιοί περ ἐόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκόν,
ὤϊξάν ῥα θύρας, ἐκ δ' ἤϊσαν, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.

---

478. διείρεο cod. Vrat. 481. ἕρξον: ἔρξον al. ὡς ἐπέοικεν: ὥς τε ἔοικεν? 484. φόνοιο: φονῆας pauci. 485. θέωμεν: θέομεν al. 486 om. cod. Vind. πλοῦτος suspectum. ἅλις: * πάλιν? 490. τοῖς: τοῖς δ' al. 491. μὴ δή: μὴ καὶ cod. Ven., μὴ δὲ Vrat. 493. εἴσιδε: εἶδε? 496. τεύχεσσι: τεύχεα al. δύοντο: ἔδυνον (supra scr. εν) cod. Marc., γρ. ἔδυνον schol. Vind. 497. υἱέες: υἱεῖς libri. οἱ om. cod. Ven. et videtur vitiosum. 498. ἐς: εὖ cod. Vrat. ἔδυνον (supra scr. αν) cod. Harl. 500. ἐπεί: ἐπεί ῥ' libri. 501. ῥα: δὲ Eust. ἤϊσαν: ἤϊον libri.

τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.
τὴν δὲ ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεε ὃν φίλον υἱόν·
Τηλέμαχ', ἤδη μὲν τό γε εἴσεαι αὐτὸς ἐπελθών,
ἀνδρῶν μαρναμένων ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι,
μή τι καταισχύνειν πατέρων γένος, οἳ τὸ πάρος περ
ἀλκῇ τ' ἠνορέῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ὄψεαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐπὶ θυμῷ
οὔ τι καταισχύνοντα τεὸν γένος, ὡς ἀγορεύεις.
ὣς φάτο, Λαέρτης δὲ χάρη καὶ μῦθον ἔειπεν·
τίς νύ μοι ἡμέρη ἥδε, θεοὶ φίλοι; ἦ μάλα χαίρω·
υἱός θ' υἱωνός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσιν.
τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἑταίρων,
εὐξάμενος κούρῃ γλαυκώπιδι καὶ Διὶ πατρί,
αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.
ὣς φάτο, καί ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη.
εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Εὐπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρῄου.
ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
ἐν δ' ἔπεσον προμάχοισ' Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός,
τύπτον δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
καί νύ κε δὴ πάντας ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
εἰ μὴ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο

---

504. τὴν δέ: τὴν μὲν plerique. 505. ὃν φίλον υἱόν: ἐγγὺς ἐόντα cod. Vrat. 506. τό γε εἴσεαι: τόγ' εἴσεαι cod. Marc., τόδε εἴσεαι unus, τόδ' ἐνίσσεαι pauci, τόδε γ' εἴσεαι multi. 507. κρίνονται: κρίνωνται cod. Vind. ἄριστοι: ἐρισταὶ cod. Vrat. 508. καταισχύνῃ pauci. 509. αἶαν: * ἰθύν? 511. ἐπὶ: ἐνὶ multi. 512. ὡς: οἷ' al., οἷ' ὡς cod. Ven. 514. ἦ: ᾗ cod. Ven. 520. ἔμπνευσε: ἔπνευσε al. 523. Εὐπείθη pauci. 526. ἔπεσον: ἔπεσε al. φαίδιμος υἱός: δῖος ὑφορβός cod. Aug. 528. πάντας: πάντας τ' al. ἔθηκαν: θῆκαν al.